

UNIVERSAL
LIBRARY

OU 198680

UNIVERSAL
LIBRARY

ವೆಂಕಾನಾತ್ಯ ಕವಿ ವಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ
ಅ ಯೋ ಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

AYODHYAKANDAM (RĀMĀYANAM) OF VENKĀMATYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS

1954

[PRICE, Rs. 6-8-0.]

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಯ ಕವಿ ನಿರಚಿತಂ

ಶ್ರೀ ಮ ದ್ರಾ ಮಾ ಯ ಣಂ
ಅ ಯೋ ಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

AYŌDHYĀKANDAM

(RĀMĀYANAM) OF VENKĀMĀTYA

EDITED BY

T. CHANDRASEKHARAN, M.A., L.T.

Curator, Government Oriental Manuscripts Library, Madras

and the staff of the Library

(Under the orders of the Government of Madras)

PRINTED BY THE SUPERINTENDENT
GOVERNMENT PRESS
MADRAS

1954

INTRODUCTION.

The manuscript of Rāmāyaṇa by Veṅkāmātya was selected by the Editorial Committee of the Government Oriental Manuscripts Library and was approved by Government for publication during 1951-52. Accordingly, the Sundara Kāṇḍa was taken up first, in view of the special significance with which it is looked upon and was published as No. 20 in the Madras Government Oriental Manuscripts Series. In the manuscript of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa preserved in this Library, some verses in the beginning of Bālakāṇḍa and in the middle of Āraṇyakāṇḍa are wanting. Therefore, Ayodhyā Kāṇḍa, which is complete, was next taken for printing. Enquiries are being made to ascertain if any other copies of Veṅkāmātya Rāmāyaṇa are available which may contain the portions missing in this library manuscript and I appeal to the Kannāḍa public to inform me about the existence of any such manuscripts and thus enable me to publish this rare manuscript in complete form. The remaining Kāṇḍas will be published and placed before the Kannadigas in due course.

The literary importance of this Rāmāyaṇa and the particulars regarding the author, Veṅkāmātya and his scholarship were dealt with in the introduction to the Sundarakāṇḍa. It is not, therefore, proposed to repeat them here. It may, however, be pointed out that the description of Citrakūṭa for which one complete Chapter has been devoted and which is full of high poetic imagination and figures of speech, shows that the author was not merely a prosaic story teller but a poet of a high order.

My thanks are due to Sri V. Hanumanthachar, M.A., L.T., Librarian, and to Sri K. Krishna Sharma, former Pandit of the library, for preparing the press-copy. I have also to thank the Superintendent, Government Press, Madras, for completing the printing in an efficient manner within a short time.

GOVERNMENT ORIENTAL MANUSCRIPTS
LIBRARY, MADRAS-5,
8th May 1954.

T. CHANDRASEKHARAN,
Curator.

ಮುನ್ನುಡಿ

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ವಿರಚಿತವಾದ ರಾಮಾಯಣವು 1951-52 ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿತ ಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ಮದ್ರಾಸ್ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಾಚೀನ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದ ಸಂಪಾದಕೀಯ ಸಮಿತಿಯವರಿಂದ ಆರಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಅಂಗೀಕೃತವಾಯಿತು. ತದನು ಸಾರವಾಗಿ, ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ರಾಮಾಯಣವನ್ನು ಭಾರತೀಯ ಮಾತನಾಡುವವರಿಗೆ ಸುಂದರಕಾಂಡದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಇರುವ ವಿಶೇಷವಾದ ಕ್ರದ್ಧಾ ಭಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಲಾಯಿತು. ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರದಿಂದ ಇರುವ ರಾಮಾಯಣದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿ, ಬಾಲಕಾಂಡದ ಆದಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರಣ್ಯಕಾಂಡದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿಯೂ ಗ್ರಂಥವಿಾತವಿರುವುದರಿಂದ, ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡವು ಎರಡನೆಯ ಸಂಪುಟವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಉಳಿದ ಕಾಂಡಗಳು ಕ್ರಮೇಣ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಭಂಡಾರದ ಪ್ರತಿಯಲ್ಲಿನ ಗ್ರಂಥಪಾತ್ರಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಲು ಇತರ ಪ್ರತಿಗಳ ಆವಶ್ಯಕವಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ರಾಮಾಯಣದ ಹಸ್ತಲಿಖಿತ ಪ್ರತಿಗಳಿದ್ದ ಮಹಾಕವಿಯರು ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಭಂಡಾರದೊಂದಿಗೆ ಎರವಲಾಗಿಕೊಟ್ಟು ಅವಶ್ಯವಾದ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಗ್ರಂಥ ಲೋಕವಿಲ್ಲದೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕುಡ್ಡವಾಗಿ ಮುದ್ರಿಸಲು ಸಂಭವವೇಕೆಂತ ಕೋರಲಾಗಿದೆ.

ಈಗಿನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯ ರಾಮಾಯಣಕ್ಕೆ ಇರುವ ಸ್ಥಾನವು ಸಮಾನಗಳು, ಕವಿಯು ಕಾಲದೇಕ ಮುಂತಾದುವು ಸುಂದರ ಕಾಂಡದ ಮುನ್ನುಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಿತವಾಗಿವೆ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿಲ್ಲ. ಈ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಕೂಟ ಪರ್ವತದ ವರ್ಣನೆಗೆ ಇಡೀ ಒಂದು ಸಂಧಿ ಖಾಲಿವಾಗಿಡಲಾಗಿದೆ. ಆ ವರ್ಣನೆಯನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೆ ಕವಿ ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮ್ಯನು ಸಾರವಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಕತೆಗಾರನಾಗಿರಬೇಕೆಂಬ ದರ್ಜೆಯ ಕವಿ ಎಂಬುದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗುವುದು.

ಇದರ ಮುದ್ರಣ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ಶ್ರೀ ವಿ. ಹನುಮಂತಾಚಾರ್, ಎಂ.ಎ., ಎಲ್.ಬಿ., ಮತ್ತು ಟೈಪ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಈಗಿನ ಪಂಡಿತರಾದ ವಿದ್ವಾನ್ ಶ್ರೀ ಕೆ. ಕೃಷ್ಣಕರ್ಮ ಅವರ ಕಾರ್ಯದಕ್ಷತೆಯು ಸಂಸ್ಕರಣೆಯಾಯಿತು.

ಕೊನೆಯದಾಗಿ ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಸಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾಗಿ ಅಚ್ಚು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿರುವ, ಸರ್ಕಾರ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಸೂಪರಿನ್‌ಟೆಂಡೆಂಟರವರಿಗೆ ಮತ್ತು ಅವರ ಸಿಬ್ಬಂದಿಗೆ ಸಮ್ಮತಪಟ್ಟಂತೆಯೂ ಸಲ್ಲಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಗವರ್ನಮೆಂಟ್ ಓರಿಯಂಟಲ್ }
ಮಾನ್ಯಸಿಕ್ರಿಪ್ಟ್ಸ್ ಲೈಬ್ರರಿ, }
ಮದರಾಸ್-5.

ಡಿ. ಚಂದ್ರಶೇಖರನ್,

ಕಲ್ಯಾಣಕರ್.

ವೆಂಕಾಮಾತ್ಮಕೃತ ರಾಮಾಯಣಂ ಅಯೋಧ್ಯಾ ಕಾಂಡಂ

ಒಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಶ್ರೀಕಾಂತ ಸಾರಸಾಗರಮುಖ್ಯಗಾಂಧರ್ವ
ಪಾಕಶಾಸನ ಮುನಿರಾಜ ಮಂಡಲಜನಾ |
ನೀಕ ಸಂತೋಷದಿಂದಿನೆಯ ಭವಾಶಾರವೇದಿಕಾಮಾಧ್ಯದಿ ||
ಭೂಕಾಂತಿಯುಣುಗಿನಹ ಕೌತುಕದಕರದಿಂದ |
ನೇಕವಿಭವದೊಳನುಡರೊಡವೆರೆದು ಕುಬ್ಜರ್ವ |
ಲೋಕಲೋಚನ ಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ಪಾಲಿಸುಗೆ ಮನದಿವ್ಯಮಂ || (1)

ಕರಧಿಯೊಳ್ಳರಗಳನ್ನಿಟ್ಟು ಲೋಕರಕರದು |
ಕರದಾಸೆಯಂ ನಡೆವ ದೇವನಂತತಿಗಳಂ :
ತಿರಲಿ ನುತಿಸೆನು ನಮಿಸೆ ಕನಸಿನೊಳೊಗೊಡಡಂ ಗಣಿಸೆ ನವತುಗಳ ಬಳಕೆ ||
ಕರದಗ್ರದೊಳ್ ಕರಧಿಯಿಟ್ಟ ಶಾಸ್ತ್ರತಕ್ಕುಪಾ |
ಕರ ನೀರದಾಕಾರ ಕರಣಜನಮಂದಾರ |
ಸರಾಣ ವಂಶಜರಾಮ ಭವನಂಭಿದ್ವಯವ ಜಾನಿಸುವೆ ಮಾನಸದೊಳು || (2)

ಸಿಂಧುವನ್ನಂದುವೆನಲತಿ ವೇಗದಾಂಟ ಮಣ |
ಬಂಧುರದನಾಲಮಂ ಪೊಕ್ಕು ನಿಶಿತೊಳ್ ಜಗ |
ದ್ವಂಧು ಗೋತ್ರದನುಸಿಯಂ ಕಂಡು ಮಾಣಿಮಾದ್ರಿಯಿತ್ತು ಸಂತನಗೊಳಿಸಿದ ||
ಕಂಠರಗಳರೈದ ನಾಂತವನ ಭಂಗಿಸಿದ |
ಸಿಂಧುಸಮಗಂಭೀರ ನೆನೆದನುಹರಕರಣ |
ಬಾಂಧವನ ಕರ್ಮದಾತಾರ ಕೆಟ್ಟನುಗರವಾಂಜನೀಯಂಗಿರಗುವೆ || (3)

ಲಲಿತನತ್ಯಳಿಗಳಾಧಾರನರ್ಗಳ ಕೂರ |
ಫಲದಂಕನಿಕ್ಕಂಕ ಲಂಕಾಭಯಂಕರನ |
ಸುಖಿತೋದ್ಧಾರ ಭಕ್ತಾಧಾರ ಭವದೂರ ಮರುತಾತ್ಮಜನಂಭಿಗೆ ||
ಒಲವಿನಿಂದೆರಗಿ ಪಾರ್ಥಿಸಿ ನುತಿಸಿ ತದ್ವಯಾ |
ಕಲಿತನಾಗುತೆ ರಾಮಾಚರಿತಾಮೃತೋದಧಿಯೊ |
ಳಾಲಿವೆ ನಿಪ್ಪಾರ್ಥಗಳ ನೀವಯೋಧ್ಯಾಕಾಂಡನಕಲಾಗವೋದ್ದಂಡಮಂ || (4)

ಸೂತನಂ ಬೆನಗೊಂಡ ರಖಳಮುನಿಗಣ ತತ್ತ್ವ |
ಜಾತದರ್ಥಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಹಣ್ಣೊಡಿಸಿದ |
ಗೀತೆಯುತೆಯಾರ್ಥಾಗಿಗಮಿತ ಕೃಪೆಯಿಂ ಬಾಲಕಾಂಡದೊಳ್ ಹುಚ್ಚರಿತೆಯಾ ||
ಭೂತದತಿ ಮಗುಳ್ಳೊನ ವೇಳ್ವ ನೆಂಬರ್ಥಮಂ |
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆಮಗುಸು ಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಳ್ವದೆನ |
ಶಾತತ್ತ್ವನಿಧಿ ಯಮಜನೋತ್ತಮರಿಂತೆಂದ ಮೀಲ್ಮಣಿಯವಿಸ್ತರದೊಳು || (5)

ತೋಳೆ ಬಲುಹಿಂದಮರರಾಳುವನೆ ಸಬನಾಗಿ |

ಬೂಳರಕ್ಕ ಸಗಣವನಿಂದು ಸದ್ವರ್ಮಗಳೆ |

ಪೀಳಿಗೆಯವರ್ಚಿಸಿದೊಬ್ಬಯಾತಂಗಳನ್ನೆ ಸಗಿದೆಂ ಬಹುವಿಧದಲಿ ||

ಮೇಳಗೊಂಡಿದೆ ವಯೋಧರ್ಮ ಭೂಭಾರಮಂ |

ತಾಳುವೆದರೆಮಿಂದ ಜೀರ್ಣಮಾಮುದೇಹ |

ಬೇಳಲೇಂ ಪೊರೆಗಲಸಿಕ್ಕು ವಿಕ್ರಮಿಸು ಪ್ರೇಡಿ ಬಯಸುತಿದೆ ತಾಣವಕ್ಕು || (18)

ಸುರಪನಿಭವಿಕ್ರಮಂ ಸಕಲ ಕಲಘ್ನಾಗುಣ |

ದಿರವು ಕರುಣಾಕರಧಿ ಕಳೆಗಳೆಗ್ಗದದೇಹ |

ತರಣಿಕಾಲಭೂದಾಣಂ ಮತ್ತುತ್ರರಗ್ರಭವರಾಘವಂಗೀ ಭಾರಮಂ ||

ಪೊರಿಸಿ ಭವದನುಮತವ ಸಕಲಸಂಭ್ರಮದಿಂದ |

ಲಿರುವೆನೊಡ್ಚೈಸುತಿರೆ ಚಿತ್ರವೀಣಾರ್ಕಾಯ |

ದಿರವನಾಳೋಚಿಸಿ ಸು ಬಿಸನೀಯಲಾಂಗೈವೆನೆನಲರಸರಿಂತೆಂದರು || (19)

ಧಾರಾಣಿಯಭಾರಮಂ ಧರಿಸಿಬೆಳಗುವ ಮಹಾ |

ಮೇರುವೆಯಾನಿಜನಿಳಯಪಟಿಯಾಂತೆನೆವಶ್ಯಂ |

ಗಾರಮಯಾಸ್ತಂಭಮಂವಾಳ್ವನೆಂದೇನಿಸಿ ಕೇಳ್ವಿ ನೃಪಕುಲತಲಕನೆ ||

ಮೂರುಲೋಕಂಗಳಂಸೃಜಪ ಪಾಲಿಸುವಹ |

ತ್ಯಾರಣನ ಭವವೀಯರಾಷ್ಟ್ರಕಧಿನಾಥನಂ |

ವೋರಂತೆ ಆಯಿಲೆಳಸಿದ ಮಂತ್ರವೈ ಚಿತ್ರಾತರಮಾಯ್ತು ನೆರೆದಸಭೆಗೆ || (20)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮಗುಣಂಗಳ ದೊರೆಯಾನಿಖಿಳ ಭೂ |

ಪೋತ್ತಮರ ಮಸ್ತಮಾಣಿ ಸತ್ಯಭಾನಿವಹಕಣಿ |

ಚಿತ್ತವ ವಸಂತನಳಕೂಬರ ಜಯಂತರಂ ಗೆಲುವ ಜೆಲುವಿನ ಧೋರಣಿ ||

ಉತ್ತಮರ ಮನದಿಬ್ಬೈಮೀವ ಬೆಂತಾಮಾಣಿ ರೆ |

ಘೋತ್ತಮಂ ಶ್ವೇತಾತಪತ್ರ ಸಚ್ಚಾಯೈಯೋಳ್ |

ಮತ್ತೀಭವಡರಿ ಬಹಾದೀಕ್ಷಿಸುಭಿಲಾಸೆಯೊಂದಿಹಾದೀ ಸಭಾಸಜ್ಜನಂ || (21)

ಘನಸವಭೃದಯದಿರವ ಬಯಸುವ ಮಯೂರಗಳ |

ಇನನಧಿಕ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಕೋರಾತಿಕ ಕಮಲಗಳ |

ವಿನಯದಿಂ ಶಶಿವೃದ್ಧಿಯಂ ನೆನೆವ ಕರನಿಧಿಯ ಮಾನಸವ ವರ್ಚುಗೆಯನು ||

ಅನುದಿನದಿ ಬಯಸುವ ಮರಾಳನಾಯಕನಿರವ |

ನನುಸರಣೈಗೈವುತಿದೆ ನೆರೆದೀ ಸಭಾಸದರ |

ಮನದಿಬ್ಬೈ ರಘುಕುಲಾನ್ವಯ ರಾಮಾಚಂವ್ರಮಾನ ಭೂರಮಾಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಂ || (22)

ಮತುಗಳರಗನ ಬಯಸದಿರುವ ಭೂಪಾತನಂ |

ತತಿಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಕರಮದುಂಟೆ ಸುರರಾಜನನು |

ಮತಿಯುಪಡೆಯದೆಲೆಬೇವವಮಮಂಟೆ ರಘುಪತಿಯನರಸಿನಸದಿಹ ರಾಷ್ಟ್ರದೊಳಾ ||

ಸ್ಥಿತಿಯ ಪಡೆದಿಹ ಮನುಜರಿಗೆ ಕಾಭಕರವಾರ್ತೆ |

ಯತಿಕಯಗಳಾಂಟೆ ಜನನಾಥ ಮತ್ತೀನಗರ |

ಪತಿಯನಿಸು ಬೇಗ ನಾಳೋಚಿಸುವುದೇನೆಂದು ಸಭೆನುಡಿಯ ನೃಪನಂದನು || (23)

ಚರಕಾಲ ಸದ್ಧರ್ಮವಿಡಿದು ಮತ್ತೀಲೋಕ |
 ಪರಿಪಾಲನಂಗೈದು ಪರಿಜನರ ಪುರಿಜನರ |
 ಪರಿಪೂರ್ಣಕಾಮರೆಂದೆನಿಸಿ ಹಿತದಿಂಪೊರೆವ ನೈಪತಿಯಾನಿರಲು ಬೇಗ
 ತರಳನನಿಶ್ಚಕನ ರಾಷ್ಟ್ರಭಾರದಕುರಾವ |
 ನರಿಯದನ ಬಯಸಿದರದೇನರಿತು ರಕ್ಷಿಸುವ |
 ಭರಕರುಹನೆಂತವ್ವನನಲರಸಗಿಂತೆಂದರಬಿಲ ಬುಟ್ಟಿದೊರೆಗಳೊಲಿದು ||

(24)

ಲೇಸನಾಡಿದೆ ನೈಪತಿ ಕಕ್ರನಿಭವಿಕ್ರಮನ |
 ಕೂಸನುತಾತನೊಳಗಿವ್ವ ಸದ್ಗುಣಗಣ ಗ |
 ಲೇಸೆಂದು ಗಣಿಸಲಾಶಿಸುವರೆ ಭುಜಂಗಳ ಸೊಲ್ಲ ವೆಣ್ಣೆ ನೆಯರಾಗಳು ||
 ವಿಸರವರಕಟ ಸತ್ಯಗಳ ಸಮೂಹದೊಳ |
 ಗೀನುಡುಕ ವಾವೆಲ್ಲ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸಿ |
 ಭಾಸುರಂಗೈದೆವಿನಾಲಿಸಂದೆನುತುಸಿದ್ಧ ರಾಸ್ತು ನಮಂಟಪದೊಳು ||

(25)

ಬಲದೊಳಂವ್ರಂ ಬುದ್ಧಿಯೊಳ್ ಬೃಹಸ್ಪತಿ ಸತ್ಯ |
 ದಲಿ ಮಹಾಬಲ ಶಾಂತಿಯೊಳು ಜಂದ್ರ ಧೈರ್ಯದಿಂ |
 ದಲಘುತುಹಿನಾಚಲ ಕ್ಷಮೆಗಂ ಧರಿತ್ರಿ ಕೋವಕೇಣಿಯ ಕಾಲಾಗ್ನಿ ಕಾರ್ಯ ||
 ಜಲಜಮಿತ್ರಂ ಸತ್ಯದಲಿ ಧರ್ಮನಿರಡನೆಯ |
 ಜೆಲುಪಿನೊಳಗಟ್ಟಿನೀದೇವರ್ಕಳರಲೀತ |
 ಕಲಿತನದಿ ವಿಷ್ಣು ಕರಾಣದಿಶಂ ನಿಗಮದೊಳ್ಪ್ರಾಪ್ತ ದಾನದಿಸುರತರು ||
 ಕರಿತುರಗದೇರಾಟ ಕರಚೂಪಗಳಕೂಟ |
 ಸರಿದೊರೆಗಳೊಡನಾಟ ಸಕಲಕಲಿಗಳವಾಟ |
 ನಿರತಗಾಂಧರ್ವವೀಣಾ ಕಲಾಪಾದಿಗಳನರಿತ ಭಾವಜ್ಞರುಗಳ ||
 ದೊರೆಯೀತ ಕೇಳುತ್ತಾಪ್ಪಕ್ಕ ಕಲಿಗಳದಾತ |
 ಪರಮತೀಜೋಭರಿತ ಪೂವನಾಮಾಳಚರಿತ |
 ಸರಸಕರುಣಾಪಾಂಕ ಸಕಲಮನುಜೋತ್ತಂಗ ನಿಖಿಲಾರ್ಥದಾತ ತಾತ ||

(26)

(27)

ದಾರಾಣದನುಡಿಯಿಲ್ಲ ಧರ್ಮಕಡೆದಿಂಪಿಲ್ಲ |
 ಸಾರಿದರಿಗರವಲ್ಲ ಸಾಹಸಕ್ಕೇಣಿಯಿಲ್ಲ |
 ಚಾರಾತರಭಾಷೆಗೆರಡಿಲ್ಲ ಮರೆನೊಕ್ಕೊಂಗೆಡರಿಲ್ಲ ದೈವ್ಯನಲ್ಲ ||
 ಧಾರಾಣೇಸುರರಲ್ಲ ದೃಢದಿ ಜಪಿಸುವರಲ್ಲ |
 ದೋರಂತೆ ವರತಿಲ್ಲ ನಾರಾಯಣಾಂಶಿಯಿಂ |
 ಸೂರಿಜನರಕ್ಷಿಸಂಭವನಲ್ಲ ದೀರಾಮ ನರನಲ್ಲ ಲೋಕನಲ್ಲ ||

(28)

ದರಹಾಸಯಾತಭಾಷ ದೀನಜನರನೋಡಿ |
 ಪೊರೆವ ಕರುಣಾರಾಶಿ ಕೃತವಾಪಗತಾಂಗ |
 ನೋರೆಯನೇನೊಂ ಕಿಂಚಿದುಪಕೃತಿಯ ನಡಿಗಡಿಗೆ ಪೊಗಳಾತಿಕ ಸದ್ಜನರೊಳು ||
 ಪಿರಿಯಗುರು ದೇವತಾರಾಧಕ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ |
 ಸ್ಥಿರಬುದ್ಧಿ ಕಲಿತಕಲಿ ವಿಜಯನೀತನ ಕೋಪ |
 ವರನಿಷ ಲಗಳಾಗಲಿದು ನಗರೀಜನರ ನೇಣಿಸನಾತ್ಮಜರಂದದಿ ||

(29)

ಚರಿಸಲಾರಾಗಲವರೀಪ್ಪಿತವ ಸಲಿಸ ಗೋ |

ದ್ವಿಜರಾಯನಂ ಕಂಡು ಸೈರಿಸನಮ್ನದೊಳು |

ಕುಪರ್ತಕಳಂ ನಿಲಿಸ ಪರಂತರಂಗವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯೊಳ್ತುಳುವನು

ನಿಸವಲ್ಲ ದನ್ಯತ ನುಡಿವಂಚಿಸಂ ಪರನಿಂದ್ಯ

ರುಜಿಯನಾಕರ್ಷಿಸಂ ಸ್ವಪ್ನದೊಳಗಾದೊತೆ |

ಯಜಮಾನ ಮೂಕಬಧಿರಾಂಧರ ಕಜ್ಜುಗಳ ನಾಡನವರಂ ಕೋಪಿಸಂ ||

(30)

ವರಸಮಾನೀಕರೊಳ್ ದರ್ಪಣಾನ್ಯಾಯಾದಿಂ |

ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿಹಂ ಪಾಪಪ್ರಣ್ಯಾಂಗಳಂ |

ನೇಮರಾಳ ನ್ಯಾಯಮಾಗೈದೆ ವಿಂಗಡಿಸ ಪಿಕನಂತ ಕಾಲವರಿತು |

ಸ್ವರಗೊಡುವ ಭವರಮಂತರನುವನು ವಾಸನೆಯ |

ನುರಗದಂತತಿಜಾಗ್ರತೋರ್ಧ್ವದು ಸಾಗರದ |

ಪರಿಯೂಕ ಗಂಭೀರ ಗುಣೈನಿಂ ತನ್ನಿನಿಂ ಕೇಳವನಿಪಾಲತೀಕ ||

(31)

ತಾಟಕೆಯ ತಂದಿಕ್ಕಿದವರಾರು ಮಾರೀಚ |

ಕೇಟಕನುಬಾಹುಗಳ ಪರಿಹರಿಸಿ ಕಾಶಿಕಮ |

ರಾಜಪ್ರಸಾದ ಮೆಯವ ರಕ್ಷಿಸಿದರಾರಹಲ್ಯಾಂಗನೆಯ ನಿರ್ಮಲಿಯನು ||

ನೋವವಾತ್ರದಿ ಮಾಡಿದವರಾರು ಶಿವಚಾಮ |

ನೂಟಿಯಂ ನೆಗೊತ್ತಿ ಸೀತೆಯಂ ಮಿಗೆ ಗೆಲಿದು |

ಕೋಟಿನೃಪರಂಕೊಂದ ಭಾರ್ಗವನ ಗರ್ವಮಂ ಸೆಳೆದನಾರೀತನತ್ತಿ ||

(32)

ಪೊಗಳಲೆಂತಳವಪ್ಪುದೆಮಗೆ ಸದ್ಗುಣಗಣವ |

ಬಗೆಗಳನಿಳೆಂದು ಲೆಕ್ಕಿಸನಾಲ್ಕೊಗಂಗರಿದು |

ನಗತಿಯೊಳು ಮನುಷ್ಯಾವತಾರಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀಮಹಾವಿಷ್ಣು ತಾನೆ ||

ಬಿಗೆ ಗೋದ್ವಿಪರ ಪೊಲೆಯ ಕರಣದಿಂದೈತಂದ |

ಬಗೆಯಲ್ಲದಿದು ಭೂಭೂಷೋತ್ತಮರ ಸಂತತಿಗೆ |

ಸೋಗಯಿಪ್ರವೇ ಸರ್ವಗುಣಸಂದೋಹಪೊಂದೆಯೆ ರಘುವೀರ ರಾಮನಂತೆ ||

(33)

ಈತನರಸಾದೊಡಂ ಸುಖದೊಳಮೆವೆಂದು |

ಭೂತಳದ ಜನರಲ್ಲ ಯಕೆಗೊಂಡಿದೆ ಮಾನಿ |

ವ್ರಾತಮಡುಗಣ್ಣ ವರ ಬಳಗಮಾಕಾಂಕ್ಷಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮನಭೃದಯಮಂ ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂವನುಮತಿಸಿ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ |

ತಾತನಿಂ ಕಟ್ಟಿಸಂತೋಷಗೊಳಸಲ್ ಜನವ |

ಖ್ಯಾತವಾದಪ್ರಮುನಿಜಕೀರ್ತಿ ಮೂಲೋಕದೊಳಗೆಂದು ಬುಧತತಿಸುಡಿದುದು ||

(34)

ಮೊಳಗೆ ಘನವಾಗಸದೊಳಾಲಿಸುತಮನ್ನೆಗಂ |

ಪುಳಕದಿಂ ಮೆಯ್ಯುಬ್ಬಿ ನಲಿವ ಸೋಗೆಯ ತೆರದಿ |

ಕಳಕಳದವ್ವಿಜಗಣೋಕ್ತಿಗಳ ಕೇಳತನ್ನೆ ಪತಿ ಹಗ್ಗಿ ಮೆಯ್ಯುಬ್ಬಿಮಾದದಿಂ |

ಬೆಳಗೆ ಮಿತ್ರೋದಯಂ ಸರಸಿಜಂ ಮಾಕಂದ |

ಪೊಳಸಾಂತ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ ರಾಮನಭೀಕಮಂ |

ವೆಳಗನಿಟ್ಟುಕೆ ನೇತ ಯಾಗ ತೊಳಗುವಂದದಿಂದುಣ್ಣೆ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಾಗ ||

(35)

ದತ್ತನೆಯ ದನಿಗೇಳಿ ಪಲವು ವಿಧಚಿತ್ರತರ ।

ವೆತ್ತ ಬೆಳಗುಗಳುಳುಮು ನಿಜತೇಜವೊಡವೆರೆಯು ।

ಮುತ್ತನೊಂದೊಳುಮರುಮು, ಸಂವಹಾಸ್ಪದಿಂ ರೋವಾಂಜವಣಗಿಕರಣ ॥

ವೆತ್ತದಾಟಗಳುಲ್ಲದಾಂವಮಯವೆಳು ।

ದುತ್ತಮದ ಯೋಗಿಯಾದು ವಂಕ್ತಿರಫಲನೆ ಕೊ ।

ಏತ್ತತ್ತ ಚರಿತವತಿ ಸುತ್ತಿಕವೆ ಕೊನೆಗೆ ಹರು ಮುಖ್ಯವೆ ಕೊಳ್ಳುತಿ ॥ (36)

ನುಬವ ಸುಗ್ಗನೊಳವ ಜೀವನುಮೆನು ।

ನುಬಮುಳುಮು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕವೊಳಂಕಿತಕರಣ ।

ನುನಾಗ ಶಿಕ್ಷರನೆ ಮುಕ್ತವಿದು, ಗಾಹನುಸ್ಪಾತಿ ನೃಪತಿಲಕನು ॥

ಮುಖ್ಯವಿಯುಂ ಕೆರೆಮು ಸಾಗ್ರತಿಯೊಳುಂವೆನು ।

ನುಮುನುಸ್ಪರನೊಡು ತಂತೆದ ಬೇಗ ಕತ ।

ಮುಖನುರತತಿ ಮೆಚ್ಚುಗೀಡುತಿಯೊಳಂ ನುಡಿವ ವಾಳ್ಕೆಯೊಳುತಿಮುಮೆನು ॥ (37)

ಭರತಾಗ್ರನಗೆ ಯಾವರಾಜಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ।

ವಿರಚಿಪೊನೆ ಭೂನುರವ ಬಾಂಧವರ ಬೆಳಗೊಳು ।

ಹರುಮುನಿಲ್ಲು ಕುತ್ತರಮಿತ್ತ ಸರಿರನ ಚಿತ್ತಕ್ಕೆ ವಿವಿತಮಲ್ಲೆ ॥

ಕರುಣದಿಂಮುಂದೆ ಕನ್ನಮಂ ಬೆಳು ಕುಭ ।

ಕರವನುಭಾರತತಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಗುಗುನಿ ।

ಫರಣಭವರ ವಾಳ್ಕೆಯುಂ ಮೆಂದೆ ಕರುಗುರನೊಡನಿಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಲೋಕಾಧಿನಾಥ ಕೇಳ್ ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿ ।

ನೇಕಾಧಿಪತ್ಯಕರ ಮುಕುಸವಣಗಿಡಲಿಮು ।

ಬೇಕಾದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಲಿಂವಿದು- ಕುಕ್ಕುಕುನುಸ್ಪವನುಮಿತ್ತು ಕಳುವರಕೆಕೆನಿ ॥

ಶ್ರೀಕಾಂತನಹಂದೆಂದು ಬೇಳಲಾ ನೃಪತಿಲಕ ।

ಕೇಕಾಂತ ಕೊಳ್ಳುಮಂತ್ರನೊಳು ತೆನು ಜೀಯುಮೆನು ॥

ತಾಕಲ್ಮಚ್ಚುನೆಡೆಗೈದಿವಂ ಮಂತಿಕಾಲವಾಣಿಕ್ಕು ವೇವದಿಂದೆ ॥ (39)

ಅ ಮಾಹಾವಾತ್ಯು ನಿಜರಥನೀಂ ಹರುಮದಿಂ ।

ನೋಮವೀಧಿಯೊಳ್ಳು ತ್ವರಿತದಿಂಬಂಮು ಸು ।

ವೇಮದಿ ಕಳುವರವ ಮುಂದೆ ಮುಗಿತ ಸುಲಳು ಕವಮುನಿರಫವರು ॥

ಭೂವಿಣನಾಲಯವ ಪೊಕ್ಕುಕೆಡ್ಡುಗಳುಳುಮು ।

ನೇಮಮಂಪಡೆದ ಭಾಗ್ಯೋಧನುಮಾತೆಯಂ ।

ರಾಮಪುರದಧಿನಾಥನಿಗೆ ಎಕ್ಕುಕುನುಸ್ಪ ಸುಮು ಸುನ್ನಿಪ್ಪಮಂ ॥ (40)

ಎರಡನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಗುರು ವಸಿಷ್ಠರ ಮಾತ ದೊಳು ಧರಾಭಾರವಂ |

ಧರಿಸಿ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯ ರಘುಕುಲ ಲಲಾಮಶೀ |

ಕರದ ದೀಪ್ತಿಯ ನಾಂತು ರಾಜಸ್ಥಲೀಲಿಯಂ ಬಿಳಿದಂಸುರಪತಿಯೊಬ್ಬ ||

ಬಸವಂತನಂ ಕಂಠ ಕೋಗಿಲಿಯ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ |

ಮಸುಧಾಧಿಪತಿಸುತನನೀಕ್ಷಿಸಿ ಸುಮಂತ್ರ ಸಂ |

ತನದಿಂದ ಪೋಗು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮನ್ಮಥೆಯನಾಂತು ಮಸ್ತಕದಿ ಬಳಕ ||

ಪೊಸಪೀಠವಗ್ರದೊಳು ಕುಳ್ಳಿದು ಹರುಷರಸ |

ಮೊಸರಾವಂದದ ಮೃದುಳ ಭಾಷಣಗಳಿಂದ ಶುಭ |

ದೊಸಗೆಯಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲೆಳೆಸುವಂ ವಿನಯದಿಂದ ನಗರಾಜನುದರ ಕಶಿಯ ||

(1)

ಧರಣೀನುರೋತ್ತಮರು ಎಹುಸರ್ವಾರ್ಥವ |

ವರ್ತಿಸಿ ದಶರಥರಾಜನೊಡೊಲಗದೊಳುರುತ |

ಪರಿಪರಿಯ ಮಂತ್ರದುದುಪಮೆಗಳಂಪ ಸರ್ವರಂ ಸಂತೈಸಿ ಸನ್ಮತದೊಳು ||

ನಿರುತಸಾವ್ರಾಹ್ಮಾಧಿ ಪತ್ನಾದ ಭೀಕಮಂ |

ವಿರಚಿಸಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಾತವಿವಂ ನಿಮ್ಮ

ಸ್ಮರಿಸಿದರ್ಥವನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೈತಂದೆ ತಂದೆ ಸರಕಂಠೀರವ ||

(2)

ತಾತನಾಜೆಯ ಮಹಾ ಮಾತೃನಿಂದಲಿ ಕೇಳ್ದು |

ಜಾತಹರಾಪಾನ್ವಿತನಿ ತೆರಳುವಂ ರಘುಕುಲೋ |

ದ್ವೈತ ಭೂಭವ ಮಹಾಪಮಣಿ ನಿಜಗೃಹಾಂತರ ದ್ವಾರ ದೇಶಗಳ ನುಳಿದು ||

ಗೀತವಾಕ್ಯಂಗಳಾರವಗಳ ನ್ನಾಲಿಸುತ |

ಪ್ರೀತಿಯಂ ಮಣಿರಥವನಡರೆ ಪುಷ್ಪೇಷ್ಟಿಸಿದ

ಸೂತಮೂಢವಂದಿ ಸಂದೋಹ ಕಲಕಲಘ್ನಿ ವರ್ಚಿತೇಷ್ಟನೆಯನು ||

(3)

ಸಿಂಗಾರ ರಾಜಮಾರ್ಗವ ಬೆಳಗು ತಾಗ ರಘು |

ಪೂಗವರು ಪೊಂದೊಳ್ಳೊತ್ತಪ್ಪ ಶುಭಕರ ಬಿ |

ಡಂಗೆ ನಿಟ್ಟುಸಲಬಿಳ ನಾಗರರ್ ನಲವಿಂದೆ ನಿಂದುಭಯಶಾಸ್ತ್ರಗಳೊಳು ||

ಇಂಗತಲೊಳೊಗೆ ದವಳಸಂಗಡಿಗ ವಾರುಣಿಯ |

ಭಂಗುರದ ಕೈಲಾಗದಲಿ ಪೊಳೆಯಲಾವೋದ |

ಹಿಂಗದೀಶ್ವರಸುವಂತೆ ವೆರಸಾರದಲ್ಲಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಪಾಂಪಲಿಯರು ||

(4)

ತಳರಡಿಯ ಗಿಳಿನ ಡಿಯ ತೊಂಡೆವಟ್ಟೆಯೊಡೆಯ |

ಸುಳಗುರುಳ ತೊಳವರಳ ಚಿತ್ತಿಗಂಗಳೆರೆಯ

ಪಳವ ಮುಖಕಂಬು ಸುಖಕಂ ಮದನೋತ್ಕಂಠ ವರ್ಜಾಗಯ ಬಾಹುಲತೆಯ ||

ನಳನಕರ ತಳಸುಕರ ಗರಿವೂಗಳೆನೆ ನಮರ |

ಪೊಳೆವಲ್ಲ ಕಳೆವಲ್ಲ ವರ ಚಿತ್ತಬಿಳಗತ್ತ |

ಸುಳನಾಭ ಮಿಗ ಶೋಭಿಸುವ ಜೊಲ್ಲೆಯುವತಿಯರು ಬೆಡಗಿನಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರು ||

(5)

ನೇರದುಭಯ ಸೌಧಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪವರ |
 ತರಾಣಿಯರ್ಮನದೈತ್ಯವದೊಳಂಬುಜಾಕಾರ |
 ಕರಲಾಜಗಳ ರಘೋತ್ತಮನ ಮಕುಟಾಗ್ರ ದೊಳೊಸಿದರು ಪೂವಳಿಯನು ||
 ಸುರರು ಸಿರಿಯರನಂಗೆ ಕರವಂತೆ ಪಿರಿಯಜನ |
 ರಾರುತರದ ವಳವಾತಿನಿಂದ ತುತಿಗೈವುತಿರೆ |
 ನರನಾಥರಡಬಲದೊಳ್ಳೈತಂದು ಕೈಮುಗಿಮ ವಂದಿಸಲ್ಕರಗಳತ್ತು || (6)

ಸಂತನದೊಳಿಬಿಳಿ ದಿಗ್ವೀಕದಧಿ ನಾಥರಾಗ |
 ಳಂತರವನರಿದು ಮೈದುನುಡಿಯಿಂದಲುವಜುಸಿ |
 ಪಿಂತೆ ಬಹಭೂನುರೋತ್ತಮರ ಗುರುಭಾವನೆಯೊಳಾನಂದ ಗೊಳಸಿ ಜನರ ||
 ಸಂತೆಯಾಂ ಮನ್ನಿಸುತೆ ರಾಜಶೀವಿಯೊಳ್ಳೈದಿ |
 ಮಾಂತಿಸೆವ ತಾತನರಮನೆಯ ಮಾಂಗಡೆಯಲ್ಲಿ |
 ನಿಂತಿಸಿ ರಘವನಿಳಿದಾಸುಮಂತ್ರರ ಹಸ್ತದುರುಲಾಘವ ದೊಲವಿನಿಂದ || (7)

ಅರಮನೆಯನೊಳ ಪೊಕ್ಕು ಮಿರುಗುವಾಸ್ಥಾನ ದೊಳು |
 ಹರಿಪೀರವಗ್ರದಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪತಾತನಂ |
 ದರಾಕನಂಗೈದು ಚರಣಾಬ್ಜಕಭಿನಮಿಸಲಾಂ ಸುತನ ಸಂತನದೊಳಪ್ಪಿ |
 ಶಿರವನಾಘ್ರಾಣಿಸುತ ಹರುಷದಿಂದಂಕದೊಳು |
 ಸಿರಿಯರನನಂ ತನೂಭವನೊಂದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ
 ಸರಸತರ ಭಾಷಣಗಳಂವರನನಂತೆಂದನುಬಿಳಿ ಜನನವೃತ್ತಿಯೊಳು || (8)

ಪಾಕಣನನ ಮುಖ್ಯ ದೇವತಾಪಿಚಯಾಕ್ಷ |
 ನೇಕ ಸಾಕಾಯ್ಯ ಮನೈಸಗಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಾಂ |
 ಜೋಕಿಯಿಂಗಳಸಿ ಸಕಶೀಷ್ಯನೊಂದಿನೆ ಭೂಮಿ ಭಾರಮಂ ಬಾಹುಯಾಗದಿ |
 ಶ್ರೀಕಾಂತನಾಜ್ಞೆಯಿಂ ತಳೆದಿ ಬಹುವತ್ಸರಂ |
 ಬೇಕಾದ ಭೋಗ ವಸ್ತುನುಭವಿಸಿ ಭೂನುರಾ |
 ನೀಕಮಂ ಸತ್ಯ ಶ್ರತುಗಳಂ ಸಮೃದ್ಧಾರ್ಥರಂಗೈವೆ ಸುಖಕರ ದೊಳಾನು || (9)

ಜರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣ ಮಾಡಲ್ಕುಗ ಧಾರಾಣಿಯ |
 ಪೊರೆಗಲಸಿವವು ಭುಜಗಳು ಭುಂಗೋಪಮದ |
 ಸಿರಿಕರದ ಭವವೀಯ ಬಾಹವ್ಯಾಕ್ರಯಂಗೈಯೈ ಬುಸಿದುಳ್ ಭಾಕಾಂತಿಯಾ |
 ಧರಣೀಧವರ್ನುರರು ಪರಿಪರಿಯಾಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂ |
 ವರವದೇಡಾತ್ತಿಪ್ಪರ್ವರೆತಿ ಪುತ್ರಭೂತಳಕೆ |
 ದೊರೆಯಾಗಬೇಕೆಂದುತುಬಿಳಿ ಜನನಿಂದು ಸಂಪ್ರೀತಿಯಾಂ ಬಯಸುವಂತೆ || (10)

ಅದರಿಂದ ಪುತ್ರನೀ ಯಾವರಾಜನಾಗಿ ನ |
 ಮೃದಗೊಳನು ಲೋಕಮಂ ಮತ್ಸ್ಯದೈಕ ಮೂಲೋಕ |
 ವಿದಿತ ಸಮ್ಪನ್ನನಿಯಾ ಸುತನಮಾದಯಕೆ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಸಕಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ||
 ಸವಯ ಸರ್ವಪ್ರಕೃತಿರಂಜಕ ಸುಧಾವಾಣಿ |
 ಯಾದಯಾಮುಖದನಮುಖಕರ್ಕಶ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ |
 ಜೆದುರನೀಂ ಯಾವರಾಜನಿನಿಗು ಮರುದಿನ ಪ್ರವೈಯೋಗದೊಳನುರಾಗದಿ || (11)

ಕಾಮ ಮೋಹೋದ್ಭೂತ ಗುಣಮುಳುದು ಸದ್ಭರ್ಮ |

ನೇಮವಿಂಧನವರತ ದೇಶಕೋಶಂಗಳಂ |

ಬ್ರೇಮಾದಿದ್ಭವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸಿ ನಿಷಸುತರೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪರಿಪಾಲಿಸ |

ಭೂಮಿಪಾಲಕ ಬಯಸುವರಬಿಲ್ಲ ನೈವ |

ಸೋಮನೀನಾ ಪಯಾಲಿ ಪ್ರಜಾಪಾಲನೆಯ |

ಧೀಮಂತ ಯುವರಾಜನಿಸಿ ನೀಂ ಗೈವುದೆನ್ನಭಿಮತವ ಸಲಿಸುಮಾವದಿ || (12)

ಅವನಿದತಿ ಯೋಧರಿಯುಂಟೊರೆವ ಶುಭವಾತೆಯಂ ||

ಯಾವನ ಕಾಂಭೋಜ ಕರ್ಣಾಂಬಕಾಂಧ್ರಾವನೀ |

ಧವರಲ್ಲ ಕೇ ? ಭುಲೈವಲೈ ಬುಧಗಣಂ ಸುತನವಿ ವರ್ಜಿತರಲು ||

ಸುವಿಮೇಕದಿಂದೊರ್ವನಾಪ್ತ ನೀವಾರ್ತೆಯಂ |

ತವಕದಿಂ ಕಾರೈಯೊಡನುಹೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ |

ನವರತ್ನಭೂಮಿಣಾದಿಗಳನಿತ್ತಪಚರಿಸಿ ನಲಿವುತಿರಲಿತ್ತಲರನ ||

(13)

ಸುತನಿಗಪ್ಪಣೆ ಗೊಟ್ಟು ಕಳುಪಿ ನಿಜಮಂದಿರಕೆ |

ಮತಿಯಿಂದ ಸೂತ್ಯುಖುಪ್ಪಣ ಭುಜಗೊಳಂತೆಂದ |

ನತಿಯಾದ ಶುಭವುಷ್ಯಯೋಗ ಬಾದಿವೆ ನಾಳೆತನುಂ ನಿರ್ದೇಶವಯ್ಯ ||

ಹಿತದಿಂದಿ ರಚಿಪುವ ಭಿಮತಮೆಂದು ಬೇಳನ |

ಮೃತಗೊಳಿಸಿ ಸಕಲರಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಪಿ ಮುನಿ |

ತತಿಯರನ ಸುತಲಂಕಾರವುರಕೆ ಗಮಿಸಿದಂ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತನೆನಿಸಿ ||

(14)

ನಳನ ಪತ್ರಾಕ್ಷ ಶೀರಾಮನಂ ಮಗುಳೆ ಮೆ |

ನ್ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಕರತಹುದೆನುತ್ತ ನೆ ಮಿಸೆ ಮಂತ್ರಿ |

ತಳೆದು ಪತಿಯಾಣ್ಣೆ ಉಂದೈದಿ ಬಾಗಿಲೊಳರ್ವ ಜನರಿಂವಲುಕೆಗೊಳಿಸಿ ||

ಫಲವಪ್ಪಣೆಪಡೆದು ಬಂದೆರಿಗೆ ರಘುವೀರ |

ನೆಳಗೆ ಪಿತ ಬೇಳ್ದಂತೆ ಒನ್ನವಿ ಸಂತನಂ |

ಮಳೆದು ದರ್ಶನಲಾಭಕೆಂದ ಮಂಥರಧನೇರಿ ಬಂದಂ ಸುಮಂತ್ರನೊಡನೆ ||

(15)

ತನಯಮಂದಿರದಿಡೆಗೆ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳ |

ಜನಪನಪ್ಪಣೆ ಗೊಡಲ್ಪಟ್ಟಾಂತರಗಳೊಳಿದು |

ವಿವರಿಸಿದೊಳಪೊಕ್ಕ ದೂರದೊಳೊಪ್ಪನಂ ಕಂಡು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ತನುಪುಳಕದಿಂದೆ ವಂದನೆ ಗೈದು ಕೈಮುಗಿಯ |

ಲಿಂ ಪ್ರಿಯದೊಳಪ್ಪಿ ಸಂತಸದೊಳತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂ |

ಕನಕಪೀಠದೊಳೊತ್ತಿನಲಿ ಕುಳ್ಳಿಪ್ಪುದೆನೆ ಮಂಸಿಸಿ ರಘುವೀರನು ||

(16)

ಸಸಿಯ ಸಮ್ಮುಖದಿ ವರ್ಜಾವ ಪಯೋನಿಧಿಯಂತೆ |

ವಸುಮತೀರಮಣ ಕುವರನ ನೋಡಿದಂತರಾಚಿ |

ವಿಡವೆಂದರಹಾಸಮೆಸಗುತಂ ಮೈದು ಮಧುರ ಭಾಷಣದೊಳು |

ಪೂಸತೆನಲ್ ನುಡಿದನೆಲೆ ಪುತ್ರಕ ಸ್ವಪೀರ್ಯಾದಿಂ |

ವಸುಧೆಯಂ ಪಾಲಿಸಿದನೇಕ ದಕ್ಷಣೆಯಿಂದ |

ಲಿನಗಿದಂ ಕ್ರತುಗಳಂ ಪಡೆದನು ಕುವಾರ ಹಿತರಾದಾತ್ಮ ಸಂಜಾತರ ||

(17)

ದೇವಋಷಿಪಿತ್ರ ಋಣ ವಿಮುಕ್ತನಾದೆಂ ಮನದಿ |
 ಭಾವಿಸಿದುದೆಲ್ಲ ಮಂಭೋಗಿಸಿದನೊಗ್ಗು |
 ಈವನುಭೋಗ್ಯನುನುಪರ್ವ ನಿರಗಭೀಕರಚವೆಯಂ ಮೂಳ್ವದಾಳದಾ ||
 ಕೋಪದನೆ ಮತ್ತನೈವೊಂದಿಲ್ಲ ಮದಂದ |
 ಪಾವನೀ ಕೃತ ಮನಸು ಪ್ರಿಯಾದಿಂದೆ ಬೇಡುವರು |
 ದೇವತೆಗಳಂ ಸತತಾಂತೆ ಪ್ರದೋಷಪ ಜನರು ನಿನ್ನಭ್ಯುದಯಕೆ || (18)

ಪೋಕುತ ಕೋನುಗಂ ನಾಳೆಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ |
 ದೇಕಮಂ ಕೈಗೆಂತು ಪೂಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಸುಮ |
 ಶ್ರೀಕಾಂತನೆಂತೆ ಮಗುಳೊಂದು ವಾರಾಣ ಕನಕ ಕಂಡೆನಾಂ ಪೋದಿರುಳೊಳೆ ||
 ಆಕಾಶದಿಂದ ಪುಲ್ಕಪಾತನಿರ್ಗತ |
 ಬೀಕರವ ನಕ್ಷತ್ರ ಪತಕ ಸಸಿಕುಸುಮದ |
 ನಿೀಕನನ ದೈವದ್ವಾರಾ ರೋಡೆರೊಯಲವಂದಿವರ ಫಲವಾಗಮವರು || (19)
 ತರಣಿಧರಣೀತನಯ ಸೌಮಾಂತಾದ ಗ್ರಹ |
 ಮಾರುತರವ ವಸಗಗಿವಿಂ ತೋರ್ದವಲ್ಲ ದದೆ |
 ಧರಣಿಪತಿಗಪ್ಪುವತಿ ಭೀತಿಯೆಂದೆ ರೆವರಾ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕಾಗ್ರೇಸರ್ ||
 ನರರಸ್ಥಿತಿಯಧ್ರುವ ಸಚಾಂಚಲ್ಯ ಚಿತ್ತಮಿದು |
 ತಿರಮಿಲ್ಲ ಮದಂದೆ ತ್ವರಿತದಿಂ ಪಟ್ಟಮಂ |
 ವಿರಚಿಸುವರಲಾಸಿ ವೇಷಾಂತಿದೆ ತನಯ ಕೇಳನ್ನೊಂದಭಿಪ್ರಾಯಮಂ || (20)

ಮಾತುಳನೆ ಮನೆಯೊಳುಕ ಭರತ ಸತ್ಯವ್ರತ ||
 ನೀತ ಸದ್ಗುಣ ನಿಲಯ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞಾನತಿ |
 ಪೀತಿಭಕ್ತಿಯೊಳುವ ತಿಳಿಯಲ್ ಭವಸ್ವಿಯದೊಳಗಾದಂ ಮಾನಸ ||
 ಜಾತುಜಂಜಲ ಮನಿಸದಿರದು ಭ್ರಾಂತಿಯು ಪುರುಷ |
 ರೀತಿಯಾದರಿ ನಾಳೆ ಪ್ರವ್ಯಯೋಗದಿ ಋಷಿ |
 ವಾಕ್ರತಮೆಜ್ಜುಪ್ಪೂಲು ಯುವರಾಜ್ಯಾಭಿ ಪತ್ಯಮಂ ಧರಿಸು ಮತ್ತೀತಿಕಾಂತ || (21)
 ಇದು ಮನ್ಮಥೋರಥ ಭವನ್ಮತಮಿದೇವರಿಯ |
 ಪದಮನಿಸಲರನ ಶ್ರೀಯಸ್ಸಿಗತಿ ವಿಘ್ನಂ |
 ಲೋದಗುವವೆನುತ್ತ ಬುಧರೋರವರು ಸತ್ಯಮದು ಕಾಭಿಕಾರ್ಯ ಶೀಘ್ರದಿಂದ ||
 ಸದಯ ಕೈಕೊಳ್ಳಲನುಗೈದು ಮತ್ತೀನಿಶಯ |
 ವಿಧಿಯಿಂದ ಪತ್ತಿಸಕ ನೇಮದಿಂ ಕಳೆದು ರವಿ |
 ಯಾದಿನೆ ಭೂಸಾರ ಮಾತದೊಳೆಸ್ಮನ್ಮನೋಭೀಷ್ಟ ಸಂಪೂರ್ಣಮನಿಸುಪ್ರಿಯದಿ || (22)

ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ತಾತಗಂ |
 ವಿನಯದಿಂದಭಿನಯಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜನನಿಯುಕ
 ಮನಗೈದಿ ಮಾತೆಗಂ ನಮಿಸಿ ಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ಬೊವ್ವನೇಮಿಸಿದಪಂಯ ||
 ಇನಿತ ಬೈಚಿಡದೆ ವಿಸ್ತರಮಾಗಿ ಬಿನ್ನವಿನೆ |
 ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತಸದಿಹ್ನು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸಿರಿ |
 ತನಗಡೆಸಿತಂಬುತ್ಸವದೊಳು ಕುವರನನಿಪ್ಪಿ ಕುಕವಾಣಿ ಮಗುಳಂವಳು || (23)

ಖಲುಕಾಲದಿಂ ಒಯಸಿ ದೇವತಾರಾಧನೆಯ |

ನಲವಿಂದಾನೆನಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಬಂ |

ದೊಲಿದುದೈ ರಾಮ ಜೈವಾತ್ಯಕ ದಯಾಪರನೆ ಶರಣಜನ ಪಾರಿಜಾತ ||

ಗೆಲವಿಂದ ಪಂಜಾತಕನೆನಿಸಿ ಸಾವ್ರಾಷ್ಟ್ರ |

ದೊಲವ ನನುಭವಿಸಿ ತ್ರೈಲೋಕವ ಭಗೀರಥನೋ |

ಲಲಳುಮತಿಯನಿಸಿ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಚಿರಕಾಲ ನೀಂ ವಿಜಯಪರನಿನು ಕಂದ || (24)

ನಿನ್ನ ಭೃದಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದಿರ್ಪ್ಪ ಸೌಮಿತ್ರ |

ಯನ್ನ ಸಂತಸ ಗೊಳಪ್ಪದೆನೆ ಕೇಳ್ವರಾಮ ಬಲ |

ವಂ ನೆಮ್ಮಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದಿರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲಿಂತೆಂದನು ||

ಎನ್ನಸಿರಿ ಸಂಪದಕೆ ಕರ್ತನೀಂ ರಾಜ್ಯಸುಖ |

ವನ್ನ ಭೋಗಿಸು ಯಥೇಷ್ಟಿತಮಾಂ ನತತನಂ |

ವನ್ನಮೆಂದೆನಿಸನ್ನ ದೇಹ ರಾಜ್ಯದ ಭೋಗ ನಿನಗೋನಾಗವೆ ರಕ್ಷಿಪೆಂ ||

(25)

ಎಂದೊರೆದು ಮಾತೆಯೊಡನೆಂದ ನೆತಿವಿನಯವಿ |

ದಿಂದಿನಿರಾಳಾನು ಜಾಲಕೆ ಸಹಿತ ನೇಮಾದಿಂ |

ಪೊಂದಿ ದರ್ಭಾಸನನ ವ್ರಜವಾಸಪರವೇಳ್ವಮೆಂದು ಋತ್ವಿಜರಾಗುತ ||

ತಂದೆಯೊಜ್ಜಾಪಿಸಿದ ನಾಳೆಯಪ್ಪಭಿಷೇಕ ||

ಬಂಧುರದ ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರವಿಧಿ |

ಯಂದೆನಗುಂತೆ ದಯೆಗೈಪುದೆನುತೆರಗುತಂ ಜನನಿಯಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು || (26)

ನಿಳಯಕ್ಕೈತರೆ ರಾಮದಶರಥ ಮುಖವಾಲ |

ನುನಭವಭವನೊಡನೆ ಬೇಳದಂ ಕಾಕುಗ್ಗ |

ನಿಳಯಕ್ಕೆ ಗಮಿಸಿ ಸಂಪದ ರಾಜ್ಯ ಕೀರ್ತಿಗಳ ಬೆರ್ಚಾಗೆಯ ಲಾಭತತಿಯ ||

ಬಿಳವಿಗೆ ಸೀತೆಸಹ ಶ್ರೀರಾಮನುಪವಾಸ |

ತಳವಂತೆ ದಯಾದಿಂದಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುಂ ದಿಂದು |

ಪೊಳಲೊಂಗರಗೈವೊಡಪ್ಪನಯ ಪಾಲಿಸುವುದೈ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂಧು ||

(27)

ಸರಿಸೂನನ ತನಯ ದಶರಥನ ವಾಣಿಯಂ ||

ಹರುಷದಿಂಕೇಳ ರಥವೇರಿ ಶ್ರೀರಾಘವನ |

ಸಿರಿಕರದ ಗೃಹಕನಡೆತಂದು ಹೋರತ್ರಯವ ಕಳೆದು ಬಹವಾರ್ತೆಯನ್ನು |

ಚರರಮುಖದಿಂ ಕೇಳ ಭಯಾದಿಂದಲಿಡಿರ್ದುದ್ದು |

ಗುರಾವನಡಿಗಿರಗಿ ತೀರಿನಿಂ ಕರಲಾಘವ |

ನ್ನರಸಕೊಟ್ಟಿಳುಹ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದೊಯ್ದ ಮಾರಿಯಾಗದ್ದು ಗೆಯನಿತ್ತು || (28)

ಕನಕಪಾತ್ರೆಯೊಳು ವೈದೇಹಿಯಾದಕವನೀಯ |

ವಿನಯದಿಂ ಪದಪಯೋಜನ ತೊಳೆದು ಪೂಜಿಸಿಯ |

ತನುಪುಳಕದಿಂದ ತತ್ತೀರ್ಥಮಂ ಮಸ್ತಕದೊಳುಂತು ಸತ್ತಿಸಿತು ನಮಿಸಿ ||

ಮುನಿತಲಕ ಭವದೀಯ ಚರಣೋಪಕದ ಭರಣ |

ಘನತರದ ಧನ್ಯತೆಯ ನೆನಿತ್ತುದೆಂದು ರಘು |

ಜನದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಸುನಗುತ್ತ ವೈಧಾತ್ರನಿಂತೆಂದ ರಾಮನೊಡನೆ ||

(29)

ಹರ ಭವತ್ಪಾದೋದಕವ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು |
 ನೆರೆಧನ್ಯನಾದ ಮತ್ತಿತ್ತ ನಿನ್ನ ಚರಣಭವ |
 ಸಿರಿಕರದ ತೀರ್ಥಾವಗಾಹದಿಂ ಪೂತಮಂನು ಗಾತ್ರನೆಂದೆನಿಸಿ ಬಳಕ ||
 ನಿರತ ರಾಜಸುವನೀ ಲೋಕಕುಪದೇಶಕರ |
 ಕರನಾಣಿಮಾಂ ನುಡಿನಾದೊಡೆಯಾ ನಾಂಬಲ್ಲೆ |
 ಪರಕಪರತತ್ವ ಪರನಾಂದಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಗತ ವ್ರೋಮವೆಂದು || (30)

ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಂ ಸಿಂಧಿಗೈವೋನುಗಂ |
 ಭಾವಿನುವೆ ಭಕ್ತನ ದಿವ್ಯಾರ್ಥಕೋನುಗಂ |
 ಪಾವನಂತಲಿವ ದಶಕಂಧನ ಸಂತತಿಯ ಸಂಹರಿಸಲೆಂದು ಜಗದಿ ||
 ಪಾವನತರಾಂಗಮಂ ಧರಿಸಿ ನೀಂ ಬಂದಿಹುದ |
 ದೇವನಾಂ ಬಲ್ಲೆನಾದರು ಪೊಳಕೂಡದಿದು |
 ದೇವತಾಗೋಪ್ಯಮದರಿ ಲೋಕನರರತೆ ಮಾಯಾನುಸಾರಿಯನಿಸಿ || (31)

ನಡೆವನಡೆಗನುಕೂಲಮಾಗಿ ನೀಂ ಶಿಷ್ಯನಾ |
 ನೊಡನೆ ಗುರುವೆಂದೆನಿರ್ದೋರ್ಪಡುವೆ ಗುರುವಿಗಾ |
 ರೊಡೆಯ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮ ಜೈತಪ್ಪ ಯಂತ್ರವಾಹಕ ರಮೇಶ ||
 ಪೊಡವಿಯೊಳ್ಬಾಳುವೆ ಮನುಜರಿಗೆ ಪಾಲೋಪಿತ್ರ ||
 ಕಡುದೂವ್ಯ ಜೀವನಂ ವಹಿಸಿ ಸಲ್ಲದು ವಾಣಿ |
 ಯೊಡನುಜ್ಞೆಯೊಳಗೆ ಮತ್ತಾಮದೆನೆಯಿಹ್ನವ್ಯಕುವಂಕ ಪಾಲೋಪಿತ್ರವು || (32)

ಅಂದಿನಿಂದಮಿತಕಾಂಕ್ಷೆಯೊಳಾನು ಕಾಯ್ದಿದ್ದು |
 ದಿಂದಿಗಾದುದು ಮನೋಭೀಷ್ಯ ನಿನ್ನಯ ದಿವ್ಯ |
 ಸಂದರಾಸನದೊಳೆನಗೆ ಪರಮಪಾವನ ಮರ್ತಿ ಲೋಕಮೋಹಿಸಿ ಮಾಯೆಯಾಂ ||
 ಪೊಂದಿರ್ಪಳನುದಿನಂ ನಿನ್ನಾಜ್ಞೆಯೊಳ್ ರಘುಕು |
 ತೀಂದು ದಯದಿಂದೆನಗೆ ಪಾಲಿಪುದು ಪ್ರಕೃತಿಗುಣ |
 ಸಂದದ್ವಮಾಗದೊಲು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮೂರ್ತಿ ಚಿತ್ತಮನ್ನಗಲವಂತೆ || (33)

ಇಂತೊರೆದು ವಿಧಿನುತಂ ರಘುನೀರ ನೊಡನೆ ಬಹು |
 ಸಂತಸದಿ ಪ್ರಕೃತೋಪಯೋಗ ಲೋಕಾನುಗತ |
 ವಾಂತಕಾರ್ಯವ ನುಡಿದನಿಂದ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲ ನತಿಬ್ರೇಮದಿಂದ ||
 ಪಿಂತೆ ನಹುಬಂ ಯಯಾತಿಗೆ ರಾಜ್ಯಭಾರವ ದಿ |
 ಗಂತವರಿವಂತಿತ್ತ ತೆರದೊಳಗಯೋಧ್ಯಾಧಿ |
 ಕಾಂತನೆಂದೆನಿಸಲಿಚ್ಛಿಸಿರ್ವನಿಲೆ ರಾಮ ಪುಷ್ಯಯೋಗದೊಳಾನಿನ್ನ || (34)

ಸತಿಸಹಿತಲಿಂದು ನೀ ನುಪವಾನಮಿದ್ರಪುದು |
 ಸ್ತಿತಿವನಾಜ್ಞೆಯನುತು ಬೇಳೆ ವಿಧಿಯಿಂ ವಿಪ್ರ |
 ಪತಿಸುಮಂತ್ರಾರ್ಥೋಕ್ತ ಮತದಿಂದ ಉಪವಾಸ ವ್ರತವ ನೇಮಿಸಿ ಬ್ರೇಮದಿ ||
 ಅತಿಕಯದಿ ರಾಮನಿಂದುಪಚಾರಗಳನಾಂತು |
 ನುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ರಥವೇರಿ ನಡೆತಂದನಂ |
 ದಶರಥ ಹರ್ಷೋದ್ರೇಕದಿಂದ ದಶರಥಮಹಾರಾಜನರಮನೆಗೆ ಬಳಕ || (35)

ಗುರುವಸಿದ್ಧಂ ಗಮಿಸಲಿತ್ತ ರಘುಕುಲತಿಲಕ |
 ಕರಸಿ ನಿಜಬಾಂಧವರ ಮಿತ್ರಸನರಾಪ್ತರಂ |
 ಪುಂಡರಂಗುಗಳೆಲ್ಲ ತೋರಿದಿದ್ದವ ಸಲಿಸಿ ನಾಳಿಬಹ ರಾಜಸಿರಿಯಾ ||
 ಧರಣೀ ದಶರಥಂ ಮನ್ನಿಸಿದವಯಾ ವ್ಯದು |
 ಕರದಿಂದಲರುಪಿ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಮೊಂಗಲ್ಲು |
 ಕರವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳಂಥು ಗುರು ಬೇಳ್ತೆರೆದಿ ನೇಮದೊಳವನು || (36)

ರಾಮಾಭೀಕದಾತ್ರವರ್ತೇ ವಸರಿಸಲ್ |
 ಭೂಮಿಸುರರ್ನಿರೆದು ತಮತಮಗೆ ಸಂತೋಷ |
 ಕಾಮಿತಗಳ ಹಮೆನುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಬ್ಜರ್ದ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವು ನಲಿಯಾ ||
 ಭೂಮಿಪತಿಗಳೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತಾತ್ಸವವನ್ನು |
 ಪ್ರೇಮಗೊಳುತೆಂದುನುಹಿತ ಭಯಮದು ಕರೆದು |
 ದೀನುಕಾ ಪ್ರಾಜ್ಞಾಧಿಪತಿಯುಪ್ಪನೆನುತುಬ್ಬಿ ಹಾರೈಸು ತೊಪ್ಪಿದರಾ || (37)

ಬೆಳಗಿತ್ತಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕುಭವಾರ್ತ ಪತ್ತನೆದೊಳುಂ |
 ಬೆಳಗಿತತೀಯುಮನೋಹರ ಸಂತೋಷಮುಂ |
 ತೊಳಗಿತಾಮ್ರಾಯವಿದ ಚಿತ್ರವೃತ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಕಲಜನಸಂದೋಹದ ||
 ಥಳಥಳ ಭೂಷಣಾಂಬರಗಳಂ ಸಿಂಗರಿಸಿ |
 ಕಳಕಳ ಲೋಕಗಣಂಗಳೆನಲಂಕೈ ತಿಗೈರು |
 ಪಲಬಗೆಯ ಧೂಪದೀಪಿತ ಮಾವಾಸನಂಗಳೊಳಿಸಿದರು ಬೀದಿಗಳನು || (38)

ಚತುರವಿಧವರ್ಣದರೆಲ್ಲ ವ್ರಜಸಿ ಶ್ರೀಯಾ ||
 ಪ್ರತಿಯಾ ಬೀಡಿದರು ಶ್ರೀರಾಮನೀ ಮುನಿಮಾತದಿ |
 ಸ್ತುತಿಯರಸನಿಸುಪ್ರೋಲ್ಕೃತಿಗೆಯ್ಯ ವೇಳ್ಕೊನುತೆ ದೇವಾಲಯಂಗಳಲ್ಲಿ ||
 ಅತಿಶಯವಿ ಧೂಪದೀಪೋತ್ಸವಂಗಳ ನೆಸಗಿ |
 ಪ್ರತಿಪದಂಗಳೊಳು ರಘುವರನಗುಣ ಕಥನಗಳ |
 ಜತನದಿಂ ಪಾತುತಿರುತಿರ್ದರಂದಿನದಿನದ ಸಂತಸವೇವೇಳ್ವನು || (39)

ಗುಣಿಯೆನಿಸಿ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಂಗದಿ ಮಣಿ |
 ಗಣಕಲಿಕಸೂತ್ರದಂದದಿ ಮಿನುಗತನುದಿನಂ |
 ಗುಣಗಳೆಂಬದ ವಿಶ್ವಸೂತ್ರಧಾರಕ ಜಗದ್ವಯ ಸರ್ವಸಾಕ್ಷಿಮಯನು ||
 ಪ್ರಣವ ಗೋಚರ ರಾಮಪುರದಧೀಶ್ವರ ಜನರ |
 ಕಣ್ಣಿನಕೆ ಮನುಜಲೀಲಿಯಂತೋರಿ ನೇಮದಿಂ |
 ಛೇವನಾದಿ ಸಿದ್ಧಿಯುತ ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆಯೊಳವನು ನಗಜೆ ವಿಬಾಧಾರ್ಥಮಾಗಿ ||
 (40)

ಮೊರನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ|| ಏನುಣವಿಕ್ಕುವ ಋಷಿಯು ಪೊಂಬೊಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಿಂ |
ವನುಮತೀತಳ್ಳಕೆಳಮ ರಾಮನ ಪದಾಬ್ಜಕಂ |
ಬೆಸಸಿ ನಿಸತತ್ವಮಂ ಗಮಿಸೆ ಸರಸತಿ ಬಂದಳಮರೇಂವ ನೆಪ್ಪಣೆಯೊಳು ||

ಚಿತ್ತದಧಿಸಾಧಿಕೇಳ್ ರಾಮಾಭ್ಯುದಯವಾರ್ತೆ |
ಕತ್ತಾರಿಯ ಕರಡೆಗೆಯ ಬಾಯ್ಕರದ ಮಾಳ್ಕೆಯೊ ||
ಛತ್ತರಂಬೊಲೆಗೆ ದಿಗ್ವೀಕ್ಷದ ಜನರ್ಸರೆದು ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳೆತರುತಿರೆ ||
ಮತ್ತೀಕಾಭೀಂದಂತ ಸಗ್ಗ ಕೆವರಲ್ಪರಪ |
ಚಿತ್ತದನುತಾಪದಿಂ ಸಕಲ ಮುನಿಜನಬಾಧ
ಮೊತ್ತಮಂ ಕರೆಸಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನಂಗಳೈದು ಮಾಂದಪ್ಪಕಜ್ಜದಿರವ || (1)

ವಾಸವಂ ದಿಕ್ಪಾಲ ಸುರಮುನಿಗಳೊಡವೆರೆದು |
ಬಾಸವೇಣ್ಣಿ (ನಿಯ)ನೆಡೆಗೈ ಪೊರಮಟ್ಟು ನಿಜ |
ಬೇಸರವ ಚಿತ್ತರದಿ ಜನ್ಮದಂ ಗೈದನೆಲೆ ದೇವ ಸಿರಿಯರಸಮಾನ್ಯ ||
ಭಾಷೆಯನ್ನಿತ್ತ ಮನನಿರೂಪವಂ ತಳೆದು |
ಈಸುಜನರೆಡರ ಪರಿಹರ ಗೈಯವಲೆ ಗ್ರಾಮ್ಯ |
ಭಾಸುರವ ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂವರಸುತನೆ ಕೆಳಸಿ ರಘುವೀರನೆಡೆ ಗೊಂಡನು || (2)

ನಾಳೆ ಪುರದರಸುತನ ದಭೀಕೆ ಮತ್ಕಾರ್ಯ |
ಜಾಳಪ್ಪದದಿಂದೆ ಬಂಧಿಸುವ ದಕವದನ |
ಖೂಳುಖಳನುಪಟಳ ಮದೆಂತು ನಿಲುವುಮ ಸುಖವು ದೊರಕೊಂಬಾದೆಂತುಪಾಯ ||
ದೇಳಿಗೆಯನುಸಿರೆಂದು ಭಯದಿಂದಸುರರಲ |
ನಾಳಕಪೀರನಂ ಬೆಸಗೊಳಲ್ ನಸುನೆಗುತ್ತ |
ಬೇಳದಂ ಪಾಕಕಾಸನ ಮುಖ್ಯಬಿಡುಗೊಣ್ಣು ಜಂಗುಳಿಗೆ ಪ್ರೇಮದಿಂದೆ || (3)

ಬೆಸರಲೇತಕೆ ನೀವು ಜಗದೀಶ ಸಿರಿಯರಸ
ಸದಯನತಿಸತ್ಯಸಂಕಲ್ಪನಾತನ ಭಾಷೆ |
ಪದುಗುಳ್ಳದೆ ನುಸುಳನೊಳು ನಿಮಗಭಯ ಮಿತ್ತಂತೆ ದಕಶಿರನ ಸಂತತಿಯನು ||
ಸದೆದಿಟ್ಟು ಗೋ ದಿವಸಂಗಳಧಿಕ ಕುಭಗೊಟ್ಟು |
ಪದುಮಾಕ್ಷ ಕೆಲಕಾಲ ಭೂತಳದಿ ಬಾಳ್ವಬಹ |
ನಿಮ ದಿಟಂ ಭಯಬೇಡ ಫಲಿಸುವುದು ಮನದಿಷ್ಟಮಿದಕೆ ಸಂದೇಹಮಿಲ್ಲ || (4)

ವನಜಾಸನಂ ಬೇಳ್ ವಾಣಿಯಿಂ ಸಂತುಷ್ಟ |
ರೆನೆಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದೇವ ಸಭೆಯ್ಯದಲ್ಕೆ |
ಮನದೊಳದ್ವಿಭವತವ ಬೆಸಸಿದಂ ನಾರದನೊಳಂತೆಂದು ವಿನಯದಿಂದ ||
ಮುನಿವರ್ಯನೀಂಪೊಲೆಗೆ ಕೋಸಲಾಭಿಧನಗರ |
ವನುವಿನಿಂ ರಘುಪತಿಯ ಚರಣಾಬ್ಜವನು ಕಂಡು |
ಮನುವೆಯಂ ಮಾಡು ಮತ್ತಾಂತರ್ಯದೇಕದೊಳ್ಳಿರತೆನಿಸಲರಿಯದಂತೆ || (5)

ದುರುಳ ದಳಕಂಧರನ ಶರವಿಕ್ಯೆ ಲೋಕಮಂ ।
 ಪೊರೆನು ವೆ ಗುಳ್ಳೆತಪ್ಪೆನೆಂದಭಯಮಂ ಕೊಟ್ಟು
 ನರರೂಪತಾಳ್ವ ಭೂತಳ ಕೈವಿ ಮನುಷ ಸುಖಲೀಲೆಯನ್ನೊಪ್ಪಗೊಂಡು ॥
 ಅರಸು ತನವಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಡಿಕೊಳ್ ವಾಣಿ ।
 ವರವಿನಿವೃದ್ಧಂತು ತ್ರಿವಳರಿಗಾರು ಹಾದಿ ಮುಂ ।
 ದರಿಯಾದಿ ದಯದಿಂದ ಬೆಸಸರ್ವೇಳ್ಳೊಂದರುಪಿ ಬರ್ಪದತಿ ವೇಗದಿಂದ ॥ (6)

ನಳನಪೀಠಂ ಬೇಳಲೀ ಪರಿಯ ಸಂತೋಷ ।
 ಕಲಿತ ನಾಗುತಲೆರಿಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮೂಲೋಕ ।
 ಕಲಹಕಥಿನಾಯಕಂ ನಿಖಳ ಮುನಿನಾಯಕಂ ನಾರದಂ ಭೂಲೋಕಕೆ ॥
 ಲಲಿತವೃದ್ಧತರ ದಿವ್ಯರಸ ಚರಿತಮಾಧುರ್ಯ ।
 ಕಲನಾದಯಾತ ವಲ್ಲ ಕೆಯನು ಬಾಜಿಸುತಲಾಂ ।
 ನಲವಿನಿ ಮೂರ್ಛನಾಕ್ರಮಿಗಳಾಶಿಸುತಲಾಂ ಪಾಂಡುತ್ಯಂತದ ಹರಿಯಾ ॥ (7)
 ಸಿಂಗರದ ತೋರಣಗಳೋರಣದ ಪರ್ವತೋ ।
 ತ್ತುಂಗಮದ ವಾರಣದ ವಾರಣಗಳುಕ್ಕೊಡೆಯ ।
 ಕೃಂಗಾರ ಘಟಿಕಾ ಘಂಟಾ ಘಂಟೇರವದಿ ರಮ್ಯವಹವೀಧಿಗಳಿ ॥
 ಸಂಗೀತ ನರ್ತನದ ಗಾಂಧರ್ವ ಗಾಂಧರ್ವ ।
 ರಿಂಗಿತಗಳರಿತು ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೋಷಿಸುವ ।
 ಕೃಂಗಾರದನ ಹೃದಯೋದ್ಯಮನ್ನೊಳಪೊಕ್ಕ ಮುನಿರಾಯನತಿಮೋದದಿ ॥ (8)

ನಗರವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ನಾನಾ ಏನೋದಗಳ ।
 ಬಗೆಬಗೆಯ ರಚನೆಗಳ ನಿಲಯಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ
 ನಗೆಯ ಮಿನುಗಿಸುತ ನಾರದ ಮಹಾಮುನಿ ಮೌನಿವರವೈವಿ ರಘುವೀರನ ॥
 ಸೊಗಸಿನರಮಣಿಯ ನೋಳಪೊಗಲು ದೌವಾರಿಕನು ।
 ಬಗೆಯಮಿಯನುತ್ತು ಕೈಮುಗಿದು ಕೆಲಸಾರಲೈ ।
 ನಗಮೈರಿಗಿತಿತಂ ನಡೆತಂದು ನೋಡಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನನು ॥ (9)
 ಪೊಸಕುಶಾಸ್ತ್ರರಣದೊಳು ದಿವ್ಯವಾಲ್ಯಾಂಬರಗ ।
 ಳಿಸಕದಿಂ ಚಾಮರವ ಬೀಸುತಿರೆ ಲೆಡೆದೊಳುಂ ।
 ವಸುಧಾತನೋಜಾತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮುಂಭಾಗದಲಿ ನಿಂದತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ॥
 ರಸಕಲಿತ ವಾಣಿಯಿಂ ನುತಿಸುತಿರೆ ಶ್ರೀರಾಮ ।
 ರಸೆಯ ನಾಯಕನಂತೆ ಗುರುಬೇಳ್ವ ಮೌನದಿಂ ।
 ದೆವಿವಿವ್ವ ಪರಬೋವ್ಯನಂ ಕಂಡು ಸುರಮೌನಿ ಸಂತೋಷಮಯನಾದನು ॥ (10)

ಕರದಿ ವಿಣ್ಣೆಯ ಪಿಡಿದು ವರತಂತ್ರಗಳ ಮಿಡಿದು ।
 ನರಲೋಕ ಮೋಹಪೊಲು ನವರಸಸುಗಾನದಿಂ ।
 ಕರದಿದು ನಿಭಗಾತ್ರ ಮೌನಿಯೈತರುತಿರಲ್ಕೊಂಡು ರಘುನಾಥ ಪ್ರಿಯಾದಿಂ ।
 ಹರಾದದಿಂದೆದ್ದು ವಂದಿಸಿ ಪೂಜೆಗೈದು ಸಿರಿ ।
 ಜರಣಂಗಳಂ ನುತಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದು ಮಣಿಪೀಠ ।
 ಕರದೊಳಗೆ ಕುಳ್ಳಿರುತುಪಜುಸಿ ಸಂತಸದೊಳಂತಂದ ಮೃದುವಚನದಿ ॥ (11)

ಸಂಸಾರವಿಫಲಯ ಚಿಂತಾಸಕ್ತಜೇತನಗೆ |

ಹಿಂಸಾನುವರ್ತನದ ನಿರ್ಮಲದ ಹೃದಯವರ |

ಹಂಸವಾಹನ ಪ್ರತೃ ಭವದೀಯಾರ್ಥನಂ ದೊರಕುವುದು ದುರ್ಲಭವಲೇ ||

ಪ್ರಂಸರಿಗೆ ಪೂರ್ವಕೃತ ಪುಣ್ಯಪರಿಪಾಕದಿಂ |

ಹಂಸಸಲ್ಲಾಪ ಸಂದರಾಳ ನಾದಿಗಳೊಳ್ಳೊರಿ |

ರಂಸೆ ಪುಟ್ಟುಲುದತ್ತಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆನಾಂ ಫಲಿಸಿತ್ತಿರ್ಪಾರ್ಥಮಿಂದು || (12)

ಎನುತ ರಘುವೀರನಂ ನಿಟ್ಟುಸುತೆ ಮೋಹದಿಂ |

ಮುನಿತಿಲಕನಿಂತಂದ ಭಕ್ತವತ್ಸಲದೇವ |

ಚಿಂತುಮಯಾತ್ಮಕ ರಾಮ ನೀಂ ನುಡಿದೆ ಸಂಸಾರಿಯನ್ನತದು ಸತ್ಯವೆತ್ತಿ ||

ಘನತರದ ಮೋಹನದ ವಿದ್ಯೆನಿಟ್ಟೆವೆ ನಿನ್ನ |

ಮನೆಯೊಳಗೆ ತೊತ್ತಿನಂತಿರೆ ಭವತ್ಸಂಗದಿಂ |

ವನಜಾಸನ ಪ್ರಮುಖ ಪ್ರಜೆಗಳೊಂ ಪುಟ್ಟುವೆರು ಮಾಂತಾ ಮಹಾಮಾಯೆಯೊ || (13)

ನಿನ್ನಧೀನದ ಮಾಯೆ ಮೂರುಗುಣಮಂ ಪೊದ್ದಿ |

ನಿನ್ನಬಲದಿಂ ಬಿಳುದು ಕಂಪುಕಪ್ಪಿನ ವರ್ಣ

ವನ್ನಾಂತ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ಪೇಳ್ವರದರಿಂ ಮೂರುಲೋಕ ಯುಷ್ಮನ್ನಿಲಯವು ||

ನನ್ನಿಯಾದರಿಂ ನೀಂ ಗೃಹಸ್ಥನೆಂಬುದು ದಿಹಂ |

ಪನ್ನಗಾರಿಧ್ಯಜ ರಘೂತ್ತಮನೆ ಲೋಕದೊ |

ಛಿನ್ನ ಮೇನಿಹುದು ಭವದೀಯ ಸನ್ಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿದನಿತುಸಿರ್ವ ಜೇಯ || (14)

ಹರಿನೀನೆ ಸುಸೇತೆ ಹರ ನೀನು ಗಿರಿಜಾತೆ |

ಧರಣೀನುತೆ ಬೊಮ್ಮನೀಂ ಸರಸತಿಯು ವೈದೇಹಿ |

ಸುರಪನೀಂ ಖಾಲೋಗು ಜಗತ್ತೀತನೂಭವಿಯು ಮರುತ ಸಖನೀನು ಸ್ವಾಕೆ |

ನಿರುತ ಜನಕಜೆ ಕಾಲರೂಪ ನೀಂ ಸಂಯಮಿಯು |

ತಿರೆಯಾಣುಗಿ ನೈಋತ್ಯ ನೀಂ ಕಾಮಿನೀಸೇತೆ |

ವರಾಣನೀಂ ಭಾರ್ಗವಿಯು ಭೂಜಾತೆ ಮರುತನೀಂ ಸೇತೆಯೆ ಸದಾಗತಿಯೈ || (15)

ಧನಪನೀಂ ಸರ್ವ ಸಂಪತ್ತಿದಾಯಕೆ ಸೇತೆ |

ಘನರುದ್ರ ನೀನೆ ರುದ್ರಾಣಿ ಜಾನಕೆ ದೇವ |

ರಿನ ಪ್ರಭಾರೂಪಳುವೀರ್ ಜಾತೆ ಶಶಿನೀನು ರೋಹಿಣಿಯು ಜಗತಿಯಾಣುಗಿ ||

ಎನಿತುಂಟು ಸ್ತ್ರೀವಾಚಕಂ ಲೋಕಮೂರರೊಳ |

ಗನಿತು ಸೀತಾವರಂ ಪುರುಷವಾಚಕ ಮೆಲ್ಲಿ |

ವನಜಾಕ್ಷ ನೀನೆತ್ತಿ ನಿಮ್ಮುಭಯ ಮುಳದನ್ಯ ಮೊಂದುಂಟೆ ರಘುಕುಲೀ || (16)

ಚಿತ್ತಿನಾಭಾಸಮನ್ಯಾಕೃತಂ ಮತ್ತವರ |

ಬತ್ತಿನೊಳಗಾದುದು ಮಹಾತತ್ವಮದರಿಂದ |

ಪ್ರಸ್ಥೇಕ ತತ್ವಂಗಳುದ್ಭವಿಸಲವ ಭಾಗವಾನ ದೇಹತ್ರಯಗಳ ||

ಸತ್ತಪುಟ್ಟವ ಕೋಟಲೆಗಳಾಂತು ದೇಹಗಳ |

ಮೊತ್ತದೊಳು ಜೀವನಜ್ಞಾನವನಾಗಿರ್ಪ |

ತತ್ತರದ ಜೀವತ್ರಯಾಬ್ಧಿಂ ಮೂರವಸ್ಥಾ ಭೋಗಭೋಗ್ಯಮೆನಿಸಿ ||

(17)

ತನುಕುಂಭವಹಮುಖ ಮಧ್ಯದೊಳು ಜೀವತಾಂ |
 ಮಿನುಗೆ ಸುಖದುಃಖಾದಿಗಳ ನೆಂಟೆ ತೊಳಲತಿಕ |
 ನೆನೆವರತ ಪ್ರಕೃತಿ ಬಲದಿಂದವೆಷ್ಟೆ ತೆವೆರಸಿ ನಿಜಭಾವವನ್ನಾ ಮರೆದು ||
 ವನಜಾಕ್ಷು ನಿನ್ನಪದ ಭಕ್ತದನೆ ಸಂಸರ್ಗ |
 ಜನಿನೆ ಮಾಯಾರಜ್ಜು ಬಂಧ ಸುಪ್ರಾಪ್ತೋಹ |
 ಮನುನೀಗಿ ನಿತ್ಯಸುಖಯವ್ವನದರಿಂ ಭಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿ ಕಾರಣವು ಜೀಯ || (18)

ಮೂರುತನುಗಳ ಮೂರವಸ್ಥೆಗಳ ಗುಣ ಮೂರ |
 ನಾರು ಭಾವವಿಕಾರಗಳ ನೋಂದಿರುವ ನಭ |
 ವಾರು ನಿರ್ಮಲ ಜಗತ್ಸಾರೈ ಯಾಪೋಜ್ಯೋತಿರೂಪನೀನಲ್ಪಿಜೀಯ ||
 ಚಾರುತರ ಪದ ಪದ್ಯವಂ ನೆನೆವರಂಭಿಗಳ |
 ಸಾರಿದರಿಗುಂಟೆ ಮಾಯಾವೇಷ ಸಂಪರ್ಕ |

ಮೂರುಲೋಕದೊಳು ಜಗದೀಶ ಕೃಪೆಯಿಂದೆನ್ನ ಸಲಹು ನಿರ್ಮಾಯನೆನಿಸಿ || (19)
 ಲೋಕಗಳ ನಿರ್ಮಿಸುವ ಬೊಮ್ಮ ನಿನ್ನಯ ತನಯ |
 ನಾಕಮಲಸಂಭವನು ಮತ್ತೊತ ಮೊಮ್ಮನಾಂ |
 ಮೈಕುಂಠ ನಿನ್ನಪದವಡಿ ಗೆರಗುತಲಾನು ಕಿಂಕರನೆನಿದನು ||
 ಶ್ರೀಕರ ಕಟಾಕ್ಷದಿಂದೀಡೈಸೆನ್ನನು ಮಾಯ |
 ಸೋಕದಂದದಿ ಸಲಹು ನಿನ್ನವನುತ್ತುಲೆ ಕೃ |
 ಖಾಕರನೆ ರಘುಕುಲೀಶ್ವರಂ ಬಿನ್ನಪ ಮೊಂದು ಪ್ರಕೃತಾನುಸಾರಮಿಹುದು || (20)

ಲಾಲಿಸು ಮಹೀಂದ್ರ ದಶರಥನೀ ಸುರಾವ್ವ್ರಮಂ |
 ಖಾಲಿಸು ಪೊಡಧಿಕಾರಮಂ ನಿಮಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವ |
 ನೀಲೋಕದೊಳುಗೇಂಬ ವಾರ್ತೆ ಮುಂಬರಿದೈಲೂಂ ಸಗ್ಗಲೋಕದೆಡೆಗೆ ||
 ಮೇಲಿನಿಪ ಭಯದಿಂದಲಮರೇಶನೈತಂದು |
 ಮೂಲೋಕ ಬೊಪ್ಪನಿಂಗರವಲಭಯವನಿತ್ತು |
 ಮೇಲಿನಿಸಿ ಚರಣಯಾಗದೆಗೆನ್ನ ಕಳಪಿದಂ ಮನದಿವ್ವಂ ಮೇಲ್ವೊಡೆ || (21)

ವಸುಮತಿ ಭಾರವನ್ನಿಳುಹಿ ಗೋದಿವಜಸುರ |
 ರಸುಗಳಂ ರಕ್ಷಿಸುವೆನೆಂದು ಭೂತಳಕ್ಕೈದಿ |
 ವಸುಧಾಧಿ ಪುತ್ರಮಂ ಸ್ವೀಕರಿಸೆ ಮಾಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಕೇಂಗತಿ ಯೆಂಬುದ |
 ಬೆನನೀಂ ಬೇಡಿಬಹುದೆಂದು ಕಳುಪಿದೊಡಾನು |
 ಜನಜಾಕ್ಷುನಿನ್ನ ಪದದೆಡೆಗೆ ಬಂದನು ದೇವ |
 ರಸುಗುವೆನು ಕಾರ್ಯಗಳನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿ ದೊಡ್ಡದಿ ಬಿನ್ನವಿವೆ ಕಮಲಭವಗೆ || (22)

ಎಂದಿಗುಂ ವುಸಿಯು ಪೊದ್ದದ ಸತ್ಯಕರವಾಣಿ |
 ಎಂದರಿವನಯ್ಯನಾದರು ಸುರಾಧಿಪನ ತಾ |
 ವೃಂದಬಂದರಿಪಿದಾದ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ಬಿನ್ನದಂ ಗೈದುಮಾಗುಳಿ ||
 ಸಂದೇಹಮನಿತಿಲ್ಲ ವಭಯವೆಂದೆನಿಸರ್ಪ |
 ರೆಂದರಿತು ಕಳುಪಿದನಿತಂ ಮೇಲ್ವೆದೇವರಿಗೆ |
 ಮುಂದವ್ವ ಕಾರ್ಯಮಂ ದೇವರೇ ಬಲ್ಲರೆನೆ ನನುಸಗುತ ಹರಿ ನುಡಿದನು || (23)

ಪಿಂತೆ ಪೋದುದು ಪ್ರಕೃತ ಮಲ್ಲಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ।
ಮುಂತೆನಗುವನಿತನುಂ ನಾಂ ಬಲಿ ವರತೊಂದ ।
ಚಿಂತಿ ಸಲದೇಕೆ ದಳಕಂಧರನ ವಂಕಮಂ ತರಿದಿಡುವೆ ನೀ ಹ್ಲೇಷದೊಳ್ಳುಂ ॥
ಸಂತರಗ್ರೇಸರಂ ಖಿಧಿಯಿತ್ತಕುಭವಾಣಿ ।
ಗಂತರವೆ ಬರ್ಪದದರಿಂ ಕಾಲಪ್ರಾರಬ್ಧು ।
ಸಂತಯಂ ನೀಗಿ ಮಾತ್ತಿರಿವೆನಿಮ ಪುಸಿಯಲ್ಲ ದೇವಮಾನಿಧಾರೇಯನೆ ॥ (24)

ಪೊಡವಿಯಾತಿಶಯದಾಸೆಯ ನೆಗೇನು ಬೆಳಗಿದೊಡೆ ।
ನಡೆವೆ ನತಿ ನಾಪಿತ್ತಿ ಸಹ ದಂಡಕಾವನಕೆ ।
ಒಡೆಯನಾಜ್ಞೆಯಾಧುನಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಮಂ ವನವಾಸದಲಿ ಬಳಕೆ ॥
ಸಡಗರದೊಳ್ದುರ್ಗ ಸೀತಮಿವದಿ ದಳಶರನ ।
ಕಡಹು ಋಷಿಸಂತತಿಗೆ ಸಂತಸವನಿತ್ತು ಮ ।
ತೊಡನೆಯೋಧಾಪುರಕೆ ಬರ್ಪನಿದು ಮನ್ಮಥನೋರಥ ಕೇಳು ಬಿದಿಯಣುಗನೆ ॥ (25)
ಲೋಕಾನುಸಾರ ಮಾಡೊಲ್ಲ ರಾದಂದದಲಿ ।
ಬೇಕಾದ ಮನುಜನಂದದಿ ನೆಟಿಸಿ ಮತ್ತವಂ ।
ಗಾಕಾಮ್ಯ ಸಲುವಂತೆ ಸರ್ವಜನ ಸಮ್ಮತದೊಳ್ಳೊಡಿ ವಿಪಿನಾಂತರದೊಳ್ಳುಂ ॥
ಜೋಕೆಯಿಂದಾನು ಋಷಿಗೂದೊಡನೆ ಸಂಜರಿಸು ।
ತೇಕಾಂತ ಭಕ್ತರಂ ಪೊರೆದು ದುಷ್ಕರ ನರಿದು ।
ಪಾಕಾಂತನ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಂ ಸಲಿವೆನಿದು ಸತ್ಯವೆಂದು ರಘುನಾಥ ನುಡಿಯು ॥ (26)

ಕೇಳು ಸಂತೋಷಮಯನಾಗಿ ರಾಮನ ಜರಣಂ ।
ನಾಳೇಕಕುಭನುಸು ನುತಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪ್ರಮಂ ।
ದಾಳೇರವಾನುಗತತಂತ್ರೀಕಲಸ್ವನದ ವಲ್ಲ ಕೆಯ ಬಾಜನುತತಿ ॥
ಆಳದೊಡೆಯನ ಪೊರಗೆ ವೇಳೆ ಜಗದೀಶನುಂ ।
ವೇಳದನಿತ್ತಂ ತಿಳುಪಿ ಕಮಲಭವನಾಜ್ಞೆಯಂ ।
ತಾಳು ಸುರಪತಿ ಯೆಡೆಗೆ ಗಮಿಸೀ ಸುವೃತ್ತಮಂ ಚಿತ್ತರದಿನುಡಿದನೊಲಿದು ॥ (27)
ತದನಂತರದಿ ದೇವಋಷಿಗಣಂ ನೆರೆದುಬಹು ।
ವಿಧದಿ ಮಂತ್ರಾಳೋಚನೆಯನೆಸಗಿ ಸರಸತಿಯಂ ।
ಸದನಕೈತಂದು ವಂದನೆಗೈದು ನುತಿಯಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥನಂ ಗೈದರು ॥
ಸದಯ ಪ್ರಜ್ಞಾನಿಲಯ ವಾಗ್ದೇವಿ ಸಮಾಶ್ವಯಂ ।
ನುದಯ ಮಾಡಡೆ ರಾಮಗುಣದೇವತೆಯುಪ್ಪದಿ ।
ನಿಧಿಕಂತರಾಯಮನ್ನೆಸಗಿ ಕೃಪೆಯಿಂದೆಮ್ಮ ಕಾಯಬೇಕಧಿದೇವಿಯು ॥ (28)

ಮಂದರೆಯ ವದನದೊಳ್ ನೆಲೆಗೈದು ವಕ್ರತರ ।
ಒಂಧಾರದ ನುಡಿಗುಂದಕ್ಕಪತಿಯಾತ್ಮಜಗೆ ।
ದಂಧತೆಯ ಬೋಧಿಸಿ ವಿಕಾರಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತಲವಳುಂದ ದಳರಥಂಗೆ ॥
ಸಂಧಿಸುಪೊಲಪ್ರಬುದ್ಧತೆ ಪೂರ್ವವರ ಮತ್ತು ।
ಒಂಧಂಗಳಂ ಒಲಿದು ಸವಿನುಡಿಯ ನೋಹಕಾ ।
ಮಾಂಧತೆಯ ಕವಿಸಿ ರಾಮಾಭಿಲೇಷೋದ್ವಿಗ್ನಗೈದೆಮ್ಮ ಪಾಲಿಸುವುದು ॥ (29)

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ರೋಡೆಯ ಮುಂತಾದ ಸುರರೇಪರಿಯ |
 ಪೊಡವಟ್ಟು ಬಿನ್ನವಿನೆ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪಂಬಡೆದು |
 ಕಡುವುಮತೆಯಿಂದ ಪತಿಯಾಜ್ಞೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ನಡೆಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಗೆ ||
 ಮಡೆದಮಣಿ ಮಂದರಯ ನಾಭಿಹೃದಯಂ ಕಲೆವ |
 ನುಡಿದ ಜಿಹ್ವಾಸ್ಥಾನದೊಳು ನುಟ್ಟು ಪಾದವಂ |
 ಮಡಗಿ ವ್ಯಾಪಿನೆ ಪೂರ್ವಮತಿಯಡಗಿ ದುರ್ಬೋಧಮಂಕುರಿಸಿ ತಾಹ್ನನದೊಳು ||

[(30)]

ಇದು ದೇವತತಿ ಯಂತರಂಗ ಮತ್ತೀ ನಗರ |
 ದಧಿನಾಥನಿತ್ತರೀಂಗಳೆದ ಸೆಂಬುದವೇಳ್ವೆ |
 ಸುದತಿಯರ ಪಾಣಿಕವೆ ಮನದನ್ನೆ ಪೀತಿಯಿಂ ಆಶಿಪ್ತದು ಮುಂಗತೆಯಾನು ||
 ನದಯ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ ರಾಮನರಮನೆಯಿಂದ |
 ಮುದವೆತ್ತು ನಡೆತಂದು ದಶರಥಮಾಹಿಪಾಲ |
 ನದನ ಮನ್ನೊಳು ಸೊಕ್ಕು ನೃಪತಿಲಕನಂ ಕಂಡು ಬಂದ ವೃತ್ತಾಂತ ವೊರೆಯ || (31)
 ಹರಿದರನಮಂಕುರಿಸಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ |
 ಕರಸಿ ನೇವಿಸಿದ ನಾಳೆಸಗುವ ಮಹೋತ್ಸವಕೆ |
 ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದ ಮಾಳ್ವೆಯೊಳು ಬಳವಸ್ತುಗಳ ಕಂಠುರಗಧೇನುಗಳನು
 ತರಿಸಿ ಯೋಗಗಣಲೆಯನ್ನೂ ಸಿಂಗರಗೈಸಿ |
 ನರಪತ್ರಿಗಳಬಿದ್ದಿಗೈದಿಂಬಂದ ಭೂ |
 ಸುರನೇರವಿನೆರಂತೆಡಂಗುರವಪೊಯ್ಯತಾನಯೋಧ್ಯಾನಗರಿಯನುವೀಧಿಗಳಲಿ||

ಗುರುವಿನಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪಂಚ್ಚರಥಕುದ್ಧಾಂತ | (32)
 ಕರುಹಲಿತ್ತಲು ರಾಮನಾ ಮೌನಿಬೇಳ್ವಂತೆ |
 ಪರಿಮಳಾಂಬುವಿನಿಂದ ಮಜ್ಜನಂ ಗೈದು ಕುಭ್ರ ವಸ್ತ್ರಂಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ||
 ಸುರಾಚೀರದ ಭೂವಣಲಂಕಾರ ಯಾತನೆನಿಸಿ |
 ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ದರ್ಭಾಸ್ತರಣದೊಳ್ಳುಳಿತು |
 ಸಿರಿಯರನನಂಭ್ರಿಯಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಮಾನಸದಿ ವೀರಾಸನವನು ಬಲಿದು || (33)

ಸತಿಸಹಿತಲಗ್ನಿ ಹೋತ್ರವ ಪೂಜೆಗೈವುತ್ತೆ |
 ಕತಿಪಯ ಸುಮಂತ್ರತಂತ್ರಗಳಿಂದಲಿಹವಿ
 ಸ್ಪತಿಕಯದೊಳಗಿ ಪುರುಡನಿಗಿತ್ತು ಮಿಕ್ಕುದಂ ಮನದಕ್ಕನಹಭಂಜಿಸಿ ||
 ಪ್ರತಿಪದದಿ ನಾರಾಯಣಾಂಭಿ ಪಂಕಜಗಳನು |
 ನುತಿಸುತ್ತಲಿ ತನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ಮನದ ಕೊನೆಯೊಳಗೆ |
 ಐತನಗೈದು ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಚಾಂಚಲ್ಯವನ್ನೊಳುದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆಸಿದಿದನು || (34)

ವಿಧಿಯೊರೆದನೇಮದಿಂದ ಪ್ರಥಮಯಾಮಾವನುಳಿದು |
 ಮುದದಿಂದ ಲಿಚ್ಛುತ್ತು ಮನೆಯಸಿಂಗರ ಗೈಸ |
 ಲೋದಗಿನಿಂ ಮೇಲ್ಮಟ್ಟ ನಂಬರಗಳಂತರಿಸಿ ನಾನಾವಿಚಿತ್ರತರದಿ |
 ನದನವನಲಂಕಾರ ಗೈಸಿದಂ ಮೂಡಲಿನೆ |
 ನುದಯಿಸುವ ಸಮಯದೊಳ್ಳಂದಿ ಪೂಗಧಭೋದ |
 ದದುಭಾತಂ ಕೇಳ್ವ ಪೂರ್ವಾಂಗಕೇ ಸತ್ಕಿಯುಣೆ ರಚಿಸಿದ ಯಥಾವಿಧಿಯೊಳಗೆ || (35)

ಉದಯಮುಖದೊಳು ವಾಯುಸಖನ ತೋರಣಗೈದು |

ಮಾದದಿಂದ ಭೂಸುರರ ಸಂತತಿಯನುಂ ಬರಿಸಿ |

ಪದುಳದಿಂ ಪುಣ್ಯಾಹ ಗೈಸಿದ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ದೆಸೆಯಿಂದಲತಿ ವಿಭವದಿ |

ಸದನದೊಳು ಸ್ವಸ್ತಿ ಪುಣ್ಯಾಹ ಮಂತ್ರ ಸುಘೋಷ |

ಮೊದವಿದುದು ದಿಕ್ಪಟನ ಸರ್ವಜನರೇ ಕಾಭದ |

ವಿಧಿಯನುಂ ಕೇಳಿ ಹರುಷಿತರಾದರಡಿದಿಗಿ ಮನದಿದ್ದೈ ಮಾಡುದೆನುತ || (36)

ಬಲಿದಾದಲ್ಲ ಲ್ಲಿ ಕುಭವಾರ್ತಿಯಾ ನಗರಮೊ |

ಳ್ಳಲಿತ ಮಾಡುದು ಸಕಲಜನ ಹರುಷರಸದಿಂದ |

ಪಲವುವಿಧವಾಗಿ ತಮ್ಮೊಳುತಾವೆ ಶ್ರೀರಾಮನತಿಕಯದ ಗುಣಗಣಗಳ |

ನಖವುತಲಿ ನಿಜಗೃಹಗಳಾದ್ವಾರದೇಶಗಳ |

ಲಲಿತ ಸಾರಣಿ ರಂಗವಲಿ ಗಳಿಸಿಂಗರಿಸಿ |

ಪಲ ವಗೆಯ ಭೂವೃಕ್ಷಾಂಬರಗಳ ನೈಳವಡಿಸಿ ಭಾಸಿಸಿದರಚ್ಚರಿಯಾನೆ || (37)

ಹಿಂದಣ ಮಹಾರಾಯರಾಯರುಗಳೇಜಗ |

ದ್ವಂದಿತಾನತ ರಕ್ಷದಕರಥಗೆ ಪಾಸಪೆಯಾ |

ಬಂದಪರೆ ಪರಿಕೆಸಲ್ ಬಹುಕಾಲ ಪೊಡವಿಯಾಂ ಪಾಲನಂ ಗೈದು ಕಡೆಗೆ |

ಸಂಧಿಸಲು ವಾರ್ಧಕೈ ನಿಜಕಾಯ ಕದರಿಂದೆ |

ಸಿಂಧು ಮಂದರಸದೃಶ ರಾಘವಂಭರೀಶ |

ಮಿಂದೆಸಗಿ ಮೆರವ ಗಡ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನೃಪನೆಂದು ಪೊರಜನ ಹೊರಿಸಿದುದು || (38)

ಕುರುಜುಮೇಲ್ಗಟ್ಟುಗಳ ಪೊಂದಳಿಗೆ ದೋರಣಾ |

ಸ್ಫುರಣಿಗಳವಲ್ಲ ಲ್ಲಿ ಬಿಳಗಿದುವು ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿ |

ಥರಥರದೊಳೆತ್ತಿದರು ಸಿಂಧುಗೊಂದಣಗಳಂ ಕಶಿನೂರ್ಯವೀಧಿಗಳೊಳು ||

ಪರಮಳವ ಸಾಂಬ್ರಾಣಿ ಭೂಪಸಂಕಲಿತದಿಂ

ಪರಿಶೋಭಿಸುತ್ತಿದ್ದರ್ದೇ ನೆಂಬೆ ತನ್ನಗರ |

ಹರಿಯ ಮೈಕಾಂಠದೊಲು ದೇದೀಪ್ಯಮಾಗೆನೆದುದೊಂತದಂ ಬಣ್ಣಿಸುಮೆನು || (39)

ಕರಿತುರಗ ಸಂದೋಹ ಸ್ಯಂದನಗಳಂದಣಂ |

ಪರಿಪರಿಯ ನವರತ್ನದಿಂದಲಂಕೃತಗೊಳಿಸಿ |

ಮಿರು ಮಿರುಗುತಾವಾವ ಕೇರಿ ಕೇರಿಗಳೊಳುಂ ನೆರೆದು ಪರಿವಾರಸಹಿತ ||

ಧೋರದೊರೆಗಳಕ್ಕಲದಿ ಸಂರಂಭದಿಂದೊಪ್ಪು |

ತರಮನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯ ಕವಿಗಮಕಿ ವಾಗ್ಗಿಗಳ್ |

ಮರಿದುಂಬಿಗುರುಳಾಂತ ವಾರಾಂಗನಾನಿವಹ ಪಂಡಿತರ್ಕವಿದಿದರು || (40)

ಪರಿದುಮತ್ಸವ ವಾರ್ತಿನಾನಾ ದಿಗಂತದೊಳ್ |

ಪರಿಪರಿಯ ನೃಪಮುನಿ ವರ್ಗಮಂ ಕರೆವಂತೆ |

ಹರುಷರಸ ಮಾಣ್ಡಂತೆ ಸಕಲದೇಶಾಧಿ ಪರ್ವಸುರರ್ಬೇಗಬಂದು |

ನಿರೆದುದಾನಗರ ದೊಳ್ಳುಖಲ ಪೃಂದಾರಕರ |

ನಿರವಿ ಸುರಪನಸುರಿಯ ನಿಜ್ವಸುವರ್ಯತಂವ |

ಕೆಲರು ದಕರಥ ಮಹಿಮಾಪನಂ ಸುತ್ತಿಸುತಿರೆ |
 ಕೆಲರು ರಥುವೆರ ಗುಣೋದಯಗಳಂಪಾಡುತಿರೆ |
 ಕೆಲರು ಮತ್ತಾನಂದ ನಿರಾಧಿಯೊಳಾಳುತ್ತಲಿ ಜಗದಧಿಂ ಪೋದುದೆನುತ |
 ಪಲಬಗೆಯೊಳಾ ಬಾಲವೈದ್ಯರುಗಳೆಲ್ಲರಾಂ |
 ಫಲಿಸಿತಮ್ಮ ಭಿಮತವೆನುತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ |
 ನಿಲಯನಭಿವೃದ್ಧಿಯಂ ಹಾರೈಸುತೊಪ್ಪಿದರ್ಲೇನೆಂಬೆನತಿಕಯವನು || (42)

(ಸಂಧಿ 3, ಪದಗಳು 122.)

ನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಗೂಜಾ|| ಬೋಧಿಸಿದಳ ಮಿತ ಕುಟಿಲೋಪಾಯ ತಂತ್ರಗಳ ||
 ಸಾಧನಗಳನಿವ ನುಡಿಗಳಲಕ್ಷ್ಯಪತಿಸುತೆಗೆ |
 ಸಾವರದಿ ಮಂದರೆಯು ರಾವಣಾಭಿಮೇಳಕಂ ಪ್ರತ್ಯೂಹರಣವಳಾಗಿ ||

ಇನ್ನೊರವೆಲಾಲಿಸು ಭವಾನಿ ಮೂಲೋಕಜನ |
 ಸನ್ನತ ಶ್ರೀಭರಿತಮಾದಯೋಧ್ಯಾನಗರ |
 ವನ್ನು ಪೊಕ್ಕುದು ಸಗತ್ಯಯವ ಜನರೆಲ್ಲರಾಂ ರಾಮನಭ್ಯುದಯವನ್ನು ||
 ಜಿನ್ನಾಗಿವಿಬ್ಬಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥರಹೆ ವೆನ್ನತಂ |
 ಮನ್ನೆಯಮೋದಲಾದ ಮುನಿ ಸಮುದಯಂ ಬ್ರೇಮ |
 ದುಕ್ಕತದಿ ವಿಧವುತ್ರದಾರಾ ಸಮೇತ ವಣೋಮೆಂಬೆ ನಜ್ಜರಿಯು || (1)

ಕರವಿಧಿಯು ಪಾರ್ವದೊಳ್ಳೋರ್ಗದು ಪರ್ಜಾವೊಲು |
 ನೆರೆದ ಜನ ಸಂದೋಹದಲಿ ತರ್ಯಾ ನಿರ್ಭೋಷ |
 ಕುತುರಗರಥನಿಚಯ ಬೃಂಹತಂ ಹೇಸಿತಂ ಚೇತ್ಕೃತಿಯುಧ್ವನಿಯೆನಗಲು ||
 ನರದೇವನರಮನೆಯ ಗೋಪುರವ ನಡವಿಡಲ್ |
 ತ್ಯುರಿತದಿಂ ಮಂದರೆಯೆವಿ ಶ್ರೋವೆಯಾಪುರದ |
 ಸಿರಿಯನಿಬ್ಬಿಸಿ ಕುತೂಹಳ ಚಿತ್ತಳಾಗುತ್ತೆ ಬೆರಗಾದಳಾಕ್ಷಣದೊಳು || (2)

ಪನ್ನಿರ ತಳದು ಕುಸ್ತುರಿಸಿದ ರಾಜವಥ |
 ಪುನ್ನತ ಧೃವತೋರಣಾಲಂಕೃತ ಗೃಹಗ |
 ಳನ್ನು ಮಾಲಿಕೆಲಾಜ ಮೋದಕಂ ಹಸ್ತದಿಂದೈತವ್ವ ವಿಪ್ರಕಾಲಮಂ ||
 ಜಿನ್ನಾಗಿ ದೇವಗೃಹನಾಡಿತ್ಯುನಾಮಮಂ |
 ಸನ್ನತಿವ ಬ್ರಹ್ಮಘೋಷಾನು ಹರ್ಷಗಳಂ
 ಮಿನ್ನಾದ ರಥಗಜಾಕ್ಯಗಳ ನೀಕ್ಷಿಸುತಾಗ ಬೆರಗಾದಳಾಮಂದರೆ || (3)

ನಗರದಲಿ ಕೃಂಗಾರ ದತಿಕಯವನೀಕ್ಷಿಸುತ |
 ನಗುತಲೊತ್ತಿನೊಳು ನಿಂದಿದ್ಧ ಧಾತ್ರಿಯನೋಡಿ |
 ಮಿಗಹರ್ಷವಾಂತವಳತೆರನಂತೆ ಬೆಸಗೊಂಡೊಳೆ ವಿಭವ ಮೂರೊಳೆ ||
 ನೆಗುಳುದದೇನು ಪುಟಭೇದನೆ ದೊಳಾವಾವ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಜನರೊಲ್ಲ ಮೋದಗೊಳುತ್ತಿಹರತ್ತಿ |
 ಜಗದೀಶನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಕಾಂಚನವ ನಿತ್ಯವಳೊ ವಿವರಕುಲಕೆ || (4)

ಜನನಾಥ ಸವನಾಂಗ ಭೂರಿದರೈಣಿಗಳಂ |
 ಜನರಿಗೀವನೊ ಮೇಣೆ ದೇವತಾರಾಧನೆಯ |
 ವಿನಯದಿಂ ರಚಿಸುವನೊ ವೇಳದೊ ದಿಗ್ವಿಜಯ ವೆಲ್ಲ ನೆಗದಿಹ ಪರಿಯನು ||
 ಎನೆಧಾತ್ರಿನಸುನಗುತ ಪುಷ್ಪಯೋಗದಿ ರಾಮ |
 ಗನುನಯದಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತಿ |
 ಯೆನಿಸುವತಿಕಯಮಿದಂ ನಿಟ್ಟುಪಳಲಾಯೊ ಬಂದಿರ್ಪ ದಖಿಲಜನವು || (5)

ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಕುಭೋದಯ ವಾರ್ತೆಯಂಕುಬೆಜ್ಜ |
 ತಾಳಚಿಂತೆಯನು ಹಮ್ಮಿಸಿ ಕೈಲಾಸನಿಭ |
 ದೇಳಗೆಯ ಪುಸೂದದಿಂದಿಳಿದು ಕೋಪದಿಂದೈತಂದು ಮ್ಲಾನನಾಗಿ ||
 ಆಳದೊಡತಿಯ ಪೊರಗಿಸಾರಿ ಕಡುದುಖದಿಂ |
 ವೇಳಲಮ್ಮದೆ ನಿಮಿಷನಿಂದಿರ್ಪು ಗದ್ದದಿಸು |
 ತೊಳಗವ ಬಿನ್ನಿಸಲನುಗೈದಳನ್ನೆಗಂ ಪಾವದರ್ಪಿ ಮಂಥರೆ || (6)

ಸಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯನುಬ ದನುಭವಿಯ ತೆರನಂತೆ |
 ನಿಕಟದೊಳ್ಬಂದ ಭೀತಿಯನು ಕಾಣದೆ ಬರಿದೆ |
 ಯಕಟ ಕಡೆಹಿ ಮೂಢೆ ಬೇಗ ಎಚ್ಚರು ಮಹಾದುಃಖಸಾಗರದಿ ಮುಳುಗಿ ||
 ಯುಕುತಿಯನ್ನರಿಯೆ ಸಿರಿಯೊಳಗಿವೆನೆನ್ನತಿಹೆ |
 ಪ್ರಕಟಗ್ರೀಷ್ಮದೊಳಂ ಪ್ರವಾಹತತಿ ಬರುವಂತೆ ||
 ರಕುತಿಯುಳಿದುದು ನಿನ್ನ ಸಂಪದಮೆನುಲ್ಕುಬೆಜ್ಜಯತಿಹರಾಪ ತರದನುಡಿಯ || (7)

ಲಾಲಿಸುತಲಕ್ಷ್ಯಪತಿಯಾಣಿಗಿ ಮಂದರೆಯನ್ನು |
 ಲೀಲೆಯೊ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬೆಸಗೊಂಡುಂದಿದೇ |
 ನಾಲಸ್ಯಬಂದಡಿಸುತ್ತಿದುಃಖಮಾಂತಿರಾವರೈನೆ ಮುಖಮಾಲಿನತರದಿ ||
 ಲೋಲಲೋಚನೆ ನಗರದೊಳು ಕ್ಷೇಮವಾರ್ತೆಯನು |
 ಪಾಲಿಸುವ ನಾಥ ಸತ್ಯಕುಲದಿಂದಿಹ ಜಗ |
 ಹಾಜ್ವಲ ಸಂತೋಷಕರವಾಗಿರ ಲ್ಲಿನಗಿದೊ ತನುತಾಪಮುಸಿರನಲ್ಕಿ || (8)

ಕೋಧಬಿ ವರ್ಜಿತಾ ಕುಬ್ಜ ಕ್ರೂರಾಕ್ಷರದಿ |
 ಬಾಧಿಸುಪೊಲೊಡತಿಗತಿ ಪ್ರೀತಿ ಸಂಪನ್ನ ದು |
 ಬೋಧನೆಯ ವೇಳಲುಜ್ಜಿಸಿ ಮಾರುತ್ತರವನಿತ್ತಳತಿ ಖಾತಿಯಿಂದೆ ||
 ಭೂಧವಂ ಕೌಸಲ್ಯಯಾತ್ಮಜಗೆ ಯಾವರಾಜ್ಯ |
 ದಾಧಿಪತ್ಯವನೀವನಂಬ ದುರ್ವಾರ್ತೆ ಸಂ |
 ಬಾಧೆಗೊಳಸುನುವ ನಿನ್ನ ಹಿತಕೋನುಗಂ ವೇಳೈರೈತಂದೆ ತಾಯೆ || (9)

ಹಿತವ ನುಡಿದಂ ಸತತಮೃದುಮಧುರಭಾದಿಯೊಂ |
 ದತೀಯವ ವರ್ಚಿಸುತ ಮರುಳ್ಳೊಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮವಂ |
 ಸ್ತೌತಿಯರನ ನಿಜಮನೋರಥ ವ ಕೋರದೆ ತೋರಮೆನುತ ಪೊಗಳುತ್ತೆ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ||
 ಸುತನ ಬಂಧುಗಳಡೆಗೆ ಕಳುಹಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕದ |
 ಯಾತನದಿಂ ಕೌಸಲ್ಯಿಯಾತ್ಮಜಗೆ ನಗರವತಿ |
 ಯಾತನನಿಜ ವಂಚನಾಕ್ರಮವ ನೀಂ ತಿಳಿಯದಿಹೆ ಮೂಢೆ ಮರುಳನಿಸುತವಗೆ ||

ಕಲಾಪಹೃದಯಂರಾಯ ಕಪಟಗಳ ತವರ್ಮನೆಯುಂ || (10)

ನೇರಿಯು ಭೇದೋಪಾಯಗಳಿಗೆ ಮಾಯಾನಿಲಯ |
 ಗೆಲಬರಿದು ವಂಚಿಪ್ಪವನುವೊಡಸದಳ ನಾಥನುಡಿದುದಂ ಸತ್ಯಮೆನುತ ||
 ಒಲಿದು ವೇಳ್ವಂತೆ ದಾಸಿಯ ರೂಪಿನಂತಿರ್ವ |
 ಯೆಲೆ ಮರುಳ ನೀಂ ಮಹಾರಾಜನಂದನೆ ರಾಜ್ಯ |
 ದೊಲುಮೆಗಧಿಕಾರಿ ನಿನ್ನಳವನ್ಯವಕಮಪ್ಪದೀ ಮಹಾನಗರಸಿರಿಯು || (11)

ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ದೊರಕೊಳ್ಳಲ್ ಕೌಸಲ್ಯ |
 ಗುರುತರದ ಸಂಪದಂ ಸಕಲಸಿರಿಸೇರುವುದು |
 ತರಳ ಭರತಗೆ ನಿನಗೆ ಪರಿಹುಸುನದಳದ ನಾಕಕರ ಬೀಜಮಹುದು ||
 ಅರಿತರಿಯದಾದೆ ನಿನ್ನಯ ಕಟ್ಟಿಮಿಂದೆನಗೆ |
 ಬರುವುದಳಿ ವೃದ್ಧಿಯೊಡೊಡೆ ಸುಖಂ ದೊರೆಕೊಳುಗು |
 ನಿರುತಮಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದಾನು ತಿಳಿಪುವೊಡೆ ಬಂದೇನಿ ಪರಿ ತವಕದಿ || (12)

ಮತಿಯೊಳಾಳೋಚಿಸುತ ದೂರದೃಷ್ಟಿಯೊಳರಿತು |
 ಸುತನ ನಿನ್ನಂ ತನ್ನ ದೇಹಂಗಳಂ ಸಲಹು |
 ವತೀಯದ ಕಜ್ಜಮ ನೈಸಗು ಮಗುಳನುಡಿಯ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸದಿರಲು ||
 ಸ್ತೌತಿವರಾಮಗೆ ಪಪ್ಪಮಂ ರಚಿಸೆ ನಿನಗಿನ್ನು |
 ಜತನಮಾಗದು ಸಿರಿಯು ದಿನದಿನಕ ತಗ್ಗಿ ಬರೆ |
 ಯಾತನದಿಂ ಸಾಧ್ಯಮಾಗದು ಭೋಗ ತಿಳಿದುನೀ ಯೋಚಿಪ್ಪಮಾಪಾಯತೆಯು || (13)

ರಾಮನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಹುದೆಂಬ ಕುಭನುಡಿಯ |
 ಬ್ರೇವಾದಿಂ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣ ಮುಖಂ ಪೂರ್ಣಮಯ |
 ನೋಮನಂದದಿ ಕಳಾಭರಿತ ಮಾಗಲು ಹಿಗ್ಗಿ ಹರುದುದಿಂದರಸಿನಗುತ ||
 ಈ ಮಹಾ ವರ್ಚುಗೆಯ ವೇಳ್ವದಕೆ ಸೌವರ್ಣ |
 ದಾಮಕುಟ ಕಂಗಳನ್ನಿತ್ತು ಕುಬ್ಜಿಯನುತಿಸಿ |
 ತಾಮರಸನಯನೆ ತುರಗೇಜನಂದನೆ ನಲಿಯುತ್ತಿಂತೆಂದಳತೀಯದಲಿ || (14)

ತರಣಿ ವಂಶಾಭೀಷಣಾಯತ ಮಹಾಪ್ರಾಜ್ಞ |
 ಸುರಮಾನಿಸುತ ಸುಧಾಚನರಕ್ಷನತಿದಕ್ಷ |
 ಕಂಞಾಗತಪ್ರಾಣ ಸಕಲಭೂಸುರ ಭರಣ ರಾಮದೊರೆಯಪ್ಪಸಿರಿಯು ||
 ಚಿರಕಾಲ ತಾಂಕೇಳ್ವನೀ ಮಹಾಕುಭನುಡಿಯ |
 ಭರತನಿಂದಧಿಕ ಮಾತ್ಸರ್ಯಪದಕಂ ಗುಣಾ |
 ಕರದಯಾನಿಧಿ ಸರ್ವಜನಮನೋಹರನಾದ ಸಂಪದಗಳನ್ನವಲೈ || (15)

ಎನುತೊರೆದ ಮಧುರತರ ಭಾರತಿಯಾ ನಾಲಿಸುತೆ |
 ಕೆನಿಸಾಂತು ಮಂದರೆ ಮನೋಪ್ಯುಥೆಯೊಳಂ ನುಡಿದ |
 ಏನಿಸರವಿದೊಡೆಯ ದಾದುದು ಭವಚ್ಚಿತ್ತ ಕಾಪಟ್ಟದನರ ನಡೆಯಾ ||
 ಜನನಿನೀಂ ತಿಳಿಯೆ ಸಕ್ರಾಳದೊಳದಿದಿದ |
 ಘನವಾಪಿ ಗಾಂಭೀರ್ಯದಿಂ ತೋರುವಂತವರು |

ಮನುಷರಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತಲರ್ಚಿಸುತ ತುದಿಯೊಳುಜುಜ್ಜು ವರುವೆರಸಿರಿಯಾ || (16)
 ಮಾತಿನಿಂ ನಿನ್ನಂವರುಳ್ಳೊಳು ಮಮತೆಯಿಂ |
 ಸೋತಂತೆ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿನ್ನವ ನೆನಿಸಿ |
 ಭೂತಳಾಧಿಪ ಸಕಲ ನಂದವ ಕಾಸೆವೈತ್ತು ಕವಲೋಪಾಯದಿ |
 ತಾತಳೆವ ಮನದಿಷ್ಟ ಮಿದನೆಯದಾತನಂ |
 ನೀತಿಯುತನೆಂದು ನೆಚ್ಚಿ ಹೆ ಮರುಳ್ಳವ್ಯನಂ |
 ಜಾತಮಾಗದೆ ಮಾಣದಿದರಂದೆ ಮಾಣವಕಗೇಂ ಗತಿಯ ತಿಳಿದೆ ಮನದಿ || (17)

ಮಗನಿಗೀ ರಾಜ್ಯದವಾಗಲಾ ಕಾಸೆವೈ |
 ಬಗೆಗೊಂಬಳಂತು ನಿನ್ನಂ ಮನದಿ ಸವತಿಯರ್ |
 ಜಗದೊಳೆಂ ಹಿತಕರೆ ಕೊರಸಿಯ ಬಾಯ್ದಾರೆತಾಂ ಕಣಾ ಕಮಲಾಂಬಕಿ ||
 ಹಗೆಗಳೆಂ ಬೇರಿಹರೆ ಬಾಲ್ಯ ದೊಳ್ಳಹಭವ |
 ಮಿಗ ತಿಳಿಯೆ ಯಾವನಂ ಸಮನಿಸಿದ ಕಾಲದೊಳ್ |
 ತಗರಂತೆ ತರ್ಕಿಸುವರಿದು ನನ್ನ ನೀನರಿಯ ತೋರ್ದದಂ ನೂಚಿಸುವೆನು || (18)
 ಕೇಳವೈ ದುರ್ಮತಿ ಯದೇನೆಡೆಸಿದುದುನಿನಗೆ |
 ಬೇಳೆದೊಡು ತಿಳಿಯೆ ಸವತಿಯ ಮಗಗೆ ಸಂಪತ್ತಿ |
 ನೇಳುಗಿಯ ಬಯಸುತಿಕೆ ನಿಜಸುತನಿಗ ವಿಸ್ತರಿಯೆ ನರಗುರಿಯ ಬರಿದೆ ||
 ಕೋಳುಹೋಗದೆ ಸಿರಿಯಾ ನಿಲಂತುಪಾಯ ಮಂ |
 ತಾಳೆಂದು ಬೋಧಿಸುವೆ ನೆನಿತರುಪಲುಂ ತಿಳಿಯಗೊಡಮ ದುಷ್ಯಮ್ ಫಲವು || (19)

ಧರೆಯೊಳತಿ ಬಲನಭಿಜ್ಞನು ತಿಳಿಯಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |
 ದೊರೆಯವ್ವರಾಮನು ಸರದಿಂದಲಾತನಂ |
 ಪೊರದು ಕೊಂಡಿನಿನ್ನ ತನುಭವನ ಪೊಂದಿಹಂ ಕತ್ರಸ್ಸು ಸಾಮಿತ್ರಿಯೊಳಾ ||
 ಸಿರಿಯಾ ಕೈಸೂರಿತವರೀರ್ವರಿಗೆ ಭೂಪತಿಯಾ |
 ಕರಾಣವವರೊಬ್ಬಂದಾದಂತೆ ನಗರೇ ಜನಂ |
 ಪರಿಜನ ಪೇಕರಗೊಂಡು ದಿನ್ನೇನುಳುದುಡೈನೆ ಭರತಂಗೆ ನಿನಗೆ || (20)

ನಿಲದೊಳ 'ರಿಗಳ್ ಕಕ್ಕಂ ರಾಮ ಕಾರ್ಯಾಯಾತ |
 ಕಲಿಗಳ ಗ್ರೇಸರಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಯುಭಯರಾಂ |
 ಕಲಿತಮಾದುದು ಧನಂಜಯ ಮರುತರೊಂದಾದ ಮಾಳ್ಕೆಯಂತಭಿವೃದ್ಧಿಯಾ ||
 ಸುಲಭದಿ ಗೈವನರನಾಥ ಭವದೀಯಸುತ |
 ನೆಲಗೆ ! ತೃಣದಂತಲ್ಲಿ ದೇಂ ಗಣನೆ ಭೂಕಾಂತೆ |
 ಯೊಲಮೆಭುಜಬಲ ಮುಳ್ಳರಿಂಗಲ್ಲ ದುಳದರ್ಗ ದೊರೆದವುಡೆ ಮುಗುಡೆ ಮಾಣಿಯಾ || (21)

ಕರುಣೆಕೂನ್ಯ ಬ್ರೀತಿಸೊನ್ನೆ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಾಂ ।
 ದೇರೆಯದಿಹತಾಣ ಪರರಭವೃದ್ಧಿಯಾಂ ನೋಡಿ ।
 ತರುಬಾವುದನರ್ಥಕಾರಣ ವೆರಸಾರದಿಹುದರ್ಥಮಂ ಸಾಧಿಸುವೊಡೆ ॥
 ಬರೆಸೆಳೆವುದೆಲ್ಲಂ ರಾಜಧರ್ಮವದಲ್ತೆ ।
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ಭೂಭುಜರ ಕುಲದೊಳುದ್ಭವಿಸಿದರ ।
 ಜರಿತಮೂತ್ಸ್ಯನ್ಯಾಯಮಂದರಿಯದಾದೆ ದಿಹಮರುಳೆ ಕುಲಗಡುಕೆದುರುಳೆ ॥ (22)

ಗೀತಗೂಡಿದ ಕೆಂಡಗಳ ಕರೆವ ಪಕ್ಷಿಗಳು ।
 ಸಾತಂಕಗರಳಯಾತ ಮೃದುತರದ ವಾಣಿಗಳು ।
 ಕೌತುಕದ ಕರುಣೋದದೇಶ ಕತ್ತರಿವೆರೆದ ಹೃದಯಾದಿಂ ಪೋಕಜನರ ॥
 ಭೀತಿಪ್ರೀತಿಗಳಿಂದೆ ಭಕ್ತಿಪರಾಭೂಭಾರಾ ।
 ನೀತತ್ವವಯ ಮತ್ತವರನುಣ್ಣುನ್ನೆಣೆಯ ।
 ಮಾತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಳಾಗಿ ಸಾಧುತ್ವವನ್ನೆಣಿಸಿ ದಣಿಸುವೆ ತರಳನ ॥ (23)

ಮಾನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯ¹ ಕರ್ಯಗಳ ಕೈಸಾರಿಸುವು ।
 ದಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯನಗೆ ನುಡಿಗಳಂದುವಜರಿವ ।
 ರಿನಿಸೊಂದು ದೆಸೆಯ ಮಾಯಾವೇಷ ಮಾಚಾರ್ಯಕೃತಕ ಮೃಗಧೂರ್ತನರಸು ॥
 ಇನಿಬರುಂ ವಂಜನೆಗೆ ತವರಲ್ತಿಯಿಲೋಕ ।
 ಜನರನೀಪರಿಯ ಮೋಹನಗೊಳಿಸಿ ಸರ್ವಸ್ವ ।
 ವನುಸೆಳೆದು ಕಾಕಭಾದನೆಗೊಳುಪರೆಲಿತಾಯೆ ತಿಳಿಯನಾಂ ಪಳಯೆನೀನು ॥ (24)

ಸುತತನುಜ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವ ಸುಜನ ಗುರುದೈವ ।
 ಪಿತಮಾತೆ ಜಾಮಾತ ಧರ್ಮನೀತಿಗಳ ಸಂ ।
 ಗತಿಗಳಿವನೆ ಮಹಾ ದೊರೆತನದ ದುಷ್ಕೃತಮಾವರಿಸಿಕೊಂಡನರನು ॥
 ಹಿತವರಿಲ್ಲವೆಗೆ ತಾನೇ ಪ್ರಾಜ್ಞತನ್ನೆನಡೆ ।
 ಯಾತ್ರಿಕಯಾದ ಧವಳಪಥ ಮೆಂದೆಣಿವ ನಡುಂದೆ ।
 ಕ್ಷಿತಿಗಳೊಳೊರೆದವರು ಸಿರಿಗೆರವಿಡಿದರಾನ್ಯತ್ವರೆಂತರಿವರೈನೆ ಗತಿಯಾ ॥ (25)

ಸತಿಯಾಗಿ ಮಿತ್ರತಾನಾರು ಸವತಿಯರುಗಳು ॥
 ಪೃಥಿವಿಯೊಳು ಪುರುಷರಿಗೆ ಯಮನಾರು ದಾಯಿಗಂ ।
 ಮತಿಹೀನ ನೀನದಂ ಬಳಕೆಯಾದಕಟಕಟ ನಮ್ಮಕ್ಕನಿಂದೆನುತ್ತೆ ॥
 ಸತತ ಬೆರೆತಿಹೆ ರಾಮನಣಿಗ ನೆಂದಾಡುತ್ತಿಹೆ ।
 ಪಿತು ? ಮೆ ಯಿಂದಾಳೋಚಿಸಿದರದರಿಂದ ಭೂ ।
 ಪತಿವೇಶಕರಗೈದು ಕೌಸಲ್ಯಕುಮಲಯಕ್ಕರಸಾದಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (26)

ವರತಪೋ ಶಾರ್ದೂಲ ಶಾಶ್ವತಮಹಾಮುನಿಯ |
 ತರುಣರಲಿ ಗರುಡನಾಗೇಂದ್ರರೇಂ ಮಿತ್ರತೆಯಾ |
 ಬೆರೆದಿಹುದೆ ಕದ್ರುವಿಗೆ ವಿನತಾನಿತಂಬಿನಿಯಾ ದಾಸಿಯೊಗನವರತವು ||
 ಚರಣ ಸೇವನೆ ಗೃಹಕಥೆಯನೀ ಕೇಳ್ದರಿಯಾ |
 ಮರಮಾಡಲೇಂ ಜನನಿ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ರಾಮನಿಗೆ |
 ದೊರಕೊಂಡಬಳಿಕ ನಾಯಕ ಸಾಧನೇ ಭರತ ಕೌಸಲ್ಯ ಕೃತಕೃತ್ಯಳಾ || (27)

* ಕಾಲಿಕ ಕಠಿಣತರ ನುಡಿಯಿಂದಲೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ |
 ಬಲಾತರದ ಕೋಪದಿಂದೊರೆಯ ಮಂದರೆ ಕೈಕೆ |
 ನಲವಿಂದ ನಸುನಗುತ ಮತ್ತವಳವನಮಂ ನೋಡುತಂತೆಂದಳೊಲಿದಾ ||
 ಎಲಗೆ ಪಾಪಾಚಾರಯಾತೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿ |
 ಗೊಲಿದ ಸಂಪದಕಸೂಯಾ ಬಡುವೆ ದುರ್ಮೇಧಿ |
 ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯೊಳಾವರಮಪುರಾಣನ ಪೋಲ್ವುಗುಣನಿಧಿಗಳಾಂಬೆ ಮರುಳೆ ||

ಗುರುಸೇವನಾಪರ ಕೃತಜ್ಞ ಧರ್ಮಸ್ಥಾನಂ | [(28)

ನಿರತದಾಂತಂ ಸತ್ಯಭಾಷಿ ಸುಖವಿಕ್ರಮಂ |
 ಪಿರಿಯನುತನರಸಿಗೆ ಸಕಲಗುಣಗಣ ಭರಿತ ಭಾತೃವತ್ಸಲ ಶಾಂತನು ||
 ದೊರೆತನಕ ಯೋಗ್ಯನೀ ನೆಲಕೆ ಸಮ್ಮತ ರಾಮ |
 ಸಿರಿಯ ಪೂಂದಿದೊಡೆ ನೀನೇಕೆಸಂತಾಪದಿಂ |
 ಕರುಬಾತಿಕೆ ಭರತಗಿಮ್ಮಡಿಯಲೈ ಮತ್ತಿವರೊಳೇಂ ಭೇದಮಾಂಟು ತನಗೆ || (29)

ಸೇವಿಸುವನನವರತ ಮತ್ತದಪಯೋಜಮಂ |
 ದೇವಿಕಂ (ಕೌ) ಸಲಗಧಿಕಮೆಂದು ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಜೀವೋಪಮಿತನೆಂದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾರೈವನಖಿಲಜನ ಸಮ್ಮತಮೆನಿ ||
 ಈ ವಸುಧೆಯರಸನಾದೊಡೆ ತನಗೆ ಸೌಭಾಗ್ಯ |
 ತೀವಿದುದು ಹೃದಯೊಂತಸ್ಥಮಂ ನೀನರಿಯಾ |
 ದೀ ವಿಧದಿ ಪರಿತಾಪಗೊಳುವೆ ಮಂದರೆ ಮೂಢೆ ರಾಮಚಂದ್ರನ ನಿಟ್ಟಿಸಿ || (30)

ಧರಣಿಪಗೆ ನೂರಾಜನಮಿರೆ ಸುತರು ಪಿರಿಯರಿಂ |
 ಗರಸುತನವನುಜರಿಗೆ ತತ್ಸೇವೆ ಭೃತ್ಯರಂ |
 ತಿರುವಿದು ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳಾಚರಣೆಯಂ ಮಾಡಿದುದು ರವಿವಂಶದಿ ||
 ದೊರೆಧರ್ಮನಿಷ್ಠ ಸತ್ಯಾಚಾರಿ ಬಹುನಿನಂ |
 ಧರಯಾ ಸಾಳ್ವವರಾದ ಕತದಿಂದ ರಾಮಗಂ |
 ವಿರಜಿಸುವ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯವನಿಡನು ನೀಂ ಕೇಳತಳುವೆ ಮರುಳೆ || (31)

ಸಕ್ಕರೆಯ ಸವಿನುಡಿಯಲನುಡಿನಂ ನಿಜಹೃದಯ |
 ದಕ್ಕರಿಂದಖಿಲ ಸೌಖ್ಯವಲಿ ಪಾಲನೆಗೆಯ್ಯಾ |
 ವಕ್ಕಗಿ ನ್ನೊದಿಗಾದರು ರೋಷದೇವಂಗಳೇಂ ಪ್ರಪ್ಪಿಬಹವೆಕ್ಕವೆಯಾ ||
 ಇಕ್ಕೆಯನಿಸುವ ರಾಮಚಂದ್ರ ಮತ್ಸುತ ಭರತ |
 ಧಿಕ್ಕಾರಮಂ ಮನದಿ ನೆನೆದವನೆ ಸೂರ್ಯಗತಿ |
 ಮಿಕ್ಕಾನಡೆವುದೆ ಮರುಳೆ ಚಿಲಿಪಾಲನೊಳ್ಳುಯಾ ನಿಡಲೆಳಸಿಬೋಧೆಗೈವೆ || (32)

* ಕಾಲಿಕರ ಕಠಿಣವೆಂದು ಇದೇ ಅರ್ಥದಲ್ಲಿರ ಬಹುದು.

ಪೊಡವೀಕರಾಘವಂಗೀ ರಾಜ್ಯವದವಿಯಂ |

ಕೊಡಲು ಮತ್ತುತಗಖಿಲಭಾಗ್ಯಮಿತ್ತಂತಾಯ್ತು |

ಗಡ ಭರತ ಗತ್ತಿಕಯಂ ರಾಮನೂರ್ಮಡಿ ಯನಗೆ ಪಾಪಿ ಕಾಟಲ್ಯಿಗತಿಯಂ ||

ಕಡಿಸಲೋಸುಗ ನುಡಿವೆ ನಿಜಧರ್ಮಮಂ ಮೀರಿ |

ನಡೆವರಾರ್ಮಚ್ಚು ವರ್ಸವರ್ಜನೆ ಸಮೃತ್ತ ದೋ |

ಳೊಡವೆರದು ಬಾಳದಿರಲುಭಯಕುಲಕಡೆಗು ಬಹುದಪರ್ತೀಮೂಲೋಕದಿ || (33)

ಎಂದು ಸತ್ಯಾಚಾರ ನುಡಿಗಳಂ ಪೇಳಲಾ |

ಮಂದರೆಯಾ ಕೋಪದಿಂ ಪಲೊರೆದು ಕೋರೆನುತ |

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ ನುಡಿವ ಳೆಲೆದೇವಿ ಬಾಲ್ಯದಿಂದ |

ಕಂದ ಭರತನಿಗಿಂದಲೆನ್ನಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯ |

ಪೊಂದಿನೀ ನಾರೈದೆಯಾದ ಕತದಿಂದೀಗ |

ಬಂದಡಸಿ ತತಿವಿಷಮ ಕಾರ್ಯಮಂ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾವುದನುವಾನವನಾಗಿ || (34)

ಬಡತಿ ನಿನಗಾದ ಸುಖಕೋಟಲೆಗಳೆನ್ನ ಬಂ |

ದಡಸಿ ದಂದಲಿನಿಸುದಿನದೊಳಂ ಸಂತೋಷ |

ದೊಡನಿರ್ದೆ ಮುಂದೆ ಭರತನಿಗವ್ವ ಪುಭವನರೇಸಿ ಸಂಕ್ಲೇಷದಿಂದ ||

ಒಡನೆ ಕಂಡೆಕಡೆದ ಮೂವಕನಪಾಳ್ಯಯಂ |

ತೊಡಲಾರಿದು ತರಹರಿಕಲಾರದಾಂ ಬಂದೊರೆದ |

ರೆಡಸಾಗಿ ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ತೈನೆ ದಿಟ ಕೂಡಿದರ ನಗಲಿಸುವರಾವಾದೆವು || (35)

ಮಂಜುಭಾವಣೆಗಳಂ ಮಮತೆಯಂ ಪುಟ್ಟಿಸುತ |

ರಂಜನಂಗೈದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ಸೆಳೆದೊಯ್ಯ |

ಜಂಜಡತಕ್ಕಗಳ ನೀನಿವೆಯಂತು ವಿಷವಾಚಾರಹೃದಯಗಳನು ||

ಕಂಜಮುಖಿಯಾವೃತಾನ್ನಮೃತ್ವಭೋಜನದಲ್ಲ |

ನಂಜುಬೆರಸಿಪ್ರದಂ ತಿಳಿದವರೆಂತಕಟದಂ |

ಎಂಬಲನೆ ತುದಿಗೆ ಕಾಣ್ಯಡುವುದನುಭವ ಮಲ್ಲದರುಪಿದೊಡನಿಜಮಕ್ಕುಮೆ || (36)

ಪತಿಯ ಮಮತೆಯ ರಾಗಮದು ಪಕ್ಷಿ ಮದರಾಗ |

ಸುತನ ಸವಿನುಡಿದಡೆಗು ಘನಖಲೀನದಗುಡುಗು |

ಸತತ ಸವತಿಯ ಪ್ರೀತಿ ಸೌದಾಮಿನಿಯೀತಿ ದಾಯಿಗ ಸರಸವಿರಸ ||

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳುದು ಸತ್ಯ ನಿನಗಿವ ಪಥ್ಯಮೆಂದೆನೆವೆ |

ಮತಿಯೇನೆ ಕಾಲಕರ್ಮಧೀನಗಳಿಖಾರಿ |

ಗತಿಯಾಯೆ ಮನುಜರ್ಗ ಬುದ್ಧಿಕರ್ನವ ಪೊದ್ದಿನಿಡೆವುದಿದು ಸತ್ಯಮುರ್ದಿ || (37)

ಅರಸುತನ ರಾಮಂಗೆ ಚರಭಾವ ಭರತಂಗೆ |

ಸಿರಿಯಾನೆ ಕೌಸಲಿಗೆ ಗುರುದಾಸ್ಯಕರ ನಿನಗೆ |

ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸುಖವು ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಂಗೆ ಕತ್ರಾಘ್ನಗಧಿಕತರ ದುಃಖಮೆಪುಗೆ ||

ನರಪತಿ ಯುಧಾಯಾದಿಂದೆನೆಗೆ ಕೈಸಾರಿಸಿದ |

ಪರಿಯ ನರಿಯದೆ ಬಂದೆ ಮೋಸಪೋಪರತಾಯ |

ಉರಿಯ ಸುಖವಾಮಿವನೆನುತ್ತು ಚುಂಬನಿಗೈವ ಸಿಂಹಯಂತರದನುಡಿಗೆ || (38)

ಜಗದಾಧಿಪತ್ಯಮುಂ ರಾಮಂಗೆ ಸೇರಿದೊಡೆ ।

ನಗರದೊಳಗಿರಲು ಭರತಗೆ ಪಟ್ಟನದಿದು ನಿಮಗೆ ।

ಮಿಗೆ ಫಲಾಯನ ಮೂಲಧನವು ಪರಲೋಕಾಧಿವಾಸಮೆರಡಲ ದಿಲ್ಲ ॥

ಬಗೆಬಗೆಯ ಭೋಗಗಳ ನನುಭವಿಸಿ ದಾರಿದ್ರ್ಯ ।

ಮೋಗೆಯೆ ಪ್ರಿಯಜನರೆಡೆಯಲೆಂತಿರ್ಪನಾಕುವರ ।

ಮುಗುದೆ ಬಂಧುಗಳ ಮಧ್ಯದಲಿ ನಿರ್ಧನನಿಹುದು ವೈರ್ಭವೆಂದರಿಯದಾದೆ ॥ (39)

ಜನಕಗತಿಕಯಮೆಂದು ಸೇವಿಸುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ।

ನನೆಯನಪಕಾರಮಂ ಮರದೊಮ್ಮೆ ಮಿಗೆನಿನ್ನ ।

ತನಯನಲಿ ದೋಷಂಗಳೆಣಿಸಿ ನಾಕನಗೈವ ರಾಮನಿದು ನನ್ನಿ ಮರುಳೆ

ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು ಶೋಕದೊಳಗೆ ಜೀವರುಗಳಿಗೆ ।

ಮನವೆರಸಿ ತಾಂ ಗೈದ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡೆ ।

ನನುಭವಿಸಿದಲ್ಲ ದವ ಮೂರಲೆಂತಳವಹುದು ಕಾಲಗತಿ ಬಲಿಯಮೆತ್ತಿ ॥ (40)

ವಿಧಿಲಿಖಿತಮಂ ಬುದ್ಧಿಯಾನುಸರಿವುದಂತೆಂದು ।

ಬುಧರೊರೆದ ಗಾಡೆ ನಿಷ್ಫಲ ಮವ್ವುದೆಂತು ತನ ।

ಗಧಿಕಾರಮೆನಿತಿದೋಡಂ ಕರ್ಮಫಲಗಳಂ ಭಂಜಿಸಿದ ಬಳಕಲ್ಲದೆ ।

ನಿಧನಮವ್ವದೆ ಜೀವತತಿಗೆನಾಂ ವೇಳೊನು ।

ಬಧಿರ ಕರ್ಣೋಪದೇಶಂ ದರಿದ್ರನ ಕೋಪೆ ।

ಮಧರಪೀಡನೆಯಲ್ಲ ದೇಂ ಫಲಂ ಕಾನನದ ರೋದನಬಗೆಯಲ್ಲದೆ ॥ (41)

ಪೊಡವಿಯೊಳು ಜೀವರಿಗೆ ಸುಖದುಃಖನಂಬಂಧ ।

ಮಡನುವುದು ಜಗದೀಶನಾಜ್ಞೆಯಲ್ಲಿದೆ ಬೇರೆ ।

ಜಡಮತಿಗಳುವೆಂತು ತಂತ್ರದಾಲೋಚನೆಗಳೊಡಗೂಡಿ ಬಹವೆಕರಡಿ ॥

ಪಿಡಿದಿರ್ಪನವರವರ ಕರ್ಮ ಫಲವನು ಸೂತ್ರ ।

ದೊಡನೆ ಜಲಿನದ ತೆರದೊಳರಿಯ ದೀಪರಿಯನ್ನು ।

ಬಡವರಾಯಾನ ದುಗ್ಗಡೆಯತ್ನಗಳ ನನೆಯ ಫಲನುವುದೆ ಮನದಿಷ್ಟವು ॥ (42)

ಒಡಲ ವ್ಯಾಪಿಸಿಯಲೆವ ಕ್ರೂರರಾಜೆಯುಪಟಳವ ।

ಕಡಿಸುತಿರುವಾಡಧಿಯ ನೂಡಿನಲ್ಲದೆ ರಸನೆ ।

ಗೆಡನೆನಿಸಿ ತೋರ್ದಪು ದಪಥ್ಯಕರವಸ್ತು ರುಚಿಕರದಿಂದ ಮೋಹಿಸುವುದು ॥

ಕಡೆಗೆ ಕಾಂಬುದು ಕಾಂತೆ ಮನ್ನುಡಿಯ ಕಾಂತಿಣ್ಯ ।

ಮಡದಿವಾಣಿ ಕೌಸಲಿಯ ಮೇಲ್ನುಡಿಯ ಮಾಧುರ್ಯ ।

ನಡೆಗರಮದೆಲ್ಲಿ ಮೇಣಂಬುದೇಂ ವೇಳಲೇಂ ಒಂದೆರಡು ವತ್ಸರದೊಳು ॥ (43)

ತಾಮರನೆತಪನರವಿನಾಭಾವನಂಬಂಧ ।

ಕೋಮಲಪ್ರಿಯಮಂಭು ನಿಲಯದೊಳಗಿರ್ಪಾಗ ।

ಸಾಮರಸ್ಯಂ ಪೋಗಿ ಕತ್ತುತ್ಯ ಮಹುದಾದಕ ಪೋದಡಾಕ್ಷಣಿಧರಿಯೊಳು ॥

ನೀಮಹತ್ಯಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ರಲು ಕೌಸಲಿಯು ।

ರಾಮರತಿನೀಹದಿಂದಿರ್ಪರಾವತ್ತಡನೆ ।

ಪ್ರೇಮವಳುದಾತ್ಮ ಜನ ಮಗುಳೆ ನಿನ್ನಂಜುಚ್ಚ ದುಳದಪರೆ ಹಿತವರಹರೆ ॥ (44)

ಪಗಯಾ ಹಿತಮೆಂದರಿದುವೇಕ್ಷೆಗೈದಿರ್ಪಡಂ |

ಮಿಗೆ ಸಮಯಾ ಬಂದೆಡೆಯಲಪಕೃತಿಗಳನ್ನೆಸಗಿ |

ಬಗೆಯದುಳವನೆ ಕಳೆಬರಕೂನಮಂ ಮರುಳೆ ನೇಹನಿಂದಗ್ನಿಯುಳ್ಳು ||

ಒಗರೊಳಗೆ ಬೈಬೆಟ್ಟು ಕೆಗ್ಗು¹ ಮುಳಿಯಂಸಾದೊ

ಡೊಗೆಯೆ ಪೂರುತತನೂತಾಪ ಗೊಳಸದೆವಶಾಡ್ತು |

ಸೂಗಯಿಪ್ಪದೆ ಶೀತಳಾಕೃತಿ ಯುನಿಸಿಯುಳ್ಳರಸು ತಿಳುನೊಳುಳೋಚಿಸಿ || (45)

ಹೃದಯವಂತಸ್ಥಮಂ ತಿಳುಯುವರೆ ರಾಜನಂ ;

ಪದವ ಕೈಸಾರಿಸುವೆ ರಾಮಂಗೆ ಸಿರಿಯಾ ಬಂ |

ದೊಡದಿಡೊಡ ಭವದೀಯ ಸುವೊಗದ ಕಾಂತಿಯಂ ನೆಳೆಯದುಳದವನೆ ತಾಯಿ ||

ನದನೋಪಮಿತಮೆಂದು ನೀರೇಡಬೀಜಮಂ |

ಮಾದದಿಂದ ಪಾಪಿಯೊಳ್ಬಿತ್ತಿ ಕೊಳಿಸು ಕುಸುಮ |

ಮಾಡುಸುಸಲ್ಪಕ್ಕೆ ಸುಂದರವನೊಯ್ದ ದಲ್ಲದದು ವಾಣ್ಣಿಪ್ಪದೆ ತಿಳುಯದಾದೆ ||

ಕೂರತರದಾರ್ಪಣಿಯ ನುಡಿಯ ಕಂಡಂಜಿಪುದು | (46)

ಧಾರುಣಿಯ ಜನಮೊಲ್ಲ ಮೃದುಮಧುರ ವಾಣಿಯಂ |

ಸಾರಿಪರಶಕ್ತಿಯಂ ಸತತ ತೊಡೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಮೃಗವ ಪ್ರಿಯದಿಂ ಸಲಹದ ||

ತಾರಿಯರಸನು ಮೃಗಲಾಂಛನನಿಸುತ್ತೋರವ |

ರೋರಂತೆ ತತ್ಪುಲವ ನೆಲೆವ ಕೇಸರಿಯನ್ನು |

ದಾರಮೃಗವತಿಯೆಂಬರೀನೀತಿ ಧರ್ಮಮಂ ತಿಳಿಮ ನೋತಬಾಪ್ಪನನೆ || (47)

ಪಲವು ಮಾತೀನಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ರಾಮಗೆರಾಷ್ಟ್ರ |

ವೊಲಿಯಲವನರಸಿಯರ್ಪಂತನದಿಹಗ್ಗುವ |

ಬಲಾಕದ್ವೈದಿಂ ಭರತ ನಳಯಾಲಾತನ ಸತಿಯು ನಿನಗಳಲಿತೊಳುತಿಹಳು ||

ನೆಲವನಾಕಾಂಕ್ಷಿಸದೆ ಸಿರಿಯಸವತಿಯತನುಡ |

ಗೊಲಿಸಿನೀಂ ಸುಲಭ ವಹುದನುಚಿತಂ ಪೂರ್ವಕೃತ |

ಫಲವ ಭುಂಜಿಸ ದುಳಿಯೆ ನಿನ್ನಳವೆ ರಾಮ ಪುರದರಸನಾಜ್ಞೆಯ ಮೀವೊಡೆ ||

(ಸಂಧಿ 4, ಪದಗಳು 170.) [(48)

ಐದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಶಾಂತಿಕರ್ಮದಲಿ ಬೇತಾಳ ಮೂಡಿದ ತರದಿ |

ಸಂತನದಿ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಸಮಯದಲಿ ಬಹುತ |

ರಾಂತರಾಯಂಗೈದಳಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಮಂಥರೆಯ ಬೋಧಿಯಿಂದ ||

ಗಿರಿರಾಕ್ಷಸೂಜೆ ಕೇಳ್ದಂದದೆ ಮಹಾವಸಾಯ |

ವೆರೆದ ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಣಾಗಿ |

ಗೊರೆದು ಮನಮಂ ಕಲೆ ಮಗುಳೊಂದು ಪಾಯದಿಂ ಮತಿಹಮದೆಂಬದದಿ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಕುಹಕಮಂ ಪಣಿದು ದುರ್ಬೋಧನೆಯ |

ನೆರೆದಳೇಕಾಂತ ದೊಳ್ಳೂರ್ಣ ಪೀಯೂಷಮೆವೆ |

ಸಿರಿಗೆ ಪ್ರಶಾಂತಕಗಳನೀಕ ಮೆನ್ನುವ ನ್ಯಾಯ ಸಫಲೀಕರಂಗೈವೊಲು || (1)

ಕೇಳವೈ ರಾಮಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ದೊರೆದೊಡೆ |
 ಕೇಳನಿಸಲೂಳಿಗವು ಭರತಗಹುವಲ್ಲ ದೊಡೆ |
 ತಾಳು ಯತಿ ವೇಷಮಂ ಕಾನನಕೆ ಗಮಿಸುವುದು ತರುನಿಲಯಮಂ ಸಾರ್ವದಂ ||
 ಆಳುವೊಡೆಯನವಾತೆ ಯೆಡೆಯ ದಾಸೀಜನರ |
 ಜೋಳಯಾಲಿ ನೀನಿಹುದು ನಿನ್ನ ಸೊಸೆಯರಾಯಿಟ್ಟು |
 ಕೂಳಾಂಡು ಸೀತೆ ವೇಳದ ತೆರದಿ ಸೇವೆಯೊಳಗೊಪ್ಪುವುದು ತಪ್ಪಲುದು || (2)

ತನ್ನ ಸಿರಿಯಿಂದ್ರಪದ ತನ್ನ ದೌರ್ಭಾಗ್ಯಮದು |
 ನನ್ನಿ ಮೂಲೋಕದಾರಿದ್ರ್ಯತನ್ನೊಳವಾದೊ |
 ಡೊನ್ನತಂ ಯುಗ ಮರಳು ಪೋಮದೆಂದೇಣಿಸುವುದು ಧೀಯುತರ ಮತವು ಮರಳು ||
 ತನ್ನದರ ಸಂಭವರ್ತಮಗಾಗ ರೆಂಬೆಡೆಯ |
 ಲನ್ನಿಗರು ಪೋರೆದವರೆ ತಿಳಿ ನಿನ್ನೊಳುಪರಿಯ |

ಜಿನ್ನಾಗಿ ನಿಜಹಿತವ ನೀಂ ಗೈದು ಸುಖಿಯಾಗು ವೆರಂಗೆ ಬಾಯಬಿಡದೆ || (3)
 ಭರತನಂ ಪೋರೆ ಬರ್ಪಸಿರಿಯ ಬಾಗದೆ ಜಗ |
 ದ್ಭರಿತ ವಿಕ್ರಮರಾಮ ಭೂಪಾಲನಾಗದಂ |
 ತುರುತರೋಪಾಯಮಂ ಬೇಗಲಾಳೊಳಿಪುದು ಕಾರ್ಯಮಂವಿರದಂತೆ ||
 ದೊರೆತನಂ ನಿನ್ನ ವಶಮಾದ ಬಳಸೇಲೋಕ |
 ತೆರರೆಂತೆ ಸೇವಿಸರು ಕೆಲಕಾಲಕಂ ಭಾಗ್ಯ |
 ಚಿರಮಹುದು ಮೈಮಗೆದು ನೆನೆಯೆ ಗತಜಲಸೇತುಬಂಧದಂತಫಲವಹುದು || (4)

ರಾಮಂಗೆ ಯುವರಾಜಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವೆರೆ |
 ನೇಮಿಸಿದ ಕುಭವಸ್ತು ನಿಜಯಾದಿಂ ಭರತಂಗೆ |
 ಸಾಮಾಜಿಕನುಮತದಿ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಕಭೀಷಿಕಮಂ ರಚಿಸಿ ಬಳಕೆ ||
 ರಾಮನಾರಾಮದಲಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರಂ |
 ನೇಮದಿಂ ಮೌನಿಯಂತಿವ್ವಂತೆ ನೀಂಗೆಯೊಡೆ |

ಡಾ ಮಗಳೊ ನಾಡೆಲ್ಲ ವಶವರ್ತಿಯಾಗುವುದು ಸಂಪದಂ ಪೆರ್ಚೆಬಹುದು || (5)
 ನಾಡೆಲ್ಲ ನಿನ್ನೊಳಗನವರಾದ ಬಳಕೆ ಕೈ |
 ಗೂಡುವುದು ಬಯಸಿದುದು ಕೌಸಲ್ಯಿಯಾತ್ಮಭವ |
 ಕಾಡಿಂದಬೈತಂದೊಡೆಂ ಭೃತ್ಯಭಾವದಿಂದಿಹುದಲ್ಲ ದಿತರಮಲ್ಲ ||
 ನೋಡಿ ಸ್ಮರಿಸದವನು ತನಗಾಗಬೇಕೆಂದು |
 ಮಾಡಿದರನೇಕವಿಧ ಯತ್ನಂಗಳಂ ಬಯಲ |

ಕೂಡಿಲೋಪುದು ಮನೋರಥವಲ್ಲದಾ(ಂ)ತಂಗೆ ಸಿದ್ಧಿಸುವ ಕಾರ್ಯವಿರವು || (6)
 ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಂಬುಜಾಕ್ಷಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂ |
 ಪದಾಳದಿಂ ಸಿರಿಯಾಪ್ತಸೂಯಮನ್ನಿಸಗೆಂದು |
 ಹೃದಯದಂತಗ್ಧಮಂ ತಿಳೆಪಿದೆಂ ಬಲ್ಲನಿತ ಜನತಾವಿರೋಧವನಾಗಿ ||
 ಬಿದರದಿಹೆ ಭವದೀಯ ಕೈವೆಯಿಂದಲೆಂದು ಬಹು |
 ವಿಧದಕುಹಕೋಪಾಯಗಳ ನುಸಿರಲವು ಸತ್ಯ |
 ನದನ ಮೆಂದೇಣಿಸಿ ಮಾರುತ್ತರಂಗೆಡೆದೊಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿದಳು || (7)

ಪಾಲೊಳ್ಳುಯಪಿಂಡಿ ಕಲಕೆದಂದದಲಿ ದು ।

ಶ್ಶೀಲಮಂತ್ರದಿ ಸೈಂಧವಾಧಿಪನ ಪುತ್ರಿಯಾ ಜ್ಞು ।

ದೂಲಯವ ವಿಕಳಗೊಳುಸಕ್ಕಿ ವಿಸ್ತೃತಳಾಗಿ ಮಾಂಗಾಣದತಿಚಿಂತೆಯಿಂ ॥

ಲೋಲಾಯತೇಹ್ಲಣೆ ನಿಜಾಂಗುಸ್ಥಮಂ ನೋಣಿ ।

ಜೋಲಾಯಮಾನಮಾನಸಳಾಗಿ ರಾಮ ಭೋ ।

ಪಾಲನಾಗದ ತೆರದಿ ಯತ್ನಮಂ ಯೋಚಿಸುತ ಮಂದರೆಯೊಳುಂತೆಂದಳು ॥ (8)

ಎನಗೆ ಹಿತಕರವಾದ ಕಜ್ಜಮಂ ನಿನ್ನಂತೆ ।

ಮನದೊಳಾಲೋಚಿಸುತ ಬೇಳ್ಳುರಾರೀ ಪುರದಿ ।

ಜನನಿ ನೋದರಿ ನೀನೆಯಲ್ಲೆ ಭೂಧವನಪ್ಪನೆಂತೆನ್ನ ಕುವರನಿಂದು ॥

ಜನನಾಥ ಸಕಲ ಸಂಘಾರಮಂ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ।

ಮಾನಿಗಳನುಮತದಿಂದ ಪುಷ್ಪಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟಿ ।

ವಸು ಕಟ್ಟಲಿಚ್ಛೆಯಂ ಗೃದಿರ್ಪ ನಿಧಕಂಠರಾಯಮೆಂತವ್ವದ್ಭಲಿ ॥ (9)

ಜೀವನಂ ತನು ಧನಂ ರಾಜ್ಯಸುತ ಸರ್ವಸ್ವ ।

ವಾವುದುಂಟೆನಗದೆಲ್ಲಂ ನಿನ್ನಹಿಂದೆನಿಬೆ ।

ನೀವನುಥೆ ಯಥಿನಾಥಳಿಸಿ ಮದ್ಭಾಗ್ಯಮಂ ರಕ್ಷಿಸುವುಪಾಯಮೊಂದ ॥

ಸುವಧಾನದೊಳರಿವು ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ಕಾಲತ್ರ ।

ಯಾವ ಬೋಧಾಕಾಲಿಯೆಂದು ನಾನಾ ವಿಧದ ।

ಲೋವಿಪ್ರಿಯಾದಿ ನುಡಿಸಿ ಜಾಗರವ ಲಿಂಡತಿಯೊಡನಿಂತೆಂವಳಾ ಮಂಥರೆ ॥ (10)

ಸತತ ನಿಧನೇತ್ರದಿಂದತಿಕಯ ವಿದಂದೆನ್ನೆ ।

ಪ್ರತಿಪಾಲಿಸಿದ ಮಾತೆಯಾದ ಕತದಿಂ ಸಮಯ ।

ಕತಿಗೋಪ್ಯ ಮಂತ್ರಮಂ ಬಿನ್ನೈವಿಸಿ ಸಕಲ ಸೌಭಾಗ್ಯದೊಡತಿಯಾ ಮಾಳ್ವನು ॥

ಸುತಗೆ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕೋತ್ಸವಂ ರಾಮಂಗೆ ।

ವಿತತಗಹನಾವಾಸಮಪ್ಪಂತೆ ಬೇಳ್ಳುದಂ ।

ಹತಮೆಂದು ಕ್ಷಿತಿಯಾರಸ ನೊಪ್ಪುಗೊಳುವಂದಮಂ ಬತ್ತರಿವೆ ನಬ್ಬಾಂಬರೆ ॥ (11)

ವಾಸವಗೆ ಕಂಬರನೊಳಾಗಲ್ಪ ಹಾಸನುರ ।

ಗಾಸಿಗೆಟ್ಟಮರಪತಿಯೈ ತಂದು ಬೆಸಸಲ್ಕೆ ।

ಬೇಸರದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ದಕರಥ ಮಹೀಪಾಲ ಸುರಪನೊಡನೈದಲಾಗ ॥

ಲೇಸೆಂದು ರಕ್ಕಸರ ಮೊತ್ತಬೆಂಬತ್ತಿ ಬಲು ।

ಬೇಸರಿಸಿ ಪೂದಾಡುತಿರಲು ರಣರಂಗದೊಳು ।

ಮೋಸವಾಗಪ್ಪೀರಿನಚ್ಚು ತತ್ಸಮಯದೊಳು ಧೈರ್ಯಗುಂದದ ತೆರದೊಳು ।

ತೀರಿಂಗೆಕರವಿತ್ತಾದಾರದಯಸಿರಿದೊರೆಯ ।

॥ (12)

ಸಾರುವಂದದಿ ಧೈರ್ಯಗುಂದದೆಸಗಿದ ಕಾರ್ಯ ।

ವಾರೈದು ನೃಪತಿಲಕ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದ ॥

ಸಾರಿಯಾರ ಕುಲದರಸಿ ಪತಿಹಿತ್ಯೈಣಿ ನೀನೆ ।

ಯಾರಿಂದಲೂಂ ತೀರದೀ ಸಮಯ ಕುವಕೃತಿಯ ।

ಫೋರಂತೆ ನೀನೆಸಗಿದುದರಿಂದಲಿನವಂಕಜ ಸರ್ವರ್ಥತಮಾರರಡೆಯ ।

॥ (13)

ಅದಾದತಿ ಸಂತೋಷವದರಿಂದ ವರಮರಡೆ ।

ಮೋದವೆತ್ತಿತ್ತದನು ಕೈಕೊಂಡು ಸುಖವ ಸಂ ।

ಸಾಧಿಸುವುದೆನ್ನ ರಸಿ ಯಂದರಸನೊಲೆಯಲ್ಲಿ ನನುಸಗಯೊಳಂವದಿಸಿ ॥

ಮೋದಿನೀಪತಿಯತ್ತ ವರಗಳೆರಡೊಂಭವ ।

ತ್ವಾದಾರವಿಂದಂಗಳೆಡೆಯಲಿರಲೆನಗೆ ಜೀ ।

ಕಾದ ಸಮಯದಲಿ ಬನ್ನ ಕಗೈದು ಕೊಳುವೆನೆಂದಗಸಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ॥ (14)

ಸಂತಸಂಗೊಂಡರಸನೆಂಬುವಂ ಪಿಂತೆನ್ನ ।

ಮಾಂತುನುರಿದಂದಿಂದ ಮರದಿರ್ದ ಭಾಗ್ಯದುರಾ ।

ಸಂತೆಯಿಂದವಸರಕೆ ಬೈಚಿಟ್ಟುದಂ ನೆನೆದು ಮನದಿ ನಿಜಹಿತಕರವೆನಿ ॥

ನಾಂ ತಳುವದುಗುರಿದಂ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ।

ಕಾಂತಾರವಾಸ ರಾಮಂಗೆನುತ ಯಾಚಿಪುದು ।

ಕಾಂತನಂ ಪೂರ್ವವರಬಲಮಿದೆಕೊ ಮನದಿವ್ಯಮಪ್ಪನಿದನೆನಗೆ ನಿನಗೆ ॥ (15)

ದಕ್ಕೊಂದ ದೆಸೆಯೊಳಾ ದಂಡಕಾರಣ್ಯದೊಳು ।

ಸೊಕ್ಕಿದನುರೇಳ ಕತಮಾಯಾಂ ತಿಮಿಧ್ಯಜನ ।

ನೊಕ್ಕಲಿಕ್ಕು ವೊಡ್ಡದಲಿಂದ್ರನಾ ಕಂಬರನ ವೈದಯಾಂತ್ರಿ ನಗರಕೆ ॥

ತಕ್ಕದಿರಲಸುರ ಬೆಂಬಲಕೆ ದಳರಥನೈದೆ ।

ಕಕ್ಕನದ ರಣದಿ ತೇರಚ್ಚು ಗಿಯ ಪತಿಯನ್ನು ।

ವಕ್ಕರಿಂ ಸಾಕಾಯಾ ಮೆನಗಿ ಸಂಪಾದಿಸಿದ ಪ್ರೀತಿ ಮತ್ತೀ ಸಮಯಾದಿ ॥ (16)

ಉಪಕರಿಸಿತವೈ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ರಾಮ ।

ತಪಸಿಯಂತಾರಣ್ಯ ವಾಸಿಯಪ್ಪಂದ ದಿಂ ।

ಗುಪಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದರಸಂಗೆ ನಿನ್ನೊಗ ನರನಾಥ ಸಪ್ಪಂದದಿ ॥

ತಪನ ವಂಶಾಗ್ರಣಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಭಾಮಿಗೆ ತಪ್ಪ ।

ಕುಪಿತನಾಗಂ ಕಾಮಿಯಾದ ದೆಸೆಯಿಂ ತಾಯೆ ।

ಅಪರಿವಿತ ಸೌಖ್ಯಮದರಿಂದಹುದು ಮನ್ನುಡಿಯ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ಪತಿಕರಿಸಲು ॥ (17)

ಶೋಗು ಕೋಪಗೇಹಮನ್ನಳವಡಿಸು ಮೈಕಾರ ।

ಬಗೆಯಲಂಕೃತಿಗಳಂ ತಿರೆಗೆ ಮೋವನ್ನಿಟ್ಟು ।

ಸೊಗಿಸಿರುವ ಭೂವಣಾವಳಗಳಂ ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಮೌನಮಂ ತೊಟ್ಟುಗೊಟ್ಟು ॥

ಬಿಗಿಯನಿಸಿ ಕೀರಕಾರಕಗಳನುಸರಿಸಿರುವ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ನುಡಿಗಳಂ ನುಡಿಸುವರ ಬೇಳಾಜಿಗೆ ।

ಮೋಗೊಂಡದೆ ಮನವ ಬಲುಸರಗೈದು ಮಾಂತಪ್ಪ ಕುಭವ ಜಾನಿಪುದು ತಾಯೆ ।

ತನ್ನ ಜೀವನಕೆಂದಲಿತಯಾಮೆನುತ್ತರನ ॥ (18)

ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಚಿತ್ತದೇರಕದೊಳರ್ಪ ಕೋಪಿಸಂ ।

ಕನ್ನೆಯರ ರನ್ನೆ ಮಾರುತ್ತರಂಗೊಂಡ ಬೇಳ್ವನುಡಿಗೆ ಹಿತಮೆಂದೆಣಿಸುತ ॥

ನನ್ನಿ ನಿನಗೋನುಗಂ ಶೋಗುವನಗ್ನಿಯನಿದಂ ।

ಮಾನ್ನನಾಂ ಬಲ್ಲಿ ಬಂದಾತ ಮಣಿಧನಧೀನು ।

ಬಿನ್ನದರಾಜ್ಯ ಮೇನಿತೊಡದನೊಪ್ಪದಿರು ಪೃಥುನುಡಿಗಳಾಡದಿಹುದು ॥ (19)

ಬಲು ತರದುಪಾಯಗಳ್ ಬೋಧಿಸಲ್ ಪ್ರಿಯನವಂ ।

ನಲವಿನಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಶೋಕಲಾಲಸೆಯಾಗಿ ।

ವಲವು ವಿಧಕಠಿಣದುತ್ತಿಗುಂದ ಲಾತನೊ ನಿರ್ಭತ್ಯನೊಗೈವುತು ॥

ಒಲಿಯನಿರಲರೆನಿಮಿಡ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ನಿ ।

ನೋಲುಮೆಯಂ ಪಡೆಯಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಕಪಥಂಗೈವ ।

ನಲಿವೇಣಿಯದ ನರಿತು ಸ್ಮರಿಸು ಪ್ರಾರ್ವ ಪಲಿತ್ತು ವರಗಳೆರಡಂ ಮರೆಯದೆ ॥ (20)

ನಾಡೊಡೆಯನಭಿಸುತವ ತಿಳಿದು ನೀಂ ವರಮೆರಡೆ ।

ಬೇಡು ಪವಿನಾಲ್ಕು ವರಂ ರಾಮನೊರಳಿದು ।

ಕಾಡಿಗರದೈದಲಿನ್ನೊಗ ಭರತಂ ರಾಜ್ಯಪದಿನಾಥನೆನಿಸಲೆಂದು ॥

ಮಾಡದನುಮಾನವನ್ನಿತ್ತುಂ ಬಯಸಿದುದು ।

ಕೊಡುವುದು ಮನದಿಟ್ಟು ತನುಂ ಸೋನಾಥನಹ ।

ನಾಡೆಲ್ಲ ವಸಮಾದ ಬಳಕೆ ಲಾರಿದೇನು ಬಹು ಪು ತಿಳಿಯಬಾಣ್ಣಂಬತಿ ॥ (21)

ಚತುರ ದಸವರಾದ ವನದೊಳಗಿದು ರಾಮ ಬಂ ।

ದತಿಳಯಮದೇನ ಕಾಣ್ಬಂ ಮುಂದೆ ಲೋಕ ಸಂ ।

ತತಿ ನಿನ್ನ ಪುತ್ರನಾಥೀನವಾಗೊಪ್ಪುವುದು ದೊರೆತನಂ ರಣಿಯಾಹುದು ॥

ಮತ್ತಿಹೀನ ಸಾಂ ಬೇಳ್ವ ಸಾಯಗಳೊಳೊಂದನು ।

ನೃತಿಗಳೆಯದೆಸಗಿ ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯೆಂದದ್ದು ।

ಪತಿಯೊಣಗಿಗೊರದಳಾ ಮಂದರೆ ಮಹಾವಾಯೆ ಮೂರ್ತಿಯಾದುಭವಿಸಿದಂತೆ ॥

ಮಂದರಾಪ್ತನರಜನಾಕ್ರಮವ ಲಾಲಿಸುತ ।

[(22)]

ಗಂಧರ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜಾತಿ ವಿಸ್ತೃತಳಾಗು ।

ತೊಂದೆರಡುಭುಗೆ ಪರಿಯಂತ ಮನದೊಳುಮೃತನೊಳೊಳೊಚಿಸುತಲಿ ॥

ಬಂದುದೆಲ್ಲ ಮೇಥೆ ಈಕುಬ್ಬ ನಾಲೊಗನ ।

ಸುಂದರಿಯಳಂಕವನ್ನಾಂತು ಭೂಮಿಾತಳಕೆ ।

ಬಂದಿರ್ವಳ್ಳ ದಿರಲೀ ವಿವೇಕತೆ ದೊರೆಗುಮೆಂತು ವೈಚಾರಿಸತೀ ॥ (23)

ಎನುತ ಸಂತನ ವರ್ಜಿತಾ ಕುಬ್ಜಿಯಂ ತುತಿನ ।

ಒನುಗೈದಳು ಪೂರ್ವವಿಧುವಕ್ತ್ರ ಕಾಂಚನವ ।

ಇನುಮತಿಪ ನಾಸಿಕಂ ಸರಸೀರಾಹದಳಾರ್ವಿಯಾಗ ಸ್ನಿಗ್ಧಗಂಡಸ್ಥಳಂ ॥

ಮಿನುಗುತಿಹ ಪ್ರೇಗಂಕ ಲಿಕುಚಕುಚ ಕುಕ್ತಿಯ ।

ನೃನುವಾಂತಕರ್ಣ ಶಾತೋದರಂ ಕರಿಕರಿಗೆ ।

ಳಿನಲೂರು ಕಹಳೋಪಮಿಜಜಂಭೆಯಂ ದೆಸೆವ ಜಿಲ್ಲನಾಣೀಂಬಣ್ಣವೆಂ ॥ (24)

ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಪತಿ ಯಾತ್ಮಜಗೆ ।

ವಿತ್ತರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯ ಕೈಕೊಳುಸಲನುಗೈದ ।

ಕತ್ತಿಪಯೋವಿಯಂಗಳೊಂತಂತೆ ಕುಬ್ಜಿಯರ ಕುಲದೊಳಧಿಕ ॥

ಮತ್ತಿವಂತೆ ನೀನೆಯನ್ನೆಯ ಭಾಗ್ಯದೇಳಿಗೆಯ ।

ಹಿತಕಾರಿಯತಿಪ್ರೀತೆ ಸುತಗೆ ಸಿರಿಯಾಡಸಿದೊಡೆ ।

ಸತತ ಸಂತೋಷಮಂ ಕೈಗೈದೆ ಕೊಡುವೆ ನಿರಗಧಿಕ ಸಂಪತ್ತುಬಳಂ ॥ (25)

ಕಂಬರನ ಕತಮಾಯ ಕಾಲನೇಮಿಯ ಕವಚ |

ಡಂಭ ಮಾಯಾಸುಗನ ಕೃತ್ರಿಮಂ ಮಾರೀಚ |

ಗಂಭವೋದಲಾದ ಕುಟಲೋಪಾಯ ಸಂತತಿಯಾನಂತ ಮತಿ ನಿನ್ನದೈಸೆ ||

ಅಂಬಾಜಾಗನ ಸಕಲ ಕೃತ್ರಿಮಗಳಂ ಸ್ತಗಾಮಿ |

ದೊಂಬಂತೆ ರಥಭೋಣದಾಯ ತವಮಾಡಿ ನಿ |

ನ್ನಿಂಬಿನಿವ ಬೆನ್ನಿನೊಳ್ಪುದುಗಿಸಿದನಲ್ಲ ದಿರಲಿತಿತು ಮತಿ ಸಂಜನಿಕಾಮೆ || (26)

ಕುಟಲಗಳ ಮನೆ ಕವಚಮಂದಿರಂ ತಾಟೋಪ |

ಮಠ ಕೃತ್ರಿಮದ ನಿಲಯ ಮಾಯಾಸಮೂಹ ಸಂ |

ಪ್ರಹದನ್ಯತದಾಗಾರ ವಂಚನಾಲಯ ಮಹಾಮಿತ್ರಭೇದದ ತವರ್ಮನೆ ||

ಪ್ರಹಮಾಯಗಳ ತಾಣಮೆನಿಸ ಬೆನ್ನಿನ ಕೋನೆ ||

ಪ್ರಹಮಿಡಿಸ ಪೊಂಬಣ್ಣ ವಸನಮನಲಂಕರಿಸಿ |

ಲಟನೆಗೈದವೆ ಪುರಕೆ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯ ಕೈಸಾರಲೊಡನೆ || (27)

ಕೊಡುವೆ ಮಣಿ ಧನ ಭೇನು ನಗರಾಧಿಪತ್ಯಗಳ |

ಪೊಡವಿಯಾಧಿಪತಿ ಯಾಣಗನಾದೊಡಂ ನೀಂ ಬೇಳ್ |

ಸ ಕಗರದ ಮತಿಯನಾಂ ತಿಳಿದೆ ಕವಳಂಗೆವೆ ಮನವಿಟ್ಟಮನ್ನಿಯಾದೆ ||

ತಡೆಯ ಪತಿಯಿರಿಸೊಳ್ಗನುಗಳಂ ತೃಣಕೆಂತ |

ಕಡೆಯನಬ್ಬಿಡುವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯೆಂದೆನಿಸಿ ಮುಂ |

ಗಡೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿರ್ಪುದೆನುತ ಹಯಪತಿಯಾತ್ಮಭವೆ ಕೋಪಮನಳಾದಳು ||

ತೊಡವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮಂ ಪರಿದಿಟ್ಟು ಕಚ್ಚರದ |

[(28)

ಉಡಿಗೆಯನ್ನೆಟ್ಟು ಕೆದರಿದ ಕೇಕಪಾಕಗಳ |

ಗುಡಿಗೆಟ್ಟ ಮುಖವಿಧಾಂತದಗೆ ಕಾಣಿಕೆಯಿತ್ತು ತೆರದಿ ಕೋಪಾಗಾರಮಂ ||

ತಡೆಯದೊಳ್ಪೊಕ್ಕು ಪಾಸಿಗೆಯ ಪರಿದಿಡಾಡಿ |

ಪೊಡವಿಗಭಿಮುಖವಿಟ್ಟು ಕೆಡುಕುತೊಡಲಂ ಕುಟ್ಟಿ |

ಯೊಡನೆರೋಪಾವೇಶಕಲಿತವಾಕ್ಯಂಗಳಂ ನುಡಿದಳಾತ್ಮೋತ್ಸವವನು || (29)

ವಿನಾದೊಡಂ ಪಿಡಿದಕಾರ್ಯ ಕೈಸಾರದೇಂ |

ಸೂನುಮಪ್ಪಂತರನ ಯೋಚಿಸಿದನಾದೊಡಿಂ |

ದೀ ನೆಲದೊಳಸುವ ಪೊರೆಯನು ಬಿಡುವೆ ಪ್ರಾಣಗಳ ಸಾಧನೆಡಿಗರ್ಪಿಸುವೆನು ||

ಅನುವಿಡಿ ದನರ್ಥಮಂ ಜಗುಳನಲ್ಪಕೃಪತಿ |

ತಾನಾದೊಡಂ ಬಂದರಳವೆ ಮಂದರೆ ಪಿಡಿದ |

ಮಾನಮಂ ನಿಜಮನೋರಥಮಾದೊಡಲ ದಾನುಳಯೆನಿದು ಕವಳಮಬಲೆ || (30)

ಕೊಳ್ಳಿನಾಹಾರಮನ್ನಾದಕಮನ್ನಿಟ್ಟನೆನು |

ಬಳ್ಳರನ್ನಂಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟರಿಟ್ಟನೆನು |

ಒಳ್ಳತಹ ಸವಿಸುಡಿಗಳಾಡಿ ಬೆಳ್ಳಿ ಸಲದಂ ಪತಿಕರಿಸೆನುವನುಳನೆ ||

ತಳ್ಳಂಕಮಿಲ್ಲದಲೆ ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯನಾ

ಡೊಳ್ಳರಾಮಗೆ ವನಂ ಸಿದ್ಧಮಪ್ಪನ್ನ ಕೈ |

ಕೊಳ್ಳಿನೊಂದನು ಕಾಡೆ ಮನದರ್ಥಮಿದು ಪ್ರಸಿಯ ನುಡಿಯ ಹಿತಕಾರಿಯೊಡೆಯ || (31)

ಪಲಪುಮಾತಿನ್ನೇನು ಸುತಗೆ ಸಿರಿಸುಪದಂ ।
 ಕಲಿತಮಾಗುವು ರಾಘವಗೆ ವಿಪಿನಾವಾಸ ।
 ಸಲಿಗೆಯಪ್ಪಂತೆಸಗಿ ಸಂತೈಸಿದೊಡೆ ನೈವ ತಿಯಾನು ಸಂತನದಲಿ ॥
 ನೆಲದಲಿಹೆನ್ನೆಲ್ಲ ದಿರಲಾತನಿದಿರೊಳಗನುವ ।
 ಲಾಲಿತಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕಮನಿಲಯಮಂ ಸಾರುವೊಡೆ ।
 ಫಲಿತಾರ್ಥಮೆಂದು ತಿಳಿ ಇನ್ನಿದಕೆ ವುಸಿಯನುಳ ತಪ್ಪಲೆನ್ನಂ ನೀಂ ಪಳು । (32)

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ಯತಿರೋಡದಾವೇಳ ।
 ದಿಂದ ಪಲೊರೆದು ಭುಜಗಳನೊದರಿ ಕೋಪಶಿಖಿ ।
 ಮಾಂದುಮದೈ ತರಲೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳ ತಡೆಯದೀಡಾದಿ ನೆಲಕೆ ॥
 ಬಂಧುರವ್ಯಾಪಾದಮೆಸಗೆ ಕುದಿವುತಲಾಗ ।
 ಮಂದರಯ ಮೊಗನೋಡುತೊರಗಿ ಭೂತಳದಲ್ಲಿ ।
 ಯಿಂದೀವರಾರೈ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸಂಗೆ ಕೃತಕಮಂ ಯೋಚಿಸಿದಳು ॥ (33)

(ಸಂಧಿ 5, ಪದಗಳು 203.)

ಆರನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ ॥ ನಾಗಿಚುಗಳಲ್ಲಿ ಳನಂ ವೃಥಿಸಿ ನಿಜಪುತ್ರ ।
 ಗಾಗುವಂದದಿ ಸಿರಿಯ ಬೇಡಿ ರಘುವಲ ಭನೆ ।
 ಬೇಗದಿಂದಾ ರಾಮನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಲ್ ಬೆಸನೆ ಕೇಳದಳ್ ಭರತಾಂಬಿಕೆ ॥
 ನಗರಾಹ್ತನೂಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಕಂ ।
 ಒಗುಮಿಗೆಯ ಹರುಷದಿಂದನುಗೆಯ್ಯಲೆಂದು ನಿಜ ।
 ಬಗೆಯ ಜನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಸುದ್ಧಾಂತಕಂ ನಡೆಯೆ ದಶರಥನೈವಾಲಂ ॥
 ನಗುವ ಗೃಹಕಾರಿಕೆಯ ನಲಿವ ನೋಗಿಯ ಬಳಗ ।
 ಮಿಗೆ ಸೂರ್ಯನಾಂತು ನರ್ತಿಸುವ ಪಾಂಚಾಲಿಕೆಗೆ ।
 ಳಗಣಿತದಿ ನೋಡುತಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕ ನಿಜನಿಲಯಮಂ ॥ (1)

ಒಂದೆಡೆಯಲಾಡುತಿಹರೆಂದೆಡೆಯ ಪಾಡುತಿಹ ।
 ಒಂದೆಡೆಯ ಹಾಸ್ಯರಸಮೆಸಗು ತಭಿನಂದಿಸುವ ।
 ಒಂದೆಡೆಯ ಒಳ ಮಯೂರಾದಿಗಳ ಜೀವತತಿಯಾಹಂಗಳತಿನೋಗಿಯಿಸಿ ॥
 ಬಂಧುರದ ವಿಭವಮಂ ನೋಡುತೊಳಪೊಕ್ಕನಾ ।
 ನಂದದಿಂದಿದ್ರಭವನಕ್ಕೆ ಮೂವಡಿಯನಿವ ।
 ಮಂದಿರದಮಧ್ಯದೊಳಗಾತ್ಮೆಯಂ ಕಾಣದರಸುತೃತಂದ ನರಸ ॥ (2)

ಮೂದಲಿಪ ಗಿಳಿಗಳಭಿವಾದಿವ ಮಯೂರತತಿ ।
 ಯಾದಂದ ಪುತ್ಥಳಿಗಳನುದಿನಂ ನಗಿಸುತಿಹ ।
 ನಾದರದ ಕಾದಂಬ ಗೃಹಜಕ್ರವಾಕಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ನನುನಗುತಲಿ ॥
 ಮೀದಿನೀಳನು ನಿಜನತಿಯನಾವೆಡೆಯೊಳಂ ।
 ಭೇದಿಸುತ ಕಾಣದನುಶಾವದಿಂ ಮುಂದೆಸೆವ ।
 ವಾದಿಯಂ ನೋಡಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ಗಂಧರ್ವೇಶನಣುಗಿಯಿರವಂ ತವಕಡಿ ।

ಬರುವ ಸಮಯದಿ ಬೇಗ ಕರದಿ ಪಾವುಗವಿಡಿದು |

ಕರಿಗಮನೆ ಕಡೆವಾಗಿಲಲ್ಲಿ ದುರ್ವಿಧುಮಿತ |

ಕರಲಾಭವನ್ನಿತ್ತು ತಕ್ಕೈಸಿ ಕರದೊಯ್ದು ನನುಸಗಿಯ ಪಸರಿಸುತಲಿ ||

ಭರದಿಂದ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಾಖನೇತ್ರಗಲ್ಲಗಳ |

ನಿರದೆ ಜುಂಬಿಸಿ ಗುಟ್ಟು ತಾಂಬೂಲ ನೀವುತೀ |

ಪರಿಯಲುಪಚರಿಸಿ ಕಂಗೆಸೆಯೋಳೆಂ ಕತದೊಳೊಂದರನ ತಾ ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲ್ಕಿ || (4)

ಬೇವನಂವರ್ತದಕಟಾಟಂಕ ದುರುಕೋಪ |

ಭಾವದಿಂ ತೊಡವುಗಳ ತೊಡಕುಗಳನುಳಿದು ರಾ |

ಬೇವಾಕ್ಷಿ ತಿರೆಯೋಳೊರಗಿರ್ಪಳಾರೊಡನಿದನ್ನುಸುರದರೆ ಮೌನವಿಡಿದು ||

ಬೇವಿಯ ವನೋರಥವ ತಿಳಿಯಲಾರಿಂಗಳವು |

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರ ಭವತ್ವಾದದರಾಕನದ |

ಲಾವದಿಂ ನಿಜಮನೋರಥವ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸುವರೊಂದೇಣಿಕೆ ಮಾನಕೆ ಬೇಯ || (5)

ಕೂತ್ರತರನಿರ್ಘಾತವಿಡಿದದ್ರಿಯಾ ನಿ |

ವಾರಮಪ್ಪಂತಧಿಕಮಪ್ರಿಯದ ನುಡಿಗಳಂ |

ಧಾರಾಣೀಪತಿಹೃದಯ ಮರುಗಿತದನೇನೇಂಜೆ ಮಾರನ ಉದಾರಜನವ |

ನಾರಿಯರ ಬಲಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪುರಾಣನತ್ಯಧಿಕ |

ವೀರನಾದೊಡಂ ನೀರಿನಿಂ ಕನೀಯಾಸನವ್ವ |

ನೋರಂತೆ ನನ್ನಿಯೆಂಬದಕರನ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಮರುಳಾಗಿ ನೋಡು || (6)

ಬಂದುದೇಂಕತದಿ ಕೋಪಂ ಬೋಪವಾರಿಂದ |

ಪೊಂದಿತಪರಾಧವಾರಿಂದಾಯ್ತು ನಿಜಪ್ರಾಣ

ಕೆಂದಧಿಕವೆನಿಪರನ ಮುನಿದೊಡೆನ್ನಸುವೆಂತು ನನುಮತಿಸಿ ಸುಖದೊಳುಹುದು ||

ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ ತಾನೆ ತೊಳಲಾತಲಿ ಸತಿಯಾರ್ಪ |

ಮಂದಿರವ ಸಾರಿ ಸ್ವರ್ಗಚ್ಯುತಾವ್ಸರನಾರಿ |

ಯಂದದಿಂ ಭೂತಳದಿ ವೈರಗಿರ್ಪ ವಾಹೀಕನಂದನೆಯ ಕಂಡನರನ || (7)

ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನೋಳ್ ಮುನಿದು ಭೂಮಿಾತಳಕೆ |

ನುಗ್ಗಿದಳೊ ನುಡಿವೆಣ್ಣು ಬಡಗಣ್ಣು ರರನನಿಂ |

ದೊಗ್ಗಡದ ಕಚಿಯೊ ಬಗ್ಗನನ್ನಳುದು ಬುದೈಕೆವೈಟ್ಟುನೊಗಿಯೊ ನೋಡಲು ||

ತಗ್ಗಿದುದೊ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡನುಳದ ಪೊನಮಿಂಚಿದೇ |

ನುಗ್ಗಡದ ಶಾರಿಯರಸಿ ಯರಸಿಯೊ ಕೆನ್ನರಿಯೊ |

ಅಗ್ಗಳದ ಜೆಲುವಾಂತ ಸತಿಯ ಕಾಣಾತ ನೃಪಂ ಮೂದಲಿಸಲನುಗೈದನು || (8)

ಮನಸಿಗನ ಮದದಾನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣವಲ್ಲದೆಯೆ |

ಕೆನಿಸಿದಾರಿಂದಾಯ್ತು ಮೃದುಲತರಮಾಲತಿಯ |

ನನುಸರಿಪ ತನುಲತೆಯು ತಪ್ಪನಾಗಿಹುದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತೊಡವುಗಳನು ||

ನನುಮತಿಸದುಳಿವೇಕೆ ನೆಲದೊಳೊರಗಿಹೆ ಬೋಕೆ |

ನಿನಗದೇನವಕಾರಮೆಸಗಿದರ್ ಬೇಳೆನ್ನ |

ಪುನಕಸೂಯಂ ಪುಟ್ಟ ಕೊರಗುನಂದದಿ ಮೌನವಿಡಿದಿರ್ಪ ಯಾತಕರಸಿ || (9)

ಬಡವರಂ ಧನಿಕರಂ ಮಾಂಡರಂ ಮಾಳ್ವೆ |
 ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ನಿಶ್ಯನಿವೆಂದರೆನಿವೆ ಮುಂ |
 ಗಡೆಯ ಕಿರೈಪ ಮಹತ್ತಪರಾಧಿಗಳ ಸಲಹವೇಳ್ಕೊನಲ್ ಕಾಯ್ವಿ ವಿನಯ ||
 ನಡೆದಿರ್ಪನಾದೊಡಂ ಪೊಯ್ಯನಲ್ ಪೊಯ್ದೊಡವೆ |
 ನುಡಿದೆರಡನಾಡೆನೆನ್ನಾಣೆ ಯೆನ್ನಯ ಪ್ರಾಣ |
 ದೊಡತಿಮನದಿಬ್ಬಮಂ ಬೇಡು ಕಾಡದೆ ಬರಿದೆ ಮೌನದುಃಖವನಾಳದೆ | (10)

ನವಕೀರಿದ ಕೋಶವನು ಪೋಲ್ವು ನಿಜತನುವ |
 ನವನಿಯೋಳಗೀಡಾಡಿ ಪಾಂಸುಸಂವಳತಮೆನಿ |
 ನವಕಸಾಲನು ಪಾಣಿಯಿಂದಾಸ್ತಕಶಿಯನುಂ ಮಾಚ್ಚಿ ಬೈಚಿಟ್ಟಳುತಲಿ ||
 ಖವಣಿಗೊಳ್ಳಲದೇಕೆ ಬನ್ನಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಲು |
 ಯಾವತಿಯನ್ನಯ ಚೆತ್ತಮನುತಾಪಮಾಂತಿಹುದು |
 ತವಕದಿಂದೆನ್ನೆನೆರರುಳುಹು ಬೀಡಿದಾದೀವೆನಿದು ನನ್ನಿ ಯರಸಿ ಸರಸಿ || (11)

ತನು ಧನಂ ಬೇವನಂ ನೀನಲ್ಲ ದನ್ಯರಿಂ |
 ದನಗದಾರ್ ತೆತ್ತಿಗರು ನಿನಗಿಂದಧಿಕವೇನು |
 ಮನವೊಲಿದುದಂ ದೆಸಸು ಮಾಡದುಪಹತಿಯನ್ನೆಸುಗಳನ್ನಂಡಲಿಯದೆ ||
 ಎನಿತಿಬ್ಬಮುಂಟದಂ ಕೈಗೈವೆ ಬೇಡು ನಿನ |
 ಗನುಮಾನವೇಕೆ ನಚ್ಚಿದಂ ಜುಕ್ಕು ಪುದೇನು |
 ವನಜಾರ್ಕೆ ಯಿತ್ತಮಾತಂ ತವ್ವೆ ನಿದನೊವ್ವೆ ಸುಖಯಾವ್ವೆ ಕುಳನವ್ವೆ | (12)

ಜಗತಿಯೊಳು ವಿಷಯಲಂಬಹುಗೆ ವಿವೇಕಗಳು |
 ಸೊಗಯಿಸುವುದು ಸ್ಮರವಕನಾದ ಬಳಕಾತ |
 ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಬುದ್ಧಿಯುಂ ಮಸುಳವುದು ದುರ್ಯಾಕವನಾಂತಪ್ರಮ ತಾಂ ತಪ್ಪದು ||
 ಬಗೆಗೇಜೋರ ಕೃತ್ಯಗಳ ನೆಸಗಲಿಚ್ಛೆಬೆ |
 ನಗಣಿತದ ದುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳ ಮಾಳ್ವದನುದಿನಂ |
 ಬಗೆಬಗೆಯ ತೊಳಲಿಕೆಯನೊಪ್ಪದಿಹು ದಿಬ್ಬಮೆನಿ ಕಾಮಿಗಳ ಹೃದಯಮಬಲಿ ||
 ಕೊಂಕಣಂ ಸೌವೀರ ಸೌರಾಷ್ಟ್ರವಾಕಧಂ | [(13)

ತೆಂಕವಂಗಾಂಗ ಪ್ರಾಚೀನ ವತ್ಸಲ ನಿಷ್ಕ |
 ಲಂಕೆ ಕೋಸಲ ಕಾಶಿಯಾದ ಭೂಮಿಂತಳದೊಳು ವಿತಜಾವಿಕ ಧನವನು ||
 ಕಂಕದೆ ಕೊಟ್ಟವನು ವೃದ್ಧಕರಾಣಾಪಾತ್ರ |
 ಕಂಕರನೆನುತ್ತ ಮಮತೆಯೊಳುಂ ಭವತ್ಪಾಣಿ |

ಪಂಕಜದೊಳನ್ನರವ ನೊಲಿದೊರಸಿ ಕೃತಿಯೆನಿಪುದರಸಿ ವೋಹನದ ಸರಸಿ || (14)

ಮನುಮಥನ ವರನಾಗಿ ಮಮತೆವೆತ್ತೀಪರಿಯ |
 ಇನಿನುಡಿಯಲು ಪಚರಿಸುವಿನಿಯನಿರವಂ ನೋಡಿ |
 ವನಿತೆ ಕ್ರೂರತೆವೆತ್ತ ನುಡಿಗಳಿಂದಂತೆಂದಳದೆ ಝಲ್ಲು ಝಲ್ಲೆಂಬೊಲು
 ಎನಗದಾರಿಂದಲಪಕಾರ ಗ್ರಹರೋಗಾಡಿ |
 ಜನಿತದಾಯಾಸಮಿನಿಲ್ಲ ಕೊಟ್ಟರ್ಪ ವರ |
 ಮನವನುಂಡಲಿಯುತಿಹವಿದನುಳಿತು ಕಪಥದಿಂದುಸುರೆನಲ್ ಬನ್ನವನು || (15)

ಮಡದಿಯಾಡಿದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸುತ್ತ ಭುಲ್ಲ ವಿಸಿ |
 ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ಕುಳ್ಳುರಿಸಿ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಕೂರ್ಮಿಯಾಂ |
 ಪೊಡವಿಪತಿ ಮಾರಾತ್ತರವನಿತ್ತ ಕೇಳೆನ್ನಮನದನ್ನೆ ಜೀವಾತುವೆ ||
 ನಡೆಯರಿತು ಮಗುಳದಂ ಕೇಳೆಯಾದೊಡೆ ಪೂಜಾ
 ದೊಡತಿ ನಿನಗಿಂದನ್ನೊಮೇನುಂಟು ಧರ್ಮದಿಂದ |

ದುಡಿದ ಸುಕೃತದ ಮೇಲನಾಣೆಗೀಯದೆ ಮಾಣೆ ಬೇಳ್ವೆ ಕೇಳುವುದು ಜಾಣೆ ||
 ಜೀವನಕ್ಕೊಂದಧಿಕ ಮೆನಿಸುವಂ ಶ್ರೀರಾಮ |

[(16)]

ಭಾವಿಸಲ್ ನೀನರಿವೆ ಯಾ ಮಹಾಪುರುಷನಿಂದ |
 ದಾವವಸ್ತುವು ಲಕ್ಷ್ಯಮೆನಿಸದಾತನ ಮೇಲನಾಣೆಯನ್ನಿಟ್ಟು ಬೇಳ್ವೆ ||
 ಈವಸುಧೆ ದನ ಜೀವ ಮುಂತಾದುದಂ ಕೇಳ |
 ಲೀವೆನಿದು ಪ್ರಸುಯಲ್ಲವೆನ್ನ ಕುಲದಧಿನಾಥ |

ಪಾವನಾರಾಣನಾಣೆ ಬೇಳು ಬಡೆದನ್ನಾಣೆ ಕಾಣೆ ನಿನಗನ್ನಮಿನಿತ ||

(17)

ಈಗನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ ನುಡಿದಳ್ ಭೃಂಗ |
 ಕೇರಿ ಸುರ ಗಾಂಧರ್ವ ಯಕ್ಷಕೆನ್ನರರಾಂ ಧ |
 ನೇಶ ರವಿ ಶಶಿ ತಾರ ಹರಿಹರ ಮಹಾಸುರಗ್ ವಿಧಿ ಭುವನ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಣಿ ||
 ಆಕರಾಂತಕ ನುಡಿಯ ಕುರುಪಿಟ್ಟು ವರಗಳನು |
 ಮೇಶನಡೆಯೊಳಗಿತ್ತು ಕಥೆಯನುಂ ಸ್ಮರಿಸದಿಹೆ |

ಈಗ ಮತ್ತವನಾನು ವಿಜ್ಞಾನಪನಂಗೈವೆ ಸರ್ವರಾಂ ನೋಡುತಿರಲು ||

(18)

ಮೊದಲು ದೇವಾಸುರರ ಕದನಸಮಯದಿ ನಿನ್ನ |
 ಬದುಕಿಸಲ್ ಮುಂದಿಟ್ಟಿ ಗಿತ್ತಾನು ಕರವಜಯ |
 ಪದವ ಸಾರಿಸಲದಕ ಮೆಚ್ಚಿ ವರಗಳನೆರಡನಿತ್ತೊಡವ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ||
 ಸದನಗೈದಿಟ್ಟಿರ್ವೆ ನೀ ಸಮಯದೊಳಗದಂ |
 ಬೆದಕಲನುಗೈದೆ ಯನಗಿತ್ತು ವಸ್ತುಗಳೆರಡೆ |

ಮುದದಿಂದಪಾಲಿಪುದುಮೂಲೋಕಮೆಚ್ಚು ವೊಲ್ ಮನದೊಲುಮೆಗಂ ಬೆರ್ಚುಪೊಲ್ ||
 ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಂಗೆಯ್ಯದನುಮಾನಮೆನಿಸಿದರೆ |

[(19)]

ಬಿಡುವೆನಸುಗಳ ತೃಣೋಪಮಮಾಣಿ ಭವದೀಯಾ |
 ದಡಿಯೆಡೆಯಲಿಂಮ ವಾಗ್ಬಂಧನಂಗೈದು ಮತ್ತಸುರ್ದೃಷ್ಟಾರ್ಥದಿರವ ||
 ತಡೆಯದೀ ರಾಘವಗೆ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಕಂ |
 ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಿದ ವಸ್ತುಗಳಲ್ಲಿ ಭರತಂಗೆ |

ಪೊಡವಿಪತಿಗಳ ಮುಂದೆ ಯಾವರಾಜಪಟ್ಟಾಭೀಕರಮಾ ಮಾಡುವುದೊಂದು ||

ಜೀರವನನಗಳುಟ್ಟು ಮಾನಿಗಳಂದದ ವೇಷ |

[(20)]

ಧಾರಣೆಯೊಳಂ ರಾಮ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರಾಧ ಸಂ |
 ಚಾರಮಹವೀರದೊಳ್ ತೆರದೊಳಂ ಮಾಡುವೆರಡನೆಯ ವರದಿ ||
 ಧೀರ ಕುಲ ಶೀಲ ಸತ್ಯವ ಸಲಹ ಧರ್ಮಮಾ |
 ದ್ವಾರಮಂ ಮಾಡಿ ನಿಖಿಲಾವನೀಪಾಲರೊಳಾ |
 ಚಾರುಕೀರ್ತಿಯ ಪಡೆವುದೆಂದು ಮನದಿಟ್ಟು ಪನ್ನಿರದಳುತಿಲಜ್ಜಿದೊರದು ||

(21)

ಗರವೆರದ ಗಾಳಿ ಸೋಂಕಲು ಜೀವಸಂದೋಹ |
 ಪರವಕವನ್ನೆದುವಂದದಿ ಸತಿಯಾ ದುರ್ವಾಕ್ಯ |
 ನಿರವನಾಲಿಸಿ ಮಹಾರಾಜ ಮೂರ್ಛಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಿದ ಮನದಿ ||
 ಕರೂಣವೈಕಾರಿಕವೊ ಕನಸೋ ನೆನೆಸುನ ಭ್ರಮೆಯೋ |
 ಬಲಿದೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತೆ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು |

ಪುರಕವಹ ಪತ್ನಿಯಾಂ ನೋಡಿ ವ್ಯಾಘ್ರಿಯಾ ಕಂಡ ಮೃಗದಂತೆ ಕಳವಳಿಸಿದ || (22)
 ಮನದೊಳಗೆ ತೋಳುಲಾತಂ ಮತ್ತೆ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಪಡಿತ |
 ಕನಲಿ ಕಂಗಳ ಕೆದಂ ಕಾಂತೆಯಾಂ ನೋಡುತಂ |
 ಪುನರಪಿ ಮಹಾವೋಹಮಂ ಪೊಂದಿ ಮೈಮರೆದು ಮತ್ತೆ ಸಂಜ್ಞೆಯಾನು ತಳೆದು ||
 ವನಿತೆಯಾಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಪಾವೆ ಕಾಲಸಾಂಸಿನೀ |
 ಮನುಜಾಧಿರಾಮನಿಂದೆನ್ನಿಂವ ಲಾದರಾಂ |

ನಿನಗದೇನಪಕಾರ ಬಂದಿಹುದು ದುರ್ಮೇಧಿ ದುರ್ವರಾಕೆನಿ ಮರಾತ್ಮೆ || (23)

ಬಡುವೆ ರಾಜ್ಯವ ಧನವ ಕೌಸಲಿ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ |
 ನುಡಿಯಲಿವ್ವಾನು ರಾಮಗಪ್ಪಿಯವ ಸತ್ಯದಿಂ |
 ಪೊಡವಿಯಾಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುವ ಪಿತ್ರಮಾತ್ಮವತ್ಸಲಂ ಹರಿದಶ್ಯನುವಸಿಸಿದಿರೆ ||
 ತಡೆಯ ಮಳೆ ಸಸ್ಯಾದಿ ಲೋಕವಸುಗಳನೆಂತು |
 ಪಿಡಿದವರು ರಾಮನನ್ನರನಿಮಿಷ ಕಾಣದಿರೆ |

ಲೋಡಲುಳವುದೆಂತು ಧರ್ಮಾತ್ಮನಿಂ ನಿನಗದೇನಪಕಾರಮಾಯ್ತು ಬೇಳ || (24)

ಮಾತೆಗಿಂದಧಿಕತರಮಾಗಿ ಸೇವಿದ ನಮಿಪ |
 ನೀತರವನೆನ್ನೊಡನೆ ಬೇಳುತಿಹೆಯಾನುದಿಂ |
 ನೀತಿ ತಪ್ಪಿದುದೇನು ನಿಜನಾಕ ಕುಲನಾಕಕೆಂದು ನಿನ್ನಂ ತಂದುದು ||
 ಬ್ರಾಹ್ಮಿವಂತಂ ಗುರು ವಿನೀತ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಪರ |
 ನೀತಿಜ್ಞಾತಾಂತಿದಾತಂ ಕೃತಜ್ಞಂ ಸತ್ಯ |
 ನಾತುಳ್ಳ ಲೋಕಸಮ್ಮತ ರಾಮನನ್ನೆಂತು ಕಳುಪುವೇಂ ಬೇರಡವಿಗೆ || (25)

ಲೋಕಮಂ ಸತ್ಯದಿಂ ದೀನರಂ ದಾನದಿಂ |
 ಪ್ರಾಣಹದ ಕಾಕ್ರೋದೇಯಿಂ ಗುರುಗಳಂ ಕರಾ |
 ನೀಕದಿಂದಿಗಳಂ ಗೆಲಿದಿರ್ಪ ನೆತಿದಯಾಪರ ಸಾಧಾಜನಸೇವಕಂ ||
 ಈ ಕುಮಾರನನಟವಿಯಾಡೆಗೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ |

ಲೋಕವನಿದೇಂಕತದಿ ತಂದಿಟ್ಟು ಪಾಪಿಯೊ |
 ಲೋಕರೋಳ್ ಬೇಳ್ವೇನೇನುರಾಧನಾತನಿಂವಾಯಿತೆಂದು ದುಕ್ಕ ರಿತ್ತೆ || (26)

ಭರತನಿಂದಧಿಕತರವೆಂದೇನು ರಾಮನಂ |
 ದುರುಳಬುದ್ಧಿಯಾದೇನು ಬಡು ಸಾಧುಮಾರ್ಗವನು |
 ಸರಿಸು ಪಿತ್ರಮಾತೆಯರ ಕುಲವೆನ್ನ ಕುಲಮನಾಂ ಅಕಳಂಕಮಾನಿಸು ನಿನ್ನ ||
 ಜರಣಕಿರಗುವೆ ಕುವೆನಂ ಕಾಯ್ತು ಕೀರ್ತಿಯಂ |
 ಪರಿಸೆಂದು ದೈನ್ಯನುಡಿಗಳಲಿ ಬೇಳದ ಪರಿಯಾ |
 ಭರತರದ ನುಡಿಗಳಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತಿಂತೆಂದಳಾಗಳ್ಳಯಾನಂದನೆಯೊಲು || (27)

ಮೊದಲಾನಿಲಿಂಪರೆಡೆಯೊಳ್ಳುಗುತ ವರಮಿತ್ತು ।
 ತುಡಿಯೊಳನುತಾವಗೊಳ್ಳುವುದಾವ ಮೇಧಿ ಯ ।
 ಭೃವದಯ ಗತಜಲಸೇತು ಬಂಧದಿಂ ಫಲಮದೇನಿಹುದನ್ಯತ ವಿಫಲಮಲ್ಪಿ ॥
 ಸದಯ ರಾಜರ್ಷಿಗಳ ಸಭೆಯೊಳ್ಳಾಂ ನೀನೊಂತು ।
 ವದುಳದಿಂ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಧಾರ್ಮಿಕತ್ವದಿಗುಣತೆ ।
 ಸದನ ಬಯಸಿರಿಯ ಪೊಗುಳಿಸಿಕೊಳ್ಳುದೆಂತು ನಿಜಭಾವೆಗೊಣಯಬಂದೊಡೆ ॥

ಧಾರದೊಳಗೆ ಜೀವಮಂ ಪೊರೆಯಲೋಸುಗ ಕೈಕೆ [(28)

ಗೊರೆದಿತ್ತು ಸುತನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳುಪಿ ಬಂ ।
 ಧಾರದ ಸಿರಿಯಂ ಪಿರಿಯಸುತನಿಗರ್ಪಿಸಿ ಸುಖದಲಿರ್ವೆ ಕೌಸಲ್ಯ ನೂತ ॥
 ಪಿರಿದು ಪೋದುದು ಸಮಯ ಧರ್ಮಜ್ಞನಾನೆನ್ನು ।
 ತೊರೆದವೆಯ ದೊರೆಗುಳಿದಿರನಲಿ ಯೊಮಾರ್ಬುದ್ಧಿ ।
 ದೊರೆತೇಂ ಕಾರಣದಿ ರಘುಕುಲಕೆ ಕೆಲ್ವಿಪವ ತರಲಾದಿತಮಾಯಿತ್ತನುತ ॥ (29)

ನುಡಿದ ಭಾವೆಗೆ ಪ್ರಸಿಯಾ ಯಾಜನೆಗೆ ಸಂಕಟಂ ।
 ಕೊಡುವೆಡೆಯೊಳ್ಳಮನಂ ಮಾಡದೆತಿಧರ್ಮದಿಂ ।
 ಪೊಡವಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದರಿಕ್ಷ್ಯಕು ಸಂತತಿಯ ಲುದಿಸಿದರರಸುಗಳನುನಯದಿ ॥
 ಕಡೆಗೆ ಭೂಪಶ್ರೇಷ್ಠ ನವತರಿಸಿ ಸತ್ಯಮಂ ।
 ಕಡಿಸಿ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ।

ಪಡೆವೆನೆಂದೆಣಿಸಿರ್ವ ಪಡೆದರೇ ಸುಕೃತಿಗಳೊ ಕೃತಿಗಳೊಡನಾಡಿದವರು ॥ (30)

ಸಮಯ ಮುಲ್ಲಂಘಪರೆ ಸಾಧುಗಳು ಲೋಕದೊಳು ।
 ಸುಮನಸರ ಮುಂದಳರ್ಕಂ ನೇತ್ರವನ್ನಿತ್ತು ।
 ಮಮತೆಯಿಂ ಕೈಬೃ ಪಾರಾವತಕ್ಕೋಸುಗಂ ನಿಜಮಾಂಸವಿತ್ತಾದರಿಯ ॥
 ಕ್ರಮದಿಂದಲುದಧಿ ಮರ್ಯಾದೆಯಂ ವಿರರದಿಹ ।
 ನಮಲಮತಿಗಳು ಸತ್ಯಕೂಣಯಂ ಪುಟ್ಟದೊಲು ।
 ಸಮತೆಯಿಂದಿಹರದಂ ತಿಳಿದುತಿಳಿದಿಹರಿಯ ಭ್ರಮೆಯ ನಾಳುವರೆ ದೊರೆಯ ॥ (31)

ಪ್ರಸಿಯಾಗಲದು ಸತ್ಯವಾಗಲದು ಧರ್ಮ ಸಂ ।
 ವಸವಾಗಲನೃತವಾಗಲಿ ಕೊಟ್ಟಭಾವೆಗಂ ।
 ನುಸುಳು ಜನಿಸದ ತೆರದಿ ಪಾಲವುದು ವೋಹದಿಂ ಜಾಗೆನಿಸದೀಕ್ಷಣದಲಿ ॥
 ಪೊಸಂಜನಂಬಲಿಸಿ ಪಾದದಡೆಯೊಳ್ ಕಡಪ ।
 ದನುಗಳುಳಸೆಂ ರಾಮಗರ್ಭೇಕಮಾದೊಡೀ ।

ವಸುಮತಿಯಲರನಿಮಿಷ ಜೀವದಿಂದಿರೆನಿದಕೆ ಪ್ರಸಿಯಿಲ್ಲ ರನೆಯರನನೆ ॥ (32)

ಅರಸುತನನಣುಗಗಗಲೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯಿ ।
 ಹರಾದದಿಂ ಹಗ್ಗು ತಿರಲಾಕೆಯಾದೊಳಗಾನು ।
 ಕರಗಳಂ ಮುಗಿಯತಲಿ ಬಾಳ್ವುದದರಿಂ ಮೃತಿಯ ಕೌಶಲಮಿದು ಸತ್ಯಮನಗೆ ॥
 ತರಣ ಭರತನ ಮೇಲನಾಣಿ ರಾಮನ ವಿಪಿನ ।
 ಕರಗಿನದೆ ಮಮತೆಯಿಂ ಕೊಟ್ಟಭಾವೆಗೆ ತಪ್ಪಿ ।
 ಪೊರೆಯನಸುವಂ ಧರಾವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಸ್ಥೂರ್ತಿಯಪ್ಪಂತನಗುಮೆ ॥ (33)

ಉಪಚರಿಸಿ ಭೂಷಣಾವಳಿಗಳೆನಿತೊಡಂ |

ಕುಪಿತದಿಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಾನೊಡಂಬಡೆ ರಾಮ |

ವಿನಯಮಂ ಸಾರ್ವಜನ ಸತ್ಯವಿದು ಮದ್ಯಾಹ್ನ ಮರಳಿ ನಾಂ ಬೇಳ್ವದಿಲ್ಲ ||

ಕಪಟಮೆಂದೊರೆದು ಮೌನದೊಳಿರ್ಪ ಸತಿಯಿರವ |

ನೈವಲಯವಂ ನೋಡಿ ವೃಥಾಮಾನಸನಾಗಿ |

ತಪಿಸುತ್ತಿಂತೆಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಪಡುತ್ತ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ವಿನಯನತಿದೈನ್ಯತರದಿ || (34)

ಅತಿಕ್ರೂರತರವೃತ್ತಿ ಯಾರಿಂದಲುವದೇ |

ಹಿತವಿದೆಂದರಿವೆಂತು ಭರತಂಗೆ ರಾಜ್ಯವಾಂ |

ಪತಿಸಿರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುವೆಂದು ಬೇಳ್ ಮನ ಬಂದುದೆಂತು ||

ಮತಿಯ ವಿಳುಪಿಯೊ ಗರಸೋಂಕೆದುಡೊ ದುರ್ಮೇಧಿ |

ಧೃತಿಯೊಳಂ ನಿರ್ಬಿಜ್ಜೆಯಾಂತೆಂತು ಭಾಸಿಸುವೆ |

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳು ಮರ್ವಚನ ಮಾರೊಡಂಬಟ್ಟವರು ಪಾಪಿಷ್ಠ ಕಾಲಸಾಂಸಿನಿ || (35)

ಅರಿಯದಾದೆನು ಕಾಲವಿನಾಶಿಯೆಂಬುದ ಮುನ್ನ |

ತರುವೆಡೆಯ ಮತ್ಸೃತಿಯ ಮದ್ವಿಜಯವಯಾಚಯ್ಯಾ |

ತೊರವುನೀ ದುರ್ವಿಷಯತರಮಾದ ವಾಣಿಯಂ ರಾಮನಿಂದಧಿಕ ಭರತ ||

ಧರೆಯನಾಳಲಿ ಗಣನಕೇಂ ನಿಮಿತ್ತದಿ ರಾಮ |

ನರುಗಿಸೆಂದೊರೆವೆಂತಾತನ ಕಳುವಲೀ ಶೋಕ |

ಹರುಷವರದೆಂತು ಕೇಳುದುಗುತ್ತರವೆಂತು ಬೇಳ್ತೊಡಬದಿವೆ ಜನರ || (36)

ಬಂದಿಹರನೇಕಭೂವಿಶಾಖಾಂಧವನಿಜಯ |

ಬಂಧಾರದ ಹರುಷದಿಂದವರೇಡೆಯ ಸುತನಿಗಾ |

ನಂದದಿಂ ಯುವರಾಜವಗ್ಗಮಂ ಕಪ್ಪುವಗೆ ನಿಕ್ಷಿಪಿಸಿ ಬೇಳ ಮಗುಳ್ ||

ದಂದುಗಕ್ಕೊಳ್ಳಗಾಗಿ ಸುತನ ಖನಿಕೆ ಕಳುವ |

ಲಿಂದವರದೇನು ಮಜ್ಜೇವನವು ಚಿರಕಾಲ |

ದಿಂದಿರ್ಪ ವಿಫಲ ಮಾಯೈಸ ಮತ್ತಾಸಭೆ ನೋಳೇನೆಂದು ಕುಳ್ಳಿರ್ಪೆ || (37)

ಅಲಯದೊಳುಳ್ಳ ಮರಧೇನುವಂ ಕಾನನಕೆ |

ಚಾಲನಂಗೆಯ್ದು ನಾಲೆನೆಗೆ ಬಾಯಿಬಿಡುವನೋಲ್ |

ಬಾಲಿಕಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಸರ್ವಗುಣನಿಲಯ ರಿಪ್ರವಿಲಯಾಂ ಕಳುಪಿ ವನಕೆ ||

ಬಾಲಾಭಾವಿವೃದ್ಧತೆಯೊಳಂ ಬುದ್ಧಿಯಿಂ ಪುರಾಣ |

ಪಾಲಿಸಿದನೆಂತು ಮೇದಿನಿಯಾನೆಂದನುಗಳ್ |

ಜಾಲವಾಡಿದರದಕುತ್ತರವನೇ ನೀವೆ ಸ್ತ್ರೀವಶತೆ ಪಡೆದ ಜಾಲ್ || (38)

ಸಕಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯ ಜಾನಕೀಜಾನಿಯ |

ನೈಕಳಂಕ ಪೂರುಷನ ಸಪ್ತಲಿಂ ಕಷ್ಟಮಿಂ |

ದಖಿಲಭಾವನೇಕರಂ ಬೆಸಗೊಳಲಕ್ಕಂ ಮುನ್ನ ಕೈಕೆಗಂ ವರಮಿತ್ತನು ||

ಪ್ರಕಟ ಸತ್ಯಕೆ ತಪ್ಪ ಬಾರದೆಕ್ಕುತ್ತರಣ್ಣ |

ನಿಕಟಕಂ ಕಳುಪಿದೆನುತೊರೆಯಲಾ ನುಡಿಗ |

ಳಕಮಿನಿವ್ರದದು ಸತ್ಯವಾಗದವಹಾಸಕ್ಕೆ ಬೀಜಮಡುದೇನೆಂಬಿನು || (39)

ಸತಿಯಂತೆ ಸಖಿಯಂತೆ ದಾಸಿಯಂತರಸಿಯಂ ।

ತತಿಕಯಾದ ಭಗಿನಿ ಮಾತೆಯ ತೆರದೊಳನುದಿನಂ ।

ಹಿತವ ನಾಚರಿವ ಕೌಸಲ್ಯಗಾನಪ್ರಿಯವನನಿಗೆ ನಿನಗೋಸುಗದಲಿ ।

ಸುತನ ನಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಕೃತಕಮನ್ನೆಸಗಿ ನಿಜ ।

ಕೃತಕೃತ್ಯನಂತೆಸಂಭಾವಣಂಗೆಯೆ ನಾ ।

ಸತಿಯ ಮುಖಮೇನಂದು ನೋಳ್ವೆ ವಿಪರೀತಕರದಾಕು ನಿರಪಧಿಯಬಾಧಿಯು ॥

ನಿನ್ನೊಳನುರಾಗ ವೆಗ್ಗಲನಿ ಮೋಸಕ ಸಿಕ್ಕೆ ।

[(40)

ಮನ್ನಿಸದೆ ಕೌಸಲ್ಯಿಯನು ಪೆರತಿಯಂದೆಣಿಸಿ ।

ಬನ್ನಬಡಿಸುತ್ತಲಿದಳಾ ಸಮಯದೊಳಗಣಾಗ

ನನ್ನಮಟವಿಗೆ ಕಳುಪಿ ಮಗುಳಾನು ತನ್ನುಖವ ।

ನಿನ್ನಂತು ನೋಡುವೆಂ ಕೇಳಲೇಂ ಪೇಳುವೆಂ ದುಷ್ಕೃತ ಯನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (41)

ಸುತನುರಾಗಿ ಕಾನನಕೆ ಕೋಸಲಾಧಿಪತನುಜೆ ।

ಪತನಗೈದಪಳಸುವ ಮೈದೇಹಪತಿಯಾಳುದು ।

ಕ್ಷಿತಿವೊಳರನಿಬಿಡಮಿದರ್ಪಳ ಯಾವಿಧವನ್ನು ನೋಡತಾಂ ತನುಬಿಡಿಸೆ

ಮತಿಹೀನ ಪ್ರಿಯನ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ ಸಂಪದವ ।

ಜತೆಗೊಳಸಲಿಚ್ಛಿಸಿ ಪಡೆದವೆಯದೇನು ಸ ।

ದ್ವಿತಿಯ ಜೀವನಕೊಳುವ ನೇಣುಹಿತಮೆಂದರಿದ ತೆರನಾಯಿತನರ್ಥಕಾರಿ ॥ (42)

ಕುಂಭಿನಿಗೆ ಜೀವನಾಸ್ತದವೆನಿವ ಕುಭ್ರಾಂಕು ।

ಬಿಂಬವದನನ ಸುತನ ಪೊರಡಿಸಲು ಲೋಕಂ ।

ನ್ನೊಬರೆತಿಬಾಲಿಕಂ ಮತಿಹೀನ ದುರ್ವಿಷಯವಕನಾಗಿ ಪ್ರತಿಭೆಪೋಗಿ ।

ಅಂಬುಜಾಂಬರೆ ಕೈಕೆಗಾಳಾದನೆನ್ನತ ಖ ।

ಡಂಬನಂಗೆಯ್ಯುದುಳದವರೆ ಧಾರಾಣೆಯನ್ನು ।

ಕೊಂಬ ಬಾಡಬನ ಧಿಕ್ಕುಂಪಂತೆ ತ್ರಿಭುವನೀಜಾತನೇಕಾವ್ರವ್ರಾತ ॥ (43)

ಬಂದುದಂತದ ಕಾಣದೀ ಮನೋವ್ಯಥೆ ಲೋಕ ।

ಬಂಧುವಿನ ಕುಲಕೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಯಮಾನಂದನೆಯ ।

ತಂದು ಮನೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಸುಖಿಯವ್ವಿನೆಂದೆಣಿಸಿ ಭ್ರಾಂತಿಯಿಂ ಮರುಳಾಗೊಂಡು ॥

ಮುಂದೆಸವ ನೀಲಪನ್ನಗನ ಖೀಲನಗೈವೆ ।

ನೆಂದು ಕರದಿಂ ಪಿಡಿದ ಬಾಲನಂತಾಯಿತು ಯನ ।

ಗಿಂದು ಪ್ರೋರ್ವಾರ್ಜಿತದ ದುಷ್ಕರ್ಮ ಸಾಂಗದಿಂದಡೆಸಿತು ಭವದ್ರೂಪದಿ ॥ (44)

ಕಾಮಾಕಂ ದುರ್ವ್ಯಸನಿ ಕಾವುರಾಪ ವೆಂಡತಿಯ ।

ಪ್ರೇಮಮಂ ಗಳಿಸುವರೆ ಸದ್ಗುಣಾರಾಮನಾ ।

ರಾಮನಿಟ್ಟದ ದುರ್ಮನೀಷಿ ಬಮಕೆದನೆಂತು ಚಿರಕಾಲಮೆಂದು ಜನರು ॥

ಸೀಮೆಯೊಳಗಾಡದುಳದವರೆ ಮದ್ವಂಕಭವ ।

ಹಿತಮಹಿತ ಮೊಂದರಿಯದಾವದಾನುಸುರಿದೊಡೆ ।

ಪತಿಕರಿಸಿ ಮಸ್ತಕದೊಳಾಂತು ಪೂಜಿಸುವ ನೀ ।

ಸುತನ ಸದ್ಧರ್ಮರೂಪನನೆಂತು ತೊರೆದವಂ ಜೀವಮೆಂತುಳುವುದೆನಗೆ ॥

ಪ್ರಥಿತಸಾಧುಗಳೆನ್ನ ನೆಣೆಪರಗ್ಗದ ಮಹೀ ।

ಪತಿಗಳೆಡೆಯೊಳಗೆಂತು ಜಸಮಪ್ಪದಾರ್ಯನಂ ।

ಗತಿಯ ಬಿಟ್ಟೇ ನೆಲದೊಳುದೇನುಫಲ ಮೂಡೆ ದಾರ್ಪನೀತಗಳನಾಡೆ ॥ (46)

ಕಂಸಲಿ ಸುಮಿತ್ರ ಜಾನಕಿ ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ

ಪಾಂಸಲಾಕ್ಷಾತ್ರ ಕೀರ್ತಿಯು ಪೊಂದಿದ ಜನಮ್ ।

ಕಂಸಮನ್ಮುಳು ಸುತನಹಿತ ರಾಷ್ಟ್ರವನಾಳ್ವರಿಚ್ಛೈವ ದುರ್ವಿವೇಕ ॥

ರಂಕೆಯಂತೊಡಬಟ್ಟರಾಜನುತೆಯೆನ್ನತರಿ ।

ರಂಸೆಯಂ ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೈವಿಡಮ ಕಡೆಯೊಳತಿ ।

ಹಂಸಗೇಳಗಾದೆ ಕೈಕಯವಂಕಪಾಂಸಿನಿ ಕೃತಘ್ನಿ ಕಪಟದ ಮಂದಿರೆ ॥ (47)

ಭರತ ನಿನ್ನಯ ನುಡಿಯೊಪ್ಪಿ ರಾಜ್ಯವನಾಳ್ವ ।

ಹರುಷಕೊಡಬಟ್ಟನಾದೊಡೆ ಗತಾಯುಷ ಪಿತಗೆ ।

ಪರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆನಗಬೀಡೆ ಪಾಪಿಯ ಕೊಡದಿರಲು ಪ್ರಿಯನೆನಗೆ ನೋಡೆ ॥

ಕರುಣಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ವಿನಯನಂ ಪೋಗಾಡಿ ।

ಧರೆಯ ಪಾಲನೆನೆಂಬೆ ಯಿಕ್ಷ್ವಾಕುಸಂತತಿಯ ।

ತರಿಯಬಿಳಿಸುವೆ ವಿಭವಿಯರು ಸೈರಿಸರಧಿಕತರಕ್ರೂರಮುಕ್ತರಿತೆಯಂ ॥ (48)

ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣದಿ ಪಾರಣದ ಮಸ್ತಕದಿ ।

ವಿಬುಧಹಯಮಂ ಪೋಲ್ವ ಘೋಷಕದಿ ದಿವ್ಯರಥ ।

ವಿಭವದಿಂ ಸಂಚರಿಸ ತಳುರಡಿಯ ತಂಗದಿರಮುಖದ ಮೃದುತರಮೂರ್ತಿಯ ॥

ಸಭಯ ಕಂಟಕ ಪೃಥತ್ತರದ ಪಂಥಾನದೊಳ ।

ಗಬಾಜಾಕ್ಷನಂತು ಸಂಚರಿಸನೀ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ।

ಲಭಿಸಿತಂತಮರನಿಭಸಮ ಜಾಕಾರನ ನೀಂ ಕಳುವೆಂಬೆ ಕ್ರೂರ ಮೂಡೆ ॥ (49)

ಚಾರುತರ ಚಡ್ರನೋದೇತ ಮೃಶ್ವಾನಮ್ ।

ನೋರಂತಕಂಪೂರ್ವಮೆನೆ ಸೂಪರೆಡೆಮೂಡು ।

ತಾರ್ಕೇಗಣಿಯ ಸಮಯಮಂ ನೋಳ್ವರಾಣ್ಣನಾದನುದಿನಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿ ॥

ಆರಾಮದೊಳ್ ತಿಕ್ತಕಟುಕಮಾಯಕವ ನಾ ।

ಹಾರಮಂ ಕೊಂಬ ದಿವ್ಯಾಂಶರಾಲಂಕೃತಂ ।

ಚೀರವಸನವೆಂಳೆಂತು ದಿನಗಳೆವ ಸುಕುವಾರ ಮಾರಸನ್ನಿಭಕರೀರ ॥ (50)

ಪರರ ದೋಡಮನೇನೆನ ಮರವ ನವರಾಧಗಳ ।

ವರರ ಗುಣವಂ ನುತಿಸ ಪೋಗುದೊಡೆ ನಾಣ್ಣು ತಿಹ ।

ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸರ್ವಜೀವನದಯಾಪರ ಲೋಕಕಾಂತ ನಿಕ್ಷ್ವಾಕುಕಾಂತ ॥

ವರಧರ್ಮರೂಪನಂ ಕಾನನಕ ಕಳುವೆನ್ನು ।

ತೊರವ ನಾಲಗೆ ಕತಚ್ಛಿದ್ರವಾಗದೆ ಮಹಾ ।

ಸರಕ ನಿನಗಲ್ಲ ದೇಂ ಸುಖಮಾಹುದೆ ದುರ್ಮೇಧಿ ಕೇಕಯಾನ್ವಯ ಪರಾಕೆ ॥ (51)

ಮುಂದು ಸುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ಸತಿಯೆಂದು ।

ಹರುಬೆದಿಂ ನಿಳಯದೊಳಗಿಟ್ಟು ಕಾತರವಟ್ಟು ।

ತೆರಳ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಪೊರವೆಂಟು ಬರೆ ಮುಂಗಾಣದಲಿಸಿಕ್ಕಿ ಕಡೆವಂದಡಿ ॥

ದೊರೆದುದು ಸ್ವಯಂಕೃತಂ ಕರೀರವತನಕೆ ಮೂಲ ।

ಕರವಾಗಿ ಗಾನಸುಖಕರಿಯದೇವು ಸೋಲ್ದು ।

ಬೆರೆನಾರದಲಿ ಸೊಕ್ಕುತನುವ ನೀಗುವ ಕೆರದಲೀಂ ಪೇಳ್ವೆಮತಿಯ ಗತಿಯಾ ॥ (52)

ಪದವಿ ಭರತಂಗಾಗಲಿನಿಗಿಟ್ಟ ರಾಮ ತಾಂ ।

ಪದುಳದಿಂ ನಿಜಗೃಹದೊಳರಲಿ ಮಜ್ಜೀವನವ ।

ಸದಯಾಹೃದಯದಿ ಕಾಯ್ದು ಸಸಗಸುಪೊಡೆ ನುಡಿಯಾ ನಂಗೀಕರಿಪುದು ॥

ನುಡತಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಚರಣಕರಗುವೆ ನೆರದ ।

ಬುಧರದೆಯಲೆನ್ನ ಕುಲ ಭವದೀಯ ವಂಶಕ ।

ಭೃದಯವಾವ್ವಂತೆ ಪಾಲಿಸೆ ಮುಂತೆ ಮೂಲೋಕ ಮೆಚ್ಚು ಗು ಮಹೇಶನಂತೆ ॥ (53)

ಕಾಮಿನೀವಶನಾದನಾವನಾಗಲಿ ಮನೋ ।

ಭಾಮಕತ್ವದಿ ತೊಳಲಿ ಲಘಿಮನವ್ವಂತೆನ್ನ ।

ನಾಮಕೂಣಯಮಪ್ಪದಿದು ತಪ್ಪದಖಿಳಾಮರೇಶನವ್ವಂಗಾಗಲಿ ॥

ಈ ಮಹೇಶಂತಾಗುಗೇಂ ಸ್ವತಂತ್ರವು ಕರ್ಮ ।

ದಾಮದೊಳ್ಳಂಧಿಸಿಯೆ ನುಬದುಕುಬದನುಭವವ ।

ರಾಮಪುರದರಸನಿಸಗುವನೆಯದೀ ಓಧವ ನೆರಳುವರನೇಕಪರಿಯಾ ॥ (54)

(ಸಂಧಿ ೪, ಪದ 257.)

ವಿಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ॥ ಧರ್ಮಪನಾದಕರತರದುವ್ವನುಡಿಗಳಂ ।

ಮರ್ಮಭೇದನಗೈದು ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆ ಪತಿಯ ।

ಕರ್ಮಗೊಡದಲಿ ರಾತ್ರಿಯಾಮ ಪರಿಹುತಮೆನಿಸಿದಳು ಮತ್ಸರದೊಳು ॥

ಮನದನ್ನ ಕೇಳ್ವ ರಣಕರಗಿದಿನಿಯನ ನೋಡು ।

ತಿನಿಸು ಕರಾಣಂ ಪುಟ್ಟದತಿಕ್ರೂರತರವಾದ ।

ವಿನಯವರ್ಷ ತಭಾವೆಯಿಂದ ಧಿಕ್ಕೈ ತಗೈದಳೇನೆಂಬೆ ಡಾಕೆಯೊಲು ॥

ಘನಕಲಜ್ಜೆಯ ಭೀತಿಯುಳದ ಮಾನಿನಿಯಗೆ ।

ವನಧಿಮೀಖಲೆಯೊಳದಿರೇನಹುದು ಧರ್ಮಜ್ಞ ।

ದನುಪನ ತೃಣೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಂಡಳದೇನೆ ಬೇಳ್ವುದುಚ್ಚಾ ವವಚವನು ॥ (1)

ಮಗುಳಿದುರ್ಮಜನೆ ಮನ್ನುಚ್ಚರಿಪ ಮಾನಿನಿಯ ।

ಮೊಗವನೋಡುತ ಕ್ರೋಧ ಬೆರ್ಚುತಾ ದನನಾಥ ।

ಪೊಗೆನುತ್ತಿದುರಿಯಂತೆ ಕನಲಿ ಕೆಡಿಗಳ ನುಗುಳು ಕಂಗಳಂ ಮರಳನುಡಿದ ॥

ಸುಗುಣ ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರನೀತಿಪರ ।

ನುಗಲಿತ ಗುಣಾಡ್ಯನಮಿತಾಹ್ಲಾ ದಕರನಾದ ।

ಮಗನ ನಾರಣ್ಯಕೆಂತು ಕಳುಪುವೆ ಪಾಪ ದುಷ್ಕೃತಮನೇನನೆಂದೆ ॥ (2)

ಚರಕಾಲ ಸುತರಿಲ್ಲದಲಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತಂ |

ಪರಿಪರಿಯ ಯಾಗವೂಜಾಽಧಾನಗಳಂದೆ |

ಸುರರ ಮೆಚ್ಚಿಸಿ ಪಡೆದೆ ಸುಗುಣರತ್ನಾಕರನ ಕುವಲಯಾನಂದಕರನ ||

ಪಠಮಪುರುಷನ ಚತುರ್ದ್ರಾಧನ ಜಿತೇಂದ್ರಿಯನ |

ಸರಸಿಜಾಕ್ಷರ ಕೂರ ಕೃತವಿದ್ಯ ಸುವ್ರತನ |

ಹರಿನೀಲನಿಭಕರೀರನ ನೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ದಂಡಕಾವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ||

(3)

ನೀಲಮೇಘಶ್ಯಾಮ ರಾವನಭಿರಾಮನಂ |

ಕುಲಕಂಧರಧನುರ್ಭಂಗ ನುತ್ತುಂಗನಂ |

ಲಾಲಿತಾಮರಧರಾಮರನಿಕರವೂಜ್ಯನಂ ದುರ್ವಿನೀತತ್ಯಾಧ್ಯನಂ ||

ಬಾಲಪ್ರವಾಳಪದ ನಿಖಿಲಸೌಖ್ಯಾಸ್ಪದ ಪಿ |

ಕಾಲಾಕ್ಷ ನೌದಾರ್ಯದಕ್ಷ ಬುಧಲಕ್ಷನಂ |

ಬಾಲಿಶ ದುರಾತ್ಮ ಕಾನನಕೆಂತು ಕಳುಪುವೆಂ ಸರ್ವಾಪದಂಗಳೆಡೆಗೆ ||

(4)

ಪ್ರಸಿ ಕ್ರೂರ ಕಾರಿಣ್ಯ ಕಪಟ ವಂಜನೆ ಮಾಯ |

ನುಸುಳು ನಿರ್ದಯ ಪಾಪ ಮನುಚಿ ಸ್ವಾರ್ಥಪರತ್ಯ |

ರಸಯೋಳಂ ನಾರಿಯರ ಕುಲವಲವತರಿಸಿರ್ಪ ವೆಂಬುದದು ಲೋಕವಾದ ||

ಅನವಸಾಹಸ ನೈಕಂಸತೆ ದುಷ್ಕೃಚಾರಿತ್ರ |

ಪನರ ನೀನಿಂದರಿಯದಾದೆ ಮೋಸಕೆ ಸಿಲ್ಕಿ |

ಬಸಿಲದೊರೆಯೋಳ್ ತೃಪ್ತಿಯ ಕಳೆಯಲಾರ್ಪೇಕ್ಷಿಸಿದ ಹರಿಣಿದಂತಾದೆ ಯಕಟ ||

(5)

ಇಂತಮಿತದುಃಖಸಂತಾಪದಿಂ ಭೂಪನತಿ |

ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರಲತ್ತಲರವಿಂದ ಬಾಂಧವ ನೆ |

ನಂತಪದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದಲಸಿ ಪಶ್ಚಿ ಮದ ಶಿಖರಿಯೋಳ್ ವಿಕ್ರಮಿಸಲು ||

ಜಾಂತಿಯ ದುರಾರಾಧ್ಯತೆಯ ನೋಡಬಾರದಿ |

ನ್ನಂತೆನುತಪಾಂಸ ಲಿಯ ತೆರದೊಳಾರಾಜೀವ |

ನಗತಿ ಕಂಗಳ ಮುಗಿದವಲಿ ನಿಟ್ಟುಪ್ಪ ಸಂಧುಗಳು ದುಷ್ಕೃತಿಗಳ ||

(6)

ಕತ್ತಲೆಯ ನೀಲಪಟಮುಟ್ಟು ನಕ್ಷತ್ರಗಳ |

ಮೊತ್ತದ ವರಾಹವಾಲಿಕೆಯ ಗಲದೊಳಗಿಟ್ಟು |

ಮತ್ತಿ ಕೇಕಯತನುಜೆಯಪಯಸಂ ಲೋಕಮಂ ಮುಚ್ಚಿ ದೊಲ್ಕಾಲ್ದಿಸೆಯನು ||

ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿ ಬರೆ ಕಂಡು ಮರುಗುತ್ತಲಾ ನೈ |

ಪೋತ್ತಮಂ ಬಾನೆಡೆಯಲಿಟ್ಟು ನಿಜದಿಟ್ಟುಗಳ |

ಮತ್ತಿ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ನಿರಲಿಂಬ ದೇವತೆಯ ನಿರುತವಿಹುದೆಗಲದೆಂದು ||

(7)

ನಿಬಿಡತರಹೃದಯವ್ಯಕ್ತಕುಲದಿಂದಲವನೀಕ |

ನಬಲೆಯನ್ನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತ ಮತ್ತಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿಯು |

ತಬುಬಾರ್ಥಿಯನು ಬಹುವಿಧದಸಂಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದ ದೈನ್ಯಪ್ರಲಾಪದಿಂದ ||

ಪ್ರಬಲತರರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಯಯನಾಂತು ಸುತನಹಿತ |

ವಿಧವದಿಂದಿರು ಯಥೇಷ್ಟತಥೋಗಭಾಗ್ಯಮಂ |

ಲಭಿಸಲೆನಗಿದ್ದಮೆನೆ ಜ್ಯೋತ್ಸವ ರಾಮನಂ ಕಳವದಿರು ಕಾನನಕ್ಕೆ ||

(8)

ಕಾಲವನೇನ್ನಂ ಸಲಹಿ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸು ನಿ ।

ನೋಲುವಿಡಿದು ನಡೆವೆನಿದಕ್ಕಾಂ ಮನೆಯ ವಿಬುಧಜನ ।

ದೋಲುಮೆ ಯಾಂತಭಿರಾಮ ರಾಮನಂ ಕಾಣದಿರಲರೆನಿಖದದೊಳಗೆ ಕಡೆಗೆ ॥

ತೋಲಗದಿರದೀಜೀವ ಸಗ್ಗ ದೊಳಗಾದೊಡೆ ।

ಸ್ಥಲಘುತರಸುಖ ಲಭಿಸದದರಿಂದೆ ನೀ ದಯಾ ।

ಕೌತಿಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನ ನುಡಿಯ ನೋಪ್ಪಂಟೆಯಲಪ್ಪುದತಿಸೌಖ್ಯ ನೀಗೆ ॥ (9)

ಎಂದನೀಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ।

ಬಂಧುರಸ್ಥೇಹದಿಂದೊಡೆವೆರೆದ ನುಡಿಗಳಂ ।

ಜಂದದಿಂದೆನಿತು ಕೃಸ್ತೂರಿನಲದರಿಂದಧಿಕಕಕ್ರೂರತರಮಾದ ಗರದ ।

ದಂದುಗದ ಬಾಸೆಯಲಿ ಗಾಸಿಗಿಕ್ಕುತ್ತ ಬರ

ಲ್ಕಂದುತಂ ತೋಳಲಿ ಬಳಲುತ ದೀನನಂದದಿಂ ।

ದಂದು ಭೂಮಿರವೇಣ ಮೂರ್ಚ್ಛೆಯಂ ಪೊಂದುತಿರಲಿಟ್ಟುಸುತ ಮತ್ತೊಂದಳು ॥ (10)

ಸತ್ಯವೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲವುಂ ।

ಸತ್ಯವನ್ನಾಶ್ರಯಿಸಿ ಕೊಂಡಿರ್ಪವದರಿಂದ ।

ಸತ್ಯಮೇವಾಕ್ಷಯಂ ಪರಲೋಕಮನ್ನೀವ ವಂದೊಗೈಯೆ ಪಿರಿಯರಿಯ ॥

ಸತ್ಯರನುಸರಿಸ ವಂಥಾಕವನು ಕಡೆಪುತಲ ।

ಸತ್ಯಾನುಮೋದಮಂ ಮಾಳ್ವರಿಚ್ಛೈಸಿ ದು ।

ಚಕ್ರಾತ್ಮನು ನೋಡಂಬಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಬಳಲಿದರದೇನು ಬಹುದು ॥ (11)

ಸಕಲಧರ್ಮಗಳು ಸತ್ಯವ್ರತ ಸದಾಚಾರ ।

ನಿಕರಕ್ಕೆ ತವಾನಿವ ರವಿವಂಶದೊಳ್ ಪುಟ್ಟು ।

ಬೀಯೆನಿಸಿ ಸತ್ಯಭಾದೆಯನುಳಿದು ಪಿತ್ರಗಳಂ ನಿರಯಗತಾನಿಸಿ ಸಾಧು ॥

ನಿಕಟದೊಳಗೆಂತು ಕುಳ್ಳುರ್ಪ ಪಾಪವ ಗಳುವ ।

ಯುಕ್ತಿಯನ್ನಾರೋರಿದ ರರನೆ ಭಾವೆಯನೊರನೆ ।

ನಿಖಲೋಕಾದವಾಂ ನಿರಾಸವು ಜನಿಪ್ಪದಲ್ಲದೊಂಫಲವು ದೋಗು ॥ (12)

ಋರ್ಮಾನುಚರಣೆಯಂ ಚಿತ್ತವನುಸರಿಸಿದೊಡೆ ।

ಕೂರ್ಮೆಯಂ ಪಿತ್ರಮಾತ್ಮಕುಲವ ಸಂರಕ್ಷಿಪೊಡೆ ।

ಧಾರ್ಮಿಕರಿರೋರತ್ನ ನೆನಿಸುವೊಡೆ ನೀನಿತ್ತನುಡಿ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಪೊಡೆ ॥

ವರ್ಮಗನ ದಂಡಕಾವನೇಗಲೀ ಕಳುಪಿ ।

ನಿರ್ಮಲಸುಕೀರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸಿ ಜಗತೀನಾಥ ।

ಕರ್ಮದಿಂದಿಹುದೆನ್ನ ಮತವಿದಕೆ ಪ್ರತಿಕೂಲಮಾಗೆ ಲಘುವಹುದು ಮೇಗೆ ॥ (13)

ಎಂದಧಿಕ ಕೂರವಾಣೆಯನೊರದ ದುಸ್ಸತಿಯ ।

ಬಂಧುರದ ಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಬಂಜೆ ನಿಕ್ಕಂಕೆಯ ।

ಸ್ಕಂದ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸೃಪತಿ ಭ್ರಾಂತಮಾಸನನಾಗಿ ಬಳಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ತೊಳಲಿ ॥

ಕಂದಿದಾಸನದಿಂದ ಕಂಗಳೊಳ್ ಸುರಿವ ಜಲ ।

ಬಂದುಗಳನೊರಸುತಂ ಕೃಚ್ಛಾದಿಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ।

ತಂದು ಮುಂದಿಹ ದುಟ್ಟಿಯಂ ಬೋಡಿ ಧಿಕ್ಕಾರಿ ಜರದನತಿರಭಸದಿಂದ ॥ (14)

ಕುಲಗೇಡಿ ಪಾಪಿ ರಕ್ಕಸಿ ಕೂರ ಮೃತ್ಯುತ್ಯೇ ।

ನೆಲೆಗೊಂಡುದೆಂತು ಪಾತಕಬುದ್ಧಿ ಯಾವಿಂದ ।

ಕಲಿತಮಾದುದು ನಿನ್ನ ಸುತನೀಕ್ಷಣ ತ್ಯಜಿಸೆ ರಾಮಗಂ ಪಟ್ಟಗಟ್ಟಿ ।

ನೆಲದೊಳುಳ್ಳರ ಪ್ರೀತಿಯಂ ಗಳಿಸಿ ಸುಖವಿರ್ವೆ ।

ನೆಲಘುಮತಿಗಳು ಮೆಚ್ಚು ವಂತೆ ಮುಖಮಂ ಮುಂತೆ ।

ನೆಲವಿಂದ ನಿಟ್ಟನೆಂ ದುಡ್ಡು ತಿರುನೀ ಲೋಕ ಮೂಲೋಕ ಗೆಯ್ಯದಂತೆ ॥ (15)

ಎನುತನೇಕಭವಪ್ರಳಾಪದಿಂದರಸು ಬ ।

ಲ್ಪಿನಿಗಿಂದ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತಲಿರ್ವನನ್ನೆಗಂ ।

ಇನ ಪೌರಹೂತೀದಿಶಾಪಕೃಮಾಕ್ರಮಿಸಲಾ ನಿಶಾನಾಸಮೆನಿಸೆ ॥

ಅನಿತರೊಳ್ಳೇಕಯಾತ್ಮಜಗಮಿತರಕೋಪ ।

ಜನಿಸಲೀಶಾ ನೋಡನಿಂತೆಂದಳೇಂ ಪಾಪ ।

ಮನೆಯಾಡೆ ಕುಲಧರ್ಮವನ್ನುಳದೆ ನೀಂ ಗಳಿಸಿದಮಳ ಜನವನ್ನು ಕಳದೆ ॥ (16)

ಕಡುವೊಡಲ ನಿಜಮೆಂದು ವಿದೆಯು ಸುಖಮಂ ನೆಚ್ಚಿ ।

ನುಡಿಯು ಪ್ರಸಿಯಂ ಚುಚ್ಚಿ ನಾಜನರಿಗೆ ನಾಣ್ಣಿ ।

ಕಡೆಗು ನೈಪಾಯಮು ಕಾಲಸೂತ್ರಕೆ ಸಾರ್ಥಿ ಬಾಳ್ವೊನು ಫಲ ಧರೆಯೊಳು ॥

ಪೊಡವಿಯಂ ಭರತಂಗೆ ಕೊಪ್ಪು ರಾಘವನೆ ಬೇ ।

ರಡವೀಕ್ಷಣ ಕಳಪಿ ನಿರ್ವಿ ವಾದಂಗೆಯು ।

ಪೊತವಿವತಿ ನೀ ಕೃತಾರ್ಥತೆವಡೆಮ ಸುಖಮಿಹುಮ ಪಲವೆಣಿಸಲೀನಪ್ಪದು ॥ (17)

ಬರುನುಡಿಯ ನಾಲಸುತ ಭೀತಿಯಿಂದ ನೈಪಾಲ ।

ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಲೀರಿದ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜಿಯೊಳಂ ।

ಧರೆಯು ನಿನಗಿತ್ತು ಬಂಧಿತಧರ್ಮ ಪಾಡದಿಂ ಬೇ ಸುತ್ತದಂತಾದುದು ॥

ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ವೈರ್ವಕೃತ ಕರ್ಮವ ।

ನೋರಸಿದರೆ ಪೋದಪ್ಪದೆ ಪಿರಿಯಸುತನಂ ನೋಳ್ವೊ ।

ಡೆರಗುತಿದೆ ಮನಮೆನ್ನೊಳಾಡುತ್ತಿಮೋಹದಿಂ ಮೈಮರೆದು ಮರುಗಲಿತ್ತು ॥ (18)

ಅರವಿಂದ ಸಖನುಡಿಸಲಾಗ ಮೈತ್ರಾವರುಣಿ ।

ತ್ಯೂರಿತದಿಂ ಸ್ನಾನ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ।

ಪರಮಹರುಷದಿ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ನೋಡೆಗೊಂಡಖಿಲ ವಸ್ತುನಿಜಯಗಳು ಸಹಿತ ॥

ಸುರುಚಿರಾಲಂಕಾರದಿಂದಮರಪಟ್ಟಣವ ।

ಕಿರಿದಿನಿಪಯೋಧಾಭ್ಯುಭಾನ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ।

ಬರುತಲಂಕೃತಿವೆತ್ತ ರಾಜವೀಧಿಯನೋಡು ತೈತಂದು ನೋವಿನಿಂದ ॥ (19)

ಕತ್ತರಿಯ ಸಾರಣೆಯ ಕಮನೀಯ ಕಾರಣೆಯ ।

ಯೆತ್ತಿಹವತಾಕೆಗಳ ಎತಬಲದ ನೀಕಗಳ ।

ಮುತ್ತಿನಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ನಿಜ ನಿಲಯಗಳ ಮುಂದೆ ನಿಂದಿರುವಜಿಲುಪ ॥

ಕತ್ತರಿಯ ಗಂಧಿಯರ ಕನಕಲತಿಕಾಂಗಿಯರ

ಮೊತ್ತಮಂ ನೋಡುತ್ತ ಮತ್ತೆನಲವೇರುತ್ತ

ಖತ್ತರದ ರಾಜವೀಧಿಯೊಳಾದ್ವಿಜೋತ್ತಮಂ ನಡೆದಸರಮನೆಗೆ ಮುದದಿ ॥ (20)

ದೀನಾನುಕಂಪಿ ರಘುವೀರಂಗೆ ಸಿರಿಲಕುಮಿ ।

ತಾನೊಲಿದು ಬದ್ಧಪ್ರಾಣತ್ಯವನ ನೋಡುವರೆ ।

ಮಾನಿನಿಯ ರರನುಗಳ್ಳು ಜಾನಪದ ಹರುಷದಿಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕರವ ಪಿಡಿದು ।

ಕಾಣಕಾಂಟರವು ಪ್ರಸೂನಮಾಲಿಕೆಗಳಾ ।

ಮಾ ನಹರುಷದೊಳುತ್ತ ಕಾಣಲುಜ್ಜಿಗವೆತ್ತು ।

ನಾನು ನೀನೆಂದೊವರವನಿತ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮುನಿವ ಸಂತನದಶ್ಚಿಂತಂದನು ॥ (21)

ಪೊಡಮಡುವರಂ ಪರಸಿ ಪಾಡುವರ ನಯವೆರಸಿ ।

ನುಡಿಗಳಿಂದಪಚರಿಸಿ ನುತಿಪರಂ ಸಂಭ್ರಮಿಸಿ ।

ಕೊಡುತ ಮನದಿವ್ಯಮಂ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಕದ್ದಮಂ ಮುನಿತಿಲಕ ಕೃಪೆಯೊಳ್ಳಿವಿ ॥

ಪೊಡವೀಕನರಮನೆಯ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗಳಂ ।

ಕಡದು ಬರವಿದಿನೊಳ್ಳ ಕಾಣಾತ ನುಮಂತನಂ ।

ತಡೆಯದೆ ಮಾಗಮಾನಮಂ ನೃಪತಿಗರುಹೆಂದು ಬೇಳುದಂ ದೀನಬಂಧು ॥ (22)

ದಧಿಲಾಪಸೃತ ಹೃದ್ರ ಸರ್ವಬೀಜಂಗಳಂ ।

ವಿಧಾನಿಕಾಚ್ಚತ್ರಿ ವಿಶದವಾಲವ್ಯುಹನ ।

ಕುಂಭರಾಭವಾರಣಂ ಕ್ವೇತವ್ರಂಗವ ತ್ರಿಣಿತ ರಹರಿದಿವ್ಯರಥವು ॥

ನುಭೆಯ ಪೋಲ್ವುಧರೆಯರು ಸುರುಚಿರವ ವೇಶ್ಯೆಯರು ।

ಬಾಧರು ಸಿಂಹಾಸನವು ಪೀಠಮೌದುಂಬರಂ ।

ಭಿವರಾದಿ ರತ್ನಮಂ ಕ್ರೂರಶಿಖಿಕಾಶ್ಯವಿಸ್ತುನಿಚಯಗಳ ಪಿಡಿದು ॥ (23)

ನಿಗಮಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ವೆತ್ತಭೂಸುರರುಗಳ್ಳು ।

ಮಿಗೆ ಪ್ರಾಣಪ್ರಾಣಪ್ರಸುರುಚಿರ ನುಭೆಯುಗಳ್ಳು ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೌರಜನ ಜಾಂಪದ ಪಾರ್ಥಿವರ ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞಜನರು ॥

ಅಗಣಿತನುವಸ್ತುಗಳನರ್ಪಿ ಸುತ ರಾಘವನ ।

ಸೋಗಸಿನತಿಶಯವ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ರಭಿಲಾಸಿಯಂ ।

ಜಗತಿಶ ಲೋಕ ಕಾವಿದೆ ಮೆಂದು ಬೇಗದಿಂ ನೃಪತಿಯೆಚ್ಚರಿಸು ಪೋನಿ ॥ (24)

ಎನುತೊಲೆಯ ಮೌನಿವರನಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ನುಮಂತ ।

ಜನಪತಿಯ ಶಯ್ಯಾಗೃಹದ್ವಾರಕೃತಂದು ।

ವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೆಯ್ಯಲನುಗೈದನಿಕ್ಷವ ಕುವಂಶಜೊಡಾಮಣಿಯನು ॥

ಇರ ಪೂರ್ವಶೈಲೀಶಿಖಾಗ್ರ ಭೂಷಿತನಾದ ।

ಮುನಿವರಂಜಾ ನವದ ಸಾಮಂತಶ್ಚಿಂತಂದು ।

ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮನಭ್ಯುದಯಮಂ ನೋಡುವುಜ್ಜಿಗದಿಂದಮರ್ಪರರನ ॥ (25)

ಮಾತಳಯು ನುತಿಗೆಯ್ಯ ಮೇಘವಾಹನನು ಪಾ ।

ಪಾತುರನ ನೋಡಗೊಂಡು ದಿತಿಜರಂ ಗೆಲಿದಂತೆ ।

ನೀತಿಯುತನೆನ್ನ ನುಡಿಯಿಂದ ಬೇಗದಲಪ್ಪವಡಿಸಿ ಯೊ ಲೋಕವನ್ನು ॥

ಜಾತ ಸಂಭ್ರಮರೆನಿವುದಮರೇಂದ್ರನಾ ಸುಧಾ ।

ಸೂತಿಸಹಿತ್ಯದಿ ಪೊಂಭೊಡೆಯನಂ ಪ್ರೀತಿಯಂ ।

ಸೂತಿಯದಿಂದೆಚ್ಚರಿಪೊಲಾನು ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ ಬಿನ್ನವಿವನು ॥ (26)

ಸುರದನೀಯಲಿ ಜಯವ ನಗ್ನಿ ಕುಭಭಾವಮಂ |

ತರಣಿಸುತ ಕೌರ್ಯಮಂ ನಿಯತಿ ಯತಿಧೈರ್ಯಮಂ |

ಪರಾಣನಾಜ್ಞಾ ಸತ್ಯಮರುತನತಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಧನದ ನವಧಾನ್ಯತೆಯನು ||

ಹರ ನಿಖಿಲಪ್ರಾಣೈತೆಯ ನಿತ್ತು ಸಲಹಲಿ ಜಗ |

ದ್ವರಿತ ವಿಕ್ರಮ ಪಂಕ್ತಿ ರಥ ರಾಜರಾಜೇಕ |

ಕರುಣದಿಂದುವ್ವವಡಿಸೆಂದು ನಾನಾವಿಧದಿ ತುತಿಸಿದಂ ಸೂತ ನಯದಿ || (27)

ಎಂದು ನಾನಾವಿಧದ ನುಡಿಗಳು ತುತಿಗೆಯ್ಬ |

ಲಂದರನ ನಾಲಿಸುತ ಲತಿದೈರ್ಯಕರವಾದ |

ಮಂದ ಬಾಹೇಯಿಂದ ಸೂತ ನೋಡನಿಂತೆಂದ ನೀಯರಾಂತಾದ ವಾಣಿಯಂ ||

ಬಂಧುರದ ಸಂಕಟಂಗೆಲ್ಲವೆ ಯಾತಕ ಪೀಡೆಕ |

ಬಾಂಧವನ ಕುಲಕಳಂಕೆಯ ನೆನಲ್ ಸೂತ ಭಯ |

ದಿಂದ ಬೆರನಾಗಿ ಕಂಪಿತನಾಗಿ ಬೆಸಗೊಂಡನಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯನು || (28)

ವಿನಿದಚ್ಚರಿ ತಾಯೆ ಜನನಾಥ ನೆನ್ನೊಡನೆ |

ಬೇನು ಕಾರಣ ಕೋವತರ ನುಡಿಯ ಬೆಸಸಿದಂ |

ನಾನೇನು ವಿಪರೀತಕರವಾದ ದುರ್ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸಿ ಬಿನ್ನವಿಸಿದೆ ||

ನೀನೊರೆಯ ಬೇಕಾದೆನಲರನ ನೀ ರಾತ್ರಿಯೊಳು |

ಸೂನುವಂ ನೆನನೆನಿದು ನಿಬ್ರಿಯನ್ನಾಳದೆ |

ಮ್ಲಾನಮಾನನನಾಗಿ ತೋಳುಲಿತ ರಾಮನಂ ಕರತಹುದೆನುತ್ತೊರೆದಳು || (29)

ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ರಾಘವನ ಸ್ತುತನನ್ನಿಧಿಗೆ |

ಕರತಹುದೆನುತ್ತ ಕೇಕಯರಾದ ಸಂಭೂತೆ |

ಯೋರೆಯಲಾ ಸೂತ ಸಂತಸದಿಂದ ಮಂಗಳಂ ಬೋರೆಕೊಳುಗೆನುತ್ತ ಪೊರಟು ||

ಬರುತ ಜನಸಂಬಾಧಮಂ ಕಳೆದು ಶ್ರೀರಾಮ |

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ |

ಬೆರಸಿ ಭೂಧವನ ಪೊಗಳುತ್ತ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಕಂಡನವನಿಪರ ಮುದದಿ || (30)

ಉದಿಸೆ ಬಾಸ್ಯರ ಎಚ್ಚಯೋಗ ಸಮನಿಸೆ ದ್ವಿಜರು |

ಮುದದಿಂದ ರಾಮಾಭಿಷೇಕಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ |

ರದುಭುತದ ಹರುಷದಿ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಪರೋಧನರು ಸಕಲಸಂಭಾರ ಸಹಿತ |

ಉದಧಿಯೊರ್ಧ್ವವು ತಿಯ್ ಪಾತ್ರಕ್ಕೆ ಮಾಡಿದಿ |

ಗ್ವಿಹಿತ ಲಹರಿಜಲವ ಕೊಂಡು ಗಂಗಾಯಮುನಿ |

ಸದಮಲದ ಸಂಗತೋದವ ಪಿಡಿದು ನಡೆತಂದರಾ ಸ್ತುತನ ಮಂಡಿರಕ್ಕೆ || (31)

ನೆರೆದ ವಿಪ್ರ ಸಮೂಹ ಜಾನಪದ ಸ್ತುತನೆಗಳು |

ಬರಿಪರಿಯ ಜನರೆಲ್ಲ ಸಂಭ್ರಮದೊಳ್ಳಿದಿ ಧವ |

ಸರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ನಿಪ್ಪು ನಡೆತಹ ಸೂತನಂ ನೋಡುತಂತೆಂದನು ||

ಬರವ ನರುಪುಪದರಸಿಗೆನಲಾ ಸುಮಂತ ಬಂ |

ಧುರದ ಹರುಷ ದೊಳ್ಳಿದಿ ದರ್ಶಿಯ ಕಯ್ಯಾಗ್ಯಹದ |

ಪೊರೆಯೊಳಗೆ ನಿಂದು ನುತಿ ಗೈದ ಸಮರೇಕನಂ ಮಾತಲಿಯು ತುತಿಸುವಂತೆ || (32)

ನೋಮ ಸೂರ್ಯಂ ಪಾಶಿ ಸುರಪ ನನ್ನಿಯಾ ಧನದ |

ಭೀಮ ಋಷಿನಿವಹಂಗಳೋಲಿದೀಗೆ ಮಂಗಳವ |

ತಾಮಸಿಯಾ ರಾತ್ರಿ ಯ್ಯದಿದಳಹಸ್ತರ ವೂರ್ವಶ್ಯಲಾಗ್ರ ದೋಳ್ ತೋಳಗಿದಂ ||

ಪ್ರೇನುದಿಂ ಭೂಸುರ ಜರನಪತಿಗಳೈದೆ ಸು |

ತಾಮ ಪಾಲಿತ ನುಡಯಮಂ ಬಯಸಿ ಬಂದಿಹರು |

ತಾಮರನೋತ್ರಭೂಮಣ ಮಹಾರಾಜ ನೀನೆಚ್ಚರಂಗೋಳುವುದೆನುತ || (33)

ತುತಿಗೈದ ನೂತಭಾರತಿಯ ನಾಲಿಸುತರನ |

ನತಿಸು ಕ್ರಮದಿಂದ ಲಿಂತಂದ ಮಂತ್ರಿ ನಿಜ |

ಸುತನ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ಕಾಂಕ್ಷೆ ಯೋಳುಳು ನಿಬ್ರಿಯನ್ನಾಳ ದೆಚ್ಚತ್ತಿರ್ಪನು ||

ಮತಿಯುತನೆ ಬೇಗ ರಘುನಾಥನಂ ಕರತಂದು |

ಒತವನಾ ಜರಿಸೆನಲ್ ಸೃಪನಾಜ್ಞೆಯ ಮುಳು |

ಜತೆಯನಿಸಿ ರಾಮ ನಿರ್ವಡೆಗೆ ಸತ್ಪರದಿಂದ ಲೈತಂದ ಮಂತ್ರೀಕನು || (34)

ಹರುಷರನ ತುಳ್ಯಾಡುತೈತರುತ ನೂತ ರಘು |

ವರನ ಕುಭವಿಭವಮಂ ಹಾರವಿಸಿ ನಗರದೋಳ್ |

ಪರಿದಿಯಲಂಕಾರವೆತ್ತ ಪಾಯನವಿಡಿದು ಸಕಲಜನ ಸಂತನದಲಿ ||

ಅರವಿಂದಬಾಂಧವನೆ ಕುಲಶಿಖಾಮಣಿಯ ಬಹು |

ಪರಿಯಿಂದ ತುತಿವುದಂ ಕೇಳುತಾನಂದದಿಂ |

ತ್ವರಿತದಿಂದೈತರುತ ರಾಜವಥಮಂ ಕಳೆದು ಕಂಡನರಮನೆಯ ಸಿರಿಯ || (35)

ಸುರಚಾಪ ದೋಲಿಸೆವ ತೋರಣಗಳೋರಣದ |

ಪರಿತ ಮುಕ್ತಾಫಲದ ತಳ್ಳುಗಳ ಪಳ್ಳುಗಳ ||

ಸಿರಿಕರನ ಬಡ್ವರದ ಕಂಬಗಳ ಸಕಲರುಚಿಗುಂಭಗಳನಾಂತು ತೋರ್ಪ ||

ಅರಮನೆಯೋಳೊಪ್ಪವರಸಂಜೆಗಳ ಸಂಜುಗಳ |

ಲೋಕನ ಗಿಳಿವಿಂಡುಗಳ ಕಲಕಂಠ ದಂಡುಗಳ |

ಪರಮಗಳ ಕಲರುತದ ಪರಭೈತದ ಸುಲಲಿತದಲೆನಿದುದಾ ನಿಲಯ ಮುದದಿ || (36)

ಕುರುವಿಂದಬಚಿತಕರುಮಾಡಗಳ ಬಡ್ವರದ |

ನರಸನೋಪಾನಗಳ ರುಕ್ಮದ ಕವಾಪಗಳ |

ಮರವ ಗಾರುತ್ಯತೋಪಲಲೋವೆಯಿಂದೆನವ ಶಿಖರ ಪ್ರದ್ಯುಮ ಜುಂಬಿಯ ||

ನರವಿಗಳ ನೋಡುತಲೋಳಪೊಕ್ಕನಿಕ್ಕಡೆಯ |

ಲಿರುವ ಭೂಸುರರಾಜಮಂಡಲವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |

ಹರುಷದಿಂ ಜಾನೋಜಾನಿಯಂ ಕಾಣೊಡುಬ್ಬಗದಿಂದಲೈತಂದನು || (37)

ನಲಿವ ನೋಗೆಯ ಸಂತೈಯುಲಿವ ಕೋಗಿಲಿ ಮುಂತೆ |

ಲಲಿತಗಿರಿಯಲಿ ಪಿಂತೆ ಕಲಮಧುರರವದಂತೆ |

ಜೆಲುವಸಿತ್ತುಹತ್ತಿಯನೋಲವಿಂದಲುವಜರಿವ ಪಾಂಚಾಲಿಕಾನಿಜಯಮಂ ||

ಕಲಿತಾವನರ ಹಾಸ್ಯಲಾಸ್ಯದ ಜನಂಗಳಂ |

ವಲವುದಿಧಮತಿಪಾಪಕರ ನರವಿಗಳ ನೋಡು |

ತಲಘುಮತಿ ಶ್ರೀರಾಮನಿವ್ವಮಂದಿರದೆಡೆಗೆ ತ್ವರಿತದಿಂದೈತಂದನು || (38)

ಆನುಮಂತಂ ನೆರೆದ ಜನಸಂಗಮನ್ನುಳಿದು ।

ವಾಸನಾಲಯಕ್ಕೆ ನಾಲ್ಕುಡಿಯೆನಿಸ ಗೃಹಮಂ ವಿ ।

ಲಾಸದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ತ್ವರಿತದಿಂದೈತರಲ್ ಕಕ್ಷೆ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ॥

ಪಾಸಮುದ್ಗರವರಕುಧಾರಿಗಳ್ ಜವ್ವನದ ।

ಲೇನಿನಿಪ ಭರ್ಮಕುಂಡಲವಾಚ್ಛಯುತರಿರಲ್ ।

ವಾಸರದಿ ವೇತ್ರಸ್ರಯರಿನಿಪ ಪೃಥ್ವರ ನೆರವಿಯಂ ಕಂಡ ಮಂತ್ರಿ ಮುದದಿ ॥ (39)

ಬರಲನಾತ್ಮನ ಕಾಣುತಾದವ್ವಾರಪಾಲಕ ।

ಭರದಿಂದಲೆದ್ದು ಕರಗಳ ಮುಗಿಯಲಿಟ್ಟನುತ ।

ದೊರೆಯೊಳನಿನ್ನಾಗಮಮಂ ವೇಳ್ವದೆಂದೊಗೆಯ ಲಧಿಕಸಂತೋಷದಿಂದ ॥

ಜರೆಯದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳು ।

ಕರಾಣದಿಂದಪ್ಪಣೆಯನೀಯಲುಪಜೀವಿಗಳ್ ॥

ನೆರಪಾಲನಾಜ್ಞೆಯಿಂದೈತಂದು ಮಂತ್ರಿಗಂ ವೇಳ್ವರತಿವೋದದಿಂದ ॥ (40)

ಪರಿವೃಥನೆ ಕಾಣ್ಬರು ತ್ವರಿತದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕು ।

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಪುತ್ಥಳಿಕಗಳ ಮೃದುನುಡಿಗ ।

ಳೋವ ಸೌಕಗಳಂ ನರ್ತಿಸ ಮಯೂರಗಳ ನುಣ್ಣಿನಿಗಳಂ ತೋರವ ॥

ಪರಭೃತಗಳಂ ಮನೋಹರ ಕಾಮಿನೀಜನವ ।

ಸರಸತರ ಹಾಸ್ಯಂಗಳೆನಗುವರ ವಾಮನಕ ।

ನೆರವಿಯಂ ನೋಡುತಚ್ಚರಿಸುಂದಲೈತಂದ ರಘುನಾಥನಂ ನೋಳ್ವರ ॥ (41)

ಥಳಥಳು ರತ್ನಮಯಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ।

ತೊಳಪ ಮಣಿಗಣಬಚಿತದಿವ್ಯಭೂಷಣವಿಟ್ಟು ।

ಲಲಿತರಾಮಕವನನೆ ಮುಟ್ಟಲಂಕೃತಿವಟ್ಟು ಶಿವವಯಸ್ಕೋಪಮದಲಿ ॥

ನಳನಮಿತ್ರನೆ ತೆರದಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ।

ನಳನಮಂದಿರಯಂತೆ ಸೀತೆ ವಾಲಭ್ಯಜನ ।

ತಳದಿರಲಬಂಡ ತೇಜೋರಾಶಿಯಂ ಕಂಡ ಸೂತ ಮುಂಕೊಂಡು ನಮಿಸಿ ॥ (42)

ಪುತಿಸಿ-ವಂದಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದ ನಂದ ಸೂತನಂ ।

ಪತಿಕರಿಸಿ ಕುಕಲಮಂ ಕೇಳ್ವಾಗ ಬಂದ ಸಂ ।

ಗತಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡೊಡಾ ಸೂತನುರುವಿಭವದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನವನಂ ಗೈದನು ॥

ಪ್ರೀತಿವರಂ ಕೇಕಯಾತ್ಮಜೆಯೊಡನೆ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ।

ಮತಿಕಯಪ್ರೀತಿಯಂ ತಾತಪಾದಂ ನಿಮ್ಮ ।

ಪ್ರತಿತನಸ್ತೂತ್ರಿಯಂ ನೋಳೊಡಲಾಬೆಯಿಂದಟ್ಟಿದಂ ನರವರೇಣ್ಯ ॥ (43)

ಎನೆ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿ ಸೀತಾಮುಖವ ನೋಡಿ ।

ವಿನಯದಿಂದ ನನುಸಗುತೆ ರಾಮನಿಂದಂ ತನ್ನ ।

ಜನನಿಯನಗಭ್ಯುದಯಮಂ ಬಯಸಿ ತಾತನಡಿಗೇಳ್ವರಿನೆ ತೋಡದಿದೆ ॥

ಮನವೊಲಿದು ಯುವರಾಜವಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟುವರೆ ।

ಸುಸುತನೆ ಸೂತನಂ ಕಳುಹಿಸು ಕತ್ತದಿಂದ ।

ಮುನಿಗಳನುಷುತದಿಂದ ಬಹುದು ಸಿರಿ ಬೇಗದಿಂದ ತಾತನಂ ಕಾಣೈವುದದಿ ॥ (44)

ಎಂಜು ಸನ್ಮಾನದಿಂದೊರದ ಪತಿವಾಕ್ಯಗಳ್ ।

ಹಂದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಧರಣೀತನೊಜಾತೆ ।

ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂದ ದ್ವಾರಕೈತಂದು ಮಂಗಳಾಚರಣೆಗೈದು ।

ಮೈಂದಾರಕೇಂದ್ರನಂ ಬೊಮ್ಮ ಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟಿ ।

ದಂದದಿಂ ನೃಪಕುಲಾಗ್ರಣಿ ರಾಜ್ಯಸಂಪದವ ।

ಪೊಂದಿಸುವ ನಿಖಲಭೂಮಿಮನುಮಾನಿಜನರ ಸಮ್ಮತ ದೊಳು ದಿನದಲಿ । (45)

ಪ್ರತಯುಕ್ತ ದೀಕ್ಷೆಯುತ ಅಜನಧರ ನಿರ್ಮಳನ ।

ಕತಿಪಯ ವ್ಯಜನಾನ್ವಿತನ ಮೃಗಕೃಂಗದಿಂ ।

ಯುತವೋಪಕಂಠನ ರಘುಕುಲಾಗ್ರೇಸರನ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳಗೆ ॥

ಅತಿಶಯದಿ ಮಂಡಿಪ್ರದ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಭಜಿಸುವೆಂ ।

ಕ್ಷೀತಿಯರನ ವಜ್ರ ಮೂಡಲು ತೆಂಕ ಯಮ ಪಾತಿ ।

ಮತಿಯುತಂ ಪಶ್ಚಿಮದಿ ಯುತ್ತುರದಿ ಮೈತ್ರವಣ ಕೊಡುಗೆ ಪದಕಂ ವಿಜಯಮಂ॥

ಧರಣೀತನೊಭವೆಯ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಕೌತುಕದ ।

(46)

ಕರದಿಂದ ದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ಮಧ್ಯಮಕಡ್ಡೆ ।

ಪೊರೆಯಲಿ ನಮಿತಹಸ್ತನಾಗಿ ವಂದನೆಗೈದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ನೋಡುತ ॥

ನಿರದಿಹ ಸುಹೃದ್ವನರನೊಡಗೊಂಡು ಗುಹೆಯಿಂದ ।

ಪೊರಡುವ ಮೃಗೇಂದ್ರ ನಂತ್ಯೈತಂದು ಮಂತ್ರಿನಹ ।

ಮೆರವ ಪೊಂದೇರನೇರ್ದಂ ಪೂರ್ವಶಿಖರಿಯಂ ಪೂಜ ಭೂಷಂಗೆಯ್ಯಲು ॥ (47)

ಘನರವವನುಕರಿವ ರತುನಮಯಾಚಕ್ರಂಗೆ ।

ಳನುವಿನಿಂ ಕಲಭನಿಭಗತಾರ್ಥಕಲಿತದಿಂ ।

ದಿನಪಶೋಭಾತಿರಸ್ಕೃತಕತಾಂಗಮನೇರ್ದು ಒಲವೈರಿ ಯೈತಪ್ಪೊಲು ॥

ಇನಕುಲಾಗ್ರೇಸರಂ ಗೃಹವನುಳದೈತರಲು ।

ವಿನಯದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಛತ್ರಚಾಮರಗಳಂ ।

ಘನಚಾಪತೂಣೀರಗಳನಾಂತು ಪಿಂಡೆನೆಯ ಸೇವಿಸುತ ಬರಲು ಮುದದಿ ' (48)

ತರದಿನುಗ್ಗಿಡವ ಮಾಗಧರಿಂದೆ ಕಾಂಸ್ಥಾದಿ ।

ಪರಿಪರಿಯ ವಾದ್ಯಗಳ ಬಾಜಿಸುವ ಚನರಿಂದ ।

ಪರಕೆಗಳನೀವ ಭೂಸುರನಮೂಹಂಗಳಿಂ ಪಾದಿಸುವ ಕೂರರಿಂದ ॥

ಕರಿಹರಿನ್ಯಂದನಗಳವಿತಮೈಭವದಿಂದ ।

ಸಿರಿಕರದ ರಾಜವೀಧಿಯನಲಂಕೃತಿಗೈವು ।

ತರನ ಮುಗಿಲೊಡ್ಡ ನೊತ್ತರಿಸಿ ಬಹ ಕಶಿಯಂತೆ ಪೊಳಪಿಂವಲೈತರಾತಿ ॥ (49)

ಎಡಬಲದ ಪ್ರಾಸಾದದಗ್ರದೊಳ್ ನಿಟ್ಟಿಸುವ ।

ಮಡದಿಯರು ಹರುಷದಿಂ ಕುನುಮಪೃಷ್ಟಿಯ ಕರೆಯು ।

ಒಡಿಗಡಿಗೆ ನುಲುವಿನಿಂ ಪಾಡಿಪೊಗಳುತ್ತ ಕೆಲರು ನುಡಿಯ ಪರಿಪರಿಯ ನುಡಿಯು ॥

ಪೊಡವೀಶನರ್ಧಾಂಗಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಸಂಭ್ರಮಂ ।

ವಡೆದು ವಿಪ್ರಾಘಕಂ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಂಗಳಂ ।

ಕೊಡುವಂತೆ ಸಿಂಹಾಸನಾಗ್ರದೊಳ್ ಸುರಸಂತಿಹುದೆನುತ ಕಲರಾಡಲು । (50)

ಅರಸಾಗಲೀ ಮಹಾಪಾಪನಂಬಾಧಿಯಾಣಾಗ |

ನಿರದೋಷಧಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಸುವಂತೆ ಲೋಕಮಂ ||

ನಿರವಧಿಕಹಾರ್ದದಿಂ ಪೊರೆದವಂ ಕುರೈಸ್ಸು ತರ್ಣಕರ ಮಾಳ್ವೆಯಂತೆ |

ಪಿರಿಯರಸುಗಳ ನೇಮಕಧಿಕತರಮೆಂದೆನಿಸಿ |

ಸಿರಿಯಬ್ಬಲೀತನಂ ನೋಡಿ ಚಾತುರ್ವರ್ಣ್ಯ |

ಮುರುತರೋತ್ಸವಗೊಂಬರಾ ದಿಲೀಪಾದಿ ನಿಜರಾಜರಧಿ ನೆಲಸಿದಂತೆ ||

(51)

ಜವ್ವನಿಗರಂ ಮನೋಜನ್ಮನೆನೆ ನೇಣ್ಣಯ್ಯ |

ಬುವ್ವೀಕರಿಗೆ ಬುಧಜನರಿಗಿಡಲಳಯ |

ಯವ್ವನಾಂಕಾರ ಇನಕೆ ಬಡುಗಣ್ಣೊ ಡೆಯನಾರ್ತರಿಗೆ ಪಾಂಜಾತ ||

ಪ್ರವ್ವಿಲ್ಲ ಮಾತುಳಂ ಕುವಲಯಕೆ ಕರಜನ್ಮ ||

ಯವ್ವೆಯಹುದದರಿಂ ಸದಾನಂದಮೆಂದೆನುತ |

ವಿವ್ವದ ದೊಳತ್ತಿರದ ಗೌಧಾಗ್ರದೊಳ್ಳೆಳ್ಳುವದಾಲಿಗುತ ನಡೆತಂದವು ||

(52)

ಅವನೀ ಜೆಲುವಿಕೆಯ ನೋಡದಿಹ ಕಂಗಳಂ |

ದಾವನ್ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ನಿಟ್ಟಿಸದಿರುವ |

ನಾವನಾಗಲಿ ನಿಂದ್ಯ ನಿಜಮನೋರಥ ವಂದ್ಯ ಧೀಯಾತರೊಳೆಮಾನ್ಯನು ||

ಪಾವನೀಕೃತಮೂರ್ತಿ ಪಟ್ಟವಣೆಯಾಗ್ರದೊಳ |

ದಾವ ಮೌಹೂರ್ತದಲಿ ಮುಂಡಿಸುವ ವಿಭವಮಂ |

ನಾಲ್ವರುತ್ಸವದಿ ನೋಳ್ವೆವೆಂದಾಡುವುದನಾಲಿಸುತಲೈತಂದನು ||

(53)

ತೊಳವ ಪಾರ್ವಣವಿಧುವ ಕಂಡ ಜೀವಂಜೀವ |

ಬಳಗಮೆನಲಿನಿರನವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಬಡುಗಣ್ಣೊ |

ಕುಳಮೆಂಬೊಲಾಲೋಕನೋತ್ಸುಕದಿ ನೋಳ್ವಜನದೃಜ್ಜಿಜಯ ಪುರಳದಂತೆ ||

ಬಲಿದುದೇನೆಂಬೆ ಫನರವವಂಡಿ ಮುಂಬಂದು |

ಲಲಿತ ತಾರಾವಾಸವಾಂತ ಯೋಗಿಯ ಚಿತ್ತ |

ನಿಲಯದಂದದೊಳಾತ್ಮ ಭಾವಮುರೈದಿಸುವುದನ್ಯಕರಣಂಗಳನ್ನ ||

(54)

ಇಂತನಂತೌತ್ಸುಕ ದೊಳಟ್ಟಿಸುತ ಪೊಗಳುತ್ತಿಹ |

ಸಂತರಂ ನೋಡುತ್ತ ಲಲಿತರುಳದಿಂದ ಭೂ |

ಕಾಂತನಾಲಯಕ್ಕೈದಿ ಬರ್ಬಡೆಯಲಾ ರಾಜವಾರ್ಗದೊಳುಬಿ ಜನರು ||

ಮುಂತೆನೆದರತುಳಂಕೃತಿ ವೆತ್ತು ಕರಗಳೋಳ |

ಗಾಂತುಫಲ ಪುಷ್ಪಗಳ ಕರಮಿತ್ತು ಪೊಗಳುದರ್ |

ಪಿಂತಣ ದಿಲೀಪ ರಘುರಾಮ ನಿಮ್ಮಡಿ ಯೆನಿಸಿ ವಿಜಯನಾಗೆಂದುಲಿದರು ||

(55)

ನಜನಾವಿಲಾಸಗಳ ನರ್ತನದ ಹಾಸಗಳ |

ಪಡುಂದುಭೀರವದ ಫೋಡಗಳ ಹೇಡಗಳ |

ಜೆಠುಲಾಕ್ಯ ಸಂತತಿಯ ಲುಳತಗಳ ಮಣಿಗಳ ನಣಕೆಸುವ ಜೆಲುವಿನಿಂದ ||

ವಿಜದಗೈಯರ ಜೆಲುವ ಮೂತುಗಳ ರೀತಿಗಳ |

ಕುಟಿಲ ಕುಬ್ಜಕರಂಗಳಂಗಳಗಳ ಭಂಗಿಗಳ |

ನಿಟಲಾಕ್ಷಸಬನೋಡುತ್ತಿತಂದ ನೆಲವಿಂದಮಾರಾಜಸದನೆದೆಗೆ ||

(56)

ಸುರವಧನುರಾಕಾರ ತೋರಣದ ಮೇಲ್ಮಡೆಯು ।

ಹರನಿಲಯಮೆಂಬಂತಾದರೂ ಸೌಧಾಗ್ರಗಳ ।

ಲಿರುವ ಮೃಗನಯನೆಯರಸಾಂಗವ್ರಭಾಹಾಸ ಮುಂಕೊಂಡು ಬರಲು ॥

ಅರಸನುರುಕೀರ್ತಿ ಪ್ರತಾಪ ವಿಶ್ವಾಕಾರ ।

ವೆರಸಿ ಮೂರ್ತಿಭವಿಸಿದಂತಬಲಜನನೆಲ್ಲ ।

ವರರತುನೆಬಜ್ಜರದ ಮೈದೊಡವನಾಂತಂತೆ ತೋರ್ದರಜ್ಜು ರಿಯ ಪರಿಯು ॥

(67)

ಶ್ರೀನಿಲಯಮೆಂತಬಂಡ ಮೈಭವವ ಭೂ ।

ಜಾನಿಯಾಲಯವನ್ನು ಕಾಣುತ್ತ ತೇರಿಳಿದು ।

ಭಾನುವಿಕ್ರಮನೈದುತಿರುವೆಡೆಯ ಕಕ್ಷಾಂತರಸ್ಥಾನುಚರನಿವಹವು ॥

ಸಾನಂದವೆತ್ತಿ ರಾಗಿ ಸರಭನಂ ಪೊಗಳುತ್ತಿರೆ ।

ಮಾನಿನಿಯರಾಚಾರಲಾಸಗಳ ಸೂನುತಿರೆ ॥

ಮಾಸೋತ್ತಮ ನೋಡಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಪೊಕ್ಕು ನೃಪರಗ್ರಗಣ್ಯನಿಡೆಗೆ ॥ (68)

ಕಂದನ ನುಕಂಡ ಜನಜಂಗುಳಿಯ ಮಾಳ್ಕೈಯೊಳ್ ।

ಮಂದೇಹಮೈರಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ದ್ವಿಜಗಣದೊ ।

ಲಿಂದುವಂ ಕಂಡುಬಿಡಿಯಂತೆ ಪರಮಾನಂದವೆತ್ತಬಿಳಜನರು ಮುದದಿ ॥

ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂ ಬಹುವಿಧದಿ ನುತಿಗೆಯ್ದು ।

ಲಿಂದಿರಾವರ ರಾಮಪುರದರಸ ಕರುಣದಿಂ ।

ದಂದು ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಲೈತಂದು ಗುರುವಂ ಕಂಡ ಮುಂದೆ ಮಾನಸ ರೀತಿಯಿಂ ॥

(69)

(ಸಂಧಿ 7, ಪದ 316.)

ಎಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಜನೆ॥ ಜನಕನಾಣ್ಣೆಯ ನುಪರಿ ಮೌಳಭೂಷಣಮೆನಿಸಿ ।

ಜನನಿಯಂ ಕಾಣ್ಕೊಡುಜ್ಜಿಗದಿಂದ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ಜನಪರಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಗಂಧಗಜಗತಿಯಿಂದ ಲೈತಂದ ಹರುಷದಿಂದ ॥

ಬಡನೆ ಬಹ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಮಾಗಧರ ವಂದಿಗಳ ।

ಗಡಣಮಂ ಕಕ್ಷಾಂತರಂಗ ದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂ ।

ಗಡೆಯ ವಂದಿಪ ನುತಿಪ ದ್ವಾಕಿ ಸ್ಥರಂ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಕುದ್ಧಾಂತಕ್ಕೈದಿ ಮುದದಿ ॥

ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮಟ್ಟು ಮಾತಾಂಪ್ರಿ ।

ಜಡಜಗಳಗಧನಮಿಸಿ ನಿಂದಿದ ತನಯನುಂ ।

ನುಡಿಸದಲೆ ಮೌನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಿದನೇನೆಂಬೆ ನಗರಾಹ್ನನೂಸಂಭವೆ ॥

(1)

ವಿಕಲವಾದಿಂದ್ರಿಯದ ಪೂರ್ಣನಯನಂಗಳುಂ ।

ಸಕಲವದನದೊಳುದಾರ್ಪಬರ್ಪಜಮರ್ಪನಿಗಳುಂ ।

ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತ ಮುಂಬರಿಪ ನಿಟ್ಟಿಸಿರ ಸಂಬಾಧದಿಂದ ಪೊಯಿವಳ್ಳಿಗಳಲಿ ॥

ನಿಕಟಪೀಠಾಗ್ರದೊಳರ್ಪ ಬೊಪ್ಪನ ನೋಡಿ ।

ಚರಿತಮಾನಸನಾಗಿ ಪಿತನದೇಂ ಕಾರಣದಿ ।

ಭ್ರಾಕಟಿಯಂ ಬಂಧಿಸಿದನೆನ್ನ ಮನ್ನಿಸದೆಂದು ತನ್ನೊಳಾರೋಚಿಸಿದನು ॥ (2)

ಕೊಂಡಿಡುವ ಕಡುಗೋಪವಿಡಿದ ಸಮಯದೊಳಾನು |

ಬಂದು ವಂದಿಸೆ ನಗುತಲಮರ್ದಪ್ಪಿ ಮನ್ನಿಸುತ |

ಜಂಡಜಂಡದ ನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸ ಕರುಣಾಳು ಕ್ರೂರತರವಾಗಿಪ್ಪುದು ||

ಇಂದಿರೇಂ ಕಾರಣಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ಭಯದೊ |

ಳಂದು ರಘುವೀರ ಭರತಾಂಬಿಕೆಯ ಪೊರೆಗೈದಿ |

ಬಂಧಾರದ ವಿನಯದಿಂದ ಬೆನಗೊಂಡ ನಿಜಜನಕ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪವನ್ನು ||

(3)

ವಿನಿದಜ್ಞರಿ ತಾಯ ಭೂ ಭೃಚ್ಛಿರೋರತ್ನ |

ನೇನುಕಾರಣ ಕುಪಿತನಾಗಿ ಬೆರಗಿಂದದೇ |

ನೂನ ಶಿಲ್ಪವೆಮಾಡಸಿತಂತರಂಗವಮಕುಭವಾರ್ತಗಲ್ಲೆಂದೆಕ್ಕು ||

ಸ್ಥಾನಮೊಂದಿನಿಸಿದವೊ ನಿಜಬದ್ಧ ಶಾಸನ |

ಕೂನಮೇಂ ಸೋಂಕೆದುದೊ ವಿಹಿತಪ್ರತೀವನ್ಯ |

ರೆನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರತರಕಾರ್ಯಮೆನಗಿದೊ ವಿಸ್ತರಿಸು ಕರಣದಿಂದ ||

(4)

ಕರುಣಾರಸಕೆ ಪಾತ್ರ ಭರತನರಿಬಲವರ್ಪ |

ಹರನಿವ ಶತ್ರುಭೃದೇಯಿಂದಕುಭವಾರ್ತ |

ದೊರೆದುದೊ ಮಾತುಳರ ದೇಸಿಯಿಂದಲವರಾಧಲೇಖಮೇಂ ಜನನವಾಯ್ತು ||

ಜರಣಸೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಾತೆಯಾದ್ಯವಳ ಜನ |

ನೆರವಿಯಂ ದುಷ್ಕೃತವು ಸೋಂಕೆದುದೊ ವಿಸ್ತರದೊ |

ಳೊರೆಯದೇಂ ಕಾರಣವಿ ಮೊನದಿಂದಿಹ ನಯ್ಯ ವಾಂಛಲ್ಯ (ಚಾಂಚಲ್ಯ) ಮುಣ್ಣೆ ಮನದಿ ||

ವಳೆವಾತಿನಧಿಕತೆಯ ಗುರುವೆಜನ ಗೌರವವ |

[(5)

ನಿಳಗೊಡೆಯ ನಾಣ್ಣೆಯನದಾರಾದೊಡಂ ಮೂರಿ |

ಬಳಗುವರೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿ ಸೋಂಕದೇಂಕತವಿ ಕೋಪಂ ಬಂದುದು ||

ಪೊಳದುದೇನುದ್ಧತಾಮೆಯದ ಸಂಕಟ ಮನದಿ |

ನಿಳಯದೊಳ್ ವಿಸ್ತರಿಸೆ ತತ್ಪ್ರತೀಕಾರಮಂ |

ಫಲನಿಸಗುವೊಲೊರೆಯವೇಳ್ಕೊಂದು ನಯವಿನಯ ವಚನದಿಂದ ಬಿನ್ನಸಿದಂ ||

ಪಿರಿಯ ಗುರು ದೊರೆ ಸುರಪನನ್ನಿಭಂ ಸರ್ವಜನ |

(6)

ರೋರೆಯ ಪೃಶ್ನುತ್ವ ದೇವಸ್ವರೂಪಂ ಖತಿಯೊ |

ಛರಿಸೆ ಮನಮಂ ನೋಡುತಾವವಂ ಸುಖವಡೆವ ನೀಜಗವ ಜೀವರಲ್ಲಿ ||

ಅರುಪಿದೊಡೆ ಭವದೀಯಾಚರಣಾನುಶಾಸನವ |

ಶಿರಸಾಭಿಮಂದನಂಗೈದು ಸಾರ್ಥಂಗೈವೆ |

ನೋರೆಯವೇಳ್ಕೊಂದಮಿತ ನಮ್ರವೆಜನೆಗುಂದಲುವಚರಿಸಲಂತೆಂದಳು ||

(7)

ಮಾಳುಗಿತಾಶಾಸಮುದ್ರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ |

ಮಿಳತ ವಾಯುತೈತಪ್ಪಸಿರಿ ಬಿಸಿಲೊರೆಯೊಳಗೆ |

ಗಿಳಿತಮೆನಿಸಿತು ಮನೋರಥ ಕಾಳಕೂಟ ನಿಭಕಾನಾರದೊಪ್ಪ್ರತಿಯಾ ||

ಬೆಳಗೆ ಪ್ರಳಕಾಂಕಾರಂ ಮನದಿ ಕಾಕಾಣಿಯನು |

ತುಳಿಸದುದ್ಧತ ದುರಾಧರ್ಷಹರ್ಷೋನ್ನತದೊ |

ಳಳ ನೀಲವೇಣಿ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜವನೊಪ್ಪಮೆನಲುಸಾರ್ಥವೇ ವೇಳ್ವನು ||

(8)

ಕಾರೀರಸಂಭೂತ ರುಜೆಯಲ್ಲ ಮುಂದೊಂದೆ ।

ಹಾರೈಪ ಬಗೆಯಿಲ್ಲ ನರಿಭಯ ಕಡಾಚಿತ್ತು ।

ಸಾರಲಿಕ್ಕಿ ಪುತ್ರ ವಿತ್ರಭೃತ್ಯ ದೋಷಕೃತ್ಯಮಂ ನೆನೆಯಿಲ್ಲ ॥

ತೇರಾಯಕರದಾಧಿಯಾಡಿಸಿಪ್ಪದಿಟ್ಟನು ।

ಪೂರಾವಮದೇನೆಂದೊಡಕೆ ರಾವೆನಿಸುಪ್ಪ ।

ಕಾರಣಂ ನೀನಲ್ಲಿ ನೈಪತಿಯ ಮನೋರಥವ ಪೂಸಲ್ ನಿರಾಚಾರಹುದು ॥ (9)

ಮೊದಲು ದೇವಾನುರರ ಕದನದೊಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।

ಯುದಯಿಸಲ್ಕೆನ್ನಲ್ಲಿ ಕರಾಣಿಸಿದ ವರಮರಡ ।

ಕೆದು ಸಮಯ ಗೆಯ್ಯವೇಳ್ಳೊಂದು ಯಜ್ಞಚಿಸಿದನವನೀಕ ಮಕುಟಮಾಣಿಯ ॥

ಸದಯಾಂಬುರಾಶಿಯಾಡಿದುದ ಕೋಯ ಜನಿಸ ।

ಲೊದವುದು ದುರಿತವೊವೊಡೆ ನಿನ್ನದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ।

ದದುಭುತದ ದಯಾದಿಂದ ಬಿನ್ನನಾದಂ ನೈಪತಿ ಯಾಕುತಿ ಮುಂ ತೋರದನುಳ್ ॥

ಖರಕೆರಣನುರಾಚಿಯಂ ಗಿರಿಖರ ಸಿಡಿಪಂತೆ । (10)

ಕರಕರದ ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿದನಾತುರದಿಂದ ।

ಕರಗಿತತಿಧೈರ್ಯ ನಿರ್ಬದ್ಧ ರಳದರ.ಕನದೆ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ತನುವ ॥

ಮರೆದಜೀತನರಪ್ಪ ತೆರದಿಂದ ಲಿವೆಮಿಸುಕ ।

ದರನಿಮಿಷ ಚಿತ್ರಪುತ್ರ ಫಯಂತೆ ತನ್ನೊಳ್ಗೆ ।

ಪರಿಕೆಸಿಟ್ಟಿಸಿ ಮತಿಯಗತಿಯಿಂವಲಿಂತೆಂದನುರಮಂ ನಾತೆಯೊಡನೆ ॥ (11)

ಶೀತಕಣದಿಂ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಂಗೆ ಭೀತಿಸಂ ।

ಜಾತ ಸಮನಿವೃದ್ಧಂಟೆ ಯಿತರತುಷಿತತಿಧರಾ ।

ನೇತಾನುತಾಪಕರಮೆನಿವೃದ್ಧ ರಿಯಾಗಿ ತೋರಿತೀಯವಸರದೊಳ್ ॥

ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೇ ಜಾತುಟಿತು ಪ್ರಸಿಯಂಬ ।

ಮಾತುಂಟೆ ನೂರಂಚಿನಲಗು ಮಾಹೇಂವ್ರ ।

ದಾತುರಕ್ಕಳ್ಳ ಬಳ್ಳುವುದು ದುಖ್ಯಲಗತಿ ಮತಿಗಗೋಚರಮಂಬಕೆ ॥ (12)

ನೆನೆದ ಬಯಕೆಯ ಸಲಿಸ ನಾವನುತ್ತುಮನುತಂ ।

ಮನವೊಲಿದು ಮೇಳುದಂ ಮಾಳ್ವನವ ಮಧ್ಯಮಂ ।

ಕನಲಿಸುತ ನುಡಿಯ ಪಾಲನೆಯ್ಯದಾತ್ಮಭವ ನಾತನೆ ಕನೀಯನಾತ್ಮ ॥

ವನಧಿಮೇಲಬಲಿಯಾಣಾಗಿ ಸೌಮಿತ್ರ ಧನರನ್ನ ।

ವನು ಬಿಟ್ಟು ಗರವನೇವಿಸು ತುರ್ಚಿವನ ಪೂಗ ।

ಲಿನೆ ಜನವಕೊಪ್ಪವಂ ತಬ್ಬಿನುಡಿದೆರಡಾಡೆ ನಿಫು ಸತ್ಯಮಂಬಕೆ ॥ (13)

ಸಂದೇಹನುನಿತಿಲ್ಲ ಮಯ್ಯನ ಮನೋರಥವ ।

ನಂದದಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸ ಕೈಗೈವೆನಿದು ಸತ್ಯ ।

ಮೊಂದೊಡಂಬಡತ ದನುಗೈವೇಳ್ಳೊಮೊಂದಿಗುಂ ರಾವನೇರಡಂ ನುಡಿವನೆ ॥

ಕುಂದದುಸುರನುಲಕ್ಷ್ಯಪತಿಯಾಣಾಗಿ ನೆನುನೆಗುತ ।

ಳೊಂದಳ್ ಮನೋರಥಂ ಫಲಿಸಿತೆಂಬಾನಂದ ।

ದಿಂದ ಮುಂದಣ ಕಡ್ಡ ಮೋರಪೋರೆಗಳಾಗವೆಂದುಮಾಯದ ವಿನಯದಿ ॥ (14)

ಪಿಂತೆ ನಿರ್ಜರರಸುರರಾಜಯೋಳ್ ಸಂಪ್ರೀತಿ |

ಪಂಕ್ತಿರಥಗುದಿಸಲ್ಕಿ ಪಾಲಿಸಿದ ವರಗಳ |

ನ್ನಿಂತಿರಿಸಿ ನೈವತಿಯೊಳಗಾಂ ಬೇಡದಿದ್ದೆ ನೀ ಪರಿಯಂತ ವಸ್ತುಗಳನು ||

ಅಂತರಂಗದ ಪಾಣಿಯಲ್ಲ ಸ್ನಾಹೈಕಸುರರ

ಸಂತೆಯಾ ಯವಸರದೊಳಾಂ ಕೇಳ್ವೆನೆಲೆ ತನಯ |

ನೀಂ ತಿಳಿದೊಡಾಲಿವುದು ಮೃದುದಾಂತ ನಿಜವನುಡಿವಾತರೊಳ್ಗಳನೆಲೆ || (15)

ರಾಮಾಚಂದ್ರಗೆ ಯಾವ ರಾಜ್ಯಭಿಕ್ಷೇಕಮಂ |

ನೇಮಿಸಲ್ಪೆರೆದಿರ್ಪ ಸಂಭಾರದೊಳಗಿಂದು |

ಮಾಮಾಕಾತ್ಮಜ ಭರತಗೀ ರಾಜ್ಯಪದವಿಯಾಂ ಕರುಣದಿಂದಿತ್ತು ಖಳಕ ||

ಈಮಹಿಯನುಳಿದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಮಾನಿ |

ಸ್ತೋಮದೊಡವೆರೆದು ವಸ್ಯಾಕಾರನಿಯಾಮದಿಂ |

ರಾಮ ನಿರವೇಳ್ಯಂತು ಕೃಪಗೆಯ್ಯ ಭವನೀಯಾಭಿಕ್ಷೇ ಸತ್ಯವನಾಂತುದು || (16)

ಮದ್ವಜನ ರಚನೆಗಳ್ ಕೃತಿಕಲಿತ ಮಾಗಲ್ ಭ |

ಯದ್ವಯಾಂ ಜನಿಸಿದುದು ಧರ್ಮಲೋಪದಿ ನಿರಯ |

ಮದ್ವಯಾಂ ಸತ್ಯಮನಿಸಲು ಕೂರ ನೀನಾಗೆ ನಿನ್ನದಾಶ್ಚಿಣ್ಯಮಾಡಸಿ ||

ಹೃದ್ಯನಸದೊಳ್ಳದಕ್ಕದಕೊಂಡು ಬೇಳ್ತೊಡಾ |

ಇದ್ವಚ್ಛಿರೋರತ್ನ ಮಾನವಿಡಿಹಿನಿದು ರ |

ಘೋದ್ವಹನೆ ನೀಂ ದಯದಿ ಪಾಲಿಸಲ್ವೀಳ್ಕುಮೆನೆ ನನುಸಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (17)

ತರುಣ ಪರಿಮಾಳಕಲನಂಗೈದು ಭೂಭಾರ |

ದಿರವ ಮೊದಲಂ ಪ್ರೊರೆವುದೆಂದು ಸುಖರೂಪಮಂ |

ತರಳಂಗೆ ನೇಮಿಸಿದಿರಾಭಯಮಂ ಪರಿಕೆಸಿದೊಡೆನ್ನಲ್ಲಿ ವಾತ್ಸಲ್ಯವು ||

ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ತಾಯಿ ನೋಯದೆನ್ನಯ ಮನಂ |

ಹರಾಪಗೊಂಬುವದಿದೆ ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು |

ಚರಿಪೆನಡವಿಯೊಳ್ಳ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂ ಪಿತನ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯ ಗೈವರೆ || (18)

ರಸೆಯರಸನುಕ್ತಿಯಾಂ ಪಾಲಿಸುವೊಡಾಂ ಚೀರ |

ವಸನಂ ಜ್ಞಾಧಾರಿ ಯಾನಿಸಿ ವನಮಂ ಪೊಗುವೆ |

ಪ್ರಸಿಯನೊಂದಂ ತಿಳುವೊಡಿಚ್ಛೆರೆ ಪಿತನೆನ್ನ ನುಡಿಸದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ ||

ಪೊಸತೆಲಿವುದಿದಕೆ ಮುನಿಸಂದಾಳಸಲ್ಲದೀ |

ವಸುಮತಿಯನುಳಿದು ಮಾನಿಯಾಕೃತಿಯೋಳೇ ದಿನವೆ |

ವೆಸನಗೊಳ್ಳದ್ದೆದುವೆಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಸಂತಸದೊಳುಹುದಿನಿನ ವನಕೆ ತರದೆ || (19)

ಧನಕನಕರಾಜ್ಯಮಂ ವಸ್ತುವಾಹನನಿಜಯ |

ಮನಿತುಂಬದಂ ಪ್ರಿಯದೆ ಭರತಗಾಗಿತ್ತದೆಂ |

ಜನಪಗುರುಪಿತ ಹಿತಕೃತಜ್ಞ ನೇಮಿಸಿದುದಂ ಮಾಡದಾನತಿಗಳವೆನೆ ||

ಕೆನಿಸಿಂದ ಮೊಗವನಿಳೆಗರ್ಪಿತ ಕಂಬನಿಯ |

ನನುವಿನಿಂದೊಂದ ನಡಗಿಡಗಮರ್ಚಿವುದು |

ಕನಲಿವುದು ಮನ್ನೆ ನವಿದೊಂದನಾಂ ಬೆಸಗೊಳಲು ಪ್ರತಿಪದಂ ಪದಮನಿವುದು ||

ಭರತನು ಬಾಗರೆಯಲಟ್ಟುವುದು ಚಾರರಂ |

ದೊರೆಯೊರೆಯಾದಿರೊಡಂ ಪೋಗುವೆ ವನಕ್ಕೊಂದು |

ಹರುಷಗೊಳುಗಲ್ ಭವಚ್ಚಿತ್ತಮಂ ಮತ್ತಿದಕ್ಕೊಣೆಯಂ ಜನಿಸದೆನುತ ||

ನರನಾಥನೆಂದನು ವೇಳಲಾನಂದದಿಂ |

ತರುಣನು ಕರೆಯಲಟ್ಟಹೆನ್ನಸಾರಥಿಗಳ |

ಪೊರಮಡುವುದುಚಿತಮಾಲಗ್ಯಮಿಲ್ಲದೆನುತ್ತಮೊರದಳಾ ಭರತಾಂಬಿಕೆ || (21)

ನಿನ್ನ ಮುಂಗಡೆಯಲೀ ಮಾತನುಸಿರಲ್ಕರನ |

ಖನ್ನತೆಯನಾಂತಿಹಂ ವನಕೆ ನೀಂ ಗವಾಸದಿ |

ರ್ವನ್ನ ಸ್ನಾನಾನ್ನಪಾನಂಗೊಳ್ಳದನುತಾಪಗೊಳ್ಳತಿರ್ಪನಿದು ಸತ್ಯವು ||

ಎನ್ನುವೀ ದಾರುಣದ ವಾಣಿ ಶ್ರುತಿಪಥಮಂಟು |

ವನ್ನಿಗಂ ಹಾ ಕದ್ವಮೆನುತ ಭೂತಳಕುರುಳ |

ಬನ್ನಬಡುವಯ್ಯನಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ರಾಮ ಮಾತೆಯೊಳೊಂದನು || (22)

ಧನರಾಂಕ್ಷೆ ರಾಜ್ಯದಳಿಲಾಬೆಗಳ ನುಳುದು ಸ |

ನ್ಮನಿಪ್ಪದೋಪಮಮೆನ್ನ ಮನಮರಣ್ಯವ ಗಮನ |

ದನುಪಾಸನಮೆಳ್ಳನಿತ ನೋಂಕದಂಬಕ ತಾತನಪ್ಪಣೆಗೆ ನೂರಾಮದಿಯೊ ||

ಬಿನದಂ ಭವದ್ವಾಕ್ಯ ಮಿಂದಾನುಪೋಗಿ ನಿಜ |

ಜನನಿಗಾನತನಾಗಿ ಸೀತೆಯಂ ಸಂತೈಸಿ |

ಮನದ ಹರುಷದೊಳ್ಳದೆ ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಪೋವೆನಿದಕ್ಕೆ ಸಂಕಯಗೊಳದಿರು || (23)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಯಂ ಮೊದಲರಸುಗಳ ತೆರದೊ |

ಳಾರಾಜನುತ ಮಖಿಲ ಲೋಕಮ ಪೊರಯಿಪಂ |

ಅರಾಜನೆನಿಸಿರಲಿ ಭರತ ನಿನವಂಶಜರಸಕಲಮುನಿ ಮೃಗಯಿಂ ||

ನೀರಾಜಿತಾಂಭ್ರ ಪದರೆನಿಸಿರ್ಪರಾತಂದ |

ಲಾರಾಜನಾರೈವ ನೆಲಕ್ಕೈದೆ ಪೋವೆನೆನ |

ಲಾರಾಜ ನಾಲಿನುತ ಭನರವನುರೇಳದಗಸಂಜೆಯಂತಾದನು || (24)

ಎಂದೊರದಜೇತನದ ಪಿತಗೆರಗಿ ಬೇಗ ಬಲ |

ವಂದು ಕೇಳಯಸುತೆಗೆ ನಮಿಸಿ ಕಕ್ಷಾಂತರಗ |

ಳೊಂದೊಂದ ಕಳೆಕಳೆದು ಬರುತ ನಮಿಸುವ ಭೃತ್ಯಮಿತ್ರಾದಿಗಳ ನೇಹದಿ ||

ಬಂಧುರದ ವಜ್ರನರಜನೆಗಳಲುವಚರಿಸಿ ನಡೆ |

ತಂದು ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಾರ್ಥಸಂಭಾರಕಂ |

ವಂದಿಸಿ ಕಶಿದ್ರಭಾಭತ್ರಜಾಮರಗಳಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ಮಮತೆವಿಡಿದು || (25)

ಬರುತಿರಲು ಪಿಂತೆ ಮೊರೆವುತ್ತಮುರಗೇಶನಂ |

ತರಿನಿಕ್ಕಂತನ ಸುಖಾತ್ರಾತನಯ ನೈದುತಿರೆ |

ನೆರೆದ ನೈವಮಂಡಲಂ ವಿಪ್ರಬಾಂಧವನಿಚಯಲೋಕ ವಿಸ್ತಯವಾಗುತ ||

ದೊರತನದ ಚಿಡ್ಡೆಯೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ವಾಹ್ನಿಯಮ |

ವೆರಸಿ ತ್ವರಿತದೊಳ್ಳಿಸುತಿಹುದಿದೇಂ ಕಾರಣಂ |

ತಿರಗಚ್ಚರಿಯ ಬೀರುತ್ತಿದೆ ಎನುತ ಸಲ್ಲಾಪಗೈದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದುರ್ದು || (26)

ಕರಗತದ ರಾಷ್ಟ್ರದಭಿಷೇಕಸಂಭಾರಮಾಂ ।

ಬೆರತಾದುದೆಂದು ಮನ ಕುಗ್ಗಿ ದುದೆ ಮಲಿಸತೆಯ ।

ಪೊರದುದೇ ಮಾಖಮೈಕೆಲಿಂದ ತಂಗದಿರಗೇಂ ಕಲೆಗೂಣಯಾಂ ಬರ್ಪದೇ ।

ಎರಗಿದರನುಪಚರಿಸಿ ಸ್ನೇಹತರ ಸಂತೈಸಿ ।

ಪುರಜನವ ಮನ್ನಿಸುತ್ತ ಸಂತೋಷಚಿತ್ತದಿಂ ।

ದೊರೆಯಂತೆ ತಾಯ್ವನಿಗೆ ನಡೆತಂದನೂಲವಿಂದ ಚಿಂತೆ ಲೇಕಂ ತೋರದೆ ॥

(27)

ಬಡನುಡಿಯನಾಡದೊಡೆ ಬೇಸಗಂಗೆಳುನದೊಡೆ ।

ತುಡುಕದೆ ವಿಪಾದಮಂ ತನ್ನ ಮಾತಾಧಿಕ್ಕು ।

ದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕಂಡೆಮ್ಮನಾರೈವ ಸ ರತರು ವನ್ನೈದೆ ಕಾಕನಕೆ ಕಳುಪಿ ॥

ಮಡದಿಯಳ ನುಡಿವಿಡಿದು ಮುಂದಾವಗತಿಗಳಂ ।

ಪಡೆದವನೇನುತ್ತರಗನೇಂ ಗೈದನೆಂದೆನು ।

ತ್ತಡಿಗಡಿಗೆ ಕುದ್ಧಾಂತದಬಲೆಯಾರ್ ಕರುಗೂಡೆಗಳಗಂದಿಯವೊಲಾದರು ॥ (28)

ಮರುಗಲಂತಪುರಸ್ಕೈಯೊವೆಡಬಲದಲ್ಲಿ ।

ದೊರೆಯಾನುರೆ ಬರುನುಡಿಯ ನಾಡುವವರಂ ನೋಡಿ ।

ಕರಿಗಮನದಿಂ ಪೊರಗೆ ಬಂದಮಾತೃದಿಗಳನುಪಚರಿಸಿ ನಿಳಯದೆಡೆಗೆ ॥

ಬರಲು ಪೊರವಾಗಿಲೊಳುರ್ದ ವೃದ್ಧರೊಳುಮೆನಿ ।

ಹರುಷದಿಂ ನೋಡುತ್ತಮೆರಡನೆಯ ಬಾಗಿಲೊಳು ।

ಧರಣೀಸರಾದಿಗಳ್ ಪಾಪಜ್ಞರೊರೆ ವಂದಿಸುತ್ತ ಸಂತಪಿಸಿ ಮುಂತೆ ನಡೆದು ॥

(29)

ಪೋಗಲಂತಪುರದ ಬಾಗಿಲೊಳು ಸ್ತ್ರೀಬಾಲ ।

ರಾಗಾಹಿತ ಶ್ರೀಕರಿದಿರಿದ್ದು ಮೃದುಕಲಿತ ।

ಮಾಗುರ್ಪ ನುಡಿಗಳಂ ನುತಿಸುತೆರಲನಿತರೊಳಗೀ ವಾರ್ತೆಯಂ ತಿಳಿಸಲು ॥

ಪೋಗಿ ಕಂಡರ್ ಪೀರಮಧ್ಯ ಮಧ್ಯಾಗ್ನಿನೇ ।

ಮಾಗಿ ವಾಚ್ಛೆಯಮದಿಂದಂತರಾಯಾಪಹು ।

ದ್ರೋಗರಾದ್ರೋಗದಿಂದಿರುವ ನಿರ್ಮಲೆಯನುರಾಮಾನಿ ಮಸ್ತಕಮಾಣಿಯನು ॥

[(30)

ಎಡದ ಮಡದಿಂದೊತ್ತಿ ನಾಲ್ಕುದಳಗಳನಾರ ।

ರೆಡೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣಾಂಭ್ರಿಯನಿಟ್ಟು ದಕದಳದ ।

ಜಡದಮಂ ಬಲಿದು ಪವಿನಾರುಸಂವರ್ತಿ ಕಾಬಂಧನಂಗೈದು ಬಳಕೆ ॥

ತೊಡರಿಸುತ್ತಡ್ಡೆಳವ ಸಭ್ರಭೂಶಿಖಿಗಳಂ ।

ಪಿಡಿಮ ರುದ್ರಸ್ಥಾನ ಮರುತ ವೃಜ್ಞನಗಳಂ ।

ತುತುಕಿ ಸರಸ್ವತಿಯ ತತ್ಸಯಾವಸ್ಥೆಯಿಂದಿಹ ದೇವಿಯಂ ಕಂಡನು ॥

(31)

ಕುಸುಮಾಕ್ಷತಂ ಲಾಡೆ ದಧಿ ದೂರ್ವಘೃತಗಳಂ ।

ಲಸಿತ ಜಲಪೂರಿತಸ್ವರ್ಣಕಂಭಂಗಳಂ ।

ಕುಸುಮಾಚರಗಳಲಿ ಕ್ರತುಭುಗನಿಗರ್ಪಿಸುತ್ತ ಭೂಸುರವರಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ನಿಕೆಯೊಳಗೆ ನಿರ್ಮಾಯವೆನೆವ ಋಜ್ಜುಂತ್ರದಿಂ ।

ಕಶಿಧರನ ಸತಿಗೆ ವಂದನೆಗೈದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ।

ದನಕಕಕ್ಕೆ ನಿರ್ಮಿಷ್ಟಮವ್ವಂತೆ ಮಾಡಿ ಸಿರಿಯರಸನಂ ಜಾನಿಸುತೆರೆ ॥

(32)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಾಭಿಗಮವಾರ್ತೆಯಂ ದೂತಿ |

ಯಾನುಸರಿಸುತೆಚ್ಚ ರಿಸೆ ಜನನಿ ಜನಿತಾನಂದ |

ಮನಸಿನಿಂದಿಚ್ಛಿಸುತಲಿವ್ವನ್ನ ಮಹಿಮೋನ್ನತಾರ್ಣವಂ ಬರೆ ಕ್ರೋಡಕೆ ||

ಘನರವದೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಯಾಗಿರರ್ಚೆ ಜೋಷ್ವೀತಿ |

ಮನುಗೆ ಪ್ರತಿಪದ್ಯಪ್ಪಿಯಿಂದವನಂದಿಸುವ |

ಮುನಿಯಂತೆ ಬರದಿದಳಾತ್ಮಭವನಂ ನುಡಿಸಲೆಚ್ಚ ರಿಕೆ ಮೈದೋರದೆ ||

(33)

ಬಂದೆರಗಿ ಭಕ್ತಿಯಂ ಕೈಮಾಗಿದ ಸುಮನಸಾ |

ನಂದನನ ನಂದನನ ನಿಚ್ಚಿಸುತ ಸುಮವಾಲೆ |

ಯಿಂದಧಿಕ ವೃದ್ಧ ರುಚಿರ ವೆತ್ತಬಾಹಾಲತಿಕಗಳಲಪ್ಪಿ ಮಾದ್ವಿ ಸುತ್ತ ||

ಮುಂದುವರಿದಾನಂದನೋಗೆಯ ಮಸ್ತುಗ್ರಮಂ |

ಜಂದದಿಂದಾಘ್ರಾಣನಂ ಗೈದು ತುಷ್ಟವಡೆ |

ದಂದದಿಂದಕದೋಳ್ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಪರಸಿದಳ್ ರಘುವಂಶವಾರ್ಧಿಕಶಯ ||

(34)

ವರವೃದ್ಧರಾಪರ್ಷಿ ಧರ್ಮಿಷ್ಠರಿಂದಧಿಕ |

ತರಕೀರ್ತಿ ಸಂಪದಾಯುಷ್ಯಗಳನ್ನೈದಿ ನೀಂ |

ದೊರೆಮಾಳ್ವ ಯಾವರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕಮನಂತು ಹರಿವಿಷ್ಟರದೊಳೆಸೆವುತ ||

ಇರುವುದಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸಗೊಂಬಿನೆಲೆ ಮಗನಿ |

ಪರಿಪರಿಯ ಭಕ್ತ್ಯಭೋಜ್ಯವನುಂಡು ಸಂತೋಷ |

ಕರಗೊಳುವುದಿನಲವೈಗಧಿನಮಿಸಿ ಮೆದು ಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದಿಂತೆಂದನು ||

(35)

ಹ್ಲೇಮಂಕರಂ ಭವತ್ಕರುಣಾಕಟಾಹ್ಲದಿಂ |

ಕಾಮಮೆನಿ ಕೈಗೂಡಲಹುದಾದೊಡವನರದಿ |

ಭೂಮಿಪಾಲಂ ಸತ್ಯಸಂಧಮಸ್ತಕಮಣಿಯುದಾರತೇಜೋರಾಯು ||

ನೇಮಿಸಿದ ತತ್ಯಮಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ತ್ವತ್ಪಾದ |

ತಾಮರಸಕೃತರಲಿಂದೈತಂದೆ ನೋಡೆನುತ |

ರಾಮಪುರನಾಯಕಂ ಮಾತೆಯೊಳ್ ಪೇಳ್ವುದಂ ಮುಂದೊರೆವೆನಗಸಂಭವೆ ||

(36)

(ಸಂಧಿ 8, ಪದ 353.)

ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ಅತನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸುವ |

ಮಾತ್ರೆಯ ಮನೋರಥಂ ಜಾತುಚಿತ್ತಸವಿಕಲ್ಪ |

ರೀತಿ ಯಾನುಸರಿಸದಂತುಪಚರಿಸಲನುಗೈದನನುಜನಂ ರಘುವೀರನು ||

ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ದಯೆಗೈದು |

ಸುರುಚಿರದ ವನ್ಯಮೂಲಾಹಾರ ಯಮಿಗಳಂ |

ಪರಿಪಾಲನಂಗೈಯೆ ಪದಿಸುಲ್ಕುವತ್ಯರಂ ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದಮೆನಗೆ ||

ದೊರೆ ನಿಯಾಮಕಗೈದಕತದಿಂ ಫಲಾಹಾರ |

ನಿರುಗೆಯಾಗಿರಲದಂ ಬಿಟ್ಟು ಸಿದ್ಧಾನ್ನಮಂ |

ವರಿಸಲಿಂತಹುದವ್ವಿ ಯೆಂದನಾ ರಘುವರಂ ಕೈಲಾಧಿರಾಜತನುಜೆ ||

(1)

ಶೀತಾಳು ಕಮಲೋಪವೀತಮನಿಸಲಾಮೋಗಂ |
 ವೇತಾಳಸೋಂಕನನುಕರಿಸಿ ಒರೆ ಶುಭರದಂ |
 ಸೋತಾಳಯಂದದೊಳ್ಳೆಡೆದಳಪ್ರಿಯಾವಾಣಿ ಶ್ರುತಿಕಲಿತಮಂದೆನಿಸಲು ||
 ಭೀತಾಳಯೊಳ್ಳ ಕುರ ನಿಕರಪರಪಿರೆ ನೋಡಿ |
 ಮನತಾಡಲಮ್ಬದುಮ್ಬಳಗೊಂಡು ರಘುವರಂ |
 ತಾ ತಾಳದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳರಿಸಿ ಸಂತೈಸುತಂ ಮಗುಳಿ ಮಾನದೊಬ್ಬನು || (2)

ಬೇಸಿ ಬೆಜ್ಜಣಿಗಳಿಂದಬಿಲೋಪಚಾರಗಳ |
 ರಾಸಿಗಳ ನೆಸಗಲಿಜ್ಜತ್ತು ನಿಶ್ಚಿಸುತಾಗ |
 ಛಾಸತೀಮಣಿ ರಾಮಚಂದ್ರನೊಡವಿಂತೆಂದಳಲಿಮಗನೆ ವತ್ತಿಯ ದೆಸೆಯಂ ||
 ಈಸು ಸುಖಮಂ ಪಡೆಯಾದಾದೆನ್ನೆ ನಿನ್ನಿಂದ |
 ಲೀಸನಾರ್ಜಿವನೆನ್ನುವಾಸಯಿಂದಿರೆ ಬಂದು |
 ದೀ ಸಮಯದೊಳಗತುಳ ದುಸ್ತರ್ಕೈ ವಿಭ್ಯಮನ್ನೇನೆಂದೆ ಕೃತಕೃತ್ಯಮಂ || (3)
 ಕಲಿತಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿಲ್ಲ ಸಫಲಗಳಿಂದ |
 ಮಲಘು ಸಂಕಲ್ಪಸಿದ್ಧಿ ಸಿತಾತ್ಮ ಸಂತೋಷ |
 ಕಲಿತನಿಧಿ ಕಂಗೆಸಿದುದೆತ್ತುವೆನೆನುತ್ತ ತುಳ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳೊಳುವೆಡೆಯೊಳು ||
 ಬಲಿತಚಿಕುರಂಗಳಂ ಕದರಿ ಕೆಂಗಿಡಿಗಣ್ಣ |
 ನಲುಗಿಸುತ್ತ ಪಿಡಿಯಲವ್ವಸುವ ಪಿಣಾಚಿ ಬಿಂ |
 ದಲೆವಂತೆ ಕೈಕಾಮಹಾಭೂತವಾಕ್ರಮಿಸಿತನ್ಮನ್ಮನೋರಥವನು || (4)

ನಿರತಿಶಯ ಸುಖವನನು ಭವಿವೆನೆಂಬಾಸೆಯಲಿ |
 ಚರಣಾಲ ತಪವಿದು ಪಡೆದು ಪುತ್ರರ ಹರುಷ |
 ತರಗೊಂಬ ಸಮಯದೊಳಗವಿಟ್ಟ ನೆಂದನಿಸಲಾನೆಂತು ಪೊರದವನನುವನು ||
 ತರುಣರಂ ಪಡೆವುದತಿದುಖಾಕರಂ ಮಕ್ಕ |
 ಇರಿಯದಳಗನಿತೆ ಪುಸಿ ಕೋಕಮೆಂಬೀಗಾದೆ |
 ಪರಿಕೆನೆ ನಿಜವಾಯ್ತು ಹಂಕಾರಮಂ ಪೋಯ್ತು ವಿಧಿಕ್ಯತವೊರದಾಯ್ತು || (5)
 ತನಯಗತಿಶಯರಾಜ್ಯ ಸಿರಿಯಡನೆ ತನ್ಮಾತೆ |
 ತನುಭಾವವಂ ಮರೆದು ತನ್ನವರ ಮುಂಗಡೆಯ |
 ಉದಿನಂ ಬಿರುನುಡಿಯ ನಾಡುತಿರಲಾಂ ಕೇಳ್ದನಾಧಿಯಂದದಿ ತೊಳಲತ ||
 ತನುವ ಪೋಷಿಸುವದಕೆಂದಧಿಕ ಸುಖ ನಿನ್ನೊಡನೆ |
 ವನದಿ ತಾಪಸಿಯನಿಸಿ ದಿನವ ಕಳೆದವೆನೆಂದು |
 ಮನದ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮಗನೊಳಂ ಬೇಳ್ಳದಂ ವಿಸ್ತರಿಸಲೆಂತವುದು || (6)

ಹರಿಯಾವನೋನ್ಮಾದಿ ಮೆರೆವ ಸೇಧುರನಾವ್ತು |
 ಚರಣದಮ್ಬುಳ ಸನ್ಮೇತ್ರಿ ಬೈಕಾಚಮಿದ |
 ಕೊರೆಯ ಲಿಂತಹುದಮಿತ ಮೈಭವದ ದುರ್ಮೇಧಿ ಸಿರಿಯಡನೆ ಪರಲನೆಂತು ||
 ಅರಿದವಳಿ ನೆರರೆಂದು ದುರುಳಿಯಾಜ್ಞಾಕಲಿತ |
 ಪುರದನರಂಜನಕಾರಣದೆಡಹುತಮೆನ್ನೆ |
 ಪೊರದಪರದಾರದರ ತಿಂತಿಣಿಯೊಳಂತಿರಲಕ್ಕು ಪರಿವಂಕ್ತಿಗಳೊಳು || (7)

ಪತ್ತಾರುಸಾಗರದ ಪರಾಭ ತಪದಿಂ ಬಯಸಿ |

ವೆತ್ತು ನೇತ್ರೋತ್ಸವಗೊಳುವೆಡೆಯೊಳನಿತಿ |

ಪತ್ತಡನಲಿಂತನುವ ಪೊರೆದಪಂ ಮೃಗಿಗಳನ್ನಲವ ಕಾಶಿಣ್ಣ ಕುನಿಯ |

ಮೊತ್ತದೊಳ್ ಮನೆಗೆಟ್ಟ ಬಾಳ್ಯಾದೇನಯ್ಯ ನೈವ |

ಸತ್ತಮನೆ ನೀಚೆಂದತಿನೀಚಕರಮೆನಿಪ |

ತತ್ತರದೊಳಾನಿವೃದ್ಧನುಚಿತಂ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವಧಿಕ ಲೇನು || (8)

ಎತ್ತನೆಂದೈತಂದುದಿಂದ್ರಜಾಲೋಪಮಿತ |

ಮಿತ್ತು ಕೈಕಾವಚನೆ ರೂಪಾಂತು ಕಾಲಕಾಲ |

ವೆತ್ತುದಂ ನೈವಕಳೆ ಬಹುಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ನಿಷ್ಕೃಪೆಯೊಳವುತ್ತುಮಂ ||

ಎತ್ತಲಾದುದು ಕನಸಿ ಲರಿವೆನೇ ಕರ್ಮಫಲ |

ಮೊತ್ತರಿಸಲನುಭವಿಸದನ್ನ ತೀರದು ಭಾವೆ |

ವೆತ್ತು ಭರದಿಂ ಮನೋರಥಮಾದುದೇಂ ವೇಳೈ ವಿಧಿವಕವ ಮಿರಲಳವೆ || (9)

ಅವಧಿಯಿಲ್ಲ ದನಂತಚಿಂತಾವ್ರಳಾವದಿಂ |

ದಮಿರಳದ ದೈನ್ಯಗೊಳ್ಳತಿಕ ಮಾತೆಯಂ ನೋಡು |

ತವಸರದ ವಾಣಿಯಿಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಯಿಂತೆಂದ ತಾಯೆ ಕರಗತದ ಸಿರಿಯ ||

ನವಸಿ ವನಕ್ಕೈದುವುದನಾಚಿತ್ಯಮದನನಿಂ |

ಯಾವತೀವಕಂವದಂ ದುರ್ನೀತಿ ಚರತ ಮೇ |

ಲವೀಕದಿಂ ನುಡಿದ ನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆಂದಿರೊಡಂಬಡುವರೀನೊಬ್ಬರೊಳ || (10)

ಲೂದಿತ ದಕ್ಷಿಂ ದಾಂತ ಶಾಂತ ಸರ್ವಾಲೃದಿ ? |

ವಿದಿತಾಗಮಾರ್ಥ ಪಿತೃವಾತ್ಸವತ್ಸಲ ಮೃದುಲ |

ಸದಯನಾಗಸರಹಿತ ರಘುವೀರನು ವನಕ್ಕೆ ಪೋಗೊಂದನೆಂತು ನೈವತಿ |

ಅದುಭುತೋನ್ನತ ಪ್ರಳಾಪದಿಂದೀಧರಾ |

ಭೃದಯಗಳನುಳದಿವಿಗೈದುವುದಿದೇಂ ಭರತ |

ಪದವಿಗೈತಕನಂತು ಸ್ತ್ರೀವಚ ಕೆಳ್ಯವುದು ವೀರಮತವಲ್ಲಂಬಿಕೆ || (11)

ಮರದಿಟ್ಟುಮಂ ಮದನಪಾರವಕ್ಕೈತೆಯಿಂದ |

ಮರೆದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಮತಿಯನುಚ್ಛೇದಿಖಲತೆ |

ವೆರೆದವಂ ಗುರುವಾದೊಡತನಂ ಶಿಕ್ಷಿಸುವೊಡಿದು ಧರ್ಮಸಿದ್ಧಾಂತವು ||

ಭರತನಂ ತಂದಿಟ್ಟು ದುಷ್ಕಾರ್ಯ ಕರಣಿಗಳ |

ನೊರಸಿ ನಿರ್ಮಾನುಚ್ಛೇದವೆನಿವೆನೀ ಧರಣಿಯಂ |

ತ್ವರತದಿಂ ತೋರ್ವನಿದಗ್ರದನ ಪದಯಾಗಕ ಭುಜುಲಪರಾಕ್ರಮವನು || (12)

ಅಬಲಾವಚನದಿಂದ ಕರಗತದ ದೊರತನವ |

ನಬಲಾಗತಮೆನಿಸಿ ಪೋದೊಡಮ್ಮಂ ಲೋಕ |

ಮಬಲಾಖ್ಯಗೈದಿಹರೆ ನೆರೆದರಿಗಳಂ ತರಿದು ಕೈಗೈವೆ ನರಸುತನವ ||

ಅಬಲಾನನೋದ್ಯುಕ್ತ ಮಾತುಳನ ನೊಡವೆರದು |

ನಬಲಾಡ್ವಟೆಂದೆನಿಸಿ ಭರತನೈತಂದೊಡಂ |

ಅಬಲಳ ಯೆನಿಸುವೆಂ ಶಾಕಿನೀಗಣಕಂದು ಪಲೊರೆದುಗರ್ಜಿಸಿದನು || (13)

ಇಂತನಂತ ಕಠೋರ ತರ ನುಡಿಗೃಂದ ಕ |

ಲ್ಪಾಂತರುದ್ರನ ತೆರದಿ ಕೋಪಿಸುವ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಯಂತ ರಂಗಾ ಕ್ರೋಧಮಂ ತಿಳಿದು ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಿಯೊಳಾತನೊಡಂಬಡಿಪೊಡೆ |

ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ದುಃಖಾಸ್ಪದಕ |

ಶಾಂತಿ ವೇದಾಂತಬೋಧೆಯೊಳ್ಳ ದುಳಿದ ವೃ |

ತ್ವಾಂತದಿಂ ಕಡೆಗೊಳಸಲೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಮೃದುತರವೊಲಂತೆಂದನು || (14)

ಹಾಲಾಹಲದಿ ಪ್ರಟ್ಟಿ ಹತ್ತಿ ಸತಿಯರ ಚಿತ್ತ |

ಮೇಲಾಳುಸರಣಿಯಿಂ ವರ್ಧಿಪ್ಪ ವಾಗ್ನಿ ಯುವ |

ವೀಲಾನುಕಾರಮಂ ಪಡೆವಗ್ನಿಯೊಪ್ಪಾಧತರಮೆನಿಸ ಪಾವಂಗಳ ||

ಮೇಲಾದ ವೃತ್ತಿಗೊಳಸುವ ಕ್ರೋಧಮಂ ನಚ್ಚಿ |

ಬಾಲಾನುಲಾವದಿಂ ದುಸ್ತೃತ್ತ ನೆನಿಸಿ ಭೂ |

ಪಾಲತೆಯ ಪಡೆವೆಂಬುತ್ಸವದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿಹ ಮರುಳಿ ಮತ್ತದನುಯಾದೆ || (15)

ಕೋಪಗೊಂಬುದೆ ಸಕಲ ಪಾಪಕ್ಕೆ ಕಾರಣಂ |

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ನಿಧಾನಗಮ್ರತಾರಣಂ |

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ಸಕಲ ಸನ್ಯಾಗದಾರಣಂ ಚಿತ್ತವೈಕಲ್ಯಕಾರಣಂ ||

ಕೋಪಮೆಂಬುದೆ ನಿರಯಸೌಖ್ಯಗಳನೊಳ್ಳಕೊಂಬ |

ಕೋಪಮಶುಭಾಗಾರಮದಯಶೋಮಂದಿರಂ |

ಕೋಪಮಾವ್ಯಂ ಬಧಿರವೊಕನಡತಾನಿಲಯ ವಿಲಯಶ್ರೇಯಃ ಶ್ರೇಣಿಸೆ || (16)

ಕಮನಿಂದ ಭೇದವಿಾ ಕ್ರೋಧವದರೊಳ್ಳ ಜನಿತ |

ಕಮನ ತೃಷ್ಣಾ ದ್ವೈಬಲ ಪಂಪಾರವೊಡೆವೆರಿದು |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಪುರುಷನಂ ಮೋಹಿಸುತ್ತ ಸನ್ಯಾಗಸರಿಗೊಪ ಕಂಗಂಡದ ||

ಧಮನಿಯಂ ಸುಖವೆಂದು ಮುದ್ದಿಸಲೆಪ್ಪಿಗೆ ಸುಖ |

ಸಮನಿವೃದ್ಧಿ ದೀಪಕಳಕಾಸ್ಯಾದನಂಗೈವ |

ಭ್ರಮೆಗೊಳ್ಳ ಬದ್ಧೋತದಂದವೃದ್ಧಲೋ ರೋಷ ಹರ್ಷಮನೀವುದೇ || (17)

ಎಲಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಾಂತ್ರ ಮೇದಸ್ಸುರಕ್ತಸಂ |

ಕಲಿತ ಸರ್ವಕುಚಿನಿಧಾನ ಮಾಳ್ವಪಕ್ಯತಿಯ |

ನಿಲದನಿತ ಗಣಿಸದ ಕೃತಘ್ನ ಜಲಬುಲ್ಬದಪ್ರಾಯವಿದೇಹ ಬಳಕ ||

ಹಲವುಸುಖಕಂ ಗಾಳಿ ಮೇಘಾಳ ಮಿಂಚುಗಳ |

ಸಲಿತಪ್ರಿಯಮಿದಂ ನಚ್ಚಿ ಮತಿಯಂ ಜುಚ್ಚಿ |

ಕೊಲೆಗಳಸುತಿಕುದಾವ ಮೇಧೆಯಿಾ ದುರ್ಬೋಧಿ ಯಂತು ಸಂಜನಿಸಿತಕಟ || (18)

ತಾರುಣ್ಯ ಯೌವನಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ವೀಚಿಕಾ |

ಕಾರ ಸ್ತ್ರೀ ಭೋಗಾದ್ಯ ನೇಕಸುಖಮುಂ ತಡಿ |

ಅಪ್ಪರ ಸ್ವೀಕಾರ ತಪ್ಪಾಯನೋಪರಿಪತಿತಕಂಕಣಕ ಮಾಯಾಸ್ಪದಃ ||

ತೋರುವೀ ವಿಶ್ವಮೆಲ್ಲಂ ಸ್ವಪ್ನ ಗಂಧರ್ವ |

ವೀರ ನಗರೋಪಮಿತಮಿದ ಸತ್ಯಮೆಂದೆಣಿಸಿ |

ಧಾರಣೆಯೊಳುಂ ಸುಖವೆ ಒಯಸುವರು ದಮ್ಯಹಿ ಹರಿದಂಶಮಂ ಗ್ರಹಿಪೊಲು || (19)

ಬಾಲತನದಿಂದೊಂದು ನಿಮಿಷ ಯಾವನದಿ ಸ್ಥಿ ॥

ಲೋಲನೆಂದೆನಿಸಿಪುರ್ ದರನಿಮಿಷ ಧನಧಾನ್ಯ ॥

ಜಾಲದಾಡ್ಯತೆ ವೆರದನೆಂದು ಬೇಳುವ ಹೆಮ್ಮೆಯೊಮ್ಮೆ ಮತ್ತೊಂದುನಿಮಿಷ ॥

ಮೇಲಿದಾಂಜ್ರಮರೆನಿಮಿಷ ನರೆಸೆಯಿಂದ ॥

ಸೋಲಿರುವತನುನಿಂದರೆನಿಮಿಷ ವೇಷಗಳ ॥

ಲಾಲಿಸುವ ಖಜನಂತೆ ತೋರುತಡಗುವ ಸುಖವ ಬಯಸುವರೆ ಬುದ್ಧಿ ಪರರು ॥ (20)

ಬೊಲಿದೇಹ ಮಾತರನಾತಿ ಭೋಗಗಳಂಬ ॥

ರವಿವರ ನಿಮಿಷಬಿಡದರೆ ರೋಗಸಂದೋಹ ॥

ಕಲಿತಮಾಗಿಪ್ಪುದು ಪರಮಪುಣ್ಯ ನೋಡುತಹವೃತ್ತ್ಯು ಕಾರ್ತವ್ಯ ಬಳಕ ॥

ನೊಲದೊಳುಂ ಪುಟ್ಟುಪೋವುವ ನೋಡಿ ಕಾಣವಂ ॥

ತಲಪುದ್ರೆಯತ್ಯಗೈದಪರನೈಕೋವಣಿಗೆ ॥

ಬಳುಕುತಿಕರಂ ಬೇಳ್ವೆ ಮೂಢರಪ್ಪಾನ್ನನಿಂ ತನುಸುಖವ ಬಯಸಿ ಬಯಸಿ ॥ (21)

ನತಿಯಿಲ್ಲದೊಳಕಲಾಂ ಸುತರಿಲ್ಲ ಮಾಡೋಡೆ ॥

ನತಿಸಯದ ಧನವಿಲ್ಲ ದೊರದಡಿವರೊಳಗೊಂದು ॥

ವೆಧಿಕರಂ ಬಂದಡಗಲತಿಕ್ಕೇನ ತೊಳಲುತಿರಲನಿಶೋಳು ಮೃತ್ಯುಬಾಣಿ ॥

ಜೊತೆಗೊಂಬುದೆಂಬ ದುಃಖದ ಬಾಧೆಯೊಳ್ಳುಂ ಪೂರಳಾತಂ ॥

ಪ್ರೀತಿಯೊಳುದೇಹಗಳು ಪಳಗುಳಂದದಿ ತಿಳಿಯ ॥

ದತಿಸಯದ ಸುಖಗಳನು ಕಾರ್ಯಪರನಾದಿನಿ ಮಾರ್ಬೊದಿಂದಿ ಪುಸಿಯನು ॥ (22)

ತೀಡುವೆಲಿನಗಂಪು ತೀವ್ರಾಭಗಳ ಗುಂಪು ॥

ಮೂಡಿಬಹ ಚಪಲಾತಿ ಕಯಾದಿಂಪು ತೈಜಸದಿ ॥

ಕೂಡಿರುವಮೈಭವದಲಂಪು ಕಂಗೆಸದಿರುವ ಮರುತಮರೀಚಕದ ತಂಪು ॥

ಸೂಡುತಡಿಗಡಿಗೆತರ ನೋಲುಗುಳುನುತಿಕ ಜಡರ ॥

ನಾಡಬಾರದತೊಡರ ನಡುವಧೀನರ ನೋಡರ ॥

ಬೀಡೆಂಬುದರಿಯದಿದ ಚಿರಮೆನುತ ಲಾಲಿಸುವ ಮೂಢರಿಂಗೇನೆಂಬೆನು ॥ (23)

ಕತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡದದರೊಳಗಿದೊಂದಂಡ ॥

ಕತಿಪಯದ್ವೀಪಂಗಳವರೊಳೊಂದಿ ದ್ವೀಪ ॥

ಪ್ರೀತಿವಿಭಾಗದೊಳು ನವಬಂಡವೊಬಂಡದಲಿ ಚಪ್ಪನ್ನದೇಶದೊಳಗೆ ॥

ಕತಿ ಖೇಟವರ್ವಾಟ ನಗರಮಾಭೀರಗಳ ॥

ಜತೆಯನಿವ ಪತ್ರಣದೊಳುಖಳ ಬಾಗೆಗಳಾಳುದು ॥

ಪ್ರೀತಿಯೊಂದೆಗೇಣಿಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ಮಿದಕೋಸುಗಂ ಬಯಸುವರ್ವಯಾಲಾಸೆಯಿಂ ॥ (24)

ಹಿತಮಾತೆಸೋದರರ್ಹತಿಸುತಬಾರ್ಧವರ್ ॥

ಹಿತಮೆನಿವ ಭೃತ್ಯಾಧ್ಯರಲ್ಲ ಪುರಾಣಸಂ ॥

ಗತಿಯಿಂದ ಪಾನೀಯಾಶಾಪೆಯೊಳ್ ನೀರಡಿಕೆಗೋಸುಗಂ ನಿಖಲ ಜನರು ॥

ಜತಗೂಡಿ ತೃಪ್ತಿಯನುಪಜರಿಸಿ ಪೋಪಂದದಿಂ ॥

ರತಿಗೊಳಿಸಿ ನಿನಗತಿಗಳರಸಿ ಕೊಳ್ಳುವರೆಲ್ಲ ॥

ಯತನವಾಗೋಸುಗದಿ ಮೂಢರಳಸುವರೈವೆ ಪುಸಿಯ ಬಯಲಭ್ರಾಂತಿಗೆ ॥ (25)

ನರಪತ್ನಿಗಳಾಶ್ರಯಿಸಿ ತರಿದರಿಕುಲಂಗಳಂ ।

ಧರಣಿಧನಧಾನ್ಯಗಳ ಗ್ರಹಿಸಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳ ।

ಪೊರೆದು ತನುಸುಖಕೆಂದು ಪುಷ್ಕೃತ್ಯಗಳಮಾಡಿ ನೋಡದಾಯಾಸಗೊಂಡಂ ।

ಮರುಳರಂದದಿ ನರಳುತಿರುವರಿಯದೆ ಕಡೆಗೆ ।

ನರನಾಯ್ಕಳೆಂಜಪಿಸಿ ಮೃದ್ಭ್ರಷ್ಟಮಯಮೆಪ್ಪ ।

ನಿರುಗೆ ಮಾಯಾವರಣ ಮಹಿಮೆಯಿಂದೇನೆಂಬಿನೆಂತೊರೆವೆ ನದರ ಸಿರಿಯಾ ॥ (26)

ಧರಜಲಮರುತ್ತಗ್ನಿಯಾಕಾಕದಿಂ ಜನಿತ ।

ಕರಣ ದಕಕಂಗಳಂ ತನ್ಮಾತ್ರ ಬುದ್ಧಿಯೊಡ ।

ವೆರೆದ ಮಾನಸ ಮಹಂಕಾರ ಚಿತ್ತಾದಿಗಳ ಕ[ತದಿಯೊ] ಮೂರ್ತಿಬಳಕೆ ॥

ವಿರತ ಪದಿನೇಳುತತ್ವಾಕಾರ ಸೂಕ್ಷ್ಮತ ।

ತ್ಯೋಗ್ಯಾಲವಿಕೃತಿಕಾರಣಾಖ್ಯವಿೂ ಮೂರನುಂ ।

ಪರಿಸಿದರಂದಿರಂ ಪುರುಷ ನಿರ್ವೈಕಾರ ಭೋಗಿಗಳ್ಳನುಗಳತ್ತಿ ॥

(27)

ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯಿಂದ ಜನಿಸಿದ ಮಹತ್ತತ್ವ ।

ಮೇಲಕಂಕಾರಮುಂ ಸೃಜಿಸಲಮ ಪು[ನೀತ]ಕಂ ।

ಲೀಲೆಯಿಂ ಮೋಹಿಸುತಲಖಲ ಕರ್ಮಗಳಂ ಪೊರಿಸುತಂ ಮತ್ತತ್ತಗೆ ॥

ಕಾಲಕರ್ಮಗಳೊಂಟು ಮಾಡಿದುರ್ಗತಿ ಸುಗತಿ ।

ಯಾತೋಕನುಂ ಗೊಳಿಸಿ ಸಂಸರಣಿಯೆನಿಸುತಿಹು ।

ದಾತೋಕಿಸಲ್ಪುರುಷ ನಿರ್ವಿಕಾರಂ ಭೋಗದ್ವಿಬಂಗಳೊಂದಂಟನು ॥

(28)

ದಕವಾಯುಗಳು ಕರಣ ಪತ್ತಹಂಕರಾದಿ ।

ವಕವೀ ಪ್ರಪಂಚಗಳು ಗುಣ ಮೂರರಾಕಾರ ।

ಮಕುಭದ್ರಾಗಾರ ಮೆಂದರಿ(ದು) ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಶಾಂತಿಯಂ ಗೊಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ಕುಕಲಮವೃದ್ಧು ಹರುಷ ಕಾಮಧುಗ್ಬೇಡಿದುದ ।

ವಕಗ್ಯವುದಾಕ್ರಮದಿ ನೋಡಿದರೆ ನಿರ್ವೈರ ।

ವಿಕದಮನೆ ಕಾಣ್ಪಡೆಗುಮಾನಂದ ತನ್ನಿಂದತಾನೆ ಸಂಭೂತಮಹುದು ॥

(29)

ನೀರಮೇಲಣಗುಳ್ಳ ಕಾಷ್ಠ ವಿದ್ವಿಷ್ಟವಮಂ ।

ಶಾರೀರ ಮಲ್ಪಾಯು ಮುಖಲೋಗಾಗಾರ ।

ತೋರುತಡಗುವುಪು ತಾರುಣ್ಯಾದಿಗಳು ತರಂಗೋಪಮಿತಮಿಬಾಳ್ಕೆಗೆ ॥

ಅರುಬೋಧಿಸಿಗ್ರಹಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಭುಂಜಿಸುವ ।

ರಾರುವುರುಷಂ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಯೆಂದರಿದಿಂ ।

ಸಾರೆ ಶಾಂತಿಯ ಪಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಯುಂ ಸಂಜನಿಸಲತಿ ಸುಖ್ಯ ಕೈ ಸಾವುದು ॥ (30)

ಬಸಿಗದಿರನುದಯಾಸ್ತವಾನದಿಂ ನಾಯುಪ್ಯು ।

ನಸಿದಖಲ ಪುಣ್ಯಗಳ್ಯಾಲವಕರೆದೆನಿಪ ।

ರಸುರ ರೂಪಿನಹಮ್ಮನೆಮ್ಮಿ ತಿಳಿದಿಟ್ಟುಸಿದರೆಲ್ಲ ಪುಸಿಸುಸುಳ ಬಳಗಂ ॥

ಗನಣಗೊಳ್ಳದೆ ಬಯಲ್ಪಾಂತ್ರಿಗಳ ನವಹರಿಸಿ ।

ಸಸಿನೆ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮಯಾನೆನಿಸಿ ಬಾಳ್ವದೆಂ ।

ದುಸುರಿ ಮಾತೆಯೊಳಿಂದ ವಿಜ್ಞಾನಕರ ಕಂದ ರಘುಜ ನಾನಂದದಿಂದ ॥

(31)

ಬೊಪ್ಪನನುಣಾಸನದಿ ಬನಕವೋಗಲೈಗ್ಗೆ |

ಅದ್ವೈತನಿತ್ತು ಕಳುಪಿದೊಡೆ ನಿಯಮವಸಲಿಸಿ |

ಬವ್ವಂ ಭವತ್ವದಾಂಬುಜದೇಗೆ ದಯಾಗೈವುದೆಂದು ನುಡಿಯಲೈಗ್ಗೆತ ||

ಅವ್ವ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿಯನಿತ್ತಾದೊಡೆಂ |

ತಪ್ಪದಿಂದೆನ್ನ ದೃಗ್ಭವನಗಲದೆ ಸುಖದೊ |

ಏವ್ವುದುಚಿತವು ಭವತ್ತಾತ ನನುಮತಿಯಂತೆ ಮಾತೃನುಡಿಯಲೈನಿನಗೆ || (32)

ಗುರುವಚನ ಗೌರವದಿ ಭರತಗಾಗ ಲಿರಾಜ್ಯ |

ಸಿರಿಯ ಪಂಗಿಲೈನಗೆ ಸಿಂಹ ಸಿಂಹನನ ನೀ |

ನಿರೆ ಕಂಗಳುದಿಂನಲಿ ಸಕಲ ಸಂಭ್ರಮದಿ ಸಂಭ್ರಾತಮಾಗಿಕವು ಗೃಹವು ||

ಕರುಣವಿಲ್ಲದೆ ಬನಕ ತೆರಳ್ವೆಯಾದೊಡೆ ಜೀವ |

ಭರಣ ಗೈದವುಡಿಲ ಮೆಂದು ನಿರ್ವ್ಯಾಜ ದು |

ಚ್ಯರದುಜಿಬ ಸಂಕಲಿತಮಾವ ಮೈದುದೈನ್ಯನಿಂ ನುಡಿದ ದಂ ವೇಳಲಳವೆ || (33)

ಜನನಿಯೊಪರಿಯ ಬಿರುನುಡಿಯ ದುಜಿಬದೊಳಾಡಿ |

ದನಿತನುಂ ಕೆಳ ಭರ್ವಾತ್ಮ ಮಗುಳಂತೆಂದ |

ನೆನಗೆ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಮೆಳ್ಳನಿತ ಮೊರಲ್ಪಾರದಾಯ್ತು ಪೂರ್ವಾನುಮತದಿ ||

ಜನಪಸಗರನ ಮಾತಿಗೊಸುಗಂ ಧರಣಿಯಂ |

ಖನನ ಗೈದರು ಮತ್ತ ಸಾಸಿರಮಹಾರಥರ್ |

ಮುನಿಯ ಕೋಪಾಗ್ನಿಗಿಂಧನಮಾದೆನ್ನ ಕಲವರಸುಗಳ್ಳರ್ಮ ರಿಡಿದು || (34)

ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮೊರದಾವಿಪಚ್ಛಿದ್ರತ್ನ |

ಘೂತಿಸಿದ ಭೇನುವಂ ಜಾಮದಗ್ನಶ್ಚಿಂತನ್ನ |

ಮಾತಾವಧಂ ಗೈದನೀ ಪುಯ ಪೂರ್ವದೊಳ್ ಭರ್ವಶೀಲರುಗಳ್ಳಮಿತ ||

ಖ್ಯಾತಿಯಂ ಗಳಿಸಿದರ್ವತ್ಯ ಸ್ವರೂಪಕುಲ |

ಜಾತನೆಂದೆನಿಸಿಂತು ಪಿತೃವಚನಕ್ಕೇಬ ಸಂ |

ಗಾತಮೆನಿಸುವೆ ಧರ್ಮಲೋಪ ನಿರಯಾಸ್ವದಂ ಮೊರಲೆಂತವ್ವದೆನಗೆ || (35)

ಮೊದಲೊಗೆದ ಸತ್ತುರುಷ ರಖಿಲಾಗಮಜ್ಜರ |

ಭೈದಯಮಂ ಗೈದರಲ್ಲದೆ ಸತ್ಯಕೂಣಿಯಾದ |

ವಿಧಿಸಿಲ್ಲ ದರಿಂದಲಾಂ ಪುರಾತನ ಮಾರ್ಗದರುಸರಣಿಯಂ ಮೊರದೆ ||

ಪದುಳದಿಂದೈದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂಗಳಂ |

ಹೃದಯದಾನಂದದಿಂ ಕಳೆದು ರಿಮ್ಭಯ ಚರಣ |

ಪದುಮಂಗಳಂ ಕಾಣೈನೆಂದೊರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆಂದ ರಘುವೀರನು || (36)

ಮನದೊಳುಕ ಭಕ್ತಿಯಂ ವಿಕ್ರಮವ ನಿಜಬಲಗ |

ಳನಿತನುಂ ಬಲ್ಲ ನಾನತಿಗಳೆಯೆ ಧರ್ಮಗಳ |

ಜನಜಿತದಮ್ನೀರ್ತಿ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಮಾಗದಿರದರಸನವ್ವಣೆಯಲಿನಗೆ ||

ವನರಾಜ್ಯದಾಳ್ಗೆ ಗನುಮತಿಯಿತ್ತಲಾಭರತ |

ಜನನಿಯದರಿಂ ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮವ ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ |

ಜನಪತಿಯ ವಚನಮಂ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸೆ ಸುಖಮಿವ್ವುದಾಗ್ರಹವರುಳುದು || (37)

ಎಂದೊರೆದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಮಾತಾಚರಣೆ |

ವಂದನಂ ಗೈದು ಮಗುಳಂತು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ |

ಚಂದದಿಂದಿನಗೆ ಸ್ನಹ್ಯಯಾನಗಳನುಂ ಮಾಡಿ ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆಯ ನೀಯೆ ||

ಮುಂದಕ್ಕೈವೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯ ಕಳೆದು ಜವದಿನಲ |

ವಿಂದ ಬಹಿನೀನುಡಿಯ ನಿಜಚಿತ್ತನಿಲಯಕಂ |

ತಂದು ಕಳುವುಪುದಿಂದು ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯಲೆನ್ನಣೆ ಸುರವನಾಣೆ || (38)

ದೇವಿಕೇಳನಾನು ವೈದೇಹಿ ಒಕ್ಕೈಣಂ |

ಕೋವಿದೆ ಸುಮಿತ್ರ ಸಹ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಿಹುದೆ |

ದೇವಮಾನುಷ್ಯಾದಿ ಸಮ್ಮತಂ ಕುಲಧರ್ಮವದರಿಂದೆ ದುಃಖವನ್ನಾ

ಸಾವಧಾನದಿ ತಡೆದು ಸಂಭಾರಗಳನೆಲ್ಲ |

ಶಾವಪೊಂದಿಸಿ ಯೆನಗೆ ಗಮಿಸಲಪ್ಪಣೆಯೊವ |

ಭಾವಭಾವಿತಮೆನಿಸು ಚಿತ್ತಮಂ ಕೈಬೆಯೆಂದಲೆನೆ ಕೇಳದಾಕ್ಷಣದೊಳು || (39)

ಮರೆದು ತನುವಂ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯೊಳ |

ಗರೆನಿಮಿಷಮಿರ್ದಮಗುಳೆಚ್ಚುತ್ತರಾಮನಂ |

ಪುರದಲೀಕ್ಷಿಸಿ ನುಡಿದಳೆಲಿ ಪುತ್ರಪಿತನೆಂತು ನಿನಗಂತು ನಾನೆಂಬುದು ||

ಪರಮಧರ್ಮಂ ದುರಾಪರನೀನು ದುಃಖದೊಳ್ |

ಪೊರಳಿಸಿಯೆ ಪೋಪುದುಚಿತವೆ ನಿನ್ನ ಬಿಟ್ಟುನು |

ಪೊರದಲೆನೆ ದೇಹಮಂ ಕರುವಿಲ್ಲ ದೆಳೆಗಂದಿ ಜೀವಿಸದೆ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ || (40)

ಇಂತು ದೈನ್ಯಾಲಾಪಗೈವ ಜನನಿಯ ಕಾಣಂ |

ತಂತರಂಗದಿ ಕ್ರೋಧಶಿಖಿ ಟರ್ಜೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಮುಂತದಿಯದಧಿಕತರ ನಿಟ್ಟುಸುರ್ಗಲ ಬಿಡುತ ಭೋಗೇಂದ್ರನಂತೊಪ್ಪರೆ ||

ತಾಂತಳೆಯ ದೀಕ್ಷಿಸುತ ರಾಮ ನಯವಿನಯದಿಂ |

ದಿಂತೆಂದ ಭವದೀಯ ಶೌರ್ಯಸುರಾಗಮ ಸ |

ಮಂತಮಂಬಲ್ಲಿ ನಾ ನೀನಮಯ ಮನುಕೂಲಮಲ್ಲ ಕಡುಗೋಪಸಲ್ಲ || (41)

ಗುರುದೊರೆಯ ಪಿತೃವೃಥ ರಾಜ್ಞಿಕಲ್ಪನಮ |

ಗರಿಯದಾಗಲಿ ಕಾಮಕ್ರೋಧ ಹರ್ಷಂಗಳೊಳ |

ಗೋರದಮಂ ಶಾಕನವ ಮಸ್ತಕದೊಳಂತದಂ ಮಗುಳುತ್ತರವನೀಯದೆ ||

ನರನಂಗೆಯ್ದುದಿಂದು ಧರ್ಮವೊಪರಿಯದಾ |

ನರಿತರಿತು ಕೈಕೊಳ್ಳದೆತಿ ನೈಕಂಗೆತೆ ಯಾಂತ |

ರೂರವರಾರಿದಕ ನಿಷ್ಕೃತಿಯ ದುಷ್ಕೃತಿಯ ನೆಳಸಿ ಬಾಳ್ವ ರೇಂಫಲ ಧರೆಯೊಳು ||

ಲೋಕದೊಳು ಧರ್ಮಕಾಮಾರ್ಥ ಮೋಕ್ಷಂಗಳೇ |

[(42)

ಪ್ರಾಕೃರ್ಮಮಖಿಳ ಶಾಸ್ತ್ರಂಗಳಲಿ ಮತ್ತವರೊ |

ಳೇಕುಹ ಪರಸೌಮ್ಯಕರಮದಂ ಧಿಕ್ಕರಿನಲುಳಿದೆರಡು ವಸ್ತುಗಳೊಳು ||

ಶೋಕ ಮೋಹಾಭಧಾಯಕ ಮಲ್ಲದವು ಶುಭಾ |

ನೀಕವಿಯವೆನುತ್ತೆ ತಿಳಿದ ಸಜ್ಜನರಂ ವಿ |

ವೇಕದಿಂ ದನುಸರಿದರೈನೆ ಪಾಠಮಿಕಮಹ ಧರ್ಮವೇ ಪರಮನುತಲಿ || (43)

ತನಯರಿಗೆ ಪಿತ್ಯನೇವೆಯಾವ್ನಾಯ ಬೋಧಿತಂ ।
 ವನಿತೆಯರಿಗಧಿಕತರ ವೀವುದಲೆ ವಿೂರದಲೆ ।
 ಸನುಮತಿಸಿ ಪತಿಯಾಡ್ಜೆಯಿದು ಸತ್ಯ ಧೀಮಂತನಮ್ಮತಂ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥
 ಜನಪನಾಯಾಚ್ಯಂತ ನೆನಿಸಿರಲ್ಕೆನ್ನೊಡನೆ ।
 ಬನಕೆ ಬವ್ವದಿದಾವ ಧರ್ಮವಾರೊಪ್ಪವರು ।

ಜನಶಾಸ್ತ್ರ ವೈರದಿಂದಾಂಗಾದರು ಸುಖಂ ಸಮನಿವೃದ್ಧಿ ಸತ್ಯಮಹಾಬಿ ॥ (44)

ಸತ್ಯಶಾಚಾರ್ ಸತ್ಕುಲ ಪರಂಪರೆಗೆ ।

ನಿತ್ಯನಿರಘತೆ ಕೀರ್ತಿ ದೇವತಾಪ್ರೀತಿ ಮ ।

ತ್ವತ್ಯಧಿಕ ಸಂಪದಂ ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದೊದಗುತ್ತದೆಂಬುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥

ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪತಿಯು ಒಟ್ಟುಸಾರಸೌಖ್ಯ ।

ಭೃತ್ಯಾನುಮೋದದಿಂದಿರಲಾಕಗಂ ಪಾತ ।

ವ್ರತ್ಯಮೇಂತೊದಗುವುದು ಸುಭಲೋಕ ಪಂಥಾನಮೆಂತು ಗೋಚರವುಪ್ಪದು ॥ (45)

ಪಾಲೋಪಿ ಸಾತ್ವಿ ಗೋತ್ರನಾಯಕವೃತ್ತಿ ।

ನೀಲಾಂಬರನ ಸತಿಯು ಸಂಜ್ಞೆಸಸಿಯಮೆ ನಿರತ ।

ಬಾಲಾಯತಳೆನಿವ್ವ ವೀರವೀತಿವ್ರತೆಯರಲ್ಲ ವಲ್ಲಭುವಳಿ ॥

ಮೂಲೋಕವೂದ್ಯರೆಂದೆನಿಸರ್ಪ ಸತ್ಯಭೆಯ ।

ರಾರಾಯಕೇಳುತಂ ಒಧಿರತೆಯನಂತು ಶಿಶು ।

ಲೀಲಾನುಕಾರಮನುಗೈದೊಡೆನೊಬ್ಬದೀ ಚಾಪಲ್ಯತರಲಾಲ್ಯಕೆ ॥ (46)

ತಂದೆಯಾಧೀನ ಸುತರೇಶಾನ ಚಿತ್ತ ಕುಂ ।

ಬಂದುವನುಸರ ಗೈವುದೇ ಸತೀಲಕ್ಷಣಂ ।

ಪಿಂಡಾವ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಸದ್ಧರ್ಮಪರ ರಾಯರಾಂ ಸತ್ಯಕಳಸಿ ॥

ದಂದಾಗಂಒಟ್ಟಿರಿದ ಕೇಳುಯುವಿಸಿರಿಯ ।

ಬಾಂಧವ್ಯವೇ ಪರಮೇಶುತ್ವ ಸಂತಸಗೊಂಡು ।

ಮುಂದದ್ವ ದುರ್ಗತಿಯ ನೋಡೆದುಜ್ಞಾನಬಲತೆಯಿರದ ನಡೆವವುಮಚಿತವೇ ? ॥ (47)

ಪಿಡಿದು ಭೈರ್ಯವ ಶೋಕರೋಷಂಗಳೆರಡ ಕಂ ।

ಗಡಿಸುತ್ತ ಮನಕಂದವಮಾನಮಂ ತೊಡಿಸಿ ।

ನುಡಿಯದುತ್ತರಗಳೆಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಭವೇಕಕೆಂಮ ತಂದಿಟ್ಟವಸ್ತು ॥

ಒಡವೆಗಳನಲ್ಲ ವೊಂದೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸು ಮಾಡಿ ।

ಯೊಡನೊಡನೆ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳುವಕೇಳಮಂ ।

ಕಡಿಸು ಮಗುಳಾ ಶೋಕಮಿಟ್ಟನಲು ಸಂ ಕ್ಲೇಶಮಡೆಸುವುದು ಮನ್ಮನವನು ॥ (48)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸಿರಿಯ ಬುದ್ಧಿವೂರ್ವಕವಾಗಿ ।

ಜಾಳುಗೈವವನಲ್ಲ ಪಿತನಿತ್ತನುಡಿಯುತ್ಕತ ।

ದಾಳಕೆ....ದಗೊಡ ಬಾರದೆಂಬಾವಸತ್ಯಮುಂದೆನ್ನ ಹೃದಯದೊಳಗೆ ॥

ತಾಳಸಂಭಾರಗಳ ನುಪಸಂಹರಂಗೆಯ್ಯ ।

ವೇಳದೆನು ಮತ್ತಿದರೊಳಧಿಕಗುಣ ನೃಪಗೆ ಪರ ।

ರಾಳಕಾಭೂಮಿಯಂ ಭೀತಿಪೊದ್ದದು ಭೀತಿ ನಿರ್ಧಾರಣಂ ಗೈದರೆ ॥ (49)

ನೇಪಿದೀ ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಪಿಂಡೆಗಿಸಿ ನಾ ।

ನರುಗೆ ವನದತ್ತ ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆ ಸಂತುಷ್ಟು ।

ಭರಿತವುತ್ತುದು ಮಹಾರಾಜಸನ್ನಿಧಿಯೊಳಗೆ ಕೊರನುಡುಗುಳ್ಳವುಗು ।

ದೊರೆತನು ಬವತಂಗೆ ದೊರೆಯ ಜಗತೀತಳದಿ ॥

ಪರಿಕೃತಮದವು ದ್ರವ್ಯತಂ ನೃಪಗೆ ಪರಲೋಕ ।

ಪರಿಕರಂ ಸ್ವಾಧೀನ ಮಕ್ಕು ಈ ಮನದಿಂ ದಧಿಕನುಬದೇಳ್ಕೊಯಿನಿತು ॥ (50)

ಜನಜಿತವಾಗಿ ಲೋಕಂ ಸುತಿಸುವದಿಂ ।

ದಿ ದೊಳರೆಫುಳಗೆ ಬಾಳ್ವರೆ ಸಾಕು ಧರ್ಮದಿಂ ।

ಕುಯಿಯಂತೆ ಸರ್ವರಿಂ ದತ್ತಿ ತಿರಸ್ಕೃತಾಗಿ ಬಾಳ್ವರೇಂ ಚಿರಜೀವಿಯಾ ॥

ಮನವನುಗಳಂ ತಿರುಗಿ ಮತ್ತೆಕಲ್ಪುನ್ಮಗಳ ।

ತಿನುತ ಸಾಸಿರಕಾಲ ಬಾಳ್ವರೇಂ ಫಲ ಲೋಕ ।

ದನುಮತಂ ಪರಗತಿಗೆ ಸಮೃತ್ತ ತಾನೆ ವುರ್ವಾಕುಮತಿಕಮತ್ತಿ ॥ (51)

ತಾತಕೇಳುಬಿಲ ಲೋಕಮೋನಿ ಸಂಕುಲಂ ।

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೈಶ್ವರ್ಯ ಕುಭವ ಬಯಸುವರಲ್ಲು ।

ದೇಶಲೋಗಾದೊಡಂ ನೆನೆಯು ಕುಭವ ಮನೋಚಾಂಚಲ್ಯದಾಸೆಯಿಂದ ॥

ಕಾತರಂ ಬಟ್ಟು ಕಳವಳವರಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ।

ಮಾತಿರಿಂ ಬಯಕೆಯಿಂದೆತ್ನ ಕೈಗೂಡಿದೊಡ ।

ದೇಶಕೈಬೀರೆ ದೈವದ ತಂತ್ರ ಮಿಹುದೆಂದು ವೇಳವರಬಾಧಿಯಾತರು ॥ (52)

ವೇಗದಿಂದಬಿಲ ಕಾರ್ಯದೊಡ್ಡಗಮನವಾಗ ।

ಲಾಗಿತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನಸನ್ಯಾಸ ।

ರಾಗದೈಶ್ವರ್ಯ ಯಾತನಾದೊಡರುದಿನಂ ಭೋಗಿಪುದುದೈವಗತಿಯಾ ॥

ಸಾಗರಾಂತಾಧಿಪತ್ಯವ ಪಡೆಯಲಮಸ್ವವಸ ।

ವಾಗತೋರುವುದು ದೈವಾಧೀನಮೊಂದುಯಾ ।

ದಾಗುಹೋಗಿಲ್ಲದತ್ತಿ ಮರುಳಾದೊಡಾತಗಂ ಫಲಮಹುದು ದೈವವವು ॥ (53)

ವೀತಾಗಾನುಗತ ಹೃದಯ ಯೋಗೀಂದ್ರರುಗ ।

ಛಾತ.....ತಕಕ್ಕೆಳಸುವುದು ಸ್ವರ್ಗಫಲ ।

ಅತಿಯಾನ್ನನುಭವಿಪರತಿವೇಗ ಪತನ ಮಹದಲ್ಪನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಾ ॥

ಜಾತಮವುದು ಹಸ್ತಗತವಾದ ಸಂಪತ್ತು ।

ನೀತಮಿಳಿಪುದು ದೈವದಾಧಿನ ಮಲ್ಲದಿ

ನೇತರದ ಮನುಸಂರಗುಯಂತೆ ಪರವದಿಚುಸುವಂ ಚಾಂಚಲ್ಯದಿ ॥ (54)

ಮರುಳಿಂದನೆಯ ದತಿಸಾಹಸನಿ ಯತ್ನಮಂ ।

ನಿರತಕೃಪುತಲಭ್ಯವಾಗ ದಿರೆಚಿತ್ತದೊಳ್ ।

ಕೊರಗುತಂ ಕ್ರೋಧಪರವಸರಾಗಿ ಸಂಕಟಂಗೆಳುವತೊಳಲುವರಲ್ಲದೆ ॥

ಸಿರಾಮಪುರದರಸ ಕರಾಣದಿಂದೀಯದಿರೆ ।

ದೊರೆವುದೆಂದೀವನೋ ಸಂಕಲ್ಪವಾತಾರದಿ ।

ಬಂದಿ ಕ್ರೂರಗಲ್ಲುವು ಕೈಸಾರವದೆ ಸುಧಾಮತಿಯುಳಿದ ಮನುಬರಿಗೆ ॥ (55)

ಹತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ತಿಳುಪಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಒಪ್ಪುವಿಧ ನೀತಿ ಬೋಧೆಯಲಿ |

ತಳೆದು ವೂತಾ ವಚನ ರಚನೆಯಂ ಮಸ್ತಕದ |

ಲಿಳಿಯ ಸುತಿಯನ್ನು ನಂತ್ಯೆಸಿದಂ ರಘುವೀರ ವಿನಯ ಮೃದುವಾಣಿಯಿಂದ ||

ಹಿಮರಾಹ್ಯನೂಜೆ ಕೇಳೆ ರಮಚಂದ್ರಂ ಮೃದುಲ |

ಕ್ರಮದಿಗದ ನೀತಿಯಂ ಬೋಧಿಸುತ ಬರಾತಿರಲ್ |

ಕ್ರಮಿತ ಕ್ರೋಧಾನಲಂ ಏರ್ಚಿದು ಏನೇನೆಂಬೆ ಸೌಖ್ಯತ್ರಗತಿಶಯದಲಿ ||

ವಿಮಲನೀತ್ರಗಳನ್ನಿ ಕಲ್ಪಮೆನಿಸಲ್ ವಿವುಲ |

ಭ್ರಮಣೆಯಂ ತೋರುತಿಗೆ ಕೃತ್ಯಗಳ್ ನಿಟ್ಟುಸುರ |

ಸಮದೇಭ ಮೈರಿಯೂಲ್ ಗರ್ಜಿಸುತಲಿಂತೆಂದ ಸಣ್ಣ ನೋಳ್ ಲೋಪದಿಂದ ||

(1)

ಜಗತ್ಪೂಜ್ಯಧರ್ಮ ವಿಗುಣ ವೂಗಲ್ಪುಗುಣ |

ಬಿಗುಮಿಗೆಯ ಪರಧರ್ಮ ಮತಿಭಯಪ್ರದಮೆನುತ |

ನುಗುಣ ನೀತಿಗ್ನುರತಿ ನಿವೃಣರಾಡುವ ನುಡಿಗಳೇಂ ಚಿತ್ತಕಜ್ಜಾತಮೇ ||

ಮಿಗೆ ಏಂತಿ ದಾಂತ್ರಿಲ್ಲಪ್ರಕುಲದಾಚಾರ |

ವಗಣಿತ ಮಹೀಪಾಲರದನೊಪ್ಪುಗೊಳ್ಳದೆ |

ಬಗೆದರಿಗೋಡಲುಗಳ ಬಾಳ್ವರತಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಲೋಕ ಮಿಶ್ರತಮೆನಿ ಪೊಲಾ ||

[(2)

ಅತಿಶೌರ್ಯ ಧೃತಿ ತೇಜಮಾಧಾಪ್ಯೋ ಮಾಜಿ ನೋಳ್ |

ಕ್ಷುತ ಕತುಕುಲಮೆನಿಸಿ ದಾನವೋತ್ಸವಭಾವ |

ಮತಿಯಿಂದಲಿವ್ವದೇ ಕ್ಷುತ್ರಧರ್ಮವನುಳಿದು ಬಡಪೂರ್ವರಂತೆ ನುಡಿಯ ||

ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಕರಗತದ ರಾಜ್ಯಸಿರಿಯಾನ್ನೆತ್ಯ |

ಕ್ಷುತಿಗೈವ ಕಕ್ತೂಲ್ಲವನಕ ಮೆಂದೆನುತ |

ಸತ್ತಿನೋದರರ ನುಳುವುದಾವ ಧರ್ಮಮಿದಾವ ಕೂರನಮ್ಮತ ಲೋಕದಿ ||

(3)

ಬಲಶೌರುಷದ ನತ್ವಮಿಲ್ಲ ದಧವೂಧಮರು |

ಪಲವು ನೀತಿಯ ನೋಸಿ ದೈವಕೃತದಿಂದಲ್ಲ |

ದೊಲಿಯದಧಿಕತೆ ಯನುತನಾಥವಚನಗಳಿಂದ ಪಲಾಬುವರನೇಕ ವಿಧದಿ ||

ಅಲಭು ಬಲಶೌರ್ಯದಿಂದಪ್ಪಳಿಸಿ ಕತುಗಳ್ |

ನರೆದೊಲಿದು ಕಡಿಖಂಡಗೈದು ಭೂತಾಳಗಂ |

ಮೆಲುವಿತ್ತು ಗೆಲಪಾಂತು ತೋರುವೆಂ ಕತ್ತಿಯಂ ದೈವಮೇನಧಿಕಮೆನಗೆ ||

(4)

ಬರಲಿಂದನ್ನಿಯಮ ನಿರುತಿ ಪಾಶಿಯಾ ಮಗುಳೆ |

ಮರುತ ಮೈತ್ರವಣ ವೃದ್ಧಕೇತನಕೋಪದಿಂದ |

ಕರಚಾಮಗಳ ಧರಿಸಿ ನಿಜಬಲೋತ್ಸುಕ್ಯಮಂ ತೋರುವುದೆಂದಿಚ್ಛೆಗೈದು ||

ತರಿದು ದಿಗ್ಬಲಿಗೊಡುವೆನಾವದೈವವು ಬಂದಾ |

ಮರೆಯೂಗಲದರನುವ ಪೀರುವೆಂ ರವಿವಂಕ |

ದರನುಗಳ ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಿಕ್ರಮಗಳಂ ತೋರ್ವನೀ ಸಮಯದೊಳಗೆ ||

(5)

ಕಿಡಿಗರವ ಕೊಡಲಿಯಂ ಪಿಡಿಮ ಕಡುಗೋಪದಿಂ ।

ಪೊಡವಿಯರಸುಗಳ ಮೂರೇಳು ಬಾರಿಯು ಕಡಿಯು ।

ತೊಡನೆವರ ಕೋಲೆತದಿ ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕಂ ಗೈದು ಮಹಿಯ ನಿಜಕುಲಕರ್ಪಿಸಿ ॥

ಪಡೆದ ಜನಮಂ ಕೊಡನಸುತ ಸಪ್ತಸಾಗರವ ।

ಕುಡಿವನೊಕ್ಕುಡಿತೆಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಬಡಪೂರ್ವರಿಂ ।

ತೊಡನೆ ಕಾರ್ಪವಂಗಳಸಲಾತ್ಮಿಯ ಧರ್ಮಮಂ ಪುಸಿಗೈವುದೆಂತಿಳಿ ಯೊಗು ॥

(6)

ಭರತನಾತನೆ ಮಾವನಿವಗೆ ಪಡಿಬಲವಾಗು ।

ವರಸುಗಳ್ಳನ್ನಾತೆಯಾ ವಸು ತಿನಿದೆಮ್ಕು ।

ದೊರೆ ತನವ ಸೆಳೆದ ಜಲರಾದಿಗಳ ಮೂಂಸ ವಸ್ತ್ರವೈಲೋಹಿತದಿಂವಲಿ ॥

ವಿರಚಿಸುವೆ ಕಾಕಿನೀ ಭೂತಗಣಕೌತೂಹಲವ ।

ಧರೆಯೊಳೆಲ್ಲ ನೋಡಲಿನ್ನ ಬುಡಸಾಹಸವ ।

ಪರಿಕಿಪೊಡೆ ಸಂವತ್ ಭೈರವಾದಿಗಳೆನಗೆ ಡಿಂಗರಿಗರೆನಿಬೆ ಕ್ಷಣವಿ ॥

(7)

ಅದಿತ್ಯವಂಶ ಸಂಜಾತರಸುಗಳೆಲ್ಲ ।

ಮೇದಿನೀಪಾಲಕಂ ಗೈದು ಜಹುಪಿಧದಶ್ವ ।

ಮೇಧಂಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮೋಡೆ ಮಹಾದಾನದಿಂದ ದ್ವಿಜಕುಲವ ನಲಿಸಿ ॥

ಮೋದದಿಂದಣೂಗರಂ ಪಡೆದು ಸುಖವಡೆದು ।

ಸೋದರಾದಿಗಳ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ।

ಹಾದಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಲ್ಲದೀ ಪರಿಯಾರು ಸಾರಿದರ್ಬನವ ಮನದಿ ॥

(8)

ನಿರಪಿದೀ ಸಂಭಾರದೊಳು ಪಟ್ಟಮಂ ಕಟ್ಟಿ ।

ತಂದಂತರಾಯಗಳ ತೀವ ತರ ಪಾಯಂ ।

ಜರದು ಮುಖವ ಮರೆದು ತಾಯ್ಲೆತಿ ಸುಖವಡೆವೊಲನಗುಮೆ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ ॥

ಜರೋಗೇವಕನಿದ್ದು ಫಲಮೇರು ಸಮಯಕಂ ।

ದೊರಕದೊಡೆ ಭಾನುಕುಲ ಸಂಭೂತಕಥಿನಾಥ ।

ನಿರವಿಗಂ ಸತ್ಕೀರ್ಯಾಹುದು ಕರಗತಮಾದ ಧರಣಿಯಂ ಬಿಟ್ಟರುಗಲು ॥

(9)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ವಸುಗಳ ವೈಶ್ವಗವಿರೋಧ ।

ಕಲನಾಭಿಷೇಕ ಕುತುಕಿತ ಮನಿಸೆ ಹರುವಸಂ ।

ಕುಲಪಮಹಾದೀಪೋಕಪಾಲರಂ ಪಡೆವಖಿಳಭೋಗಗಳಂ ಜುಂಬಿಸಿ ॥

ನಲವಿಂದ ಪರಿವಾರ ಪ್ರಜೆಗಳಂ ನಿಜಪ್ರತ ।

ಕುಲಮೊಂದು ರಕ್ಷಿಸುವೊಲಿತ್ತು ತನಯನ ಕರಕೆ ।

ಸಲಿತೋದಾರ ಸತಪೋರಾಜ್ಯಪಾಲನೆಗೆ ಗಮಿಸುವುದೆ ಸದ್ಧರ್ಮವು ॥

(10)

ಸಿರಿಯ ಬೆರಗು ಸಾರ್ಥ ನರಗುರಿಗಳಂತೆ ವನ ।

ಕೆರಗುವರೆ ಕರಚಾಪ ವರಪಾದ ಮಕುಟಗ ।

ಳ್ಳೊರೆಯೊ ಜನರಂಜನವೊ ಕಾರ್ಯಕೇಂಕಾರಣಮೊ ಪುನ್ನ ಸಂಸಕ ಸೂಚ್ಯಮೋ ॥

ಪೆರೆದ ದೊರೆಗಳ ಗುಂಪು ಪರಿಪಾಸಗೈವರೀ ।

ಪರಿಯಾದುರ್ಯಾಸ ಘಟಿತಮಾದ ಬಾಳ್ಕಿಗೆ ಮನ ।

ಸ್ಮರಿಸಲೇನಿವ ನೀತಿಯಲ್ಲ ಗಮನವು ಸಲ್ಲ ಪುರುಷ ಸೂಚಕವಿದಲ್ಲ ॥

(11)

ಎನುತ ವನವಾಸಕಂ ಸನುಮತಿಸ್ತು ಸುತನ ನುಡಿ |
ಯನು ಕೇಳಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಯತಿಶೋಕದಿಂ ಬೇಳ್ತು |
ಳೆನ್ನದ್ದು ಮೃದುವೂರ್ವವಿಡುಕು ನಿನ್ನಿಂದಲಡಸುವುದು ದುಕ್ಕರಿತವು ||
ಜನಮನೋಹ್ಲಾದಿ ಕರಾಣಾವನಧಿ ಭೂತಹಿತ |
ದನುಕಾರಿ ಮನುಜೋತ್ತಮೇತ್ತಮಂ ನೀನೆನ್ನ |
ಮನಕೆ ಸಂಕ್ಲೇಶಮಂ ಪುಟ್ಟಿಸುವುದುಚಿತಂ ಧರ್ಮಸೂಕ್ಷ್ಮಗಳ ತಿಳಿದು (12)

ಸವತಿಯಾರ ನನುವೆ ಸಂಕಟಗೊಳುತಲನುಪದೆ ||
ಳವರ ದುರ್ವಾರಗರ್ಗಿತ ವಾಕ್ಯಶೌಂಡಿಂ |
ನವನವೋನ್ಮೇಷಗಳನಾಲಿಸುತ ನಾನಂತು ಬದುಕುವೆಂ ದೀನೆಯನಿಸಿ ||
ಭವದೀಯ ಪಿತ್ರವಜನದಿಂದ ಬನಕೈದುವರೆ |
ತವಕದಿಂದೆನ್ನ ಕರವೊಯ್ಯಿ ಸುಬದಿಂದಿರ್ಬೆ |
ಬವಣಿಗೊಳುನಲ್ವೆಡವೆಂದು ದೀನತೆಗೊಂಡ ಮೂತೆಯೊಡನಂತೆಂದು || (13)

ಭರತಾಂಬಿಕಾವಚನ ವಂಚನಾವಶನಿಸಿ |
ನಿರವಧಿಕ್ಲೇಶಕಂ ಮತ್ಯತದೇಳಾಧಿಕ್ಯ |
ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ನಮ್ಯಗಮನದಿಂನಭಿವೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಪರಿಮಳಿತಮಾಮು ||
ಮರದೊಡೀಶಾನ ಸೇವೆಯ ಸತಿಸ್ತಂಭಸತಿಯ |
ನಿರಾಗೆಯಹಳದರಿಂವಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಿಪ್ಪನ್ನ |
ದೊರೆಯ ಶುಕ್ರಾದಿಯಲ್ಲ ಪ್ಪುದೆ ಪರಂಧರ್ಮಮಿಮ ಸನಾತನವು ತಾಯೆ || (14)

ಉಪನಾಸವ್ರತ ಕಥಾಶ್ರವಣ ಗುಪಿತಾಪ್ನಯ |
ಜಪತಪೋನಿರತೆಯೊಡುದು ಭರ್ತ್ಯ ಸೇವೆಯಿಂ |
ದಪಗತ್ತವ ಪಡೆದೊಡಾಕೆ ಪಾಪಿನಿಯನಿವಳುಮ ಲೋಕಸಮ್ಮತದಂ ||
ಉಪಚಾರದಿಂಭರ್ತ್ಯ ಶುಕ್ರಾದಿಗೈವನು ||
ಗಪುಪಿತಸ್ವರ್ಗಾದಿಪದವಿಗಳ ಸುಖವು ಬಹು |
ದುಪಮಿಸ್ತಂತಹುದು ತಾಯೆ ಪರಿನಾಯಕನೊಳ್ಳಲೇ ಫಲಮಪ್ಪುದು || (15)

ಜಡಬಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯ ನಾಂತನಂದೊಡಂ |
ಪೂಡುವತಿಯಾದೊಡಂ ಸತಿಗೆ ಪತಿಯಾದೈವ |
ದೊಡನಿದಕೆ ಬೇರೊಂದು ವ್ರತ ನಿಯಮ ತಪಗಳಂ ದೊರಕವಲಿ ಸದ್ಗತಿಗಳು ||
ತುಡುವುದು ಕ್ಲೇಶ ಸುತ ವನಕೆ ಗಮಿಸಿದನೆನ್ನ |
ತಡಗಡಿಗೆ ಸರಸನಂದ . . . ಕಳುಪಿ ಚಿತ್ತಮಂ |

ಪಿಡಿದು ನಡೆವುದು ಲೋಕಸಮ್ಮತಂ ಶ್ರತಿಮತಂ ಬೇಳ್ವೊಡಾನೇಸರವನು (16)

ಪತಿಯ ಸೇವೆಯೊಡೊಡಾಕೆ ತ್ರಿಭುವನವೂಷ್ಯ |
ಳತಿಶಯಾದಿವಿಳಿವಳಿ ದೇವರ್ಕಳಂ ಸಂಪ್ರೀತಿ |
ಯಾತರೆನಿಸಿ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತವರು ನಾಡಿದ ನುಡಿಯಲ್ಲ ನಿಜವೆಂದೆನಿಪುದು ||
ಮತಿಯುತರು ಮೆಚ್ಚುವೆಂದದ ನಡತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು |
ಕ್ಷಿತಿಪತಿಮಹೋನ್ನತೆಯೊರ್ವನಾಥಿಯ ತೆರದಿ |
ಸುತನೊಡನೆ ಬನಕೆ ಬಹುದನ್ಯಾಯಮಾಭಯಕುಲಕಪೇರ್ತಿ ಸಂಜನಿವುದು (17)

ಧವ ಜೀವದಿಂ ಮಹಾರಾಜ ನೆಂದಿರುವಲ್ಲಿ |

ಲವಲವಕೆಯಿಂ ಚರಣ ಧೂಳಿಗಧಿಕ್ಯತೆಯಾಗ |

ದವಿರಳಕ್ಕೇಳುವನ್ನಿತ್ತು ಒಹಾದನುಚಿತಂ ತಾಯಿ ಪ್ರಿಯಮೆಂದಿವುದು |

ಭವದೀಯ ವಚನಮಂ ವಿೂರದತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಕುವರ ಭರತಂ ನಡೆವ ಧರ್ಮಿಷ್ಠನುಪಿವೇಕಿ |

ಭವಣೆಯಾದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ಯೋದ್ಯತೆ ಬೇಗ ಧರ್ಮನುಸಾರವಿದು (18)

ನೆಲದಿ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಂ ವಿವರೇಂದ್ರಿಯಂ ಜಲದಿ |

ಜ್ವಲನನಿಂ ಬುದ್ಧೀಂದ್ರಿಯಗಳ್ಳು ಪ್ರಾಣಾಂಗಿಗಳ |

ನಿಲಿನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ ಜೀವಾದಿ ತತ್ತ್ವಗಳ್ಳುದೈವರಿಂದೀಡೇಹವು ||

ಒಳಗೆ ಪದಿನೇಳು ತತ್ತ್ವಾತ್ಮಕಂ ಸೂಕ್ಷ್ಮಮದ |

ರಲಳು ವಿಕೃತಿಯ ಕಾರಣಾಹ್ವಯಂ ತನುಗಳೊಳ್ಳು |

ಗಿಲುಕದಿಹ ಪರಬೋಮ್ಮ ನಿರ್ವಿಕಾರನುತುಲರಿಯ ಸುಖಜನಿವೃದನಭಿ |

(19)

ಇದಿರೊಳ್ಳಗೆ ತೋರ್ಪುದದು ಪೃಥ್ವಿ ನೋಳ್ಳುದೆ ದೃಕ್ಯ |

ಚದುರ ನೇತ್ರವು ದೃಶ್ಯಮದ ಕಾಣ್ಬುವನದೃಕ್ಯ |

ಪದುಳವಹ ಮದ್ಯಕೃಮದನೋಳ್ಳು ಬುದ್ಧಿಯೇದೃಕ್ಯ ಮಾತ್ರಬುದ್ಧಿಯಾ ||

ಹದನನರಿತವ ಸುಕ್ಷ್ಮೋಲೂಲದೃಕ್ಯಹುದು |

ಮದರಿಂದಲರೈಮಿಲ್ಲೆಂದು ಪರಿಕೆನೋಡೆ |

ಹೃದಯ ದುರ್ಗಂಧಿ ಶಿಲಿಸ್ರಾಯಮಾಗುವುದು ಸುಖವು ಸಂಭೂತಮಹದು (20)

ಶೋಕಮೋಹಾದಿಪ್ರಾಪಂಚ ಮೆಲ್ಲಂಚೆತ್ತ |

ದಾಕಾರಮಾದರ ಚೇಷ್ಟೆಗೆ ಪ್ರಾಣಮಾರಾತಂ |

ಜೋಕೆಯಿಂದಾರುತಗಂಡಲೆಮ ತಾಣದೊಳ್ಳುನಿ ಮಾನಸವೃತ್ತಿಯ ||

ಜೋಕೆಯಿಂದುದ್ಭವವುಡಕಲಂಕವೃತ್ತಿ ನಿಜ |

ಶೋಕಾಪಹರ ಕತ್ತಿಯಾದರಿಂದ ಶಾಂತಿತಾಂ |

ಪ್ರಾಕಟವುಡಕಿತರದನಂದಗಂಧಾವಂ ಕಶ್ಲೋಲರಹಿತಮೆನಿಸಿ ||

(21)

ತಿಳಿದೀಪ್ರಪಂಚಮಂ ಕನಸೆಂದು ಶಾಂತಿಯ |

ನ್ನಳವಡಿಸಿ ವಿಜನಮಹ ರಾವಿನೊಳ್ಳುಬೃದ್ಧ |

ಬೆಳಕದವೆಗಳಮುಖಯದಿಟ್ಟಿಗಳ ನಾಸಾಗ್ರದಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ ಬಳಕ ||

ತೊಳಲುವಿ ಮರುತನುಂ ಸ್ತಂಭಿಸುವದರಿಂದ |

ತಳುಕದಲೆ ಮನುಲಿವುದೈಕೆ ನಿಲಂತರವಿ |

ಬೆಳಗ ಖಂಡಾಕಾರದಲಿ ತೋರ್ಪುದಾಸ್ಕಟಕ ಕಲಕನ್ಠ ಜ್ಯೋತಿಯಂತೆ || (22)

ಇಂತು ಸತತಾಭ್ಯಾಸ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯಮಾಂತಿಕ ಮನಂ |

ಶಾಂತಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಬಿಡುವುದು ಬಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಯಂ |

ಅಂತರಂಗದಿ ರಮಿಸುತಾನಂದಮಯಮಪ್ಪದಾ ಬಳಕ ಕ್ಲೇಶರೋಷೆ ||

ಚಿಂತೆ ಮೊದಲಾದವಂಕುರಿಸಲಮ್ಮವು ತನ್ನ |

ಸ್ವಾಂತಮಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ತೋರದದರಿಂ ಜನ |

ಬ್ರಾಂತಿ ಜಗುಳುವುದಮಿತ ನಿಜಬೋಧಿಯಾದ್ಭುತವಾಗಿ ಸೌಖ್ಯವನೀವುದು (23)

ಈ ವಿಧದೊಳನುಡಿಸಂ ನಿನ್ನೊಳಾಪೋಚಿಸಲ್ |

ಸಾವಧಾನದೊಳಬಿಳುವಿದೆಯನಿರಸನಮಹುದು |

ನೋವುಸಂಕಟಮೆಂಬ ಬೆಸರಿಲ್ಲದೆತಿ ಸುಖದೊಳ್ ಪುದಾಗಮನ ತಾಯೆ ||

ರಾವಿನೊಳಗಿದಂತೆ ತೋರ್ಪುದು ನಿಜಕರಿತ |

ಪವನೀಕೃತ ಮೆನಿವುದದರಿಂದಲಿಹಪರಗ |

ಳೋವಿ ಕರಬದರೋಪಮಿತವಾಗಿ ಕಾಣಬ್ರಹ್ಮವದಿದು ಸತ್ಯ ತಿಳಿಯೆ ನಿತ್ಯ || (24)

ಎಂವೊಡ ತತ್ವಯುತವಾಣಿ ಶೋಕತಾರವ |

ಬಂದೀಕರಣಗೆಯ್ಯೆ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂ ಚಿದಾ |

ನಂದಮಯಳೆನಿಂ ತನಯನೊಳೊಂದಳಯ್ಯೆಕೆಲ್ಲದಿ ಪುರಾಕೃತವನಿಗೆ ||

ಬಂದಡೆಸಿದಲ ದುಳವುದೆ ಸತ್ಯವನುಸರಣೆ |

ಯಂದೈದಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಮಂ ಹೃದಯದಿ |

ಪಿಂದುಳುಪಿ ಬಂದುದಂ ಕಾಣೈಯೆ ತತಿಹರಾವದಿಂದ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಮಾದನಿ || (25)

ತೋಗಿಸುತ ಚಿತ್ತದಾಯಾಸ ಮಾನೈಮಂ |

ಜಲಮಾವಸ್ಪೃಶನೈಗೈದಾರಂವ ನಿರ್ಭರದಿ |

ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಳಾಚರಣೆ ಗೈಂತೆಂದಳಬಾಹ್ಯರಾಮಭವ |

ನೊಡೊಳುಳ್ಳವನ್ನಾಯ ಪೌರಾಣಮಾಬ್ಬನುಡಿ |

ಯಲಿ ಸಾರಭೂತಪರಮೆಂದಾವಧರ್ಮ ಸಂ |

ಕಲಿತಮೆನಿಸಿದೆ ಮತಿಯ ಧೈಯಿಂವಲನಿಯಾತ ಧರ್ಮ ಸಲಹಾಗೆ ಪತ್ತಕ ||

[(26)

ತಂದಿತಾಯುರಾದೈವ ಕುಶಾಗ್ರಜಿಯೊಂದುದಿತ |

ಬಂಧುರದ ಸತ್ಯಮೇ ಸಲಹಲನುಡಿದ ದೀನ |

ಬಂಧು ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿತ್ಯಸ್ತೋತ್ರಲಗಳ್ ರಕ್ಷಿಸಲಹೋರಾತ್ರದೊಳ್ ||

ಕೊಂದದ ಸಮಿತ್ಯಕ ಪುತ್ರವೇದಿಕೆಗಳಾಂ |

ಜಂದಜಂದದ ವೃಕ್ಷಶೈಲಕ್ಷಪಾಹರದಗ |

ಳೊಂದಿರುವ ಪತಗ ಪನ್ನಗ ಕರಭ ಸಿಂಹಂಗಳೆಲ್ಲ ಸಲಹಾಗೆ ನಿನ್ನನು || (27)

ಸುರಪಶಿಖಿ ಮೊದಲಾದ ದಿಕ್ಪಾಲರಲ್ಲರಾಂ |

ಹರಿದಶ್ಯಸೋಮಾದಿ ಗ್ರಹಗಳಾಂ ನಕ್ಷತ್ರ |

ನೇರಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳ್ಳುದ್ಧವಿಧ್ಯಾಧರರ್ ಸಾಧ್ಯಪನ್ನಗಯಕ್ಷರಾ ||

ಮರುತರಾಂ ಸೇನಾನಿ ಸಾಗರಂಗಳ್ಳರಾಪ |

ನೇರಿಗಳ್ ಋತುವಾಸ ಪಕ್ಷದಿನರಾತ್ರಿಗಳ್ |

ನಿರುತ ಸುಮಂ ಕೊಡುಗೆ ಶೋಭನ ಪರಂಪರಾವಸತಿಗಳ್ಪುತ್ರನಿಗೆ || (28)

ಕೊರ ಕರ್ಮಿಗಳೆನಿಪ ಬೈರಾಚರಕ್ಕಸರ್ |

ತೋರವಿಧಧರ ಕೇಟವಂಶಗಳ್ ಪಾಂಸದಾ |

ಹಾವಿಗಳ್ವೊಡೆಯಂ ಕೊಂಡೆನ್ನದೆನೆಯಿಂದ ಸಂತಾಪ್ಸರನಿಗಿಮಾದದಿ ||

ತೋರದೆಂದಿಗು ದೋಷಲೇಕಗಳ್ ಲೋಕಗುರು |

ಸಾರಸಾನನ ಮಾಬ್ಬ ದೇವರ್ಷಿಮಾದಯಮಾ |

ದಾರಕೃಪೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾಣದಾಯಕರಪ್ಪತಪ್ಪದೀ ವಾಣಿಯೊಪ್ಪ ||

(29)

ಎಂದಖಿಳದೇವರ್ಕಳಂ ಸುತಿಸಿ ನತಿಸುತಾ ।

ನಂದದಿಂ ರಾಮಮಂಗಳವೃದ್ಧಿ ಗಳವೃದ್ಧಿ ।

ಯೆಂದು ಭೂಸುರರಿಂದ ಕ್ರತುಭಾಷಾವಾಹನಂಗಳ್ಳು ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನಾಗಿ ॥

ಗಂಧಮಾಲ್ಯಂ ಕುಕ್ಕ ಸರ್ವಪಂ ಫುತಚರಗ ।

೪೦ದ ಪೂಜಿಸುತ ಹುತಹವ್ಯಾವಶೇಷಮಂ ।

ಜಂದದಿಂವಂ ಲಿಯಾರಚಿಸಿ ವಿಪ್ರರತುಷ್ಪಿಗೊಳಿಸಿ ದಕ್ಷಿಣೆಗಳತ್ತಾ ॥ (30)

ಬುಧರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಭೂನಿಸತ್ಕಾರದಿಂ ।

ವಿಧಿಯ ಮನ್ನಿಸಿ ರಾಮಜಂದ್ರನೊಡನಿಂತೆಂದ ।

ಳದಿತವೃತ್ತಾನುರನ ಮುನಿನೋಸುಗ ಕರಣದಿಂದಾವ ಮಂಗಳವನು ॥

ಮಾದದಿಂದ ರಚಿಸಿದಳ್ಳು ಪತ್ತಾನುಮಂಗಳಂ ।

ಪದುಳದಿಮರೋಗವೃಥ ಗಾತ್ರಸಿದ್ಧಾರ್ಥಮಂ ।

ದುದಿತಮನಿಸುತ ಶೀಘ್ರ ಪುನರಾಗಮನ ಗೈವುದೈಸೆ ಪುತ್ರಕ ಸಂತತಂ ॥ (31)

ಅರಾಣನಣ್ಣಂ ಸುಧೆಯ ತರಗೈದುಸವನರದಿ ।

ವಿರಚಿಸಿದಳಾವ ಮಂಗಳವ ವಿರತಾದೇವ ।

ಸುರರಂಬುಧಿಯ ಮುನಿನೆ ಹರಿಪ್ರವಿಕ್ರಮನಿನಿಸೆ ಸಮಯದೊಳಗದಿತ ಮಾದದಿ ॥

ಸುರಾಚಿರವ ಮಂಗಳಮದಾವುದಂ ಮಾಡಿದರ್ ।

ಳುರುತರದ ಸಂತೈಗಳಗಳೆಲ್ಲ ಕುಭಕರವ ।

ನಿರತ ಕರೆಯಲಿ ರಾಮ ಸಕಲಸದ್ಗುಣಧಾಮ ನಿನಗೆ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ॥ (32)

ಇಂತೊರೆದು ಮಂತ್ರಾಕ್ಷತಾರೋಪಣೆಯಮಾಡಿ ।

ಕಾಂತಿಕರ ಮಂತ್ರಂಗಳಂ ಜಪಿಸ-ತೋಪಧಿಗ ।

ಳಂ ತಳೆದು ಪರಸಿ ಕರತಳ ಕರ್ಪಿತಂಗಳೈದು ವಸ್ತ್ರಕವನಾಘ್ರಾಣಿಸಿ ॥

ಸಂತೋಷದಿಂದಪ್ಪಿ ಪುತ್ರ ಕೇಳಿಸಿದಲೋ ।

ರಂತೆಸಿದ್ಧಾರ್ಥಂ ನಿರೋಗ ಸುಖಮಯನಿಸಿ ।

ಸಂತೋಷದಿಂ ಬಂದು ದೊರೆಯಾಹುವನಿಟ್ಟನುಮೆ ಬೇಗ ಮತ್ಪ್ರಾಣ್ಯವಕದಿ ॥ (33)

ಜನಪತಿಯ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಕೆ ಸಾರ್ವಿ ಬೇಗದಿಂ ।

ವನವಾಸವಂ ಕಳೆದು ಮುನಿಜನವ ಸಂತೈಸಿ ।

ಪುನರಪಿಮದೀಯ ಪತ್ರಾಣಕೈದಿ ಪಟ್ಟವಣಿಯಾಗದೊಳ್ಳುಳಿತ ಬಳಕ ॥

ಮನುಷ್ಯದರಸುಗಳ ಕೀರ್ತಿಯಂ ಕುಡಿದೊಳವು ।

ದನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷನಾರ್ಥಿಯೊಳಗೊಲಾಡಿ ।

ಜನಯದಿಂದಪುಜಿಸುವೆಂ ಮನ್ಮಥೋ ರಥಗಳನ್ನೀವನೀ ಗೋತ್ರದೇವ । (34)

ಪರಿಪೂಜಿತಾಂಘ್ರಿಯಾಗರಾದ ದೇವಾದಿಗಳ್ಳು ।

ಪರಮಾರ್ಥದಿ ಮಹಾಸುರ ಪನ್ನಗಾದಿಗಳ್ಳು ।

ಕರುಣದಿಂ ನಿನ್ನ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವರೆನ್ನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥರೆನಿಸಿ ಮಾದದಿ ।

ತರುಣ ಸುಖದಿಂ ಬಪ್ತದೊರೆಯ ಬಲವಂದು ।

ತಿರುಗಿ ಪುನರಪಿ ಪರೀರಂಭಣಂ ಗೈವುತಲಿ ।

ಶರದಗ್ರವಾಘ್ರಾಣದಿಂದ ಸಂಭ್ರಮಗೊಂಡಳಮಿತ ಹಾಡದಿಂದ ॥ (35)

ಈ ವಿಧದಲೊರೆದ ಮಾತಾಚರಣಕ್ಕನುಮಿಸಿ ।

ಸಾವಧಾನದೊಳವನಿಜಾತೆಯಿಪ್ಪರವನಿಗೆ ।

ದೇವನನ್ನಿಭನ್ನೈದುತಿರಲಿತ್ತ ಭೂಜಾತೆ ಸಿರಿಗಂತರಾಯದೆಡೆರು ॥

ತೀವದಾದದಿ ಮಂತ್ರತಂತ್ರೋಪಚಾರದಿಂ ।

ದೇವರ್ಕ್ಕಳಿಲ ರಂ ಪ್ರೂಜಿಸುತ್ತಲಿರುತಿರ್ದಿ ।

ಛೇದನದ ರಾಜಕೀಯಂಗಳೇ ನೋಂದರಿಯವತುಳ್ ಸಂತೋಷದಿಂದ ॥ (36)

ಪತಿಬರವನಿಟ್ಟುಸುತ್ತಲಿರುತಿರಲ್ ರಾಘವಂ ।

ಸತತಗತಿ ವೇಗದಿಂದೈತರಲ್ಪಂದಿರಕೆ ।

ಕ್ಷೀತಿಯಾಣಿ ಕಾಣುತ್ತ ಭಯದಿಂದ ಬೆನ್ನೊಂಡಳಿರಿಗಿ ಪದವಂಕಡಗಳಿಗೆ ॥

ವ್ಯಥಿತವಾಗಿದೆ ಪೂರ್ಣಶಯ ಪೋಲ್ವಾನನಂ ।

ಪತಿತಮುಕ್ತಾಫಲಿತ ಕಿರುಬೆಮರಿನಂಕುರಿತ ।

ಗತಿಯನಾಂತಿಹುದದೇಂ ಕಾರಣಂ ದಯದಿಂದ ತಿಳುವಬೇಕೇ ಮಾಂಧ್ಯಮಂ ॥ (37)

ಇದನ ಶಯಿಸಿಕೊಳ್ ನಾಣ್ಣಿ ದುಡೊ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯಂ

ಚದುರ ಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಚಾಮರಂಗಳ ಬಿಡಗ ।

ನದುರಿಸಿದವೊ ಸಿತಾಶ್ಯಗಳಂದಲೂಕಾರವೆತ್ತ ರಥಭದ್ರದಂತಿ ॥

ಸದುಗುಣಂಗಳನುಡಿಪ ವಂದಿಮಾಗಧರಲ್ಲಿ ।

ಯಾದಿಸಿತೇಂ ಕತದೊಳ್ತಾಡಾಸೀನೈವೊವಿಧವ ।

ಸದಯವಿಸ್ತರ ಗುಣವೇಳ್ವೊಂದು ಬಿನ್ನೈವಿಸಲಸೆಯೊಡೆನಂತೆಂದನು ॥ (38)

ಕೇಳುಧರಣೀಜಾತೆ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ ।

ಮಾಳುಭೂಪೋತ್ತಮಂ ಬೊಟ್ಟ ನಂಪ್ರೀತಿಯಂ ।

ತಾಳು ಭರತಾಂಬಿಕೆಗೆವರಗಳೆರಡಂ ಕೊಟ್ಟಪೀತೆ ಸುರನಾಥನೆಡೆಯ ॥

ಆಳಯಿಂದರುಹಾಗಲಾಕ ಕೇಳದಳುಂದು ।

ಬಾಲಕಗೆ ಯಾವರಾಜ ಪಟ್ಟವನ್ನಿತ್ತುವನ ।

ದಾಳಕೆಗೆ ರಾಮನಂ ಕಳುವಬೇಕೆನೆ ತಾತನೊಪ್ಪಿದಂ ಧರ್ಮದಿಂದ ॥ (39)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಾಜ ವನದತಿಕೆಯಗಳನು ನೋಡಿ ।

ಮಾದದಿ ಬಪ್ಪಂತೆನೆಗೆ ನೇಮಿಸುತ್ತ ಭರತಗ ।

ಭೃದಯಮಂ ಪಾಲಿಸಿದರಬಲಮಾನಿಸನ್ನತದಿ ಸತ್ಯವೊಪ್ಪಿರದೆ ॥

ಅದರಿಂದಲಾವಯ್ಯನನುಮತಿಯಾಲ್ಪಿದಿಮಾನಿ ।

ಹೃದಯಸ್ಥ ಮಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಾದಿಕಾರಣ ಜನರ ।

ಪದುಳದಲಿ ನಿಗ್ರಹಿಸಿ ಬರ್ವ ಕ್ಷೇಪ್ರಮಿದೆಂದು ತಿಳಿದಿಹುದು ಚಲನೆಯುಳುದು ॥ (40)

ನಿರತನಿಯತಾಹಾರ ವೆರಸಿಕಾಲ್ಯದಲಿದ್ದು ।

ಹರಿಯಂ ಯಥಾವಿಧಿರೂಪಭ್ಯರ್ಚನಂ ಗೈದು ।

ಪರಮಧರ್ಮಿಗಳು ದಶರಥಮಹೀಶಗಂ ಪಂದನಂ ಗೈದು ಬಳಕ ॥

ಚರಣಸೇವೆಯೊಳು ಮನ್ಮಾತೆ ಕೌಸಲ್ಯಗಂ ।

ಹರುಡೊಳುನುತ ಉಳದ ತಾಯ್ಗಳಂ ಚಿತ್ತಾನು ।

ಸರಣೆಯಿಂ ಸುಖಿಯಾಗಿ ಬಪ್ಪ ಪದವಿಯ ನೋಡುತಿಹುದಚಲಿಯಾನಂದಿಸಿ ॥ (41)

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೆಮ್ಮನುಬರವರೀರ್ವರುಂ ।

ಕರುಣಾಕಲಿತರೆಮಗೆ ಬೇವನೋರಮವುತ್ರ ।

ವರಂದು ತಿಳಿದವರ ಲಾಲನೆಂಗೆಯ್ಯುತ್ತಾಘೋಷಿಸುವುದನುದಿ ಕಡೊಳು ॥

ದೊರೆಯಮ್ಮರಾಜ್ಯದಧಿನಾಥಶೀಲನಂ ।

ಭರಿತರಂ ಪೂರವನನು ಚಿತಕಾರ್ಯಕೆಳಗಿದವ ।

ತರುಣನಾದರು ಶಿಕ್ಷೆಗೆಯ್ಯವಕಾರ್ಯಪ್ರದಂ ಪಾಲಿಸುವ ಧರ್ಮವಿಧಿಮ ॥ (42)

ಭೂಮಿಶನೋಲುಮೆಯಂತಿದರ್ಪರುಸರಣಿಯಿಂ ।

ಬೇವನಾರ್ಜನಂಗೆಯ್ಯುವೇಳ್ವುಮದಂ ಸತ್ಯ ।

ನೇಮಾನುಕಾರಯಿಂದೆನಿಸು ತಾತನ ವಚನವಂ ಮೊದಲತಿಯಾದೊಳು ॥

ಭಾವಾಶೀರೋರತ್ನಮೆಂದಖಲಸಾಧ್ವಿಯುರ ।

ಸ್ತೋಮಾನುವೇದದೊಳ್ಳುತಿಸುವಂತಿಹುದೊಂದು ।

ರಾಮಾಖ್ಯನಗರದಧಿನಾಥ ನಿಜವಲ್ಲ ಭಗೆ ಬೇಳ್ವ ಲಾಙ್ಕನು ಪಾರ್ವತಿ ॥ (43)

(ಸಂಧಿ 10, ಪದ 461)

ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಚನೆ ॥ ಸುಧುತರ ಮಾಧುರ್ಯದಾರ್ಪ ವಚನಂಗಳಂ ।

ಬೋಧಿಸುತ್ತ ನಿಜಸತಿಗೆ ಸಂತಸಂಗೆೊಳಿಸಿ ಕರು ।

ಜೋದಧಿಯು ಜನಕಂಭಿಸಾರಸಗಳಂ ಕಾಳ್ಪೊಡುಬ್ಬಗದೊಳ್ಳಿತರದನು ॥

ಬನಕೆ ಗಮಿಸುವೆ ನುಖಮೊಳುಕುದೆಂದುವಾಚಿಸಿದ ।

ಘನತರ ಸುವಾಣಿ ಶ್ರವಣೋತ್ಕಲಿತಮಾಗಲ್ವೆ ।

ವನಧಿಮೇಖಲೆಯುಣಿಯಂಬಕೆಗಳತ್ಯಂತ ಕಳೆಗೊಳಲೋಕನೆದೊಲು ॥

ವನಜಾತಪಾದಸಂದರ್ಶನದಲೌತ್ಸರ್ಯ ।

ಬಿನದಮಂ ಮೊದಲಸಲಾಸ್ಯರಾಜಿ ರಾಮನಂ ।

ಕಿಸಿನಿಂದ ನೋಡುತಂತೆಂದಳವನೀಜಾತೆ ಕೇಳು ಕೈಲೇಂದ್ರ ಜಾತೆ ॥ (1)

ಅತ್ತಮಾವಂದಿರಂ ಭಾವಮೈದುನರುಗಳು ।

ಮತ್ತತ್ತಜನೋಸೆಯಲೊರುಂ ತಮತಮ್ಮ ।

ಚಿತ್ತರದ ಪುಣ್ಯಾನುಭವಿಗಳನಿಸುವರಲ್ಲ ದಂದಂದಲಿತರ ಜನಕೆ ॥

ಮತ್ತಾನೆಯೇನಿಲ್ಲ ಪತಿಯ ಭಾಗ್ಯೋದಯಮೆ ।

ನಿತ್ತದಕೆ ಸತಿಕರ್ತಳದಿಂದ ತನ್ನನುಂ ।

ವೆತ್ತವರ್ವೊದಲಾದರಾರಿದೊಡೇಂ ಸುದತಿ ಗಧಿಪಗತಿಯನಿಕುಟಗದಿ ॥ (2)

ಧವನಲ್ಲ ದನ್ಯದೈವಂಗಳೂಂ ಮಾನಿನೀ ।

ನಿವಹರೆಲ್ಲ ಮೆನುತ್ತ ಲೋಕವೇದಂಗಳೊಳು ।

ಸುವೀಕೆಗಳ್ವೇಳ್ವರದಿಂದಲಿಣಾನ ಪಣ್ಣಾಯಿಯಂತಿರೆನುತ ॥

ಅವಿರಳನ್ನೀಹದಿಂ ಬೇಳ್ವ ಪಿರಿಯರ್ನುಡಿಯ ।

ಲವಲಕೆಯಿಂದಾನು ಮೊರಬಲ್ಲೆನೆ ಬುಧ ।

ಪ್ರವರ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಕೆ ತಿಳಿದುದೇನಿಹುದು ಬಿನ್ನವಿಪ್ರದೇನಿವ್ವದು ॥ (3)

ಬಗೆ ಬಗೆಯ ವಿಷದಾರು ಪ್ರಶ್ನಿಫೋರಾಕಾರ ।

ವ್ಯುಗಮಿರ್ಪುದುರ್ಗಮಂ ಬನವಾದೊಡೊಂದನುಂ ।

ಬಗೆಯದೆ ಭವದೀಯ ಚರಣವೇವಾಸಕ್ತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೈತಬ್ಬೆನು ||

ನಿಗಿನಿಗಿರುವ ಸೌವರ್ಣ ಹವ್ಯಾಸ್ತಗ್ರ ಭೂಮಿಯೊಳ್ |

ಸೊಗಯಿಪಂದದಿ ಸಂತ್ರಸದಲಿರ್ವೆನೆರ್ವರೊ |

ಶ್ರೀಗೆ ಮನವೆ ಮೈಸಿಕದಲಂಪವೀಯದೆ ನಿಯತ ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಯವನು ಬಡದೆ || (4)

ಫಲಮೂಲಮದು ಭುಕ್ತಸಂತುಷ್ಟಿಯಿಂ ಶೈಲ ।

ಚಿಲುವನದನದೀ ವಲ್ಕಲಾನಿ ಸುಸ್ಥಳಗಳಲಿ ।

ರೇವಿಂಡ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಲನೆಯೊಳಾನು ಜುಪಕೌತೂಹಲವನು ||

ಖಲಿದಿರ್ಬೆ ಚಿತ್ತಮಂ ಪಡೆವೆಲ್ಲದೆ ಲೇಕ ।

ಚಲನಾತ್ಮಕಂಗೆಯ್ಯನು ಸಿದ್ಧಿಸಿದೊಳುಂ ದಿವ್ಯ ।

ಸಲಿಲ ಮಂಡಿತ ಕಮಲಕುಮುದಾಕರಂಗಳನು ಕಾಣ್ಬೆನ್ನಾನತಿಹರುಷವಿ || (5)

ತೌರಿನತ್ರಿಶಯ ಸುಖಕೆತೌ ಗೆನಿವುದೀ ಸೇವೆ |

ಪಾದ ಚಾವಲರಕ್ತಿ ಬುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿಯ ಕೆಡಿಪ ।

ವೈರಿಯಾಂದರೂಪಿರ್ದ ಪಿರಿಯರನು ಮತ್ತಿಯಿಂದ ಲೈತದ್ವಿ ನೊಡನೆ ಮಾದಡಿ ||

ವೀರರಗೆ ಸ್ವರಸ್ಯವಹುವರೆ ಅವಿರಲ್ ।

ತೋರಬಂದಿಗ, ಕೃಷಿ ಮದರಿಂದಾದರ ಕರು ।

ತಾಸಕದೊಳ್ಪ್ಪಣೆಯ ನೀಯನೇಳ್ಕೊಂದು ವ್ರತಗರಗಿ ಬಿನ್ನವಂ ಗೈದಳಾ || (6)

ಚರಣಸನ್ನಿಧಿಯುಲಾಹಾರ ವರ್ಜಿತವಾಗಿ ।

ಯಾರಲದೇ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಮನಿವೃದ್ಧಿರತೃ ಬಂ ।

ಧಾರದ ಸೌಖ್ಯದೊಳುರಬ್ಬರಕೋಪಮಿತಮೆಲ್ಲ ರುಚಿಸದೆನ್ನಯ ವಾನನಂ ।

ಅರಿವೆ ಮರವೆಗಳಿಂದಲೇನಾದೊಡಂ ತಿಳಿಯು ।

ದರೂಪಿದಾದ ಮರದಿನ್ನು ಕರದೊಯ್ಯದನುಮನದ ।

ಉರುವಂತೆ ದಯಗ್ಗೈದನೆ ರಾಮಚಂದ್ರ ಸತಿಗಿಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದ ॥ (7)

ಸಕಲ ಧರ್ಮಸ್ಕರೂಪಂತಿಭದ ಮೂಜಗದೊ |

ಛೇದಕಲಂಕಕುಲದೊಳ್ವತ್ತಿಸಿ ನಿಯಮಾಚಾರ ॥

ಸುಕುಮಾರತೆಯನರಿತು'ಲ್ಲ ದೀ ಪ್ರಾಕೃತರ ಪೂಗಟೆಯಮೇಡಿಯಲ್ಲ ॥

ವಸುಕೇಶಂಗಳಾಗಾರ ಮತ್ತಾಹಾರ ।

ನಿಕರ ಮೈಲ ಮತ್ಸ್ಯಪಿ ಕರಕರಣಶೋಭಾಪ್ತಯಃ ।

ನಿಕಟವರಾಯಣಾಭಯೋಮದರಿಂ ಬನವೆ ಮನವಿ ನಿಕ್ಕುಸಬೇಡ ॥ (೩)

ಎಲೆವನೆಯೆರಿಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಪರ್ಣಮೂಲಗ ।

ಇಲ್ಲಗಳಂ ಮೆಲುವುದನಿಕಂ ನಿರ್ದೈಸಮನಿಸದು ।

ಪಲವು, ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಗಳ್ ಕೂರವಾರಾಣನುಡಿಗಳಾಂ ನೋಂಕೆ ಕೆವಿಗೆ ಭಯದಿ ।

ಸಿಲುಕದಿರೆಫಲ ನಿರಾಹಾರ ಕಾರ್ಯದಿ (?) ಜಪಾ ।

ಕಲಿತ್ರಮೆಂದೆನಿಸಿ ಯುಷ್ಕದೇವತಾತಿಥಿ ಪೂಜೆ ।

ಯಾಲಘು ಮಾತಿಯಿಂದ ಲನವರತ ಮಾಡಲ್ಪಿಳ್ಳು ಬನದುಖಮಾಲಕಂಡ । (೧)

ಬರಸಿಡಿಲ ಧಿಕ್ಕರಿಸ ಸಿಂಹಶಾರ್ವಾಹಗಳ್ ।

ತರತರದ ಗರ್ಜನೆಗಳ್ಳಾರುಕಲಭಃಪೀಂಕಾರ ।

ದುರುಳ್ಳನಿನ್ವೃದಿಂದ ದುಃಖ ಸಂಭವಮಪ್ಪದೈಸೆ ಸುತೃಬಲಿಯರಿಗೆ ॥

ಪರಿಪರಿಯಾಕಂಟಕಾರ್ಪಣ ದುಷ್ಟಾಹಿಗಳ್ ।

ನೆರವಿವ್ಯಕ್ತ ಕಂಕ ಗೋವಾಸಾಯಗಳ್ ಜಾಫೆ ಸಂ ।

ಕರಮನಿಸ ವನವನೀಂ ಬಯಸುತಿಹೆ ಹಿತಮೆಂದು ಕ್ಲೇಶಗಳ್ ಕಂಡೆಯದೆ ॥ (10)

ಕಾಲತ್ರಯದ ಸ್ನಾನ ಸಲಿದಾಹಾರ ಮಾಂ ।

ಮೇಲಿನಿವ ಪುಜೋಪಹಾರ ಮಾಂತಾಮದಂ ।

ಕಾಲಕಾಲದಲಾತ್ಮಕಯಾದಿಂದ ಸಮನಿಪ್ರದು ಋಷಿಗಳಾಚಾರ ವಿಡಿದು

ಆಲಯಂ ತುಹಿನಕರ ದ್ವಾದಶಾತ್ಮಕರ ಪದ ।

ಜಾಲತಪ್ತರಾಗಿಪ್ರದನವರತ ಮಾಹಾರ ।

ಶಿಲ ತೈಜಸಸಾಲ ಮಾಧುರ್ಯಮದಿಂದ ಬನಮಸುಖಮನಿಪ್ರದಬಲಿ ॥ (11)

ಶಾರೀರಕವ್ಯಮಿನಿ ತನಿತೆರುತ ಸ್ತರಿಪೋ ।

ಡಾರಿಗಳ್ವಡುವ ದಬ್ಬಾಸ್ತೆ ಕ್ರೋಧಾದಿಗಳ್ ।

ತೋರಿವೆಯಾ ದೈಖಲ ಕಂಟಕಗಳಂ ಕಳೆದು ಭಯಮೋಹಗಳವರ್ಜಿಸಿ ॥

ಚಾರಣಂಗೈವದತಿಸಂಕಟಂ ವೇಳ್ವಂತೆ ।

ಬಾರದದು ಕಾರಣಂ ಬನಕೆಬಹುದೆಂಬಿವಿ ।

ಚಾರಗಳ್ಸಾರಮೆಂದರಿತು ಸುಖದಿಂ ಗೃಹದೊಳಹುದೆ ಲೇಸನಿಪ್ರದಬಲಿ ॥ (12)

ಅತಿಕಠಿಣ ಕಠಿಣ ಕ್ರೂರ ಕ್ರೂರತರಮಾಗಿ ।

ಗತಿನಿರೋಧಾಸ್ತದದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ ಕುಭ ।

ಮತಿಮನ್ಯು ಮಾಖಯಾಗಿ ಮೇಲ ಗತಿ ವಿನಯದಿಂ ಒನ್ನೆಪಂಗೈದಳೊಲಿದು ॥

ಅತುಳ್ಳದೋಷಗಳು ವನವಾಸಸಂಭವಮೆಂದು ।

ವಿತತಭಾಷಾ ನಿರೂಪಿತ ಮಾದುಡೆಲ್ಲ ಮಾಂ ।

ಪತಿಭವತ್ತದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದನೆಗೆ ಸುಖರೂಪ ಫಲವನಿತ್ತಪ್ರದನುಡಿಸಂ ॥ (13)

ಕರಭಣಾರ್ಥಲ ಮೃಗಸಿಂಹ ಕೇಟಾದಿಗಳ್ ।

ಕರಿಸರಿಸೃಪ ಪಕ್ಷಿಗಣಗಳೊದಿಗುಕಾಣ ।

ದರಿಯಬಾರದ ಘೋರರೂಪುಳ್ಳವಾದಡಂ ನಿಟ್ಟಸಲ್ಲಸ್ಮರ್ತಿಯ ॥

ಭರಿತ ಭಯದಿಂದೋಡಿ ಪೋಪವಾವಾಡೆಗೆ ।

ಗುರುಜನಾನುಚ್ಛೇದಿಯಂ ಬವ್ವಿಪದಸಂಗತಿಯ ।

ಪರಿಹರಿಸೆ ದೇಹಮಾಂ ಧರೆಯೊಳರದಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದೇನೆನು ರಘುಕುಲೀಶ ॥ (14)

ಜರಣ ಸೇವೆಯೊಳರ್ಪ ಸೇವಿನಿಯದಿಕ್ವಾಲ ।

ಸುರನಾಥನಾದೊಡಂ ನಿಟ್ಟಸಲಸಾಧ್ಯವಿದ ।

ಧರೆಯ ಚನರಾಂ ಬಲ್ಲರೈಸೆ ಮತ್ತಿತ್ಯಗೇಹದಲ್ಲ ಪರ್ಕಾಲದಲ್ಲ ॥

ಸುರಪಗುರು ಸಂಕಾಶ ಕಾರ್ತಾಂತಿಕೋತ್ತಮರು ।

ಪರಿಕೆಸುತ ನಿಜಶಾಸ್ತ್ರಮೆಲ್ಲ ಮಂ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ।

ಲೋರದ ವಾಣಿಯಸತ್ಯಮೆನಿಸದದ ಬತ್ತರದಿ ಬಿನ್ನವಿವೆ ಚರಣಯಾಗಕೆ ॥ (15)

ಋಣೋಡನೆ ಕಲಕಾಲ ಖರತಿಯಿಂದತಿ ಸುಖವ |
 ಋಣಗಲರಾಭವನ ವೇಳ್ಕೊಂದು ಸಾಮಾದ್ರಿಕದ |
 ಋಣವೇತ್ಯಗಳು ಮಾತೆಯೆಡೆಯ ವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವೇಳ್ವದಂ ಕೇಳರ್ಪೆನು ||
 ನನಿತೆಗಗ ಪತಿದೈವಮೆಂದೊರೆವ ಶ್ರುತಿತತಿಯ |
 ೧ ಸುಸರಿಸದಿರಲು ಸಂಭವಮವ್ವದಫು ಮುಂದೆ |
 ಜನಿತವಾಗದು ಸುಖಂ ಧಳೆವಾತು ಪಾರ್ವರಂ ಮನ್ನಿಸಲ್ವೀಳ್ಳು ಮುದದಿ || (16)

ನಿರತಿಕಯ ಸುಖದಿಂದ ತವರುಮನೆಯಲಿಯಾರ್ |
 ತೆರದಿ ಬನದೊಳ್ ಭವತ್ವಾದ ಸೇವೆಯೊಳರ್ಪ |
 ಪರಿಕೆಸಲ್ವೊಂದ ಲಘು ಲೇಖಮಂ ತೋರದರಸಕರದೊಯ್ಯುದುಳನೆ ||
 ಗರಳ ಸೇವನೆಯಗ್ನಿ ಜಲಗಳೊಳಗೇ ನೋಂದ |
 ಪೊರದಸುಗಳಂ ಕಳೆವದಲ್ಲದುಳಸಂ ರಾಮ |
 ಕರುಣಾಕಲಿತ ಹೃದಯ ಕಾಯ್ಯುದುಚಿತಂ ವೇಳ್ವೊನ್ನೆನ್ನ ಮೂನಸದಲಿಹುದಂ || (17)
 ದೀನೆಯ ಪತಿವ್ರತೆಯ ಸಂಕ್ಲೇಶವಶದಿಂದ |
 ಮೂನೆಯಂ ಸುವ್ರತೆಯ ಸ್ವೀಯ ಸುಖಸಂತೋಷ |
 ಮೂನ ಭಾಗಿ ಯೆನಿಸುವೆನ್ನ ವರ್ಜಿತಗೈಪುದಾವಧರ್ಮಂ ಮಹೀಶ ||
 ಆನು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ವುಕ್ಕುದೇ ನೀ ಶಾನ |
 ತಾನಾವೆಡೆಯೊಳಪೊಡಲಿ ಮಜ್ಜನವಹು |
 ದೂನಮಿಲ್ಲ ಮೆನುತ್ತಲೊರದಕ್ರಾಪ್ತಾರ್ಜುನಿಯನಿ ಸಿ ಮೂನದೊಳರ್ಪಳು || (18)

ನೋಡಿ ಒಹುವಿಧದಿಂದಲುವಚನುತಿನಿಸುಡಿಗ |
 ಳಾಡಿದಿನಿಯಾನ ಮುಖಾಬ್ಜವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲಿಂದ |
 ಳೊಡುವುಡಂ ವಿಡುವೆಡೆಯ ಲೇನುಕೊರತೆಗಳ್ಳು ದತಿಸುಖದೊಳಹುದಾದರು ||
 ನಾಡೊಳ್ಳಿಲ್ಲ ಸತಿಯನುಳಮ ಗಮಿಸಿದರೆನ್ನ |
 ತಾಡುವರು ಸ್ತ್ರೀ ತನುಬರನಾಜಾತರವೆಡೆಯ |
 ಮೂಡಿದಾನಂದದಿಂ ದಿರಲ ಕಣೆಯಂ ಗೆಯ್ಯು ಸುಳವಗೇ ಸರ್ವಜನರು || (19)
 ಸತಿಯ ಸಲಹುವರೆ ಸಾಹಸಮಿಲ್ಲ ದುಳುಹುದಂ |
 ಸ್ತೃತಿಪನೆಯೊಳಗೆಮ್ಮ ಕಲರಾಡುವರು ಮಗುಳಿ |
 ಪತಿಯನುಳದಿ ಪುರದೊಳೇಂ ಕತದೊಳೇ ಮಹಳೆಯಿವ್ವಳೆಂದೆನುತ ಕಲರು ||
 ಮಿತಿಯಿಲ್ಲ ದಮಿತ ಜನರಾಡದುಳಯದೇವ |
 ಹಿತವಬಿನ್ನವಿ ನಲ್ಲದೆ ವಿಡವುದುರ್ಮನದ |
 ಗತಿಯ ನಂಟಿನು ಸಾಧು ಸತ್ಕುಲಜ ಪಾರಂಧ್ರಿಯರ್ನಡೆವ ನಡತೆ ವಿಡಿದು || (20)

ಮತ್ತೆಕುಕಕಾಕಮೈಸಿಕ ಕಂಟಕಾದಿಗಳು |
 ಬತ್ತರದ ಸುಖವೀವ ಬರುಗಾಳು ಕಳ್ಳೆಯ |
 ಮೊತ್ತ ಮುಪಕರಿಸದಿರದಮಿತ ಪ್ರಸ್ತರಕರ್ಕರಾದಿ ಕಯನಂಗಳೆನಗೆ ||
 ಮತ್ತನಾಸ್ತರಣಕಲ್ಪಂ ಪತ್ರಫಲ ಮೂಲ |
 ಮತ್ತರದಲುಪಹಾರ ಮವೃತ ನಿಭಮೆಂದೆನಿಪ್ಪ |
 ದುತ್ತಮ ಪತಿವ್ರತ್ಯ ಹೃದಯಗ್ಧ ಮಾಗಿರಲ್ಕಡವಿಯೊರೆನಿಪ್ಪದನಫ || (21)

ಬಾಧಿಸೆನು ಚಿತ್ತಮಂ ಭವದೀಯಾಚರಣ ಸಂ |
 ಬಾಧಗೊಳಿಸೆನು ನಿಮ್ಮ ನುಳದವ್ಯಯಂ ತನಗೆ |
 ಮೋಡವೊಯ್ದು ನಿರಯನಿಭಮೆನಿಪ್ಪದದರಂದ ಮೋಡಗೊಂಡು ಪೋವುದುಚಿತಂ ||
 ಭೇದ ವೆನಿಸಿದೊಡಿಂದಿ ಗರಳಸೇವನೆಯಿಂದ |
 ಭೇದಿಸುವೆನುಗಳ ಭವತ್ಸಮಾಸಮ ಮುಳುದು |
 ಮೇದಿನಿಯೊಳರೆನಿಮಿಷ ಜೀವಿಪುದಕೆಂದಧಿಕಲೇಸು ನಿಧನದಕಾಂಕ್ಷೆಯಾ || (22)

ನೋಡದಿರಲರೆಳುಗೆ ಯಾಗಮೆನಿಪ್ಪದ್ದೆನೆ ಮಗು |
 ಛಾಡಲೇನದನು ಪದಿನಾಲ್ಕು ವತ್ಸರ ಕಾಣ |
 ಮಾಡುವೆನದೆಂತು ಜೀವಿಸುವೆ ಪಿಂತಣಿ ಮಹಾರಾಮಾಯಣದ ಕಥೆಯನು ||
 ನೋಡಿಕೇಳಪ್ಪುದುಂಟು ದೊಡದರೊಳ್ ರಾಮ |
 ಜೋಡಗಲಿ ಸೇತೆಯಂ ಬನಕ ಗಮಿಸಿದನೊಬ್ಬ |
 ರೂಢಿಯಾಂಟಿ ನಿರಾಗನೆಯ ನಿಷ್ಕಾರಣಿ ಬಿಡುವುದುಚಿತವೆ ನರೇಶ || (23)
 ಎಂದನೇಕ ವಿಧ ಪ್ರಲಾಪನಂತಾಪಮಂ |
 ಪೊಂದಿದ್ದಗ್ಗದ ವಾಣಿಯಿಂದ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ |
 ಬಂಧುರಕ್ಕೆ ಷಡಿಂ ಪೊರ ಪೊಣ್ಣುಲಂಟಕದಿ ಕಂಕಣಗಳ್ಳು ತರದಿ ||
 ಸಿಂಧುಬಲಸಂಪರ್ಕ ಸಾರಸಮೊ ಹಮಕಶಿತ |
 ಯಂದು ಬಿಂಬವೊಯೆನಲ್ಪು ಬ ಮೆನೆಯ ಲಿಟ್ಟನುತ |
 ಲಿಂದೀಪರಾಕ್ಷಿಯಂ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂದುಪಚರಿಸುತಿಂತಂದನು || (24)

ದೇವಿ ಕೇಳೆನ್ನೊಡನೆ ಕರದೊಯ್ಯಲನುಮಾನ |
 ಭಾವಮೆಳ್ಳುನಿತಿಲ್ಲ ಮತ್ತಾರದಿಗೆಯಿಂದ |
 ದಾವಭಯ ಸಮನಿಸುಗು ಸೊಂಟಭಯ ಶಂಕೆಯಲ್ಲೇನೊಂದ ನೆನೆಯಲಿಲ್ಲ |
 ದೇವದಾಸವರೊಳಗದಾರು ಬಂದಡಿಸಿದರು |
 ನೋವಿಸುವುದಲ್ಲ ದೆಕ್ಕು ಬನ ಭೀಕರದ |
 ತಾವೆನುತಮಿನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸ ಬೇಕಾದುದಕ್ಕೆ ಸಂತಾಪಗೊಳ್ಳಲೇತಕ || (25)
 ತಾತನಾಜ್ಞೆಯ ಮಿರಲಳವಲ್ಲ ಧರ್ಮಂ ಸ |
 ನಾತನಂ ಪಿತೃವಾತ್ಸ್ಯಗಳು ದೇವರಿಂದಧಿಕ |
 ನೀತಿಯಾರಿಯದಲವರನುಪಚರಿಪುದುಳದಿತರ ದೈವಮಂ ಭಜನೆ ನುಖವು ||
 ಜಾತವನಾಗದು ಜನಕೆ ಲೋಪ ಸಮನಿಪ್ಪದೆಂಬ |
 ಮಾತಿನಿಂ ಗಮಿಸುವೆಂ ಕ್ರೂರ ಕಾತಿಣ್ಯತರ |
 ದಾತಿಶಾಯಿತಮರಣ್ಯಂ ಸ್ತ್ರೀಯ ರೊಡನ್ನೊಡನುಚಿತ ಮದೆಂದು ತಿಳಿದು || (26)

ಪುರದಲಿಹುದೆಂದು ಸೂಚನೆಗೈದೆಮಾತುರ ದೊ |
 ಳುರುತರಕ್ಕೇಕ ಸಂಭವಮದುದಾ ದೊಡೆಯಾ |
 ಧರೆಯೊಳುಂ ನಿಜಸೇರ್ತಿ ಬೇರಿಹುದೆ ರವಿಯುಳುದು ಛಾಯಾಮತ್ತರಂಗಿಹುದೆ ||
 ಕರಿಕಮವಿನಾಭಾವ ಮಂದರಿದು ಕರೆದೊಮ್ಮೆ |
 ತರುಣರನ್ನಳಿ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದು ಸಂತೋಷ |
 ಭರಿತಮಾಗುತಲಿ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ನನುಗೈಯ್ಯುವೆಳ್ಳು ಜವದಿ || (27)

ಗುರುಜನರ್ಮದ್ವಂಶಸಂಭವರ್ಮತೃಪ್ತ್ಯ |
 ರಿರದೆಪಿತೃವಾತ್ಮನೇವಯ ನೇಮದಿಂಗಳ್ವದು |
 ಸುರವ ಗಾಂಧರ್ವ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಲೋಕಂಗಳಂ ಗೆಲಿದರರೆನಿಮಿಡದೊಳಗೆ ||
 ಪರಮಪುರುಷರ ಸಾಧುವೃತ್ತಮಂ ಕೈಕೊಂಡ |
 ರಿರದೆ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಸ್ವಾಧೀನಮೆನುತಂ ಪಿರಿಯ |
 ರರುಪಿದುದ ತಿಳಿದಾನು ಮೊರ ಬಲ್ಲೆನೆ ಲೋಕವಾದಕಾಂ ಗುರಿಯವೈನೆ || (28)

ಯಾಗಾದಿ ಸರ್ವತೀರ್ಥಸ್ನಾನಫಲಗಳೊಂ |
 ಯೋಗಾದಿ ಇವತಪಧ್ಯಾನ ಸತ್ಕರ್ಮಗಳ್ |
 ಸಾಗರಾಂತದ ಧರೆಯ ದಾನಗಳ ಫಲಗಳೊಂ ಗುರುಸೇವೆಯಿಂದಲೊಡಗಿ ||
 ಭೋಗ ಮೋಕ್ಷಗಳೇವುವದುನಿಮಿತ್ತಂ ಬನಕೆ |
 ಪೋಗದುಳಿದವುಡಿಲ್ಲ ನೀಂ ಬಪ್ಪುದತಿಶಯದ |
 ರಾಗಾನುವೃತ್ತಿ ಯೆಂದೆನುತ ನೇಮಿಸಿ ಜನಕಜಾತೆ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು || (29)
 ಸತಿಗೆ ಸಂತಸದಲಪ್ಪಣೆಗೊಟ್ಟುದಂ ಕಾಣು |
 ತತಿಶೋಕದಿಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಘುನಾಥ ಗಾ |
 ನತನಾಗಿ ಬಿನ್ನಸಂ ಗೈದ ನಿಜಚಿತ್ತಾನು ವೃತ್ತಿಯಂ ಮರೆಯನಿಸದೆ ||
 ವಿತತ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿಯೊಳಗುಳ್ಳ ಕಾನನ |
 ಕೃತಿವೇಗ ಧರಣಿಸುತೆ ಸಹಿತ ಗಮನಿಪ್ಪದಾದೊ |
 ಡಿತರಮಂ ನೋಡದಗ್ರಗಣೆನಿವೆಕರಚಾರ ಧರನಾಗಿ ದೇವಮುದದಿ || (30)

ಸುರಲೋಕ ಭೋಗಮಂ ದೇವತಾತ್ಮಂಗಳೊಂ |
 ನಿರತಿಶಯದೈಶ್ವರ್ಯ ಮುಂತಾವ ಭೋಗಗಳ |
 ಪರಿಕರವನಾಂ ಬಯಸಿ ಭವದೀಯ ಪದಸೇವೆಯೈಕತಾನದೊಳರ್ಪೆನು ||
 ಬರುವೊಡಪ್ಪಣೆಗೊಡುವುದೆಂದೊರೆದ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯಿರವನೋಡತರಾಮ ಬಹುವಿಧದಲುವಚರಿಸಿ |
 ಪರಿಹರಿಸುತೈತರಲಿ ಕ್ರೋಧದಿಂ ರಾಮನೊಡನಿಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ || (31)
 ಕೊದಲಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತು ಮಗುಳಿ ಪರಿಹರಿಸುತಿಹು |
 ದಿದು ಹೃದಯಕನುಮಾನಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೆಳಸುತಿದೆ |
 ಸದಯ ಮದಗ್ಗ ಮನಕೆ ನಿರ್ದೇಧಮೀಂಕತದಿಂದ ಲಡಿಸಿದುದು ಬೇಳ್ವುದೆನಲು ||
 ಜಡುರಿಂದ ರಘುನಾಥನೊಡ ಕೇಳು ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಯುದಿತವಶ್ಯಂ ಸಖನು ಪ್ರಾಣ ಸಮಪ್ರಿಯತರಂ |
 ವಿದಿತಾಗಮಸ್ಥಾನೆಂದರಿತಿರ್ಪ ನಾದೊಡಂ ಬನಕನೀಂ ಬರಲು ಪ್ರಿಯದಿ || (32)

ಪೊರೆವಣಾರ್ಥಸಣ್ಣ ಸುಮಿತ್ರೆಯರ ಚಿತ್ತದಿರ |
 ವರಿದು ಪೋಷಿಸುವವನಾರು ಮದಗ್ಗ ಮನಸಂ |
 ಭರಿತಹೃತ್ತಾಪದಿಂ ತೊಳಲುತಿಹರಪಚರಿಸ ದತ್ತಿಗರದಾರಿಪರು ||
 ಧರಣಿ ಕೈಕಗುಂ ವಸನೆನಿಸಿ ಮಾನ್ವಿದ್ |
 ಸುರುತರ ವ್ಯಾಕುಲಂ ಜನಿತಮಾಗಲ್ಕಿತರ |
 ರಿರವ ನೋಡುವರೆಂತು ಮಾತೆಯರನೇವೆ ಯೊಳಗಿಹುದೆಂದುಬೇಳ್ವುದೈನೆ || (33)

ಅರಸ ಮನ್ಯಥವಾಸದಿಂ ಒಲಿದು ರಾಜ್ಯಮಂ ।

ಕರಗತಂ ಗೃಹಸ್ವಪತಿಯಾಣಿಗೆ ಸ್ವಪ್ನದೋಳೆ ।

ಸ್ಥೂರಿನುವಳಿ ಮನ್ಮಾತೆ ಕಾಸಲೆ ಸುಮಿತ್ರಿಯರ ಮನುಜರೆನ್ನತ ಬಗೆವಳೆ ॥

ಭರತನಂ ಸಿಂಹಾಸನಾಧಿಪತ್ಯಂಗೈವು ।

ತಿರದೆ ಮಸ್ತಕದಿ ಮಾತೃಕಾಸನದಿ ನಮ್ಮವರ ।

ಪೊರೆಯಾನದೊಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಷಕಾರಣಮಾಪ್ತವೆಂದು ತೋರುವುದು ಮನಕೆ ॥

ಪತಿಯ ಪಂಗಿನಿತಿಲ್ಲ ಸವತಗಧಿಕಾರ ನಿಜ ।

[(34)]

ಸುತರಿಲ್ಲ ಸನ್ನಿಧಿಯಾಲಾವ ಪರಿಯಲಿ ದುಃಖ ।

ತತಿಯನಪಹರಮೆನಿವಳವ್ವೆ ಮಾತಾಡುವರ ಕಾಣದನುದಿನ ತೊಳಲಾತ ॥

ಹಿತವನಾಚರಿಸು ವೃದ್ಧರ ವಿಷಯದಲಿ ಸ ।

ಸ್ತುತಿಯೊಳುದು ದಿಕ್ಪುಗಳ ಫಲವ ನೆನೆಯದೆ ಸುಖ ।

ಪ್ರತತಿಕ್ಕೈಕಾರುವದು ಸೌಮಿತಿ ಮನ್ನಡಿಯ ವಿೂರದೊಳೊಳಗಿರ್ಪುದು ॥

(35)

ಎಂದನೇಕವಿಧ ಪ್ರಪಂಚಗರ್ಭಿತನುಡಿಗ ।

ಳಂದ ರಘುನಂದನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಗುಪಲ್ಯ ।

ಮಂದ ನಯನುಡಿಗಳಂ ವಿಜ್ಞಾಪನಂಗೈವ ದೇವ ತ್ರೈಭುವನ ದೊಳಗೆ ॥

ಬಂಧುರದ ಭವದೀಯ ತೇಜಪ್ರಭಾವ ದಿಂ ।

ಬಂಧುಗಳೆನಿಪ್ಪರವನೀಜನಂ ಭರತನಂ ।

ಪೊಂದಿ ಯೆನಗೊಂದಧಿಕಮೆನಿಸಿ ಸೇವೆಯೊಳುರ್ಪ ಮಾತೃಚಿತ್ತಾ ನುಮತದಿ ॥ (36)

ಒಡೆಯ ಕಾಸಲಾಸು ಸುಮಿತ್ರಿಯಾರ್ಥಮಂತ ।

ರೂಡತಿಯರ್ಮದ್ವಿಧಾನವ ಕೋಟಿಲೋಕಮಂ ।

ಸೊಡೆಯೊಳುಟ್ಟುನುದಿನಂ ಪೊರವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯಮುಂಟಾಮಹಾಮಹಿಮರಿಂಗೆ ॥

ಪೊಡೆಯಂ ಪೊರದಪರಿಗತಿಶಯಮೆ ಪಳ್ಳಯಂ ।

ದೃಢಕರಂಗೊಳುಸುವುದು ಭೂರಕ್ಷಣಾಪ್ಯರಿಂ ।

ಗೊಡಲಪೊರದಪ್ರದೇನಸಾಧ್ಯವೇ ರಘುವೀರ ದಯಾದಿ ಡಿಂಗರಿಗನಿಸು ॥

(37)

ಮುಂತ್ಯಮವೆಂ ಭೃತ್ಯನಂತೆ ಪಂಥಾನಮಂ ।

ಸಂತಸದಿ ತೋರುತ ಖನಿತ್ರ ಪಿಟಕಂಗಳಂ ।

ತಾಂತಳೆದು ಫಲಮೂಲ ಪ್ರದೋಷಕಾರಂಗಳನ್ನರ್ಪಿಸುತ್ತಲಡಿಗೆ ॥

ಚಿಂತಿಸದೆ ವರತೊಂದ ಕರಪಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ।

ಸಾಂ ತಳುವದಿರುಳು ಪಗಲಾಯಾಸಮಂಕಳೆದು ।

ಸ್ವಾಂತ ದನುರಾಗದಿಂ ಸೇವಿಸುವೆ ಭವದೀಯಾಚರಣಾನುಮತದಿ ನಯದಿ ॥ (38)

ಸೇವೆಯೊಳಗಿರೆನ್ನ ಕರಣನ ನಿಷೇಧಿಸದೆ ।

ಪಾವನಾಂತ್ರದ್ವಯವ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೆಂದೆನ್ನತ ।

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಬಹುವಿಧದಿ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾನುಡಿಯ ಕೇಳಪ್ರಿಯದಿ ॥

ಸಾವಧಾನದಿ ಸುಹೃದ್ವನ ಭೃತ್ಯ ಮಿತ್ರಜನ ।

ರೀವಿಧವನಂವಂತೆ ತಿಳುವುಸಾಗರಸಾಥ ।

ತೀವಿಯಿಂದಿತ್ತ ತೃಣಕಂ ಶಿಲೀಮುಖಮಾಭಯ ಬಡ್ಕೆ ಕವಚಂಗಳಲ್ಲ ॥

(39)

ಗುರುವಿನೆಡೆಯೊಳಗಿರ್ಪವಖಿಲೋಪಚಾರದಿಂ |
 ಸರಭಸದೊಳ್ಳೈದಿ ಸಕರಾದಿಗಳ ತಹುದೆನುತ |
 ಲೋರೆಯಲತಿಸಂತಸದೊಳ್ಳೈದಿ ದಿವ್ಯಾಯುಧಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಂಡು ಜವದಿ ||
 ಚರಣದೆಡೆಯೊಳಗಿಡಲೊಡನೆ ಸಂಭ್ರಮಚಿತ್ತ |
 ವೆರದು ಲಕ್ಷಣನೋಳಂತೆಂದಂ ಸುಹೃನ್ನಿತ್ರ |
 ಪರಿಜನಾದಿಗಳಗಮಿತೋಪಚಾರ ದೊಳೆಯುವೇಳ್ಳು ತದಭೀಷ್ಯಗಳನು || (40)

ವೇದವೇದಾಂಗ ಪೂರಗ ವಿಪ್ರಸಂತತಿಗೆ |
 ಸಾಧುತಾಪಸರಿಗೆ ಸಜ್ಜನಸುಭೃತ್ಯರಿಗೆ |
 ಮೇದಿನಿ ಸೋಮೈವ್ಯನುಪಸರ್ಪಿತದಜನರುಗಳಗಮಿತೇಷ್ಯಗಳನೀವೊಡೆ ||
 ಮೋದದಿಂ ಗುರುಪುತ್ರನಾನುಯಜ್ಞಾರ್ಯನಂ |
 ಸಾದರದಿಕರತಹುದು ತನ್ಮುಖದೊಳಖಿಳ ಸಂ |
 ಬೋಧ ಶಿಷ್ಯರನರ್ಚನಂಗೈದು ಬನಕೆಂದೆಗಮನವೇಳ್ಳೊಂದೊರೆಯಲಾ || (41)
 ಕೇಳು ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತ್ವರಿತದಿಂದೈದಿ ವಿಪ್ರಗಂ |
 ಮೌಳಿಯಿಂದರ್ಚನಂಗೈದು ರಘುನಂದನಂ |
 ಬೇಳದರ್ಥವತಿಳುಪಿ ನನುನುಗುತ ಲೋಡಗೊಂಡು ಬರಲಾನುಯಜ್ಞಮಾದಿದಿ ||
 ನಾಳೀಕಪಿಠನಂತೈತಂದು ಭೂಭುಜರ |
 ಮೌಳಿಮಣಿಕ ರಾಘವೇಶಗೃಹಮಂ ನೋಡಿ |
 ತಾಳು ಸಂತೋಷಮಂ ನೋಳಪೊಕ್ಕು ರಘುವರನ ಕಂಡೆ ನಾನಂದದಿಂದ || (42)

ಗುರುತನಯನಂ ಕಂಡು ಚರಣಕಳಿನತಿಗೈದು |
 ಹರುಷದಿಂದಂಗದಂ ಕುಂಡಲಂ ಕಪಿಸೂತ್ರ |
 ವರಮಣೀಕಂಕಣಂ ಬಹುರತ್ನಭೂಷಣಗಳತ್ತು ಸತ್ಕಾರಗೈದು ||
 ಪರಮರ್ಪಿಯೊಡನೆಂದ ಹಾರಕೇಯೂರಾದಿ |
 ಪರಿಪರಯ ವಸ್ತ್ರಾದ್ಯುಲಂಕಾರದಿ ಸೀತೆ |
 ವಿರಚಿಸುವ ಪೂಜೆಯಂ ಕೈಕೊಳ್ಳುವೆಂದೊರದೊಡಾ ದ್ವಿಜನೊಡಂಬಟ್ಟನು || (43)
 ನಾಗಶತ್ರುಂಜಯದನಾಮಕಂ ನಾಹಸ್ರ |
 ವೇಗಯುತಗಜದೊಡನೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಕಂ |
 ಬೇಗಲರ್ಪಿತ ಗೈವೆನಿನೆ ವಿಪ್ರಸಂತಸದಿ ಕೈಕೊಂಡ ಹರ್ಷದಿಂದ ||
 ಸಾಗರಾತ್ಮಜಗಿಕ್ಕೆಯನಿಸಿ ನಾನಾರತ್ನ |
 ಪೂಗ ಭೂಷಿತಮೆನಿಸ ಪರಿಯಂಕಮನ್ನೀಯ |
 ಲಾಗುರುತನೂಭವಂ ಪರಸಿದಂ ಪರಮೇಷ್ಠಿ ಪಾಕಾಯಂ ಪೂರೈವೊಲಾ || (44)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ಳುವಾಗಸ್ತ್ಯ ಕಾಶಿಕತಮ |
 ಸ್ನೋಮರೀರ್ವರು ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ಮನ್ಮತೆಯಂ |
 ಬೇಮದಿಂದಾಶ್ರಯಂಗೈದಿರ್ಪರನುದಿನದೊಳಾ ಮಹಾ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ||
 ಕಾಮಿತ ಸುವರ್ಣಧನ ವಸ್ತ್ರಾರತ್ನಂ ಹಯ |
 ಸ್ತೋಮ ಗೋಸಾಹಸ್ರ ಮುಖ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ನೀಂ |
 ನೇಮದಿಂದಿತ್ತು ತೋಪಣಿಗೈಪುದಿನಲಂತೆ ಪೂಜಿಸಿದ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ || (45)

ತೈತ್ತರೀಯಾಚಾರ್ಯ ವೇದ ವಿಜ್ಞೇಷ್ಯರಿಂ |
 ಗುತ್ತಮದ ಯಾನ ವಸ್ತ್ರಾಭರಣ ದಾಸಿಯರ |
 ನಿತ್ತು ಸಂತೋಷಗೊಳುವುದು ಸೂತಚಿತ್ರರಥ ಪೂರ್ವಾರ್ಥನಮಗೆ ||
 ಮತ್ತೇಭರತ್ಯ ಭೂಷಣಗುತ್ಪಾತನಂ |
 ಚಿತ್ರಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷಮೆನಿಸು ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ಸಂ |

ಪತ್ತಿಯಿಂದಿತರಮರಿತುಡ ತಾಪಕಾಲಾಪದಂದ ಮಾನವರುಗಳಿಗೆ || (46)

ನವರತ್ನಖಚಿತ ಯಾನಂಗಳೊಬ್ಬತ್ತನುಂ |
 ನವಶಾಲಿವಾಹ ಸಾಹಸ್ರಗಜಮಿನ್ನುರ |
 ಪ್ರವಿಮಲದ ಗೋಸಹಸ್ರಗಳೇಯಾದಿರೆ ಮಾತೆ ಸಂಭ್ರಮಂಗಳೊಳುವುದೆಂತು ||
 ತವಕದಿಂದಾಪರಯಲಬಿಳಿ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |
 ಸವಿರಳದ ಧನಧಾನ್ಯದಿಂದೋರ್ವರೋರ್ವರಂ |

ನುಮಿವೇಕದಿಂ ಪೂಜಿಸುವುದೆನಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪ್ರಿಯಕಲಿತ ಚಿತ್ತನಾಗಿ || (47)

ತರಿಸಿ ಧನಮಂ ರಾಮಬೇಳ್ವಂತೆ ವಿಪ್ರಕುಲ |
 ವರವನಭ್ಯರ್ಚಿಸಲ್ಪಡಬಲದಿ ಕಂಬನಿಗ |
 ಘೋರತೆಯಂ ಕಂಗಳೊಪ ಭೃತ್ಯೋಪಜೀವಿಗಳ ನೋಡುತ್ತತಿ ಕೃಪೆವರಸುತ ||
 ಪರಿಪರಯ ವೃದ್ಧಾನುಡಿಲುಪಚುಸಿ ಮನದಿಟ್ಟ |
 ದಿರವರಿತು ಬೇಡಿದುದನೀವುದೆನೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಕರುಣದಿಂದಬಿಲ ಜನರಿಗೆ ಧನ ಪೌಡ್ಯಲೃ ಮೆನಲಿತ್ತು ಕೃತಿಯನಿಸಿದಂ || (48)

ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಕೃಪಣಂಗೆ ನಿಜನಿಲಯ |
 ಶೋಭಾಕರರಿಲ್ಲ ಬೇಡಿದುದನಿತ್ತು ಮುನಿ |
 ಜಾಬಾಲಮುಖ್ಯರಿಗೆ ಕರಿತುರಗೆ ರಥ ಕನಕ ವಸ್ತ್ರಾದಿಗಳನರ್ಪಿಸಿ ||
 ಶೋಭಾನುಕಾಂಗಳ ತೃಪ್ತಿಗೊಳಿಸುತ್ತ ಧನಿಕ |
 ಶೋಭಾಡ್ಯರೆನಿಸಂತಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಿತ್ತು ಕೇಳ |

ಶೋಭಾಲಿಯಾಹಗಮನ ನಿತ್ಯ ಯಾದೊಳನುಸಾಗಿ ನಿಂದಿದರ್ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ || (49)

ಪಾಲಕುವಾಲ ಲಾಂಗುಲಿಯು ಪಿಂಗಳಗಾರ್ಗ್ಯ |
 ಶೂಲಿ ಸಂಕಾಶ ತ್ರಿಜಟಾಸಾಮ ವಿಪ್ರೇಯ |
 ಶೀಲಂ ಶಿಲಾವೃತ್ತಿಯಿಂದಿದರ್ ಕಾನನದೊಳಾತನರ್ಥಾಂಗಿ ಮುದದಿ ||
 ಬಾಲಕರನೊಡಗೊಂಡು ಬಂದು ಪತಿಯೊಡನೆನ |
 ಲಾಲಯದಿದಾರಕರ ಸಂಬಾಧಬಹುಳಮಿದ |

ಲಾಲಿಪರಕಾಣೆ ಸರ್ವಜ್ಞರಾಮನ ಕಂಡುಪರಿ ದಂದ್ರವನಘಹರ || (50)

ಬೆಂಡತಿಯ ನುಡಿಗೇಳಿ ಶಾಪಿಯಂ ಕಟಿತಟದಿ |
 ದಿಂಡುಡಿಗೆಯಂಗೈದು ಭೃಗ್ವಂಗಿರಾಭನಡೆ |
 ಗೊಂಡು ರಘುವೀರನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ್ಲಳಂ ಕಳುದು ಮುದದಿಂದ ಪೂಕಾ ||
 ಕಂಡುರಾಮನಮುಖವ ತ್ರಿಜಟನಿಂತೆಂದ ಭೂ |
 ಮಂಡಲಾಧಿಪ ಕೇಳು ಬಹುಪುತ್ರ ನಿರ್ಧನಿಕ |
 ನಂಡಲಿವ ದಾಂದ್ರ್ಯಮಂ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೆಯ್ಯವೇಳ್ಕೊನುತ ವಿಪ್ರನುಡಿದಂ ||

(51)

ದ್ವಿಜನ ವಾಣಿಯಕ್ಕಳು ರಾಮ ನಸುನಗುತ್ತ ಗೋ |
 ವ್ರಜವ ನಿತ್ಯವೆ ದಂಡದಿಂದೆಸೆಯದಾವೆಡೆಯ |
 ಭಟನುವುದನಿತ್ತು ನಿನಗಿತ್ತು ಬೆನೆನವ್ವಿಪ್ಪ ನುತ್ತುರಿಯವನು ಬಲಿದಾ ||
 ವಿಜಯನೋಡೆಂದೆಚ್ಚೊಡ್ಡಾದಂಡೆ ಸರಯಾವಂ |
 ತ್ಯುಜಿಸಿ ಗೋಕತ ಸಹಸ್ರಂಗಳೆಂ ಕಳೆದು ಭೂ |
 ಯುಜ ಮೆನಿಸಲಾತನಂ ಪಿಡಿದಪ್ಪಿ ರಘುವೀರ ನುಪಚರಿಸುತಂತೆಂದನು || (52)

ಪರಿಹಾಸದಿಂದಾನು ಬೇಳ್ವದಕೆಕೋಪವಂ |
 ಭರಿಸ ಸಲ್ಲಂ ಜೀಯಭವದೀಯ ತೇಜಸ್ಸು |
 ದುರವಗಾಹಂ ತಿಳುವೊಡಿಚ್ಚೊಸಿ ದಪರಾಧವೆಂ ಮನದವಿಡದೆ ಬಳಕೆ ||
 ಪರಿಪರಿಯ ಕನಕಮಾಣಿ ವಸ್ತ್ರ ಮುಂತಾದುದಂ |
 ಪರಿನು ಮದ್ವನವಿಪ್ಪ ಕಾರಣಂ ಸತ್ಯವಿದ |
 ನರಿತನ್ನ ಕೃತಿಯೆನಿವುದೆನಲಾ ತ್ರಿಜಟಮಾನಿ ಸಂತಸದೊಳುಂ ತೆಂದನು || (53)

ಕೃತಯುಗದ ಭೂಪಾಲ ರತುಲೇರ್ತ್ಯುಂಗನಾ |
 ವಿತತಗೇಮಂತ ಮುಕ್ತಾಭಂ ಭವದ್ಯುಕಂ |
 ಮತಿವಂತರನುದಿನಂ ನೋಳ್ವಂತೆ ಸದ್ಭರ್ಮ ಸಾಂಗವೊಮಾರ್ತಿ ಬಳಕೆ ||
 ಶ್ರುತಿಯವರಘೋಷಣೆಗೆ ಬದ್ಧಕಂಕಣ ಮತ್ತಿ |
 ಶ್ರುತಿಪಕುಲರತ್ನದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ |
 ನತಿಸಯಿತನಾದೆನೆಂದುಸುರಿ ಪರಸಿದನಮಿತ ಹರುಷದಿಂದಾ ವಿಪ್ರನು || (54)

ಅಮಿತ ಗೋವ್ರಜವ ಕೈಕೊಂಡು ಸತಿಯೊಡೆಗೊಂಡು |
 ಗಮಿಸಲ್ಪಹಾಮಾನಿ ಯಿತ್ತು ರಘುನಂದನಂ |
 ವ್ರಮಾದಿತಾಂತಕರಣದಿಂ ಸ್ವಾರ್ಥತವಿತ್ತು ಸಂತತಿಯ ಭೂಸುರರ್ಗೆ ||
 ಕ್ರಮಾದಿಂ ಯಥೇಷ್ಟಮಾಗಿತ್ತು ಮಿತ್ರರನ್ನೆಲ್ಲ |
 ಸಮತೆಯಿಂ ಸಂತೈಸುತುಪಜೀವ್ಯರಂ ಪ್ರೀತಿ |
 ಮಮತೆಯಿಂ ಮನ್ನಿಸುತ ತಾತನಿವೊಡೆಗೈದಲಿಚ್ಚೊಸಿದಂ ಜವದೊಳು || (55)

ಪೂರವವರ ಪೊಂದಿದರ ನಿರತ ಸೇವಿಪದನರ |
 ಪರಿಪರಿಯ ವಸ್ತ್ರ ಭೂಷಣಗಳತ್ತು ಪಚರಿಸಿ |
 ಧರಣಿ ಸಂಭವೆ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನಂ ಸಹಿತ ದಶರಥಮಹೀನಾಥನ ||
 ಚರಣವಂ ಕಾಣಲಾಡ್ವುಗದಿಂದ ಲೋಕಜನ |
 ರಿರವನಂಗೀಕರಿಸಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸ |
 ಬರುವ ಸಿಂಗರವನೆಂತೊರವೆ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ಪಡೆದನತಿಸಯಾಲೀಲಿಯ || (56)

ಹನ್ನೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಸುದರದಿ ತಾತ ನವ್ವಣೆಗೊಂಡು ಶುದ್ಧಾಂತ |

ಮೋದಗೊಳುವಂದದುವಚರಣೆಯೊಂ ಸಂತೈಸಿ |

ಭೂದಿವಿದ ಮಕುಟಮೇಠಿ ಗುರುವಸಿದ್ಧರ ನೇಮವಾಂತನಾ ರಘುವೀರನು ||

ಮೇನಕಾತ್ಮಜೆ ಕೇಳು ರಘುನಾಥ ಗೃಹದಿಂದ |

ಸಾನುರಾಗದಿ ಬರ್ಪ ವಾರ್ತೆಯೊಂ ಕೇಳುತ್ತಂ |

ಜಾನಪದ ನಗರವಾಸಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಹವ್ಯಾಗ್ರಗಳ ನಡೆರಲು ||

ಜ್ಞಾನಿಗಳ್ವರಿಡನರು ವಿಪಣಿಖೇಢಿಯೊಳುದ |

ರೂನಮತಿಯಿಂದ ಸಲಾ ಪಕೆಳಸಿದರಕಟಿ |

ದೇನೊಂಟಿ ಸರ್ವಜನ ವೈಮನಸ್ಯದ ಬಗೆಯ ನುಡಿವಡನದಳ ಧರೆಯೊಳು || (1)

ಪೊರವೆಡೆಯ ಚೆತುರಂಗ ಬಲಭತ್ರಚಾಮರಂ |

ಸುರುಚಿರದ ವಾದ್ಯ ವಾಗ್ಧವಂದಿ ಸಂದೇಶಗ |

ಳುರುತರದ ವಿಭವದಿಂದೈತಪ್ಪರುಳದು ನಿಜಪತ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮಣಾರೀರ್ವರ ||

ಕರದೊರ್ವನೈತಪ್ಪ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿ ನಿಜ |

ಗುರುವಾಕ್ಯ ಗೌರವದೊಳಾದೊಡಂ ನೋಳ್ವಜನ |

ತರಹರಿಸರಂತಕಟಿ ವಿಧಿಕ್ಯತಮದಾರುಗುಂ ಮೀರಲಳವಲ್ಲ ಮೆಲೈ || (2)

ನವಶೀರಿದಕೋಶ ಮೃದಿನಾಭವಾಸಮಾಂ |

ನವಸುವೀ ಮೃದುಳ ಪದಕಾನನದ ವಿಸ್ತಾಸ |

ದವಿರಳದಕಟ್ಟು ಕೋರ್ಚುವುದೊಂತು ಸುಕುಮಾರಿನೆಡೆವಳಿ ನೋಡನೆ |

ನವನೇನ ಕಾಣದಲನಾಗನನ ಸದ್ಗುಣನ |

ಕುವಲಯಪ್ರಿಯನ ಕುವರನ ಪ್ರನಾಸಂ ಗೃಹ |

ಭಾವಿಯರನೇನೊಂ ಕತದೊಳೊಂತು ಸಮೃತ್ತವಿಂದ ಲಿರವೇಳ್ಕುನಗರಿಯೊಳಗೆ || (3)

ಬಲಿಯಿಲ್ಲದೊಡೆ ಸಕಲ ಭೂತವೇತಾಳಂಗ |

ಳಲಿವಂತೆ ಜಗತಿಯಂ ಬಾಧಿಸುವರಹಿತರುಂ |

ಜಲಪಿಲ್ಲದೆ ಸರ್ವಸತ್ಯತತಿ ಲಯಮಪ್ಪ ಮಾಳ್ಕೈಯಂತೀರಾಡ್ಯದ |

ಜೆಲುವು ಶೋಷಣೆಯಾಗದಿರದು ಲೋಕಂ ಪರ್ಜೆ |

ಬಲ ಧರ್ಮಮೂಲಮದನರಿಯೆ ಶಾಖಾ ಪುಷ್ಪ |

ಫಲಗಳೇಂ ಬದುಕುವವೆ ರಾಮ ಪೋದೆಡೆಗಲ್ಲ ಸೋಪ್ರದೇ ಪರಮಸುಖವು || (4)

ಧನಕನಕ ವಸ್ತುವಾಹನ ಹ್ನೇತ್ರವಾರಾಮ |

ಮನೆಗಳನ್ನುಳಿದಿಲ್ಲ ರಾಮ ನೋಡನೈದಲಾ |

ವನಮೆ ಪತ್ತಣಮಹುದು ಕ್ರೂರಸತ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಕುಡಾಗೆ ಮದ್ಬಾಂಧವ್ಯಮಂ ||

ಜನರಹಿತ ಪ್ರಯೋಳನುಡಿನ ಕೈಕೆ ತನ್ನನುತ |

ನನುಜನ್ಮ ಬಾಂಧವರ್ವೆ ಸುಖಮಿರಲೆನುತ |

ಜನದನಿತವಾಬಾಲವೃದ್ಧರಾಡುವ ವಾರ್ತೆಯೊಂ ಕೇಳುತ್ತೈತಂದನು || (5)

ಪಿತನರಮನೆಯ ಬಾಗಿಲೆಡೆಯೊಳ್ ಸಮಂತನಂ |

ಮತಿಮಂತರಗ್ರಭವನಂ ನೋಡುತ್ತಿಂತೆಂದ |

ಕ್ಷಿತಿಪಗೇಚ್ಚ ರಿಪ್ರದಾಂ ಬಂದ ವಾರ್ತೆಯನುಬ್ರೂತ ನತಿ ತಾಪದಿಂದ |

ಕತಿಪಯದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ನಿನ್ನೊಯ್ಯ ಸಂ |

ಗತ್ಯತಪಾಕದ ತೆರದಿ ಭಸ್ತುಲೀನಾನಲನೆ |

ಜೊತೆಯೆನಿಸಿ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯೊಳೆಸೆವ ನೈವತಿಯಕಂಡು ವಂದಿಸುತ್ತ ನುತಿಗೈವುತ್ತ ||

ಭೂದಿವಜನಂತತಿಗೆ ಬೇಡಿದುದ ನಿತ್ತು ಮಗು |

[(6)

ಳಾದರಿಸಿ ಮಿತ್ರರಂ ಮಿಸುನಿ ಭೂಷಾದಿಗಳ |

ವೋದಗೊಳುವಂತ್ಯುಥೇಷ್ಯಂಗೊಟ್ಟು ಭೃತ್ಯುಜನಕಮಿತ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿ ||

ಮೇದಿನೀಸುತ ಸುಮಿತ್ರಾತ್ಮಜರ ನೋಡಗೊಂಡು |

ಪಾದಂಗಳಂಕಾಣ್ಬ ಕೌತುಕದಿಂದ ದ್ವಾರ |

ದಾದಿಯೊಳ್ಳಂದಿರ್ಪರಬಿಲೇಕ ಬಿನ್ನವನ ನವಧರಿಸು ಮಮತೆಯಿಂದ ||

(7)

ಮನುಜೇಶ ಸೂತಮಾಣಿಯ ಕೇಳುತ್ತಿಂತೆಂದ |

ತನಯ ಕೇಳಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯರಲ್ಲರಂ |

ವಿನಯದಿಂ ಕರತರುವುದಾಸ್ಮೈಣಿದೊಡಗೊಡಿ ನೊಳ್ಳಿರಭುವರನನಲು ||

ಜನನ ನೇರಿಸಿದಂತೆ ಕಾದಾಂತಕೈವಿವತಿ |

ಯನುಮತಿಯ ಬಿತ್ತರದಲರುಪ್ರತಲವರೊಡಗೊಂಡು |

ಯನನಿಡೆಗೆ ಬಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೊಳಗವ ಚರಣಕಳಿಸದಿಸಿ ಜವದಿ ||

(8)

ಬರಲರ್ಥ ಸಪ್ತಶತ ತರಾಣಿಯರ್ಕಿಸಲಿಯ |

ಪರಿವೇಷ್ಯನಂಗೈದು ಧರಣಿವನ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |

ಹರುಷದಿಂದರನ ಸೂತನೊಳಿಂದ ರಾಮನಂ ಕರತರಲ್ಬಪ್ಪದನುತ ||

ಧೋರವೇಳ್ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಗಳ |

ಕರತರಲನಿಟ್ಟುಸುತಲಿದಿದ್ದು ಬಂದು ತ |

ಮೂರು ಭುಜಾದಂಡಗಳಲಪ್ಪಿದಂ ತನಯನಂ ದಶರಥ ಮಹೀಪಾಲನು ||

(9)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ರಾಮನಂ ಬಹಳ ಶೋಕೋದ್ವೇಗ |

ಮಿಗೆವರ್ಚಿ ಕೊಡದು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರ್ಪ |

ಬಗೆಯ ಕಾಣತ ಸ್ತೈಣಿಮತುಲಾರ್ತರಾವದಿಂದಳಲಾತಿರಲನಿತರೊಳಗೆ ||

ಬಗವಂಶನಂಭೂತನನುಗ ಸಹಿತಂ ದುಃಖ |

ಪೊಗೆಸೊಸೆ ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ಪರ್ಯಂಕದೊಳಗಿಟ್ಟು |

ಬಗೆಬಗೆಯಲವಚರಿಸಲರಭಗಳಿಗೆಚ್ಚರಂ ತಲೆದೋರಲವನೀಶಗೆ ||

(10)

ಕಿಂಚಿದೇಚ್ಚರಂ ತೋರಲರನಗಭಿನಮಿಸಿ ದುಃಖ |

ಖಾಂಚಿತದ ವಾಣಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಂ ಗೈದ ಭೂ |

ಪಂಚ ಮುಖ ದಂಡಕಾವನಕಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತೊಡರುಗುವೆ ನಿರಾಲಸ್ಯದೆ ||

ಜಂಜರೀಕಾಳಸೆಯು ಮೈಥಿಲಿಯು ಬರುತಿರಲು |

ದಂಚಿತದ ಗಮನದಿಂ ಸೌಮಿತಿ, ಬವ್ವನನೆ |

ವಂಚಿಸದೆ ಪಲವು ವಿಧದಿಂದರುಪಲಾ ನುಡಿಯಕೇಳದೆತ್ತಪರೊಡನೆ ||

(11)

ಎಂದು ಬಿನ್ನಸಿಗೈದ ತನಯನ ಮನೋವೃತ್ತಿ |

ಯಂದಮಂ ಲಾಲಿಸುತ್ತ ಮಹೀಪಾಲ ನಿಂ |

ತೆಂದ ಕೈಕಾಪಚನಮೆಂಬ ಗರಸೋಂಕೆನಿಂದಾಂ ಬೇಳ್ ನುಡಿಯನುಳಿದು ||

ಇಂದು ನೀ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯೋಗದಿ ಪಟ್ಟಮನ್ನಾಂತು |

ದಂದುಗದಶೋಕಮಂ ಪರಿದುಹರುಷಂ ಗೊಳಪ್ಪು |

ದೆಂದರಾವೆ ನೃಪತಿಯಾಡಿದಭಿನವಿಸಿ ಕೈಮಾಗಿದು ಮಗುಳ್ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ||

ತಾತ ಬಹುಸಾಹಸ್ರವರ್ಷಂಗಳಾಂ ಧರಾ |

[(12)]

ನೇತನೆಂದೆನಿಸಿದುರ್ ಸತ್ಯವಚನಕ್ಕೊನೆ |

ಜಾತಮಾಗದ ತೆರದಿ ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದಿರೈನೆ ತ್ರಿಜಗಂ ಮೆಚ್ಚಲು ||

ಖಾತಕಕೋಡಂಬಬ್ಬು ಪಲಾಬಲೇಂ ವತ್ಸರಂ |

ನೀತಮೆನಿದವು ಚತುರ್ದಶಮೊಂದು ನಿಮಿಶಮೆನೆ |

ಕಾತರಮದೇ ಕಪ್ಪಣೆ ಗೊಡುವುದುಚಿತಮೆನಲರನ ಶೋಕದೊಳೊಂದನು ||

(13)

ಬಲಮಾಯಾಶ್ರಯಾಸ್ಸು ಪುನರಾಗಮಂಗಳಂ |

ಜೆಲುವೆ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ಜನಕೋನುಗಂ ಗಮಿಸು ಬಲು |

ಬಲಿತಮಾಗಲಿ ಪಥಂ ನಿರ್ಭಯಾದಿ ಸಕಲೇಶ ಸಲಹಲುನುದಿನ ಬಿಡೆದಲಿ ||

ಬಲಿದು ನೆಲೆಗೊಂಡು ಧರ್ಮದಿ ಚಿತ್ತ ಪಿಂತಿರುಗಿ |

ಜಲನೆಯಾನದು ಸತ್ಯರೂಪನೀನವಂದ |

ನಿಲಿಸಲಳವ್ವು ಮಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿಯಾನ್ವು ಗೃಹದೊಳಗಿದುರ್ ಗಮಿಸೆಲೇನು ||

(14)

ವೃತ್ತಸಾದಿನಿಯಗ್ನಿ ಕಲ್ಪನಾರ್ಯಪದೀನೆ |

ಬಿತ್ತರದ ಗೋತ್ರ ಪಾಂಸಿನಿ ಯಶ್ವಪತಿಸುತೆಯ |

ಮಿತ್ತಿನಂದವ ನುಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಪಳದೆನ್ನ ನುಡಿಯನುಳಿದು |

ಇತ್ತರದಲಿಹ ಭವನ್ಮಾತೃಕಾದೀನತೆಯ |

ಚಿತ್ತದೊಳ್ಳಂದು ಮುಂದಿದೊಮ್ಮೆನುಳುಹೆಂದು |

ತತ್ತರದೊಳೊರದ ತಂದೆಯ ನುಡಿಗೆ ರಘುವೀರ ಮಾರುತ್ತರಂಗೆಟ್ಟನು ||

(15)

ಸಗ್ಗಂ ಸರಾಕ್ಷ್ಯಧನ ಧಾನ್ಯವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲ |

ವೆಗ್ಗಳದಿ ಭರತನಾಥೀನ ಗೈವುದು ಸುಖಂ |

ವೆಗ್ಗದಿ ಹಿತಜನಕಜಾತೆ ಯೀರಾಕ್ಷ್ಯಮಂ ಬಯಸಲೇಚಿತ್ತಮಿಹುದು ||

ಅಗ್ಗಳದ ಸತ್ಯಮೊಂದನೆ ಕಾಂಕ್ಷೆವುದನತ್ಯು |

ನುಗ್ಗೊತ್ತಿ ಶೋಕಮಂ ಧೈರ್ಯಮಂ ಥರಿಸುವುದು |

ಬಗ್ಗುವುದೆ ನೀ (ನ) ಧಿಕ ದಾನಿ ಭೂಪರ ಮಕುಟವಣಿಯೆ ದಯಗೈವುದೆನಗೆ ||

ಬಂದನುಂ ಬಯಸೆ ಭವದೀಯ ಚರಣಗಳಾಣೆ |

[(16)]

ಜಂದದಿಂ ಬನಕಪ್ಪಣೆಯನೀವುದಾಡಿದೋಲ್ |

ಬಂದವುದು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಡೆ ಮಾತಂ ಸಲಿಸಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಬವ್ವೆ ಮಾದದಿ ||

ಎಂದಿಗಾದರು ಭವದ್ವಜನ ವಂಧ್ಯತೆಯಾಪ್ಪ |

ದಂದುಗವ ಬಯಸುವೆನೆ ಭರತಗೀರಾಡ್ಯನುಬ |

ದಿಂದೆಕೈಗೈದಿತ್ತು ಬನಕಪ್ಪಣೆಯ ನೀವುದೆನಗೆ ಚರಣಕ ಮಣವೆನು ||

(17)

ಗಮನವಾರ್ತಾಶ್ರವಣದಿಂದ ಭೂವಿರೂಪಗುಂ |

ಭ್ರಮೆಯಡಗಿ ಪಲಬುತ್ತು ಪುಭಯಕರದಿಂದವ್ವು |

ತಮಿತಲೋಕಾರ್ಣವನಿಮಗ್ನತೆಯಲೀಪಂಚಾವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆಯಲು ||

ರಮಣನಾದಾದಿಯಂ ಕಾಣಿತಂತಃಪುರದ |

ರಮಣೀಚನಂ ಪರಿಮಾ ನ ಮುಖರನಿಸುತಂ |

ಈಮಲಾಯಾತ್ಮ್ಯ ಹಾಯೆಂದಳಲುವಾರ್ತರವಪರ್ಬತೆಣ್ಣೆಗೆಯ ಬಿಡದೆ || (18)

ಈಗದಾರ್ಥಶಯನಂ ಪ್ರಶ್ಯುತಿವನಮಾರ್ತವಾ |

ವೇಶಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಶೋಣಪಂಕೇಜಾತ |

ಶೋಕಕಣ್ಣೆಯಾಂತಿರಲ್ಯಾ ಸುಮಂತಂ ಕೋಪಶಿಖಿ ವರ್ಚಿಪಲಿಕ್ಕುರೆಯುತ |

ಆಕವಾತ್ಮಜೆ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಧಿಕ್ಕುರಿಸು |

ತಾಳತರಮಾದ ರುಂತುದನುಡಿಗಳಿಂದಾ ಸು |

ರೇಳವೆಡೋಪಮಿತ ಹೃದಯದಿಂದ ದೂಷಿಸುವೊಡೆಜ್ಜಿಗೈದಂ ಕೋಧದಿ || (19)

ಕುಲಖನಾಶಿನಿ ಧನಾದಿನಿ ಪುನಿ ದುರ್ವಾರ್ಗ |

ಕಳಿತೆ ಸುರಪತಿಯಂತಜೇಯನಂ ಗಿರಿಯಂತೆ |

ಜಲನೆಯಿಲ್ಲದನಂ ಮಹೋದಧಿಯೊಲಕ್ಷ್ಯೋಬ್ಬರಾಜನ್ಯಮಕುಟಮಣಿಯಂ ||

ಪಲವುವಿಧ ಕರ್ಮದಿಂದ ಸಂತಾಪಗೊಳಿಸುತಿಹೆ |

ನೊಲದೊಳುಂ ನಾರಿಯರ ದೇವತೆಯು ಪತಿಯಲ್ಲೆ |

ಸುಲಭಸಂಭವಯುಧಪನನ್ನೊಳದು ಸುವ್ರಾಜ್ಯ ಕೆಚ್ಚೊಪ್ಪಿ ಧೃಷ್ಟಿ ಮುದದಿ ||

ಧರಣಿವನ ಹೋಗಾಡಿ ಭೋರತನವ ಪಾಳ್ವನೆಂ |

[(20)

ಬಾರುತರ ಪ್ರೇಮಮಂ ತಾಲ್ದರ್ಪ ದುರ್ಮೇಧೆ |

ಯಿರುವೆರ ಧರಾಮರರ್ಪರಿಜನರ್ಪರಿವಾರವೊನೊಲದಿ ನಿನ್ನೆಡೆಯೊಳು ||

ಖಿನಗರದೊಳ್ಳುವರ ಸಹಿತ ಸುಖವೇನುಂಬಿ |

ಮರುಳೆ ದುರ್ಯಕಭವನ್ಮಾತೆಯಿಂದಾಧಿಕ್ಯ |

ತರವ ಫುಗದದೆ ದೀಪಕಳಿತಾಫಲಾಪಿಯಂ ಮಡುವ ಕಲಭವೊಯದಿ ||

(21)

ಸಕಲ ಭೂತರುತಂಗಳಂ ತಿಳಿಯವೇಳ್ಕೊನುತ |

ಲಕಳಂಕ ದೇವತೋಪಾಸನಂಗೆಯ್ಯೊ ನಿಜ |

ಭಕ್ತುತಿಗಂ ಮೆಚ್ಚಿ ತದ್ವೇವತೆಯು ವರಮಿತ್ತೊಡಂದಿನಿಂದಖಿಲ ನುಡಿಯ ||

ಪ್ರಕಟಮಾಗದು ಹೋದುದೈನೆ ನಿಮ್ಮಯ್ಯನತಿ |

ಸುಕರದಿಂದ ಮಂಜದೊಳ್ಳಲಗಿರೆ ಪಿಪೀಲಿಕಾ |

ಪ್ರಕರಣೋಗುತ್ತದರೊಳೊಂದು ತನ್ನರಸಿಯೊಳ್ ಸಲ್ಲಾಪ ಕ್ರೇಡೆಗಳನೆ || (22)

ಜತುರತೆಯ ಮಾತುಗಳ ಕೇಳುತರನಂ ಹಾಸ್ಯ |

ಪತಿತನಾಗಲ್ಕಂಡಿದೇನೆಂದು ಬೆಸಗೊಳಲ್ |

ಸತಿಯೊಡನೆ ನೃಪನಿಂದ ವೇಳ್ವಮಾತಲ್ಲೆ ನಲ್ಕಿಂತೆಂದಳರಸನಿಗೆ ||

ಅತಿಕಯ ಮಿದೇನೆನಗೆ ವೇಳೆ ದಿರಲಸುಗಳವೆ |

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳರನೊಂದಧಿಕ ಕ್ಲೇಶಗೊಳಿಸುತ ಬರ |

ಲ್ಯುತಿವಂತ ರಾಣಿಯೊಡನೆಂದ ಸಂತನುಗೊಳುವೊಲತಿ ವಿನಯದಾವ್ಯದಿಂದ ||

(23)

ವರರಿಗಿದ ತಿಳುಹದಿರು ಬೇಳ್ವೆಯಾದರೆ ಮೂರ್ತಿ ।

ಪೊರೆಯಾಪ್ಪದೆನುತೆಮ್ಮ ಗುರುನಿರೂಪಣೆಗೈದೆ ।

ಪರಿಯಿಂದ ನಿನ್ನೊಡನೆ ಬತ್ತರಿಸಕೂಡದೆನಲರಸನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥

ಕರೀರಮಿರಲಳಯಲೀ ಹಸನದಿರವಂತಿಳಯ ।

ಲೋರೆಯವೇಳ್ವೆನೆ ನೃಪತಿಜರೆದು ಧಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತಂ ।

ಹರುಷದಿಂ ಧನದನೊಬಂತೆ ಸುಖಾರ್ಥನಿದುಲೋಕಿಸಿದ್ದಮಾಲ್ತಿ ॥

(24)

ವೆತ್ತವಳ ನಡತೆಯಂ ಮೊರದನುಸಂಸಿ ಭೂ ।

ಪೋತ್ತಮನ ದುಃಖನಾಗರಮಗ್ನಗೈದು ಮೇ ।

ಣ್ಣೊತ್ತಿದುರ್ಯಾಸವ ಸಂತತಿಯ ಕಡಿಸಲ್ಬಗೆವೆ ಮೂಢೆ ನಿನ್ನಂನೋಳ್ವರೆ ॥

ಬಿತ್ತರದ ಘಾವಮಾರ್ಗವನುಳಿದು ನಾಧಿಯಾರ ।

ವೃತ್ತಮಂ ಪಿಡಿದುಭಯನುಬ ಸಂಪದದ ಹರುಷ ।

ಮೊತ್ತಮಂ ಗಳಿಸು ಭರ್ತಾರನುಮತಿಯುಳಿದು ಬಾಳ್ವಾದನುಚಿತ ಲೋಕದಿ ॥

(25)

ಸಕಲ ಸದ್ಗುಣ ಬನಿ ಶ್ರೀರಾಮನರಸನೆನಿಸೆ ।

ಸುಕರಮಾಪ್ತುದು ಲೋಕ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ವೈಭವ ।

ಪ್ರಕರವಂ ಭರತನುಭವ ಗೆಯ್ಯಲುಭಯರಂ ನೋಡಿ ಪೋಷಣೆಗೆ ಯ್ಯುತ್ತ ॥

ಅಕಳಂಕ ಜಸವ ಸಂಪಾದಿಪುದು ಸ್ವಂದನದ ।

ನಿಕಟಕ್ಕೆ ಪೂರ್ವಾನುಮತಿಯಿಂದ ನೃಪನೈದ ।

ಲಕಿಯೆನಿಸತನುತಮಿತ ದೈನ್ಯದಿಂದ ಸುಮಂತ ತಿಳುಪಿದಂ ಪಲವುವಿಧದಿ ॥

(26)

ಈ ರಾಜಧಾನಿಗಧಿಕಾರಿ ರಘುವಲ್ಲ ಭಂ ।

ಕೂರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ನಾತನನುಳಿದು ಭರತನಿಂ ।

ದೀರಾಜ್ಯ ಸುಖಮಿಹುದೆ ತಿಳಿದೆನ್ನವಜರಮಂ ಮನ್ನಿಸುವುದನುತ ನೆಯದಿ ॥

ಆ ರಾಜ ಸೂತ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ಬೇಳ್ವೊಡಂ ।

ತೋರಾಯಗೇಯ್ಯವನುಮಾನ ಗೊಳದಲೆಮಗುಳೆ ।

ಕ್ರೂರಾಪ್ತ ದುರ್ವಾಣಿಯನ್ನಡಿಯಲನುಗೈದಳೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ಕ್ರೂರ್ಯಾದಿರವ ॥

(27)

ಅನಿತರೊಳು ಸೂತನೆಂತೆಯಾರ ಸಂವಾದಮಂ ।

ಜನನಾಥ ಕೇಳುತ್ತತಿಕೋಕದಿಂದಿಂತೆಂದ ।

ತನುಗೆ ಚತುರಂಗ ಬಲಮಂ ನೆರವು ಕರಣಾಲ ನಿಖಿಲಾಯುಧಂಗಳನ್ನೊ ॥

ಘನವಣಿಗ್ಜನವ ಕರಿತುರಗ ಕಕಟಾದಿಗಳ್ಳೆ ।

ವರಮಾರ್ಗ ಕೌಶಲವನನುಗೆಯ್ಯದತಿವೇಗ ।

ವನಜಾಕ್ಷ ರಾಮ ನೊಡೆನ್ನೆದುವರೆ ಧನಕನಕ ವಸ್ತುಗಳನ್ನೊ ನೆರಸು ॥

(28)

ವಂದಿವಾಗಧರೂಪ ಜೀವನೆಯರಂ ವಿಪ್ರ ।

ವೃಂದಾದಿ ಕರಮತಂಗಜಹಯೋತ್ಕರಗಳಂ ।

ಜಂದದಿಂ ಜೊಣೆಗೈದು ಕಳುಪುವುದು ರಘುವೀರನೊಡನೆ ಸತ್ವರದಿಂದಲಿ ॥

ನಂದನದಿಸುಖಮೊಪ್ಪವಾಗರಲಿ ಭರತನಲ ।

ವಿಂದ ಭೂಪಾಲನಂ ಗೆಯ್ಯಲೆನುತ ಲಜ ।

ನಂದನ ಸುಮಂತನೊಳ್ವೊದಂ ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕೆ ಕ್ರೂರಭದೋಳಂದಳು ॥

(29)

ಪ್ರಿಯೋಳುಳ್ಳುಖಿಳವಸ್ತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವ ಸುತನ |
ಕರೆತ್ತೊ ಸರ್ವಜನರಂ ಕೂಡೆ ಕಳುಹಿಮಿಗೆ |
ಭರತನಂ ದೊರೆಗೆಯ್ಯಲೇಂ ಗೈವ ಬರಿಸಗರದೊಳಗಿದುರ್ ಸುಖವ ಪಡೆವ ||
ವರಮ ಕರುಣದೊಳುತ್ತ ವರ ಸಫಲಮಾಯಿತೆಂ |
ಮರು ತರಕ್ರೋಧದಿಂ ಬೇಳಲಮ್ಮದನುಡಿಯ |
ಸರಸ ಗೆಜ್ಜೆನಿಸಲತ್ತಿಂಕಟಸಿ ನರನಾಥ ಪಶ್ಚಿರವು ತಿಂತೆಂದನು ||

(30)

ಕ್ರೂರ ಪಾತಕಕೆಳಗಿ ಕಾಜನ ವೃತ್ತಿಯುಗಳಿಸಿ
ದಾರುಣಕೃತಿದಾಳ್ತು ಧರ್ಮಮಾರ್ಗವಪ್ಪಾಳ್ತು |
ಸಾರಿನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯೆಯಂ ನಾಧ್ವಿಯರ ಪದ್ವಿಯಂ ಮಾಜಲನುಗೈದೆ ಬರಿದೆ ||
ಆರಾದೊಡಂ ನಿನ್ನನೊಸುವರೆ ದುರ್ಮೇಧಿ |
ದೂರೀಕರಿಸಿ ಸತ್ಯಶೀಲಮಂ ದಾನವಿಯ |
ರೋರಂತೆ ಕೆಳಗೊಂಡೆಯನುತೊರೆದ ಪತಿಯನುಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುತೆಂತೆಂದಳು ||

(31)

ಭವದೀಯವಂಕದಧಿನಾಥ ಸಗರಂ ಪೂರ್ವ |
ದವರೊಳಗ್ಗಲ ಜ್ಯೋತ್ಸ್ಮವುತ್ರನ ಸಮಂಜಸನ |
ತವಕದಿಂದಜವಿಗಟ್ಟಿದ ವರಿಯ ಕೇಳ್ದರಿಯಾದಾದೆ ಮರುಳಾದೆ ಬರಿದೆ ||
ಕುವಲಯ ದೊಳವರ್ತೀರ್ತಿಯಂತೆ ಯನುತೊಡೆದುದಂ |
ಭುವಿಯರನ ಕೇಳ ಕೇಳದೊಳರಲ ನೆರೆದ ಸು |
ಪ್ರವರರಲ್ಲ ನರ್ಞ್ಜಲವೊಳ್ಳು ಹಾವಾತ್ಮ್ಯ ಸಿದ್ಧಾರ್ಥನುಡಿದ ಜವದಿ ||

(32)

ಅಸಮಂಜದುರ್ಮೇಧಿಯೆಂದ ಲೋಕರ ಶಿಶುಗ |
ಳಸುಗಳೆಯಾತಿರೆ ನೋಡಿ ಸರ್ವ ಜನರಲ್ಲ ರುಂ |
ವಸುಮತೀಪತಿಗೆರಗಿ ವಿಜ್ಞಾನವನಂ ಗೈದಂ ನಗರವಾಸವೆಮಗೆ ||
ಪಸನಿಲ್ಲ ದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ಯೋದೈದುವೆನೆನಲ್ |
ರಸಿಯರನನೆಂದನೇಂ ಭಯದಿಂದಲೀ ನಗರ |
ವಸತಿಯನ್ನುಳಿದಿರೆನಲ್ಲಾ ಗಲಖಲಜನ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದರೊಲಿದು ||

(33)

ತರಳರಂ ಪಿಡಿಪಿಡಿದು ಸರಯಾನದೀಜಲದೊ |
ಳುರುಳಸುತ ಕ್ರೇಡಿಸ ಭವತ್ಯುವರನೀ ಭಯಂ |
ದೊಳುತೆಮಗದಂದ ಪತ್ತಣವ ತ್ಯಜಿಸ ಬೇಕಾಯಿತೆನಲರನ ಮುಳುದು ||
ವರಸುತನ ನಟ್ಟಡವಿಗಟ್ಟಿ ಲೋಕವನಿಲ್ಲ |
ಪೊರೆದನಾಸಗರ ಧರ್ಮ ಸ್ವರೂಪಂ ಮೂಢೆ |
ನಿರವರಾಧಿಯ ರಘೂತ್ತಮನ ಕಳುಹಿದೇನೆತಿಳಿದೆಂಬೆ ದುರ್ಮೇಧಿಯಿಂ ||

(34)

ಇನಿತಾದೊಡಂ ರಾಮನಲ್ಲಿ ದುರ್ಗಾಣಲೇಶ |
ಮಿನುಗಿದುದ ನೋಡದೀಪರಿಯ ದುರ್ವೃತ್ತಿಗಳ |
ನನುಸರಿಸಿ ರಾಮನಂ ಬನಕೆ ಕಳುಹೆಂಬುದೇಂ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಯಾತನೊಡನೆ ||
ಜನಪಸಹಿತಲ್ಲ ರುಂ ಪೋವೆವಿನಗರಿ ನಿ |
ಜ್ಞಾನವಾಗಲದರಾಧಿಪತ್ಯಮಂ ಗೈದು ನಿಜ |
ತನಯ ಸಹ ಸುಖದಲಿಹುದೆನುತವಾತ್ಯಂ ಜರದನೈತ್ಯಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯನು ||

(35)

ಈ ಪರಿಯಾಧಿಕ್ಕರಿಸುವಾಮಾತ್ರಾತ್ಮನಂ ।
 ತಾಪಮಂ ಕಾಣುತ್ತ ರಘುವೀರ ಮತ್ತಾಮ ।
 ಹೀಗನೋಡಿನಂತೆಂದ ದೇವಜನ್ಮ ಪ ಸೌನಿವೇದದಿಂ ವಿಪಿನದೆಡೆಗೆ ॥
 ಪೋಪೆಗೆ ಚತುರಂಗಬಲ ಧನಾದ್ಯುಪಚಾರ ।
 ಲೀಪದಿಂದೇಂಪ್ರಯೋಜನ ಚೀರವಸನಗಳ ।
 ಸೋಪಕರಣಂಗಳುಂ ದಯೆಗೆಯ್ಯಲಿರಗುವೆನು ಭವದೀಯ ಕಾಸನದೊಳು ॥ (36)

ಕರಿಯಾ ಏಕ್ರಯಾಗ್ಯದು ಮಗುಳಂಕಾಡಿದ ವಾದ ।
 ಪರಿಣಾಮವೆನಿತು ಗತಜಲಸೇತು ಬಂಧನದ ।
 ಕರಣವನುಚಿತ ವಚನ ಸತ್ಯಮಪ್ಪಂದದಿಂ ದಯೆಯಿಂದ ಸಾಮಗ್ರಿಯಂ ॥
 ತ್ವರಿತದಿ ಬನಿತಪಿಟಕಾದ್ಯುಖಿಲಮಂ ತುಸಿ ।
 ಕರಾಣಿಸುವುದೆನೆಗೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಂಗಳಂ ।
 ತರಿಸಿ ಚರಣಗಳೆಡೆಗೆ ಬಪ್ಪಿನೆನಲಕ್ಕಪ್ಪ ತಿಯಾಣಿಗಿ ನಗುತೆಂತೆಂದಳು ॥ (37)

ಮಗನಿ ಸತ್ಯವ್ರತಾಗ್ರಣಿ ಭಾವಗೋಣಯಂ ।
 ಸೋಗಯಿಪ್ಪದೆ ನೀನಿ ಕೃತಿಯನುತ ನಯನುಡಿಯಿಂದ ।
 ಬಗೆಬಗೆಯ ಮಾನಿಜನೋಚಿತ ವಸನಗಳ ನೈವನಮಾಂಗಡೆಯಲೀಯೆ ಮಾಡಿದಿ ॥
 ತೆಗೆದು ಪ್ರಾಚೀನಾಂಬರಗಳಂ ಪ್ರತಿರೋಕ ।
 ಮಿಗೆ ಮೆಚ್ಚುವಾಭಾರನಂಗಳ ನಲಂಕರಿಸ ।
 ಲಗಣಿತಗುಣಾಡ್ಯ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಂ ಅನುಬ್ಧು ಪಾಠಿಕಾಂಕ್ಷಿತ ವಸ್ತ್ರಮಂ ॥ (38)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರುಟ್ಟ ಮುನಿವಸ್ತ್ರಗಳನೋಡಿ ।
 ಬ್ರೀಮದಿಂದಿಟ್ಟುಸುತಲಾ ಕೇಕಯಾತ್ಮಭವೆ ।
 ತಾಮರಸನಯನಿ ಜಾನಕಿಯ ಕರತಳಕೀಯಲಾಮೌನಿವಸ್ತ್ರಗಳನು ॥
 ತಾಮಸೀಮುಖದರ್ಶನದಿ ವಿಕೃತಿಯಾಂತೆನಿವ ।
 ಸೋಮನಂ ಕೆಳಗೊಡಲ್ಪವನ ಬರುಗಾಳಯಿಂ ।
 ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವ ಕದಳಯತೆರದಿ ಕಂಪಿಸುತ ಧರಣೀಸುತೆಯಿಂತೆಂದಳು ॥ (39)

ಎಂತುಡುವೇ ವಸ್ತ್ರಗಳನು ಮುನಿಪತ್ನಿಯರ ।
 ದಂತೆನೆಗೆ ತಿಳಿಯದೆಂದಳು ಪೂರ್ಣಾನನೆಯಾ ।
 ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ ನೋಡಿ ರಾಘವಂ ಕರದಿಂದ ಪಿಡಿದು ಚೀರವನು ಮಾಡಿದಿ ।
 ಮುಂತುಟ್ಟು ಕೌಶಲಯಾಕಂ ಮೇಲಿವೇಷ್ಟಿಸ ।
 ಲ್ಕಾಂತನ ಮುಖವನೋಡಿ ನಾಣಿ ತಲೆಗುತ್ತಿರ ।
 ಲ್ಯಂತಃ ಪುರಾಂಗನೆಯಾರಾತ್ಮಸ್ವರಂ ಪರ್ಬಿತೆಣ್ಣೆನೆಯ ಭೀಕರಮೆನಿ ॥ (40)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯಾರಾತ್ಮಸ್ವರದಲಳುತ ।
 ಲಿಂತೆಂದರಾ ರಘುಜನೋಡನೆ ಪಿತನಾಜ್ಞೆಯಾಂ ।
 ನೀಂತಳೆದು ಬನಕರಗಲಿಚ್ಛೆವೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನೆ ಓಹುರಾಗದಿಂದೆ ॥
 ಕಾಂತಿಕೋವಲಿ ಸೌಕುಮಾರಪದೆಯುಟವಿಯಲಿ ।
 ತಾಂ ತೆರಳಲನುಚಿತಂ ನಗರದೊಬ್ಬಟ್ಟಿವ್ಯು ।
 ಸಂತೋಷಗೊಳನ ವೇಳ್ಯನುತೆಲ್ಲರಂ ವೇಳಿ ರಾಮ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (41)

ತಾತನೊಡ್ಡೆಯೊಳೆನಗೆ ವಿಪಿನ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯಾ |
ಮಾತೆಯಾ ನಿರೂಪಿಸಲ್ಪಾ ನೊಡಂಬಟ್ಟಿಡೀ |
ಸೀತೆ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ ಮೆಣಿಸಿ ಬಂದವಳೆನಿತ ವೇಳ್ಪೊಡನಿವಾರ್ಯ ಮನೆಗೆ ||
ಪ್ರೀತಿಯಿಂಸಲಿಸವೇಳ್ಳೆನುತ ಚೀರಾಂಬರವ |
ಶ್ರೀತರುಣಿ ಗುಡಿಸಲನುಗೆಯ್ಯ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ |

ತಾಂ ತಳ್ಳುವದೆ ಕೋಪದಿಂದ ಪರಿಹರಗೈದು ಕೈಕೊಂಡೆನಿಂತೆಂದು || (42)

ಕುಲಗೆಡುಕು ದುರ್ಮೇಧಿ ಪಾಪಿ ಕೇಕಯ ತನುಜೆ |

ಒಲಿಸಿ ವಂಚಿಸಿ ಮಹಾರಾಜನಂ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ |

ಕಲಿತನೆಂದೆನಿಸಿ ದುರ್ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಜನಕಜಿಯ ಬನಕೆ ಗಮಿಸೆಂಬಿ ಕ್ರೂರ ||

ಲಲನಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳುರ್ಪನಾ |

ಪೊಲಬಿಗಬಿಲ ಪ್ರಜೆಯಾ ಪರಿವಾರಸಹಿತ್ಯ |

ರಲಘುಬಲ ಭರತಕೃತ್ಯಘ್ನರೊಡನೈದುವೆವು ಧರ್ಮಪಂಥಾನವಿಡಿದು || (43)

ಜನರಹಿತ ಪಾದಪ ರಕವಾಗಿಹ ನಗರ |

ಹನು ಪಾಲನಂಗೈವುತಿರು ಮಾಣೆ ಶ್ರೀರಾಮ |

ಬನದಲಿರಲದೆ ರಾಜಧಾನಿಯೆನಿಸುವುಡಾತನುಳಿಯಲಿದು ಕೂನ್ಯವಹುದು ||

ಮನುಜರ್ಮಹಾಮಾತ್ಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಮುಂತಾದ |

ವಿನಿತಲ್ಲವಾ ಮಹಾಮಹಿಮನೊಡನೈದುವು |

ನಿನಗೆ ಗೋಚರವಹುದು ಭವದೀಯ ಮುಖವರ್ಣನವಮಾಳ್ವರಾರು ನೆಲಿ || (44)

ಚೀರವನನಂಗಳೆಂತೆಗೆಸಿ ದಿವ್ಯಾಭರಣ |

ತೋರಹಾರಂಗಳಂ ಸೊಸಗಿತ್ತು ಕಳುವೆಂದು |

ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯಂ ವೆಸೆಪ್ಪ ಕೇಕಯಸುತೆಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳೆಂದನು ||

ವೀರ ರಾಘವ ನೋರ್ವನೇ ಬನದಲಿಪ್ಪಂತೆ |

ಕ್ರೂರ ನೀನೆನಗಿದೆ ಮಹಾರಾಜ ನಂದನೆಯಾ |

ಚಾರುವಸ್ತ್ರಾಭರಣದಿಂದಲಂಕೈತಿವೆತ್ತು ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿರಲಿದಿರೊಳು || (45)

ಯಾನರತ್ನಾಭರಣ ನಿಖಿಲವನಾದಿಗಳ |

ನೂನಮಿಲ್ಲದಲಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಕಳುಪಿದೊಡೆ |

ಮಾನಿನೀಮಣಿ ವಿಲಾಸದಿ ರಮಣನಂಕದೊಳ್ಸಂಚರಿಸಿ ವಿಭವದಿಂದ ||

ಈನಗರಮುಳದ ಕ್ಲೇಶ ಸಂಭವಿಸ

ದಾನಂದದಿಂ ರಾಮಪುರದರಸನಿರಲೆಂದು |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿಯಾಶ್ವಪತಿಯಣಿಗಿಗುಸುರಲ್ಪುಡಿಯದಿರ್ವಳೆತಿ ಮೌನವಿಡಿದು ||

(46)

(ಸಂಧಿ 12, ಪದ 553)

ಹದಿಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಅಜತನೂಜಾತನಪ್ಪಣೆ ವಿಡಿದು ಮಾತೆಯರ |

ಭಜನೆಗೈದತಿ ವೇಗದಿಂದ ಮಾತ್ಯಪ್ರಭೃತಿ |

ಸ್ವಪನರಂ ಬೀಳ್ಪೊಂಡು ಸರಯೂ ಮಪಾನದಿಯ ದಾಂಟಿದಂ ರಘುವೀರನು ||

ಧರಣೀಧರಾತ್ಮಭವೇ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಮುದದಿ |

ಧರಿಸಿ ಮುನಿವೇದಮಂ ತಾತನೊಡನಿಂತೆಂದ |

ಚರಣ ಒಲಿದಿಂದ ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದಾನು ಒಬ್ಬನಾಕತನುಬ್ಬನು ||

ಕರುಣೆ ಮನ್ಮಾತೆ ದೈನಂದಿನೊಡಿತ ದೈನ್ಯ |

ವೆರೆದು ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳದಂತೆ ಕೃಪೆಗೈದು ನುಬ |

ದಿರುಗೆಯಂ ಪಾಲಿಸದ್ದೀಳ್ಳು ಸಾಧ್ವೀಮಾಣಿ ಸುನಂದಂ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ||

(1)

ರಾಮನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಕೇಳ ನಿಜಜೀವನ |

ಬ್ರೇಮಮಂ ಪಳದರಸ ಮೈಮರಗು ಮೂರ್ಛೆಯಿಂ |

ತಾಮಸೋಳಲ್ ನಿಮಿಷಮಿದು ಮಗುಳೇಕ್ತ್ತ ಶ್ರೀರಾಮರಾಜನು ||

ಪಾವರಿ ದುರಾಧ್ಯೈ ಕೈಕಾಂಕ್ಷಗ ನಾದ |

ಕಾಮಿಗರ್ಯಮ ತರಯನುಳ್ಳಂ ಬಾಧೆಯಹ |

ನೇನುಮಿಲ ಮೆನುತ್ತು ಬಹುವಿಧದಿ ಪಲುಬಿದಂ ದೇರಥಮಾಣನಾಥ |

(2)

ವೂರಾವದಲಿನಿತು ಜೀವರ ಬಾಧೆಗೊಳಿಸಿದ |

ಫೋರಪಾತಕ ಮಾಡಿ ಕೈಕಮುಂದೆಸೆಯಲಾ ||

ದಾರ ಪೈಶಾನ್ಯನೊತ್ತಮೆಯಾಗಿ ಮಗುಳ ಕಮಕೇಕರರ ಬಯಸಲೀಕೆ ||

ನಾರ ಸೀರಗಳುಟ್ಟು ಸಕುಮಾರರೀಪಯ |

ತೋರುವುದ ನೋಳ್ಳುದಾಯ್ತನುತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಮುಂ |

ದೋರದರೆನಿಮಿಷ ಮೈಮರದಿದು ಪಂತ್ತಿರಥ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||

(3)

ಪತ್ತಿಹಯಗಜರಥಗಳಂ ಬರಿಸಿ ಬೇಗ ನಂ |

ಪತ್ತಿನಿಂ ಮಣಿಬಚಿತಮಾದ ತೇರಿಂವಂರ |

ಫೂತ್ತವನ ಜನಪದಾಪೋಕನಂ ಗೈಸೆಂದು ಬೇಳಲಾ ಮಂತ್ರೀಕನು ||

ಮುತ್ತುಮಾಣಿಕರಚಿತ ಪೊಂದೇರನುಳವಡಿಸಿ |

ಮತ್ತೇಭತುರಗಾದಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ |

ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭೂಧವೋತ್ತಮನೊಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಮಾತ್ರೈರ ಮೌಳಿಯು ||

(4)

ಸೂತಮಾಣಿಯಕೇಳ ದಶರಥ ಮಹೀನಾಥ |

ನಾತ ನೊಡನಿಂತೆಂದ ವಸ್ತ್ರಮುಕ್ತಾಫಲ |

ವ್ರಾತ ಮಣಿ ಕನಕಭೂಷಣಗಳಂ ತರಿಸಿ ಜನಕಾತ್ಮ ಭವೆಗೀವುದೆನುತ ||

ಶೀತಾಂಕುನಿಭ ಬಜ್ರರಾಭರಣ ರನ್ನಗಳ |

ನೀತಾಗ್ನೈದಂತೆ ತಂದೀಯೆ ಗೋತ್ರನಂ |

ಭೂತೆ ಸಂತಸದಿಂದಲಂಕಾರ ಗೈದೆಸೆಯೆ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯಿ ಜವದಿ ||

(5)

ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಾಡಿ ಮಮತೆಯಿಂ ಜುಂಬಿಸುತ |

ಮಿಗಗದ್ಗದಂ ಚಿತ್ತನುಡಿಗಳಿಂದಿಂತೆಂದ |

ಳಗಣಿತಗುಣೋತ್ಕರ್ಷ ಕುಲಜೆ ಧರಣೀತನುಜೆ ಲೋಕದೊಳ ಸ್ತೀಚಿತ್ತವು ||

ಸೋಗೆಯುಪ ಬಿಸಿಲ್ದೊರೆಯನೆಳವಿಂಚಿನತಿಶಯವ |

ಮಿಗಪೋಲ್ದಕ್ಷಿಣ ಪ್ರತಿಕ್ಷಿಣ ನಿಲ್ಲ ದನುಪದಂ |

ಬಗೆಬಗೆಯ ಚೋದ್ವಾನುಕಾರದಿಂ ಕಪಿಯಂತೆ ಚಲಿಸುತಿದುದು ನೈಜವು ||

(6)

ಪುನಿಸುಸುಳಕಾರಣದ್ವೇಷಮತಿಸಾಹಸಂ ।

ಪೊಗದ್ವೈರ್ಯಮಶುಚಿ ನಿಷ್ಕರುಣ ಮೌಖ್ಯಾರ್ಥತಿಕಯಾ ।

ರಸಯೋಳಂ ಲಲನೆಯರ ಸಹಜಾತಮಿನಿಸಲ್ಲದತಿ ವಂಚನಾನ್ವಿಪ್ರಣತಿ ॥

ಪೊಸತಾಣ ವಾವೆನಹ ಒಲುಮೆಸಲೆ ಸತ್ಯಮೆ!?

ಣ್ಣೆನೆಗೊಟ್ಟ ನೆನೆಹೆಂಬುದದು ಮುಗಿಲ ನೆಳಲೆಂಬು ।

ದಸಿತಾಂಗಿಯರ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಮೂಲೋಕ್ತದೊಳ್ಳಗಿದು ಸಿದ್ಧ ಜನಕಜಾತಿ ॥ (7)

ಆವರೆಣೆಯಿಲ್ಲ ನಯಸಲ್ಲ ಸತ್ಯಾಚಾರ ।

ಹಾದಿಮುನ್ನಿಲ್ಲದಯ ಪೊಲ್ಲ ಕೃಪೆವೆಸರೆಂಬ ।

ಸೋದೆಮಿನಿಸಿಲ್ಲ ವನ್ಯತೋದರೇ ಸಂತತಿಯೊಳುಮ ಯಥಾರ್ಥಂಪಗದೊಳ್ಳು ॥

ಬೋಧಿಸುವರ್ಸವನುಡಿಯಲ್ಲಯೊಳ್ಳು ಧಾಹೈದ್ದು ।

ಸಾಧಿಪರು ಗಳಿಸಿದರ್ಥವನು ಬೇಡಿದುದೀಯ ।

ನಾದೊಡವನಾ ದೋಡಾಸ್ಯದರ್ಶನ ಗೆಯ್ಯದಟ್ಟವರು ಪೇರಡಿವಿಗೆ ॥ (8)

ಛನಧಾನ್ಯಪ್ರಿಯವಾಣಿ ಯುಳ್ಳುಕಾಲದಿಪ್ಪರುಪೆ ।

ನನುವರ್ತನಂ ಗೈದು ಮೋಹಸುತ ಭೇದವಂ ।

ಜನಮವೊಲೆನಗುವರು ನಿರ್ಧಾನಿಕನಾದೊಡಂ ಕ್ರೂರ ನೈಷ್ಠುರ್ಯದಿಂದ ॥

ನೆನೆಯರೆದು ಸ್ತ್ರೀಸ್ವಭಾವಂ ಲಕುಮಿತಾನಿರ್ವ ।

ವನಜವ ದಿನಾಂತ್ಯದೊಳ್ಳು ಬಿಡುವಳು ಚಾಂಚ್ಚು ।

ವನಿತೆಯರ ಕುಲವರಂಪಗೆಯೊಳ್ಳು ರಿಯಲ್ಲ ಲೋಕಪ್ರಸಿದ್ಧಮಬಲೆ ॥ (9)

ಪರವನಿಟ್ಟಿಸದಲ್ಪಸುಖಕಳಸಿ ಪರಿವೃಥನೆ ।

ತೊರವಸರ್ಥವಬಯಸಿ ನಿಜಕರೀರದಹಾನಿ ।

ಯಾರಿಯರದಿಂದ ಚಪಲಾನಾಮ ನಾರಿಯರಿಗಡೆಸಿತಾವಂಚದೊಳ್ಳಗೆ ॥

ನಿರುತ ಪತಿದೇವತೆಯರಿವ್ವರೆಂದಿಗುಧರ್ಮ

ದಿರವಮೊರದಲಾಭಯಕುಲಕೆ ಜನಮಂ ಗಳಿಸಿ ।

ಸುರಮುನಿಗಳ್ಳಭವದ್ವಿಧಿ ಗೈವಸಾಧ್ವೀ ಜನರ ಮುಮೆ ನಿಸ್ಸೀಮಿತಾಯೆ ॥ (10)

ಸಿರಿವಂತನಾಗಲಿ ದಂದ್ರನಾಗಲಿ ಸುಖವ ।

ಬೆರದಿರಲಿ ಕದ್ವ್ಯಗಂಕುಳದಾದಿ ಯಾಂತಿರಲಿ ।

ತರುಣಿಯರಿಗಧಿಪ ಪರದೇವತಾನ್ವೀಕಾಶಮೆಂದುದು ಸುಕೃತವಡೆದು ॥

ಧರಣಿಯೊಳ್ಳು ರಿಪ ಸುಜರಿತ್ತೆಯರ ಸಂತತಿಗೆ ।

ವರಮಕುಟವಾಣಿಕ್ಯಮೆಂಬಂತೆ ಪರಿಯ ಶ್ರೀ ।

ಜರಣಗಳ ನೆನುಸರಿಸಿ ಸುಖವಿೂವುದೀ ನೆಲಕ್ಕನುತ ಬೋಧನೆಗೆಯ್ಯಲು ॥ (11)

ಕೋಸಲಾತ್ಮಜೆಬೇಳ್ಳು ಧರ್ಮ ಬೋಧಾಕ್ರಮವಿ ।

ಲಾಸಮಂ ಕೇಳು ಹರ್ಷದಿ ಜನಕಸಂಭೂತಿ ।

ವೂಸರಳ ಮಾತೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳಂತೆಂದು ನಯವಿನಯಭಕ್ತಿ ವಿದಿದು ॥

ವಾಗವನ ಸತಿಯು ದಾಕ್ಷಾಪಾಣಿಯರಾರ್ಚಿಸಿದ ।

ರಾಸಿಗಾಧಿಕೃತವನನೂಯೆ ಲೋಕಾಮಾದೈ ।

ಯೊಸುಜನರಿಗೆ ಜನವಳಿಸಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯನುಗ್ರಹವ ಸಂಪಾದಿಸುವೆನು ॥ (12)

ವಿಪದ ಸಂಪದ ವ್ಯಸನ ಹರ್ಷ ಕೋಪಂಶಾಂತಿ ।

ವಿಪರೀತಹಾಗೆ ಮುಂತಾದವನ್ನಾ ನಿಜಯ ।

ನಿವಮಾವುದಾಂತಿರ್ದೋಷಾದಿತ್ಯನಿಂದನ್ನ ಮನಿಸದೊಲು ಕಿರಣಿಗಳು ॥

ನೃಪಶಿಖಾಮಣಿ ಯಂಪ್ರಿಯನುಮತಿಯೊಳುದುರ್ತ ।

ಲ್ಲಪನಾನುಮೋದಮಗ್ನನೊಡ ಮೆಂದೆನಿಸಿ ।

ಪ್ರಪದಗ್ನರಣೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಂತ ಕೃತಹೆನಿದಂ ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದಾರ್ಯ ॥ (13)

ನಿರತಿಳಯ ಸುಖವಿಹವ ಪರಿಯ ಪರದೇವತೆಯ ।

ಮರೆದು ನಿರಯಕ್ಕಿಳವರೈನೆ ದುರ್ಮೇಧಿಯರು ।

ವರಪುರಂಧ್ರಿಯರ ಮತವಲ್ಲ ವೆಂಬುದೆ ಲೋಕ ಸಮ್ಮತಮೆನುತ್ತೊರೆಯಲು ॥

ಹರಾರದಿಂದ ಕೌಸಲ್ಯ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿಮಸ್ತಕವ ।

ಸರಭಸಘ್ರಾಣಸಂಗೈದು ತುತಿಸುತ ಬೇಗ ।

ಪರಸಿದಳನೀಕ ವಿಧದಿಂದಲಾನಂದಾಬ್ಧಿಯೊಳಗಾಳುತೇಳುತನೆಳಿ ॥ (14)

ಎನುತ ಸಾತ್ವಿಕಚಿತ್ತಳಾಗಿ ಕಂಟನಿಗಳು ।

ವನಧಿಮೋಖಿಯ ಪಂಕಜಮೆನಿಸ ವಿನಯಾದಿಂ ।

ಸನುಮತಿಸಿ ಸಂತೈಸಿ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದ ವನವಾಸವತ್ಸರಗಳು ॥

ನೇನಜಾಮಾತ್ರದಿ ನಿಮಿವಮೆಂಬಂತೆ ಕಳೆದವೆವು ।

ಮನೆಯೊಳುದುರ್ತಾಕುತರ ಬಂದುಕಾಣೈವದ ।

ವನಜಮಂ ಸಂತಾಪ ಬೇಡವಾರ್ಯ ಸ್ವಾಂತಸಂತನಂ ಗೊಳಿಸುತಾಯ ॥ (15)

ವಾಸರಗಳತಿವೇಗಲರುಗುವವು ಚಿತ್ತಸಂ ।

ವಾಸಮಹುದಾನಂದ ಚಿಂತೆ ಬೇಡೆಂದು ಮೃದು ।

ಹಾಸನುತವಾಣಿಗಳ ನಿಜಜನನಿಗೊರೆದು ಮಗುಳ್ಳುದ ಮಾತೆಯರೊಳೊಂದನು ॥

ಮೋಸದಿಂದಜ್ಞಾನದಿಂದೆನ್ನ ದೇಸಿಯಿಂದ ।

ಲೇಸು ಹೊಲ್ಲೆಯವಾಗಿ ತೋರೊಡಂ ದಯಾದಿಂದ ।

ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ ಪಾಲಿಸವೇಳ್ಳುಮೆಂದೊರೆದ ಭಾಷೆಯಂ ಕೇಳಿ ಕ್ಷಣದಿ ॥ (16)

ಮರುಗಿ ಶೋಕಾವಿಷ್ಟರಾದರಾ ಸದ್ಗುಣವ ।

ಪರಪರಿಯಲೋರ್ವ ರೂರ್ವರೊಳೊರವುತಿರಲಿತ್ತು ।

ಧರಣಿಜಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಸಹಿತ ದಕರಥನಂಪ್ರಿಗೆರೆಗಿ ನುತಿಗೈದು ಮುದದಿ ॥

ತ್ಯರಿತದಿಂದ ಕೌಸಲ್ಯಗದನಮಿಸನುಜ್ಞೆಯಂ ।

ಪೂರಡುತಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ನಿಜಮಾತೆಯಾಡೆಗೈದಿ ।

ಜರಣಕಾನತನಾಗಿ ನಿಂದಿರೆತ್ತಿಗೆ ದಪ್ಪಿ ತನಯನೊಡನಿಂತೆಂದಳು ॥ (17)

ತಾತನೀನೆ ನೆದರ್ಥಮಿದು ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿ ।

ವ್ರಾತಕಾರಣ ಕುಲಪರಂಪರೆಯನ್ನಪೇಕ್ಷಿ ,

ಸೇತಮಾದುದು ಪಿರಿಯರನುವರ್ತನಂ ಶುಭೋದಯದ ನೆಲೆಯುಟ್ಟಿ ನೆಲದಿ ॥

ಭ್ರಾತಾಂಪ್ರಿ ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಬಡಿದೆ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।

ರೀತಿಯೊಳ್ ಶೋಕಹರ್ಷಗಳಂಟದೆ ಸೌಖ್ಯ ।

ಜಾತಮೆಂತಪ್ಪದಂತಿಪ್ಪದೈದುವುದೆನುತು ವೇಳ ಮುಗುಳುತೆಂದಳು ॥ (18)

ತಿಳಿದಾಕರಿಯ ದಕರಥನಿಂದುಮಾಂಧರಾ ।

ತಳವಣಿಗಿಯಂಪಯೋಧ್ಯಾನಿಭಮಟವಿಯೆಂದು ।

ಘಳಲನಿತಿ ಸುಖದಿಂದ ಲೈದೊಂದು ಪರಕಗಳ ನಿತ್ಯ ಬೀಳ್ತೊಡಲಿತ್ತಲು ॥

ಘಳಲನಿತಿ ಪೊಂದೇರ ಸಿಂಗರಂಗೈದು ಬಂ ।

ದೊಳಪೊಕ್ಕ ಕೈಮುಗಿದು ಸೂತವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ।

ನೃನಾಕ್ಷರಾಮ ಬಂದಿದೊಕ್ಕೊ ಸ್ವಂದನಮರುಣಿ ಗಾಂಧರ್ವಹಯಕಲಿತದಿ ॥ (19)

ಸುರಪನಿಗೆ ಮಾತಳಿಯು ಬಿನ್ನಪಂ ಗೈದಂತೆ ।

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳುಂ ಸುಮಂತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ।

ಹರುಷದಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಪೊಂದೇರನಡೆರುವೊಡೆ ನಿಜ ಯಂಗೈದು ಬಳಕೆ ॥

ಧರಣಿಜಾತೆಗೆ ನಿಯಾಮಿಸಲತ್ತಿಯಿತ್ತು ಕುಭೆ ।

ಕರ ಭೂದಿಣಾಂಬರಗಂಧಲಂಕೃತಿ ವೆತ್ತು ।

ಸರಭಸದಿ ಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾ ಜನಕನುತೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾತಿವೇಗದಿ ॥ (20)

ಕರಚಾವ ಕವಚ ಕಠಿಣಂ ಜರ್ಮಮೇಲಿನಿವ ।

ಕರವಾ ಮುಖ್ಯೋಪವಸ್ತ್ರಗಳನಾರಥದೊ ।

ಛರಿಸಿ ಬಲವಂದು ವಂದಿಸಿ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಪೊಂದೇರ ನೇರಲಾಗ ॥

ತ್ವರಿತದಿ ಸಮೀರನಮ ನಾಟಗಳನಾ ಕೂತ ।

ಕರಕನಾಘೂತ ಗೆಯ್ಯುತ್ತತ್ವಣಿ ದೋಳಾ ।

ತರಣಿಯಂ ಪಿಡಿಯಲವ್ಯಳುಪಂತೆ ಗಮಿಸಿದವು ಘನಗರ್ಜನಂ ಗೈವುತ ॥ (21)

ನಡೆಯ ಪೊಂದೇರು ಸೌದಾಮಿನಿ ಪ್ರಭೆಯಿಂದ ।

ಲಡಿಗಡಿಗೆ ತತ್ಪರಸ್ತೋತ್ರ ಬಾಲವೃದ್ಧರುಂ ।

ತುಡುಕದಿಶೋಕದಿಂದಲಿ ತಪ್ಪಿಸನದಿಂದ ಮೂರ್ಛೆಯಾನಾಂತಿರೆ ॥

ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಪಕುಪಕ್ಷಿ ಯುಳದಜನರೊಲಿ ಬೆಂ ।

ಬಡೆದೆ ಪಿಂಚೈದುತಿರಲುಳದ ನರನಿವಹನಂ ।

ಗಡಿಗರೆನಿಸುವೆನುತಲಾರ್ತವಮೆನಗೆ ಕಬ್ಬಾದ್ವೈತಮಾಹ್ನಣದೊಳುಂ ॥ (22)

ಸೂತರತ್ನಿಯ ಪಿಡಿದು ಮೆಲ್ಲ ನೈದಿಸು ರಥವ ।

ಶೀತಾಂಕುನಿಭ ವದನಮಂ ನೋಳ್ವೆವರೆನಿಮಿಡೆ ।

ಮೇತಕತಿತ್ವರೆಗೈವೆ ಯೆನುತ ಕಲರೊರಲು ತಿರಲಡಿಗಡಿಗೆ ಮತ್ತೆಕಲರು ॥

ಬೀತಿವೃದಂತು ದೇವೋಪಮಿತಗರ್ಭಸಂ ।

ಭೂತತನಯರ ಶಿಲಾಹೃದಯ ಮಾಯಾತ್ಮ ತ ।

ನ್ಯಾತೆಗೇಂ ಗೈವೆವೆದನುತ ಪಲುಬುತ ಜನರ್ಬಿಂಬತ್ತಿಪೋಗುತಿರಲು ॥ (23)

ಕೃತಿಯತ್ತಿ ಮೈದೇಹಿ ಪತಿಯನಗಲದೆ ಸಂ ।

ಗತಿಗೈವಳಮಿತಧನ್ಯತೆವೆತ್ತು ಸೌಮಿತ್ರಿ ।

ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣ ನನುಸರಗೈದ ಧರ್ಮವಂ ಮೀರದತಿಸನ್ಮಾರ್ಗದಿ ॥

ಸತಿಸುತರ್ಪಣತಾವ ಧನ್ಯರಾದೆವೆನುತ್ತು ।

ಲತಿಕಯಿತ ಶೋಕದಿಂ ಪಲುಬುತಿರಲವರಿತ್ತು ।

ಕ್ಷಿತಿ ಪನುತನಂ ನೋಳ್ವೆನೆಂದು ನಿಜಸ್ತೋತ್ರ ಜನರ್ಪಿತ ಪೊರವಂಟ ಜವದಿ ॥ (24)

ತ್ವರಿತದಿಂ ರಥವ ನಡೆನೆಂದು ರಾಘವ ವೇಳೆ |

ಪರಿಜನಪುರ್ವ ರಥನರ್ಥಿಲನೆಂದು ಕೂಗುತಿರ |

ಲರಸಪಿಂಡಪ್ಪಬರುತಿರೆ ನೋಡುತೀಪರಿಯ ಸೂತ ಮಧ್ಯದಿ ನಿಲುವೊಡೆ ||

ಪರಮದುರ್ಬಲಭವನಾಗಿ ಪದಹತಿಯ ಕಂಠಳ |

ಪರಪಿ ಕಳ್ಳೆಲಿಗೆಯ್ಯ ಕಂಜನಿಯ ವಾಹಿನಿಯ |

ಸರಿಸಗೈದುದು ತತ್ಕ್ಷಣಕದೀಂ ಬಣ್ಣಿ ಸುವೆನಂದಿನದಿನೋಪಮವನು || (25)

ಪೊರಮಟ್ಟು ದೈನಿ ಲೋಕರ ಕೋಕದಾವಾಗ್ನಿ |

ಯಾರುಧೂಮ ಲೋಕವಾಂಛಾತೆಗೆಯ್ಯ ಪಥವ ಮುಂ |

ದರಿಯದಬಲರು ತೀರಪರಿವೇಷ್ಯನಂ ಗೆಯ್ಯಲನಿತರೊಳುಪಿಂತೆ ಬರುವ ||

ಅರಸಿನೆಡಬಲದ ಕಂಚುಕೆಗಳಾರಾವನಂ |

ಭರಿತಮಾಗಲ್ಪಿರೆದ ಜನರಿಟ್ಟುಸುತ ಕೋಡಿ |

ವರಿಸಿದರ್ಕಂಜನಿಗಳಾ ದಿನದಿನಾದ್ಭುತವ ನುಸುರಲಿಂತಳವಡುವುದು || (26)

ಹಾರಾಮುಕ್ತಾಣ ಸುಮಂತ ವೈದೇಹಿ ಯಂದೆನು |

ಅರಾವಗೈವುತ್ತು ಪಿಂತೆ ಬಹ ಮಾತೆಯರ |

ತೋರಾಯ ದೈನ್ಯಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಘವಂ ಚಿತ್ತಸಂಕೋಚಗೋಳುತೆ |

ಈ ರಾಜ ಕುದ್ಧಾಂತದನುತಾಪಮಂ ಕಂಡು |

ಸಾರತ್ಯಮಿದು ತೀರ ತ್ವರಿತದಿಂ ನಡೆನೆಂದು |

ಧೀರಾಸ್ತಮಾಳಿಗೆ ಸುಮಂತಗಾಂಜ್ಞಾಪಿಸಲಾಕಾ ಧ್ವನಿಯುಕೇಳುತ್ತರನ | (27)

ನಿಲಿಸಿಲವೊರಥಮಂ ಸುಮಂತ ಪೋಗದಿರೆಂದು |

ಮುಲಿವುತ್ರಿತರೆ ಪಂಕ್ತಿರಥ ರಾಮ ನಡೆನೆಂದು |

ಪಲಮೋರಯಲಭಯಮಧ್ಯದಿ ಸೂತ ಸಿಲುಕೆದಂ ಪೋಗಲಿರಲಳವಲ್ಲದೆ ||

ಬಲಿತಾಂತರಂಗನಾಗಿರೆ ರಾಮ ಮಾತೆಯರು |

ಪಲಬುವುದ ನೋಡುವರೆ ಸಹಿಸಲಮ್ಮದೆಸೂತ |

ನಿಲಿಸದಿರುರಥವ ನಡೆನೆಂದು ನಿಟ್ಟುರಗೆಯ್ಯಲಾತ ಇವದಿಂದ ನಡೆನೆ || (28)

ಬಡವರಿಗನಾಥರಿಗಕ್ಕರಿಗೆ ತಾಪಸರ |

ಪಡೆಗಾವ ರಕ್ಷಕನದೆಲ್ಲಿ ಪೋದವ ಕೋಪ |

ವಿಡಿದು ಕಪಿಸುಗುಹಿಸಿ ಘಾಲಿಸುವ ಸದ್ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿಗೆ ಪೋದನು ||

ಪಡೆದಾಕ ಯಂತೆನ್ನ ನೋಡುತಲಿ ಕೈಬೆಗೈದು |

ಪೊಡಮಡುವ ಸತ್ಯಸ್ವರೂಪ ಪೋದಪನೆಲ್ಲಿ |

ಪುಡುಕೆತೀಂ ದುರ್ದಶೆಯನುತ್ತು ಮರುಗಿದರೆಲ್ಲ ಕ್ಲೇಷಮದನೇವೇಳ್ವನು || (29)

ಸಾಧುಜನರಗ್ನಿಹೋತ್ರವನುಳಯ ಸೂರ್ಯಮರೆ |

ಯಾದ ವಿಧ ನಕ್ಷತ್ರ ನಿಷ್ಪ್ರಭೆಯ ತಾಳ್ದತಿ |

ಮೋದಕರಮಾರುತಂ ಸುಳಿವುದುಳದಂ ತುರಗನಾಗಾದಿಗಳ್ಳಾನದ |

ನೋದೆಯಂಬಟ್ಟವಂಗನೆಯರಭಕರಿಗೆ |

ಸ್ಯಾದುಸ್ತನ್ಯಗಳಯದೆಲ್ಲ ಕೋಕಾಕಾಲಿತ |

ರಾದುದೇ ನೆನವೇಳ್ಳು ರಾಮ ನಗರಮನುಳಿದು ಬನಕ್ಕುದಾವವಸರದೊಳು || (30)

ಮರುತಪವದಿಂ ತೇರು ಪುರವ ಪೊರಡಲ್ಕಿತ್ತು ।

ನೇರದಜನರಂತೆ ಪ್ರರಾಂಗನೆಯರಾ ನೈಪತಿ ।

ವೆರಸಿ ಭೋರೊಂದು ಕೂಗಲ್ ನಾದ ಮುಂಗಾರಸ್ತು ನಿತದಿಂದಲಿ ಪರ್ಬಲು ॥

ಜರನಂತೆ ಜಾನಪದ ಕಂಗೊಳಸಲನಿಮಿಷ ।

ಕರಿರಭಾರವನುಳುದು ಚಿತ್ರಪುತ್ರ ಫಲಗಳಂ ।

ತಿರುತಲೆಚ್ಚುತ್ತು ನಾಲ್ವೆನೆಯ ನಿಟ್ಟುಸಿ ಲೋಕ ಪಲುಬಿದರದೇವೇಳ್ವೆನು ॥

(31)

ಪತ್ತುದೆನೆಗಳು ತಮಚ್ಚನ್ನವಾದವು ಕಂಪ ।

ವೆತ್ತುದು ಧರಾತಳಂ ತಾರಾಗ್ರಹಗಳಂ ।

ಸುತ್ತಲೆಳೆಸಿದ ವಕ್ರಪಾನುಗತಿಯಿಂ ಬೀಸೆತ್ತೈನೆ ಬಿರುಗಾಳು ಕೂಡೆ ॥

ತತ್ತರಂಗೊಳುತೆ ನಿಜಕೃತ್ಯಂಗಳುಳುದು ರಥ ।

ಮೆತ್ತು ಪೋದುದೆನುತ್ತಲರಸಿ ಕೊಂಡಬಿಲಜನ ।

ಬಿತ್ತರದೊಳ್ಳಿದಿದರೊ ನೆನೆವುತಲಿ ರಾಘವನ ಸಿರಿಸಾಮವಂ ಬಿಡದೆಲಿ ।

(32)

ಪತಿಯ ನೋಡದೆಲಿ ಸುದತಿಯರು (ತರ್ಣಕರ್ಬಡುವ ?) ।

ಖತಿಯ ನಿಟ್ಟುಸಿದಲಾಹಾರ ಪಾನಾದಿಗಳ ।

ರತಿಯುಳುದು ಶ್ರೀರಾಮನೆತ್ತು ಪೋದನೆನುತ್ತಲರಸುತ್ತೈದಿದರು ಬಳಕೆ ॥

ಮತಿಗುಂದಿ ಮಾನಮಂ ಗಣಿಸರರಸರ್ ವಿಪ್ರ ।

ಪತಿಗಳಾಮಾರ್ಗಮಂ ಪುಡುಕುತ್ತೈದಿದಿರತ್ತು ।

ಕ್ಷೀತಿಪಾವರೋಧ ವೊಂದುಳುದು ನಿರ್ಜನವಾದುದಾ ನಗರವಾದಿನದೊಳು ।

(33)

ತೇರೆ . . . ಗಿಸತೇನೆಂಬಿನೆತಿವೇಗದಿಂದನ ।

ಮಾರಣನ ದಿಕ್ಕರಿಸುತ್ತೆಳೆವಿಂಚಿನಂದದಿಂ ।

ತೋರಗಮನದಿ ಪೋಗೆ ಜನರೆಲ್ಲ ನೋಡಿದರೊ ದಿಟ್ಟುಗಳ ಪಾರುವನಿತ ॥

ದೂರಪಥಮಾಗಿ ಕಾಣಲ್ಪಾರದಿರಲರನ ।

ಹಾರಾವು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮೈದೇಹಿ ಯೆಂದೆನುತು ।

ದಾರದುಃಖಾಂಬುನಿಧಿಯೊಳ್ ಬೀಳು ವಂದದಿಂದೊರಗಿದಂ ಭೂತಳದೊಳು ॥ (34)

ನೋರಗಿ ನೆಲಕೊರಗಿದರನನ ನೋಡಿ ಕೌನಲ್ವೈ ।

ಕರಲಾಘವನ್ನೀಯಲೆಡೆದಂಕದೊಳ್ ಬೇಗ ।

ತುರಗಪತಿ ಯಾತ್ಯಭವೆ ಕೈಯೊಯಲುಪಚರಿಸುತಂ ಬರೆ ಸುಮಿತ್ರ ನಯದಿ ॥

ಅರೆನಿಮಿಷವೆಚ್ಚುತ್ತು ಬೆಚ್ಚು ಸುರ್ಗಳ ಬಿಡುತ ।

ತೆರೆದು ಕಂಗಳ ಕಕುಭಗಳ ನೋಡಿ ಕೋಪದಿಂ ।

ಭರತಾಂಬಿಕಾಮುಖವ ಕಾಣುತಂ ಪಲೊರೆದು ಜರೆದು ರೋಷಾವೇಶದಿ ॥

(35)

ಕುಲಗೆಡುಕೆ ಪಾಪಿಣ್ಣಿ ಕೊರೆ ಬಾಂಧವಿಯಲ್ಲ ।

ಲಲನಾಕೃತಿಯ ದುಷ್ಟರಕ್ಕಸಿ ಭವತ್ಕರಂ ।

ಕಲಿಹಗ್ನಿ ಕಲ್ಪಮದಂದೆಮ್ಮ ಸಂಸ್ಪೃಸಿಸಬೇಡ ಪಾಪಿಣ್ಣಿ ನೆಲಮಂ ॥

ಗಲಿದೆ ಕೃತ್ರಿಮ ಬುದ್ಧಿವಿಡಿದು ಲೋಕಮನೆಲ್ಲ ।

ಕೊಲುವೊಡಿಚ್ಚೊಸಿದ ಮಹಾಪಾಪಿ ದೊರೆತನದಿ ।

ನಿಲಿಸಿ ಸುತರಂ ಸುಖದಿ ಬಾಳೆಂದು ಗರ್ಜಿಸುತ ದಿಕ್ಕರಿಸಿದಂ ಸತಿಯನು ॥ (36)

ಎಂದನೇಕವಿಪಾದದಿಂದ ಸತಿಯನು ಜರೆದಾ |

ಕೆಂದುತಲಿ ಸಾಂಸುಕಾಂತಿ ಮೂರ್ಛಿಯಾಂತೆನವ |

ವೃಂದಾರಕೇಂದ್ರಾದ್ವೈತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಾಗ ಕಾಸಲ್ಯೆ ಬಿನ್ನಳಾಗಿ ||

ಚಂದದಿಂ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಸಂತೈಸಿ ನಯವಿನಯ |

ದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ ನಿಟ್ಟಿಸುರ್ಗಲ ಬಿಡುತ |

ನಂದನಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗವ ನೋಡಿ ಮರುಗಿದಂ ರೆಚ್ಚ ಕಂಡೆಲೆಯಂತೆ ||

(37)

ಸುತ ವನವಿಹಾರಕ್ಕೈದಿನೆಂದು ಪಂಕ್ತಿರಥ |

ನತುಳನಂಕಟದಿಂದ ನಿಜಸತಿಯೊಳಂತೆಂದ |

ನೆತಿಗಯದ ನೌಧಾಗ್ರದೊಳು ಹಂಸತೂರಿಕಾತಲ್ಪದೊಳು ಮೃಗಮದಾದಿ ||

ವಿತತ ಘುಮುಘುಮಿತ ಪರಿಮಳ ಪೂರಿತಾಂಗಿಯರ |

ಸತತ ಕರಪಲ್ಲವದ ತಾಳವೃಂತಗಳಿಂದ |

ಒತಿಯದ ನೌಖ್ಯದಿಂದ ಪವಡಿಸುವ ಭೂಪಾಲ ಬನದಲಿಂತಿರ್ಪನಕಟ ||

(38)

ಮೃದುಳಗಳ್ಯೋಚಿತನುಮೂರ್ತಿ ಪಾಪಾಣಾದಿ |

ಹೃದಯದಾರುಣಿಕಯನದಿಂದೆಂತು ಸುಬಗೊಂಬ |

ಜದುರೆಯರ ಕರಪಾಕ ಕಾಲ್ಕುನ್ನ ಭೋಕ್ತಮೆಟವೀಪತ್ರ ಫಲಗಳಿಂದ ||

ಉದರಭರಣಂಗಳೈವದಾಯ್ತ ಪಾಪಿನ್ಯ ಕ |

ಲಿ ದೆಗೈದು ಶೋಕವಿಧ್ವಿಷ್ಟ ಕರ್ಮವ ನೆನೆದೆ |

ಮದಮುಬದಲೆಂದು ಕೈಕಾಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ನುಡಿದನಾ ಭೂಪಾಲನು ||

(39)

ಕ್ರೂರಕಂಟಕಕರ್ಕರಾನ್ವಿತದ ಪದವಿಯೊಳು |

ದಾರಕೋಮಲಪದದೊಳೆಂತು ಸಂಚರಿಸುವರು |

ಘೋರತರಶ್ವಾಪದನಿನಾವಶ್ರವಣದೊಳೆಂತು ಧರಣಿಸುತೆ ಜೀವಿಸುವಳು ||

ತೋರಕಟ್ಟಂ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯೊಳುದ್ಭವಿಸಿತೆಂ |

ದೋರಂತೆ ಸತಿಯ ಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದು ರಾಘವನ |

ಚಾರುಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ಪತ್ತನವ ಪೊಕ್ಕನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ||

(40)

ಕರಿತುರಗಸಂಚರಣೆ ಕಾಲಾಳವಾದಗಳು |

ಪರಿಪರಿಯ ಕೃಂಗಾರಕಲಿತದನಿಂ ಕೂನ್ಯ |

ವೆರೆದ ನಗರಿಯ ನೋಡಿ ಸಂಕಟಂಗಳೊಳುತ ಒಹುವಿಧದಿಂದ ಪಲಾಬಿ ಮರುಗಿ |

ಅರಮನೆಯ ಪೊಕ್ಕು ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಹನ್ಪಿಸಿದಂ |

ತರುಣನಂ ಕಾಣದಳುತ ನಿಮಿಷ ತಿರೆಗೊರಗಿ |

ಮರಳ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನೆರೆದ ಪರಿಜನದೊಳಂತೆಂದನಾ ಪಂಕ್ತಿರಥ ದೈನ್ಯದಿ ||

(41)

ಇದುವೆ ಕಾಲಾಹಿನಿಯ ಮೆಕ್ಕಾಂಸಂತಪ್ತ |

ಮಿದನುಳುದು ಕಾಸಲ್ಯೆಯಾರಮನೆಗೆ ಕರೆದೊಯ್ದ |

ರುದಿತಸಂತಸದಿಂದಲಿಹೆನೆಂದು ಬೇಳೆಳ್ಳಿ ಪರಿಜನರ್ ಜೀಯಯೆನುತ ||

ಪದುಳದಿಂ ಕರೆದೊಯ್ದೊಡಲ್ಲಿ ಸುಖ ತಯ್ಯದೊಳ್ |

ಒಧಿರ ಮೂಕಾಂಧತೆಯನಾಂತಂತೆ ನಾಲ್ದಿ ಸೆಯ |

ಣಿದುಳುತದಿ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಸುತರ ನೆನೆದಂ ವಿವಿಧತರವಾದ ಗತಿಯ ಗುಣಿಸಿ ||

(42)

ಉಪಮೆ ನುಳಿದಂಬರದ ತೆರದಲಿರಲಾಗಾರ ।

ಪೊಡವೀಶ ನೋಡಿ ಹಮ್ಮೈಸಿ ಹಾ ರಾಮ ಯೆಂ ।

ದೊಡನೊಡನೆ ಕಡುಕೋಕದಿಂದ ಹಂಬಲಿಸುತಂ ಕೌಸಲ್ಯೊಡನೆಂದನು ॥

ತುಡುಕಿತಧಿಕವ್ಯಸನ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನ ।

ನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ದಿಟ್ಟ ಮನ ಮುಭಯಮಿಕ್ಕವರೆಗೆ ।

ಕಡೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ ಬಲಿ ಯಾದರಿಂದ ಯೆನ್ನಂಗಮಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರದಲೆನುತ ॥

(43)

(ಸಂಧಿ 13, ಪದ 596.)

ಹದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ ॥ ಧರಣಿಸುತೆ ಸೌಖ್ಯಾತ್ರಿ ಸೂತ ಸಹ ರಾಘವಂ ।

ಹರುಷದಿಂದರುಗೆ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಗೆ ಪುರಜನರ ।

ಪರಮದೈನ್ಯಾಪಹೃತಗೈದ ನಿಜತತ್ವೋಪದೇಶದಿಂ ನಾಮದೇವಂ ॥

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್ ಪಂಕ್ತರಥ ಪುತ್ರನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ।

ಭಾಮಕಂಗೊಳುತ ಪಲಾಬಾತಿರಲ್ ಕೌಸಲ್ಯೊ ।

ಗಾ ಮಹತ್ತರವ್ಯಸನಮಾದುಭವಿಸಿ ರಾಮನಂ ತದು ಗುಣಗಳನ್ನು ನೆನೆದು ॥

ಈ ಮಹೀಷನರ ಸಂಕಟಗೊಳಿಸಲೆಂದಾದಿಸಿ ।

ಕಾಮಚಾರಿಣಿ ಯೆನಿಸಿ ಕಲಿತನವ ನಿರ್ವಹಿಸಿ ।

ಅಮೃತ ಕೈಕ ಯೆನಿತಂಗೈದಲೇನೆಂಬೆ ದುಷ್ಟಾಹಿಯಂತೆ ಗೃಹದಿ ॥

(1)

ಪರಮಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಯ ರಾಮಚಂದ್ರನಂ ।

ಪೊರಮಡಿಸಿ ಕ್ರೂರಕುಂಭೀನನದ ಮೂಳ್ಕೆಯೊಳ್ ।

ಪುರವ ನಿರ್ಜನಗೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕಾಮಳೆಂದೆನಿಸಿದಳು ಕೈಕಯೊಲಿದು ॥

ಸ್ಥಿರವಳದಿ ವರಮಿತ್ತು ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ।

ಕಂಠರಭವೀರುಂಡಕಲಿತಕಾನನದೊಳೆಂ ।

ತಿರುವರನ್ನಾತ್ಮಜರದ್ಭಯ ಕಷ್ಟ ವೆನುತ್ತ ಪಲಾಬಿದಳು ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥ (2)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ವಾಸವೋಪಮರನಿಸಿ ।

ಘನಭೂಷಣಂಗಳನಲಂಕರಿಸಿ ರಥವೇರಿ ।

ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಲೈತಪ್ಪದಂ ಕಾಣ್ಕೊನೆಂದಿಗತುಲಾನಂದದಿಂದ ॥

ವ ನೆವನೆಯ ಮುಂಗಡೆಯಲಾರತಿಗಳಂ ಪಿಡಿದು ।

ಮನದ ಹರುಷದ ಪುಷ್ಪಲಾಜೆಗಳ ತಳವ ನ ।

ದ್ವಿನಿತಯರ ಸುಸ್ವರಗಳಾನಂದಿಗೀಡೈವನೊ ಅಲ್ಲವನೊ ಸಂಭ್ರಮವನು ॥

(3)

ಧರಿಸಿ ನಿಸ್ಸಿಂಹರಚಾವಗಳ ಸುಶೈತ ।

ಕರಿಯ ಮಸ್ತಕದಿ ಮಂಡಿಸಿ ಲೋಕ ನಾಲ್ದಿನೆಯು ।

ಪರಿಪರಿಯ ತುತಿಫೋಷಗೈವುತಿರೆ ಪರ್ವಣಿಯೊಳುದಧಿ ಭೋರ್ವೊರವಂದದಿ ॥

ವರದಾಕಾಧ್ಯಾಪಂ ಕಳತಪನ್ನಿರಿದ ।

ಪರಿಮಳಿತ ವಿಪಣೆಗಳನಾಂತಯೋಧ್ಯಾನಗರ ।

ದಿವನನೆಂದಿಗೆ ಕಾಣ್ಕೊ ಹರುಷಮಂ ಅಲ್ಲವೆನುತ್ತ ಮರುಗಿದಳು ಪಲಾಬಿ ॥ (4)

ಇಂತಪಾರಪ್ರಲಪಿತಂಗಳಂ ಕೌಸಲ್ಯೈಃ ।

ಚಿಂತಿಸುತಲಳುತಿರಲ್ಕಂಡಾ ಸುಖತ್ರೈ ತದ್ ।

ನಂತರದೊಳುಂತೆಂದಳಸ್ತತ್ಪರಂಪರೆಯ ರಾಜಧರ್ಮವನು ಬಡಿದೆ ॥

ಸಂತಸಂಗೊಳಸಲಬಲರ ತತನಾಜ್ಞೆಯಂ ।

ತಾಂ ತಳೆದಗಣ್ಯಜನಮಂ ಗಳಿಸಲ್ಪಿದಿದ ಮ್ ।

ಹಾಂತ ರಾಮನ ನೆನೆದು ಮರುಗಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಗಮನಸಂತಾಪಹರಣಂ ॥

(5)

ಪಿಂತೆ ಶಿಷ್ಯಾಚರಣೆವಿಡಿದು ಬನಕ್ಕೈದಲೋ ।

ರಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವದಾನುಗನೇನಿಸಿ ಸೇವಿಸುತ ।

ಸ್ವಾಂತಾಕರಣದಿಂದಲ್ಪಿದಿರ್ಪ ವೈದೇಹಿ ಸಾಧ್ಯವೆತವ ಮೀರಿದೆ ॥

ಸಂತಸದಲರುಗಿರ್ಪಳದಿಂದ ತ್ರಿಭುವನದಿ ।

ಗಂತವಿಶ್ರಾಂತ ಕೇರ್ತಿಯ ಗಳಿಸಿ ಪಿಯುನ್ಮದ್ ।

ಸಂತೆಗಾಧಿಕ್ಯ ಮಕುಟವನಿಡುವರತಿಕಯಕ ಮರುಗುವರೆ ಮಗುಳೆ ನೆನೆದು । (6)

ಪರಬಲಾರ್ದನ ರಾಮನಮಿತವಿಕ್ರಮ ಭೀಮ ।

ನುರುಚಿಯಂ ಬನದೊಳುಳ್ಳಬಿಳ ಪಾಣಗಳೆಲ್ಲ ।

ಚರಂತೆ ಸೇವಿಸುವರಲ್ಲ ದಿತರಂಗೈಯ್ಯಲೀರ್ವರೆಗೆ ಸಕ್ಕಮಲ್ಲ ॥

ತರಣಿ ಯಾಚ್ಛಿವ ಬೀರ ಶಶಿ ಶೀತವನ್ನೆಸಗ ।

ಮರುತ ನುರುಚಿಯಗೈಯ್ಯದೆಲ್ಲ ರಾ ಯಧೋಚಿತದಿ ।

ಕರಣರನಿಸಿರ್ಪರದರಿಂ ಮಹಾವುರಾಚರಂ ನೆನೆದು ಚಿಂತಿಸಲೇತಕೆ ॥

(7)

ವಗಲಿರುಳ್ಳೊಡಲವ್ವ ಸರ್ವಭೂತಂಗಳಂ ।

ನಿಗವಾಗವಾದಿ ವಾಗ್ವಾಲ್ಮಮೆಲ್ಲಂ ರಾಮ ।

ನೋಗುನುಗಯೆ ಬಗೆಯನುಕರಿಸಿ ರಕ್ಷೆವುಡಲ್ಲ ದಿತರಮೇನುಂಟು ತಾಯಿ ॥

ಮಿಗೆ ಬಲೋದ್ಧತಿಯಿಂ ತಿಖಿಧ್ವಜನ ತನಯರಂ ।

ಬಗೆದಲ್ಲ ಮತಾವ ಕರಜಾಲ ಲಭಿಸಿರ್ಪ ।

ವಗಣಿತ ನುಖೋದಯಗುಪ್ತವವು ಬನದಲಿರೆ ಮನೆಯಲಿದರ್ತೆ ಸಲು ॥ (8)

ಕಲಿಗೆ ಕಲಿ ಬಲಕೆ ಬಲ ಸಾಹಸಕೆ ಸಾಹಸಂ ।

ಮೂಳಸಿಂಗೆ ಮೂಳನು ಶಾಂತಿಗೆ ಶಾಂತಿ ಲೋಕದೊಳ್ ।

ಕಲಿತ ವಸ್ತುಗಳೊಳಗೆ ವೆಗ್ಗಳಂ ರಘುವೀರ ತೃಣಕೆ ತೃಣ ಘನಕೆ ಘನವು ॥

ಪಲವಜಾಂಡಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗೈದು ।

ಕೊಲುವ ಚಾತುರ್ಯಧುರ್ಯನ ಮನುಷ್ಯೋಪಮಿತ ।

ಕುಲಗೈದು ಕೋರಿಸುವುದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ನಿಜತತ್ತ್ವವಿಡಿದು ॥

(9)

ತುದುಕುಲಂಗಳಂ ತಾಪಸಿಗಳಂ ಪೊರೆದು ।

ಜರದಹಿತ ಧರ್ಮಮಂ ಜಾಣ್ಮೆಯಿಂ ಮಚ್ಚಿದರ ।

ಕರವಿಡಿದು ದಯಗೈದು ಸರ್ವಜನ ಸಂತೋಷಗೊಳುತ ಸನ್ನುತಿಗೈವೊಲು ॥

ನಿರತಿಕಯರಥವೇರಿ ಧರಣಿಜಾತೆ ಸಮೇತ ।

ಬರುವ ರಘುವರನ ಜವದಿಂ ಕಾಣ್ಕೈ ಕೋಕಕವ ।

ಸರಮಲ್ಲ ಚರಣಕರಗುವೆ ಕ್ಲೇಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಶುಭವ ಚಿಂತಿಪುದು ತಾಯಿ ॥ (10)

ಅಮಿತವಿಭವಂಗಳಂದೈತಂದು ಮೃದುಲಪದ |

ಕಮಲಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿವ ಸುತರ ನಿಟ್ಟಿಸುತೂಗ |

ಕ್ರಮಾದಿಂದಲಪ್ಪಿ ಮಸ್ತಕವನಾಥ್ರಾಣಿಸುತಲಾನಂದಕಂಬನಿಗಳ ||

ವಿಮಲೋದಕಂಗಳಂ ಧರಣಿಯಂ ಪ್ರಿಯಗೊಳಪ |

ಸುಮನಸತೆಯಂ ಬೇಗ ತೋರ್ಪುದೆಂದಾತ್ಮೀಯ |

ವಿಮಲ ಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಸಂತೈಸಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾನು ಸುಖಿತ್ರೆಯಾ ವಿನಯದಿ || (11)

ಇಂತಮನಿಯೊಳಮಿತಸಂತಸದೊಳುರಲತ್ತು |

ಮುಂತಕ್ಕೈದುವ ರಾಮಾಚಂದ್ರಮಾನ ದಿವ್ಯರಥ |

ಪಂಕ್ತಿಯಂ ಬಡೆದೆ ಬೆಂಬೊತ್ತಿ ಪೋಗುತಲಖಳಲೋಕಮಾಪ್ರಿಯಗುಣಗಳ ||

ಸತೆಯನ್ನುಜ್ಜರಿನುತಡಿದಿಗಿ ನುತಿಗೈವು |

ತಂತನಂತನುಖಾಸ್ಪದಂಗಳಾಂತಂತಖಳ |

ಬೆಂತುಗಳನಿಚೆಯ ಪೋವುದ ವೇಳ್ವನೇಂ ಭೂಮಿ ಬೆಗಲಾದ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳಗೆ || (12)

ಬರುವಖಳಪ್ರಜೆಯ ನೋಡುತ ರಾಮನಿಂತಂದ |

ಭರತಗೀರಾಣ್ಯ ಪಾಲನೆಯ ನೇಮಿಸಿ ನಿಂದಾ |

ಪೋಯಲಿಂ ದಿತ್ತು ಬರೆಬೆಸನ ಸದ್ಗುಣವಂತ ಚಿಂತಿತಾರ್ಥದಾತನು ||

ನರನೊಳಗ ಳನಾಕುಮಾರನೊಳ ಸಂಪ್ರಿಯವ |

ನರಸಿ ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ ರಾಂ ಯಥೋಚಿತಮಾಗಿ |

ಕರುಣಿಸುವಮೃದುದಾಂತ ದಯವೆಂತನೀ ಪ್ರಜಾಪರಿಪಾಲನೆ ಸ್ವಾಂತನು || (13)

ಯಾವರಾಜನಾಗಿರ್ಪ ಯಾಕ್ತಸದ್ಗುಣಗಳಂ

ದವರವರ ವಿಧವರಿತು ಸಂರಕ್ಷಣಂ ಗೈವ |

ಕೌವರರೊಳಗೆಲ್ಲ ರಂ ಪ್ರಿಯಾಪಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿಸಿದರಾಭಯ ಲಾಭಲಭವು ||

ಸುವಿವೇಕಮುಳ್ಳರೀ ಪ್ರಜೆ ಭೂವನಾಡ್ವೆಯಂ ||

ಜವೆಯಂತೆ ಮೊರದನುವರ್ತಿಸುವರೆಂದಖಳ |

ಭುವನದೊಳ್ಳಕ್ಕೀರ್ತಿ ಧರ್ಮಾನುಸರಗಳವು ಕ್ಷಣದಿ ಕೈವಕ ಮಪ್ಪವು || (14)

ಎಂದೆನುತ ವಿನಯೋಪಚಿತ ಮೃದುಲತರವಾಕ್ಯ |

ದಿಂದಖಲಪ್ರಜೆಗಳಂ ಸಂತೈಸುತೈದುತಿರೆ |

ಪಿಂದಿರುಗಲೋರ್ವರಿಗೆ ಮನಸಿಲ್ಲವಾದುದಾ ಸದ್ಗುಣಶ್ರೇಣಿಯೊಳಗೆ |

ಪೊಂದಿ ಪೊರಸೂಸದಿರೆ ಪರವಶತೆಯಿಂದಲಾ |

ನಂದಾಕು ಕೌಡಿವರಿವುತೆಲ್ಲ ರೈತರೆ ವಿಪ್ರ |

ಮೃಂದ ಮಾತ್ತಿರದರರುಗಲತಿ ಕಕ್ಕುಮಾಗದಿರಲುಸುರಿದರ್ಬಹುವಿಧದಿ || ? (15)

ಅರಟ್ಟಜಗಳೆ ಜಾತ್ಯಾಧಿಕಗಳೆನುವದಿ |

ತೋರಲಭುವದದಿಂ ಕತಾಂಗಮಂ ನಡೆಸದತಿ |

ಫೋರಕಂಟಕಿತಪಂಥಾನ ದುರ್ಗಮವೆನುಗೆ ಬಾಲತಾರುಣ್ಯತತಿಗೆ |

ಅರಯ್ಯಲೀ ರಾಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯನದಿಂದ |

ಭೂರಿಬ್ರಾಹ್ಮಣ್ಯಮಾನುಸರಿಸಿ ಬಪ್ಪದಾ ಕೈಪೋ |

ದಾರತೆಯಲಿಮೈ ಪಾಲಿಸುದೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರಕ್ಕಗಳನಾವಿವರು | (16)

ಎನುತಮಿತ ವಿಧಸಂತತಿ ಪಿಂತೆ ಭೋರ್ವರವ |

ದನುಕೇಳಿ ರಾಮ ರಥದಿಂದಿಳಿದು ಕಾಲ್ಕಡೆಯ |

ಸನುಮತಿಸಿ ನಡೆವುತಿರಲನಿತರೊಳ್ಬ್ರಹ್ಮತತಿ ಜವದಿಂದಲೈದಿ ಮಾದದಿ |

ವನಜಾಕ್ಷರಾಮ ಲಾಲಿಪ್ರದೆಯ್ನು ನುಡಿಯಾನೀಂ |

ಮನುಜೇಕನತಿದಯಾವಂತನಾರ್ತಸ್ವಾಂತ |

ವಿನಯದಿಂದಬಿಳುಗಂ ರಕ್ಷಿಸುವ ನಿಶ್ಚಿಂತ ಸದ್ಗುಣನಿಶಾಂತನಲ್ಲೆ ||

(17)

ಫಲಿತ ಮನ್ತಕರಾವು ತರುಣಜ್ಞಾನಾಧಿಕರಾ |

ಕುಲವಂತರಲ್ಲ ಭವದೀಯ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ |

ಕಲಿತಮಾಗತ ನಿಲಯಗಳನುಳಿದು ಬಂದಿರ್ವೆವೈ ಬೆಗಲಿರಿ ಬಿಡದೆ |

ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಕ್ರತುಲಿಹಂ ಬರ್ಪ ಹಿಂಗಡೆಯ |

ಜಲುವಶ್ವೇತಾತಪತ್ರಗಳ ಖಿತಮಿದರಿಂದ |

ಲಲಿತಸುಚಾರ್ಯಾಗೈದವೆಂದೆ ಬನ್ನೆವ ಕೈಗೊಂಬಾದೀಗಲೊಲಿದು ||

(18)

ಭವದೀಯಗುಣರಹಿವೈವೈ ಬಂಧಿಸಿಸೆಳೆದ |

ವವತಿರಸ್ಯುಸಿಲಳವಲ್ಲ ಸಂಗಡಬರ್ಪ |

ರವಧರಿಸು ಸುಜಾತಿತ್ರಯಗೈಹದಲಿಹರವರನುಳಿದು ಬರ್ಪದನುಜಿತಂ |

ಸವನವಕಯಾಗ ಸಂತರ್ಮಣಿಯ ಫಲಗಳಂ |

ಭಾವನಾಧಿಪತ್ಯ ಕೋನುಗಕ್ಕೈದಿ ವಿರಚಿಸಿದೆ |

ವವಿರಳದೊಳದಿಂದೆ ಪಿಂತಿರುಗಿ ಪಾಲಿಪುದು ನಿಖಲಭೂದೇವತತಿಯ |

(19)

ನಿಗಮೋದಿತ ವಿಧಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಹುಜರಿಂದ |

ಮಿಗೆ ಫಲಿತಮಪ್ಪುದದಿಂದೆವೈ ಕರ್ಮಗಳ |

ನೋಗಮಿಸುವನುಫಲ ಗೈವೊಡೆ ಯಾವರಾಜ್ಯಮಂ - ಕೈಕೊಂಡುನಗರದೊಳಗೆ |

ನೋಗಸಿಂದ ರಾಜ್ಯಪಂಪಾಲನಂಗೈವುತಿರ |

ಲಗಣಿತಾಧ್ಯರಗಳಂ ಹರುಷದಿಂದಂ ಗೈದು |

ಮಿಗೆ ಸುರರ ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸುವೆವು ನಿನ್ನೊಳದೊಡಂತು ಸುಖಕೈಸಾರ್ವದಾ ||

ತೋಳಲಾತಿವೆ ಮೃಗ ಪಕ್ಷಿ ಕೀಟ ಸ್ಥಾವರಗಳಂ |

[(20)

ಬಳಲಾತ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗಳೇವುತಂ ಗುಣಗಣ |

ಳೋಳಮಗ್ನಮೆಂದೆನಿಸಿ ಕ್ಲೇಶಗೋಳಾತಿವೆ ಸರ್ವಭೂತಾಕುಕಂಪಿಯಲ್ಲೆ ||

ಬಳಲಿನದೆ ಜಂಗವಾಜಂಗಮಗಳಂ ಕೈವೆಯ |

ಲಳದಾ ಕೀರ್ತ್ಯಂಗನೆಯ ಕರವಿಡಿದು ಗೋದ್ವಿಜರ |

ಕುಲವ ರಕ್ಷಿಸವೇಳ್ಳುಮೆನುತ ನಾಲ್ದೆ ನೆಯುರುಂ ಯಾಜಿಸಿದರಬಿಳ ಜನರು ||

(21)

ಭೂದಿವಿಜನುಡಿ ಸತ್ಯಮೆನಿಸುವೊಡೆ ಸುಷ್ಣಾನ |

ಬೋಧಿತದ ಧರ್ಮಮದನಾಳ್ವಾತ ನೀನಲ್ಲೆ |

ಭೇದಿಸಲಿನಿಸು ಜನವಾಸನಗಳಂ ಕೈಪಾದ್ಯಪ್ಪಿಯಲಿ ಲೋಳ್ವದೆನುತ ||

ಮೋದದಿಂ ನಿಜಬಲಸಮೇತ ಪಡಿಬಲಕೆಂದು |

ಹಾದಿಗಡ್ಡಿಸಿ ನಿಂದಂತೆ ಭೋರ್ವರವುತವಿ |

ಮೋದದಿಂ ಕಂಗೆನೆಯ ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯರೊಳಿಂದ ರಘುನಾಥನು || (22)

ಮಾಂಬರಿದುರ್ಬ ಕ್ರೋಧಂ ಸಾಲ್ಯಂ |

ತುಂಬಿ ಬೆಂಬಡದೆ ಬಹನೊರಗುಂ ತೆರಗುಂ |

ಚೊಂಬಿಗೈದಲ್ಲಿದ್ದನಿಗೈವ ಕಾರಂಡಚಕ್ರದಿಂ ನೆಕ್ರದಿಂದ ||

ಕಂಬರಾಹಿತ ಶಿವೀಮುಖ ನಿಲಯಮೆನೆ ವೇಣಿ |

ಸಂಭ್ರಮಿತ ಮಾಗಿ ತೋರುವುದಿಂದು ಸುಖವನತಿ |

ಗೊಂಬೆನುತಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಯಾ ಸುಮಂತ ನಿಬರಥದಕ್ವಗಳನು ಪಿಡಿದು || (23)

ಸೂರಿಯನ ರಥದ್ವಯದ ಮೇರುವಿನತ್ತ |

ಪಾರುವವು ನಮಿಸುವೊಡೆ ಕಾಚಿಗೈದು ಕಳುಪುವುದು

ದಾರ ಬಲದಿಂದ ಮೈದೊಳೆದು ತಣ್ಣೀರ್ಗುಡಿಸಿ ಕರಗುಂ ನೇವರಿನುತ |

ತೀರದೊಳ್ಳ ರಿಪಂತೆ ರಶ್ಮಿಗಳ ಬಲಿದು ಸಂ |

ಚಾರಗೈಸಿದನಿತ್ತ ರಘುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ |

ಚಾರ ವಚನದಿ ಕರವುಂತಿಂತೆಂದ ನೆಲೆವತ್ಸ ವ್ರೂರ್ವದಿನಮಿಂದಿನಿರುಳು || (24)

ಮನವಾನೆದು ವೊದಲ್ದಿನವಾದ ಕಾರಣಂ |

ಮನಮದುತ್ಯಂತೆಯೊಳದೆ ನೋಡುಕಾನನಂ |

ಜನಿತದುಕಬೋನ್ಮುಖದಿ ಬರುತಿವೆ ನಿಲಾಯಕಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಳ್ಳಿಗದಿ |

ಜನಕೋನ್ಮು ಸ್ತ್ರೀ ಬಾಲರಮಿತ ಮಾರ್ಯೋಧ್ಯಮ |

ಜ್ಞಾನನಿ ಜನಕಾದಿಗಳ್ಳಿನನೆನಿದು ಮರುಗುತಿಹ |

ರನುಪದದಿ ಭರತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿಖಾಮಣಿಯವರನಾಶ್ವಾಸಗೈವ ಬಿಡದೆ || (25)

ಇಂದಿನಿರುಳಾವು ಮರೆದುಮಲಗಲನುಚಿತ ಭಯಾ |

ಕ್ರಂದಮಿ ಸ್ಥಳ ಮೆಚ್ಚುಗಿಂದರವೈಳ್ಳುಮಿಂ |

ತೆಂದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಳ್ಳೊಳ ಸೂತನೊಳೆಂದ ರಾಮನತಿವಸಯದಿಂದ ||

ಸಂದೆಗಮನುಳಿದು ರಥವಾಹಿಗಳ ನೆಚ್ಚುರೊ |

ಳ್ಳೊಂದಿ ರಕ್ಷಿಸುವುದೀದಿನ ಮುದಕದಾಹಾರ |

ದಿಂದ ಕಳೆದವೆಂದು ಪ್ರಿಯದಿಪಲ್ಲ ವಸಯಶ್ಯಕ್ಯದಿಂದ ರಘುನಾಥನು || (26)

ಜಗದೀಶನಾದೊಡಂ ಪುರಬ್ಧಮಂ ಮೊರೆ |

ಜಗತಿಗತಿದುಶ್ಯುರಮೆನುತ್ತ ತೋರಿಸುವಂತೆ |

ಸೊಗಯಿಸುವ ಮೃದಾಕಯ್ಯಮುಳಿದು ಯೆಲೆವಾಸಿಕೆಯೊಳೊರಗಿ ನೀರಾಹಾರಮಂ ||

ಮಿಗಕೊಂಡನೇನೆಂಬೆನುಳದಮಾನವಜನರ |

ಬಗೆಯ ವಿಧಿಕ್ಯತವ ಮೊರಲ್ಕಕ್ಕಾಮೇಯನುತ |

ಲೊಗುಮಿಗಯ ಮರುಕದಿಂ ಸೂತ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಳ್ಳಯ್ದಿ ದ್ವರೇಡಬಲದೊಳು || (27)

ಉದಪಾನದಿಂದ ಕೆಸಲಯತಳ್ಳದೊಳ್ಳನ್ನ |

ಸುದತಿಸಹ ಶ್ರೀರಾಮ ನೊಪ್ಪಿರಲ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |

ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಸೂತನೊಡನಿಂತೆಂದನೀರಾಜಮೃಗನಿತ್ತು |

ಕದಲಿ ಕೈಕಾಮತದೊಳಾಯ್ತಂದು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ |

ಸದಯಾರಾಘವನ ಸದ್ಗುಣಗಳಂ ಪೊಗಳುತ್ತ |

ವಿಧಾವಸ್ತುಮಿಸುವನ್ನಮತಿ ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳುರಂದಿನಿರುಳೇ ವೇಳ್ವನು || (28)

ಅನಿತರೊಳು ರಾಮಗೆಚ್ಚ ರಾತೊರಲೆಚ್ಚ ತ್ತು ।

ಯಿನನುದಿಪದೇಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಕರೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।

ವಿನಯದಿಂದೊರೆದನೆಮ್ಮೊಡನೆ ಸ್ತ್ರೀಪ್ರಸಾದಿಸರ್ವಜನಮೂರನುಳಿದು ॥

ಬನಕೆ ಬಂದಲ್ಲಲ್ಲಿ ಘನತುಹಿನಬಾಧೆಯೊಳು ।

ಕನಲುತೆದೆಗೆದೆಗೊರಸಿಕೊಂಡಿವೃದಂ ನೋಡು ।

ಜನಪ ಜನನಿಯಾರಿಂದಿಗಂ ನೆನೆದು ಕೋಪಿಸುವರತುಲಸಂತಾಪದಿಂದೆ ॥ (29)

ಪಾರಮಿಲ್ಲದದುಃಖಮಡಸಿ ಪಿತ್ತಮಾತ್ಮಕ ।

ಳ್ಳೋರಸಂಕೇತದಿಂ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಕರೆದು ।

ದಾರಕಾರ್ಥ್ಯತೆಯಾಂತು ಜಡರಂಧರಂತಿರ್ಪರಾಗಳುಂ ಧರ್ಮವಿಡಿದು ॥

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕ ನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುವಂ ಭರತ ।

ಕಾರುಣ್ಯಮುಳ್ಳಾತ ನುದಿನೆ ಭಾಸ್ಕರ ಜನರ ।

ಪಾರಕೋಟಿ ಗೊಳುಪರದರಿಂದಲಾವು ತೆರಳವೇಳ್ಳೆನೆ ಮುದದಿ ತನಯ ॥ (30)

ಎಂಗಾಜ್ಜೆಯಂ ಕೊಡಲು ಸಾಮಿತ್ರಿಮಿದು ಸಹಜ ।

ಮೆಂದಾ ಸುಮಂತನಂ ಕರೆದಣ್ಣ ವೇಳ್ವಂತೆ ।

ಕುಂದದರೂಪಲ್ ವೋಗಲ್ವಿದಿರಥದ್ವ್ಯಗಳ ವೋ ಸಂತೈಸಿ ಬಂದು ॥

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ರಾಮಂಗರುಬೆ ನನುನಗುತ ।

ಲಂದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಸಹ ರಥವೇರಿ ।

ಜಂದದಿಂ ತಮಸಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸಿ ಪಥಮಿದು ರಘುವೀರನು ॥ (31)

ಜನರಟ್ಟುಳಿಯನುಳಿಯ ರಥಮುದಬ್ಬಿಖವಾಗಿ ।

ಸ್ವನಗೆಯ್ಯೊದೈದಿ ಪಿಂದಿರುಗಿ ಮತ್ತಾಮುಖವ ।

ನನುಸರಿಸಲೆಂದೊರೆಯಲಾಸೂತನೃಗಳನಪ್ಪಳನಲ್ಲದದೊಳು ॥

ಅನಿಲವೇಗದೊಳ್ಳೈದಲಪರಿಮಿತ ಯೋಜನಗ ।

ಳನು ಕಾಣ್ಬರತುಲ ದುರ್ಲಭವಾಂತಾಹ್ಲಣದೊ ।

ಳನುಜನೊಡನತಿಹಾಸಮೆಸಗುತಾರಾಮಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ರಾಮ ನಡೆದಂ ॥ (32)

ಉದಿಸಿ ಭಾಸ್ಕರನನಿತರೊಳ್ ಲೋಕಮೆಚ್ಚ ತ್ತು ।

ಸದಯರಾಮನ ಕಾಣದಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೋಡಿ ನಿಜ ।

ವದನಂಗುಳಾರಲತಿಕೋಕದಿಂ ಭೋರ್ವೋರೆವರಖಿಲ ದಿಕ್ಕಟವೊದವೊಲಾ ॥

ಪ್ರದಿದ ನಿರ್ದೆಯ ತಮಸ್ಸೆಂಬ ಸಂಕೇತದುರು ।

ಮದಗೊಳಗಿತೆಮ್ಮ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ಸುಡಲೆಂದು ।

ಗದುಗದಸ್ವನದಿಂದ ಮರುಗುತ್ತ ಗುಣಗಳನ್ನಾಳ್ದಿಸಲನುಗೈದರು ॥ (33)

ಎಲ್ಲಿ ಪೋದಂ ಸರ್ವಜೀವಾನುಕಂಪಿ ಮ ।

ತ್ತೈಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಪೃಥೋರಸ್ಯಂ ಮಹಾಭುಜಂ ।

ಎಲ್ಲಿಗೈದಿದ ಭಕ್ತಜನರನುಳಿದೇಕಾಂತದೇಶವಾವೆಡೆಯೊಳುಕುದು ॥

ಎಲ್ಲ ಜನರಂ ಪುತ್ರರಂತೆ ತಿಳಿದನವರತ ।

ಸಲ್ಲಾಪ ಸೌಖ್ಯದಿಂ ಪಾಲಿಸುವ ರಘುವೀರ ।

ನೆಲ್ಲಿ ಪೋದನನುತ್ತ ಕಾನನದೊಳರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದರ್ನಿಬಿಳ ಜನರು ॥ (34)

ಸಿರಿಯ ನಿಧನಂ ಮಹಾಪ್ರಸ್ಥಾನಭದ್ರಕರ ।

ಭರಿತಮಾಗಿದೆ ಕುಷ್ಠಕಾಶ್ಯಂಗಳಪರಿಮಿತ ।

ತ್ವರಿತದಿಂ ಚಿತ್ತಿಗೈದು ಕ್ರತುಭುಜನ ಸಂಸ್ಥಾಪನಂಗೆೈದು ಸರ್ವಜನರು ॥

ಭರದಲಾರಿಯಂ ಪೊಕ್ಕ ತೆರನೇನುತ ಶೋಕಸಂ ।

ಭರಿತ ಬಹುವಿಧಪ್ರಲಾಪಂಗೆೈವದನರನೇ ।

ನೊರೆವೆ ವೆತ್ತವರ ಸಂಕಟವ ಬಣ್ಣಿ ಪರಂತು ಮಾನವರಿಗಳವಕ್ಕುಮೇ ॥ (35)

ಎಂದು ವಿವಿಧ ಪ್ರಲಾಪದಿಂದಬಿಳವನ ಹಿಂದು ।

ಮುಂದರಿಯದುನ್ಮದ್ದತುಲಪ್ರಲಾಪಗಳ ।

ಕುಂದದೆಸಗುತ ಕತಾಂಗಂ ಪೋದ ಮಾರ್ಗದೋಳ್ ಪೋಗಿ ಪಿಂಡಿರುಗಿ ಬಳಲಿ ॥

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದ ತಮ್ಮ ತಾವು ಧಿಕ್ಕರಿಸು ।

ತೊಂದನೆಯೆನಿಸದೆ ಮೃತೋಪಮರಾಗಿ ನಗರಕಂ ।

ಬಂದರಂದಿನದಿನದ ಕ್ಲೇಶಮಂ ಬಣ್ಣಿ ಪೊಡೆ ಫಣಿರಾಸಗಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (36)

ಕಶಿಯಿಲ್ಲದಾಗನಂ ನೀರುಳದ ಕಾಸಾರ ।

ದೇಶಕಮಂ ತಾಳ್ವ ನಗರಿಯ ಪೊಕ್ಕು ಸರ್ವಜನ ।

ಪೊಸತಿನಿವ ಗೃಹರತ್ನ ಸ್ತ್ರೀಬಾಲರಂ ನೋಡದಲ್ಲಲ್ಲಿ ದುಗುಡದಿಂದೆ ॥

ಮಿಸುವ ಕರುಮಾಡಗಳ ವಿವಣಿವೀಧಿಗಳಲ್ಲಿ ।

ದೇಶದೇಸೆಯ ನಿಜ್ವಿಸುತೆ ರಾಘವನ ಗುಣಗಳಂ ।

ಪಸರಿಸುತ ಪಲುಬುತಿರಲನಿತರೊಳಗೆೈತಂದ ವಾಮದೇವಂ ಮಾದದೊಳು ॥ (37)

ನೋಡತಾ ವಿಪ್ರಸಭೆಯಂ ಮಿಸುವ ಹಾಸದಿಂ ।

ಕೂಡಿರುವ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದೆ ದುಗುಡದೊಳು ।

ಗಾಡಿರುವಿರಬಿಳಾಗಮೆಚ್ಚುರುಂ ಜೋಡ್ಯಮೆಹುಬೇನು ಮಾನಸಕೇಗಳ ।

ಆಡವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತಲಿನೆ ಸಭಾಸದರಲ್ಲ ।

ನೋಡಿ ಬುಟಗಂ ವೇಳ್ವರೈಯ್ಯ ಶ್ರೀರಾಮನೀ ।

ನಾಡುಳದು ಬನಕ್ಕೈದೆವುಗಾದುದತಿಕ್ಕೇಶಮೆನಲಾಗ ಯತಿ ನುಡಿದನು ॥ (38)

ಪರತರ ಪರಾತ್ಪರಂ ಪಾವನಕೆ ಪಾವನಂ ।

ನಿರತಿಶಯನಿರಘ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಿರ್ಲೇಪ ।

ಪರಮಕಾರಾಣಿಕ ಪರಬೋಮೈನೀ ಲೋಕಮಂ ಪೊರೆವೊಡೆ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಗೆೈದು ॥

ಧರಣಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ದುರುಳರಂ ಸಂಹರಿಸಿ ।

ನಿರುತ ಭಜನುವಂವ್ವಮನ್ನೀಯಲೋಸುಗಂ ;

ನರನಿನಿಸಿ ಸಂಚರಿಸನಾಮಹಾಮಹಿಯಂ ತಿಳಿದನಿತ ವಿಸ್ತರಿಸನು ॥ (39)

ಪಿಂತೆ ತಮನೆಂಬಸುರ ದುರ್ಮೇಧಿಯಿಂ ವೇದ ।

ಸಂತತಿಗಳಂ ಕಳ್ಳು ನೀರಧಿಯೊಳಂ ಪುಗಲ್ ।

ಚಿಂತಿಸುತಮನುಮತಿಸಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲ್ಪಾತನಿಗೆ ಮಾರರೂಪವನೆ ತಾಳ್ವು ।

ಕುಂತಿಲ್ಲದೆ ವ್ರತನ್ನತೆ ವೆತ್ತು ದಾನವನ ।

ತಾಂ ತಲೆಯ ತರಿದು ನಿಗಮಂಗಳಂ ಕೈಗಿತ್ತು ।

ಸಂತೋಷಗೊಳಿಸಿದಂ ಬ್ರಹ್ಮಾದಿಸುರರಲ್ಲ ಮಣಿದು ಭುಲ್ಲವಿಸುವಂತೆ ॥ (40)

ಮರಣಬಾಧೆಯ ನೀಗುತಮರತ್ನಮಂ ಪಡೆಯೆ |

ಗುರುವಿನಮತಿಯಿಂದ ಗಿರಿಯನುದಧಿಯೊಳುಟ್ಟು |

ಉರಗನಂ ನೇಣ್ಣೊಡ್ಡು ಕಡೆವುತರೆ ಕೈಬಿಡಲ್ ಶೃಲ ಪಾತಾಳಕೆಳಯ್ ||

ಪರಮಕೃಪೆಯಂ ಕಮಲನಾಗಿ ಬಿನ್ನೊಳ್ ಪೊತ್ತು |

ಕರದಮೃತವನ್ನೆರೆದು ತಂದಸುರಸಂತತಿಯ |

ಪೊರೆದ ಬಿಡುಗಣ್ಣ ವರ ನಾಮಾಹಾಮಹಿಮನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ನಿಜ ಕಣಾ || (41)

ನೊಕ್ಕಿದತಿಬಲದಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ ಕಂಕುಳೊಳ್ |

ಗಿಕ್ಕಿ ಬಲಿ ಸದೃಕ್ಯದಿದ ಹೇಮಲೋಚನನ |

ಕುಕ್ಕಿ ರಿಯಾಲೋಸುಗಂ ಕೋಡರೂಪವನಾಂತು ಕಡಿಬಿಟ್ಟು ದೈತೇಯನ ||

ನೊಕ್ಕಿ ದಾಡೆಯ ಕೊನೆಯಲೀ ತಿರೆಯನಮರತತಿ |

ಯಾಕೃವಾನಂದದಿಂದ ನಿಗಮಾಗಮಂಗಳಗೆ |

ಸಿಕ್ಕದತಿಶಯನೆಂದು ನುತಿಗೈವೊಲೆಸಗಿದವ ರಘುವೀರನೀತನು ಕಣಾ || (42)

ಅಗಣಿತದ ತವದಿಂದಲಾರ್ಹಿಸಿದ ಬಾಹುಬಲ |

ದೊಗುಮಿಗೆಯ ಸತ್ಯದಿಂದಖಳದೇವತೆಗಳಂ |

ಜಗತಿಯೊಳಗಿಲ್ಲಿನಿ ಸಿ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳ ತಾತ ತಾನೆಂದು ಮೈರಗೆಯ್ಯ ||

ಮಗುವು ಕರೆಯಲ್ ಕೂಭದಿಂದೊಡೆದು ದಾನವನ |

ಬಗಿಬಿಟ್ಟು ನಿಜಮಹಿಮೆಯಂ ತೋರ್ಪ ಕರುಣಾಳ್ ||

ನಿಗಮಗೋಚರ ನೈಕೇಸರಿ ಜಗತ್ತುದ್ಯುನೀ ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಕಣಾ || (43)

ಸೆಳೆದು ಸುರರಾಜನೈಶ್ವರ್ಯಮಂ ದೇವತೆಗೆ |

ಳೊಳ್ ಗೋವರ್ಲದಂ ತಟ್ಟಿಬಲಿಯುಪಹಳ್ |

ಕಳ್ಳುಕೆ ಸುರರೆತ್ತಂದು ಪುರ್ಣಿಸಲಾ ವಿಪ್ರನುತಿಯಿಂದ ಭೂತಳದೊಳ್ ||

ತಳ್ಳೆದು ವಾಮನರೂಪಿನಿಂದಧ್ವರಕ್ಕೈದಿ |

ಯಿಳೆಯ ಮೂರಡಿಯ ಯಾಚಿಸಿ ತ್ರಿವಿಕ್ರಮನಾಗಿ |

ತುಳಿದು ದನುಜನ ಸಿರಿಯನಣ್ಣ ಗಿತ್ತವನಾತ ನೀತ ರಘುರಾಮನತ್ತಿ || (44)

ಭೂರಿವಿಕ್ರಮದಿಂದ ಬಲಿದು ಕೃತವೀರ್ಯನುತ |

ಪಾರುವನ ಛಾತಿಸಲ್ ತಹುಫೋರಕತ್ತೆಯ ಕು |

ಕಾರವಂ ಪಿಡಿದು ಕ್ಷತ್ರಿಯಕುಲವ ಮೂರೇಳುಸೂಳಲದರಿದು ಬಳಕ ||

ತೋರರಕ್ತಪ್ರವಾಹದಿ ಕರ್ಪಣಂ ಗೈದು |

ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ನೆಲನಂ ದ್ವಿಜರಿತ್ತನಾ |

ದಾರ ಭೃಗುರಾಮ ನೀ ರಘುವಂಕನಂಭೂತನತ್ತಿ ನೀವರಿದು ನೋಡೆ || (45)

ದುರುಳ ದಶರಿಸುರುಬೆಗಾರವಮರರ ವೈಂದ |

ಸರಸಿಜಾನನ ಮುಖ್ಯರೆಲ್ಲ ಬಿನ್ನಪಗೆಯ್ಯ |

ಧರಿಸಿ ಮನುಜಾಕೃತಿಯ ದಶರಥನೊಳವತರಿಸಿ ಪೊರೆದು ಮುನಿವರನ ಕೃತುವ ||

ಹೆರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ಧರಣಿಜೆಯ ಕರವಿದಿದು |

ತುರಗೇಶನಂದನೆಯ ಮತವಿದಿದು ಬನಕ್ಕೈದಿ |

ಸುರರಿಟ್ಟುಮಂ ಸಲಿಸಲೆಂದು ಸಂಚರಗೈವ ಕಪಟ ಮಾನುಷವೇದದಿ || (46)

ಗತಶೋಕ ಮೋಹನಿರ್ಲಿಪ ಜೇತನರೂಪ |

ಗತಿಶಯಂ ಕುಂದೆಂಬುದುಂಟೆ ನಿಜಮಾಯೆಯ |

ನ್ನತಿಶಯಾದಿ ಬಲಿದು ಜನರಂ ಮೋಹಕಂಗಳೊಳಿಸಿ ಜರಿಸುತಿಕನಲ್ಲ ದುಳಿದ ||

ರತಿಯುಂಟೆ ತಿಳಿದು ತಿಳಿಯದ ತೆರದಿ ಕ್ಲೇಶಗಳೊಳು |

ವತಿಕಷ್ಟಮನುಚಿತಂ ನೆನೆದಮಾತ್ರದಿ ಪೂಪ |

ತತಿಗಳೊಡುವವಾ ಮಹಾವುರುಷಗಲ್ಲಿಯಮ ಸಂಗ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ || (47)

ಎಂದೊರೆದ ನಿಜತತ್ವ ಬೋಧೆಯಿಂದಬಿಳಜನೆ |

ಬಂಧುರದ ಹರ್ಷಮಂ ತಾಳ್ದು ರಘುವೀರನಂ |

ಇಂದಿರಾಪತಿಯೆಂದು ಭಾವಿಸುತ ಶುಭನಾಮಧಾಮಮಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತಲಿ |

ಮಂದಿರಂಗಳಗೈದಿ ಸುಖಮಿರ್ದರಿತ್ತ ರಘು |

ನಂದನಂ ವೈದೇಹೀಲಕ್ಷ್ಮಣರನ್ನೊಡಗೊಂಡು |

ನಂದನಂಗಳ ವಿಲಾಸಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತೈದೆ ನಡೆದ ಗೋಮತಿಯ ತಟಕ || (48)

ಶುಭವಾರಿಯಾತ ದಿವ್ಯನದಿಯ ನೋಡುತಲಮಿತ |

ವಿಭವದಿಂದುತ್ತರಿಸಿ ಪಂಥಾನವಡಿದು ಬಂ |

ದಭವಮಸ್ತಕಮಾಲೆ ಯೆನಿಪ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಂಡು ಹರ್ಷವನು ತಳೆದು ||

ಇಭಮಾನೊಲಾಟಗಳ ಸುಳವ ಸುಳದೊಳಗೆ |

ನಭಕೇಳ್ಯ ಪನಿಗಳಂ ಕಾಣುತ್ತ ದನಿಗೈವ |

ರಭಸಂಗಳೊಲಮೆಗಂ ನೆನುನಗುತ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನೊಪ್ಪಿದನು || (49)

(ಸಂಧಿ 14, ಪುಟ 645.)

ಹದಿನೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಹಲವು ವಿಧದೊಳ್ ಕೇಳಿಕೊಂಡಾ ನುಮಂತಂಗೆ |

ತಳುವದಧಿಕಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದ ನಿಜಭಕ್ತಿ |

ನೆಲೆಯನೇಕಾಂತದೊಳ್ ತಿಳುಪಿ ಸಂತೈಸಿದಂ ಶ್ರೀರಾಮಜಂದ್ರನೊಲಿದು ||

ಗಿರಿರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಘವಂ ಪಥವಿಡಿದು |

ಬರುತ ಪಿಂದಿರಾಗಿ ನಿಜನಗಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸ ತೆ |

ಮರುಕದಿಂದೆಂದನಿಲೆ ಸೂತ ಮಗುಳೊಂದಾವು ಬಂದು ಸಂತಸದಿಂದಲೆ ||

ಸೆರೆಯೊತಟದ ವನದಿ ಮೃಗಯಾವಿಕಾರಮಂ |

ವಿರಚಿವೆನು ನರ್ವಜನಸಂತೋಷಗಳೊಳುವಂತೆ |

ಪರದವೆನು ಮನದ ಸಂಕ್ಷೇಪವೆಂದರಾವುತ್ತು ಕಳೆದ ಕೋನಲಭೂಮಿಯ || (1)

ಮನುತಯೋಧ್ಯಾವುಬದಿ ನಿಂದು ಕರಗಳ ಮುಗಿದು |

ಮನುವಂಶದಧಿದೇವಿ ತಾಯೆ ನಗರಮಾಣಿಯ |

ವನಕಪ್ಪಣೆಯ ಕೇಳ್ವ ಪಿತ್ತೃಖುಣೋತ್ತರಣಂಗೈದು ಬಂದವನು ಮಗುಳೆ ||

ಮನುತಕುಪ್ಪರಲೋಚನಗಳಂ ದಿಟ್ಟಿಸುತೆ |

ಜನಪದವನನುಕಂಪದಿಂದಲತ್ತಿದಿನತೆಯ |

ನನುಕರಿಸಿದಂತೆಲ ಮನುಪಚರಿಸುತ್ತೈದಿದಂ ಗಂಗಾತಟಕ ಮೋದದಿ || (2)

ಕಂಡಮಂದಾಧಿಕ್ಯವೆರದು ರಘುನಂದನಂ ।

ಖಂಡೇಂದುಮಾಳಯ ಶಿರೋರತ್ನಕಂ ನಮಿಸಿ ।

ಗಂಡುಗಲಿಯಂ ಮೃದುಲ ಸುತಿಗಳಂ ಸುತಿಗೈದು ದಿವ್ಯಕಾಂನವ ನೋಡಿ ।

ಮಿಂಡಿದ್ದ ಕೋಕಿಲಾಹಾವ ಕುಕುಲಕಲವ ।

ತಂಡತಂಡದಿ ಕೇಳತತಿಹರುಷವೇಗಮಂ ।

ಕೊಂಡು ಬರಲಾಸೂತನಂ ಬೇಳದಂ ರಥವ ನಿಲಿಸೆಂದು ಮಾಡದಿ ॥

(3)

ಸುರನದಿಯ ತೀರದೊಳ್ ತೋರುತೀ ಬನದೊಳ್ಗೆ ।

ಇರುಳುದ್ಧು ಭಾಸ್ಯರೋಷಯವಾದ ಬಳಕೆ ಮುಂ ।

ದರುಗುವೆವೆನುತ್ತಿಳಿದು ಯಿಂಗುದೀಪಾವವದ ಕೊಂಡಮಂ ಸಾರಿ ಕುಳಿತು ॥

ಕರುಣಾರೋತ್ಕಲಿತ ಮೃದುಪಾಣಿಸಿಂವಮೃತ ।

ಮೊರವಂತೆ ಪ್ರೀತಿಸಿಂದಾಸುಮಂತನ ಕಳೆದು ।

ಗುರುತರದ್ರೋಮದಿಂದೊಲೆದ ರಘುನಂದನಂ ಸುಮನಸಾನಂದಮೆನಲು ॥

(4)

ಧೀಮಂತ ಕೇಳೆ ನಗರದೊಳ್ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ್ಗೆ ।

ಮಾಮಾರೇನವ್ಯನನದತುಳಶೋಕಾಕುಲಿತ ।

ಭ್ರಾಮಕದಿ ತೊಳಲುತ್ತಿಹರವರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ ತಿಳುವು ಶಿವತಾತಿಗಳನು ॥

ಪ್ರೇಮಾಸ್ವದಸ್ವಾಂತರನಿಶವೇಳ್ಕುಮೆನುತ್ತ ।

ರಾಮನುಜಾಪಿಸಲಲ್ಯಾ ಸೂತ ಕೋಕನಿ ।

ಸ್ನೇಹನಾಗುತ ಮರುಗಿ ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂದ ಮಗುಳೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥

(5)

ದೇವ ನಗರಿಗೆ ಪೋಪುದೆಂದು ನೇಮಿಸಿದೊಡಾ ।

ನೇವೇಳ್ವೆ ಚರಣಮಿದೆಡೆ ಯಯೋಧ್ಯಾನಾಮ ।

ಪಾವನಸುಪ್ತನಂ ಸರ್ವಜನರೋಡಂ ಕೊನೈ ನೀನುಳಿದ ತಾಣಂ ।

ಜೀವಪಲ್ಲದ ತನುವನನುಸರಿಸೈದುವನ ।

ದಾಪಪ್ರರುಷನಿರ್ವ ಭಾರ್ಗವಪ್ರಭೃತಿಮಾನಿ ।

ಪಾವನತಪಾದದಿದಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಾಣಿದಾನಂತಿರ್ದನು ॥

(6)

ಸನಕಾದಿ ಮುನಿಗಳನವರತ ಮಾಡುವ ಧ್ಯಾನ ।

ಕೆನಿಸಾದೊಡಂ ಸಿಲ್ಕದೀ ಚರಣ ಪಲ್ಲವದ ।

ಸನಿಹದಲ್ಲ ರಾವ ಪರಮಾನಂದಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಮಗುಳೆ ಕಾರ್ಯಾಂತರಗಳ್ಗೆ ॥

ನೆನೆದವರೆ ಧೀಯುತರು ಕರಗತದ ನಿಧಿಯುಳಿದು ।

ಮನೆಮನೆಯ ಭಿಕ್ಷಾಹನಂಗೈವರೇ ದೇವ ।

ರನಗಮಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ನೇಮಕರ್ಹನೆ ಮಾರುವೊಡೆ ಬೊಮ್ಮನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯಮೇ ॥

(7)

ಭರತ ಭವದೀಯ ಭಕ್ತಗ್ರಂಥ್ಯಂ ರಾಜ್ಯ ।

ಸಿರಿಯ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ಪಿತೃಮಾತೃ ಧನಧಾನ್ಯ ।

ಭೋರದೇವತೆಯು ನಿಮ್ಮ ಪದಸರೋಜಗಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿದನಲ್ಲ ದಿಲ್ಲ ॥

ಅರಿತಯದಾನುಸರ್ವ ಭಾವೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಮೆಂಬ ।

ಪರಿಯೊಬ್ಬದಂ ಚಿತ್ತಮರಿಯಪ್ಪುದೀಪಗ ।

ದ್ವರಿತಮೂರುತಿ ಬಾಧಿಸಾರ್ಥಿಗಾಂ ಬನ್ನವಿಪ್ರದೆಂತು ಕರುಣಾವನಧಿಯೇ ॥

(8)

ಇಂತಮಿತ ಸಂಕ್ಲೇಷದಿಂದ ಕಲುಷಿತನಾಗಿ |

ಮಾಂತಿರ್ದ ನೂತನಂ ಸಂತೈಸಿ ಕಳುಪಲ |

ತ್ಯಂತರಂಗಸ್ನೇಹದಿಂದ ರಘುನಂದನಂ ನುಡಿದಂ ಸುಮಂತನೊಡನೆ ||

ಚಿಂತೆಯಿಂದೇಂ ಪ್ರಯೋಜನ ನಿನಗೆ ದೇಹಗಳ |

ಪಂತಿದೆ ಮಿಯೋಗ ಸುಯೋಗ ಮಲ್ಲದೆ ವಸ್ತು |

ಸಾಂತಿರನು ಹರ್ಷದೈನ್ಯಗಳ ಸೋಂಕೆರಾವಾತನಲೆ ಮೂಢ ಲೋಕದೊಳಗೆ || (9)

ನಿಸ್ಸಂಗನಭವನವ್ಯಯನಾದನೀದೇಹ |

ದಾಸ್ಯವಾಯಿಗಳಾಪಾಸಕರ ಧ್ಯಾನಾರ್ಥಕಂ |

ತಸ್ಸಯ ಸುಕಲ್ಪಿತ ಮದೆಲ್ವೆ ವಸ್ತುತಮಲ್ಲ ಸಲೆಕೃತ್ರಿಮಾದ ತನುಗಳ ||

ಉಸ್ಸವದೊಳನುಡಿನಂ ಧ್ಯಾನಿನಿಲ್ ನಿಜಭಕ್ತಿ |

ನಿಸ್ಸೇವಾ ಮೆಲೊದಿಸಲದರ ದೆಸೆಯಿಂ ಶೋಕ |

ದಾಸ್ಯಹಂ ಪೋಗಿ ನಿರ್ವಾಣಮಹದಾಚಾರ್ಯನಿಂದರಿತು ಸೇವಿಸಿದರ || (10)

ಮೇಲಹುದು ಮುಕ್ತಿ ಯಾದರಿಂ ಭಕ್ತಿಯೊ ಬಿಡದ |

ಲಾಲೋಚಿಸುತ್ತೀಕ್ಷ್ಯರಾಕೃತಿಯ ನೆಡಿವಡದೆ |

ಲೀಲೆಯಿಂ ಭಜಿಸುತಿಹುದೆನೆ ರಾಮಚಂದ್ರಮನೊಳೆಂವಂ ಸುಮಂತ ನಯದಿ ||

ಬಾಲಾದಿಮೂಢರಾಗಳೆಂತರಿವರೀ ವರಿಯ |

ಪಾಲನಂಗೆಯ್ದುಪಾಸನೆ ಭಕ್ತಿಯಾದಿಸುವುದ |

ನಾಲಸ್ಯಮಿಲ್ಲ ದುಪದೇಶಿಸು ವದೆನುತೆರಗೊಡೆ ರಘುನಾಥ ಮುದದಿ || (11)

ಕೇಳೈ ಸುಮಂತ ಮದ್ಭಕ್ತಿಕುದ್ಧಾಕುದ್ಧ |

ಪೀಳಿಗೆಯಲಿರಡುವಿಧಮವರೊಳು ಕ್ರಿಯಾಮಿತ್ರ |

ಮಾಳಹುದ ಕುದ್ಧಗುಣಮಿತ್ರಮೆಂದಿರಡುವಿಧವೆವ ನಿರೂಪಿಸುವೆ ಮುದದಿ ||

ಬೇಳ್ವುದೇಂ ಸರ್ವಮೆನ್ನಿಂದಲಾಸರ್ವಮಂ |

ತಾಳರಾವೆ ಸರ್ವಮಂ ಮತ್ತಿಲ್ಲ ಮೆಂದರಿವು |

ತಾಳಗಂಗೆಯ್ದುದದೆ ಮುಕ್ತಿ ಪ್ರದಾಯ ಕಂ ಭಕ್ತಿಕುದ್ಧಾನಾಮಕಂ || (12)

ಮಮಕಥಾಶ್ರವಣರತಿ ಪೋಗಪೋಗಳುವನುಮತಿ |

ವಿವಲಪದನೇವನಾರ್ಚನೆ ದಾಸ್ಯನೇಕಾತ್ಮ |

ಮಮತೆಯೆಂಬಿನವಂ ನವವಿಧದ ಭಕ್ತಿಗಳ್ ಕ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಕೂಡಿರುವವು |

ಕಮಲಸಂಭವ ಭವಾದಿಗಳು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯಂ |

ಸುಮನಂ ಮರಿಚ್ಛಿದಿ ಭೂತನುಜೆ ಭರತನಾ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಕಬು ಪಾಲಸ್ತ್ಯ ಮಾರುತಿ ರವಿಜ ನರಣನುತರನುಡಿನದಲಿ || (13)

ಪಾವನೀಕೃತಕ್ರಿಯಾ ಮಿತ್ರರೆನಿಸುವ ಭಕ್ತಿ |

ಕೋವಿದರ ಮತದಲೊಂಭತ್ತು ವಿಧವಿಾಭಕುತಿ |

ಯಾವನಾದರು ಸಿಲುಕಲದ ಮುಕ್ತನೆಂಬುದಿದು ಕ್ರಾಂತಿಕಾನ್ತ ಸಮ್ಪ್ರತ್ಯವಲೆ |

ಈ ವಿಧದ ಗುಣಮಿತ್ರ ಭಕ್ತಿಮೂರ್ವಿಧಮವರ |

ಭಾವಮೊಂದೊಂದು ಮೂರಾಗಿ ತೋರವವದಂ |

ನೋವಿ ತಿಳಿ ಗುಣಮೂರು ಸಾತ್ವಿಕಂ ರಾಜಸಂ ತಾಮಸಗಳೊಬ್ಬ ಬೆಸರು || (14)

ಸಕಲಶಾಸ್ತ್ರಗಳಿಂದ ನಿಜ ಯಿಸಿಕೊಂಡು ಮೆ |

ತ್ವಳಂಕಬುದ್ಧಿಯಿಂದನುಡಿನಂ ಜಾನಿಸುತ್ತ |

ಮಕುತಿಗೈದುವೊಡೆ ಸಾತ್ವಿಕದ ಸಾತ್ವಿಕಮೆನಿವುದಖಿಭೂತಂಗಳೊಳಗೆ ||

ಪ್ರಕಟಮಾಗಿದ್ದೊಮ್ಮೆನು ಪರೋಕ್ಷದಿಂದ ಭಜಿಪ |

ಯುಕ್ತುತಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜಸಾಖ್ಯದಡದಂಗಮೆ |

ಪ್ರಕರದೊಳಗಿರ್ಪನ್ನ ತೇತಮ್ಯದಿ ತಿಳಿವೊಡಮೆವೆ ಸಾತ್ವಿಕತಾಮನಂ || (15)

ಸತತನಿಷ್ಠಾವರ್ತಮಗಳ ಮಾಡುತ್ತ ಕೃಪೆ |

ದ್ವಂದ್ವದಿಂದು ಕಾಮ್ಯಕಳನುವ ಭಕ್ತಿಗೈವ ನರ |

ಮತಿವಂತ ರಾಜನದಿ ಸಾತ್ವಿಕ ರಾಜನಂ ಮೋಹದಂಭಗಳಿಂದಲಿ ||

ಅತೀಯದ ಭೋಗಕೋನಗ ಭಕ್ತಿಗೈವುದೇ |

ಕ್ಷಿತಿಗೆ ರಾಜನ ರಾಜನಂ ಪ್ರಪಣದಾಕಾಂಕ್ಷೆ |

ಕತಿಯಾರ್ತವಿನಾಶಕಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮೊಳ್ಳದದುವೆ ರಾಜನತಾಮನಂ || (16)

ಶೋರನಂಸಾರಭರಣಕೋನುಗದಧಿಕ |

ತೋರದಂಭದಿ ಕಲಿತನೆನಿಸಿ ಕರಣಂಪೊಗುವು |

ದಾರಭಕುತಿಯ ತಾಮನಸಾತ್ವಿಕ ಮೆನುತ್ತಿತಿ ಸ್ಫೋರ್ಷಮಂ ಪಡೆವೊಡೆ ||

ಹಾರವಿಸಿ ದಂಭದಿಂದ ಮೊಳ್ಳಭಕುತಿಯ ತಿಳಿದೊ |

ಶೋರಂತ ತಾಮನದ ರಾಜನಂ ಮೂರ್ಖದಿವಿ |

ಚಾರತನುದಂಡನೆಯ ಶಾಸ್ತ್ರಭಕುತಿಯ ಪರಮತಾಮನಕ ತಾಮನವಲಿ || (17)

ಪರಪಂಗಳಂಟು ಮದ್ದಕ್ಕೆ ತತ್ತ್ವದೊಳ್ |

ಪರಿಸಲ್ ಗುಣ ಮಿಶ್ರ ಮತ್ತಲಿಗನೆ ಗುಣಂ |

ಪಿರಿದು ಸಾತ್ವಿಕಮರೋಳಾಧಿಕ್ಯ ಮುಕ್ತಿಕರ ತಿಳಿಯೆ ಸಾತ್ವಿಕಸಾತ್ವಿಕಂ ||

ಹರುಷಗೊಂಬುವೆನುವೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಭಜಿಸಿದರು |

ಪರಮಹಿತಕರವೆನುಗೆ ಸಾತ್ವಿಕರ ಮನ್ಮಥಗ |

ವಂತು ಸಚ್ಚಿತ್ತಾಗಮಂಗಳನುಮತಿವಿದಿದು ತೋರಣಂಗೆಯೊಲಿದು || (18)

ಸರ್ವಭೂತಾವಾಸ ಜ್ಯೋತನ್ಯರೂಪನಾ |

ನೋರ್ಪನೆಂದಂತೆನ್ನ ಭಜಿಸುವರು ಸಾತ್ವಿಕದ |

ಋಷನಂಪದಕಳಿಸಿ ರಾಜನರು ಪೂಜಿಸುವೊರೆ ನೀರೇಡಪವನಂ ||

ಪೂರ್ವದೇವಾದಿ ಭೇತಾಳವತಿಯಂ ಭಜಿಪ |

ರುಷಿಯೊಳ್ ತಾಮಸೀಜನರು ತಾಮನದಿಂದ |

ಬೇರ್ಪಂದು ರಾಜನಂ ಪುಟ್ಟುಗುಮದನ್ನಳಿಯೆ ಸತ್ಯಮದಂ ಜನಿವುದು || (19)

ಕಳೆದು ರಾಜನತಾಮನಂಗಳಂ ಸಾತ್ವಿಕವ |

ತಳೆದೊಂದು ಭಜಿಸುವರಿವೆ ಕೃವಲ್ಯಮಂ |

ಜಿಳೆಗುವುದು ಸಾತ್ವಿಕದಿ ಮದ್ದಕ್ಕೆ ರಾಜನದಲಹುದೈಕಭೋಗಾಪ್ತಿಯಾ ||

ಕಳೆಗೊಳ್ಳುವು ಗೀರ್ವಾಣ ಭೋಗಗಳ್ತಾಮನಂ |

ಜಿಳೆಗುವುದು ಮೋಹ ಭಯಗಳನಾಗುಣಂಗಳಂ |

ಪೊಳೆದವು ಚಿತ್ತದಿಂದಾಚಿತ್ತವಂವೆನದ ದನೆಯಿಂದ ವೃದ್ಧಿಯಾಡುದು || (20)

ನರನಾವ ವಿಧದನ್ನ ಮಂ ಕೊಂಬನಾ ವಿಧದ ।

ತಿರಕಮಾದಪ್ಪುನುಮದರಿಂದ ದುವೈತ್ತಿಗಳ್ ।

ಬೆರೆದವುಪ್ಪು ದೇಹಾಭಿಮಾನದಿಂ ಮುಂದವ್ವ ಸುಗತಿಗಂ ಒಯ ಬರ್ಪುದು ॥

ಬರಡೆನಾಲಗೆಯ ಚಾಪಲ್ಯಮಂ ಪಳಯಲಾರು ।

ತರೇಂದ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಜೈಸಿದಂತವ್ವದದ ।

ನುನಿಕೃಂತನ ಕೃಧೀಕಾಸೋಪಮಂ ಕಳೆಯ ನಿರ್ಮಲ ಸ್ವಾಂತಮಹಾದು ॥ (21)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದಿ ಸಾತ್ವಿಕಾನ್ನ ಭೋಜನಗೈಯ ।

ಸೃದಯ ನಿರ್ಮಲಮಾಗಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಸಂದನಿವು ।

ದದರಿಂದೆ ದೇಹಾಭಿಮಾನ ನಾಶನಮಪ್ಪುದಭಿಮಾನಮೇ ಮಾಯೆಯು ॥

ಅದುವೆ ಜೀವರನಿಲ್ಲ ಬಂಧನಂ ಗೈದು ಮ ।

ತ್ಪದಯಾಸ್ತ ಮಾನಗಳ ಬಳಸುವದವಿದ್ಯೆಯಾದ ।

ರಾದಯಾವಿಲ್ಲ ದರದೇ ಮುಕ್ತಿಯನಿವುದು ಕೇಳ್ ನುಮಂತ ಪಾತಿಯಿಂದ
ಇತ್ತರದೋಳಭಿಮಾನ ಸಾಮಾನ್ಯ ವೈಶೇಷ । [ತಿಳಿದು ॥ (22)

ಮತ್ತೆಮೊದಲದೆ ಶರೀರಾಭಿಮಾನಂ ಜಾರಿ ।

ಪ್ರತ್ಯಾದಿಭವ ಯೆರಡನೆಯದೆಂದು ತಿಳಿ ಸತ್ಯ ಶಾಸ್ತ್ರ ಸಮ್ಯಕ್ತೋಕ್ತಿದಿ ।

ಕೆತ್ತ ದೇಹಾತ್ಮಬುದ್ಧಿಯ ಪ್ರಥಮಮದರಿಂದ ।

ಬಿತ್ತರದ ಜಾತಿಗೇತಾತ್ಮ ಸಂಬಂಧಗಳ ।

ಮೊತ್ತ ವಿಭವಗಳಾದಿವುವು ತತ್ವಜ್ಞಾತಿಯಭಿಮಾನಮಧಿಕಮಹಾದು ॥ (23)

ಇದು ಜಾತಿಗಂ ವಿಹಿತಮಿದು ನಿರ್ದೇಶಮೆನುತ್ತ ।

ವಿಧಿಸುವೊಲ್ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ್ ವಿಹಿತಾ ಚರಣೆ ಪುಣ್ಯ ।

ಮದನುಗಯ ಪಾತಕಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳೆರಡರಿಂದ ದುರ್ಗತಿಸುಗತ್ತಿಗಳ್ ।

ಲಾದಯಾವಹವದರಿಂ ವಿಚಿತ್ರತರ ಜನ್ಮಂಗೆ ।

ಳೊದಗುವವು ಜನಿಸಿದೊಡೆ ಮೃತ್ಯು ಜಂಬಿಡೆದು ಮೃತಿ ।

ಯೊದಗೆ ಪುನರಪಿ ಜನನಮಪ್ಪುದಿದು ಸುಜ್ಞಾನದಿಂದಲ್ಲ ದುಳಯದನು ॥ (24)

ಜಂತುಗಳ ಕರ್ಮವಿಡಿದಾ ಪಂಚಭೂತಗಳ ।

ಪಂತಿಯಿಂದೀಶ್ವರಂ ಸೃಷ್ಟಿ ಸ್ತ್ರೀ ಪುಂಭೇದ ।

ಮಾಂತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹವ ಧರಿಸಿ ಕುಲಗೇತ್ರ ಸೂತ್ರಾಶ್ರಮಂಗಳೆಲ್ಲ ॥

ಕೊಂತಿ ಶಾಖಾಶಿಖಾನಾಮ ರೂಪಕ್ರಿಯಾ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಾಂಟುವಮ ತಾಯಿತಂಗಿ ಸತ್ತಿಸುತೆ ನೋನೆಯ ।

ರಂತೆ ತಂದೆಯ ಮಗಂ ಮೊಮ್ಮ ಮಾವಂ ಭಾವರೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಗಳಹವು ॥ (25)

ಇಂತು ಕಲ್ಪಿತದೇಹದಭಿಮಾನ ಕುಲಗೇತ್ರ ।

ಭ್ರಾಂತಿಯಾಂ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಪಾಪಗಳೆನಗು ।

ವಂತೆ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಹೇಳ್ದವವದರ ವಾಸನೆಗಳಿಂದಲಿಳವರೆಲ್ಲ ॥

ಸಂತತಂ ಸಿಕ್ಕಿ ತೊಳಲುವರು ವಾಸನೆ ಮೂರ ।

ಪಿಂತುಳುದರೊಮ್ಮ ನದೊಳೆಮ್ಮನು ಭಜಿಸುವಕಾಭ ।

ಸ್ವಾಂತರಿಗೆ ಸಕಲಪಾಪಗಳಳಿದು ಸುಖರಾಶಿ ವಶಮಾಕು ಸುಲಭದಲ್ಲಿ ॥ (26)

ಎಲಾತೋಗಲು ನರಮಜ್ಜೆಮಾಂಸಾಸ್ತಿ ರಕ್ತಸಂ ।

ಕಲಿತಮಲಮೂತ್ರಾಂಶ ಸಂಭರಿತಮಾಚಿಕರ ।

ನಿಲಯವಿಾ ಪೊಲಿದೇಹ ಜಬಬುದ್ಬದೋಪಮಿತಮುದಯಾಸ್ತಮಾನಬಿಡದೆ ॥

ಜಲದಿಂದ ಲಿನಿತುತೋಳದತಿನಾರುತಿಹಾದಿದಂ ।

ನುಲವಿಂದಲಿನಿತು ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ಗೈಸಿದರು ।

ಪೊಲಿಯುಳುದು ಪಾವಿತ್ರೈಮಂತಪ್ಪದಾಶಮಕುಲಂಗಳಿಂದೇನು ಫಲವು ॥ (27)

ವಿಲಯಾತಿಕಯವದಾನಾಶ್ರವಿಕಮೂರುಗುಣ ।

ಮೋಲವಾಂತು ವೇಳುವುದು ತಾದಾರ್ಥ್ಯಮಂ ಬಡದ ।

ಲಾಲಿದಪುದು ಸ್ತೃತಿಯಾದರ ಮಾರ್ಗಾನುಸರಣೆಯಂಪಾಳ್ಪುದು ಪುರಾಣತತಿಯಾ ॥

ಸುಲಭವಲ್ಲದ ಪರಸ್ಪರವಾದಗಳ ಬಾಧೆ ।

ಸಿಲುಕೆಂದ ಮೋಹಕಂಗೆಳುಸಿ ಭ್ರಾಮಕಂಗೆಳುಸಿ ।

ಸಿಲುಕೆವು ಕಂಗಾಣದವರ ಕರವಿಡಿವರೇಂ ಸುಖದ ಹಾದಿಯು ದೊರವುದೇ ॥

ಪಾರುವಂ ಪಳವಾತಿನೋಳಗೆ ತಿಳಿದವ ಧರ್ಮ । (28)

ಸಾರವಂ ಬಲ್ಲಾತ ಜೆಲುವ ಜೆನ್ನಿಗನಿವನು ।

ದಾರವೈದ್ವವ ಶೈವ ಶಾಕ್ತೀಯ ಹೈರಣ್ಯಗರ್ಭಸಾರಾದಿಮತದಾ ॥

ಚಾರಣಂ ಗೈದಾತನೆಂದು ಭೂಷಣಗೈದು ।

ಕ್ರೂರಕರ್ಮವಿಹೀನ ಕೃಪಣ ಶಾರ್ಯನಿರುತ್ತ ।

ತೋರದಿಂ ಕ್ರತುಗೈವ ಲೋಕಂದೇನಪ್ಪದೈಯ ಪರಮಾರ್ಥಗತಿಗೆ ॥ (29)

ನಿಗಮಾಗಮ ಪುರಾಣಮಗಣಿತೇಷ್ವಾವೂರ್ತ ।

ಮಿಗೆ ನೇಮ ದಾನಾದಿ ಸಂಗತಿಯೊಳೂಂ ಸಿಕ್ಕಿ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ಮತ್ತವಜನಾರಜನೆಗಳು ಸಮ್ಮಾನಂ ಎಲ್ಲವು ಪ್ರಸಿಕ್ಕಾಂ ?

ತೆಗೆದಿಟ್ಟು ಲೋಕದೇಹಾದಿ ವಾಸನೆಗಳಂ ।

ಬಗೆಗೆಳುಸಿ ವೈರಾಗ್ಯ ಮದದಂಭವನು ಬಟ್ಟು ।

ಸೋಗಯಿಸಿದರೇಕಾಂತ ಭಕ್ತಿಯಾದಿಂದಾನು ಕಳುಸುಳಿದಿನಕಳ್ಯಂ ॥ (30)

ಕರುಣಾರಸಂ ವರ್ಚಿ ನಿಜತತ್ವಸಂಗತಿಗೆ ।

ಳರೂಪಿ ಜಗದಾರಾಧ್ಯನಂಘ್ರಗಾನತನಾಗಿ ।

ಪರಮ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಬನ್ನಿವಿಸಿದಂ ಜಗದೀಶ ಫಲಿತನುಡಿ ದಯದಿ ವೇಳ್ವ ॥

ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ ಕೇಳ್ವೆವೇಕಾಂತಭವನೆಯಂ ।

ವಿರಚಿಸುವುಪಾಯಮಂ ದಯೆಗೈಯ್ಯ ಭವದೀಯ ।

ಚರಣಾರವಿಂದಗಳ ಪೊಂದಿ ಕೃತಿಯನಿವನಿನೆ ರಘುನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥ (31)

ಕಳೆದು ವೈರಾಗ್ಯಮಂ ವಾಸನಾತ್ರಯಗಳಂ ।

ಕಳೆದೆಂಬಲಭೂತಾನುಕಂಪಮಂ ಪದ ।

ದೊಳಗಿರ್ಪ ಸರ್ವೇಕನಾದೆನಗೆ ಸಂತತಂ ಸಕಲಧರ್ಮಗಳರ್ಪಿಸಿ ॥

ಜಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಮನವನಿನ್ನೊಳರಿಸುತ ವೆರಗೈ ।

ತಿಳಿದನಿತಬೋಧಿಸುತ ಪಾಡಿ ಪೊಗಳುತ್ತ ಹರ್ಷ ।

ಗೊಳುವಾತನಾವನವಗೀವೆ ನಕ್ಷೆಯಪದವನೀವ ನಿರ್ಮಲ ಭಕ್ತಿಯಂ ॥ (32)

ಅನುದಿನ ದೋಳೇಕಾಂತ ದೋಳ್ ಕುಳಿತು ತನ್ನ ಹೃ |
 ದ್ವನಿಜದೋಳ್ ಮನ್ನೂರ್ತಿಯಂ ಬಲಿದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ |
 ಲನಿಕವುಪಚಾರ ಪದಿನಾರರಿಂದರ್ಚಿಸುತ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯೊಂದಿ ||
 ತನುಪುಳಕ ಪೆರ್ಚೆ ಸ್ವಿಮರದು ನಸುನಗೆಯ ಕಂ |
 ಬನಿಗಳಾದುರುತಲಬಂಡಾಣಂದ ರಾಜ್ಯಮೆ |

ನ್ಯನುಭವಿವ ನಾತನೇಕಾಂತ ಭಕ್ತನವಂಗೆ ಪರತಿಲ ವೆಂದರಿವುದು || (32)

ಬಲತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದೆನ್ನ ಭಕ್ತಿಯಂ |
 ದೊಲಿವುದದರಿಂದೆ ಸರ್ವಾತ್ಮನಾನಂದರಿದ |
 ಜೆಲುವ ನುಣ್ಣಾನ ನಂಪದವಹುದು ಮತ್ತದರ ದೆನೆಯಿಂದ ವೈರಾಗ್ಯವು ||
 ಕಲಿತಮಪ್ಪುದು ಸದಾನಂದಮಯಾನಂದೆನಿಸಿ |
 ನೆಲದಿ ಸಂಚರಿಸನಾ ಸತ್ತುರಾಣ ಮನ್ಮಯ |
 ಗಲಿದು ಸುಖವಿರ್ಪ ಪೂರಬ್ಧದಂತ್ಯದೋಳು ಮಿಗೆ ಸಾರ್ವಗಿದು ಗಿಡ್ಡಾಂತವು ||

[(34)

ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಲಿದು ನೂತಂಗಖಿಲತ್ವವಂ |
 ತಾಮರಸೇತ್ರ ಬೋಧಿಸಲಾ ಮೃದಾಸ್ತಿಗಳ್ |
 ತಾಮಸೀಬುದ್ಧಿಗಳ ಪರಿಬಟ್ಟು ನಿಬಿಡತರದಾನಂದ ಮುಣ್ಣಿಸಲ್ಕೆ ||
 ರಾಮಪುರದರಸನೆತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದಾವ ಪ್ರ |
 ಣಾಮ ಗೈದಭಿಸುತಿಸಿ ಮಾರ್ಕುಡಿಯಳವಲ್ಲ |
 ದಾಮಹಾಮಾತ್ಮನೊಪ್ಪಿದನಗಜೆ ಪೇಳ್ವ ರಂತಹುದು ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಮಂ ||

(35)

(ಸಂಧಿ 15, ಪದ್ಯ 680)

ಹದಿನಾರನೆಯ ಸಂಧಿ -

ನೂಜನೆ || ಸುರತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಟುವರೆ ನಾಖಕೆಗತುಳ |
 ತರಪಣ್ಣವನುಡಮೈ ತ್ರೀರೂಪದಿಂದಿತ್ತು |
 ಹರಪದಿಂದಬಲವಿಪ್ರೋತ್ತ ಮರನುಪಚರಿಸುತೈತಂದ ರಘುವೀರನು ||
 ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯಂ ನೂತಂಗೆ |
 ಕರುಣಾಳುಗಳದೇವ ನೊರೆಯೆ ಪರಮಾನಂದ |
 ಭರತನೆಂದೆನಿಸಿ ಪಾಡುತ ಪೊಗಳುತ್ತದಿಗಾಗಿ ಬೇಳ್ಕೊಂಡು ಗಮಿಸಲಿತ್ತು ||
 ನರನಾಥ ನೋಡಿ ಲೇಖಾಧಾನಿಯ ಸಂತನಂ |
 ಬೆರದು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಕರದೊದನಿರುಳುರವ |
 ದರೆ ಈತಾನಮತ್ತಿರಮ್ಯಕರವಾಗಿದೆಕೊ ನೋಡು ತೀರದ ಬನವನು ||

(1)

ಎನುತ ಶ್ರೀರಾಮನೊರೆಯಲ್ಯಾಗ ಸೌಮಿತ್ರಿ |
 ಬನವನೊಳಪೊಕ್ಕು ನಾರ್ದಿಸೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ತನ್ನ |
 ಮನಕತೀವ ವಿಲಾಸಮಾಗಿ ತೋರಿರಲೊಂದು ಇಂಗುಡೀವಿಪದಿಡೆಗೆ ||
 ಸನುಮತದಿ ರಮ್ಯದಲೆವನೆಗೈದು ಬಂದು ಪದ |
 ವನಜಕಂ ಬನ್ನವನೆ ಜಾನರೆಯನೊಡಗೊಂಡು |
 ಮುನಿಜನ ಸ್ತುತನೈದಿ ತರಾನೆಳಲೊ ಳೆಳೆಚೆಗುರಪಾಸಿಸೊಳ್ವೊಂದಿಸಿದನು || (2)

ಅನ್ನಿಗಂ ರಾಮಾಗಮೋತ್ಸವದ ವೈಭವವ |

ತನ್ನವರ ದೆಸೆಯಿಂದ ಕೇಳಿಕೆ ನಿಷಾದಪತಿ |

ಯುನ್ನತಾನಂದದಲಿಮಿಗೆ ಬೆರ್ಚಿ ಹಿಗ್ಗುತಂ ಸಂತಸಂದಳೆದು ಮನದಿ ||

ಪುನ್ನಾಗಲಕ್ಷ್ಮಮಾಳ್ವಗಳ್ಳು ಲಕ್ಷ್ಮತ್ರಯಂ |

ಸನ್ನದ್ಧಮೆನಿಸುವ ಧನುರ್ಧರರ್ ನವಲಕ್ಷ್ಮ |

ಮಿನ್ನಾದ ರಥಗಳ್ಳಗಣಿತಮಾಗಿ ಪಯಣಕಂ ಸನ್ನಾಹಗೈದು ಬೇಗ ||

(3)

ಮಧುಕಂಠ ಮೂಲಾದಿ ಫಲಗಳ್ಳಂ ಕರವಿಡಿದು |

ಸದಯಾನಂ ಕಾಣಲುಬ್ಬಗದಿಂದಲೈತಂದು |

ಮದನನಯ್ಯಾನೆ ಮುಖತಳಕೆ ಬಂದನೆನುತ್ತಲರಿತು ಭಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ |

ಮಾದದಿಂದ ತಂದ ಕಾಣಿಕೆಗಳ್ಳಂ ಮುಂದಿಟ್ಟು |

ಕದನಕರ್ಕಶ ಜಗನ್ನಾಥ ಕೋದಂಡಧರ |

ಬಾಧಶಿರೋರನ್ನ ತವ ದಾಸದಾಸನೆನುತ್ತ ನುತಿಸಿ ಪೂಡಮಟ್ಟನೊಲಿದು ||

(4)

ಸರ್ವಲೋಕಕರಣ್ಯ ಸಕಲಾಗಮಪುರಾಣ |

ಗೀರ್ವಾಣಗಣ ವೇತಾಪು ನಿಜಾಮನೋಹರನ |

ಖರ್ವಮಾನಸಸರೋರುಹಹಂಸ ಹಂಸಜನಹೃದಯಚಿದ್ವಿಜ್ಞ ವಿಜ್ಞ |

ಉರ್ವಿಜಾರಮಾಣ ಸುರಗೇಶವಂದಿತ ಚರಣ |

ನಿರ್ವಾಣದಾಯಕ ನಿಜಾನಂದಮಯ ದುಷ್ಕೃ |

ಗರ್ವಭಂಡನ ರಾಮ ಸಲಹೆನುತ ದೂರದೊಳ್ ನಿಂದು ಕೈಮುಗಿದೆಂದನು ||

(5)

ದೇವ ಲಾಲಿಪ್ರದೇನ್ಯ ಸತಿಸುತಾದ್ಯುಖಿಲಜನ |

ರೀ ವಸುಧೆ ಗಜತ್ರಗ ಮಣಿಕನಕಥೇನುಗಳ್ಳ |

ಭಾವವಾಚಕಕಾಯಕಂಗಳಿಂದಾಂ ಗೈದ ಸುಕೃತಾದಿಗಳ್ಳ ನೆಲ್ಲಮಂ ||

ಪಾವನಶ್ರೀ ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿದೆ ಸನಕುಡಿ |

ದೇವರುಗಳ್ಳರಿಯದೀ ಸುಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡೆ |

ಶ್ರೀ ಪಥೂರಮಣ ಮರೆವೊಕ್ಕೈನಿನ್ನೆಂ ಸಲಹು ದವೃತ್ತನಹೆನು ದಯದಿ ||

(6)

ಎಂದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ ರಘುನಾಥ ಗರ್ವಿಸುತ |

ನಿಂದು ಕರಗಳ್ಳ ಮುಗಿದು ಕಂಗಳೊಳ್ಳಗನಂದ |

ಬಿಂದುಗಳ್ಳ ನುಮೆನಿಸುತ ಗದ್ದದ ಸ್ವರದಿಂದ ನುತಿಗೈದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ಇಂದು ಕೇಬರವದ್ಯ ಭವನಾರದಾದಿಮುನಿ |

ವೃಂದ ಪೂಗಲುವೊಡೆಯದಾಪಾರಮಹಿಮನಂ |

ದಂದುಗವ ಪಾಪವೊಕ್ಕೈರಾತಗೋಚರಂ ಮೂಢ ನಾನೊಂ ನುತಿದನು ||

(7)

ಮಾತನಾಡುವರೆ ಮೋಗವಂ ದಿಟ್ಟಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ |

ಜಾತುಜಿತು ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ ಬಾರದ ಜುಗುಪ್ಸಿತದ |

ಜಾತಿಯೆನ್ನದು ದುರಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ಷಕಂ ಕ್ರೂರಜನರಗ್ರೇಸರಂ ||

ತಾತ ಕೇಳ್ ಕಬರ ಕಾಳಾಹಭ್ರಮಿ ಕಾಮಿಸುತೆ |

ಯಾತುರನ ರುಕ್ಮಕಾರುಕ ಲಿತ ಜೀವಕನ |

ಮಾತನುಂ ನಂಬದಿರಮೆಂದು ನೀತಿಜ್ಞರಾರಿ ಬೋಧಿಸರು ಶಾಸ್ತ್ರಪಿರವ ||

(8)

ಕಲಗಂಭವ ಮುಖ್ಯರತುಳ ಧ್ಯಾನಂಗಳಗೆ ।

ನಿಲಕದಿಹ ಪರಬೋಮ್ನ ಕುಭವಗ್ರಹಾಕಾರ ।

ಕಲನೆಯಂ ಕಂಗಳದಿರಿ ತೋರ್ಪದಾಂ ಕಂಡೆ ಪೊಡವಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥

ಬಲುಜನ್ಮಕೃತತಪಃಪರಿಪಾಕದಿಂದ ಬಂ ।

ದೊಲಿದೆಯಲ್ಲದೆ ಹರಾಮ್ಯುಖಲಿಗಗೋಚರಂ ।

ಸುಲಕಲಪ್ಪದೆ ಭವನ್ಮೂರ್ತಿ ದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯ ದೇವದೇವ ॥

(9)

ಕೃತಕೃತ್ಯನಂದಿನಿಸಿ ಕಾವುದೆನ್ನನೆನುತ್ತ ।

ಲತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬನ್ನವಿನಿ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ನತುಳಬ್ರೇಮದೊಳಾಪರಾತನಂ ಕುಸ್ತುರಿಸುಂತಿಂತೆಂದ ವಿನಯಾದಿಂದೆ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳ್ ಸಹಸ್ರರೋಳಗೋರ್ವನಿಗೆ ಮದ್ಭಕ್ತಿ ।

ರತಿಯುದಿಪ್ರದಾ ಭಕುತಿಮಿಂದಾವನಾದೊಡಂ ।

ಮತಿಯುತರೋಳಗ್ಗಳನೆನಿಪ್ಪನಾಗುವ ವ್ರತಾದಿಗಳಂದ ಪೂತನೆನಿಪ ॥

(10)

ಹರಕೇಶವದ್ವೇಷ ನೀಚ ಪಾಪಾಚಾರಿ ।

ನಿರತಗೋಹತ ಪುಲ್ಕನ ಯವನ ಮೊದಲಾದ ।

ಪರಿಪರಿಯ ಹೃದ್ರಯೋನಿಪರಾದೊಡಂ ಜನಿಸಲೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸದ್ಭಕ್ತಿಯಾ ॥

ನಿರಾಗೆಯಾದಾಕ್ಷೀಣಂ ಪರಿಕುಡ್ಧನೆನಿಸಿ ಬಂ ।

ಧಾರದನಿಗಮಾಚಾರ ಕರ್ಮಸತ್ಯವ್ರತಾ ।

ಚರಿಪ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರಿನಿಂದಧಿಕನಹುದೆಂಬ ನಿಗಮಾರ್ಥಮಿದು ಸತ್ಯವು ॥

(11)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರದಭಿಮಾನಿಗ ।

ಫುಲಕರ್ಣಾಂಶಂ ಕರ್ಮಚಾರರತರಿಗೆ ।

ಜಾತಮಾಗದೊ ಭಕ್ತಿಯಾಗ ಯೋಗವ್ರತಂ ಸ್ವಾಧ್ಯಾಯ ತೀರ್ಥಂಗಳಾ ॥

ಪೂತಗೈಲಾರವೆಮ್ಮಯ ಭಕ್ತಿಪುಟ್ಟುವದು ।

ಭೂತಳದಿ ಬಹುಜನ್ಮಸುಕೃತ ಪರಿಪಾಕದಿಂದೆ ।

ದಾತಗೀ ಕರ್ಮಯೋಗಾದಿಜಂಡತ ಕೃತ್ಯವೇಳ್ವನಿತುಮೇಡವನು ॥

(12)

ವಿಜಿತಮಾತ್ಸರ ವಿತರಾಗ ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ ।

ಖುಷಿ ಮೈತ್ರಿಯಾಖಿಲಭೂತಗಳಲ್ಲಿ ಮದ್ಭಾವ ।

ಭಜನೆ ನಿರ್ಮಮತೆ ಯತ್ನವಿಶೂನ್ಯ ನಿಷ್ಕಾರಿಗ್ರಹ ನಿರ್ವಯನ್ನಿರಾಸೆ ॥

ಕುಜನರಬಾದಾಸೀನ ದೊರೆದನಿತರಲಿ ತುಟ್ಟು ।

ತ್ಯಜಿಸಿ ಹರ್ಷಖಮಾದಲಾಭನದ್ಭುಗಳಾವ ।

ನುಜನಗಳವಟ್ಟುರಾವನವ ನೀಚನಾದೊಡಂ ಬಾಹ್ಯಕೃತ್ಯಮಮಿದು ದಿಟಂ ॥

(13)

ನಿರತ ಪಾಪಾಚಾರ ಜಾತ್ಯಾಶ್ರಮ ವಿದೂರ ।

ಪರಪುಲ್ಕಸಪುಳಿಂದ ನೀಚಾಂಗನಾಗಮನ ।

ಪರನೆನಿಸಿ ಭೋಗಲಂಪಟನಾಗಿ ಸತ್ಕರ್ಮಪೊಂದಿಲ್ಲದತಿಗರ್ವಿತ ॥

ದುರುಳನಾದರು ಮದೀಯೈಕತಾನಸ್ವಂತ ।

ವೆರೆದ ಭಕ್ತಿಯೊಳರಲ್ಕೊಂಡೊ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮಂ ।

ಪರಮಪಾವನನೆನಿಪನಿದು ಸತ್ಯಮೆಂದರಿವುದುಳವಾವಸ್ಥಾಯುತದಿ ॥

(14)

ಕುಲಗೋತ್ರ ಜಾತಿಧರ್ಮ ಕ್ರಿಯಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।

ಬಲಾತ್ಕರವ್ರತ ನೇಮನಿಷ್ಠೆಗಳ್ ಸಂತಾಪ ।

ಉಪನಿಷದಧಿಧಾಪತಿಯೆಲ್ಲ ದವರಿದಲಿವೈ ಮಾರ್ಗಂ ಸಿಲಾಕದು ॥

ಏಲವು ವಿಧಕರ್ಮಗಳ ನಭಿವಾಹನಗಳನುಳಿದು ।

ನಿಲವಿಂದಲಿರಕದಂತಿರುವ ಸರಿಯದ ಭಕ್ತಿ ।

ಸುಲಭ ನಾನಂದರಿವುದಿದು ಸತ್ಯತಥ್ಯಮಂದರಿತು ಸುಖವನುಭವಿಪ್ರದು ॥

(15)

ಎಂದೊರೆದ ನಾಣಿಯಿಂದಾನಂದನಿಸಿ ಗುಹ ।

ಚಂದದಿಂ ತನ್ನಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ಮಗುಳೆರಗಿ ।

ನಿಂದು ದೂರದಲಿ ಭಯಭರಿತ ಭಕ್ತಿಯೊಳಾ ರಘೂತ್ತಮನೊಳಂತೆಂದನು ॥

ಬಂದಿರುವ ಗಜತುರಗ ರಥಪದಾತಿಗಳ ಸುಖ ।

ಬಂಧುರವ ಸಿರಿಯರಸುತನವನವನಿವೈ ಪದ ।

ದ್ವಂದ್ವಕರ್ಪಿಸಿದಿನಿದನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನಂ ಕೃತಾರ್ಥನಂ ಮಾಳ್ವದೊಲಿದು ॥

ವರಸುಧಾಚರಣದಮೃತಾರ್ಪಣಂ ಗೃಹಂತೆ ।

[(16)]

ಪರಮಪುರುಷಗೆ ಚತುರ್ದಶಭುವನವತಿಗೆ ।

ಧರಣಿಯೊಳಗೆಳ್ಳನಿತನಾಂ ನಿವೇದನೈಗೈದ ಪಹಾಸಮಾಪ್ತಿ ಜೀಯ ॥

ಚರಣಸೇವಕನ ಬಿನ್ನವವ ಕೈಕೊಳವೇಳ್ಳು ।

ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವ ಕಾಯಬೇಕೆಂದೆರಗಿ ।

ಪರಿಪರಿಯಲು ಪಚರಿಸುವ ನಿಪಾದಪತಿ ಗುಹನ ನೋಡಿ ರಾಘವ ನುಡಿದನು ॥

(17)

ತಾತ ಕೇಳ್ಳುಳ್ಳಿಂದಲತುಳ ಸನ್ಮಾನ ಸಂ ।

ಪ್ರೀತ ನೆಸಿರ್ವನಾವು ಸರ್ವ ತ್ರಿಭುವನದ ।

ನೇತಾಕ್ಷಿಯಿಂದ ಕಂಗಳ ಹಬ್ಬುವಾಯ್ತೆಂದು ನಿನ್ನ ಕಾಣ್ಬುದರಿಂದಲಿ ॥

ಪೋತಾದಿ ಶಾಲರ ಸಂಬಂಧ ಜನರು ಸಹ ।

ಜಾತರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯಹೈವಮೇ ಎನುತ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುಂದಿ ಸಿದುದೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ಭದಕವಾತ್ಸಲ್ಯದಿರವ ॥

(18)

ನಿನ್ನ ವನದತಿಶಯ ಪ್ರೀತಿಯಂ ನಾಖಲೆ ।

ನಿನ್ನಾಧಿಪತ್ಯದೈಶ್ವರ್ಯ ಮೆನ್ನದು ಲೋಕ ।

ಸನ್ಮುತನೆ ಮತ್ಪ್ರಾಣ ತುಚ್ಛನನ್ನಳದನ್ಯ ಮೇನುಂಟು ಮೇಣಧಿಕವು ॥

ಎನ್ನಯ್ಯ ನಾಚ್ಛೆಯಿಂ ಮುನಿವೇಶಮಂ ಧರಿಸಿ ।

ಪನ್ನೆರಡು ಮತ್ತೆರಡು ವರುಷ ಬಂದೊಳಗಿರ್ಪ ।

ದನ್ನು ಸಂಕಲ್ಪಿಸಿರುವಿ ಧರ್ಮಕೋಣೆಯಂ ಬರಗೊಡಲ್ಬಾರದನೆಫ ॥

(19)

ಅದು ನಿಮಿತ್ತದೊಳಾತ್ಮ ಸಂಭಾರ ವಸ್ತುಗಳ ।

ಸದನಕ್ಕೊಳವು ಸುಪ್ರೀತರಾದೆವೆನುತ್ತ ।

ಸದಯ ನಾಚ್ಛಾಪಿಸಲೆ ಸದಯನಾ ವಸ್ತುಗಳ ಪಿಂತಿರುಗಿನಿಟ್ಟನಿತರೊಳ ॥

ಪದುಮದಿನಯಂ ಪತ್ನಿಮಡಕಡಲ ಕನೆಗೈದೆ ।

ಮಾದದಿಂದರಾಘವಂ ತತ್ಕಾಲ ಕರ್ಮಗಳ ।

ಚದುರಿಂದ ಗೈದು ತತ್ತರುಣಿಳ ನೂರಲೈ ನೂಮಿತ್ರಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥

(20)

ದೇವಗಂಗಾಜಲದಿ ಪದಪದ್ಯಗಳ ತೋಳಿದು ।

ಪಾವನಶ್ರೀ ತೀರ್ಥಮಂ ಕೊಂಡು ಮಗುಳೆ ಭೂ ।

ದೇವಿಯಾತ್ಮಜೆಗೆರಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗದೀಯಾದಕಮಂ ತಂದು ಕರತಳೆಕೇಯಲು ॥

ಸಾವಧಾನದಿಕೊಂಡು ಜಾನನೇನಹಿತ ನೆರೆ ।

ದೇವ ತೃರ್ವಾಸಿಕೆಯ ಸಾರೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ದೂರೆ ।

ಶಾವದಿದು ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಯನಾರೈವುತೊಪ್ಪಿರಲ್ಯಾಗೆ ಗುಹನಿಂತೆಂದನು ॥ (21)

ಅರನೆ ನಿನಗೆಂದಾನು ತರಿಸಿರುವ ಪಾಸಿಕೆಗೆ ।

ಳುರುತರಾಹಾರಗಳನೊಪ್ಪುಗೊಂಡೆನ್ನನು ।

ದ್ಧರಿಸಿ ಕಯನಿನವೇಳ್ಳು ಮಿಂದಿರುಳೆಚ್ಚ ರದಲಿಹುದಾನು ಜಾಗ್ರತೆಯಲಿ ॥

ವರತುಪದ್ರವ ಲೀಕಪುಟ್ಟದೋಲ್ ಕಾದಿರುವೆ ।

ಚರರು ವನಗೋಚರರು ಖಲ್ಲ ರೆಲ್ಲ ವರ್ಕ್ಯವೆಯು ।

ವೆರದು ಪಾಲಪ್ರದೊಂದು ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲಾ ಗುಹಂಗೆಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿ ನಯದಿ ॥ (22)

ಕಳೆತನದೊಳೆನಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಧಿಕರಾರುಂಟು ।

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯರನೆ ರಾಜೋಪಭೋಗಗಳ ।

ನುಳದ ತಾವನರಂತೆ ತರುತಳದಲಿಪ್ಪದಂ ಪಂಜಲಿಸಿ ನೈವತಿ ತನುವೆ ॥

ನುಳದವಂ ಕೌಸಲ್ಯಿಯನುಸರಿವಳು ಮಾತ ।

ಪಳಯದೊಡನೈದುವಳ್ ಮನ್ಮಾತೆ ವಿವರೀತ ।

ಗಳ ಕೇಳ ಕತ್ರಫೆ ನಿವೃತ್ತಂತಾ ನಗರಮೆಲ್ಲ ಜೆಲ್ಲಿಹುದು ಬಳಕೆ ॥ (23)

ಅಂತರಂತವಿಧಂಗಳನಂತ ಚಿಂತಾನಿಜಯ ।

ಸಂತಾನ ವೃದ್ಧಿಯೆನಿಸಿರೆ ನಿಜೆ ಸುಖಸೌಖ್ಯ ।

ಮೆಂತಹದು ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕನಾಥರಿಗಾಗಲಿದ ಮೂರಲಳವೆ ವಿಧಿಯು ॥

ಭ್ರಾಂತಿಗೊಂಡೇನು ಫಲಮೆನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣವೇಳೆ ।

ಲಂತಸ್ಥ ಮಾದ ಕುಚಿಮುಂಬರಿದು ಬರಲು ಗುಹ ।

ಸಂತಾಪದಿಂ ಮರುಗಿ ಪಲುಬುತ್ತು ಗಂಡೆರಳೆಯಂತೆದೈವೈದೊಳದ್ದನು ॥ (24)

ಕಂಪುತಲಿ ಕಂಬನಿಗಳಿಸಿರುಸಿರೆನುತ್ತಲಂ ।

ಪೊರಳ ಸಂಕಟಗೊಳುವ ಗುಹನೆ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮನದ ।

ಮರುಕದಾ ಸಾಮಿತ್ರಿ ತನ್ನೊಳೊಂದಂ ವೆರರ ತಾವನಾತ್ಮೀಯಮೆನುತ ॥

ಅರಿದು ಸಂಕಟಗೊಳುವ ನೀ ಮಹಾಪುರುಷ ನೆ ।

ತ್ಯರುಣಾಳುಗಳಲಧಿಕ ತೊಳಲನುಚಿತಮಾತ ।

ನುರುತಾವಹೊಗೈಯುವೇಳ್ಕೊಂ ಮ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾನಿಪಾದವತಿಗೆಂದನು ॥ (25)

ಗಳೆಯ ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತ ನೀನಿದೀಂ ಕಾರಣದೊ ।

ಳಳುವರುಬ್ಬಗೈವೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪರಬೊಮ್ಮ ।

ನಿಳಿಯಭಾವವ ಹರಗೆಯ್ಯ ಮನುಜಾಕಾರವೆತ್ತು ಜನರಂತೆ ತೋರ್ಪ ॥

ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಸಿಲುಕುವುದೆ ರಘುವೀರ ।

ತೊಳಲುವನೆ ನರರಂತೆ ದುಃಖ ಕೋಟಲೆಗಳೊಳು ।

ತಿಳಿಯದಾರದಕಿ ಸಂಕಟ ಗೊಳುವದೇನುಂಟು ತಂಗಾಯೊಳಗೆ ನಂಟು ॥ (26)

ಆರಾಧೋಡಂ ವಿಧಿಯ ವಿಶಾರಲಸದಳ ದುಃಖ ।

ನಾರಿಂದ ಸಂಗಡಿಸಿತಂಬುದವಳಭ್ರಾಂತಿ ।

ತೋರಸುಖಮೆನ್ನಿಂದರೊಡಗಿದುದು ನಾಂ ಗೈದೆನೆಂಬುದಭಿಮಾನ ಬುದೆ ॥

ಆರಿದಲಸಕಾರವಪಕಾರವೆಬೆರಡು ।

ತೋರುಪುನುವೆತೋರೆ ಸೊಲ್ಲ ಪುಸಿ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।

ಕಾರಣಂ ಸರ್ವಜಂತುಗಳಿಗೆ ನಿಜಕರ್ಮಲೇಣಿಂದ ಬದ್ಧವನಫ ॥

(27)

ಪಿರಿಯ ಮಿತ್ರದ್ವೇಷಿಗಳು ಬಂಧುವರ್ಗವೆ ।

ಲ್ಲರು ಹರವರ ಪರಕರ್ಮಾನು ವಶರೆನಿಸಿ ಬಾ ।

ಳ್ವರುಳುದ ವೆಗವಂದೆ ಸುಖದುಃಖ ಪ್ರಾರಬ್ಧಗಳ ನೋಡದಲೆ ಪ್ರೋವುದೆ ॥

ನಿರತಮಾದೇಶ ಮಾಕಾಲಮಾಡಿನಫಳಿಗೆ ।

ಯಿರದೊಡಗಿ ಬರ್ಪದನುಮಾನಮಿಲ್ಲದೆ ಕುಭವು ।

ಪಂಪಂಪುಸುಕುಭಮೆಂಬೆರಡಾರನುಂ ಬಿಡದವನ್ಯಭೋಕ್ತವ್ಯಾಂಸಿಗಳ್ ॥ (28)

ವಿಧಿಕ್ಯತವಮಾರಲಳವಲ್ಲ ದೇನಾಸುರರು ।

ಪದುಮಭವಹರ ಏನ್ದು ಯತಿತತಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ।

ಮುದಿಂವಲನುಭವಿಸಿ ಮತ್ತುಳುದರದಿಂದಲೀ ಕುಭಾಕುಭವೆರಡರ ।

ಸವನವೀತನು ವಿದಕೆ ಪ್ರಣ್ಯ ಪಾಪಗಳಂವ ।

ಮಾದಿಸುವುವು ಸುಖದುಃಖ ಮೊಂದೊಂದನುಳಯದಿದು ।

ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಸಂಸಾರಿಂಗಲಂಘ್ಯಮಿವು ದಿನರಾತ್ರಿಗಳ ತೆರದೊಳು ॥

ನೀರೊಳಗೆ ಕೆಸರು ಕೆಸರೊಳ್ ನೀರು ತೋರ್ಪಂತು

(29)

ದಾರ ಸುಖಮಧ್ಯಮೊಳ್ಳು ಓಬ ದುಃಖದ ನಡುವೆ ।

ತೋರುಮದು ಸುಖಮಿವಂ ಪಂಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ ನಾರಿಂದ ತಿಳಿದುನೋಡೆ ॥

ಪೂರುವದ ಪ್ರಾರಬ್ಧವನುಭವಿಸದಲ್ಲದವು ।

ತೀರದಾರಿಂದವುಪ್ಪದೇನುಯು ಪ್ರಾಕೃತಂ ।

ಕಾರಣಂ ಮತ್ತಿದಕೆ ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ಬಯಲ ಭ್ರಾಂತಿಯನು ನೆನೆದು ॥

ಈರೇಳುಭುವನಗಳ ಸೃಜಿಸಿಪಾಲಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ।

[(30)

ಶಾರೀರದೊಳ್ ಮಾಡೆಗಿ ತಾ ನಿರಾಮಯನಾಗಿ ।

ತೋರು ತೋರದ ಸಕಲರೊಳಗಿಪ್ಪ ಚಿನ್ಮಯಂ ಲೋಕಾನುಸಾರವಿಡಿಸು ॥

ಪ್ರಾರಬ್ಧ ಮಂ ವಿಶಾರವಾದದಿಂದನುಕರೆಸಿ ।

ತೋರುವದೆ ಸುಖದುಃಖಲೇಕ ವಿಜ್ಞಾನಂದ ।

ಸೂಂಗೆತ್ತಣದು ಸೂರಿಯಗುಂಟೆ ಪಗಲಿರುಳ ಸಂಜಾಫೆ ಲೋಕದೊಳಗೆ ॥

(31)

ಮನುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ತತ್ವಕಥೆಯಿಂದ ಲೋಡಂಬಡಿಸು ।

ವನಿತರೊಳಗಾದಿತ್ಯನುದಯಾದ್ರಿಗೈತರ ।

ಲೈನವಂಶದರಸೆಳ್ಳತ್ತು ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾಕ್ರಿಯವ ವಿರಚಿಸಿ ಬೇಗಡಿ ॥

ಘನವಗಂಭೀರನಿಷ್ಕನದಿಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿ ।

ಯಸುಕರೆದು ಶೃವನವಿಯಂ ದಾಂಟಲುಪಯೋಗ ।

ವನು ಕೂಳ್ಳುದೆಂದು ನೇಮಿಸಲಾತ ನಾನಿವಾದಪಡೆಗಿಂದ ನೊಲಿದು ॥ (32)

ಉಡುಪಮಂ ತರಿಸು ನದಿಯಂ ತರಿಸವೇಳ್ಳಮೆಂ |

ದೊಡೆಯ ನೇಮಗೈದನೆನೆ ಹಸಾದಮೆನುತ್ತ |

ನಡೆದು ದಾಯಾದ್ಯರಿಂಗರಾಪಲಾಕ್ಷಣ ದಿವ್ಯನಾವೆಯಂ ಸಿಂಗರಿಸುತ್ತ ||

ತೊಡರಿ ತಂದಾ ತಟನಿಯೆಡೆಗೆ ನತ್ಯರದಿಂದ |

ಪೊಡವೀಶಗಭನಖಿಸಿ ಜನ್ನಪಂಗೆಯ್ಯ ಮುಂ |

ಗಡೆಯಲಿಟ್ಟು ಸುತಂಬುಸರಣಿಯಂ ಸಂತಸವ ತಾಳ್ವ ಮಿಗೆ ರಘುವೀರನು ||

(33)

ಸುರುಚಿರ ಮೃದೂಕ್ತಿಯಿಂ ಕರೆದು ಗುಹನಂ ಜಗ |

ದ್ಭುರಿತಪಿಕ್ರಮ ರಾಮಚಂದ್ರ ನುಡಿದಂ ಶೋಕ |

ರಿದುವೆಡೆಯಲಾವಿರುವುದನುಚಿತಂ ಮುನಿಸೇವ್ಯ ನಿರ್ಜನಸ್ಥಾನಕೃದಿ |

ಪರಮಸುಖದಿಂದಿರಲೈಯ್ಯ ಋಷಿವೇದಗಳ |

ಧರಿಸಿ ವಿಪಿನದಿ ಚರಿಸೆ ಸೌಖ್ಯಮದಂ ಬೇಗ |

ತರಪ್ರದಾಲದ ಖಾಲನೆನುತೊರೆಯಲಾ ಗುಹಂ ತಂದೀಯ ವಟಕ್ಷೀರವ ||

(34)

ತಂದಿತ್ತ ಪಾಲಿನಿಂದಂ ರಾಮ ಜಡೆಗಟ್ಟ |

ದಂದದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಗ್ರಭವನೋಪಾದಿ |

ಬಂಧಿಸಲ್ ವೇಣಿಗಳ ಶೋಕವಚ್ಚ ರಿವೆಟ್ಟು ಸಯಂಧಗೊಳುತ್ತಲಿರಲು ||

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷ ಸೌಮಿತ್ರಿಯರ್ ಮಾನಿಗಳ |

ವೃಂದನಾಯಕರಂತೆ ಕಂಗೊಳುವ ಸಮಯದೊಳ್ |

ಬಂದು ವಿಜೃಂಭಿಸಿದರರನ ಲಾಲಿಪ್ರದಂಬುಸರಣಿ ಬಂದಿರ್ಪದೆನುತ್ತ ||

(35)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳ್ ನಾವೆ ಬಂದಿದೆಕೊ ! ಬೇಗ |

ಭೂಮಿಜೆಯು ಸಹಿತ ತರಣಿಯನಡರವೇಳ್ಕೊಂದು |

ನೇಮಿಸಹನಾದವೆಂದಾ ವಿದೇಹಾತ್ಮಜೆಯ ಪೋತಾಭರೋಹಗೈಸಿ ||

ಬ್ರೇಮದಿಂ ಜನ್ನವಿಸಿ ಗುಹನ ಕರವಿಡಿದಾಗ |

ರಾಮಚಂದ್ರಂ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯ ಸಹಿತ ಬಂ |

ದಾಮಹಾ ನಾವೆಯನಡಂದಂ ಸುರನದಿಯ ದಾಂಟುವಾತುರದಿಂದಲಿ ||

(36)

ನದಿಯ ಮಧ್ಯದಿ ನಾವೆಯೊಳ್ ನಿಂದು ವೈದೇಹಿ |

ಮುದದಿ ಕರಗಳ ಮುಗಿದು ಮುನಿಜನಸ್ತುತೆ ದೇವಿ |

ಸದಯ ನಾಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುಪದ ಚಿತ್ತದನುಕಂಪದಿಂ ಕೈಗೆಯ್ಯ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||

ಪದಗಳಂ ಪೂಜಿಸಿ ಸಹಸ್ರಗೋಧನ ವಸ್ತ್ರ |

ವದುಭುತದ ಚಿತ್ರಾನ್ನದಿಂದ ಭೂಖಾನುರಂ |

ಸದರ ಸಂತಸ ಗೊಳಿಪೆ ಸಕಲೋಪಚಾರಗಳಲೊಂದು ಕುಂದೆನಿಸದಂತೆ ||

(37)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ವೊಪ್ಪದಿಂ ಪತಿಸಹಿತ |

ಪುನರಾಗಮನ ವಪೋನ್ನ ಜನ್ನಪವ ನಿಜ |

ಮನದೊತ್ತ ಸಾರ್ಚಿದಯಗೆಯ್ಯಲತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದಾನು ಮಿಗೆ ಸಲ್ಲಲಿತದ ||

ಘನತರತ ಸಾಸಿರಸುರಾಘಟದ ಮಾಂಸಗಳ |

ಲನುಪದಂ ಪದವ ಪೂಜಿಪೆ ತಟಾಂತರವಾಗಿ |

ಬನದೇವತೆಗಳನ ಚ್ಚ ನಂಗೈವೆನೆಂದನುತ ಬೇಡಿಕೊಂಡೆಳ್ ಗಂಗೆಯ ||

(38)

ಸಾವನತರಂಗಿಣಿಯ ದಾಂಟಿ ತಟಮಂ ಸಾರಿ |

ನಾಮಯುಧಾಕ್ಷಣದಿ ತೋಳಿದು ಕರವದಗಳಂ |

ಕೋವಿದಾಗ್ರೇಸರಂ ಪ್ರಸೂಚಮನಗೈದು ಕರದಾ ನಿಪಾದಪತ್ತಿಯು ||

ತೀವಿದಾನಂದದಿಂದೊರದ ನೀಂ ಪರಿಪಾಲಿ |

ಸಾವನಿಗೆ ನಡೆದಮ್ಮ ಮೂರ್ತಿಯೂ ವೂನನದಿ |

ಕಾವ ಗೈದಾನಂದದಿಂದಿವ್ವದನೆ ನಮಿಸಿ ಗಮಿಸಿದಂ ನೃಪತಿ ನಯದಿ || (39)

ಶೃಂಗವೇರಪುರಕ್ಕೆ ಕಳಪಿ ಗುಹನಂ ಜರಣ |

ನಂಗಡಿಗ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಿಂದ ಮಾನುಷಲೋಕ |

ಸಂಗವಿಲ್ಲದ ನೆಲಂ ಘುಡುಘುಡಿಸುತಿವೆ ಕ್ರೂರಕಾರ್ಮಲಸಿಂಗಂಗಳು ||

ಅಂಗನಾಮಣಿ ಜನಕತನಯಳೊಂದಿಗು ವಿಪಿನ |

ದಂಘವಣ್ಣಿಯಂ ತಿಳುಯಳದಿಂದ ಬಿವರದೋಲ್ |

ಮುಂಗಡೆಯಾಲ್ವಿದಿ ನಾಪ್ತಿಸಿಯನಾರೈವುತಂ ಬರ್ಪ ಧರಣಿದೆಯ ಪಿಂತೆ || (40)

ಪಿಡಿದು ಕರಚಾಸಗಳನಾರೈದು ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ನಡೆಯೆ ಮುಂಗಡೆಯೆ ಪಿಂದೆನೆಯೆ ರಾಘವ ಬರಲ್ |

ನಡುವೆ ಜಾನಕಿ ಬರುತ ತೋರವಳ್ ತವಮಾತ್ಮಪ್ರತ್ಯುಗಾತ್ಮರ ಮಧ್ಯದಿ ||

ತಡೆಯಾದೊಪ್ಪಿದ ಮೂಲಪ್ರಕೃತಿಯೆಂಬಂತೆ |

ಸಡಗರದಿ ಮೃದುಪದನ್ಯೂನಗೈವುತ ತನ್ನ |

ಒಡಹುಟ್ಟಿದವನ ಸಂತಸಗೊಳವಳೋ ಎನಲ್ ನೋಜಕರಿಗಚ್ಚರಿಯಾನೆ || (41)

ನೋವೂರ್ಕರಂತಖಳ ಭೂತಳವ ಬೆಳಗುತಂ |

ತಾಮಸೀ ರಕ್ಕಸರ ಭಯದಿ ಬಹ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ |

ಸೋಮಕಭಯವಕೊಡುತಲಿತುತಮಿತ ಸಂಪದವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಧನ್ಯರಿಂಗಿ ||

ರಾಮಪುರಸವನ ರಾಜೀವನಿರ್ಜಿತ ವದನ |

ನಾಮಹಾರಣ್ಯಮಂ ಕಳೆದು ಮುನಿಮಂಡಲದ |

ನೋಮ ಕಲಶೋದ್ಯುತನಾಶ್ರಮಸಮಾಪಕಂ ಬಂದನಗರಾಟ್ಟನೂಜಿ || (42)

(ಸಂಧಿ 16, ಪದ 722)

ಹದಿನೆಳನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಗೂಚನೆ || ಮುನಿಗಳುಪಚರಣೆಯಂ ಕೈಕೊಂಡು ರಾಘವಂ |

ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಭರದ್ವ್ಯಾಜಾಶ್ರಮವ ಸಾರ್ದು |

ವಿನಯತರಸಲ್ಪದಿಂದಲಾ ರುತ್ರಿಯಂ ಕಳೆದನಾ ರಘುವೀರನು ||

ಹಿಮರಾಜತನುಜೆ ಕೇಳ್ ರಾಮಜಂದ್ರಂ ಪ್ರಿಯದಿ |

ವಿಮಲತಟನಿಯ ದಾಂಟಿ ಬನದೊಳ್ ಪರಾಹಮಂ |

ಸಮಹಾದುರಾಂ ಪೃಷಾಮೃತ್ಯುಮೆನಿಸುವ ನಾಲ್ಕುವಿಧದ ಮೃಗಗಳನು ವಧಿಸಿ ||

ಅಮರಧುನಿಯೊಳಗೆ ಸಾಯನಾಹ್ನಿಕೇಶ್ರಿಯಗಳಂ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ರಚಿಸಿ ಫಲಭೋಜನದೊಳಂ ಹೃದಾ |

ಕ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಸಾರಿ ವಿಹಪಿಯ ನಗುತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಳಂತೆಂದನು || (1)

ಇದು ಮೊದಲು ರಾತ್ರಿ ಬೇರಡೆಯೊಳಿರ್ಪರಾಂ ।
 ಇದು ಮೊದಲೊಡಂ ಪುರಮಂ ನುರಾವನ್ನೆಗಂ ।
 ಸುದತಿ ಸೀತೆಯನು ರಕ್ಷಿಸಿಲೆಳ್ಳುವೆಂದೆ ಆರಿದು ಸದಯ ಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥
 ಪುದಿದ ಸತ್ಯಂಥದಿ ಸುಮಂತ ಪಿಂತಿರಾಗಿದುದು ।
 ಹೃದಯಕ್ಕತೀವ ಸಂಕೇಶಸಂಭವಮಾಮ ।
 ದವರಿಂದಲೆಮ್ಮ ನಗರಸ್ಥರಣೆಯಾಗುತಿದೆ ಬೇಳ್ವೆನೆಂತಾ ಪರಿಯನು ॥ (2)

ನನೆದಪ್ಪಿ ಮರುಗುತ್ತ ನಿಬ್ರಿಯಂ ನೀಗಿ ।
 ಮುಡುನುತಾಪದಿಂದ ತಾಂ ತೊಳಲಾತಿಕ ನಾ ಭರತ ।
 ಜನನಿ ಸಕಲಾಭೀಷ್ಟಮಾಕುತೆಂಬ ಸಂಭವಾದಿ ಹಗ್ಗು ತಿಹಳ್ಳನವರತವು ॥
 ತನಯ ಬರ್ಪನ್ನೆಗಂ ರಾಜ್ಯದಳಲಾಣೆಯಿಂ ।
 ಜನಪನಂ ಬಾಧಿಸಲನಾಥ ವಾರ್ಧಕದೊಳಂ ।

ತನಗೆ ತೆತ್ತಿಗರೊರ್ಪರಂ ಕಾಣದಳಲಾತಿಕ ಪುಲಿಯ ಕಂಡೆರಳೆಯಂತೆ ॥ (3)
 ಚಿತ್ತಾನುಸಾರಿಯಾಹ ಮಗನ ವಿಪಿನದ ಕಡೆಗೆ ।
 ಮತ್ತನಾದರು ಕಳಪಲಾವನೇ ಧರ್ಮಾರ್ಥ ।
 ಮಿತ್ತೆರಕ್ಕಧಿಕಮಾಕಾಮನೆಂದೇ ಮನಕೆ ತೋರುತಿದೆ ಭರತನಿಗೆ ॥
 ಉತ್ತಮದ ಪದವಿ ಕೈಸಾರಲರಸಿನ ತೆರದಿ ।
 ಮತ್ತಾರನುಂ ಗಣಿಸದಖಿಲಸೌಖ್ಯದೊರ್ಪರ ।
 ಮತ್ತಾವು ಐನಕ್ಕೈವಲಯ್ಯಗಂ ಮುಪ್ಪಡಸಿ ಸತಿಯ ವಶವರ್ತಿಯಾಗೆ ॥ (4)

ಪರಿದು ಧರ್ಮಾರ್ಥವೆರಡಂ ಕಾಮಮೊಂದನೇ ।
 ಪರಿಸೇವಿಸುವನಾವನಮ್ಮ ಬೊಪ್ಪನತೆರದಿ ।
 ನರರೊಳಗತಿಗರ್ಹಣೆಯಾಕರನೆನಿಪ್ಪನಿವ ತಪ್ಪಲರಿದೇನೆಂದನು ॥
 ಅರಸಿನಂತಕ್ಕೈವ ಪೊರಡಿವರೆ ರಾಜ್ಯಮಂ ।
 ಭರತಂಗೆ ಕೈಗೈಯಲಶ್ವಪತಿಯಾತ್ಮಜೆಯ ।
 ಪರಮಕಾರಣವಾದವೇನೆಂಬ ವೈಭವ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಬೇಳ್ವೆನೆಂತು ॥ (5)

ಸಿರಿಯ ಮದದಿಂ ಸೊಕ್ಕೆ ಕೈಕೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗದಿಂ ।
 ದರಸನಂ ಬಾಧಿಸುವಳಾ ದುಃಖದಿಂ ತೊಳಲಾ ।
 ತಿರುವ ಕೌಸಲ್ಯೆಯ ಸುಮಿತ್ರೆಯ ಮಹದ್ಬಾಧೆಗೊಳನದಿರಳನುದಿನದೊಳು ॥
 ಎರೆಯರಿಲ್ಲ ದನಾಥರಂಯದೆಡೆಯಲರಸಲ ।
 ಧರಣಿಜೆ ಸಮೇತ ನಾನಿರ್ವ ಬನದೊಳ್ ಪೋಗಿ ।
 ಹರುಷಗೊಳಸವೈಯಾರ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮೆಂದರಿತಮ್ಮ ವಾಕ್ಯಂಗಳ ॥ (6)

ಬೆತ್ತವರ ಚಿತ್ತಕಮಳಾನಂದ ಹರುಷಗಳ ।
 ನಿತ್ತರಿಸುತ ಧರ್ಮ ಪುಟ್ಟಿದಂದಿಂ ಸಲಹೆ ।
 ಬತ್ತರದ ಶೋಕಸಾಗರದ ನಡುಮಡುವಿನೊಳ್ ಮುಳುಗಿಸುವುದಳಲಿನುವುದು ॥
 ಮತ್ತಾವಧರ್ಮ ವೆನ್ನಂ ಪೋಲ್ವ ತನಯನಂ ।
 ಬೆತ್ತಾಕಗಂ ಸುಖಂ ಪಡೆದವರಿಗತಿ ಶೋಕ ।
 ಮಿತ್ತು ಜೀವನಗೈವ ದುರ್ಜನ್ಯಮಂ ಸುಡಲಿ ಫಲವದೇಂ ಬದುಕಿ ಜಗದಿ ॥ (7)

ಸೌಮಿತ್ರಿ ಕೇಳೆಮ್ಮ ಮಾತೆಯರಿಗತಿಶೋಕ |

ಭೀನುಧಾಮವೆತ್ತಿ ಪುತ್ರನಾಮಕೃತು |

ರಾಮನಿವಂ ಪುಟ್ಟಲೀತಕೆಂದಬಿಲ ಜನರಾಡುವರಲೇಕವಿಧದಿ ||

ಈ ಮಹಾದುಃಖಮಂ ವಃಸ್ವಿಸುವರಾರಕಟ |

ತಾಮಸೋತ್ತಮನಾದೆ ನಪರೇರ್ತಿಯಂ ತಾಳ್ಳೆ |

ಕಾಮಚರಣೆಂದೆನಿಸಿತ್ಯ ವಿಧಿಯಾದೆನೆಂಬೆ ತನಯ ಕೇಳು ದುಃಖವರ್ಕೆ || (8)

ಇನಿತುಕ್ಲೇಷವದೇತಕೆನುತಯೋಧ್ಯಾಪುರವ |

ಮೊನೆಗಣೆಯೋಳಾಂ ಸಮಾಪ್ತಗೈವೆ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರ |

ವೆನಕಧರ್ಮಗೈಯದಿಹಪರಂಗಳ್ಳೆಡುವರೆಂಬರಲ್ಪರದಭಯವು ||

ಮನಕಂಡು ಮುಂಗಾಣಿದನುತಾಪಮೆಡೆಗೊಂಡು |

ಬನದಿ ತೊಳಲುವುದಾದುದೆಂದನೇಕಾತುರದಿ |

ವನಜಾಕ್ಷ ಮಾನುಷರ ಲೀಲೆಯಿಂ ಬೇಳುತಿಗ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಭಯದಿ ನುಡಿದಂ || (9)

ದೇವ ನೀಮಾನಸರ ಲೀಲೆಯಂ ಸುಖದುಃಖ |

ಭಾವಭಾವಿತನೆನಿಸಿ ನಟಣೆಗೈವುದರಿಂದ |

ದೇವಿ ಜಾನಕಿ ಪರಿತಾಪಗಳ್ಳೆವಳೆನಗೆ ಭಯಕೋಕ ಮುಂಬರುವುದು ||

ಪಾವನಾಂಘ್ರಿಯನುಬುದು ತನುವಿನೊಳಗಿರ್ಪುದೆ |

ಜೀವ ಧರಣೀತನುಜೆ ಗೆನಗೆ ಮಾತಂತಿರಲಿ |

ತೀವಿದುರುಚೆಂತೆ ಪುಸಿ ನಿರ್ಲಿಪ್ತ ಪರಬೋಮೃ ಕ್ಲೇಷಮೆತ್ತಾಣಿಸು ನಿನಗೆ | (10)

ಜಗತಿಯೋಳ್ ಧರ್ಮಕೋಣೆಯು ಬಂದೊಡಾನುದಿಸಿ |

ಬಗಿದಿಟ್ಟಧರ್ಮಮಂ ಧರ್ಮಸಂಸ್ಥಾಪನೆಯ |

ಮಿಗೆ ಪಾಳ್ವೆನೆಂದಮರರವುಗಳಿಭಯಮಂ ಮೊದಲಿತ್ತು ತಥ್ಯಗೈಯೆ ||

ನಗೆಭೋಗಭೂಮಿಯೊಳಗವತರಿಸಿ ಸುಖದುಃಖ |

ಬಗೆಗಳನುಕರಿಪುದಲ್ಲದೆ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲಗೆ |

ನಿಗಮವಸ್ತುಕಮಾಣೆದೊಲ್ಲೆಯದು ಸಂಕ್ಷೇಪ ಕಾಚೆ ನೆನೆವರಿಂಗವ್ವದೇ || (11)

ಎಂದಬಿಲಮೃದುತತ್ವನೀತಿಯುತ ವಾಕ್ಯಂಗ |

ಛಂದ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಬನ್ನವಗೈಯಲವಧರಿಸಿ |

ದಂದುಗದ ಶೋಕಮಂ ಪರಿದು ಹರ್ಷಾನಂದದನುಭವದೊಳರಲನ್ನೆಗಂ ||

ಇಂದುವಾರಾಣಸಿಯ ಕಳೆತನಕೆಳಸಲಾ ಶೋಕ |

ಬಂಧು ಬಂದುದಯಾದ್ರಿಮಕುಟಮಾಣಿಕಮೆನಿಸ |

ಲಂದು ಸುರನದಿಯ ಸ್ನಾನಗೈದು ರಚಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಯನು || (12)

ತದನಂತರದಿ ಧರಿಸಿ ಕರಚಾಪಮಂ ಬೇಗ |

ಮದಹಸ್ತಿಗತಿಯಿಂದ ಮಾರ್ಗವಿದಿದೈತರುತ |

ಸುದತ್ತಿ ಸೀತೆಗೆ ವಿನೋದ ಕ್ರಮವ ತರುಗಳಂ ತೋರಿನುತಲಾನಂದದಿಂದೆ ||

ಕದನಕರ್ಕರಾಮ ಸೌಮಿತ್ರಿನಹಿತ ಬಹು |

ವಿಧವ್ಯಕ್ಷರಾಡಗಳ ಕಳಿಕಳೆದು ಮುಂ |

ದದುಭುತದ ಫಣ್ಣಿಬನ ಕಂಗೊಳನೆ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರತಿಮೋದಕರಚಿತ್ತದಿ || (13)

ಅತಿವಿಚಿತ್ರದದೃಷ್ಟಿ ಪೂರ್ವಬಲಗಳ ನೋಡು |
ತತಿಹರ್ಷದಿಂದ ಸುರನದಿನೋರ್ವ ಸಂಭವೆಯ |
ರತಿವೋದ ಸಂಗಮಸ್ಥಾನಮಾದ ಪ್ರಯಾಗಮಂ ಕಂಡು ಸಾಮಿತ್ರಿಗಳ್ ||
ಕ್ರತುವಹನ ಧೂಮಮಂಭ್ರಂಕಪಾದಿಶಿ ಕಾಣ್ಬುದಿದು |
ಗಾತಿಗಳಾಶ್ರಮ ಮೆನುತ ತೋರುತ್ತಿದೆ ಚರಮಗಿರಿ |

ಗತಿವಿಡಿದ ಭಾಸ್ಕರನುಮಿಂದಿನಿರಲಿಲ್ಲ ರಲ್ವೇಳ್ಳು ಸಂತಸದಲೆನುತ || (14)

ದೂರದೊಳ್ ವೈದೇಹಲಕ್ಷ್ಮಣರ ನಿಂದಿರಿಸಿ |
ಸೂರವಂಶಾಗ್ರಣಿ ಮುನೀಂದ್ರನಾಶ್ರಮದೆಡೆಗೆ |
ನಾರಿ ಯತಿವಾರಕನ ಕರೆದು ನಗುತೀಂತೆಂದ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರವರು ||
ಧಾರಿಣೀಸುತನಿಹಿತ ಬಂದಿರ್ಪರೆಂಬೀ ವಿ |
ಚಾರಮಂ ಪಾರಿಕಾಂಕ್ಷಿಕ ಚಕ್ರವರ್ತಿಪದ |

ಸಾರಸಕ್ಕರಪಿ ಬಹುದೆನೆ ವಟುಕ ಬವನಿಂದಲೈದಿ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು || (15)

ವರಸುಧಾರಸಪಾಪದಿಂ ತೃಪ್ತಿಯಾದಾತ್ಮ |
ಹರುಷಗೊಳುವಂತಾ ತಪೋಧನಂ ಬಾಲಕನ |
ಪರಮಮಾಧುರ್ಯಾತರವಾಣಿಯಂ ಲಾಲಿಸುತ ನಿಜತಪಃಫಲದ ರಾಶಿ ||
ಕರತಳಕೆ ಬಂದುದಿಂದಿನ ದಿನಂ ಸುನಿಸಮಂ |
ದಂದು ವೇಗದಿ ಪ್ರವೇಶಂಗೈಸವೇಳ್ಳುಮೆಂ |
ದೊರೆಯಾಲಾವಟುಕ ವೇಗದೊಳ್ಳುನಿ ಶ್ರೀರಾಮನಡಿಗೆ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು || (16)

ವಟುಕ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕಾಗ ವೈದೇಹಿ ಸಹ |
ನಿಜಲ ಲೋಚನಮಿತ್ರನಾಶ್ರಮವನೊಳಪೊಕ್ಕು |
ಫಟಿತ ಸವ್ಯಕ್ತಪ್ಪನ್ನಾನಕಲಿತಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ನಿಸಗೋತ್ರಸಾಮಂಗಳ್ ||
ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರಪೂರ್ವಕದಿಂದಲಭಿಮುಖ |
ನಟನೆಯಂ ಕಂಡು ಮುನಿಪತಿ ಯಮಿತಹರ್ಷನಂ |

ಪುಟಿತ ಮನದಿಂದೆತ್ತಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಪಂಪರಿಯ ನುಡಿಯಾಲುವಚರಗೈದನು || (17)

ಮತ್ತಮುನಿರಾಯನತ್ಯಾನಂದನಂದೋಹ |
ಮೊತ್ತರಿಸೆ ರೋಮಾಂಜಮಾಗಿ ಮೈಮಗೆದಾರ |
ಘೋತ್ತಮಂಗರ್ಘ್ಯಪಾದಾಚಮಾನಂಗಳಂ ಗೈಯಲನುಗೈಯ ನೋಡಿ ||
ಪೊತ್ತಲ ಮೆನುತಲುವಚರಣೆಯಂ ನಿಲಿಸಿ ಮುನಿ |
ಪೋತ್ತಮನೊಳಿಂದ ನಯಮಿರಾಯಾ ಸ್ತೋನತಿದೇಂ

ಚೆತ್ತವಿದಮುಪಚಾರಗೈಯಲಿಚ್ಛೆಬೆಯನಗೆ ಹೈತ್ರಕಾಲಜಾತಗೆ || (18)

ಅರನ ದಕರಥನುದರದೊಳು ಪುಟ್ಟ ಸಕಲಸುಖ |
ಭರಿತನಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ರನ್ನೆಗಂ ಧರಣಿಪೊಳ |
ಲಿರೆಯನಾಗೆಂದೆನೆಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ರಾಕ್ಷಣದಿ ಕೇಳು ಭರತನ ಮಾತೆಯು |
ಸ್ಮರಿಸಿ ಪೂರ್ವದ ವರಗಳನು ಪಂದರಾವಚನ |
ದುರುಚಿಯಿಂದವನುಯಾಚನೆಗೈಯಾಲಾ ದಿವ್ಯ |

ಪುರುಷ ಧರ್ಮವ ವಿಸರಲಳವಲ್ಲ ದಾರಾಜ್ಯಮಂ ದಯದಿ ಭರತಗಿತ್ತು || (19)

ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರಾಧ ಬಸದೇಳಗಿದ್ದು ಬರ್ಪದೆಂ |

ದಧಿವನ್ದ್ರಣೆಯಿತ್ತೊಡಂ ಬರ್ಪನೆಂದೆನಲು |

ಸುವತಿ ಜಾನಕಿ ಸುಮಿತ್ರಾ ತನಯರ್ಪರಂ ಬಂದರೆಡೆವಿಡೆ ಮೌದವಿ ||

ಸದಯನಿವ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಯೊಕೆ ಧರಣೀತನುಜೆ |

ಪದಪಯೋಜಾನಾಚರನಾನೆಂದು ಚಿತ್ತದೊಳ್ |

ಚದುರಿಂದ ತಿಳಿದನುಗ್ರಹಸವೇಳ್ಳೆನೆ ರಾಮಾಚಂದ್ರನೊಳ್ ಮುನಿನಾಡಿದನು || (20)

ಭವದೀಯಾಚರಣಕರಾಣದೊಳ್ಳರಿದೆನೀಲೋಕ |

ವಿವರಗಳನೆಲ್ಲಮಂ ನಿನ್ನುಪಾಸನೆಯಲುದು |

ಭವಿತಮಾಗಿಹ ಪ್ರತೀಚಿದಿಷ್ಟಿಗಳ ಬಲದಿ ಕಾಲತ್ರಯಾವಸ್ಥೆಯಾ ||

ಭವಣೆಯಂ ತಿಳಿದೆ ಪರಬೋಮ್ಮ ಲೋಕವ ಪೊರೆಯ |

ಭುವಿಯೊಳವತರಗೈದು ದಂಡಕಾರಣ್ಯ ಸಂ |

ಭವಯುಗಗಳಂ ಸಲಹಲೈತರುವನೆಂದೆನಗೆ ಬಿಡಿ ವೇಳ್ವ ಪೂರ್ವಯುಗದಿ || (21)

ಅಂದಿಂದಲಾನಮಿತ್ರ ನೇಮದಿ ಭವಜ್ವರಣ |

ಸಂದರ್ಶನಾಕಾಂಕ್ಷೆವಿಡಿದು ತಾವಕನಾಮ |

ಬೃಂದಂಗಳಂ ಪಿಡಿಯುತ್ತಿಭಕ್ತಗೈಮದಕೆ ಕರುಣಾಳಂಗಳ ದೇವನೆ ||

ಬಂಧಿಸಿ ಜಪಾಭರವ ಚೀರವಾಸಗಳಾಟ್ಟು |

ಜಂದದಿಂ ಕರುಣಾಪಮಂ ಧರಿಸಿ ಸೌಮಿತ್ರಿ |

ಒಂದೆಸೆಯ ವೈದೇಹಿನಿಹಿತ ಕಂಗೆಸದೆ ಕೃತನುಫಲಂಗಳಂದೆ || (22)

ಸರ್ವಭೂತಾನಾಸ ನೀಲಮೇಘದ್ವಯ |

ಪೂರ್ವದೇವಾಂತಕ ನಿರಂಜನ ನಿರಾತಂಕ |

ಪರ್ವತಾತ್ಮಜೆಯ ಮಾನಸದೀಪ ಮುನಿತಾಪಹರಣ ನಿಜಚರಣಕರಣ ||

ಕರ್ವನೀರೇಷಭವಕೇಶವಾಧ್ಯರು ಮಾಳ್ವ |

ಖರ್ವವಾಚಾಮಗೋಚರ ಚರಾಚರಪೂರ್ಣ |

ನಿರ್ವಾಣವಕ್ಷ್ಯ ದ್ವಿಜಸಂರಕ್ಷ್ಯ ಚಿನ್ಮಾತ್ರ ನೀ ಕಣಾ ಪರಮ ಪುರುಷ || (23)

ವ್ಯಾಪಕ ನಿರಂಜನ ಪುರಾಣಪುರುಷ ಚಿತ್ತ |

ಗೋಪಿಕಾನಂದಸ್ವರೂಪ ಶಾಸ್ತ್ರತ ನಿಖಿಲ |

ರೂಪಮಾನಕ್ರಿಯಗಳೆಲ್ಲದುದ ಪರಬೋಮ್ಮ ನೇದಾರ್ಥ ವೇದರೂಪ ||

ತಾಪಹರ ಹರವಿಡ್ಲು ಸೃಷ್ಟಾಪ್ತಿದಿರೂಪ ನಿ |

ರ್ತೀಪ ಗಂಗಾಜನಿತಚರಣಪಂಕಜ ಚಿತ್ಸ್ವ |

ರೂಪ ಪಾವನ ಪಾವನಾಂಭ್ರಿಯಾಗ ಸನಕಾದಿಮೌನಿ ಹೃದಯಾಬ್ಜದೀಪ || (24)

ತರಿದು ಭೂಭಾರಕರ ಪೊರೆದವಿಳಧರ್ಮಗಳ |

ಸರರೂಪನಾಂತು ಗುಣಶೃಂಗಂ ಬಂದು ಸೈವ |

ಪರನುದರಸಂಭೂತನಿಸಿ ಮಾನುಷನಂತೆ ಪೋಹಿಸಿ ಜಗತ್ರಯವನು ||

ಜರಿವಯಲ್ಲದೆ ದುಃಖಸುಖಲೇಖಮೆಂಚೆರಡು |

ಪೊರೆಯ ವುದ್ದವುಬೆ ಭವದೀಯಾಧ್ಯಾನಂಗಳಂ |

ದರಿತಿರುವೆ ನೆಲ್ಲಮಂ ವಂಜಿಸದೆ ಕರಣನಂ ಸಲಹು ದಯಾದಿಂದ ಪ್ರಿಯದಿ || (25)

ವಿಸ್ತೃತ ರಘುವರನ ಚರಣದ್ವಂದ್ವಗಳ ತೋಳೆದು |

ಮನದೊಳೆಯ ಪೋಷಮಟ್ಟು ಮಸ್ತಕಾಗ್ರದಿ ತಳೆದು |

ತನಯಾಭಿಷ್ಯಾದಿಗಳಿತ್ತು ಸಂತಸವೆತ್ತು ತುತಿಸಿದಂ ಮಗಳು ನೆತಿಸಿ ||

ಸನಕಾದಿಮೌನಿಜನವನುದಿನದಿ ಜಾನಿಸಲೆ |

ಮನದ ಕೊನೆಗಂಟದೀ ಚರಣದಯಾದಿಂದೆನ್ನ |

ಮನೆಯೊಳಂ ಕಂಡೆ ನಾನೇನು ಧನ್ಯಂ ಮಾನ್ಯ ನೀಜೀವದೊಳಗೆ ದೇವ || (26)

ಉಂಗುಟಾಗ, ದಲಮರಧಾನಿ ಜನಿಸಿಲೋಕರಘ |

ಸಂಗಮಿಲ್ಲದ ತೆರದೊಳಿಬಿಳಿಲೋಕಂಗಳ ಬೆ |

ಡಂಗಿನಿಂ ಪಾವನೀಕೃತಗೈದಲಾ ಜಲವನಭವ ಮೌಳಿಯಾಲಿ ಧರಿಸಿ ||

ಮಂಗಳಪ್ರದನಾಮಾನಿಸಿದಂ ತಾವಕ ಪ |

ದಂಗಳಂ ಕಂಡೆ ಕೃತಕೃತ್ಯ ನಾನಾದೆ ಭವ |

ಪಿಂಗಿತೆಂದತುಲ ಸಂತಸದಿ ನುತಿಸುವ ಮಾನಿಪಗಜಪೌತ್ರನಿಂತೆಂದನು || (27)

ಮುನಿತಲಕ ನೀಂ ಗೈವ ಸಂಸ್ತವದೊಳಂದೆನ್ನ |

ಮನಕತೀವ ಸುಹರ್ಷ ಸಂಭೂತವಾಂತು ನಿಜ |

ನೇನಕದೇನುಂಟು ಯಾಚಿಸಲೀವೆನೆನೆ ಮೌನಿ ಕೈಮಾಗಿಯಾತಿಂತೆಂದನು ||

ಇನುಕುಲಾಗ್ರೇಷ ಬೇಡುವೆನೊಂದ ಮಾಡು ಬಂ |

ದಿನಗೆ ಮರೆಯಾಗದೊಲ್ ಭವದೀರುಮೂರ್ತಿ ನಿಂ |

ದನವರತ ಹೃದಯಾಬ್ಧದೊಳಗಲವಿರುವಂತೆ ಪಾಲಿಸೆ ರಾಮನೆಂದಂ || (28)

ಜಗದೊಳುಳ್ಳಿಬಿಳವಸ್ತ್ರಗಳ ಸಂಯಮಗಳಂ |

ಬಗೆಬಗೆಯೊಳರಿತು ಮನ್ಮಥಯೆಯಂ ಪೊದ್ದ ಗೊಡೆ |

ದಗಣಿತದ ಮತ್ತ್ರಸಾದ್ಯಕಮಂಜರ ನಿನಗದಿದ್ದೆ ? ಯಂದಿಗುಪೊದ್ದದು ||

ನೋಗಿಸಿರುವುದೀ ಮೂರ್ತಿ ಬಗೆಯ ರಗಲದೆ ಸರ್ವ |

ರೋಗುಮಿಗೆಯೆನಿಪ್ಪನಿದ ತಪ್ಪದೆಂದಭಯಮಂ |

ನಿಗಮಗೋಚರ ರಾಮಚಂದ್ರ ನಾ ಮೌನಿವರಿತ್ತನತಿಕರಾಣಂದ || (29)

ಭಜಕಗೀಪರಿಯೊಳಭಯವನಿತ್ತು ಮೆಂದಿನೊಲ್ |

ಭಜಿಸಿ ಲೋಕಾಚರಣೆಯಂ ಮನುಷ್ಯದ ತೆರದಿ |

ಸುಜನನನ್ನುತ ಮಾಮೌನಿ ನಿಮ್ಮಯಶ್ಯಾಲೆ ? ಯಿಂದಾನು ಧನ್ಯನಿಸುತ ||

ವಿಜಯಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಗೈದುದು ಭವತ್ಸಲ್ಲಾಪ |

ಮಜಪದವಿಯಂ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ ಕೈಗೈಸಿ |

ರಾಮನೋರಥ ಗೈದುದೇಂ ಬೇಳ್ವೆನಿಸುತ ಲುವಚರಿಸಿದಂ ಮಾನಿನಾಥನಾ ||

ದೊರಪ್ರಿಯಾತಥಿ ರಾಮನೈತಂದ ನಂದರಿದು |

[(30)

ವರಮೌನಿ ಯರ್ಘ್ಯಪಾದ್ಯಾಚಮನ ಪುಷ್ಪಫಲ |

ವೆರದೊಪಚಾರಂಗಳಿಂದ ಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಪರಪ್ರೀತಿಯಾಲಿ ಪೊಗಳ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿತ್ರಕಥೆಗಳ ಬೇಳುತಾನಂದ |

ಭರಿತನಾರಿದಂ ಭರದ್ವಾಜಮಾನಿ ರಾಮ |

ಪುರದಧೀಶೋಳಾ ಸಂಭಾಷಣಂ ಗೈದುತ್ತ ಕಳೆದನಾ ಯಾಮಿನಿಯನು || (31)

(ಸಂಧಿ 17 ಕೃತ್ಯ ಪದ 389)

ಹದಿನೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂತನೇ || ಹರಿದಶ್ಯನಂವನೆಯ ದಾಂಟ ಪಂಥಾನದೊಳು |

ಮೆರೆವ ಪಟವಿಟಪಿಯಂ ಕಂಡು ತತ್ವಾವ್ಯಯ |

ನಿರುತ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕ ನಡಿತಂವ ನಿಂದೀವರಾಕ್ಷ ದಯದಿ |

ಅಂಬುಜದಳಾಯತೇಕ್ಷಣಿ ಕೇಳು ಮೌನಿನಿಕು |

ರಾಂಬದೊಳ್ ಬೆರೆದಮಿತಕಥೆಗಳಂ ಬೇಳುತಿರ |

ಅಂಬುಜಾರಾತಿ ಪಕ್ಷಿ ಮದ ಕಡಲಂ ಸಾರಲನ್ನೆಗೊ ದ್ವಾದಶಾರ್ಕ ||

ಬಿಂಬ ಪೂರ್ವೋದಧಿಯ ಸುಜ್ಯೋತಿ ಕತ್ತಲೆಯ |

ದೊಂಬಿಯಂ ತುಳುವುತದಯಾಚಲಾಗ್ರವ ನಿಲ್ಲ |

ಅಂಬುಜೋದರ ತಪೋಧನರೊಡನೆ ಸಂಗಮಸ್ಥಾ ನೈಕೈತಂವ ನೊಲಿದು ||

(1)

ಸ್ನಾನಾಹ್ನಿಕ ಕ್ರಿಯೆಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸಕಲ ಸ |

ನ್ಯಾಸದಿಂ ಮುನಿತಲಕಗಂಧನಮಿಸಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದು |

ಸಾನಂದದಿಂದ ಸಂಯಮಿಗೆ ವಿಶ್ವಾಸಿಸಿದ ದೇವ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷ ||

ಅನಿರ್ವರೊಂದುತಾಣವನರಿಪವೇಳ್ಳುಮೆನ |

ಲಾಸರೇಳನ ನುಡಿಗೆ ನನುಗುತ್ತ ಋಷಿವಿವಹ |

ಮಾನಿತಭರದ್ವಾಜ ಮುನಿನಾಥನಿಂತೆಂದ ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂದ ||

(2)

ಅಮರಾಪಗಾಪ್ರಣಿಯಮುನಾನುಡಿಗಳಲ್ಲಿ |

ವಿಮಲಸಂಗಮಶುಭಾಶ್ರಮ ವಿಶ ಪ್ರಯಾಸಗಮಿದ |

ಸುಮನಸರೊ ಬಯಸುವರನೇಕಸಂತೋಷದಿಂದಿರ ತಾಣ ಬೇಕೆನ್ನುತ ||

ನಮಿತಾಮರೇಂದ್ರ ಸತರಕ್ಷಣದಯಾಸಾಂದ್ರ |

ರಮಣೀಯವಾವನ ಸ್ನಾನದೊಳಗಿರ್ದೆಮ್ಮ |

ಕ್ರಮನಿವಾರಣಾಗೈಯವೇಳ್ಳುನಲ್ವಾ ಮುನಿವಗಿಂತೆಂದನಂಬುಜಾಕ್ಷ ||

(3)

ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಕುಭಸ್ನಾನಮಹಾದಾರ್ಯಲೋ |

ಕೋತ್ತಮರು ದಯದಿಂದಲಿಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಿಸಿರಂದು |

ಮೋತ್ತಗೊಂಡೈತರ್ಪಣ ಜನರನಲ್ವಾಪಸಂಕೇತಹರ್ಷಂಗಳು ||

ಸುತ್ರಿಗೊಂಡವವಖಲಭೋಗಂಗಳುಮ ಮುನಿ |

ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ರ್ಪಣಿಗೆ ಸಂಸರ್ಗದೋಡ ಋಷಿ |

ಸತ್ತಮನೆ ವಿವರನರಮಣೀಯ ಸುಸ್ತುಲವೊಂದ ಸೂಚಿಸೆನೆ ಯತಿ ನುಡಿದನ ||

(4)

ತಾತ ಕೇಳಲ್ಪಿಂದ ಮೂಗಾವುದವ ದಾಂಟ |

ಜಾತರೂಪನಿಕಾಕಕೂಟವಿಕ್ರಾಂತಬೋ |

ದ್ಯೂತನಾನಾವೃಕ್ಷ ಮೃಗಪಕ್ಷಿ ಸಂಘಾತದಿಂದವಿತ್ತರಮೃಗಮಿಸಿ ||

ವಾತಾತರಂಗಳುದಟಳಮಿಲ್ಲ ದತಿಸುಖ ಸ |

ಮೇಷಂ ಗಂಧಮಾಪನದಲಿ ಸಂಗೊಪ್ಪ |

ವೈಶ್ಯ ತದ್ವ್ಯಾಕಾಂಕ್ಷನದ ಪೊಳಪೂಂಪು ರಾಜಪ್ರಭು ಮೇರುಗಿ ತೋರುವಂತೆ ||

(5)

ಆಗಿರಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸಿದಂಗಳಿಬ ಸುಖಸಂಪ |
 ದಾಗುವುದು ಲೇಖಪಾತಕ ಚಿತ್ತನಂಭೂತ |
 ಪೂಗದೆಂದಿಗನುತ್ತ ಲರಿತುತಾಪನವರ್ಯರಾ ಕೈಲಕೂಟಂಗಳ
 ಭೋಗಮಂದಿರಗೈದು ಬಿಡದಿರ್ಪರದರಿಂದ |
 ರಾಗ ವೆಗ್ಗುಳಿ ಸುರಕೆನ್ನರಾದಿಗಳಲ್ಲ |
 ರಾಗಿರಿಯ ನಗಲದನವರತ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆ ನತಿಶಯವವು ||

(6)

ಅಲ್ಲಿ ವೈದೇಹಿನಹ ಸುಖದಿಂದಲಾನಂದ |
 ದಲ್ಲಿರಲ್ಪಹುದೆನುತ ಬೇಳೆ ತಪೋನಿಧಿಯ |
 ಸೊಲ್ಲ ಕೇಳತ ಹರುಷದಿಂದಲಭವಾದನಂಗೈದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಟು ||
 ಅಲ್ಲಿಂದ ಸೂರ್ಯಸಂಭವೆಯ ತಟದಿಡೆಗೈದಿ |
 ಬಲ್ಲ ಹರದಿನೆಯಿಂದ ಶೈವಲಿನಿಯಂ ದಾಂಟಿ |
 ಜೊಲ್ಲೆ ಗಂಗಳ ಜೊಲು ವೆ ಜಾನಕಿಯನೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ||

(7)

ಬರುತ ಬದೆಯ ವನವ ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಮುಂದೆನೆಯ |
 ಮೆರೆವ ನೀಲಾಭ್ರನೀಕಾಕವತೀತಪುತ |
 ತರುಗಳರಸೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ವಜ್ರವೃಕ್ಷಸಾಕ್ಷ್ಯವೆನ್ನ ಹೇಳನಂತೆ ||
 ಧರಣಿಜಾತೆಯು ತೀವ್ರಹರುಷದಿಂದಭವಮಿಸಿ |
 ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಪಾರ್ಥನಗೈದು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |
 ದೊರದಳೆ ನೈಗೋಧಪಾದಪೋತ್ತಮ ಸಲಹು ವೇರಹವಿಯೊಳಗೆನ್ನುತಿ ||

(8)

ವನವಾಸಮಂ ಕಳೆದು ಸುಖದಿಂದ ಪಿಂತಿರುಗಿ |
 ಮನೆಗೆ ಬಪ್ಪವಸರದಿ ಮಂಗಳವ್ರದಮೆನಿಪ |
 ಸಲೆಗಳಂ ಫಲಸೇಧು ಪಕ್ವಾನ್ನಪಾನಂಗಳಿಂದರ್ಜನಂ ಗೈವೆನು ||
 ಎನುತ ಪಾರ್ಥನಗೈದ ಜಾನಕಿಯ ದಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ಲಿನವಂಶ ಕೇತು ಸೌಮಿತ್ರಿಯೊಡನಿಂತೆಂದ |

ವನಿತಿ ಸೀತೆಯನು ಕರೆದೆಯ್ದು ಮುಂಗಡೆಯ ಪಿಂತಾಂ ಬವ್ವೆ ನೋಡುತೆನುತೆ ||

(9)

ಮುಂಗಡೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ವೈದೇಹಿಯನಡೆಯ |
 ಸಿಂಹವಕ್ರಮರಾವ ಮೆಲ್ಲಡಿಗಳಡುತನತ |
 ವಂಫವಣೆಯಂ ಕಂಡು ಸರ್ವಲೋಕಾನಂದಗೊಳುತ ಭುಲೈಸುತಿರಲು ||
 ಅಂಗನಾಮಣಿ ಸೀತೆ ಯಾವ ಫಲಪ್ರಪ್ತಗಳ |
 ನಂಗೀಕರಿಸಿ ಕೇಳಲಡಿಗಡಿಗ ಸೌಮಿತ್ರ |
 ಹಾಗದೀವ್ರವಲಾ ಬನಂಗಳೊಳ್ ಜನಿಸಿದರನೇಕ ನಂತೋಡದಲ್ಲ ||

(10)

ನುಡಿವ ಗಿಳಿಗಳನೊಂಪು ನಡೆವಂಜಿಗಳ ಗುಂಪು |
 ಮಿಡಿವ ಮರುತನೆ ತಂಪು ತೊಡರುವಳಗಳ ವಂಪು |
 ಸಡಗರದ ಪಂಜಮಧ್ಯನಿಗಳಂ ಪಾಡುತಿಹ ಕೋಲಿನವನದ ನುಂಪು ||
 ಬಿಡಗ ಬೀರುವ ಸೂರ್ಯಸುತೆಯ ತಟನಂದನದೊ |
 ಳಡಿಗಡಿಗಿ ಹನಿಸುತ ವಿನೋದಗಳ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ನಡೆದಾಡಿನಮೀಳಕ್ಕೊಳಮಾತ್ರವನಲ್ಲಿ ವರು ವಾಲ್ಮೀಕಿಯರೊಳು ||

(11)

ಮಾಡಿ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನಾದಿಗಳ ವಕ್ಯಫಲ ।

ಮೂಡಿ ಸುಖನಿದ್ದೆಯಿಂ ಪವಡಿಸಿದರನಿತರೋಳ್ ।

ಮೂಡಗಡಲಿಂ ದೋಗಯಲರ್ಕ ನೆಚ್ಚ ತ್ತಾಗ ನಿಕಿಯ ಜಾಗರದಿಂದಲಿ ।

ರೂಢಿಯೋಳ್ ಮಲಗಿರುವ ಲಕ್ಷ್ಮಣನನಿಚ್ಚರಿಸಿ ।

ಮಾಡಿ ಸ್ನಾನಾದ್ಯುಪಲಕ್ಷ್ಯಗಳಂ ಬಿಡುವ ।

ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿದರು ಪಥವಿಡಿದು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಾಶ್ರಮಕ ಮೋದದಿಂದ ॥ (12)

ಸುರಪನಂದನದಂತನೇಕಫಲವೃದ್ಧಸಂ ।

ಭರಿತವನಾದಿನದಗಳಲೆ ಸೆವ ಮೌನಿಗಳ ।

ಪರಮಪಾವನಿತ ಕುಭವಾಣಿಗಳನಾಲಿಸುತ್ತಲೊಳಪೊಕ್ಕು ದ್ವಿಜನಿವಹದಿ ।

ಮೆರೆವ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮುನಿಯಂ ಕಂಡು ಮೈದೇಹಿ ।

ವೆರದು ಚರಣಂಗಳಂಗ ಭಿನಮಿಸೆ ರಾಘವನ ।

ಪರಮಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯಂ ಕಂಡು ಹಗ್ಗಿದಂ ಪ್ರಾಚೇತಸಂ ಮುದದೊಳ್ ॥ (13)

ಕಂದರ್ಪನಿಭರೂಪಿನಮಿತಪ್ರತಾಪನಂ ।

ಬಂಧುರದ ನುಣ್ಣುರದ ಸುಸಹಾಕಲಾಪನಂ ।

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಮೈದೇಹೀ ಸಹಾಯನುಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸಂಸೇವ್ಯನು ॥

ಮುಂದೆನೆಯೆ ಗೋಚರಿಸಲೀತನೆ ರವಾನಾಥ ।

ನೊಂದರಿತು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಋಷಿನಿವಹಸಹಿತೆಮ್ಮ ।

ಚಂದದಿಂದರ್ಘ್ಯಪಾಪ್ಯಾಜಮಾನಂಗಳಿಂ ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳಿ ನುತಿಸಿ ॥ (14)

ಮಧುರತರಫಲಮೂಲಕಂದಂಗಳಂ ತಂದು ।

ಮುದದಿಂದಲಿತ್ತು ಸತ್ಕರಿಸಿ ಮತ್ತು ಪಜರಿಸಿ ।

ಸದಯ ಸುಖೇಮವೆ ಧರಾತಳಕ್ಷೇಮಕಂದೈತುದಿರೆನುತ ನಯದಿ ॥

ಪದುಮನೇತ್ರನ ಮನುಷ್ಯೋಪಚಾರಗಳಂದೆ ।

ಹೃದಯಹರ್ಷಂಗಳೊಳ್ವೊಲಿಸಗಲಾ ಮುನಿವರನೆ ।

ಮುದದಿಂದಲೀಕ್ಷಿಸುತ ಶ್ರೀರಾಮನಿಂತೆಂದ ಮುಂತವ್ವ ಕಪ್ಪಮೊಂದ ॥ (15)

ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದಾನು ಬನಕೆ ನಡತಂದ ಸಂ ।

ಗತಿ ದಿವ್ಯಚಿತ್ತಕಂ ವಿವಿತ್ತಮುಂಟಾದರೀ ।

ಸತಿ ಸಹಿತನುಬದಲಿಪೂರ್ವಾಸಮಂ ತೋರೆ ಕೆಲಕಾಲಮಿದು ಬಳಕೆ ॥

ನುತಿಸಿ ಮುಂದೈದುಮೆನೆನುತ್ತ ಬೇಳದ ನುಡಿಯ ।

ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಕೇಳಿ ನನುಸಗುತ್ತಲಂತೆಂದ ।

ಕ್ಷೇತಿಸುತಾರಮಣ ಸಪ್ತನನಿಜಯಸಂಸ್ಕರಣ ಬೇಳ್ವೆ ಕೇಳ್ವೆ ಬುಧಶರಣ ॥ (16)

ನೀನೆ ನಿಖಿಲಾವಾನನಿಲಯವಾದರು ಲೋಕ ।

ಸಾನಂದದಿಂ ಭವಸ್ಥಾನ ಧರಣಿಜೆಸಹಿತ ।

ಮಾನಿರ್ಪರೊಂದು ನೀಯವ ತೋರ್ಪದೆಂದೊರದರದೇನ ವಿಜ್ಞಾನಿ ಸುವೆನು ॥

ಮಾನಹಾನಿಯುಂಳಿದು ಮಗುಳಿ ಮೈರಗಳಳಿದು ।

ಹೀರೋತ್ತಮಾಂಗಳೆಲ್ಲಾಳಿದು ಬಿಡುತ್ತನಂ ।

ಸ್ನಾನಮಾನನ ನಿಯತಮಂದಿರಂ ಭವದೀಯ ಚರಣಮಿವೃದಕ ಜೀಯ ॥ (17)

ಭವದೀಯ ನಾಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪನಿತಿ ।

ಭವರಹಿತ ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿಗ್ನೈಹ ನಿಜಾನಂದ ।

ಒಪವಿಕೆಯಾಂತು ಧರ್ಮಧರ್ಮಗಳನುಳಿದು ಭವದೇಹಕರಣಮೆನಿಸಿ ॥

ಶಿವಕಾಂತಿಯಂ ವಹಿಸಿ ಹಮ್ಮುಬಿಮ್ಮುಗಳುಳಿದು ।

ನವಲೋಕ್ಷಕಾಂಚನ ಸಮಾನಬುದ್ಧಿಯೊಳು ಮೆ ।

ತ್ರುವಿರಳಾಚರಣಸಂಕಲಿತ ಮಾನಸಮದುವೆ ಮಂದಿರಂ ಮನುಕುಲೇಶ ॥ (18)

ಪೊಂದಿ ಹಿತಮಂ ಹರ್ಷಗೊಳದೊಡ್ಡಂಘಟಿಸಿ ।

ತೆಂದು ದುಃಖನದೆ ಸಂತತನಿವೃತ್ತೇಜದೊಳು ।

ಪೊಂದಿಸಿಯೆ ಮಾನಸವ ಮಗುಳೊಂದನರಿಯದಾನಂದದಿಂ ತುಟ್ಟಿವಡೆದು ॥

ಸಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಭೂತಾವಾಸ ಪರವಸ್ತು ।

ವೊಂದೆನುತಲರಿತು ನಿರ್ದ್ವಂದ್ವ ನಿರ್ಲಿಪ ಗುಹಿ ।

ಮೊಂದರಹೃದಯ ಮತ್ತಾವಗರೋಳ್ ಸೀತೆಸಹಿತ ನೀ ನಿರ್ವೃದನಘಾ ॥ (19)

ನಿರತಬಡದಭ್ಯಾಸದಿಂ ದೃಢೀಕೃತಮಾದ ।

ಚರಣಸೇವಾಸಕ್ತನಿಷ್ಠೆಯಿಂದನವರತ ।

ಪರಮಕೀರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾಪವಿರಹತಮೆನಿವ ಶಾಂತಮಾನಸವು ನಿನಗೆ ॥

ಪರಮಮಂಗಳಗೃಹಂ ನಿತ್ಯಕರಕೇಳೆನಿವ ।

ನೋರವೆನೀಂ ಭವದೀಯನಾಮ ಮಹಿಮೆಯ ಮಹ ।

ಜ್ಞಾತಿಯನು ನಾ ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿಯಾದುದೀ ಜ್ಞಾನಾಮ ಪ್ರಭಾವಮಲ್ಪೆ ॥ (20)

ಅವತರಣವಾಯಿತು ದ್ವಿಜಕುಲದೊಳಗೆ ಮತ್ತಖಿಲ ।

ಕುಮಲಯ ತಿರಸ್ಕಾರವಾಚಾರ ಕೃತ್ಯನಂ ।

ಭವಮಾದುದೆನಗೆ ಕೂದ್ರಾಂಗನೆಯರನವರತ ಸಂಸಾರಗೈವೃತ್ತಿರಲು ॥

ಕುವರರುದುಭವಿಸಿದರನೇಕರವರಂ ಪೊರೆಯೆ ।

ನವನಿಸಿತು ಜೋರರೋಳ್ ಸಂಗಮಂದರಿಂ ತಾನು ।

ಪಿವಿಧ ಕಸ್ತೂರಗ್ರಗಳ ಧರಿಸಿ ಹಂಸಾರ್ಕರ್ಮದೊಳಗೆ ಕಮನಂತಾದೆನು ॥ (21)

ಕುಲಕಾಲವಿಾಪರಯೆ ದಿನಗಳೆಯಾತಿರಲೊಂದು ।

ಜ್ವಲನ ಮೇಲಾಕಾರಮೆತ್ತಂತೆವಾಸರ ।

ಕುಲಶಿಖಾಮೃಗಗಳೈತರುತಿರಲ್ ಮಾರ್ಗದೊಳ್ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂದ ॥

ನಿಲುನಿಲಿಲ್ಲಗೆ ಪೊಪಿರೊಂದು ಘರ್ಷಣೆಗೈಯು ।

ತುಲಿಯುತ್ತೈತರುವದಂ ಕಂಡು ಭಯಮಂ ಕೊಂಡು ।

ಜಲತಮಾನಸ ಮೆನಿಸುತಾಗ ಧೈರ್ಯದೊಳೆನ್ನ ಬೆಸಗೊಂಡರತಿವಿನಯದಿ ॥ (22)

ಪಾರುವಾಕವು ದುಷ್ಟಕಬರಜನಕೃತ್ಯವಾಘ್ರ ।

ಪಾರಮಂ ಕೈಕೊಂಡೆ ಯಾತಕನಲಾನಂದೆ ।

ನೋರಂತೆ ಪಸಿಯಿಪ್ಪ ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲರಂ ಪೊರೆಯಲೋನುಗಮನುತ್ತ ॥

ವೀರ ನೀಂ ಗೈದ ಪಾತಕ ಗುತಾದಿಗಳಿಗೆ ।

ಸಾರುವದೊ ಮಗುಳಲ್ಲವೋ ತಿಳಿದು ನೋಡೀವಿ ।

ಚಾರಮಂ ಕೇಳ್ದು ಬಹುದೇವಲಾನು ಜವದಿಂದೆ ಗೃಹವ ಸಾರಿದನು ಬಳಕೆ ॥ (23)

ಸತಿಸುತಾದ್ಯುಖಲರಲ್ಲರ ಕರೆದು ನಾಂಗೈದ |
 ಪ್ರತಿದಿನದ ಏತಕವನಲ್ಲರಂ ಪಂಚಿಕೋಂ |
 ಡತಿಕಯಾದೊಳ್ ಸುಭವಿವ್ವೆ ವೋಮೇ ಣ್ಣ ಮೋವೇಳ್ವದಿನಲಿಲ್ಲ ಕೂಡಿ |
 ಕತಿಪಯಾಲೋಚನಂಗೈದು ನಿಶ್ಚಿತಮಾದ |
 ಮತಿಯಿಂದ ಬೇಳ್ವರನುದಿನ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳ |

ಪ್ರತಿದಿನರ್ ಕೂಬವೆಲ್ಲದೆ ದೋಷವೆಮಗಿಲ್ಲನುಡಿ ಪೊಲ್ಲ ಪೋವುದೆನುತ || (24)

ಕೇಳಿ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಭಯದಿಂದ ಪಥವಿಡಿದು |

ತಾಳುದುರಾಚಿಂತೆಯೋಳ್ ನಿಗಲುವೆಡೆಗೈದಿ |

ಬೇಳಿ ವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಕರಬಾರದಗಳ ಬಿಸುಟು ಪೊಡವೆಟ್ಟು ದುಃಖದಿಂದ ||

ಬೂಳತನದಿಂದ ದುರಾಚಾರಕರ್ಮದಿ ಕಮಂ |

ಗಾಳಾದೆ ನಿರಯಗಳ ನೆನೆಮ ನಡುಗುವ ಚಿತ್ತ |

ದಾಳಾಪಮಂ ಕಳಿಸಿ ಬದುಕೆಪುದು ದಯವೆರಸಿ ಮಾಳ್ವ ದುಷ್ಕೃತಗಳೊರಸಿ || (25)

ಎನುತಲತಿದೈವ್ಯದಿಂದೆರಗಿದೆನ್ನಂ ನೋಡಿ |

ಮುನಿಗಳ ತಿಕರಾಣದಿಂದ ನುಡಿದರೇವೇಳ್ವನಿನಗೆ |

ಫನತತ್ವವಾಗಮಂ ಫಲಿಸಿತು ಪದೇಶಿಸುವೆಮಿತನುಬವಹ ಮಂತ್ರಮಂ ||

ಮನವೊಲಿದೆನುತ, ತಮ್ಮೋಳ್ ವೆ ದಿಶಿಹಿಟ್ಟು ? |

ಯನುಕರಣಗೈದಿವಂ ದುಷ್ಟ ವಿಪ್ರಾಧಮಂ |

ಏನಯದಿಂದ ಮರವೊಕ್ಕನೀತನುಧರಿಸಲ್ಪಡೇಂ ಬೇಳ್ವವೆನುತ ಮುದದಿ || (26)

ಎಂದು ತಮ್ಮೋಳ್ ತಾವೆತಿಳಿದು ಸರಸಿಜಪೀರ |

ನಂದನಂ ಭವದೀಯನಾಮವರ್ಣಂಗಳಂ |

ಚಂದದಿಂದ ವೈಶ್ಯಸ್ತಮಾಗಿ ಯನುಗುಪದೇಶಗೈಯಲಾಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ |

ಹಿಂದುಮುಂದೇಶನದನುನಿನ ಜಪಿಸು (ತಿರು) ತಿರಾತ |

ಪೊಂದಿದಂತಿಕರಣ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಂ |

ಬಂಧಾರದ ಲೋಕದಾಟವ ಮರೆದು ಬಹುಕಾಲ ಸುಖಸಂತಸದಲಿದೆನು || (27)

ಇರಲಿರಲ್ ಬತ್ತು ಪರವೇಡ್ವನಂಗೈದೆನ್ನ |

ಮರೆಸಲದರೊಳ್ಗೆ ನಿಸ್ಸಂಗ ನಿಶ್ಚಲಹೃದಯ |

ಬೆರೆದಿರಲ್ಪಹುಕಾಲ ಮಗುಳ್ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಗಳ ಬಂದರಾವಾರ್ಗ ವಿಡಿದು ||

ಕರಾಣದಿಂದ ವರ್ತಿಕಮಂ ಕಂಡು ನೆನೆದೆನ್ನ |

ಕರೆಯಲ್ ಬೆರ್ಗೊಂಡು ಗುರುವಚನಗಾರವದಿ |

ಪೊರಮಟ್ಟು ಚರಣಕಾನತನಾಗೆ ದಿಟ್ಟಿಸುತ ಮುನಿಗಳ ತಿಹರ್ವದಿಂದ || (28)

ಪೊದುದೈಕೈರಾತದನ್ನ ವಲ್ಮೀಕಿಭವ |

ಮಾದುದರಿಂದ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಬೆಸರಿಂದ ಮುಕ್ತಿ |

ಗಾಧಾರ ನಿಖಲಾರ್ಥವೀವ ಕೈತಿಯಂ ರಚಿಸಿ ತ್ರಿಜಗಮಂ ಪೊರವುದೆನುತ ||

ಬೋಧನಂಗೈದು ಗಮಿಸಿದರಿತ್ತಲಂದಿಗಿಂ |

ದೀಧರಾಧರದೊತ್ತಿ ಲಿರ್ವ ರಾಘವ ತ್ವತ್ಪ |

ಧಾದಿಸಾಮಸ್ಕರಣಮುಮೆಯಂತುಡೋ ವೇಳ್ವರಾರ್ಗಗಳ್ವು ಮೂಡಗದೊಳ್ || (29)

ಮರನೆಂದು ಜಪಿಸಿ ಸನ್ಮಾನಿಯಾದೊಂ ಕ್ರಮದಿ |
 ಸ್ಮರಿಸುವರದೇನಹರೋ ತಸ್ಯ ಹಾ ಮಹಿಮೆಯಂ |
 ತೋರೆಯಲಪ್ಪದು ಮತಿಗಗೋಚರನೆ ನೀಂ ಬಲಿ ಎಲ್ಲ ದಾರವರಕಟ ||
 ಚರಣ ಸೇವಕನಾದ ಕತದಿಂ ದಯಾರಸದಿ |
 ಕರುಣಿಸಿದೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರಸನುತಲ್ಲ |
 ದುರುತದಸ್ಯಾಘಾಯ ಮಂತ್ರ ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕುವೆಯ ಪರಮಪುರಷ ||

[(30)]

(ಸಂಧಿ 18, ಪದ 783.)

ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಮುನಿಯ ಪುಣ್ಯಶೋಕಜುತಿಯಂ ಸಂಪ್ಪದರು |
 ಮನವೊಲಿದು ಕೇಳತಾನಂದಗೊಳುವಂದವಿಂ |
 ವನಜಾಂಬಕನಾಮ ಮಹಿಮೆಯಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಶಿವಗೆ ಶಿವ ಮುದದೊಳು ||

ಘೋರತರದವ್ಯರ್ಥವಕನಾಗಿ ಸಂತತಂ |
 ಜೋರತ್ವದಿಂ ಪಶ್ಚಿಮ್ಯಗಹಿಸೆಯಿಂದೆ ಸಂ |
 ಸಾರಮಂ ಪೊರವಧಮನೀಚದನ್ಮದೊಳುದಿಸಿ ಗೋವಿಪ್ರಹತಕನಿನಿಪ ||
 ಕೈರಾತಪತಿಗೆಂತು ಸುಜ್ಞಾನಮುದಿಸಿದುದು |
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಬೆಸಸವೇಳ್ಕೊಂದು ಭಕ್ತಿಯೊಳ್ |
 ಧಾರಿಣೀಧರಜಾತೆ ಕೇಳಲ್ವೆ ವಿನಯದಿಂ ಗೋಕ ನಿಂತೆಂದನು ||

(1)

ಚಲುವಾದುದಂ ಕೇಳ್ಯ ಪ್ರಶ್ನೆ ರಾಜೇಂದ್ರನಿ |
 ನೋಲವಾದುಂಗಲ್ಲ ದುಳದಂಗಸಾಧ್ಯವಿಾ |
 ನೆಲದೊಳಿಲ್ಲರು ಧನ್ಯರಪ್ಪ ಸಚ್ಚರತೆಯಂ ಬೆಸಗೊಂಡರದನುಸಿರ್ವನು ||
 ಪಲವುವೇದಾಂತಂಗಳರಿತ ವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |
 ಕುಲವತುನೆ ಪಿತವಾತೆಯರಸರೆಯಲವ |

ಪಲುಬುತೊಂದೆಡೆಯೊಳೊರಗಿರಲೊರ್ವ ಶಬರ ಕಂಡೆತ್ತಿ ಕೊಂಡೊಯ್ದ ಮುದದಿ ||

[(2)]

ಪೊರದನಾಶಿವ ಕೆಲಕಾಲಂ ಪುಳಂದ ನಿಬ |
 ತರುಣನೆಂಬಫಲಾಗೆಯಿಂದ ಚವ್ಯನಮವಗೆ |
 ಬರಲು ಜಾತೋಚಿತದ ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡಿದಂ ತನೆಯನೆಂಬುತ್ತವದಲಿ ||
 ಇರುತಿರುತಲಮಿತವೆಂಗಳ ಮಡಗಿ ಸಂತಸದಿ |

ಕರುಣಮಂ ಪಡೆದು ಸುಖದಿಂ ಬಾಳುತ್ತೆಲ್ಲರಂ |

ಪೊರಮೆರೆ ಕಿರಾತಬಾಹುಳ್ಯಸಂಪಾದನಂ ಗೈದು ಬಾಹಾಬಲದಲಿ ||

(3)

ಕ್ರೂರಹಿಂಸಾಕರ್ಮಗಳ ಮಾಡಿ ಕುಕ್ಕುಟಮ |
 ಯಾರ ಮಹಿಮೆಯುಭಯಗಧೂರ್ತವೈ . . . |
 ವಾರಾಹ ಮೊದಲಾದ ಜಂತುಗಳ ಪಥದಿಂದ ತ್ರೀರದಿರೆ ಸಂಸಾರವು ||
 ಜೋರ ಕಳವಿಗಳೆಸಿ ಬೀಜಬರ್ವಾದಿಗಳ |
 ತೂರಿದರ ವಿತ್ತಾಪಹಾರಗೈವೃತಲದರ |

ದಾರೈಕಯಿಂದರ್ ಕೆಲವು ದಿನವೇನೆಂಬೆ ಯಮರಾಜನೆಂಬಂಹದಿ ||

(4)

ಅತಿಕ್ರೂರ ಕಠಿಣ ಹಿಂಸಾ ನಿರತ ನಿರ್ವೋಹ |

ಪತಿತ ಪಿಂಗಾಕ್ಷ ಪಿಂಸುಣಂ ಸಾರಗೋವಿಪ್ರ |

ಹೃತ್ ನಿನಿಸುತ ಜೋರವೇದದಿಂ ಮಾರ್ಗಗಳ ಸುಲಿಪು ಬಾಧಿಸುತ ಜನರ ||

ಪ್ರತಿಸಿದೋಳುಪರಿಯುತಾರ್ಥ ಭೋರಸಂ |

ಗತಿವಿಡಿದರಣ್ಯದೋಳು ಮನೆಗಟ್ಟೆ ಸಂತಸದಿ |

ಸತಿಸುತಾದ್ಯಖಿಲ ಬಂಧುಗಳಿಂದ ತಿರಡನೆಯ ಮೃತ್ಯು ತಾನೆಂಬುದದಿ ||

(5)

ಕೆಲವು ದಿನವೀಪರಿಯಲಾ ಕಬರನಿರಲಿತ್ತು |

ನಿಲಕೊಂದು ಪನಿ ಬೀಳದಂತನಾವೃಷ್ಟಿ ಬಂ |

ದೊಲಿದು ಪನ್ನಿರಡು ವತ್ಸುರ ಭೂಮಿಯೊಳಗೆಲ ಪಸುರಿಲ ದಂತಾಗಲು ||

ಕಲಿತಸಂಕಟದಖಿಲಪ್ರಾಣಿಗಳು ನಿಲ್ಲು ವರೆ |

ನಿಲನಿಲ್ಲ ದಂತಾಗಿ ಸಂವತ್ಸಕಾಲದಂ |

ತಲೆಯು ಭಯದಿಂದ ದೆಸೆದೆನೆಗೋಡುತನುಗಳಂ ಕಳೆದರತಿದುಃಖದಿಂದ ||

(6)

ಇಂತಪಾರ ವಿಕಾರ ಜನಿಸೆ ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ |

ನಿಂತಿರರ್ ನಿಲಮಿಲ್ಲ ದಲೆ ತೊಳಲಿ ಹಮನಗ |

ಪ್ರಾಂತಕೈದುನೆನುತ ಬರುತಿರಲ್ ಪಥದೊಳಗೆ ಕಂಡನಾ ಕಬರನವರ ||

ತಾಂ ತಳೆದು ಕರತಾಪಗಳ ವೇಗದಿಂ ವಿಪ್ರ |

ಪಂತ್ರಿಗಂದಡ್ಡೈಸಿ ಪೊಡೆದು ಸರ್ವಸ್ವಮಂ |

ತಾಂ ತೆಗೆವೆನೆದೆನುತಲತೀಗದಿಂ ಧೂರ್ವನೈತಂದ ಕೋಪದಿಂದ ||

(7)

ಹಲಕಾಲಕನಗೆ ಸಿಕ್ಕಿತು ಬಹಳ ಧನಮನುತ |

ನಲವೆತ್ತು ಕತ್ತಿಯಾಂ ಕಿತ್ತಿತ್ತಿ ಕೂಗುತ್ತಲಿಲ |

ವಿಲವೊ ತೋಗದಿರು ನಿಲ್ಲುನಿಲ್ಲ ನಿಲ್ಲಿನುತ ಲಯಕಾಲರುದ್ರನಂತೆ ||

ಖಳ್ ಬರುವದಂ ಕಂಡು ಸಪ್ತಋಷಿಗಳ್ಳಡೆವ |

ರಘುಮಾನಸದಿ ಮುಂದುಗಾಣದಲೆ ನಿಮಿಷದೋಳ್ |

ಬಲಗುಂದಿ ಭಯದಿಂದಲೊರ್ವರೊರ್ವರ ನೋಡುತಾಳೋಚನಂ ಗೈದರು ||

(8)

ಅಡಸಿದಾಪತ್ತಿನಲಿ ಧೈರ್ಯ ಗುಂದಲ್ ಕಾರ್ಯ |

ಕೆಡುವದದುದಾವ ಪಯಾಲಾಗಲಿ ಮನವ |

ಪಿಡಿದು ಸಾಧಿಸವೇಳ್ಕುಮನುತೊರೆವ ಧೀಮಂತವಚನಮಂ ಸ್ಮರಣೆಗೈದು ||

ರೆಡಿಗಳುದುರಿಸುತಲಾರ್ಥಹಿಸುತೈತರುತ ದು |

ನುಡಿಗಳಂ ಬೀರುವ ಪ್ರಳಂದರಗ್ರೇಸರಂ |

ಕಡೆಯಲೀಕ್ಷಿಸಿ ಕವುಲಪೀಠನ ತನೂಭವಂ ಬೇಳದನುಪಾಯದಿಂದ ||

(9)

ಜಲಜಪತ್ರ ಸ್ಥ ಜಲಬಿಂದುವೆನೆ ಜೀವಿತಂ |

ಜಲಬುದ್ಧ್ಯದೋಪಮಿತ ಶಾರೀರಭೋಗಗಳು |

ಕಲಿತವಿದ್ಯುನ್ನಿಭಂ ಸಂಪದಭ್ರಷ್ಟಾಯ ಯವ್ಯನಂ ಕ್ಷಣಭಂಗುರಂ |

ಬಲಕೋಕ ಕದ್ವತಾಪತ್ರಯ ವಿದೂಷಿತಂ |

ಬಲಿತದರ್ಪುರ ಕ್ರೂರಮಲಮೂತ್ರ ದುರ್ಗಂಧ |

ನೆಲೆಯನಿಪ್ಪಡೀತನುವ ಸ್ವಾಧೀನಮೆಂದೆನಿಸಿ ನೀಚರುಂ ಚರಪರಕಟ ||

(10)

ನಿರದಿಂದ ಬಲಿವುತಗ್ಗಿತ್ತಂಭ ನ್ನಾಯಾ ಬಗಿ |

ವಿರದ ಮಾಂಸಕ್ಷತದಲೀಪನಂ ಮತ್ತದಕೆ |

ಪೊರವದಕೆ ಚರ್ಮದುರ್ಗಂಧರಾಜೆ ಕೋಣಿತದ ಮಂದಿರಂ ಮಗುಳೆ ಕ್ಷಣಿಕಂ |

ಸುಂದಪಿತ್ತಶ್ಲೇಷ್ಮಮಕಾಚಿಯಾಗಾಯಿದ |

ನರಿಯದೆ ಹಿತಮೆಂದು ಪರಲೋಕಕೋಕಮಂ |

ತೊರೆದು ನಿರಯವ ಸಾರ್ವದರಿಂದಮಕಾಭಮಿಸ್ನೇನುಂಟು ಜೀವಿತಗೆ || (11)

ಭೂದಿವದೊಡಣಂ ತದ್ವೈವ್ಯಹರಣ ದಾ

ರಾದಿ ಸಂಕ್ಷೋಭಕರಣಾದಿಗಳೆ ಪಾತಕಂ |

ಕ್ಷೋದಿಯಾಹ ಸಾಬ್ರಹ್ಮಹತ್ಯಮಧುಮಾನ ಗುರುವಂಗನಾಗಮನೆ ಸ್ತ್ರೀಯಾ ||

ಬಾಧಿಪವು ವಿಪ್ರವಿತ್ತಾಗ್ನಿಯೊಂದೇ ಧರ್ಮ |

ಭೇದನಂಗೈದು ಭಸ್ಮೀಕರಣಗೊಳಿಸುವದು |

ವಿಾಧಂತ್ರಿಯೊಳು ಕುಭಕಳನುವರು ವಿಪ್ರಧನಮಂ ಮುಟ್ಟಬಾರದಲ್ಲೆ || (12)

ಪೊಂದಿಸರ ಪೊರವುದಕೆ ಗೋವಿಪ್ರಲೋಕವಂ |

ಕೊಂದು ತದ್ವೈವ್ಯವನ್ನಪಹರಿಸೆ ಪಾತಕಗ |

ಕೊಂದನಿಟ್ಟು ಕೂರಮಾ ಪಾಪಭೋಕ್ತೃಜನಕಂ ಹೋಮಂಗಳಲ್ಲ ದೀಯಾನೆ ||

ಎಂದು ತ್ರಿಪಯದಿನುತ್ತಲೊರೆಯಲಾ ಸುಧಾದನ |

ಸಂದರ್ಶನೋನ್ಮುಹಮೆಯಿಂದ ಕಾಣವ್ಯಾಧ |

ಪೊಂದಿದಂ ನಮ್ರತೆಯ ನೇನೆಯೆನೀ ವಿಪ್ರಜನಧರ್ಮ ಬೋಧನೆಗಳ || (13)

ಸಾಧುಸಂಗತಿಯಿಂದ ಪಾಪ ಹತಮಹುದು ಮೆ |

ತ್ತಾದವುದು ಹೃತ್ತಿನ್ದಿ ಯದರಿಂದ ಪುಣ್ಯನಂ |

ಪಾದನಂ ದೊರಕುವುದು ತತ್ಪಲದಿ ಸ್ವರ್ಗಾದಿ ಭೋಗಗಳ್ ನೆಲೆಗೊಂಬುದು ||

ಈಧರವಲಯದೊಳ್ ಸತ್ಸಂಗ ಕೈವಲ್ಯ |

ಪಾದಿಯಲ್ಲ ವೆ ಚಂದ್ರಕರದಿಂದ ಶಿಲೆಗಳಂ |

ಮೋದಗೊಳ್ಳುವೆ ಸುಪನದಿರಿನೊಳ್ ಕಾರುಣ್ಯ ನಿಲುಪುದೇನಧಿಕತರದಿ || (14)

ಗಂಗಾವಗಾಹನಂ ತುಲಸೀಸಮರ್ಪಣಂ |

ಸಂಗಸತ್ಪುರುಷರೊಳ್ ಹರಿರ್ತನಾದಿಗಳ್ |

ಹಿಂಗಿಪ್ಪವು ಸಕಲಪಾತಕಸಮುದಯಂಗಳಂ ಸಾಧುಕರಮೆಂದೆನಿಪವು ||

ತುಂಗಪಾಪಿಷ್ಠಕಬರಂ ವಿಪ್ರವಾಕ್ಯಗಳ |

ಸಂಗತಿಯ ಕೇಳಿ ಮತ್ತಭಿನಮಿಸಿ ಮೈದುನುಡಿಗ |

ಳಂಭವಣೆಯಿಂದವಿಲ್ಲರ ಕುರಿತು ಕೇಳಿದಂ ತನ್ನ ಮನವಭಿಮತವನು || (15)

ಮನಿಗೈದಿ ತನ್ನವರ ಕೇಳಿ ಬರುವನ್ನೆಗಂ |

ಸನುಮತಿಸಿ ನೀವಿಪ್ರದಾನೆಂತು ನಂಬುವೆಂ |

ಕೊನೆಗೆ ನಿಮ್ಮಯ ಜೀವಗಳ ಸೆಳೆಯದುಳಿಯ ನಾನೆಂತಿದಕುಪಾಯಗಳನು ||

ಎನಗುಸಿರವೇಳ್ಕೊನೊಡನೆ ಮೈತಾವರಣೆ |

ವಿನಯದಿಂದ ವೇಳ್ತೊಳ್ ಕಬರ ಪ್ರಾತಃ ಸ್ನಾನ |

ವರು ಬಿಟ್ಟು ಸಪ್ತಾಹಮಾರ್ಧ ವಿಪ್ರನ ಪಾಪಕಾಣ್ಮಿದುಜಿನಂ ತಾಂಪೋದೊಡೆ ||

ಪಾದಪಗ್ರಾಮಸಂವಾಸಮಂದಿನಿಸಿ ಸಂ ।

ಮೋದದಿಂದೇ ಕೂಪೋದಕವ ಕೊಂಡಿರ್ಪ ।

ಮೋದಿನಿಯಸುರ ಪೋಪ ಪಾಪಕಾನ್ಯೆದುಮೆಂ ಎನುತ ಗಾಢೇಯನೋರೆಯ ॥

ಸಾದರದಿ ಮೈತ್ಯದೇವಂಗೆಯದನ್ನವಂ ।

ಮೋದುವ ದ್ವಿಜಾಧಮನ ಪಾಪಕೈದುಮೆ ಮುಂದೆ ।

ಪೋದಿನಾಡೊಡನುತ್ತಲಕ್ಷ್ಮಪಾದಂ ಬೇಳೆ ಜಮದಗ್ನಿ ತಾಂ ನುಡಿದನು ॥

(17)

ವ್ರತನಿಬ್ಬಿ ಕ್ರೋತ್ರಿಯಂ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲದೆ ದುಃಖ ।

ಜತೆಯಿಂದ ಬಳಲಾತಿರಲಾತನ ತಿರಸ್ಕರಿಸಿ ।

ದತುಳುಪಾತಕ ಬರಲಿ ಮುಂದಕಡಿಯಿಬ್ಬೊಡೆನಲಾ ಕಲಕಭವನೆಂದನು ॥

ಅತಿಶಯದ ವಿಭವದೊಳಗೇಕನಾರ್ತಕನಾಗಿ ।

ಸ್ತುತಿಯೊಳ್ ಸ್ನವನುಂಟ ವಿಪ್ರಪಾತಕವೆನಗೆ ।

ಜತೆಯಾಗಲಿಲ್ಲೆಂದ ಪೋರಬರೆಯಂ ನುಡಿಯ ಕಾಕೃಪಂ ಮಗುಳೆಂದನು ॥

(18)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ವಾತಂ ವಿಾರಿ ನಡೆದವಗವಂ ।

ಬಂಧುರದ ಪಾಪಮಡನುವದು ತತ್ಪ್ರವಮೇ ।

ಬಂದತನಲೈದದೊಡೆನುತ್ತಿ ತಾಂ ನುಡಿದನಾವ ದ್ವಿಜ ಮತಿಯಿಲ್ಲದೆ ॥

ಬಂದು ಪ್ರಾಚೀಮುಖದಿ ವಿಷ್ಣೂತ್ರಗಳ ಒಡುವಂ ।

ದಂದಗಂ ಬಂದಡನಲೆಂದೆಲ್ಲ ರೀಪರಿಯ ।

ಜಂದದಿಂದುಸಿರಲೈ ಕಬರ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳು ತೈನಿದಂ ಮಂದಿರಕ್ಕೆ ॥

(19)

ಮೊರೆವ ನಾಯಿಗಳ ತಂಡ ಪರಿವ ನರಿಗಳ ಹಿಂದಿ ।

ನರುಗಿಲ ವರಾಹಗಳ ಕೊರೆವನ್ತು ಧಾರಗಳೆ ।

ಸುರಿವ ಶೋಣಿತಮಾಂಸಕರಂ ಗೃದ್ವೋತ್ತಮ ಮೊರೆವ ಕಾಳ್ಕುಕ್ಕುಟಗಳ ॥

ಪರಿದಿಟ್ಟ ಪಕ್ಕಗಳಲಾರುಳ್ಳ ಕಾಳ್ಕುಕ್ಕುಗಳೆ ।

ಪರಪಿ ನಿಜತುಂಡಗಳ ಕಡೆವ ವೇತಂಡಗಳೆ ।

ತರಿ ಕೊಲ್ಲು ಕುಟ್ಟಿ ನುತಲಾರ್ಭಟವ ಕೈರಾತಡನರಿಂದ ಪುರಮೆಸೆದುದು ॥

(20)

ಒಂದೆಸೆಯ ಮಾಂಸರಾಶಿಗಳ ದುರ್ಗಂಧ ಮಂ ।

ತೊಂದೆಸೆಯ ಮಜ್ಜೆಮೇಧಸ್ಸಿನುರುಕಂಪಿಡಿದಂ ।

ವೊಂದೆಸೆಯ ಪಲವೆಸೆಯಮದ್ಯಭಾಂಡಂಗಳಂ ಸೂನುತಿಹ ಪೊಲಸಿನಿಂದ ॥

ಒಂದೆಡೆಯಲಸಿ ರಾಶಿಗಳ ಕೂಟಂಗಳೆಸಕೆ ।

ವೊಂದೆಡೆಯಲೆಲುಕಂಟಕಪೇರ್ಣ ಯಮಧರ್ಮಂ ।

ಮಂದಿರಕ್ಕೊಂದಧಿಕ ಮಂದಿನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿತ್ತೆಲ್ಲ ಭೂತಂ ಕಂಪಿಸೆ ॥

(21)

ಜಹುಲೋದ್ಯದಾಯಧಗಳಂ ಪಿಡಿದು ಬಾಗಿಲೊಳ್ ।

ಭಟರಾರ್ಭಟನುತಲಿ ತೃಣಜಲನೆಯಾಗದಂ ।

ತರುಣೈವೃತ ಸರ್ವಜೀವಂಗಳಮ್ಯಮೆನೆ ತೋರುವತಿಥೋರ ನಗರಂ ।

ದಟವಿಗೈತರೆ ಕಬರ ಪತಿಯ ನಿಟ್ಟುಸುತೆರಗಿ ।

ಪಟುತರನುತಿಗೈವು ದಾಲಿನುತ ಪೊಕ್ಕು ನಿಜಂ ।

ಮಟಕ್ಕುಡಿ ದುಮ್ಮಾ ನಡಿಂದ ಕಯ್ಯಾಗ್ಯಹವ ಪೊಕ್ಕು ಕುಳುತಿರ್ದನು ॥

(22)

ದುಮ್ಮಾನದಿಂದ ಮಾತಾಡದೊಳಮನೆಗೈದ |

ಉಮ್ಮಾನದ ಕಡಡ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ ಮಯ್ಯಾರ |

ಧಮ್ಮಿಲ್ಲೆ ಪತಿಯ ಪೋಗೈದಿ ಮಾಧುರ್ಯ ಮೈದುನುತಿಗಳಂದುಪಚರಿಸಲು ||

ಸುಮ್ಮನಿರಲಾಕೆಯತಿಕಯದಿ ಪದಗಳನೊತ್ತಿ |

ಕಮ್ಮಗೋಲನ ಚದುರ ತೋರಲಾ ಕಬರಪತಿ |

ಯಾಂ ಮಾ ನವದನದಿಂದಿಂತೆದ ಸತಿಯೊಡನೆ ಮಾಪದೆಳ್ಳುನಿತಾದೊಡೆ ||

(23)

ನಾರಿ ನಿನ್ನುಪಚಾರಕತಕದಿಂದಂ ಸುಖವು |

ತೋರದೊಂದು ಕೇಳ್ವಿನಿದ ಸತ್ಯದಿಂದುಸಿರ |

ಲಾರೈವೆ ದುಡ್ಡಿನಹೆ ಸತ್ಯಸದ್ಗತಿಜನಕ ವನ್ಯತವೆನ್ನುವದೆ ನರಕ ||

ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕಮಾಗಿ ವೇಳ್ವದೆನೆ ಸತಿ ನಗುತ |

ಜೋರೇಕಗೆಂದಳಾಂ ತನುಮನಗಳರ್ಪಿಸಹೆ |

ಕೂರ ವಂಚನೆಗೈಯೆ ದಯೆಗೈವುದೆನಲಾಕೆಗಿಂತೆದನಾ ಕಬರನು ||

(24)

ಜೋರತ್ವಕ್ಕೈತ ವಾಣಿಜ್ಯ ವಂಚನೆಯತ್ಯು |

ದಾರಮಿತ್ರದೋಹ ಗೋವಿಪ್ರಹತಿಗಳ ವಿ |

ಚಾರಕೈತ ಕರ್ಮಗಳನೇಕಮಂ ನಾಂ ಗೈದು ಸಂಪಾದಿಸದೆ ವಿತ್ತಮಂ ||

ಆರೈದು ಗಳಿಸಿದರ್ಥದಿ ಪುತ್ರ ಪೌತ್ರರುಂ ||

ತೋರ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪರಿನಿಸಾದಿನ ನಿನ್ನತ್ಯು |

ದಾರಭೋಗವನುಂಡು ಸುಖಯ್ಯದೆ ಸಂಪದಂ ವಕಮಾಯ್ತು ನಿನಗೆ ಪ್ರಿಯದಿ ||

(25)

ನಿಮ್ಮಗೋಸುಗದೊಳನಿಸುದಿನ ಮಾಡಿದೀ ಪಾಪ |

ವಮಿತವಿದರೊಳ್ ಕೆಲವನೀ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಕು |

ರಮಣನರ್ಥಾಂಗ ನೀನಲ್ಲೆ ಯನಲಾ ಜೋರಪತ್ನಿ ನಗುತಿಂತೆಂದಳು ||

ಮಮತೆಯಿಂದೆನ್ನ ದಾಯಾದ್ಯುಪಾಂಧವರುಗಳು |

ಗಮಲಭೂಷಣವಸ್ತ್ರಮಾಲ್ಯಂಗಗಳ್ತು ವಿ |

ಕ್ರಮದಿಂದ ಪಾಲನುಗೈದುದು ಯಥಾರ್ಥ ಸುಖದಿಂದಿರ್ಪೆ ವಿನಿಸಾದಿನವು ||

(26)

ಎಲ್ಲರುಂ ಸೇವಕರು ಶಿಕ್ಷಾರ್ಹರುಂ ಮುನಿದು |

ಕೊಲ್ಲುಂ ಪೊರೆಯಲುಂ ದಕ್ಷರಹುದದೊಂದ |

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದವರಪಾಪಂಗಳರಿತರಿತು ಶಿಕ್ಷೆಗೈವೇಳ್ಕು ಹವದಿ ||

ಅಲ್ಲಿ ಬ್ರೇಮದಿ ಮೋಹದಿಂದ ಪಾಲನೆಗೈವ |

ರೆಲ್ಲರೇಂ ಮಾಳ್ಪರದರಿಂದಕ್ಷಹ ಕೇಳ್ ಮತ್ತೆ |

ನಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಯ ಪಾಪಮಂ ಕೊಳ್ಳಲಾಗ್ಯೆದ ರಾರಾದರಂ ಕೊಳ್ಳರೆ ||

(27)

ತಾಂ ಗೈದ ಪತಕಗಳನ್ನೆರುಂಬುದು ಶಾಸ್ತ್ರ |

ದಂಭವಣೆಯಲ್ಲ ಸತಿವ್ರತಶಿಷ್ಯರು ಮಾಳ್ಕು |

ಮಂಗಳಂ ಗುರುವಿಗಂಟುವುದಲ್ಲ ವವರಿಗೀತನ ಪಾಪಸಮುದಯಗಳು ||

ನಂಗಿಯನಿಸವು ಪತಿಯ ಧರ್ಮಭಾಗಂ ಸತಿಗೆ |

ಹಿಂಗದಾ ಸತಿಗೈದ ಪುಣ್ಯಪುರುಷಂಗೆ ನರ |

ಪುಂಗವನೆ ಬರಲಯದವರೆಲ್ಲ ವೇಳದಂತಿರ್ಪ ಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲ ||

(28)

ಮಾಡಿದವ ಮಾಡಿಸಿದ ನೋಡಿದವ ವೇಳುದರ್ ।

ಕೂಡಂಬರೆಂದು ಧರ್ಮದಿ ವೇಳ್ವನೀ ನಾಲ್ಕು ।

ನೋಡಲಧಿಕಾರಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ದಂಗೆಗೆ ವೇಳದಂತಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ॥

ದೂಡಿ ಮಗುಳುತ್ತರವ ನೀವೊಡಧಿಕಾರಮುಂ ।

ಮಾಡದವರಿಂ ಪಾಪಭಾಗಿಯನಿಸಳಿಸುತ್ತ ।

ಲಾಡಲಾ ಕಬರಪತಿ ಸಂಕಟದಿ ತನಯನೊಡನಂತೆಂದ ಕ್ಲೇದಿಂದ ॥ (29)

ಪಾತಕಸಹಸ್ರಂಗಳುವಪಾತಕಾಯುತಗ ।

ಳಾತುರದಿ ಮಾಡಿದುದನೀಣಿಸುವರಸಾಧ್ಯವಿಶಾ ।

ಜಾತಿಕೃತ್ಯಗಳೊಳಗ್ಗನಾಗಿ ನಿಮ್ಮನುಂ ಪೊರೆದೆ ನಾನಿನಿಸುದಿಸವು ॥

ನೋತುದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ಪಂಕಮಗರ್ವ ।

ಬೀತು ಭಯಮುದಯಿಸಿದುದರಿಂದ ನೀಂ ಕೆಲವೆ ।

ನೋತುಕೊಳವೇಳ್ಕೆನೆ ನನುನಗುತ ತಾತನೊಡನೆಂದ ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ॥ (30)

ಕೇಳ ಕೆವುಡಾದಮಾಡಲಮ್ಮದು ಹೆಜ್ಜೆ ।

ತಾಳುದುದು ಕಂಪನವ ಮನವೆನ್ನದೆ ತಾತ ।

ಜಾಳನುಡಿಯಿಂದದೇಂ ಫಲ ನಿನ್ನ ಪಾತಕದೊಳೆಳ್ಳನಿತ ಕೊಂಬುಡಿಲ್ಲ ॥

ಆಳು ನಾಂ ದೊರೆ ನೀನು ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನಾಳು ।

ಕೇಳು ಪೋಷಕ ನೀನು ಪೋಷ್ಯ ನಾಂ ಪಿತ ನೀಂ ಕೃಪೆ ।

ಪಾಳು ಸುತನಾಂ ಕಾಸ್ತ್ರವಿಧಿಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಸುತಗಿಲ್ಲವೆಳ್ಳನಿತು ಪಾಪ ॥ (31)

ಪರಿಜನದ ಭರಣಗಳಗರಿಯದೆನಗಿದ ಪಾಪ ।

ದೂರಿ ಪರರ ದಹಿಸುವದೆ ಪಲುವಲೇಂ ಫಲಮಿದ ।

ನರಿತು ಧೀಮಂತರಂ ಸರ್ವತಾದ್ಯುತ್ಪಮಾಂಗೆ ? ಸಗರದೆ ಪಾತಕಗಳ ॥

ಸರಸಿಜದ ಪತ್ರದೊಳಗಿರುವ ಜಲಕಣದಂತೆ ।

ನಿರುಗೆಗೊಳುತಿರುತಿಲ್ಲದಂತೆ ಕಾಲವ ಕಳೆವ ।

ರೆರೆಯ ನೀ ನೆನಗಿದುದ ನೀನುಣ್ಣುದುಳದವುದೆ ಪರರಿದಲಂ ತೀರ್ಪದೇ ॥ (32)

ತನಯನಾಡಿದ ಮಾತ ಕೇಳ್ವ ಕಬರಾಧೀಶ ।

ಮನದೊಳಗೆ ಕಂಡಿ ಕುಂದುತ ಚಿಂತೆಯೊಳ್ ನೊಂದು ।

ನಿನೆನಿಸೆದು ಪೂರ್ವಕೃತದುಚ್ಚೈತಗಳಂ ನಿಲುಕದಾಳೋಪನೆಯು ಚಿತ್ತಕೆ ॥

ಜನಕವಾದುದು ವ್ಯರ್ಥ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದ ಪರಿ ।

ಜನರಿಗೋಸುಗ ಕಮನಿಗಾಳಾದೆನೆನ್ನುತಾ ।

ಮುನಿಗುರ್ದೆಡೆಗೈದಿದಂ ಕಬರ ನಿಂಗಳವ ತುಳದ ಮಾರ್ಜಾಲದಂತೆ ॥ (33)

ಮರೆದು ಧರ್ಮವ ವಿಷಯಪರಮೆಂದು ಹಿಂದುಮುಂ ।

ದರಿಯದಂದದಿ ಮನೋವಶನಾದನನ್ನಂತೆ ।

ನರಕಭಾಷನನಪ್ಪನಲ್ಲ ದುಳಯನೆನುತ್ತಲಾ ಪ್ರಳಂದರ ನಾಯಕಂ ॥

ಕೊರಗುತಲಿ ತನ್ನೊಳಗೆ ಮುಂದೇನು ಗತಿ ಯೆನುತ ।

ತ್ವರಿತದಿಂದಂ ಬಂದನತಿಭಯಾತುರದಿಂದ ।

ಪರಮಪುರುಷರ ದರ್ಶನದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದಲಾದುವಮಾದ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ॥ (34)

ಎಂದು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಬರಾಗಾಳುಯಂದದಿ ಬಹವು ।

ಛಂದನಂ ಕಾಣುತ್ತ ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಭೀತಿಯಿಂ ।

ಬಂಧುರಕ್ಕೆ ಕುದಿಂದೊರ್ವರೊರ್ವರಂ ನೋಡುತ್ತಾಪೋಚನಂಗಳೈಯಾತೆ ॥

ಇಂದಾದುದರಿಯಮನೆಯಮಮುಖದ ಬಾಧೆಯಿಂ ।

ಕೌದುಗೈದಪರಾರನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಿ ವಿಡದ ।

ಬಂದೆಡೆಯ ರಘುವರನ ಮರೆಯೊಗಪ್ಪಿಳ್ಳೊನುತ ನುತಿಸಿದಂ ಮೋಚನು ॥ (35)

ನಿಜ್ಜ ಮೊಂದರಿತು ವಿಷಯಾನುಭೋಗಂಗಳನು ।

ಮಚ್ಚಿ ಗುರುತರಪಾತಕಗಳನೆನಗಿ ನಿರಯಕ್ಕೆ ॥

ಬೆಚ್ಚ ದನುದಿನ ಹರ್ಷಗೊಳುತಿರುವೆ ಯುಗ್ರಕರ ಶಮನಸಿಂಹರ ಬರವು ॥

ಬಚ್ಚಿ ಡುವೆನಿಂತು ಮೂರ್ತಿಯ ಮೂಢ ಬುದ್ಧಿಯಂ ।

ಚುಚ್ಚಿ ಗುರುವದವಿದಿದು ಸಕಲಶೋಕಾಪಹರ ।

ದೆಚ್ಚ ರಿಂ ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (36)

ಬಲುವಿಧದ ಕರ್ಮದೊಳ್ ತೊಳಲಿ ನಾನಾಯೋನಿ ।

ನಿಲಯಗಳನುಳಿದಮಿತ ಪುಣ್ಯದಿಂಸದ್ವಿಪ್ರ ।

ಕಾಲವುರುದ್ವಜನ್ಯ ಸುವಿವೇಕಮಂ ಗಳಸಿದುರ್ವ ಪರವರಂ ಮರೆಯ ಬರಿದೆ ॥

ಕೊಲುವರಳನುವೆ ನಿನ್ನ ನೀನೆ ಪಶುಕಳಮಂ ।

ನಿಲಕದೆಡೆಯೊಳಗೆ ರೋಮಾಂಚ ಗೈವಂದಕಂ ।

ನಿಲಕದಲಿ ಮನವೆ ನೆನೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (37)

ಸತಿಪ್ರತ್ನ ಮಿತ್ರಬಾಂಧವರೊ ಸಂತತದಿ ।

ನುತಿಸುವರದಕೇಳಿ ಮೈಮುಖ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯದಿ ।

ವಿಶತದುರ್ಗವರ್ಷವರ್ಷತಮಸ್ತಕಾಗ್ರಮನ್ನಡೆ ಮೋದದಲಿ ತೊಡರಿ ॥

ಕತಿದಯಮನೊರಥಗಳಿಂದ ಚಕನುವೆ ಕೊರ ।

ಮತಿ ನಿರಯಗತಿಯಪ್ಪದದರಿಂದ ಮೌಢ್ಯನಂ ।

ಗತಿಯುಳಿದು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (38)

ಜಾನಕೀವತಿಯ ಸತ್ಕಥೆಯಾನನುದಿನ ಕೇಳಿ ।

ಜಾನಿಸುತ್ತ ಮಾನಸದಿ ಮಂಗಳನುಮೂರ್ತಿಯಂ ।

ಸೊನಂಗಳಿಂದೆಡೆವಿಡೆ ಪೂಜನೆಗೈದು ನುತಿಸಿ ಮಗುಳಿರಗಿ ನುತಿಸಿ ॥

ಸೂನಂದಗೊಳುತಿರದೆ ಸತತಚಿಂತಾಸಕ್ತ ।

ಮಾನಸದಲೀಂ ಫಲಂ ಮತ್ತೆ ಸಂಸಾರನುಖ ।

ಹೀನಮೊಂದರಿತು ನೆನೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ ॥ (39)

ಬರಿದಹಿತ ಭಟ್ಟರ್ಗ ವೆಸನ ಸಪ್ತಕಗಳಂ ।

ತರಿಬಟ್ಟು ಕೋರಲೋಭಾದ್ಯಹಂಕೃತಿಗಳನು ।

ಪರವನಿತಿ ಪರವಿತ್ತ ವಂಚನೆಗಳಂ ಕಳಿದು ದುರ್ವರ್ಗನೊಗತಿಗಳ ॥

ಪರಿದು ಸಜ್ಜನಸೇವೆಗಳಹಟ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।

ಧರಣೀಜಾವರನಂಭುಕಮಲಗಳ ಹೃದಯಬೋಳು ।

ಸ್ಥಿತಿಸುತಿರೆ ಮನವೆ ರಘುವರನ ನೃಪವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ ॥ (40)

ಬೆರರ ದೂಷಿಪುದಳುವು ಋಷ್ಯವಂಶನುಡಿಯ |

ದುರುಮಾರ್ಗಭೇದಗಳನುಳಿದು ಸಂಕೇತನೆಯೆ |

ಪರಕೆಂದು ತಿಳಿದು ಹರಿಗೋವಿಂದ ಕ್ರೀ ವಿಜ್ಞಾನ ಮಾಧವ ಮುಕುಂದ ಎನುತ ||

ಸ್ತಂಭ ಸುಖದಿಂದಿರಾಪ ದಂದುಗವ ಬಳಸಿ ನೀ |

ಕೊರಗುತಿರಲೆಳ್ಳನಿತು ಸುಖ ಜನಿಸದೆಲೆ ಮರುಳೆ |

ಸುರವರಾರ್ಚಿತಚರಣನಂ ಬಿಡದೆ ಸ್ತಂಭ ಸುರ ರಘುವರನ ಕೋದಂಡಧರನ || (41)

ಜಗತಿಯೊಳು ಪರಿಪೂರ್ಣ ಜಗದಾಕ ಯಂ ಸತ್ಯ |

ಜಗಕನೀದ್ಯಕ ಜಗದ್ರೂಪ ಜಗದಾಧಾರ |

ನಿಗಮವಾಚಾಮಗೋಚರ ನಿರುಪಮಾನಂದ ಚಿನ್ಮಾತ್ರನೊಂದು ತಿಳಿದು ||

ಬಗೆಯೊಳನುಡಿನ ಭಾವಿಸುತ್ತಿರಲು ಕರ್ಮಗಳ |

ನೋಡಲದು ನಿತ್ಯಸುಖ ಸಂಭವಿಪುದದರಿಂದ |

ಜಗದೀಶನಂ ಬಿಡದೆ ನೆನೆ ಮುನಿ ರಘುವರನ ವಿಪ್ರಳಕೋದಂಡಧರನ || (42)

ಇಂತು ನಿಗಮಾಗಮೋದಿತಸಂಸ್ತವಂಗೈವು |

ತಂತುರಂಗದಿ ಶುಭೋದಯಮಾವ ಮಾರ್ತಿಯಂ |

ಚಿಂತಿಸಲಾಘುಷ್ಪಗಳಾರ್ತಿಯಂ ಪರಿಹುಸಲೆಂದು ಕರಾಣಾವನಧಿಯು ||

ಸಂತಸದೊಳಾ ವನೋಳತುಳಕರಿರಣಿಕಾಂತಿ |

ಯಶಾಂತದಿವ್ಯಾಕಾರದಿಂದ ಕಂಗೊಳಿಸಿದ ಮ |

ಹಾಂತರಾನಂದಗೋಳಲಾ ಭಕ್ತವತೆಯಂ ಬೇಳ್ವರೆಂತಳವೆಪ್ಪುದು || (43)

ಹುಯಜಭವಾದಿಗಳ್ ಪರಿಪರಿಯ ಭೇದಗಳ |

ಪರಮ ವಾಕ್ಯಗಳೊಂದನವರತ ಪೂಜಿಸಲ್ |

ಸಿರಿಸರಸ್ಯತಿ ಗೌರಿಯರು ಮಾಳ್ವೆ ಜಾನಕಂ ಸಿಲ್ಕದಿಹ ಪರಬೊಮ್ಮನು ||

ಕರೆದಮಾತರದಿ ಬಂದೊಡಗಿ ಕಾನನದೊಳಗೆ |

ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವ ಪರಿಯನೇಂ ವರ್ಣಿಸುವೆ |

ಸಿರಿಯಲೆಯ ರಾಮಪುರದರನ ಭಕ್ತಾಧೀನನೆಂಬ ಬಿರುದುದ್ಧರಿಪೊಡೆ || (44)

(ಸಂಧಿ 19, ಪದ 828.)

ಇಪ್ಪತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೋಚನೆ || ವರ್ಣಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಜಪಿಸಿದ ಕೆರಾತದ್ವಿಜ |

ವರ್ಣವರ್ಣಿತನಾದ ಕಥೆಯ ವಿಸ್ತರಿಸಿದನ |

ಪರ್ಣಾಧಿನಾಥ ಸುರಮೌನಿಗಣ ಸಂತಸದಿ ಕೇಳ ಭಾರ್ತೃನುವಂತಿ ||

ಗಿರಾಜಸುತ ಕೇಳ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರು ನುತಿಗೈಯ |

ಕರಣಜನಮಂದಾರ ಕ್ರೀರಾಮ ದಯದಿಂದ |

ಪೊರೆವೊಡೆಟ್ಟಿಸಿ ಮುಂಗಡೆಯ ತೇಜೋರೂಪಮೆನಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲವ್ವಿ ||

ಕರಚಾವುಗಳ ಧರಿಸಿ ನುಸ್ತುತಮುಖೋದುಮಿನೊ |

ಫಲವ ಕತ್ತರಿತಿಲಕ ಕೌಸ್ತುಭಾಲಂಕಾರ |

ವಿರಚು ಸೀತಾನುಭಾಷಾತ್ಮಕರು ಸೇವಕಲ್ ರಾಘವನ ರಘುವೀರನು || (1)

ಆದುದು ರಣ ಗೈವೊಡೆ ರಾಮಚಂದ್ರನುಂ ।

ತಾಪಸರಿಕ್ಕಡೆಯಲಿನಯ ಕಂಡಾಮನು ।

ಸ್ತುತ ಜಗುಳಲ್ ಹಿಗ್ಗಿ ಸಂತೋಷದಿಂ ದಿವ್ಯ ಮೂರ್ತಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲು ॥

ಕೋಪ ಕುಡಿವರಿಯ ಕೂಗುತೆ ಜೋರರಂಜ ಬಂ ।

ದಾಸರಮಪುರುಷರಿಗೆ ಸಂಪ್ರಾಂಗಳಿಂದೆರಗು ।

ತಾಪರಿಯ ಬಿನ್ನಪಂಗೆಯ್ದ ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ನಯವಿನಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ॥ (2)

ದೇವರಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ಪೋಗಿ ಗೃಹಮಂ ಸಾರು ।

ತಾವಧೂನುತ ಭ್ರಾತೃಬಾಂಧವಾದಿಗಳ ಸಂ ।

ಭಾವಿಸುತ ಕೇಳದೆ ಮದೀಯಪಾಪವ ಪಂಚಿಕೊಳವೇಳ್ಳೆನುತ್ತ ನಡುವಿ ।

ಭಾವಮಂ ತಿಳಿದೆಂದರೆನ್ನೊಳ್ಲರಾ ತಮ್ಮ ।

ಕಾವರೀಶ್ವರ ನಿಮ್ಮ ಸೃಜಿಸರ್ಪರಲ್ಲರಂ ।

ನೀವರಿಂದಂತಿರ್ವವದರಿಂದ ಪಾತಕಂ ನಮಗಿಲ್ಲ ವೋಗಿಂದರಾ ॥ (3)

ಇಂತವರ ವಚನಗಳ ಕೇಳ್ದನು ಭೀತಿಯ ।

ನ್ನಂತು ಬಹುಕಂಪನದೊಳಾಮನೆಯನುಳವುತ್ತೋ ।

ರಂತೆ ಚಿಂತಾಕಾಂತನಾಗಿ ನೋಡಿದರಭವ ಪರಿವ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರನುತ ॥

ಶಾಂತರೆಡೆಗೈಕಂದೆನ್ನಿಸೆ ಪರಮಾವೈದ್ಯರಾ ।

ಮಾಂತವುದು ಘನವೆ ವಿಧಾಹಸ್ತಸಂಸ್ಕರಣಾ ।

ಕಾಂತಮತಿವೈದ್ಯರಾಮಪ್ಪನು ಸಾಧುಸಂಸರ್ಗ ವೈದಿಮಾಕಾರಂಮದತ್ತಿ ॥ (4)

ಅತಿನೀಚದನ್ಮಂತ್ರವ ಪಾತಕವೆನೆಗೆ ।

ಧೃತಿಗಳರ ಭವದೀಯಚರಣಾಂಸರ್ಗ ಬಂ ।

ತತುಲಪ್ರಾಕೃತಪ್ರಣ್ಯಾಫಲವಿಂದರೂಂ ಗೈವ ಪಾಪರಾಶಿಗಳ ಕಡಿಸಿ ॥

ಗತಿಯ ಕಲ್ಪಿಸಿ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಬಲಕಂದು ಮುಂ ।

ದತಿಯಾದೊಳರಗಿ ಕಡೆದಿಹ ಕಿರಾತನ ನೋಡಿ ।

ಯತಿಗಳಲ್ಲರಾ ಭಯದೊಳರಲಾ ವೆಸೆವೊಂ ನೋಡಿ ಕಳರಂ ನುಡಿದನು ॥ (5)

ಇರಲೆಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಪದೇಕಮಂ ನೀಂ ಗೈದು ।

ಪೊರೆವುದೆನಲಾ ವೆಸೆವೊಂ ಪ್ರಳಂಢನೊಳಿಂದ ।

ನಿರಯಗತಿವಿಡಿದ ಕೈರಾತಭವ ಜೋರರು ಕ್ರೂರದುರ್ಮತಿ ಕಠಿಣನು ॥

ನಿರತಮಾಂಸಾಹಾರಿ ಮಧುಪಾನಿ ಕೂದ್ರ ನಿನ ।

ಗೊರವುದೆಂದತಿಶಯಿತಮಾಗಿರಲ್ಕರಿಯ ಬಂ ।

ಧಾರದ ಗೋಗಣ ಗೈವೊಡಕ್ಕುಮೆ ದುರಾಚಾರ ಕೂತದೈದೆಂದ ಕನಲಿ ॥ (6)

ಜ್ಞಾನಿಯ ವಿನೀತ ಕುದ್ಧಾತ್ಮ ಕ ದ್ವಾಹರನಿ ।

ಧಾನಿ ದೃಢಕರ್ಮಾಭಿರತ ಸದಾಸ್ಥಿ ಕ ನೆನಿಪ ।

ನಾ ನರಂ ದ್ವಿಜನಾದೊಡಂಪದೇಕ ಯೋಗ್ಯನಹ ದುಶ್ಚೀಲನಾಗಿ ದ್ವಿಜನು ॥

ಜ್ಞಾನಾರ್ಹನು ಜತೆಂದ್ರಿಯ ಕೂದ್ರನಾದೊಡಂ ।

ತಾನರೂಪನಾದುರಾಚಾರ ಗವಿಯಾಡರಂ ।

ತಾನಿವುದು ಸಮ್ಯಕ್ವಿಚಾರವಿಹ ಸಿದ್ಧಿಯಂ ತಿಳಿವಳೆನಲಾ ಕಳಪ ನುಡಿದನು ॥ (7)

ಮುನಿತಿಲಕ ನಾಂ ಭವಚ್ಛಿದ್ರ್ಯ ದೃಢಚಿತ್ತದೋಳ್ |

ಕೆನಿಸುಳಿದು ಮರೆಯೊಕ್ಕರೆನ್ನನುದ್ಧರಗೈವು |

ದನುಚಿತಂ ತಾನಲ್ಲ ಸಾಧುಗಳು ಸರ್ವಜನ ಸಮದೃಷ್ಟಿವಹಿತರಲ್ಲೆ |

ಎನಗೊಂದು ಕಾರಣೋದ್ಯೋಗಮಂ ತೋರುವೀ |

ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲ ರ್ ನಮ್ಮ ವಶರಾದ ಕತದಿಂದ |

ಸಕುಮತಿಸಿ ತತ್ಪದವ ತೋರುತಿಹರದಿಂದೆ ಕೃಪೆನಿತ್ತು ಕಾಯ್ಯದಿನುತ || (8)

ಕ್ರತುಲಿಹನಮಾನ ಕೃತವಿದ್ಯಾಗಮಿಗಳಾಗ |

ಳತಿಯಿತಮೆನಿಸುವ ವಿವತ್ತಡಸಿದಾಗ ತ |

ನ್ನತಿಯವ ಪರರ ನೀಚತೆಯ ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳನೇನಿಸಬಾರದಲ್ಲೆ

ವಿತತ ಗಹ್ವರ ಘೋರಕೈರಾತ ಹಸ್ತದೋಳ್ |

ಜತೆಯಾಯ್ತು ಸಿಮ್ಮಾಯ್ತು ವಾನುಳನುಳದವುದು |

ಕ್ಷೀತಿಯಮರ ಮೂರ್ತಿಲಾಭಕೃದ್ಧಿಕಮೇನುಂಟು ತಿಳಿದನ್ನ ಪೊರೆವುದುಚಿತಂ || (9)

ಎಂದಮಿತಕೊರತರವಿನಯ ಮಿಶ್ರಿತನುಡಿಗ |

ಳಂದಾವುಳಂದ ಪೇಳ್ವೊದ ಕೇಳುತೀ ಋಷಿಗ |

ಳೆಂದರು ವಸಿಷ್ಠನೊಡನೆಲೆ ಮಹಾಪುರುಷ ಕೇಳ ಸಮಯಮಂ ತಳವೊಡೆ ||

ಹಂದು ಮುಂದೊಂದೆಯ ಬಾರದಾಳೋಚನೆಯ |

ತಂದು ನಿನ್ನಯ ಮನದೊಳ್ಳಲರಂ ರಕ್ಷಿಸುವ |

ಬಂಧು ನೀನಲ್ಲ ದಿಲ್ಲಿ ಕೋವಿದರನ್ನರಾರನಲ್ ಮುನಿನುಡಿದನು || (10)

ಜೋರರುಜೆಗಳ್ ವ್ಯಾಘ್ರಬಾಧೆಗಳ್ ವಿಪುಳತರ |

ಘೋರವನರ್ಪಿಸತಾಣರಹಿತಸ್ಥಳದೊ |

ಳಾರು ರಕ್ಷಿಸುವರಾವತ್ಯಾಬಂದೆಡೆಯಲತಿಕರಾಣದಿಂ ಪೊರೆವೊಡೆ ||

ನೀರದನಿಧಾಂಗನಾ ಶಬರಬೃಂದ ಭಂಗ ನಾ |

ಸಾರುವಸ್ತಿ ಶ್ರವಾಪಹರಣ ಸುರಸತಚರಣ |

ನೀರರಾಘವನಲ್ಲ ದನ್ಯರಾರುಂಟಾತನೆಂ ಸ್ಮರಿಸೆನುತ ತಿಳಿದು || (11)

ಅಪದುದ್ಧಾರಕನನಖಿಲಭೋಧಾರಕನ |

ಶ್ರೀಪದಸ್ಥಲಿಕನ ಶ್ರಿತದನವ್ಯಾಪಕನ |

ಪಾಪಸಂಭವಮಾದ ವ್ಯಾಧಿಭಯಾನಂಹಾರ ಹರವಿರಿಂಚಿಪ ಮುಖರ |

ರೂಪಿನಿಂದುದ್ಧರಿಸಿ ಸಂಹರಿಸ ನೆನೆವ ರಘ |

ತಾಪೋಪಹರಣ ನಿಜರಣ ಕರಣಗಾರ |

ದೀಪ ದೀಪ್ತಾಂಗ ರಘುವಂಗಳವ ಭಜಿಸುವೆ ಜಹುಲ ಕೋದಂಡಧರನ || (12)

ಎನುತಾತ್ಮರಕ್ಷಣಂ ಗೈಯಲೋಸುಗ ಮುನಿಪ |

ಮನದೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮಾಚಂದ್ರಮನ ಜಾನಿಸ |

ಲ್ಲನುವಾಗಿ ಷಾಹ್ಯವೃತ್ತಿಗಳಳಿದು ಮೂನದಿಂ ದಿಟ್ಟಿಸಲ್ಕರೆನಿಮಿಡದಿ |

ಸನಕಾದಿಗೇವ್ಯ ಸದ್ಜನವಿನುತನಾಕಾರ |

ವಿನೂದಿದು ಸರ್ವಾತ್ಮ ತತ್ವದೊಳ್ ತೋವಿಲ್ಲ |

ಮನುವಂತೆ ಕಂಡು ಸಚ್ಚರಣವೆಂದೆಂದೆ ಸುಖದೊಡೆ ಸುಖದೊಡೆ || (13)

ನೋಡುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪರಮಮಂಗಳನಾಗಿ |
ಮೂಡಿದುದು ಮರಣೆಂಬ ಕಬ್ಬವಾ ಮೂರ್ತಿಯೊಂ |
ದಾಡಲೇನಾ ಭಕ್ತವತ್ಸಲತೆಯನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚುತ್ತ ಮುನಿ ವೇಗದಿ ||
ನೋಡಿದಂ ನಸುನಗುತ ವಿಪ್ರರಂ ಸಂತಸದ |
ಲೂಡಿಸುವ ಮನವನವರೊಡನೆಂದನೀ ವೃತ್ತಿ |

ರೂಢಿಗಚ್ಚರಿ ರಘೂತ್ತ ಮನೆ ಕರುಣೋತ್ತಮನೆ ಕಂಡುದಾಂ ಬೇಳ್ವನೆನುತ || 14
ನೆನಪೆಡೆಯೊಳೊಂದು ಮಂಗಲ ಮೂರ್ತಿಯೊಂ ಕಂಡೆ |

ಘನರವೋರಮವಾದ ನಿಷ್ಯನದಿ ಮರಣೆಂಬ |
ಧ್ಯನಿಯೊಂದು ಕೇಳ್ವಟ್ಟುದಾಮೂರ್ತಿ ಸರ್ವಾತ್ಮಕತ್ವದಿಂ ಕಂಗೊಳಿಸಿತು ||
ಮುನಿಗಳರ ಮತ್ತಿದೇಂ ಕಾಣುವು ಕಾಣ್ಪಡೆದೊ |
ಲಿನಗೊರೆಪುದೆನಲಾಗ ವಿಪ್ರರುಂ ಸಂತಸದಿ |

ವೃಂದಪೀಠನತನಯಾಗೆಂದರಾ ಪ್ರತ್ಯಯದ ಪರಿಯ ವಿಸ್ತರವಾಗುತೆ || (15)

ಮುನಿರಾಯ ಕೇಳ್ ಕಬರಗುಪದೇಶಗೈದವುದು |
ಘನರಕವೆಂದರಿತು ಪ್ರಾಣಭಯದಿಂ ನಿನ್ನ |
ಮನದಿ ವ್ಯಾಪಿಸಿ ನಿಖಲಭೂತಸ್ವರೂಪನುಂ ಜಗದಭಿನ್ನತೆಯ ತೋರಿ ||
ಬಂದೇಶ್ವರ ವ್ಯಾಧಗುಪದೇಶ ಗೈಯಲೆಂದು |
ವಿನಯದಿಂ ನೇಮಿಸಿದುದಲ್ಲದಿದು ಪರತ್ವ |
ಸನುಮತಿಸಿ ಮರಣೆಂದು ಕಬರಗಂಬೇಳ್ವೆ ಮೃದುಳನುವುದೆ ಲೇಸೆಂದರು || (16)

ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೊಂದದುವಂ ನೀಚ |

ಗೋರೆಯ ಪಾಪಾನ್ಯುಕ್ತನವ್ವದಿದು ತಪ್ಪದೆಂ |
ದೊರೆಯಲಾ ವಿಪ್ರರಾ ನುಡಿಯಾನಂಗೀಕರಿಸಿ ನಿರ್ಭರಾನಂದದಿಂದ ||
ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಕಾಯ್ದುದಿದು ಧರ್ಮವೆಂದರಿತು |
ಕರದಾ ಕಿರಾತನಂ ಬೇಳ್ವ ವಸಿಷ್ಠ ನೀಂ |

ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳ್ವ ಮಂತ್ರವನೀವೆ ಕೊಳ್ಳಲಿರಂದವ್ವದಖಿಲಮೆನುತ || (17)

ದ್ವಿದನೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ ಸಂತಸದಾಳ |
ಗಜರಾವದನುಳಿದು ಪದಪದ್ಮಕಾನತನಾಗಿ |
ಭಜಿಸಿ ಮತ್ತೊಗಿ ಕೈಮುಗಿದು ನಿಂದೆಡೆವಿಡೆ ನುತಿಗೈದನತಿಮೋದದಿ ||
ಸುಜನಚಿತ್ತಂ ವೈರಹಿತ ಮಾಳುದುಡೆ ನಿಜ |
ಭಜಕರಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೆನಿಸಿ ಭೂಮಂಡಲ |

ಕೃಷಪದವಿಯಂ ಕೊಡುವುದತ್ತಿ ರವಿಕಿಂಕರಗಳಂತೆ ಪೂತಂಗೈವುದು || (18)

ಅತಿನೀಚ ಪಾಪಿ ದುಷ್ಟಾಚಾರ ಗೋಭಕ್ತ |

ಕ್ಷಿತಿಯಮರಘಾತಕಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕನೆಂದರಿವು |
ದತಿಯಾಭವಾಂಬುಧಿಯದಾಂಟುವರುಪಾಪವಂ ದಯೆಗೈಯಲಿಹಪರಗಳ ||
ಹಿತವಾಚಾರಣದಿಂದಲೆನಗಿ ನಿಜಕರಾಣದಿಂ
ಕಿತವನಂ ಪಾಲಿಸದವಾರು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿ |

ಹತರಲ್ಲದುಳಿದಿಂ ಪಡುವೆ ಈಶಿಗೊಳಿಸಿಡೆಂ ಪಾವನಾಗೆರ ಜಾಲಭಂಗ || (19)

ಭವದೀಯಾದಿಚ್ಛವಾತರದಿಂದ ಕೃತಕೃತ್ಯು |
 ಭವಮಹಾಂಭೋನಿಧಿಯ ದಾಂಟಿ ದುಷ್ಕೃತ ಪುನ |
 ಭಗವಾನ್ಮದತಿಕುತಕಾದ್ಧನಾದೆಂ ಜೀವಧತನುಮಾನಂಗಳೆಲ್ಲ ||
 ಯಾವತಿಸುತರೆಲ್ಲರಂ ಚರಣಕರ್ಪಿತಗೈದೆ |
 ತವಕದಿಂ ಕುಕೂಟೋಂಗೆಯೈವೊಡಾನಿರ್ವ |
 ನಪಕಮಿನಿಸುವ ಪಸ್ತುನಿಚಯಂಗೆಳವೆ ಬೇಡಿದುದನೆಲ್ಲ ವರ್ಪಿಸುವೆನು || (20)

ಗುರುಪಾದವಂದನಂ ತತ್ಸೇವೆ ತಪ್ಪಾಕೃತ್ಯು |
 ಭರಣಮಿಹಪರಮೇರಡನೇನಿಮಿಷದೊಳಗಿತ್ತು |
 ಪೊರೆದವು ಕೈಯೊಡನೆ ಪರಬೊಮ್ಮನೆಂದೆಯಲೊವಗುವುದು ಸಂಪದಗಳು ||
 ಚರಣೋದಕವಕೊಂಡರಬಿಲಸಾತಕರಾಸಿ |
 ಬದಿದಮಂಗಲ ಸುಮಂಗಲಮಪ್ಪುದದಿಂದ |
 ದೊರೆತೆದುದು ಪೂರ್ವಕೃತಸುಕೃತವಿಂದೆನೆಗೆ ಗುರುಸಾನ್ನಿಧ್ಯವದಮಾವೊಡೆ || (21)
 ಪರಮ ಪುರುಷನೆ ಗುರುತ್ವಮ ರೂಪಿನಿಂ ಸುಳಿದು |
 ಕರಾಣಿಸಿದರಾಕ್ಷಣಂ ಕೈವಲ್ಯ ನಿತ್ಯಸುಖ |
 ಕರತಲಾಮಲಕಮೆಂದೆಂಪುದು ಸಿದ್ಧಾಂತಮದರಿಂದ ಗುರುಪದಗಳ ||
 ನಿರತಪೂಜಿಸವೆಳ್ಳಾ ಕುರುಣವಾತರದಿ ದು |
 ಸ್ತರಮೆನಿಸ ವತಕಾಂಬುಧಿಯ ಗೋಷ್ಠಿಯೆನಲ |
 ತರಿವೆ ವಾರಾತಿಯಂತೆ ಯೆನುತ ನುತಿಗೈಪುತಂ ಮಗಳುಳಿರಿದಂ ವ್ಯಾಧನು || (22)

ಎಂದೊರೆದ ಕಬರನುಡಿಗಳ ಕೇಳುತ್ತಜ್ಜರಿಯ |
 ಪೊಂದಿ ಮುನಿಪುಂಗವಂ ಋಷಿಗಳೊಡಂ ತೆಂದ |
 ನಿಂದಿದೇವತಿಕಯಂ ಜೋರಂ ಗವಾಕನಂಗೀ ತತ್ಪಬೋಧೆಯೆಲ್ಲ ||
 ಬಂದೊದಗಿತಕಟ ಕಾಸ್ತ್ರೀಯಾವಿಧಿಯಂವಾರ |
 ದಂದದ ವಿರಾಗಮಾಂತಿಹ ಹೃದಯ ಮನಸಿನೊಳ |
 ಗೊಂದಿರುವ ನುಡಿಯ ದಾಟವುಮ ನಾಲಗೆಯಲ್ಲ ಸಂಭವಿಸಿದುದ ನುಡಿದರೆ || (23)
 ಬನನಮಿಾತಗೆ ರೇರಾತರೋಳಾಂಗಲೀತತ್ಯು |
 ಬನನಮಪ್ಪದೆ ವಿಪ್ರಜಾತ ದುಸ್ಸಂಗಮವ |
 ನನುಕರಣೈದು ಪಾತಿತ್ಯವಾಡಿದನಲ್ಲ ದಿವ ಕೂದ್ರಜನ್ಮನಲ್ಲ ||
 ಘನತರದ ಪುಣ್ಯಪೂರ್ವಾರ್ಜಿತಪ್ರಬುದಿಂ |
 ಬನಿಸಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಮಜ್ಞಾನಬಾಧೆಯ ಬಡಿಸಿ |
 ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವಲ್ಲ ದುಳಿದರಿಗೆ ವೈರಾಗ್ಯಕಲಿತಮಾಗುವುದೆ ಮನಕೆ || 24

ಬದ್ಧ ವಸ್ತುವಿಗೆಂವಿಗಾದರೂ ಜ್ಞಾನಸಂ |
 ಬದ್ಧವಾಗದು ಕೈಯೆ ಕುಕ್ಕಮಾಗದೆ ತೆರದೆ ||
 ಕುದ್ಧತಾಚಾರದಿಂ ಪತಿತನಿಸಿದವನ ಪೊರೆದು ಕಳುವುಪುದುಚಿತವು ||
 ಸಿದ್ಧಂ ಕ್ರಾಂತಾಕ್ಷರದ್ವಯವನುಪದೇಶಗೈ |
 ದುದ್ಧರಿಸವೆಳ್ಳೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ಸನ್ನಿಧಿಯ |

ಅದ್ವಿ ಕರ್ತವ್ಯವದೊಳಗಿನ ನಡವುತನಾ ಪ್ರಭಂದೊಲಿದು ||

ವರಮಂತ್ರ ಕರ್ಣಪ್ರವೇಶಮಾಗಲ್ ಪಾಪ ।

ಪರಿದು ನಿರ್ಮಲಿತಾಂತರಂಗಮಾಗಲ್ಯಾಗ ।

ಚರಣಕಭಿನಮಿಸಿ ನಂತಗೋಂಡು ಗೋಧನಂ ರತ್ನ ಮುಕ್ತಾಫಲಗಳ್ ॥

ಪರಭಕ್ತಿಯೋಳೆ ಯಥೇಷ್ಟಂತಂದು ಮುಂದಿಟ್ಟು ।

ಮೆಗೆವ ಶ್ವೇತದುಕೂಲ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಗಳ್ ।

ಗುರುಚರಣಕರ್ಪಿತಾಗೈದು ಕೃತಿಯೆನಿಸಿದನೆಂದೇನೆಂಬೆನೆರನಿಮಿಷದಿ ॥ (26)

ಧನಕನಕವಸ್ತುವಾಹನಗಳ್ ಲೋಪ್ಪಗಿಸಿ ।

ವಿನಮಿತಾನಂದದ ವಿವಿಧತರಪಾಪಗಳ್ ।

ವನಧಿಯಂ ದಾಂಟಿ ಪೂರ್ಣಾನಂದಮಯ ನಾದಿನೆನುತ ವೇಳಲ್ ಕಬರನು ॥

ಮುನಿಗಳ್ಚ್ಚರಿಗೊಂಡು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದರಿವ ।

ಗಿನಿತೋಮೈ ವೈರಾಗ್ಯ ಬಂದೊದಗಿ ಹರಿಭಕ್ತಿ ।

ಜನಿಸಿದುದು ಪೂರ್ವಸುಕೃತದ ಪಾಕಮಲ್ಲದಿಮ ಚಿರಕಾಲಕಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (27)

ಎಂದು ತನ್ನೊಳು ತಾವೆ ಮಾಡನಾಡುತ ಹರುಷ ।

ದಿಂದಲವನಿತ್ತು ವಸ್ತುಗಳೆಲ್ಲಮಂ ಕೊಂಡು ।

ಮುಂದಕ್ಕೈದಲ್ ಹಿಮಾಚಲದತ್ತ ಸಾರಲವರಿತ್ತು ವ್ಯಾಧಾಗ್ರೇಷನು ॥

ಎಂದಿದ್ ವೇಷಮಂ ತ್ಯಜಿಸಿ ಕರಚಾಪಗಳ್ ।

ಪೀಡಕಂ ಬಿಸುಟು ನದಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ವೈರಾಗ್ಯ ।

ದಿಂದ ಪಲ್ಲವಧಾರಿಯಾಗಿ ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದ ರುದ್ರಾಕ್ಷಮಾಲೆಯನ್ನು ॥ (28)

ಗುರುಚರಿಸ್ಥಾನಮಂ ಕಂಡೆಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಬಂ ।

ಧಾರಣಪಥಮಂಗೈದ ಮಂತ್ರಾಧಿದೇವತೆಯಾ ।

ಕರದಲ್ಲ ದೀತಾಣವಿಂದೇಳೆದೊಮ್ಮೆ ನದೊಳಾನಿದೇನೆಂದೆನುತ್ತ ॥

ಧರಿಸಿ ಧೃತಿಯಂ ತದೇಕಾಯತ್ತಚಿತ್ತದೊಳ್ ।

ಸಿರಿಯರಸನೆಂಭಿಯಂ ಪಿಡಿದು ಮುನಿವರನಿತ್ತು ।

ಪರಮಮಂತ್ರನ ಜಪಿಸುತಿದ್ದ ವರತಂ ಪೊವ್ವದಾನಂದನಿಧಿಯ ಸಾರ್ಧ ॥ (29)

ಧರಿಸಿ ಮಾರುತನ ಹೃದ್ದೇಕದೊಳ್ ಬಾಹ್ಯಮಂ ।

ಸ್ಥರಿಸಲೆ ಚಿತ್ತನುಗ್ರಹೈದು ನಿಂದ್ರಿಯ ಗ ।

ಳೆರಕವಿಲ್ಲದೆ ಜಪಿಸದಂ ಮಹಾಮಂತ್ರ ಮನ್ನಾದಿಮಿ ನಿತಿಲ್ಲದೆ ।

ಹರಣಸುಖಮಂ ನೋಡೆ ಫಲಮೂಲ ಪರ್ಣಿಪಲ ।

ಮರುತನಾಹಾರದಿಂ ಕೆಲಕಾಲಮಾ ಪರಿಯಾ ।

ಲಿರುತ್ತಿರುತ ಹಲಕಾಲ ನಿತ್ಯೋಪವಾಸಮಂ ಕೈಕೊಂಡನಾ ಲುಚ್ಚನು ॥ (30)

ಇಂಕು ತಪದಿಂದಾತನಿರುತ್ತಿರಲ್ ಸತಿಮತರ್ ।

ಕಾಂತನಾಗಮನಮಂ ನೋಡಿ ಬರೆ ಕಡೆಯಲ ।

ತ್ಯಂತನಂಕದಿಂದ ಪ್ರಿಯಬಂಧುಗಳ್ ಕೂಡಿ ವಿಪಿನದೊಳ್ ತೊಳಲುತರಿಸಿ ॥

ಚಿಂತಿಸುತ ಕಾಣದಾವೆಡೆಯೊಳಂ ದುಮ್ಬಾನೆ ।

ಪೊತ್ತು ಮಿಡುಕುತ ಬರಲ್ ಶ್ವಪಲಿನಿಯುರುತಹದಿ ।

ಮುಂತೆ ಕಂಗಳ ಮುಗಿದು ಪುನಃನಿಂ ಕುಳ್ಳಿರ್ಪ ವಗ್ರವನುಂ ಕಂಠರು ॥ (31)

ಕುರುಪಿಡಿದು ನಾಥನಹುದೆನುತ ಪೊರೆಗೈತಂದು |
 ಕರದರತಿವಿನಯದಿಂ ನುತಿಗೈದು ನುಡಿಯದಿರ |
 ಲರಸಿ ಸುತ ಮಿತ್ರಾದಿಗಳ್ ಕೆಲದಿ ಕುಳ್ಳಿದುರ್ ಮೂದಲಿಸಿ ಮಾತಾಡಿಸಿ ||
 ಅರೆಗೊರಡಿನಂತಲುಗದಲಿಯದೆ ಕಂಗಳಂ |
 ತೆರೆಯದಿರಲಹುದಲ ಮೆನುತ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಯಾಕ್ತಿಗಳೊಳ್ಚ್ಚ ರಂಗೊಳನುವೊಡಂಪೆಯಗಳ್ ಮಾಳ್ವರೊಲಿದು ||
 [(32)]

ತದಮನಾಚರಿಸುವುದು ಭೂದಿವಿಜಹ್ನುತಿಯರ್ |
 ತಪಿಸುವದಯೋಗ್ಯಜಾತಿಕ ನಿನ್ನಗದೆಲಿ ಯದು |
 ವಿವರತಕರಬುದ್ಧಿ ಕರಗತಸುಭೋಗಂಗಳ್ಳುದು ಕೃಪಣನ ತೆರದೊಳು ||
 ತಪಿಸುತಿಹೆ ದಾಪಿಧ್ಯವ ಡೆಸಿದವಗಂ ಪುಣ್ಯ |
 ವಿಪ್ರಳತೀರ್ಥಂಗಳ್ ನಿಜೇವಣಂ ಸುಖಕ್ಕಾಗ |
 ವಿಪ್ರಳೋಕನಿಗಾತನಿದ್ವಲಿ ಫಟಿಸುವದನೇಕಸುಕೃತಂಗಳೊಲಿದು ||
 (33)

ಜೋರಕರ್ಮಂ ಬೇಂಟಿಯಿಂದೆಮ್ಮ ಜೀವನಂ |
 ತೋರದೀ ಪರಿ ಕಬರಕುಲದೊಳ್ಳಲಿಯು ದಯಾ |
 ದೂರ ಕೈರಾತರೊಳ್ ಸನ್ಯಾಸಮಾನಂಗಳ್ಳನುಚಿತಂ ಪುಲ್ಕಸರೊಳು ||
 ಆರೈಯ ಯಾರನರೊಳಂ ಸ್ನೇಹಕದರಿಗಳ್ |
 ನಾರಭೋಗಂಗೆಂಡುಡಿಲ್ಲ ಮಿದು ಪೊಸತೆನುತ |
 ವೀರರಗಳ್ಡಬಲದೊಳು ಪರಿಯ ಮೂದಲಿಗಳಿಂದ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ||
 (34)

ಸುರರು ಮುನಿಗಳು ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಗಳು ಪಿತೃದೇವ |
 ರರಸುವರು ಗಾರ್ಹಸ್ಥ್ಯಮಂ ಬಯಸುತಿದನುಳಿಯ |
 ನಿರವಲಂಬನದಿಂದ ಧರ್ಮ ಫಟಿಸದು ಪರಂ ಕೈಸಾರದೇವೆನುತಲಿ ||
 ಅರಿದು ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಂ ರೇತುತರು ಬೋಧಿಸುವ |
 ಪರಿಮಿಡು ಸತಿವೈತ್ರ ಪಿತೃ ಬಾಂಧವಜನರ |
 ಹರುಷೋಪಸಾತ್ಮ ಸುಖಭೋಗಂಗಳಂ ತ್ಯಜಿಸಲಿದು ಸಮಯಮಲ್ಲಿಂದರು ||
 (35)

ಆವವಿಧದಿಂದರಿಪಲಾ ಚಿತ್ರ ಪರತರಕೆ |
 ಪಾವನಿತದೊಳಗಂಟಿ ಮಗುಳೆ ಪೊಸನೂಸದಿರೆ |
 ಜೀವನಿತನೆಂದರಿದು ಬಂಧುಜನರತಿಗೆ ಲಕಗಳೊಳ್ ಮತ್ತಿಂತೆಂದರು ||
 ಆವನೀಪರಿಗೈದ ನಾನಿಂದ ವಂಚನೆಗೆ |
 ತಾವಾರೆ ಭ್ರಮೆಯೊಡಗಿಗುತ್ತ ಕೆಡಿಸಿದನ |
 ದಾವ ಪುಣ್ಯತ್ಯನೋ ಜೋರಬಾಧಾಹರಣ್ಯಯಲೀ ಪರಿಯೊರಿದನು ||
 (36)

ಕುತಕಮಂತ್ರಾದಿಗಳಿಗುತ್ತ ಬರದೊಳ್ ಮರನ |
 ಜತೈದು ಕುಲವಪೋಗಾಡಿ ಪರಸುಬನೆನ್ನು |
 ವಚನುತ ತೋರಿ ಭೋಗವ ತೂಂ ಧೈರ್ಯನಕ ತೆರಗೈದ ನಿಂದಾವನೊ ||
 ಜತೆಯಾದ ಮೃತ್ಯುಸ್ಥಮಂ ಬಿಟ್ಟು ತಿರುವದರ |
 ಯತನಗೈದಂತಾಯ್ ನಿಜಕುಲೋತ್ತಮನುಳಿಯ |
 ಗತಿಯಹುದೆ ಮೂರ್ಖತೆಯನುಳಿದು ಸುಖದಿಂ ಭಾಳ್ಯದನು ಬಯಸು ಮತಿವಿಡಿದು ||
 [(37)]

ನಿರಾತ ದುಷ್ಯವಿಗ್ಗೆ ದುರಾಚಾರರತನಿನಿವ ।
 ಗುರು ನೀಚಕುಪಿತ ನಿಜ ಕುಲಧರ್ಮವಾಳದಾತ ।
 ಗೆರಗುವವೆ ಕುಭಗವನೋಗ್ಯದೊಡವು ತಪ್ಪಲೋಹಸ್ಥ ಬೀಡವಂತೆ ॥
 ನೆರೆ ಪೋಲೆಯಲಮ್ಮ ವೀ ಮೂರ್ಖಗಂ ಸಗ್ಗಮೇಂ ।
 ದೊರವುದೆ ನಿರರ್ಥವಾದೊಗ್ಗಿ ಫಲವೇನರಸೆ ।
 ಕರಕರಂ ನೋಡು ಸುಖ ಮೂಡೆನುತ ಬಹುವಿಧದಿ ಬೇಳ್ವೆ ರಡಬಲದೊಳ್ತಡನೆ ॥
 [(38)

ರಾಮನಾಮಾಕ್ಷರದಲಿರಕಮಾಗಿದ ಚಿತ್ತ ।
 ಭ್ರಾಮಕದ ನುಡಿಯ ಮೆಚ್ಚುವುದೆ ಪರಮಾನಂದ ।
 ಭೂಮಿಯು ವಕಗ್ಯದು ಸುಖದೊಳುಕ ನಿರ್ಮಲಿತಕರಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆರಗುಮೆ ॥
 ಈ ಮಹಾ ಮಹಾಮಹಿಮೆ ನೀ ದುಷ್ಪಜನ ಸಂಸರ್ಗ ।
 ಭ್ರಾಮಕಕ್ಕಲುಗುವನೆ ಬಂದೆ ಸಂಕಟಗೊಂಡ ।
 ರೇಮ್ನನೆಗೆ ಪೋಗುವೆನುತಲವರೊಳಗೊರ್ವ ವೃದ್ಧಕಬರಂ ನುಡಿದನು ॥ (39)

ಪರದೊಳೆರಗಿದ ಚಿತ್ತ ತಿರುಗಲಮ್ಮದು ದೋಷ ।
 ವಿರುವದೆವುಗಿಂನಿಂದಲಾತ್ಮ ಸುಖದಿಂದಾತ ।
 ನಿರಲಿತ್ತಲಾವು ಪೋದವೆನೆಂದು ವೃದ್ಧರ್ ನಡೆಯಲವನೆ ನತಿಸುತರೆಲ್ಲರು ॥
 ತಿರುಗಿದರ್ ನಿಜಕುಲವ ಬೈವುತ್ತಲಿವನಿತ್ತ ।
 ನಿರತಿಯ ತಪದಿಂದಲಿರೆ ಸರ್ವಭೂತಗಳ್ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಕೃಪೆಯನ್ನೆನಗುತ್ತೈದಿದ ಪರಿಯನೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ತಪದ ಸಿರಿಯ ॥ (40)

ಧರಣಿ ಜಲ ಮರುತಹುತಭಾಗ್ಯಭಗಳಂ ತಪದ ।
 ಭರಕಂಜ ನಿಜವೃತ್ತಿಗಳನುಳಿದು ಪೂರ್ವದಂ ।
 ತುರುತರನಿಜಸ್ತುತಿಯ ನನುಕರಿಸಿ ಸೇರಿಸಲಾ ದುಡಾ ಬನ ನಿಮಿಷದಿ ।
 ವರಚೈತ ರಥ ನಂದನವನುಧಿಕ್ಕೃತಿಗೈದು ।
 ಪರಮುತಕುಸುಮ ಏಡೈತುಗಳೊಂದೇಬಾರಿ ।
 ಎರಕವಾದಂತೆ ಅದುದತಿಯವನೇಂ ಬೇಳ್ವೆನುರುತರತಪೋಮಹಿಮೆಯ ॥ (41)

ಮರನೆಲ್ಲ ಕಲ್ಪತರುಗಳತೆರದಿ ಫಲವುಳ್ಳು ।
 ಭರಿತದಿಂ ಪರಮುತನುತಾರಾರು ಬೇಡಿದುದ ।
 ಕರೆದೀವುತಿರೆ ಸೂರ್ಯಾಕ್ರತುಭುಜನಿರ್ಜತಾಪಗಳನುಳಿದು ಜೀವತತಿಯ ॥
 ಪೂರೈವುಕ್ತಬರಲದಕ ದೋಷಮಂ ಬಿಟ್ಟವೃತ್ತ ।
 ಪರಯಗಲರಿತು ಮಾರುತ ಮೃದುಲತರಮೆನಿಸು ।
 ತಿರೆ ಮಧುರತರ ವಾಕ್ಸೃಜನೆಗೈದಲಾಮಹದಚ್ಚ ರಿಯೆನಲ್ ಭೂತಗಳ್ಕೆ ॥ (42)

ಒಲಿದು ಪದ್ಮಾಸನವ ಚಲಿಸದಂತಿರೆ ಪಕ್ಷಿ ।
 ಕುಲಮೆಲ್ಲ ಮಸ್ತಕದಿ ಮನೆಗಟ್ಟಿ ಕೈಮಿಕ್ಕಿಹೆ ।
 ಕುಲಜಂತುಗಳು ಕರೀರಾಕ್ರಯದಿ ಮಾಂಸಮಂ ತಿನಾತಲಿರೆ ಪರದೊಳುಟ್ಟು ॥
 ಜಲುವ ದಿಟ್ಟಿಯು ಮಗುಳದಿರೆ ಸ್ಥಾಣವೆಂಬಂತೆ ।
 ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮಪುರಷಧಿನಾಥನಂ ಭಜನು ।
 ಪಲಭುತದಿರವ ಸಭಿವರ್ಣಿ ಸುಮಾರ್ಗಗಳವು ವ್ಯಾಳಾಚ್ಛುಗಂ ಸಾಧ್ಯಮೆ ॥ (43)

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮಾಧ್ಯನೇಕ ಋಷಿಗಳನ್ನೈದಿ ಮೌನದಿಂ |
 ಬ್ರಹ್ಮನಿಷ್ಠೆಯೊಳದ ತಾಪನಕುಲೋತ್ತಮಗೆ |
 ಬ್ರಹ್ಮವಿದ್ಯಾಧಿಗತವರಗಳಂ ಖಾಲಿಸುತ ಬೆಸರಿಟ್ಟರತಿವೋದದಿಂ ||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಕಾಂತಮಾಗಿ ತರುಮೂಲದೊಳ್ |
 ಧರಿಸಿ ವಲ್ಕಲಮಾಜಿನವಸ್ತ್ರಂ ಕುಣಿಸದಿ |
 ಗುರು ಬೇಳ್ ರೀತಿಯೊಳ್ ತಾರಕವ ಜಪಿಸುತಂ ರಾಘವಾರ್ಪಿತಚಿತ್ತದಿ ||
 ಧರಿಸಿ ತಾಳಂಗಳಂ ಏಂಜೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾರು |
 ತರತಾಪಮಂ ನೀಗಿ ತಪಿಸುತಿಕ ತಾಪಸನೆ |
 ವರಾಹಗಳ್ ದಿವ್ಯಸಾಸರವೊಂದು ನಿಮಿಷದಂತಾದುದೇನೆಂಬೆ ಪರಿಯಾ || (1)

ಅನ್ನೋದಕಂಗಳಂ ತೃಜಿಸಿರುವ ನತಿತಪಿಸ |
 ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡಖಲದೇವತೆಗಳಗೆ ಭೀತಿ |
 ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪುಟ್ಟುದು ಸ್ವರಾಧಿನೇಕೇನಹುದೊ ವಿಪರೀತಮಂದೆನುತ್ತ ||
 ಬಿನ್ನ ಮಾನಸದಿಂದ ಸೆರೆಬಿಲ್ಲರುಂ ಮುಘವ |
 ಸನ್ನಿಧಿಯನ್ನೈದಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮುನಿವೃತ್ತ |
 ವೆನ್ನ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಸುರಪ ಚಿಂತಿಸಿ ವನದೊಳಾಲೋಚನಂಗೆದನು || (2)

ಅವ ಪರಿಯಿಂದಾದರೀ ತಪವ ಕೆಡಿಸದಿರೆ |
 ದೇವಾಪಿಗಾರವಂ ಪೋಪುದೆನುತಂ ಗಾನ |
 ಕೋವಿದರ ಗಾಂಧರ್ವರೆಂಬಾದ್ಯನೇಕಸುರನಾಯಕೇನಿಜಯವೆನ್ನು ||
 ಕಾವಂ ಬಸಂತ ತಂಗಾಳ ಸಸಿಯರ್ ನಿಖಿಲ |
 ದೇವರ್ಕಳಲ್ಲರಂ ಕರೆದೊರೆದ ಜೋರಪ್ಪ |
 ಭಾವವಗ್ಗುಳಕೆಯಂ ಲುಳಿತಗೊಳಸು ಪ್ರೊಡುಮಾಯಗಳಂ ವಿನಯದಿಂದ || (3)

ನೊಲೊಳಗೆ ವಿಜಯನಾಮಕ ಜೋರ ತಪದಿಂದ |
 ಗಲಖಿಲಲೋಕಗಳ ಧೃತಿಯಿಂದೆ ಕುಬ್ಜರ್ಪ |
 ಬಲತಪದ ಕಾಕಿನಿಂ ಪದಿನಾಲ್ಕು ಲೋಕಗಳ್ ನಡುಗುತಿವೆ ಭೀತಿಗೊಂಡು ||
 ಪಲವುಮಾಯಗಳಂದಲಾ ತಪೋವಿಘ್ನವಂ |
 ಸುಲಭದಿಗೈದು ಕಲ್ಯಾಣಮಾಪ್ತಂದದಿಂ |
 ಕಲನೈಗೈವೇಳ್ಳಿಸುತ ಸುರಸಾಥ ನೇಮಿಸಲ್ ದೇವತೆಗಳೈತಂದರಾ || (4)

ಮೇನುಕಿತಿಲೋತ್ತಮಸುಕೇಶಿಯೂರ್ವಶಿರಂಭೆ |
 ಮಾನಿನೀಮಣಿಜಂದ್ರರೇಖೆಯಾ ಮದಾಲಸೆಯಾ |
 ಮಾನನವ್ರಂದವಿಯನಿಧಿಜಂದ್ರವದನಾಪ್ರಮಾಢ ವಪ್ಪರಸ್ತ್ರೀಯರಲ್ಲ ||
 ಗಿನಕೋವಿದಕಲಾಕುಳಗಾಂಧರ್ವತತಿ |
 ಸೂನಾಸ್ತ್ರ ಮರುತಮಾಧವರೊಳೊಡವೆರದಾಗ |
 ಸೂನಂದದಿಂ ಧರಾತಳಕೆಳದರೇನೆಂಬೆ ಮೂಲೋಕ ವೋಹಪಂತೆ || (5)

ಸುರಪಸಪ್ತಕೆಯಿಂದ ಧರಗಿಳಿದು ದೇವತೆಗೆ ।
 ಛಾರುತರದ ಮೋಹನಾಕೃತಿಗೈದು ಕಲ್ಪರಗೆ ।
 ಛರಳುವಂದದಿ ಜಗನ್ನೋಹನಂಗಳ ರಚಿಸುತಾ ಬನದ ಕೆಲಕೆ ಸಾರ್ಧಾ ॥
 ಪರಮಪಾವನಕೌನಿ ಯತಿಘೋರತಪದೋಪಹ ।
 ನಿರಿಗೆಯಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡು ಪ್ರತಾಪಕಗಳ ।
 ವಿರಚಿಸಲ್ಕೊರ್ವರೊರ್ವರ ಮುಖವ ನೋಡುತ್ತಲಾಳೋಚನಂಗೈದರಾ ॥ (6)

ನೋಡಿದಾಕ್ಷಣ ಮರುಳ್ಕೊಳ್ಳುವಂದದಾಕಾರ ।
 ಗೂಡಿ ಪಾಡುತ ನೃತ್ಯಗೃಹತ್ರ ಬನದಿ ಸುಳು ।
 ದಾಡುತ್ತಲಾ ಬನದ ವೈಭವವ ನೋಡುತ್ತಲಾಕ್ಷ ಯಾಗೋಳುತ ಮನದಿ ॥
 ಉಂಡುತಮೃತೋಪಮತಫಲಗಳಂ ಕುಸುಮಗಳ ।
 ಸೂಡಿ ಮಧುಪಾನದಿಂ ನುವೇರಿ ಮೈಮರದ ।
 ರಾಡಲೆನಂಬಿಸಲ್ಕೊಗಿ ತಾನುಂಜದಂತಾದ ವೈಭವದೊಳ್ಳಯ ॥ (7)
 ಇನಿತು ಮೂರ್ಯೋಪಮಾನಗಳೆನಗೆ ತಪದಿಂದ ।
 ಮಾನಿಯವಂಚಿಸಲೆಂದು ಬಂದ ದೇವಾದಿಗಳ ।
 ಮನದಿರವ ನೋಡಿ ರಾಘವ ಭಕ್ತವತ್ಸಲಂ ನಿಜಮಾಯೆಯನ್ನು ನೆಗಳ ॥
 ವನಜಭವಹರ ವಿಘ್ನಗಳ ಪಿಡಿದು ಗುಣಮೂರ ।
 ನನುಕರಿಸಿ ಬಹುಯೋಗಿ ಸಂಭೂತರೆಂದೆನಿಸಿ ।
 ಬಿನದದಿಂ ನೆನಪೆೈಸುವಮಾಯೆಗೇಂ ಗಣನೆ ಮೋಹಪ್ರದ ದೇವತತಿಯಾ ॥ (8)

ಆ ಘನಂ ರಾಘವಾತ್ಮತೆಯಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿ ।
 ತೇವೇಳ್ವೆ ತರು ತರುಗಳೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರಾಘವನ ।
 ಪಾವನಾಕೃತಿ ಜಗನ್ನೋಹನಾಕೃತಿಯೆನಿಸಿ ತೋರಲಪ್ಪರಸೆಯರಿಂಗಿ ॥
 ಭಾವಭವನಾಹದೋಳ್ ಮುಗಿದರು ಮೂರ್ತಿಯಲ ।
 ತೀವಾನುರಾಗಮುಂ ಬಂದುಬರೆ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ।
 ಯಾ ಪಥಗಳಗುಡಿಸಲಾದುದು ಪರಸ್ಪರ ಭ್ರಾಂತಿ ಮಗುಳೇನೆಂಬೆನು ॥ (9)
 ಜಿತಮದನಗ್ನಿತವದನ ಶುಭರದನ ಸೌವರ್ಣ ।
 ವಿತತಕೋದಂಡಸತ್ಯಾಂಡದೋರ್ದಂಡ ಸಂ ।
 ಭೃತದಿವ್ಯ ಜೇಲವನಮಾಲಾ ವಿರಾಜಿತ ಸುವಕ್ಷಸ್ಥಳಂ ರಾತ್ರಿಯಾ ॥
 ಪತಿ ಯಾಪಾಪತಿ ರತ್ತಿಪತ್ರಿಯರಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ।
 ಸತಿಯರತಿವೋಹ ದುಸ್ಸಹನೇಹದಿಂದೈದಿ ।
 ಕ್ಷಿತಿಜಾಪತಿಯನಪ್ಪಲಸುಗೈದು ತರುತರುನಿಕುಂಜವಂಜಗಳರಸಲು ॥ (10)

ಇದೆ ರಾಮನನುತ ಬಯಲನ್ನಪ್ಪಲೋರ್ವ ದಾ ।
 ರಡಿ ರಾಮನಿಂದಪ್ಪಲೆಳಸಿ ಪಾರಲೋರ್ವ ।
 ಬದಿಯೊಳಹನಂದರಸಿ ತಕ್ಕೈಸಲೋರ್ವ ಯಾಗಸವನಜಾಯಿಂದಲಿ ॥
 ಇದಿರಾಗಿ ಪಾರ್ಶ್ವದಲಿ ಪಿಂಡಿಡೆಯ ದೂರದೊಳ್ ।
 ಚದುರಿಂದ ಮೋಹನಾಕೃತಿ ವಿಸ್ವರೂಪಂತು ।
 ಸುದತಿಯರ ಕಂಗಳಿಗೆ ತೋರಲೆಡೆಯಾದಿದರದೇನೆಂಬೆ ಕೌತುಕವನು ॥ (11)

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕದತೆರದಿ ಕಾಣ್ಬಡದ ರೀತಿಯೊಳು |
 ಮೈಗೆ ಮೈಯಂಟದಂತನುರಾಗದಿಂ ತಮ್ಮ |
 ಕೈಗೆ ಕೈಗಳ ಪಿಡಿವುತೊರ್ವರೊರ್ವರಪ್ಪಿ ಬನದಿ ಧಾವತಿಗೊಳ್ಳುತೆ ||
 ಸುಯ್ಯಂಪ ಬೀರುತೆಡೆಯಾಡುತೆ ಸುರುಸುರಿಸುತೆ |
 ಸೈಗಮಂತಪ್ರಚಾರಣವಿಡಿಯದವ್ಯಳಸಿ |
 ಭೋಗೇಜ್ಜೈಗೈವ ಮುಕ್ತಿಯಿರವನೇಂ ವೇಳ್ವೆ ಭ್ರಮಿಗಳುಪಮಿತಿಯಾದುದು ||

[(12)]

ಅರಸಿಕೊಳ್ಳಲುಪವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಂ ಕಾಣ |
 ದುರುತರದ ಸಂಕಟದಿ ಕುಳ್ಳುದು ಕಂಗಳಾಗ |
 ಛರೆಮಾಗಿದು ನೋಡುತಿರಲೊಳಗೆ ಪಾವನಮೂರ್ತಿ ತೋರೆ ಮನನಿಂದಲಪ್ಪಿ |
 ಪರಮೋತ್ಸವದಿ ತಮ್ಮ ಬಯಕೆಗಳ ಕಳೆಪರ |
 ಚ್ಚುರಿಚ್ಚಯ ಸನಕಾದಿಮೌನಿಗಳ ಜಾನಕಂ |
 ನಿರಾಗೆಗೊಳಿದೀಚರಣ ನಾರಿಯರಿಗಳವಟ್ಟುಜೇಂ ಸುಕೃತಫಲಮದಲಿ ||

(13)

ಬಲುತರೋಪಾಯಗಳನೆನಗಿ ಕೊನೆಗಾಣವಿರೆ |
 ಲಾಲಿತಾಂತರಂಗದಿಂದಖಿಲದೇವರ್ಕಳುಂ |
 ಗೆಲಿಸಾಧ್ಯವೆನುತ್ತ ತಮ್ಮೊಳೊಳಿಚಿಸುತ ಮುನಿಕಾಪ ಬಪ್ಪದೆನುತ ||
 ತೊಲತೊಲ ಬನದಿಂದ ಸುರಸನೆಡೆಗೈದಿ ನಿಜ |
 ಪೊಲಬ ಬಿನ್ನವಗೈಯಲತಿ ಭೀತಿಯಿಂದಿದ್ರ |
 ನಲಘಮತಿ ಗೀದ್ವತಿಗೆ ತಿಳುಪಲರಿತಂತೆಂದ ಮುಂತವ್ವ ಕಡ್ಡಗಳನು ||

(14)

ಈತನುರುತವದಿಂದ ದೇವರ್ಕಳಿಗೆ ಭೀತಿ |
 ಜಾತಮಾದಪ್ರದೇಬ ಭಯವನುಳ ಕಚಿಯರನ |
 ನೀತ ರಾಮಾಯಾಣ ಮಹಾಕಾವ್ಯಕರ್ತನಕ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಕುಭನಾಮದಿ ||
 ಈತ ಬ್ರಹ್ಮರ್ಷಿಯಹ ಸರ್ವಜನರಂ ಪೊರೆಯ |
 ದಾತನಕ ನಿಡಕೆ ಸಂದೆಗಮಿಲ್ಲ ಮೆನುತೊರೆದ |
 ಮಾತಿನಿಂದಿದ್ರ ಚಿಂತೆಯನುಳುದು ಸುಖವಿದನಿತ್ತಲಾದುದ ವೇಳ್ವೇನು ||

(15)

ಅಂತರಾಯವನೆಸಗಲೈತಂದ ದಿವಿಪದರ |
 ಸಂತೆಯಂ ಭ್ರಮೆಗೊಳಸಿ ಕಳಪಿ ರಘುನಾಯಕಂ |
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದನೆನಿವ್ವ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆಯಲೆಂದನುಗ್ರಹದಿಂದಲಿ ||
 ಕಾಂತಿರ್ಪ ಮುನಿಗೆ ಮುಕ್ತಿಕಮಾಕಕೇಟಾದಿ |
 ಸಂತೆ ಯುಪಟಳಮಿಲ್ಲ ದಿವ್ಯಂತೆ ವರ್ಧೀಕ |
 ಮಂ ತಾನು ನಿರ್ಮಿಸಿದನೇನೆಂಬಿ ಕರಣಜನರಕ್ಷ ಕರಣಾಕೃತಿಯನು ||

(16)

ಬಸಿಲುಗಾಳಯಾ ಮಳೆಗಳೆಸಗ ಕ್ರಿಮಿಕೇಟಗಳ |
 ಕಸಿಲ್ಲದಾ ವೃತ್ತದೊಳಗೆ ಮುನಿಪತಿ ತಪವ |
 ನೆನಗಿದಂ ಬಲಯಾಗಂ ಮನ್ಯಂತರಸಹಸ್ರಮೇನೊಂದನರಿಯದಂತೆ ||
 ಪೊಸಬಗೆಯ ವರ್ಣನುಪರಾಗಳವು ಗೌರವುಗಾಗಿ |
 ಕಶಿರವಿಗಳೇಕತಾಣದೊಳಟ್ಟು ಮಾರುತನ |
 ಮಿಸುಕಲೀಯದೆ ದಿವ್ಯಮಂತ್ರಾಪ್ತವನುಂಡು ಸುಖದಿಂದಲಿರುತಿರ್ದನು ||

(17)

ಹಿಮಶೃಂಗಲಕ್ಕದಿ ವಸಿಷ್ಠಾದಿ ಮುನಿಗಳೂಂ ।
 ಒಮಲ ಶಿಷ್ಯರುಗಳೊಡವೆರದೊಂದುದಿನ ಬರುತ ।
 ಸುಮನಸೋದ್ರಾನ್ತರೇಮ್ಹಡಿ ಯನಿವ ನಂದನವ ಕಂಡೊ ವಿಸ್ತಯಾದಿಂದಲಿ ॥
 ತಮತಮಗೆ ಸಂತಸಂಗೆಳೊತ ಒನಮಂ ಪೊಕ್ಕು ।
 ಕ್ರಮನಿವಾರಣಗೈದು ಕುಳ್ಳುರ್ದರತಿಮಾದಿ ।
 ಕ್ರಮದೊಳೊಂದೊಂದು ಮರದೆಡೆಯ ನಿಜನಿಲಯಕಂ ಹರುಷಮಿಮ್ಮಿಡಿ
 [ಯಂಬೊಲು ॥ (18)

ಅನಿತರೊಳು ಶ್ರೀರಾಮಭಕ್ತವಾತ್ಸಲ್ಯಮಂ ।
 ಜನರಿಗೆ ಕಾಣ್ಬಡಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳ್ತಂದು ।
 ಮುನಿಗಳಹ ತಾಣಮಂ ದಿವ್ಯಭವನೋಪಮಿತಗೈದಖಿಳವಸ್ತುಗಳನು ॥
 ಕನಕಪುಷ್ಪಗಳು ಕದಳಪರ್ಣಿ ಸಂತೋಷ ।
 ಜನಕ ಮಧುಮಾಲಫಲಕಾಖಾದಿಗಳನೆಲ್ಲ ।
 ಬನದೊಳಗೆ ನಿಮಿಷದೊಳು ಯತಿಗುಡಿರೊಳ್ ತೋರುವಂತೆನಗಿದಂ ಕೃಪೆಯೊಳು ॥ (19)
 ಗುಡೆಬೇರಕಾದಿನಾನಾ ವಸ್ತುಸಂಚಯಗ ।
 ಳೊಡನಂಗರಾಗದಿಂ ಸುಸ್ವಾದುತ್ಪಲಗ ।
 ಳೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ತಾಂಬೂಲಯೇಲಾಲವಂಗಾದಿಸಾಮಗ್ರಿಗಳನು ನೋಡಿ ।
 ಕಡುವಿಸ್ತಯಂಬಟ್ಟು ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ।
 ತಡೆಯದೆನಗುತ ಪಾಕವಂ ಮಾಡಿ ಬೇವತತಿ ।
 ಗೊಡನಿತ್ತು ಭೋಜನಗೈದು ಕರಪಾದಗಳ ತೊಳೆದರಾನಂದದಿಂದ ॥ (20)

ಕುಡ್ಡಾಚಮನಗಳಂ ಮಾಡಿಕುಳ್ಳುರ್ದು ನಿಜ ।
 ಬುದ್ಧಿಯಿಂದೊಡಿಸುತಮಿತಾತಾಣ ಮಿನಿತರ ಪ್ರ ।
 ಸಿದ್ಧ ಮಾಡುದಿದೀನು ಚಿತ್ರಮಂದಿರಾರ್ಕರೊಡನೆ ಮಾತಾಡುತಿರಲು ॥
 ಮುದ್ದಿಡಲೈದಲಿನ ವಾರಾಣಸಿಯ ಋಷಿನಿವಹ ।
 ಮುದ್ದುಸಾಯಾಹ್ನಾಕಾಶ್ರಯಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಹರು ।
 ಬೋಧ್ಧತಿಯರಲ್ಲ ರಲ್ಲ ನಿವ್ರಾವಣತೆಯಾದರದೇನೆಂಬಿನು ॥ (21)
 ಮರದೊರಗಲಾಕ್ಷಣಮಗಂಧನಿದ್ದಿಯು ತೊಡರೆ ।
 ಲರಿಯದೊಂದನು ಸುಖದೊಳುರಾವನಿತರೊಳ್ ಸ್ವಪ್ನ ।
 ಕರಚಿತ್ರವಾಗಿ ತೋರಿದುದದೇನೆರಡನೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮೊಂದದಿ ॥
 ತುದೀವಣಂಗಳಂ ನಿರ್ಮಮತೆಯಿಂ ತಪವ ।
 ವಿರಚಿಸುವ ಪುರುಷನೋರ್ವಂ ಚಂದ್ರಬಿಂಬದಂ ।
 ತಿರಲಸ್ಥಿ ಚರ್ವಣವಶಿಷ್ಟದಿಂದಾತನಂ ಕಂಡರಾನಂದದಿಂದ ॥ (22)

ಪ್ರಹಪಾಕವಿಡಿದ ಪೊಂಬಣ್ಣ ದಂದದ ಕಾಂತಿ ।
 ಭಟಸಿರ್ಪ ದೇಹದಿಂ ಪದ್ಮಾಸನದಿ ಕುಳಿತು ।
 ಕುಟಲಮುಳದನವರತಮೇಕಾಗಚಿತ್ತದೊಳ್ ಸೀತಾಸಹಿತ ಮೂರ್ತಿಯಾ ॥
 ಪ್ರಹಗೊಳನುತನ್ನಾಮಗಳ ಬೆಸುತನವರತ ।
 ಶ್ರುತಿತ್ಯದಿತರಭಾವಂಗಳಂ ಕರಣಂಗೆ ।
 ಇವಣೆಯಿಲ್ಲದೆ ಬೆಳಗ ಬಂಡದಿಂದಿರೆ ತೋರ್ಪದಾ ಮಹಾಮುನಿಗಳಿಗೆ ॥ (23)

ಸರಸಿಜದ ಪೀಠದೊಳ್ ಮಿರುಪ ಸಿಂಹಾಸನದಿ |

ಧರಣಿಸುತೆ ಯೆಡವಂಕದೊಡೆಯೊಳ್ ಪಿರೆ ನೆಗೆಯ |

ಬೆರೆದಿದುಮುಖದಿದು ದಾರಾಂಗನೊಪ್ಪಿರಲ್ ವಿರಾಸನವನು ಸುಖದು ||

ಮರುತನುತ ಖಾದವಿಡಿದಿರೆ ಧನುರ್ಧರನಾಗಿ |

ಸುರುಚಿರವ್ಯಸನದಿಂ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸೇವಿಸಿರೆ |

ಭರತ ಮುತ್ತಿನ ಕೊಡೆಯ ಪಿಡಿದಿರಲ್ ಕತ್ರಾಘ್ನ ಚಾಮರವನಾಂತೆಸಿದಿರೆ || (24)

ವೃಷಗೇಶದಾನವಾಧಿರಿವರ್ ತರದಿ |

ನವವೇತ್ರಗಳ ಪಿಡಿದು ಬಿರುದನುಘೃಷಿಸುತ್ತಿರೆ |

ಕುಸಲಯದಳಕೃಷ್ಣಮರಾಮನಖಿಲಾಭರಣ ಭೂತಾಂಗನೆನಿಸಿ ಮುದದಿ ||

ಅವಿರಳಸ್ತವಗೈವ ಸನಕಾದಿಯೊಳಿಗಳ |

ನಿವಹದೊಳ್ ರಾಜಿಸುವ ಶ್ರೀರಾಮಮೂರ್ತಿಯಂ |

ಸುವಿವೇಕದಿಂ ಕಂಡರಖಿಲಾರ್ತಿಹರ ಸದಾನಂದ ತೇಜೋನಿಧಿಯನು || (25)

ಆನಂದನಿಧಿಯ ನೋಡುತಲಮಂದಾನಂದ |

ಸಾನುರಾಗದಲಿರುಳು ನಿಮಿಷಮೆನೆ ಜಾರಲಾ |

ಭಾನು ಪುಷ್ಪಲೈಚ್ಛರಾಂತು ಮುನಿವರರೆಲ್ಲ ಸ್ನಾನಾಭ್ಯುಕ್ತಗಳ ರಚಿಸಿ ||

ಸಾನಾವಿಚಿತ್ರತರ ಕನಕ ನೆನೆಪುತಲಿ ಸು |

ವ್ಯೂನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಯಾ ಸಭೆಗೆ ಸರಸುಸಿ |

ಜ್ಞಾನನಿಧಿ ನಾರದಮಹಾಮೌನಿ ಯೈತಂದನುದ್ದರಿಪರೊಲವಿಂದ || (26)

ಬರಲಾಮಾನೀಶಗಿರಿದ್ದ ಖಲತಾಪಸರ್ |

ಹರುಷದಭವಾದನಂಗೈದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುತ್ತ |

ಪರಮಸತ್ಯಾರದಿಂ ಸಾದರದೊಳ್ಳೊಡವೆರೆದ ಮೃದುನುಡಿಗಳಿಂದ ನುತಿಸಿ ||

ಬರವ ಬೆಸಗೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದರೆಲಿ ಮುನಿರಾಯ |

ಬೆರಗಿದೇನೀ ವನ ವಿದಾರದೆಸೆಯಿಂದಾದು |

ದರಿಯಬಾರದ ಕನಕ ಕಂಡೆನಾವೀವೃತ್ತದಜ್ಜರಿಯ ನಾಲಿಗನುತ || (27)

ಜ್ವಲಿತಾಗ್ನಿನಿಭಮೂರ್ತಿಯೊಂದಿಹುದು ಶ್ರೀರಾಮ |

ನಲಘುನಾಮಂಗಳಂ ಜಪಿಸುತ್ತಲಾ ಮುನಿಪ

ಗೊಲಿದು ಪುಂದರ್ದೇಯವರದಾನಹಸ್ತವ ನೀಡಿ ರಘುವೀರ ರಾಜಿಸುವನು ||

ನೇಮರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯೆಲೆಸವ |

ಜೆಲುವ ಕಂಡವಿದೇನು ಚಿತ್ರನಾರಿದಾದು |

ದೊಲಿದು ಬೀಳ್ವದೆನುತ್ತ ಬೆಸಗೊಂಡರಜತನಯ ನನುನುಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (28)

ಪಿಂತೊಂದು ದಿನ ಮಹಾದೇವನ ದಿದೃಷ್ಟೆಯಂ |

ದಾಂ ತಳುವದತಿಶಯದಿ ಕೈಲಾಸಕೈದಿರಲ್ |

ಸ್ವಾಂತಕರಾಪದೊಳುಬಿಡೇನೇಕ ವೇಳರ್ಧನಾ ಕಥೆಯ ನೋರೆವೆ ಮುದದಿ ||

ಮುಂತೆ ರಾವಣನಿನ್ನೊರ್ವನುಡಿಸಲ್ ಬಾಧೆ |

ಯಂ ತಡೆಯದಮರರಂ ಹರಿಯ ಸ್ವಾರ್ಥಸೆಪೊರೆಯ |

ತಾಂ ತಳಿದು ಮುಂಮೂರ್ತಿಗಳ ಸತ್ಯಮನ್ನೋರ್ವ ಪರಮಾತ್ಮನವತನುವ || (29)

ರವಿವಂಶಸಂಭೂತ ದಕರಥನೊಳವತರಿಸಿ |
ತವಕದಿಂ ತಾಟಕೆನುಬಾಹುಗಳ ಸಂಹರಿಸಿ |
ನವಯಾವತಿಯಂಗೆಯ್ದು ಶಿಲೆಯ ಹರಚಾಪಮಂ ಮುರಿದು ವೈದೇಹಿಮಿದು ||
ಲವಲವಿಕೆಯಿಂದೈದಿ ದಂಡಕಾಗಹನದೊಳು |
ತವಕದಿಂದ ವಿರಾಧವೊಡಲಾದ ರಕ್ಕಸರ |

ನವರಿ ಮಾರೀಚನಂ ತರಿದು ರವಿಜಂಗೊಲಿದು ಬಾಲಿಯನುಗಳನು ಕಳೆದು || (30)

ಮರುತಜನ ಕರವಿಡಿದು ಕರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟು ಮುಂ |
ಬರಿದು ದಕಕಂಠರನ ಕುಲವ ತರಿದವನನುಜ |
ಗಿರದೆ ಶಾಸ್ತ್ರತಪಟ್ಟಮಂಕಟ್ಟು ಪುಷ್ಪಕವನಡರಿ ಜವದಿಂದ ಹಿಂದು ||
ಭರತನಿಷ್ಕುವನಿತ್ತು ಬಳಕಯೋಧ್ಯಾಪುರದಿ |
ದೊರೆಯನಿಸಿ ಬಹುಕಾಲ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಸಿದ |

ಪರಮಮಂಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯು ಲೋಕದೊಳ್ಳ ರಿಸಲೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ ತಂದು || (31)

ದುರುಳವ್ಯಾಧಂಗೊಂದು ಪರಿಯಲುಪದೇಶಮಂ |
ಸರಸಿಜೋದ್ಭವತ ರಯನೇಸಗಲದರಂದವನು |
ಪರತಪೋನಿಧಿಯನಿಸಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮನಾಗಿ ದಿವ್ಯಮಂಗಳಚರಿತ್ರೆಯಂ ||
ವಿರಚಿಸುವನಾದಿಕವಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಯೆಂದೆನಿದ |
ಪರಮಪುರುಷನಿನ್ನುತ್ತ ಹರ ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥ |

ಮಂವಾದುದೆನಗೆನುತ ದೇವಖುಷಿ ನಾರದಂ ಬೇಳ್ವ ಮುನಿಪೋತ್ತಮರಿಗೆ || (32)

ಮೊವಲಾನು ಕೇಳ್ವದಂ ನೆನದು ಬೇಳದೆನೆನುತ |
ಮುದವೆತ್ತು ನಾರದಂ ಮುನಿಗಳೊಳು ಬೇಳುತಿರ |
ಲಾದಿತಮಾಯಿತಕರೇರವಾಣಿ ಭೂದೇವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳೊಲು ||
ಇದು ಸತ್ಯ ವಲ್ಮೀಕಿಮಧ್ಯದೇಶದೊಳುರ್ಪ |
ಪದಮಾಪ್ತನಿಭ ಮುನಿಯನ್ನು ಪಾರಯಾಂತರದ |

ಲಾದಯಿಂದವ ಮೊಡ್ಡ ರಹುದಖಿಲ ಕುಭವಿಭವ ಮೆನುತಂತುತ್ಪದಿಂದ || (33)

ವಿದಿತಮಾಗಲ್ ವಶಿಷ್ಠಮುನಿಗಳ್ ಮನದೊ |
ಳದುಭುತವಿದೆಂದರಿದುಪಾಯದಿಂ ಪುತ್ತಮಂ |
ಕದಲಿಸುತ ನಾಲೈಸಯ ಬಸನಗೈಯಾಲ್ಮಿದರಮಧ್ಯಪ್ರದೇಶದೊಳಗೆ ||
ಉದಿಯಿಸುವ ಭಾಸ್ಕರನೊ ಪುಟಪಾಕಕನಕಮಿದೊ |
ಸದಮಲ ಮಹಾತೇಜ ಸಾಂಗಮೆಂದೆನಿಸುರ್ಪ |

ದಿದನೋಳ್ಳರಾರನುತುಚ್ಚ ರಿಯಾಲಿಟ್ಟಸಿದರಂದು ಕುಭಮೂರ್ತಿಯನ್ನು || (34)

ತೆಗೆದು ವಿಷಯಂಗಳಂ ಮನವ ರಘುವರನಂಘ್ರ |
ಯುಗಕಿಟ್ಟು ಗುರುಪದಾರ್ಪಿತವಿಟ್ಟಯಂ ಬಿಡದೆ |
ಪಗಲಿರುಳು ನಾಮಮಂ ಜಪಿಸುತ ಶೃದಾಶಾಮಧ್ಯದೊಳ್ ರಘುವೀರನ ||
ಬಗೆಬಗೆಯ ಪೂಜೆಗಳನರ್ಪಿಸುತ ಮೇಲೊಂದ |
ಬಗೆಯಾದಮುಖ್ಯ ಪೂರ್ತಿಯನೋಡಿ ನನ್ನ |
ನಗುತ ಮುನಿವರೇಚ್ಚರಂ ಗೈಯಲೆಳಸಿದರ್ಪದಪನ ನೆಚ್ಚರಿಪೊಲು ||

(35)

ವಿವಿಧಶೀತೋಪಚಾರಗಳೊಂದುಪಾಯಗಳ್ |
 ನವನವಕಮೆನಲೆನಗಲಾತಗೆಚ್ಚ ರಾತೋರ |
 ದವಿರಳಾನಂದಾನುಭೂತಿಯಿಂ ಪಿಂತಿರಾಗದು ಪರೋಪಮಾನಮೆನಿಸಿ ||
 ತವಕದಿಂ ಮುನಿಗಳನ್ನೋಪಾಯಗಳ್ ಕಾಣ |
 ದವನಿಯಂ ನೋಡುತಿರಲನಿತರೋಳ್ ಶಿವಮ್ನು |
 ಕುವಲಯಾಪ್ತನು ಚತುರ್ಮುಖ ಮುಖ್ಯದೇವತೆಗಳೈತಂದರಾ ಸಮಯಕ್ ||

(36)

ಎನಿತೆನಿತು ಮುಖ್ಯ ದೇವತೆಗಳೊಂಟವರಲ್ಲ |
 ಘನತಪೋಧನಸಿದ್ಧ ರೊಡವೆರೆದು ಬಂದು ಸ |
 ಸ್ತುತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಚ್ಚ ರಿಯಿಂದ ಬೆರಗಾಗಿ ನೋಡುತಲ್ಲಲಿ ರಾತಿರೆ ||
 ವನಜಪೀಠನ ಸುತಂ ಬಹುವಿಧೋಪಾಯಗಳ್ |
 ನೆನಿತೆನಗಲೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾಗದಿರಲನಿತರೋಳ್ |
 ನೆನೆದು ಯಾಕ್ತಿಯ ತಾಪಸರೊಳೊಂದನಾ ಪರಿಯ ಬತ್ತರಿಸಿ ನಯವಿನಯದಿ || (37)
 ದುರುಳತನದಿಂ ವಿಪಿನಸಂಚಾರಿಯೆನಿಸುಪಾಗ |
 ಗುರುಭಕ್ತಿಯಧಿಕಮಾಂಟೀತನಿಗೆದೆಲ್ಲಿ ಪೋ |
 ಗಿರದು ಮತ್ತಾನೆಂಬಿಬಂದಿರ್ವ ಭವದೀಯದೇಶಕಂ ನೋಡೆನುತಲಿ ||
 ಒರೆವೆನಾತನ ಕೆವಿಯೊಳಂ ಭಕ್ತಿಯಾಂಟಾಗೆ |
 ಬರುವುದೆಚ್ಚ ರೆನುತ್ತ ಬೇಳ್ ನುಡಿಯಂ ಕೇಳ್ವ |
 ಸುರರಲ್ಲ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಲಂತಾಗಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯ ನಿತ್ತರೊಲಿದು || (38)

ರಾಮನಾಮವ ಬೇಳ್ವ ಗುರುವೆನ್ನೊ ಬಂದ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೆರೆಗಿ ಪೂಜೆವುದುಚಿತ ಮೆಂದುಮುನಿ |
 ಸೋಮನಾತಪಸಿಯ ಕರ್ಣದೊಳುಸುರಲೈ ಕಂಗಳಂ ತೆರೆದು ಬೇಗ ||
 ಕ್ರಮದಿಂದಲಿದ್ದು ಗುರುವಂದನಂಗೈದು ತಪ |
 ದಮಲ ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳೊಡೆ ಕೃತಿಯಾದೆ |
 ವಿಮಲರದಪಂಕಜವ ನಿಟ್ಟಿಸಿದೆ ನಾನೇಸುಧನ್ಯನೋಯೆನುತೆರಗಿದಂ || (39)
 ಪೋದುದೆನ್ನ ಭರಾಸು ಗುರುವದಾಬ್ಧವ ಕಂಡೆ |
 ಭೇದವಾಯ್ತನ್ನಿಂದವಿದ್ದೈ ವಿದ್ಯಾರೂಪ |
 ಮಾದುದೆಂದೆನುತ ಬಲವಂದು ಮತ್ತೆರಗುತಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದುನುತಿಸಿ ||
 ಶ್ರೀದಭವದೀಯ ಕೆಂಕರನಾನು ಬೇಡಿದುದ |
 ಸಾಧನಂಗೈದೀವೆ ದಯಗೈಯವೇಳ್ವಮೆಂ |
 ದಾದರದಿ ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೈದನನಿತರೋಳ್ ಮೊಳಗಿದುದು ಸುರಭೇರಿಯ || (40)

ಮೊಳಗುತಿರೆ ದೇವದುಂದುಭಿಗಳಂ ಬಾನೆಡೆಯ |
 ಕಳೆಯಾರಿದಗಾಂಧರ್ವ ಗಾಯಕರದೊಂದೆಡೆಯ |
 ಲೆಳವಿಂಚಿನಂದದಿಂದಪ್ಪರಿಯರಾಡುತಿರೆ ಸರ್ತನದ ಮಧುರನುಡಿಯ ||
 ಪೋಳವಿಂದ ದೇವಕಳುಂ ಕುಸುಮವೃಷ್ಟಿಯಂ |
 ಸುಖಸಲ ದಿಶಾಚಕ್ರ ನಿಸ್ಸಿಮಿರಮಾಗೆಸುರ
 ಭೃತವಮಾನ ಸಂಜೊಸಿದಂ ಕಿರವಿಗಳಾಂತರತಿ ಕಳೆಯಕಳೆಯಂ || (41)

ನೇರದ ಸುರಮುನಿಪ್ಪಂದ ಮಧ್ಯಪದೇಶದೊಳ್ |
ಹರವಿಂಬಾಡಿಗಳ್ ಸಂತಸಂ ಗೊಳ್ಳುತಿರಲ್ |
ಸಿರಿಯರಸನಖಿಲ ದೇವರ್ಕಳುಂ ಕೇಳುತಿರೆ ನುಡಿದನಾನಂದದಿಂದ ||
ಪರಮ ತಪದಿಂದ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಂ ಭೀತಿ |
ಕರಮಾಗೆ ದಿಕ್ಪಾಲರೈರು ನಡುಗುವೊಳ್ |

ವಿರಚಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಮಂ ಸೃಜನಲೀತನೇ ಕತ್ತನಹ ಮಗುಳ್ಳೊಂದನು || (42)

ಪುತ್ರದಿಂದೆರಡನೆಯ ಜನ್ಮಪೂಯೋತ್ತಮನು |
ತುತ್ತಮದ ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿಪದಮಾಗಿ ಭೂಸುರರ |
ಮೊತ್ತದೊಳ್ಳಗಧಿಕತವೆನಿಸಿ ವಾಲ್ಮೀಕಿಮಾನಿಯಂದೊಂಬ ವಸರಂದಲಿ ||
ಬತ್ತರಿದನೀತ ರಾಮಾಯಣವ ದುರ್ವನರ |
ನೊತ್ತಲೋನುಗಲಾನುಜವಿ ವೇದಗಳಿಲ್ಲ |
ಮತ್ತೆ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮತೆಯನಾಂತಿವನ ಮುಖದಿಂದ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಳೆವವೆನುತ || (43)

ಈತನಿಂದಿತ್ತ ರಾಮಾಯಣವ ನೆಲದೊಳ್ಳಾ |
ವಾತನೊಂದಕ್ಕರವ ಬರದೋದಿಕ್ಕೇಳದೊಡೆ |
ಪಾತಕಂಗಳು ಪೋಗಿ ಪರಮಪಾವನ ನೆನಿಸಿ ಮುಲ್ಲೋಕವಾಸಿಯನಿಹ ||
ಜಾತುಜಿತುಲಾಲಿಸಿದೊಡಂ ಬಹ್ಮಹತ್ಯಾದಿ |
ಪಾತಕಗಳು ತೂಲವೆನೆ ಪಾಪಿಪೋದಪವ |
ತೀತವರ್ಣಾಚಾರ ದುರ್ನೀತನಾದೊಡಂ ಮುಕ್ತನಹನಿದುನನ್ನಿಯ || (44)

ಪರಪೀಡನೋದ್ಭೂತ ದುಸ್ಸತೀಸಂಗಮಂ |
ಮರುಳ್ಳರೊಡನಾಟ ದುರ್ಭೋಜನದುರಾಲಾಪ |
ದುರುಳ್ಳನೇವಾದಿಗಳುದಿತ ಪಾತಕಗಳುಂ ಪಮಮಂಗಳಕಾವ್ಯದಿ ||
ಅರೆಪದವ ನೆರೆಪದವ ನುತು ಮರದೋದಿದೊಡೆ |
ಪರದೋಡಿಪಾವನಕೆ ಪಾವನನೆನ್ನಿದ |
ನರಿತಿದಂ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಭೋಜನಾಂತ್ಯದೊಳ್ಳೊಲಿದು ಪಾಡಿದವ ಮುಕ್ತನಹನು || (45)

ಎಂದತಿಳಯದ ಪರವನೀಯಲದ ನೋಡಾತಾ |
ನಂದದಿಂ ಹರನುಡಿದ ನೀಕಚ್ಚಿದಕ್ಕರಗ |
ಳೊಂದೆರಡನಾವನುಚ್ಚರಿಸಿದೊಡೆ ಕೈಲಾಸ ಕರತಳಾಮುಳಕಮೆನಲು ||
ಬಂದೊದಗಲಿಂದೊರೆಯಲದನೋಡುತದ ನುಡಿದ |
ನಿಂದೀಮಹಾಮುನಿಯ ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದೊಳ್ಳಾಣಿ |
ಪೊಂದಿರಲಿ ಮಧುರತರ ಕಾವ್ಯರಚನಾಕೆ ಲೀಲಿಯಿಂದೊದಗಲೆನುತ || (46)

ಕವಿತಾರಚನೀತ ಕರ್ತನೆಂದೆನಿಸುತೀ |
ಭುವಿಯೊಳಾದಿಮಹಾಕಾವ್ಯದಧಿಪಕವಿಕುಲರನ್ನ |
ನವಿರಳನಂದದಿಂದಿರಲೀಮಹಾಕಾವ್ಯಮೊಂದೆನುತ್ತಿಲ್ಲರೊಲಿದು ||
ಸುವಿವೇಕದಿಂದೊದಿ ಸುಖಪನುಭವಗೈದು |
ಭವಗಳಂ ಪರಿಹಿಟ್ಟು ಬರುವರೆಮ್ಮ ಸುಲೋಕ |

ಭವನಕಾಂತಿ ಹನಿತ್ತನಿತಿವೋದಳರಮಿಹ ಪಾಪಂ ಕರುಣದಿಂದ || (47)

ಇಂತುಮುಮ್ಮುರ್ತಿಗಳ ವರನಾಂತ್ತು ಹರ್ಷದಿಂ ।
 ಮುಂತೆನಿವ ಹರಿಯ ನುತಿಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
 ಚಿಂತಿತಾರ್ಥಪ್ರದ ಮಹೇಶವಾಗಿರನುತ ವೇದಮಸ್ತಕಭೂಷಣ ॥
 ಸಂತಕೃನ್ನಿಲಯಮೇಕಾಂತಭಾಡನ ಚಿತ್ತ ।
 ಕಾಂತಕರುಣಾಸ್ನಾಂತ ಕಮನೀಯ ಸದ್ಗುಣಿನಿ ।
 ಕಾಂತ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದಧಿನಾಥ ಸಲಹೆನುತರೆಗಿ ನುತಿಗೈದನೊಲಿದು ॥ (48)

(ಸಂಧಿ 21, ಪದ 919.)

ಇವೃತ್ತರಡನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಪರಮಮುನಿವಾಲ್ಮೀಕಿಯುಪಚಾರದಿಂ ರಾಮ ।
 ಪರಿತುಷ್ಟವಡಿದೈದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯೊಳ್ ।
 ವಿರಚಿಸಿವನೆಯ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಜಾನೆ ಸುಖತಲಾನಂದದಿಂದಿರ್ಪನು ॥

ಸಕಲ ದೇವತೆಗಳುದಖಿಲ ವರಗಳಪಡಿದಾ ।
 ಮಕಳಂಕ ಬ್ರಹ್ಮಮುಪಪದನಾಂತ ನಾಲ್ಮೀಕಿ ।
 ಭಕುತಿಯಿಂ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದಂತರಂಗದೊಳ್ ಸರ್ವದೇವಾತ್ಮಹರಿಯ ॥
 ಕುಕುವಾಮದೇವನನ್ನುತ ದಿವ್ಯಚರಣನಂ ।
 ಭಕುತಿಯಿಂ ತುತಿಗೈದು ಸಂತೋದಗೊಳಿಸಿದಂ ।
 ವಿಶಕವಮಲಾಕ್ಷ್ಮಿ ಕೇಳೊಬಿತ್ತರಿರೆ ನಾಮಹವನಧಿಕಜ್ಞಾನೋತ್ಪತ್ತಿಯನು ॥ (1)

ಅಶಂಕಪದ್ಮಕರಹರ ವಿರಿಂಚಾದಿಸುರ ।
 ವರವಂದಿತಾಂಘ್ರಿಯುಗ ಶ್ರೀರೋದಧಿವಿವಾಸ ।
 ಪರಮಮಂಗಳ ಸರ್ವಭೂತಾಂತರಾತ್ಮ ನಿಖಿಲಾಗಮ ಪುರಾಣವೇದ್ಯ ॥
 ಭರತಕುಸ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮಣನೇವೈ ಕಾಣಲೈ ।
 ಯಾರುಗರ್ಭಜಲಘೋಷಂವಮ ತಾಟಕಾಹರಣ ।
 ಕರಣ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಯಾಗರಕ್ಷಣ ನವೋನವೋಯನುತ ತುತಿಗೈದನು ॥ (2)

ಮುನಿಯಾರಸಿಯಂ ಪೊರೆದ ಕಿವನ ಧನುವಂ ಮುರಿದ ।
 ಜನಕಜಯ ಕರವಿದಿವ ಜಾಮವಗ್ನ್ಯನ ಗರ್ವ ॥
 ವನು ಪರಿದ ಗುಹನ ಪೋಷಿಸಿದ ಕಲಶೋದ್ಭವನ ಪೊರೆದ ರಕ್ತನನ ತುರಿದ ॥
 ಖಂಡೋಳಾಕೂರ್ಪನಖಿಯಾಗಭಂಗಂಗೈದ ।
 ಕಿನಿಸಿಂದ ಬರದೊಡಣ ತ್ರಿರರಂ ಪೊಡೈದ ।
 ನಿನನುತರ ಹನುಪಾಡಿಗಳ ರಕ್ಷಣಂಗೈದ ದೇವಗಾಂ ವಂದಿಸುವೆನು ॥ (3)

ಕರನಿಧಿಯ ಕಟ್ಟಿದಾಗಿ ಕರ್ಪನಂ ಪೊರೆದಂಗೆ ।
 ದುರುಳರಾವಣ ಕುಂಭಕರ್ಣರಂ ತುರಿದವಗೆ ।
 ಧೂಳಿಜಿನಮೇತ ಪುಷ್ಪಕಕ್ಷೇಧಿ ಭರತನಂ ಪೊರೆದು ಸಾಕೇತಪುರದಿ ॥
 ನಿರತಿಯಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಭೋಗಯುತ ನಿನಿವಂಗೆ ।
 ಹರಿಯಜಪವಾದಿಗಳ ಮುದಯದರುದಿನ ನಿನಿವ ।
 ಪರಮಪೂವನ ನಾಮ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ವಂದಿಸುವೆನಿವನುತ ಭಕ್ತಿಯೊಡನೆ ॥ (4)

ಇಂತನಂತಾನಂತ ನುತಿಗೈವಮುನಿವರನಿ ।

ಸಾಂತರಂಗವನರಿದು ಹರಿ ಯಖಿಲವರಗಳಂ ।

ತಾಂತಳವದಿತ್ತು ಸಲವೆತ್ತು ಸುರರೊಡವೆರದು ನಿಜನಿಲಯಕುಂ ಗಮಿಸಲು ।

ಸಂತಸದೋಮನಿನಿ ನಾರದಂ ಬೇಳ್ವನುಡಿ ।

ಯಾಂತು ರಾಮಾಯಣವ ರಚಿಸಿ ಕವಿಸಂತತೀ ।

ಕಾಂತನಿನಿಸುತ ಜಪಿಸುತೇಕಾಂತಭಕ್ತಿಯೊಳಗಿದನಾನಂದದಿಂದ ॥

(5)

ಹರಿಯಖಿಲ ನಾಮರಾಶಿಗಳೊಳಗೆ ಶ್ರೀರಾಮೆ ।

ಪರಮಮಂಗಳನಾಮಮುಖಮನುತ ಶ್ರುತಿತತಿಗ ।

ಳೊರೆವವದಿಂದಬಿಂಬಾತಕಂಗಳತರಿದು ವೋಹ್ಯಾದಿಪುರಾಣಾರ್ಥವು ।

ಕರತಳವೊಳಕದಂದದಿ ತೋರ್ಪುದಕ್ಷರವೆ ।

ನೇರಡನುಂ ಕ್ರಮದಲಕಮದಲಿಡೆ ವಿಡದಾವ ।

ಸ್ಮರಿಸುವನು ಧ್ಯಾನ ಸುರಮಾರ್ಥನೈ ಮುನಿಲೋಕಮಾನ್ಯ ರಾಜನ್ಯನಗಜೆ ॥ (6)

ಭಾವಿಯೊಳುಳ್ಳುಬಿಳ ಕಬ್ಬಗಳೆಲ್ಲ ಕ್ರಮದಿಂದ ।

ವಿವರಿಸಲ್ಪಲವಿವ ವಲ್ಲದೊಡೆ ವೃಥಾವಹ ।

ವವನುಳಿದು ರಾಮನೊಬ್ಬಕ್ಷರವ್ಯಯವನುಂ ಕ್ರಮದಲಕ್ರಮದಿ ಜಪಿಸಿ ॥

ವಿವಿಧ ಪಾಪಗಳ ರಾಸಿಯಕಳಿದು ನಿರ್ಮಮತೆ ।

ಯವಿರಳಾನಂದಮಯವೆನಿಪುದಿದಂದದಕೆ ।

ಸವನಿಲ ಮುಲೋಕದಲ್ಲ ಗಜೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮ ಸರ್ವೋತ್ಕೃಷ್ಟವು ॥

(7)

ಚಾಂ ಅಲ ಪತಿತಂ ಕಿರಾತಯಾವನ ವಿಪ್ರ ।

ಭಂಡನಂ ಪರಜಾತಿವರ್ಣಕ್ರಮವಿಹೀನ ।

ರಂಡಾದಿಮರ್ಪಂಗನಾಗಮನಿಯತಿ ಪಾಪಿಯಾದೊಡಂ ಬಿಡದೆ ನಿನಿಯೆ ॥

ಪುಂಡರೀಕಾಯತೇಕ್ಷಣ ನಾಮಮಂ ದುರಿತ ।

ತಂಡಂಗಳಂ ಸವರಿ ಸಿದ್ಧರಸಲೋಹಮಂ ।

ಕೊಂಡು ಸೌವರ್ಣಗೈವಂತಾವನಾದೊಡಂ ಪ್ರಾತರಂದಿನಿಪುದಗಜೆ ॥ (8)

ಜಪತಪೋಽಪ್ಯಾಸ ಸ್ನಾನದಾನಂಗಳುಂ ।

ವಿಪರೀತ ಫಲಮಲ್ಲದವು ಸಫಲವಾಗಲೀ ।

ಲಪನೆಯಲ್ಲದೆ ಕುದ್ಧ ಮಾಗಲರಿಯದು ವೋಹ್ಯವಿಷಯವೀಕರ್ಮಗಳು ॥

ಕೃಪಚನಾದೊಡಂ ರಾಮನಾಮವನ್ನೆಡೆಬಿಡದೆ ।

ಜಪಿಸಿದೊಡೆ ಯೋಗಿಜನಗಮ್ಯನಿಲೆ ದೊರೆವುದಿದ ।

ವಿಪರೀತದುಷ್ಟರಣೆ ಗೈದೊಡಂ ಪುರಾಣಾರ್ಥ ಸಿದ್ಧಿಸುವುದಿದು ಸತ್ಯವು ॥ (9)

ಕರಣಮೂರೂಂದಗೊಳಿಸುವ ಕಪ್ಪುಮಿಲ್ಲ ಬಂ ।

ಧರದ ತತ್ವಂಗಳಂ ಶೋಧಿಸುವ ಪೊಲಬಿಲ್ಲ ।

ಸ್ಮರಲೋಕದೇಕಕಾಲಾದಿ ಭೇದಂಗಳುಂ ಕುಂದು ಹೆಚ್ಚುಗಳ ಬಗೆಯೆ ॥

ಅರಿಯದಾರಾದೊಡಂ ಶ್ರೀರಾಮನಾಮಮಂ ।

ಸ್ಮರಿಸಿ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ಸಿದ್ಧನೀ ಮಹಿಮೆಗಳೆ ।

ತೋರಿಯಲಾಗಳವನಾಯಾಣೆ ಬಂಧನವುಂ ಮುಕ್ತನೊಡನೆ ಮುಖಲೆ ॥ (10)

ಇಂದಿರೇಕನ ನಾಮ ಮಹಿಮೆಗಳ ಮೂಲ್ಪಕ್ಕನು |

ದಂದವುಂ ಮುಂದೊರೆವೆನುತ ಹರ ಕೃಪೆವಿಂದ |

ಇಂದೀವರಾಕ್ಷಿಗಂ ಬೇಳ್ವನವಚಿತ್ವಾನು ಶ್ರುತಮಾಚಾರಿಗಳನು ||

ಬಂಧುರಸ್ನೇಹದಿಂ ವಾಲ್ಮೀಕಿ ರಾಘವನ |

ಪೊಂದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥತೆಗೆಡೆದು ಪರ್ವತದೊ |

ಳೊಂದು ತಾಣವನು ಸೂಚಿಸಿದಂ ನಿವಾಸಕಂದಾನಂದಮಯ ಮೂರ್ತಿಗೆ || (11)

ಮುನಿಸನಂ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಗಂ |

ಜನನಾಥನೈದಿ ಸುಸ್ಥಳವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಲೆಲೆ |

ಪನೆಗೈವುದೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಣಗೆ ನೇಮಿಸಲಾತನತಿಹರ್ಷದಿಂದವೈದಿ ||

ಘನತರವ ದ್ರುಮಗಳಂ ತುಮ ಸುಮನೋಯೋಗ್ಯ |

ಮೆನಿಪ ಮುಟುಮಂದಿರವ ಸಿಂಗರಿಸಿ ಬನ್ನವನೇ |

ವನಜಾಕ್ಷ ಬೇಳ್ವನಾಗೃಹವಾಸ್ತುಪುರುಷನಂ ಪೂಜಿಸಲ್ವೀಳ್ಕುಮೆನುತ || (12)

ಧವಬೇಳ್ವ ಮೂಲ್ಕೆಯೊಳ್ ಕೃಷ್ಣ ಮೃಗಮಂ ಪಿಡಿದು |

ತವಕದಿಂ ಬಿನ್ನಪಂಗೈಯೆ ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತನಂ |

ಭವವಿಧಿಯನನುಕರಿಸಿ ಸ್ನಾನಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಕುಚಿಯಿಂದವೈದಿ ||

ವಿವಿಧಫಲ ಮೂಲ ಜಲ ಪಕ್ವಮಾಂಸಂಗಳಂ |

ನವಜಲಂಮೇಲಹನವಿತ್ಯುಕೆಗಳಂ ತಂದು |

ಸವನಿಸಲ್ವಾಸ್ತು ಸಂತರ್ಪಣಂಗಳೈಯೆಂದಿಜ್ಞೈಸಿದಂ ರಾಘವಂ || (13)

ವೇದೋಕ್ತವಿಧಿಯಿಂದ ಮೈಕ್ಯದೇವದ ಬಲಿಯು |

ನಾದರದಿ ರೌದ್ರವೈಷ್ಣವನಾಸ್ತುಬಲಿಗಳಂ |

ಮೋದದಿಂದಿತ್ತು ತತ್ತಜ್ಞರುಗಳಂ ಮಾಡಿ ಮಂಗಳಾಧಿಕೃತಗೂಡಿ ||

ಸಾಧುಜನಸಂಸೇವ್ಯನೆಂದೆನಿಸಿ ಸತಿಸಹಿತ |

ಲಾದಯಾಪರ ಪರ್ವಮಂದಿರದೊಳರಲಿತ್ತು |

ಹಾದಿವಿಜಿದೈತಕ ಸುಮಂತ ದುಃಖಸ್ವಾಂತ ನೈದಿದಂ ನಿಜನಗರಿಗೆ || (14)

ಜೀವಿಲ್ಲದ ಕಾಯದಂತೆ ನಿಶ್ಯಬ್ದದಿಂ |

ದಾವನುಥೆ ರಾಜಸಲ್ಕತುಲ ಸಂಕ್ಷೇಪದಿಂ |

ಸಾವಧಾನಂಗಳೈಯಾದತಿವೇಗದಿಂ ಪೂಜ್ಯನಾ ಸಗರಿಯಂ ಸೂತನು ||

ದೇವನಾವೆಡೆಯಲಿಹ ನೆಂದಾಕೇಳುವ ಜನರಿ |

ಗೀವಿಧವ ನೆರುವುತ್ತು ಪಿನ್ನಮಾನನನಾಗು |

ತಿವಜವದಿಂ ಪೂಜ್ಯನರಮನೆಯಬಾಗಿಲಂ ರಥಮಿಳಿದು ತಕ್ಕರಣೊಲು || (15)

ಧೊರೆಯ ಗಂಗಾತೀರದಲ್ಲೊಸಿ ತಾಂ ಬಂದ |

ದುರುಳನೆಂದಲ್ಲ ನಿಜರಾರ್ತಿಯೊಳ್ಳೊರವ |

ರರಿಯದಂದದಿ ಸ್ವಮಾಲಯವ ಬೇಗಶ್ರೇಷ್ಠ ದಕತಥಮೋಪಾಲನ ||

ಜರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಿ ಕೈಮುಗಿದು ಕೌತುಕೈ |

ಗರಗಿ ದೂರದಿನಂದು ಬಿನ್ನಸಾಗಿಹ ಸೂತ |

ನಿಧವ ಕಾಣುತ್ತಲತಿ ಕೋಕದೊ ಕುಪ್ಪುತೆತ್ತೊಲಿ ಕೋವಣಿ ಗೈವಿದು || (16)

ಅತಿಶಯದಿ ರಾಮನು ಕರದೊಡ್ಡರಣ್ಯನಂ |

ಗತನಿಸಿ ತಾರೋರ್ವನೈತಂದು ಗೃಹದಿ ನಿಜ |

ಪತಿಗೇನನೊರವನೀ ದುರ್ಜೀವಿಯಂ ಕಾಣಲಾದಿತವಾಯ್ತು ಶೋಕವು ||

ಹತ್ತರಾಯಂದಿನಿಸಿ ಬವ್ವದೇಯನುತ ಸ್ತ್ರೀ |

ತತಿಪಲಬುತಿರೆ ಕೇಳ್ವ ಮೂರ್ಛಿತನುಮಾದ ದಳ |

ರಥಮಹೀಪಾಲ ನಾಗಾರ್ತವ ಮೊಗಿದುದು ನಾಲ್ಕೆ ಸೆಯೊಳದುಭುತದೊಳು || (17)

ಧರಣಿಯೊಳ್ಕಡೆದರನನಂ ನೋಡುತಳ್ಳಲತಿಕ |

ಪರಿಯಾತಾಣಾತ್ಮಂ ನುಮಂತ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಕು |

ಬೃದಿಸಿದಂ ನಿಜವಚ್ಚದುಡದಾಕ ಗೃವುತ್ರಿಲನಿತರೊಳ್ಕೊಸಲೈಯಾ ||

ಕರಗಲೆರಡಂ ಪಿಡಿಸು ಕಮಲನೇತ್ರಂಗಳಂ |

ನೊರಸಿ ಸೆರಗಿಂ ಬಿಸಿಪಾದಗಳ ನೊತ್ತುತಿರ |

ಲರಿಯದೊಂದನು ವಿಚೇತನದಂತೆ ಬೆರಗಾಗಿ ಕುಬ್ಬರ್ವನರನಾಥನು || (18)

ನುಡಿಯದಿರಲರನಾರ್ತತೆಯಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಜನ ಗ |

ಳಡಿಗಡಿಗೆ ರೋದಿನಾವುವಂ ಕಂಡು ಕೊನಲೈ |

ಪೊಡವಿಪತಿಯಂ ಮೃದೂಕ್ತಿಗಳಂದ ಮದೂಲಿನಲನುಗೈಯೆ ಕರವಪಿಡಿದು ||

ನಡುಕವೇನೈರಾಯ ಮತ್ತಾರ ಭಯದಿಂದ |

ನುಡಿನದಿಹೆ ಸಾಪಥಿಯ ದೌರ್ವಾಗ್ಯಕ್ಕುಕೆಯ |

ತ್ತಡಿಯಿಲ್ಲ ವೆನುತ್ತ ಗದ್ದದಂ ಬೆರಸುತ್ತ ಮರುಗಿದಳೊಳಲಿ ಬಳಲಿ || (19)

ಬಲಿದ ಮೋಹಾಂಧಕಾರಂ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನೆಯಾ |

ತೊಲಗಲರೆನಿಮಿದ ಕೆಚ್ಚರುತೊರಲರನ ನಿಜ |

ಲನೆಯಂ ನೋಡಿ ಪಿಂಡಿರಾಗಿ ಸೂತನೆ ಕರದು ಮೂದಲಿಸಿದಂ ಮೃದುಳದಿ ||

ಜಲಜಾಕ್ಷರಾಮ ನಾವೆಡೆಯೊಳಹ ಮತ್ತಾವ |

ಪೊಲಬನಂಟಿಸಿ ಬಂದೆ ಮುಂದಾವನೈಯಂ |

ನಿಲುಕಲಿಚ್ಛುಸಿರ್ಪ ಸಾನುವೂರ್ವಕದಿಂದ ಲೊರೆನುವೃತ್ತವನು ಬಡದೆ || (20)

ಮೃದುಳ ಶೈಲೋಚಿತ ಪದಂಗಳೆಳವಿಯೊಳಂತು |

ಪದವಿವಿಡಿದೈದುವರ ನಾಥರೊಲ್ಲವುತಿರ |

ಲದುಭುತವ ರಥಗಜಾಕ್ಯಗಳಲ್ ದೋರ್ವನವನೆಂತು ಸಂಜರಿಪ ಬನದಿ ||

ಮುದದಿಂದ ಜಂದ್ರಣೋಚಿತನಿವಾಸ ನಂ |

ಪದ ದಮ್ಯಮೃಗಕೇಳ ಕಂಟ ಕಾಡೊಳಗೆಂತು |

ಪದಜಲಗೆ ಗೈವಪಕಮಾರ ಸುಕಮಾರ ಜಿತವಾರ ಮುಲ್ಲೋಕಕೂರ || (21)

ಇಲ್ಲಿಂದ ಪೊರಟುವ ನಗರಮಂ ಸಾರಿದ್ |

ರಲ್ಲಿಂದದೆಲ್ಲಿ ಗೈದಿದರೇನ ನುಡಿದರವ |

ಲಲ್ಲಿರ್ದರೇನ ಮಾಡಿವರಾವಪರಿಯೊಳಹ ರಾವಿಧವ ಬತ್ತರದಲಿ ||

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯಿಂದರುಪಲೆನಲರನ ಗಭನಮಿಸಿ |

ಮೆಲ್ಲನಾ ವಾರ್ತೆಯಂ ಬತ್ತದಿಸಿ ತಾಂ ೩೦ದು |

ಹೆಲ್ಲಮಂ ಸೂಚಿಸಿದನೆತ್ತಿಯೆ ಸೂತನಮಹೀಪಾಲ ನೊಡು || (22)

ನೂತನೀನೈದಿ ನಗರದೊಳ್ಲರಂ ಪ್ರಿಯ |
 ವಾತ್ರರಂ ಮಾಳ್ವರಂ ಕೇಳಿ ಹೇವನಾರೋಗ್ಯ |
 ಮಾತೆಯರಿಗಭಿನವಿಸಿ ಕರಗಳಂಮುಗಿದನೆಮಸುರು ಸುರನಾಥಸಖನ ||
 ತಂತನದಿದಾವರೆಗೆ ಮಣಿಮವಂದಿಸಿದೆ ಸಹ |
 ಜಾತಹರ್ಷದೊಳ್ಳೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸುಯೋಧ್ಯಾಧಿ |
 ನಾಥ ಭರತಂಗೆವ್ವ ಕೌಶಲವ ವಿಸ್ತರಿಸು ಮಾತ್ತಬಿಲ ನೇಹಿತುಗೆ || (23)

ದೊರೆತನದೊಳುರ್ದಬಿಳವಂ ಪೊರೆದು ಮಾತೆಯರ |
 ಚರಣದೊಲವಂ ಪಿಡಿದು ಪಿತನನುಜ್ಞೆಯ ವಿರ |
 ದಿರುತ ಸತ್ಯಾಭಿ ವರ್ಧನೆಯೈದು ರವಿಕುಲೋತ್ತಮ್ನ ಮಾದರನುಗಳಿಗೆ ||
 ವರಶಿಖಾಮಣಿ ಯೆನಿವುದೊಂದು ಭರತಂಗೆರಂದು |
 ಕರಣವಲಂಬಗಳ ಕುಕುಲಗಳಂ ಕೇಳು |
 ನರನಾಥನೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ನುತ ರಾಮಂ ವೇಳ್ವನಿತಿರೋಳು ಸೌವಿ. ತ್ರಿಯಾ || (24)

ಮೊರೆವುತುರಗನ ತಂದೊಳುಂತೆಂದ ಲೋಭವಿಂ |
 ದರಿಯದಸರಾಧಮಂ ಕೈಕಾವ ಸೂದಕೆ |
 ವೆರದು ರಘುವೀರನಂ ಬನಕಟ್ಟಿದಂ ನೃಪತಿ ಮುಲ್ಲೋಕಸಮ್ಮತನು ||
 ದೊರೆಮಾತೆಪಿತ ಬಂಧು ಪ್ರಿಯಸಖಂ ಶ್ರೀರಾಮ |
 ಚರಣಂಗಳೆನಗೆಂದು ಬಂದಿರ್ಪ ಸೊಡನೆ ನೃಪ |
 ವರನೆನಗೆ ಪಿತನಲ್ಲ ಮೆನುತ ವಿಜ್ಞಾನಿಸುವುದೆಂದನತಿ ಕ್ರೂಢದಿಂದ || (25)

ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರೀರ್ಷರೊಡುದಂ ಕೇಳುತ್ತ |
 ಗೋಪನಿಭ ವದನಮಂ ಬಾಗಿ ಕಂಬನಿಯಿಡುತ |
 ಭಾಮಿನೀಮಣಿ ಸೀತೆ ಯೇನೊಂದನುಸುರುವರಕೃಷ್ಣ ಶೋಕಾತುರದೊಳು ||
 ತಾಮಸವನಂತಿಲ್ಲಾನು ಪ್ರುಗೈದವರೆ |
 ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಗೆ ನಮಿಸಿ ನೇಮಕಕೊಳ್ಳು |
 ತಾಮಹಾದುಃಖವೆಂ ಪೊರಸೊಸದೊಳ್ ನಿಲಿಸಿ ರಥವನಡಂದಿ ತವಕದಿ || (26)

ಕೆಲವು ದೂರಂಬಂದು ನಿಪದಾಧಿಪತಿಗೂಡಿ |
 ವಲವು ಪಂಬಲಿಕೆಯಿಂದೊಂದುತಾಣವನಲ್ಲಿ |
 ನೆಲೆಗೈದು ಸಂಲ್ಕಾರು ದಿನವಿದೆ ರಾಘವಂ ಮಗುಳನ್ನ ನೆನವನಿನುತ ||
 ಉಬುಲ ದಾಮದು ಧ್ಯಾನತಾಮಸದಿನಂ |
 ಕಲಿತವಾದುದು ದಿಶಾಚಕ್ರ ಮದಂದಾಚು |
 ನಿಲವು ದೈವೀದೇಂ ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯುಳುದು ನಗರ ಪಂಥಾನವಿದಿದು || (27)

ಪರಿಮಳವಿಹೀನ ಕುಸುಮಗಳಾಂತು ಕಂಗೆಣುಪ |
 ತರುಗಳಂ ನಿಬ್ಬಲದಿ ರಾಜಸುವ ತರುಗಳಂ |
 ಮೊರೆವತುಂಬಗಳಲ್ಲ ದರೆಮುಗಿದು ಕಾಣ್ಪಿಡುವ ಕಮಲಯುತ ಸರಸಿಗಳನು ||
 ಪರಮದೈ ನ್ಯಾಲಾಪದಿಂ ಕೊರಗುತಿಹ ವನರ |
 ಪರಿಗಳಂ, ನೋಡುತ್ತನಾಣೈ ಮುಖಮಂ ಮುಟ್ಟಿ |
 ಬರುತಿರ್ದನವಿಳ ದೇಹಗಳ ಕಳಕಳದಾನು ಪಿಂದಿರುಗಿ ಪೋಡುತ್ತಲಿ || (28)

ಕಲುಶಿತಾಪ್ಲಾಡ್ಯಜಲದಿಂ ಪಲ್ಲುಗಳೊಂ ।

ಪಲಬಗೆಯ ಕೂವ ಪ್ರಸಾಹಂಗಳೊಪ್ಪಿರಲ್ ।

ಕಲಿತಯವ್ವನ ದೊಳಬಿಳಾ ಸತ್ವಸುಸುಪಗಳೊಂದು ಸಂಚರಿಸದಿರಲು ॥

ಉಲಿವ ಕೋಶಿಲ ತಾಮ್ರ ತುಂಡಂಗಳೊಂದಳ್ಳಿ ।

ಚಲಿಸದೆಲಿ ರಾಮ ಕೋಕಾಭಿತಪ್ತತೆ ಯೆನಿಸಿ ।

ಮಲಿನವಾಮದ್ವ್ಯುಪಮಂ ನೋಡೊತಾಂ ನಾಣ್ಣೆ ತೈತಂದೆ ನಗರದೆಡೆಗೆ ॥

(29)

ಪೊಂದೇರಕಾಣುತ್ತ ಜನರಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ಬಂದನೊಬಾಸಯಿಂ ನೋಡಲೈತಂದಿಲ್ಲಿ ।

ಇಂದೀವರಾಭನಂ ಕಾಣದೆಲ್ಲ ಕೇಳಲೆಳ್ಳಿಸಿದ ಕ್ಲೇಶದಿಂದ ॥

ಕುಂದನಾದೊಡನೆರೂಪಲಿಂದಾನು ವೇಗದಿಂ ।

ದೊಂದನುಡಿಯದೆ ಪೊಕ್ಕು ನಗರದೊಳ್ಳಾಲ್ವೆನೆಗೆ ।

ಳ್ಳಂದುನೋಡಲ್ ಕೊನ್ಯಜನ ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲರಮನೆಗೆ ನಡೆತಂದೆನು ॥ (30)

ಬರುವಲ್ಲಿ ವೀದಿಯೊಳ್ಳುರಾಮಾಡ ದೊಳ್ಳೋಡೊ ।

ತಿರುವ ಸಾಂಜನಂ ಬಾಲವೃದ್ಧಾದಿಗಳ್ ।

ಬರಿಯ ರಥಮಂ ಕಂಡು ಮುಂಕೊಂಡುಬರೆ ಕೋಕಸರಧಿಯೊಲೈರ್ಪೊರೆಯಲು ॥

ಅರಿಗಳಂ ನೋಡುವಂತೈತಂದೆನೆಲ್ಲರಂ ।

ಪರಿಹರಿಸತಾಂ ಮಿತ್ರ ಬಾಂಧವರ ಮೂವಲಿಸ್ ।

ದುರುಕೋಕದಿಂದ ಪುಟಭೇದನವ ನಿಟ್ಟಿಸುವರಳವಲ್ಲ ದಾನು ಜೇಯ ॥

(31)

ಎನುತ ಗೂತಂ ಬೇಳೆ ಸಂತಾಪಬೆರ್ಚುತಾ ।

ಜರನಾಥನೆಂದ ಕೇಳೈಸೂತ ಮುಂದವ್ವು ।

ಮನುಕಾಣ ಲಾರ್ಗಲೆವು ಪಾರ್ಥಿವ್ಯಫಲದಿಂದ ಸ್ತೀವಜನ ಮೋಹಮದ ರೀ ॥

ಮನೆಯೊಳ್ಳೋರ್ವರು ಕಾಣದಂತವಾತ್ಯಾದಿವರಿ ।

ಜನರೆಯದಂತೆನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯೆಂದಂ ಮಾಡಿ ।

ದಿನಿಸು ಕೃತ್ಯಮನುಣಲ್ಕಮಳಂ ಪರಿಹರಿಸದಳವಲ್ಲ ದಂತಾಮದು ॥

(32)

ಕೇಡುಬಂದೊದಗುವವಸರವಿ ಬುದ್ಧಿಗಳೊಂದು ।

ಗೊಡುವಾರ್ಗದೊಡಂ ಕುಲಸಾಕಕೃತ್ಯಬಂ ।

ತಾಡಿಫಲವೇನಿನ್ನು ಪೂರ್ವಕೃತ ಸುಕೃತಮೆಳ್ಳನಿತಾ ದೊಡೀರ್ವರನ್ನೆ ।

ಕೂಡಿಸೊಡೆನ್ನ ರಘುವರ ನೆನಿತಾದೂರಮಹ ।

ನಾಡೊಳರ್ವಲ್ಲಿಗಲ್ಲ ದೊಡೆಯಸುಗಳರವುತೇರ್ ।

ಪೊಡೆನುತ ಪಲಬದಂ ತನಯಾಕೆ ಗುಣಂಗಳಂ ಜಾನಿಸುತ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ॥

(33)

ನೀರವದಳಾಕ್ಷನಂ ಸಾರಸುಕಟಾಕ್ಷನಂ ।

ನೀರದಸುಗಾತ್ರನಂ ನಿರುಪಮಸೋತ್ರನಂ ।

ಚಾರುಮಣಿ ಭೂಷಣಂ ಕರಾಜನ ಪೋಷಣಂ ಕ್ಷತ್ರಿಯೋತ್ತಮವೇಣಂ ॥

ತೋರದಿರಲಸುವೆನ್ನ ಜಾರತ್ತಿರದೈಮುನ್ನೆ ।

ತೋರಿಸಿದನೆನ್ನ ನಾಪೋಷಿಸಲ್ವುನ್ನೆ ।

ಕ್ರೂರತರ ಕೋಕಪರಿಹರಿಸುವು ದಿದುರನ್ನಮೆನುತನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನೆ ॥ (34)

ಹಾರಾಮ್ ! ಪಾಪಿಷ್ಟನಿಂದೆನ್ನ ಸುಖದೆಯೊ !

ಹಾರಾಮ್ ! ನೇಮಕರ ಸಾಮಿತ್ರಿ ತೊರದೆಯೊ !

ಹಾರಾಮ್ ! ಛಾಯಾಸುಕಾಪಿ ಸತ್ಯಾತ್ಮವೈದೇಹಿ ಯನ್ನಂ ನೋಡೆಯೊ !

ಘೋರತರಕೃತ್ಯಾನ್ನಿ ವಿಟ್ಟಿನ್ನ ಸುಖದಿಂದ !

ಚಾರುನದನದಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಬಂದೊಬ್ಬ !

ಹಾಗೆ ದ್ರವ್ಯದುಚಿತವೇಯನುತ ನೆನೆಸೆವೆದು ಮರುಗಿದಂ ಪಂಕ್ತಿ ರಥನು || (35)

ಇಂತರನ ಕೋಕದಿಂ ಪೂರಳುತರೆ ಕಾಸವ್ಯ !

ಸಂತಾಪದಿಂದ ಸೂತನ ಕರದು ಬೇಳಿದ !

ಳ್ಲೊಂತಿಕ್ಕೊಂಡರೆ ಕೋಕಸಾಗರದಿ ತೊಳಲುತರೆ ಪ್ರಾಣಿಂಗಳೊಳೆಯುವೆನಗೆ ||

ಜಿಂತಿರ್ತಾಳದ ರಾಮ ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿ !

ಯಂತಿವರಲ್ಲಿ ಗೊಬ್ಬದಿನ್ನಿಷ್ಟ ರಕ್ಷೆವುದು !

ಪಿಂತು ಮುಂತಾಲೋಚನೆಂ ಗೈಯಬೇಡೆನುತ ಬಳಲಿವಳ್ಳೆನೆದು ಮರುಗಿ || (36)

ಈ ತೆರದೊಳೆಲ ರಂತಕಿ ಪ್ರರಾಗನೆಯಾರುಂ !

ಅತಿ ಕೋಕ ದುಃಖೋನ್ನತಿಯ ಲಳುವೆರವ ದಿಕ್ಕಕ್ಕ !

ಜಾತಮಾಲ್ ಜನಾಕುಳದ ಗಡುಪವಕಂಡಾ ಸುಮಂತಂ ಭಯದೊಳು ||

ಮಾತುಗಳೊಳುಪಜುಸಿ ಮಗುಳಿ ವಿ-ಯಾವರಚಿಸಿ !

ಪ್ರೀತಿಕರ ಸುಡಿಗಳಂ ಬೀರಿ ಜಾಹಿಸಿದನ !

ಕೃತುರದದುಃಖಮಂ ಹರ ತ್ರಿಪುರಮಂಜಯಿಸಿದಂತೇ ವೇಳ್ವೆಮತಿಯ || (37)

ವಿನಯಮಂ ಬೀರಿದನೇಕ ವಿಧದಿಂದುಃಖ !

ವನು ಕಡಿನಲೆಂದಾಸುಮಂತ ಧೀಮಂತ ನೀ !

ವಿನಿತು ಕೋಕವ ತಾಳಲೇನುಕಾರಣ ಮಿಷ್ಟಜರರು ಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತಿರೆ ||

ನೆನೆವಳುವುದುಚಿತವೇ ನಗರಕತಿ ಶಯಮಾಗಿ !

ಬಂದೊಳುರಘೋದ್ವಹಂ ಸುಖದೊಳುಕ ತತ್ಪಾದ !

ವನದಗಳ ಸೇವನುತ ಸಾಮಿತ್ರಿ ಯಾನಂದಮಯಾನೆನಿಸಿ ರಾಜಿಸುವನು || (38)

ನಗರ ಬಾಹ್ಯೋಪವನ ದೊಬ್ಬಡೆಗೈವಂತೆ !

ನಗೆಯ ಬೀರುತ ಜನಕಜಾತೆ ಸುಖದಿವಿವರ !

ಳೊಗುವಿಗೆಯಸತ್ಯಮಂ ಪೂರಿದುಪರಮಂಗಳಸಲೆಮಂ ರಘುನಾಥವಿವರಂ ||

ಮಾಗುಧತೆಯೊಳುಂ ಬಂದೆ ತೋಳಲಲೇಂ ಪ್ರರಾಪಾರ್ಥ !

ಮಗಣಿತ ಸುಖಂಗಳೊಪ್ಪವವಾತನಂ ನೆನೆದ !

ರಥಹರಮೆನುತ್ತಲದಾತ ಗೆಲ್ಲಿಯದೊಬಲೇಕ ಸಂಬಂಧ ಬಳಕ || (39)

ಆ ಮಾಹಾ ಪ್ರರಾಪರಂ ಸ್ವರಿಸಿಕಾಯಕ್ಕೆಡೆ !

ಭೀಮಕೋಕಾತಿ-ಯಂ ಕಳೆದು ಸೌಖ್ಯಾಸ್ವದಾ !

ರಾಮ ನೆನಿಸಿದವಿಲ ವನು ಮುನಿಗಳೆಲ್ಲರಂ ನೀನಿವಂತಿಳಿದು ಪ್ರಿಯದಿ ||

ಭಾಮಿಭಾರಾಪ ನೋಡನ ಗೈಯಲವತರಿಸಿ !

ತಾಮಸಿಗಳಂ ತುಡು ನಿಜ ಕರಣರಂಪೂರಿದು !

ರಾಮಪ್ರದಧಿನಾಥರೆಂದತು ಸುಖಮಿತ್ರವೆನುತ ಸೂತಂಜೇಳ್ವೆನು || (40)

ಸಂಧಿ 22 ಕ್ಕು ಪದ 959.

ನೂಜನೆ || ಕಬ್ಬವೇಧಪ್ರಭಾವದಿ ವೈಕೃತಜಾತಂಗೆ |
 ಲಬ್ಧಾಮರಸ್ಥಾನದಿರವ ಚಿತ್ತರಿಸುತಂ |
 ಕುದ್ಧಮಾನಸನಾಗಿ ದಕರಥಮಹೀಪಾಲ ಕಳೆದ ನಾ ಯಾಮಿಯನು ||

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೂಜನರ ಸಾಮದೊಳಂ ಸು |
 ಮಂತನಾಶ್ವಾಸನಂ ಗೈವೃತ್ತಿರಲ್ಲಿತ್ತ |
 ಕಾಂತನಂ ನೋಡಿ ಕಾಸಲ್ವೈ ನಿಜತನಯಂ ನೆನೆದು ನೆನೆದುಮೈಳುಸುತೆ ||
 ಅಂತರಂಗದ ಕೋಪಮಂ ವಮನಗೈದಂತೆ |
 ಮಾಂತಿರುವ ಪಂಕ್ತಿರಥನಂ ನಿಷ್ಕರಂಗಳಂ |
 ಕಾಂತೆ ವೇಳ್ವದನೇನ ಚಿತ್ತರಿಸಲವು ದಾಂಬಿಲಿಗೆ ಕೈಲತನುಜೆ || (1)

ಪರಮಕಾರಣಿಕ ಶಾಂತಂದಾಂತ ಸಾಧುಜನ |
 ರೇಯನೇನುತಂ ವೇದಿಮಾಗಧರ್ ಪೋಳುವಂ |
 ತುರಾತರದ ಸತ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನಾಂತ ಧೀಮಂತ ನಿಷ್ಕಾರಣದಿ ಪುತ್ರರ ||
 ಪೊರಡಿಸಿದುದೇಂ ದುಷ್ಟಮೃಗಗಣಾಕೇರ್ಣ ಸಂ |
 ಭರಿತ ಬನದೊಳಗೆಂತು ಜೀವನಂ ಗೈವರೆಂ |
 ತಿರುವರೇನೂಡುವಂದಂ ನೋಡದೆ ಬಂದೆ ಭವದೀಯ ಕೇಶಿಣಮನವು || (2)

ಚಿತ್ತಜಾತೋಪಮಿತ ಸುಕುಮಾರ ಶಾರೀರ |
 ವೃತ್ತದಂಷ್ಟ್ರಂ ಪಲಾಶಾಯ ತೇಕ್ಷಣ ಸಾಧು |
 ಚಿತ್ತಾನುಕಾರ ಸಚ್ಚಾಸ್ತ್ರವೇದಿತ ನೆಂಬಿಲವಿಮಲಸದ್ಗುಣನಿಲಯನು ||
 ಬಿತ್ತರದ ಗಹನದೊಳಗೆಂರ್ತಿರ್ಪ ಕತಕೋಟಿ |
 ಯೊತ್ತಿಸಾರಿಹುದೆನ್ನ ಹೃದಯಮದಂದಲಾ |
 ನೂತ್ತರಿಸಹನೆದೇನೆಂಬೆ ಕಲುಷಿತದಿರವ ಪ್ರಬಲಪ್ರಾರಬ್ಧದಿರವ || (3)

ಪದಿನಾಲ್ಕುವರಂಗೆ ಕೈಕಾತನಯನೀರಾಪ್ಯ |
 ಪದವಿಯನ್ನನುಭವಿಸಿ ಬಿಡಲುಳದ ಭಾಗ್ಯಸಂ |
 ಪದವೆ ರಾಘವನುಣಿವನೇನ ಮೃಗಧೂರ್ತಕಗಳಾಂಡುಳದ ಫಲಭಾಗಮಂ ||
 ಕದನ ಕರ್ಕಶಮೃಗಾದನ ಕೊಂಬನೆಂತುದುಡಿ |
 ಬದ ಕೇಕಪಾರಣ್ಯ ದೊಳ್ಬದುಕೆ ಬಹನೆಂತು |
 ಪದುಮಾಕ್ಷರಾಮಗಿನಿತಡೆಸಿತು ಮಹತ್ತರದ ಸಂಬಾಧೆವೂರ್ವಕೃತವು || (4)

ಸಕಲ ವಿದ್ಯಾವಿಜೇಕ್ಷಣಯಾತಂ ರಾಮದು |
 ಯುಕ್ತಕೃತಿಗಳ ರಚಿಸಿದರೊಡಂಬಡುವನೇ ಚಿತ್ತ |
 ವಿಕಲಮಾದೋತ ಮೂರುಲೋಕಮಂ ಸುಪ್ತೆಡುವನೊಂದೆ ಬಾಣಾಗ್ರದಿಂದೆ ||
 ಅಕಲಂಕ ಸತ್ಯಾನುಸರಣಿಯಂ ವೇಳ್ವ ಕ್ರಾಂತಿ |
 ನಿಕರದನುಸರಣಿಯಂ ನನುಕರಿಸಿ ಬನದಲಿ |
 ಪುಕರರಾಮ ? ಮೃಗಂಗಳೊಡನಿರ್ಪದಿದು ಭವಕೃತ ಮದೀಯಾತ್ಮಭವಗೆ || (5)

ಪೂರ್ವಪಯ್ಗೆ ಸ್ವಬಂಧುಗಳ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು |
 ದುರ್ವಿಷಯಕೆಪ್ಪುಬಂಧುಗಳೆಡೆಯ ಜುಂಬಿಸ |
 ಲ್ವಾರ್ವರೂಡಬಡರಬಿಲ ಕಾಸ್ತಾ ಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಿಷ್ಠಾ ಗರಿಷ್ಠರಂತೆ |
 ಪರ್ವದ ಪುರೋಡಾಕವಿಯೊಪದರ್ಭಗಳ್ |
 ಪೂರ್ವಾನುಭೂತ ಮಧ್ಯರದಲ್ಲಿ ಮತ್ತದಂ |

ಗೀರ್ವಣರೊಪ್ಪುವರೆ ಗಡ ಯೂಮರಾಜ್ಯಮಂ ರಾಘವಂ ಕೈಕೊಳುವನೆ || (6)

ನಾರಿಯಾರ್ಭಂಜಿಸಿದ ಬಳಕಾಣುವರೇ ಪತಿಗ |
 ಕೋರಂತೆ ನೀಚರೊಳನೀಯ ಸಾಧಮಾರುತಕಲ |
 ಸಾರಮಂ ಕೊಂಡುಳಿದ ಭೂಮಿಯಂ ಗತಸಾರಸೀಮೆಯಂ ಮಗುಳೆ ತರದೆ ||
 ಕೂರಂಕೃತಾಗಮಿಯಾದಾರಂ ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಶ್ರೇಷ್ಠ |
 ಧೀರಾಗ್ರಗಣ್ಯ ರಘುವೀರ ನೀಪದವಿಯಂ |

ಸಾರುವನಿರುತ ಸಾರಮೆಂದುತು ಭವದೀಯ ಕೃಪೆಯದಾತ್ಮದಗಾದುದು || (7)

ಪತಿಯೊರ್ವ ಮುಖ್ಯಪ್ರಾಣಂ ಮಗುಳೆ ಸುಂದರಿಗೆ |
 ಸುತನೆರಡನೆಯ ನಿಲಯ ಮತ್ತೆ ಮೂರನೆಯನಿಪ |
 ಪಿತನವಂದಿರ ಲೋಕದೊಳು ಖ್ಯಾತಿ ಮತ್ತೊರ್ವನತಿಯ ಸಂಪ್ರೀಮದಿಂದ ||
 ಸುತನಡವಿಗಟ್ಟಿ ಬಾಯ್ಬಿಡುತಾಕೆಯೊತ್ತಿವಿ |
 ಪತಿಕುಮಾರರ ನೆನಸಿ ನೀವಿವರಿಸ್ಸಾರು |

ಗತಿಯೆನಗೆ ವೇಳ್ಯುದೆಂದಂತೆ ನಿಮ್ಮರದಿ ಪತಿಯ ನುಡಿಸಿದಳ್ಳಾಸಲ್ಯೆಯಾ || (8)

ಕಾಸಿದುರಸುಬಳಮಂ ಕರ್ಣದೊಳಗಿಟ್ಟಂತು |
 ದಾಸೀನವಾಕ್ಯಗಳ್ ಶ್ರವಣತಾಡಿತವಾಗೆ |
 ವಾಸಿಗೆಟ್ಟರಸ ಸಂತಾಪದಿಂ ತಪಿಸುತ್ತ ತನಯನಂ ನೆನೆದಳುತ ||
 ಬೇಸರಂಗೊಳುತ ವೋಹದಿ ಮುಳುಗಿ ಶೋಕಿಸುತ |
 ನಾಸೀರಮುಳಿದ ಬಿಲದಂತಬ್ಬ ಬಳ್ಳುತ ಸು |

ರೇಣಿನೀತ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಕೌಸಲ್ಯೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದನು || (9)

ಸತಿಗೊಂದು ಸುತನ ಕಾನಕಕೆ ಕಳುಪಿದೆನ್ನೆನ್ನ |
 ವತಿಕಯದ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಯಡಸಿ ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಿರೆ |
 ಪತಿರಾಜೆಯನಿಟ್ಟಂತೆ ಪಗಲಿಲ್ಲ ನೋಯಿಪುದ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಪುದುಬಿ ||
 ಹಿತಕಾರಿಯಾಗಲಹಿತಂಗಳಾಚರಿತದಲಿ |
 ಸತತಂ ಸೈಕಂಸ ಕೃಪಣಾಧವಾಧಮನಾಗೆ |

ಪತಿಯ ದೇವತೆಯೆಂದು ಸಾಧ್ವಿಯಾರ್ಭಾವಿಸುವರದನುಳದೆ ಕಾಲಬಲದೆ || (10)

ನನೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳಿ ಪಾತಿವ್ರತೆಯ |
 ರನು ನೆನೆದು ಕಂಪಿಸುತ ಕೌಸಲ್ಯೆ ಜನನಾಥ |
 ಗನುನುಸಾದೊಳೆಡೆಗೆ ಬಿನ್ನವಂಗೈದಳೆನಿಜಭಾವಭಕ್ತಿಯಿಂದಿ ||
 ತನಯನಂ ನೆನೆದು ಶೋಕಾಗ್ನಿ ಸಂಭವಿಸಲ್ಯೆ |
 ಮನವಿಲ್ಲದಪರಾಧಮೆಸಗಿದುವ ಪಾಲಿವುಸು |

ಮನುಷ್ಯಕರುಣನಿಧಿ ಕಲಾಧಜನರಂ ತೊರೆವು ದದು ಭವದ್ಧರ್ಮವಲ್ಲೆ || (11)

ಚರಣನೇವನೆಯ ಬಲದಿಂದಾಳಿದಾನೊಂದ |

ನರಿಯಾದೆಸಗಿದೊಡದಂ ಮನ್ನಿಪುದು ಶೋಕಸಂ |

ಭರಿತವಾಸನರಿಗೆ ಮತಿಜನಿಸದೆಂದೆನಗೆ ವಿಹ್ವಲಿಸಿದೆ ವಿನಯಾದಿ ||

ಧರಣಿಯೊಳ್ಳೆಡೆದೊಂದನರಿಯದುನ್ಮತ್ತಮೊಂದ |

ದಿರುತಿರಲಿ ನ ಪೋಗಿನಿಶಿಯರಸಲಾಸಮಯ |

ಕರನ ಸಂತಾಪದಿಂದ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ಗಲ ಬಿಡುತಪೊರಳುತೆರಳೆಯೊಲಿದನು || (12)

ಅರೆನಿಮಿಡಕೊಮ್ಮೆ ಸುತರಂ ನೆನೆದು ಹವೈಪ್ಪ |

ನೆರೆ ಮುಚ್ಚಿ ಕಂಗಳಂ ಕೃತಮೆನಿಸಿ ಕಳವಳವ |

ನರೆನಿಮಿಡದೊಳ್ಳೊಡ್ಡೆಯಾಂತು ಮಗುಳೆಚ್ಚುತ್ತ ತಲ್ಲಣಿಸ ನರನಾಥನ ||

ಒರೆಯಲಳವಲ್ಲ ವ್ಯವೋಹಾಂಧಕಾರಮಂ |

ಪರಿಪರಿಯಲಳಲಿ ಬಳುಬಾತಲರ್ಥರಾತ್ರಿಯೊ |

ಳ್ಳೊಗಿಸಿದಂ ಪೂರ್ವಕೃತ ದುಷ್ಕೃತವ ಮತ್ತದಂ ಪೇಳಲನುಗೈದ ಸತಿಗೆ || (13)

ಅಂಗಣದೊಳ್ದರ್ವ ಮಂದಾರತಿರುವಂ ತುದು |

ಮಾಂಗಡಿಯ ಶಿಂಶುಕದ ವಿಹಪಿಯನ್ನಟ್ಟು ಫಲ |

ಸಂಗಡಿಸುವನ್ನೆಗಂ ಸ್ತೋತ್ರ ನೀರೆರೆದರ ಪಣ್ಣಳಂ ಕಂಡಳಲಾತಿ ||

ಭಂಗಪಡುವನ ತೆರದಿ ಹಲಕಾಲದಲಿ ಮನುಜ |

ಪ್ರಂಗವನ ಪೇರಡವಿಗಿಟ್ಟ ಮತ್ತದ ನೆನೆದು |

ಸಂಗಟಂಗೊಳುವ ದುರ್ಮೇಧನೆನ್ನಂ ನೋಡಿ ಬಳಲುವದು ನಿನಗಾದುದು ||

[(14)]

ಅರಿತುಕಾರ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ನೆನಗದಾತನಂ |

ತರಳ ದುರ್ಮತಿಯೆನುತ ನುಡಿದ ಪರಿಯರಗಾದೆ |

ಗೆರೆಯನಾಂ ಪೂರ್ವದೊಳಗನಗಿದತಿಪಾತಕದ ಫಲಮನುಭವಕೆ ಬಂದುದು ||

ಕರರಬಲಯವ್ಯನೋಡ್ಡ ತಿಯಿಂದ ರಾತ್ರಿಯೊಳ್ಳ |

ಕರಹತಿಯೊಳಂದೆ ಮುನಿದಾರಕನನಾ ಕಥೆಯ |

ನೋರವೆ ಕೇಳಜ್ಞಾನಕೃತದುಷ್ಕೃತಂ ಬಂದ ಪರಿಯ ಸುಖರೂಪದರಿಯ || (15)

ಚಾತಕಂಗಳ ಜೀವನೌಪಧಂ ಬರಾಹಜೀ |

ನಾತುವುಂ ವೀರಧಗಳಿಗಮ್ಮ ತಘುಟಕೆಯಾಂ |

ಅತಪ್ಯಮಾನ ಮಾನಸಕದಂಬಕ ತತಿಗಳನ್ನೋದಕರೆ ಬೀಜವು ||

ಜಾತಮೈರಾಗ್ಯಕಾದಂಬ ಕುಲಕಂಪಧಿಕ |

ರಾತುರಶ್ರೀವೃದ್ಧಿ ಕರಮೆನಲ್ ಮಳೆಗಾಲ |

ಜಾತುಜಿತು ತೋರಿದುದನೇನೆಂಬೆ ಜವ್ವನಿಗಮದದಾನೆಯೆಂಬಂದದಿ || (16)

ಆನಮಯದೊಳಗಾನು ಜವ್ವನಮದಂಗಳವಿ |

ಲಾಸದಿಂದ ಬೇಂಟೆಗೈದಿದನೇಕರಥದಿಂದ |

ಬೇಸರದೆ ಸರದೆ ಸರಿಯಾತಬೋದವ್ಯನ ದೇಶದೊಳ್ಳೊಳಲಿದಂ ದಿವಸದಲ್ಲಿ ||

ವೋಸದಿಂದರೆ ಗಜವು ಶ್ವಾಪದಂಗಳ.....? |

ಭ್ರಾಸಕೃತಹವೆನುತಲಿತಿರುಳು ತತ್ತಟನಿ |

ವಾಸಮಂಗಳದು ಕೋವಿಟ್ಟು ನಿಟ್ಟುಸುತಿದ್ನೆಂದಿನಿರುಳೆಚ್ಚರದೊಳು || (17)

ಮೃಡಕಂಠಹಾಲಾಹಲವ ಧಿಕ್ಕರಿಸು |

ತೊಡನೆ ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯು ಕವಿದು ಬರೆ ನಟ್ಟಿರಾಳೊ |

ಕೊಡನೊಂದು ಕಬ್ಬ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆಂಬನಾ ಸಮಯದೊಳಗನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ||

ಬುಡುಬುಡೆನುತುಲಿ ಪುದಿದು ಗಜಘೋಷಮೊಂದರಿತು |

ತುಡುಕೆದೆಂ ಕಬ್ಬವೇಧಿಯ ಕರೋತ್ತಮವ ನೀ |

ರಡಿಕೆಗೊಂಬುವ ಮದೇಭಧ್ವನಿಯ ಗುರಿಯಿಟ್ಟು ಪೊಡೆದೊಪ್ಪಣದಲಾನು || (18)

ಧ್ವನಿವಿದಿದು ಪೋಗಿ ಕರ ತಾಗಿದುದು ಮರ್ಮಗಳ |

ಖನನಗೈವೃತ ಮಾಹಾವೇದನೆಗೆ ತರಹರಿಸ |

ದನಫಮೇಘೋತ್ಥಾಮ ರಾಮ ಹಾ ! ಹತನಾದೆ ನೆಂದು ಕೂ ಗಿಟ್ಟುಮಾಗುಳೆ ||

ವನ್ನದೊಳು ಜಲಾಹಾರ ಗೊಂಡಿದುರ್ ಜೀವಿಸುವ |

ಮನುಜರಂ ಮರ್ದಿಸುವೊಡಾವ ಶಾಸ್ತ್ರವೇ ಬೇಳ್ತು |

ದಿನಿಸಿನಿಟ್ಟುನ ಲಾರದಾವವಿಧಿತಂದಿಟ್ಟು ದೀ ದುರಾವಸ್ಥೆಯನ್ನು || (19)

ಜೀರವನನಂಗಳ್ ಜಟಾಭಾರ ವನ್ನೊಡ |

ಹಾರ ನಿರ್ಜೀವಿಗಳದಾರಿಗೇನವಕೃತಿಯ |

ಕೋರಾಯದಿಂ ಗೈವನಸುರಂ ಕೋಲಿಂದಲಿಟ್ಟು ಕೆಡಪ್ಪುದಿದೇನು ||

ಕಾರಣವು ದುಷ್ಕಾರ್ಯಾದಿಜ್ಞೆಯಿಂದಿರ್ಪ |

ವೀರನಾವನೊ ಪುರಾಕೃತಮಾಡಗಿತೊ ವಿತತ |

ಕೂರಗುರುತಲ್ಲು ಘನದಾವನೆಸಗಿದನೆಂದು ಮರುಗಿದಂ ಕರದುರಾಜೆಗೆ || (20)

ಜರೆಯಿಂದ ಜೀರ್ಣಮಾದಂಗಳಳ್ ಕುಳ್ಳುರ್ಪ |

ಧರೆಯಿಂದ ಸ್ವತಂತ್ರದಿಂದೇಳಲಮ್ಮದ ವೃದ್ಧ |

ರರಜೀವಿಗಳ್ ನಿಶಾಂಧರತಂದೆ ತಾಮಿಗಳದೆಂತು ಬದುಕುವರನ್ನವ ||

ಪರಿಯಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರುವದಲ್ಲ ದೆನ್ನೆಯದೇಹ |

ಪರಿತಾಪಕೋಸುಗಂ ಚಿಂತಿಸೆನು ದೈವಬಲ |

ದುರದಸಂಕಟವ ಮುಂದಿರದೆ ಸಂತೋಗ್ಯವೆ ಶಿವಮಹಾದೇವದೇವ || (21)

ಎಂದು ದೈನೋತ್ಕಲಿತದಾಲಾಪಗಳನೆಸಗು |

ತಂದು ಮುನಿದಾರಕಂ ಕೆಡೆದು ಮರುಗುವನಾದ |

ಬಂದೆನ್ನ ಕೆವಿಗಂಟಲಾಕ್ಷಣಂ ಕರತಾಪ ಕೈಗಳಂ ಜಗುಳೆನಿಲಕೆ ||

ಕಂದಿತಾನನಮೆದೆಯೊಳಂ ಪ್ರಪ್ಪಿದನುತಾಪ |

ದಿಂದಾನು ಮೆಲ್ಲ ನೈತಂದು ನೋಡಿದೆ ಜಟಾ |

ಪೃಂದವಂ ಪರಮ ಕೆಡೆದಿಹ ತಾಪಗೋತ್ತಮನ ಕಲಿತಶಾರೀರಕರನ || (22)

ಉರದೊಳಗೆ ನಟ್ಟ ಕರ ಪೂರಳುತಿರುವುಭಯ |

ಕರ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತಲಿ ತನ್ನವರ ಪಾಂಸುದಿಗ್ಧಕರೀರ |

ಸುರಿವಕ್ರಾಧಾರಾನುಕಾರ ಶೋಣಿತಪೂರವೆರೆದ ಮುನಿದಾರಕನನು ||

ಕರಕಲಿತಕಲಕಮಂ ಕಂಡು ಭಯಮಂ ಕೊಂಡು |

ಬರಲು ನಡುಗುತ ಮೆಲ್ಲ ನೋತ್ತನೈದಲ್ ಮುನಿ ||

ಕರಕಡ್ಡದಿಂದ ಕಂಗಳ ತೆರೆದು ನೋಡಿದಂ ಕಲ್ಮರಂದೊನುವಂತೆ || (23)

ವನದಿ ಪರ್ಣಾಹಾರಗೈವನಾಥರ ತರಿವು |

ದನುತಾವಪಂಡಿತಂ ಬೋಧಿಸಿಹನಲ್ಲದೊಡೆ ||

ನಿನಗದೇನುಪರಾಧಮೆನಗಿದೆಂ ಕೋಲೊಂದರಿಂದೆನ್ನ ನೆಚ್ಚು ಕೆಡೆವೆ |

ಜನನಿಜನಕಂ ಮುಪ್ಪಿನವರಂಧರಿ ನೋರ್ವ |

ತನಯಾರಿಲ್ಲದನಾಥರೆನ್ನ ಬರವಂ ನೋಡು |

ತನುದಿನ ನಿನೆನೆನೆದು ಹ್ರುತ್ತಿ ಸುನೆಯೊಳುಪರವರಿಗೇಂ ಗತಿಯಾಮರಸ || (24)

ಭುವನಗಳ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ ಮಗುಳೆ ತರಿಯಲ್ ಕಕ್ಕ |

ರವರಿವನೆಯಿಲ್ಲ ಗೊಂದಲ ಪೋಗಿಮ |

ತ್ತವರಿಗಿವೃತ್ತಮಂ ತಿಳಿಪಿ ನಂತ್ಯೆನಲ್ಲ ದಿದರರೆನಿಮಿದೊಳಗೆ ||

ಲವಲವಕಯಣಿಗೆ ಜಾತರದ ಬಂಧನಕೋಪ |

ಮವುಕೆ ಕಪಿಸದೆ ಮಾಣರದರಿಂದ ನೀಂ ಪೋಗಿ |

ನುವಿವೇಕದಿಂದಲುವಚರಿಸು ಬೇಗದೊಳೆನ್ನ ಕರಬಾಧೆಯನ್ನು ಬಿಡಿಸು || (25)

ಅಸುಗಳಂ ಹೀರುತಿದೆ ಯೆನ್ನ ವೈಕಲತೆಯ |

ನ್ನೆನಗುತಿದೆ ಪೊಸಮನೆಯ ಕಣಿ ಯೆನ್ನ ಹೃದಯನಂ |

ವನತಿಗೈದಿದೆ ಬೇಗಲುದ್ಧರಿಸವೇಳ್ಕೊನುತ ಮುನಿವುತ್ತು ದೈವ್ಯದಿಂದೆ ||

ಉಸಿರಲಾ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತತಿಭೀತಿಯಿಂ |

ದುಸಿರ ಬಿಡದಮೃದರೆಗೊರದಂತೆ ಕಾಣುತಿರು |

ವೆನಕಮಂ ಕಂಡಾತ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳೊರೆದ ಭಯನಿವಾರಣದ ನುಡಿಯಾ ||

[(26)

ಕರವ ತಿಗಯಲ್ ಪುಣ್ಯಮಿರದೆ ಪೋವುದೆನುತ್ತ |

ಲರಿದು ಚಿಂತಿಪೆಯರಗಿ ಭೂನುರಂ ತಾನಲ್ಲ |

ನರಿದು ದೋಷಂಭವ್ವದಿಲ್ಲವೆಂದು ದಯಮಂ ತಿಳಿ ಬೇಳ್ವೆನೊಂದುನೊಲ್ಲ ||

ಪರತಪೋರಾಶಿ ವೈಕಲ್ಯೋತ್ತಮನ ದೆಸೆಯಿಂದ |

ಧರಿಸಿ ಗರ್ಭವ ಪಡದಳೆನ್ನ ಕೊದ್ರಂಗಳನೆಯಾ |

ನಿರುತ ತಥ್ಯಮೆನುತ್ತಲುದು ಕರಮಪಹತಿಯ ಪರಿಹರಿಸು ನರವರೇಣ್ಯ | (27)

ಎನುತ ನಿಟ್ಟುಸಿರ್ವಿಡುತಲತಿಕವ್ಯವಚನಗಳ |

ಮುನಿತನಯಾ ಬೇಳಲಾನತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಮೆ |

ಲ್ಲನೆ ಕರವ ತಿಗಯಲನುಜಾರಿತಾಕ್ಷಣಕೆನ್ನ ಮನಸು ಖೇದವನಾಳ್ವದು ||

ನೆನೆದಂಗವೈಕಲ್ಯದಿಂದೆನೆವ ದಾರಕನ |

ಫನಸತ್ಯದಿಂದೆತ್ತಿ ತಡಿಯೊಳಿಟ್ಟನುತಾವ |

ವನುಭವಂಗಳಿದನರೆನಿಮಿದ ಮತ್ತೇನೊಂದನೆಯಬಾರದ ದುಃಖದೆ || (28)

ನುದತಿ ಮಾಡಿದ ಪಾಸರಾಸಿ ಬೆಂಬಿಡೆ ದೀಗ |

ಳೊದಗಿತಿನ್ನೇಂಗೆಯೆನೆಂದು ಚಿಂತಿಸಿ ಸೌಖ್ಯ |

ಪದ ಕಾಣದತಿವೇಗ ಪೋಗಿ ವೃದ್ಧರ ತುಟ್ಟಿಗೊಳನವೇಳ್ಕೊಂದು ತಿಳಿದು ||

ನದಮಲಕವಟುಕ ನರಿಪಿದ ಮಾರ್ಗಮಂ ಪಿಡಿದು |

ಪದಮಿಡಲ್ ಪಜ್ಜೆಗಳ್ ಸಾಗದಿರಲತಿಕವ್ಯ |

ಹೃದಯದಿಂ ಮೆಲ್ಲ ನಾಳೋಚಿಸಿದೆ ಮತ್ತೇನುಸಾಯಮಂ ಗೃವೆನುತ || (29)

ಏಸಿವು ನೀರಡಕೆಯಿಂದತಿವೃದ್ಧರೀಮಾರ್ಗ ।

ದೇಸಕಮು ನೋಡುತಿಕರಾಂ ಪೋದರವರಿಗೇ ।

ನುಸಿರವೆನಿಸುತ್ತ ಚಿಂತಿಸಲನ್ನೆಗಂ ತೋರ್ದುದೊಂದು ಮತಿ ಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ॥

ಪೊಸಕಲವಾಯಿತಿಯ ಕರದಿರಲದಸೊಂಡು ।

ರಸಭರಣೆಗೈದು ಪಿದಿದೈದಿದೊ ಮತ್ತಿದಂ ।

ದಾಸಿರಲಮ್ಮದೆ ಪಾದದಲುಹ ತೋರಲಲ್ಲಿ ನಿಲಾತ ನಿಲಾತ ॥

(30)

ಅತಿವೃದ್ಧರನ ವೃಕ್ಷಬಲ ? ರನಾಧರು ಬಂದು ।

ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ದೊಂದು ಪಾದಪಮೂಲದೊಳ್ ಕುಳಿತು ।

ವಿಶ್ವಕ್ಷಾತ್ರಪದದ ಬಾಧೆಯಿಂದತೊಳಲಿ ಬಳ್ಳಲುತೊರಗಿರಲು ಕಂಡು ॥

ಅತಿಭಯಂಗೊಂಡು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸೊಪ್ಪಳಾಗದೊಳ್ ।

ಯತಿಪನಿವೃದ್ಧಗೈದುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ಪಾದ ।

ಗತಿಯ ತಿಳುವರ್ತುಂ ಸುತನಿನ್ನುವಾಸೆಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾತಾಡಿಸಿದರು ॥

(31)

ತಾತ ನೀರಡಕೆಗಂದುದಕಮಂ ತರೆ ಪೋಗಿ ।

ಯಾತಕಾಳಸಗೈದೆ ತೃಪ್ತಿಯಿಂದಲಾಂ ಭವ ।

ನ್ಯಾತೆ ಸುತ ಬರೆ ತಡೆದನೆಂದು ಬಾಯ್ವಿಡುತಿರ್ಪಳಡಿಗಡಿಗೇ ನೆನೆದು ನೆನೆದು ॥

ಯಾತರಿಂದೊಂದು ದಿನದಲ್ಲಾ ದಲುಭಯರುಂ ।

ಮಾತಿನಿಂ ನಿಟ್ಟುರಿಸಲವಮನದೊಳುಡದೆ ನಿಜ ।

ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಕಾಪಿಡಲ್ವೊಳ್ಳು ಮಲ್ಲದೆ ತೊರೆದು ನೀರಾಡದೊಳ್ ನಿಲ್ಲುರೆ ॥ (32)

ಗತಿಹೀನರಂಧಕರನಾಧರಮಗಂ ನೀನೆ ।

ಗತಿಯಾದೈದ್ದುಲ ಮೆನುತ್ತನೆಚ್ಚಿ ಹುದಲ್ಲ ।

ದತಿಶೀರೋಮಾಣಿಯಾನ್ಯರಂತೆ ನೀಂ ಕೈವಿಟ್ಟರಾರಮ್ಮ ಪೋಸಿಸುವರು ॥

ಮತಿಯಾತರೊಳ್ಳಂ ಮಾತಿಗುತ್ತರವೀಯಾ ।

ದತಿಮಾನಗೊಂಡಿರ್ವರೆಂತು ಬದುಕುವೆನಿಸುತ ।

ಜೊತೆಯಿಂದಲಿರ್ವರೀವರಿಯಾ ಮೂದಲಿಸಲ್ಕಿ ನಡುಕ ವೆಗ್ಗಳವಾದುದು ॥

(33)

ಎನಿತುಕೋಪಿಸಲೆಮ್ಮ ಕೆನಿಸಿಂದ ನೋಡೆ ಮ ।

ತ್ರಿನಿತುತಗೈದರುಂ ವಿನಯವಂ ತೋರ್ಪಡಿಸು ।

ತಿನಿಸ ಬೈಚಿಡದನಿಸುದಿನ ನಿಡಪ್ರಾಣಕೆಂದತಿಶಯಮೆನುತ್ತ ಪೋರೆದು ॥

ತನಯನಿಟ್ಟಡವಿಯೊಳ್ ಬಿಟ್ಟರಾರ್ಗತಿ ಯೆಮಗೆ ।

ಮಾನಿಸೇಕೆ ಮಾತಾಡು ಬಾ ಕಂದ ಮುದದಿಂದ ।

ಲೆನುತವರ್ ಬೆಸಗೊಂಡರತಿಭಯದೊಳುಂ ಮೆಲ್ಲ ನುಸುರಿದೆಂ ಕಾಪ ಭಯದೆ ।

[(34)

ದಿಟ್ಟತನದಿಂದಲಿಯ ಕೋಪಬಹುದೆಂಬ ಭಯ ।

ಮೆಟ್ಟುತಿರೆ ಮನವನಳುಕುತೆ ಬಳ್ಳುತಡಿಗಡಿಗೇ ।

ನಿಟ್ಟಸುತ ಕೇಳಮಹಾ ತು(ತ್ಯ)ಮ ನಾನು ಸುತನಲ್ಲ ಕ್ಷತ್ರಿಯಂ ಪಂಕ್ತಿರಥನು ॥

ಬೆಟ್ಟರಲು ಕೆಲವುಶ್ವಾಸದಗೆಳುಂ ನದಿಯೊಳುಂ ।

ನಟ್ಟರುಳು ಸಂಜರಿಸುತಿರಲೆನ್ನ ಕರ್ಮದಿಂ ।

ಮುಟ್ಟಿದುದಮೋಘಪಾತಕಮೆನ್ನ ದೇನೆಯಿಂದಲದೆ ನೋರವೆನಿಸುತೆಂದನು ॥

(35)

కరిగళుం నిగ్రుడియల్పైతవవేందు బం ।
 ధారద శోణవిట్టాను నోడూతిరలన్నగం ।
 భరణేగ్నయావ కలకదతిరవం శేల్వడల్ కరియంబ భ్రాంతియిందే ॥
 వరకబ్బవేధికణిగణ్ణయ బడలమా పోకొక్క ।
 డారది మానుష్యరవమాదుదాక్షణిది ॥

నిరద్యేది నిట్టెనల్పేదరిద జటానిజయదీదోవనోరగిదను ॥ (36)

నోడి విస్మితసాగలామూనికామార మా ।
 తాడిసెద నరనాథ భయగోంబియాతకద ।
 నాడెలెం పూర్వకృతమాజ్ఞానదిందడసితారింద తిరదల్పి ॥
 మూడిర్ప శరవ తేగజవదింద పోగిదిత ।
 గూడెందు వృద్ధురిగే తథ్యనాతేయనరిపు ।
 కూడిపుదు జలమనీనే కరవనూద్ధురిసేదను దారకన వజనదింద ॥

(37)

శరవ తేగయల్పాత సురనగరిగంసరిద ।
 నరేనిమిదవలశ్యగ్నయాదాం బందు నిజ ।
 జరణకరిపిదే జేయ అపరాధమంగ్యదే మాజీనేళ్ళనితన్నేదే ॥
 కరాణిదిం పాలినల్పేళ్ళనూతలానోరద ।
 బరతరద వాణియం శేల్వత్త జమ్మేనూ

తొరగి మగుళేజ్జత్తు క్షోణదిం ధిక్కరినూతేనోళ్ళుంటేందరాలిదు ॥ (38)

కాలగేడుక విపిష్ట శ్రోరకవర్ణాచార ।
 కలిత నిం వేళది దనుర డిగదేనెంబి ।
 నేలదీనానెచ్చన మునియశోలలప్పుదే బ్రహ్మక నిష్కంకనను ॥
 పలుబలెనజ్ఞానశృతవలయితదరిందే ।
 తలెయూపుదుదిదు జ్ఞానశృతమాదోడక్షణది ।

నేలమిల్లదలె శ్రోణపుదావర్ణయాదోడం వేళ్దీను ఫలనిన్నోళు ॥ (39)

ఆదంబం వేళ్దీను వేగదిందేమ్మ శోం ।
 డోదయ్యలుగనల్లిడంబదేనెత్తి కావదియ ।
 నాదరినూత్తేది బిట్టెదాతనోత్తనల్లిట్టెరవరతిశోకది ॥
 మేదినియోళోరగిద తనయనం తడవరిన ।
 లాదిసంభవమాగి వృద్ధదంపతిగళుం ।

భేదమిల్లదే కవద మేలె బిద్దళలిదరదేనెంబి బిదదిరవ ॥ (40)

కా! పుత్ర ఎమ్మనూదల్లిగ్గేదిదే బిగ ।
 బా! పుత్ర కణ్ణేరదు నోడెదివేయద్యాత ।
 శృపుత్ర మత్తేను తావసంభవమాదుదేంకతది వందినదిజే ।
 శోణదిం నోడెదిరలారేమ్మ పాలినువ ।
 రిపాపియిందేమ్మ నగలువరే మాతే నం ।

తావ గోళాతికళేద్దు మాతాడం మోగనోడం నిష్కరుణగ్నయదునభ ॥ (41)

ಅರೆ ನಿಮಿಡವೆಡೆಬಿಡದೆಯನಿತು ದಿನ ಪರಿಯಂತ |
 ಸ್ಕರಿಸಿದುದನೊಲಿದಿತ್ತು ಮನದಂತೆ ನಡೆಸುತ್ತಂ |
 ಪೊರೆದು ನುಡಿಯಾಂ ಮಾರದತಿಭಕ್ತನೆಂದೆನಿಸಿ ಜನವನುಂ ಗಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ||
 ಪೊರೆವುದುಚಿತವೆ ? ಲೂನಪಕ್ಷದ್ವಿಜರಂತಿಲ್ಲ |
 ಮರುಗುತಿರುವೆವು ಕಂದ ನುಡಿಯಾದಿರೆ ಮುಳುಗುಂದ |

ಕರಾಣದಿಂದವು ಬಾರೊಂದು ಪಲಬಿದರಾಗ ಜಂಪತಿಗಳೇಳಿಸು || (42)

ನೀಲವದಿರಿತಾಗ ತಾವನಪ್ರಲಾಪಂಗಳೈಯ |
 ಲಲಿವರಾರಿದಿನಲಿ ಕೋಪ ಖರೆ ಮೇಲ್ಮೈಯ್ಯ |
 ಲಿಲವೊ ಕಮನಿಪ್ಪಾವಕರ ಧರ್ಮರೂಪನಂ ನಿಶ್ಚಯವೆನೊತೊ ಮರುಳೆ ||
 ಕೂಲಿಗಡುಗ ನೀವರಿಯ ಬೀದಮಂ ತಂದಿಟ್ಟ |
 ಬಲುವೆಂದೆನುತ ಪಂಬಲಿಸಿ ತರಳನ ನೋಡು |

ತಲಘುಮತಿ ಕರಾಣದಿಂದಂತೆಂದನೀವೇಳಿಸೆವ್ವರಿಯ ನಚ್ಚರಿಯನು || (43)

ಮನಮಾತ್ಮವದಿ ಪೋಗ ನವು ನಪ್ಪಕಮಜನ್ಯ |
 ತನುವಿಂದಲಿಚ್ಛಿಡಿ ಬೇಗಮದ ಪೋಗಾಡು |
 ತಿನಬಿಂಬಮಾಚ್ಚಳಿಸಿ ಪೋಗುವರದಾವಗತಿ ಗಾಗತಿಯು ನಿನಗಡಸಲಿ ||
 ಮನವ ಸಂಜಲಗೈಯದನುದಿನಂ ಮಸ್ತಕದ |
 ವನಜಮಸಿಟ್ಟಪ ಪದಿವ್ರಾಜರಿಂಗೇನು |

ಘನಸುಗತಿಯಹುದು ಮತ್ತಾನುಬನ್ಧನಮಂ ನೀನೊಲುವದೆಲಿ ಪುತ್ರಕ || (44)

ನಗರಕೃಚ್ಛಂದಿಲೀಪಂ ದುಂದುಮಾರಸಂ |
 ಯುಗಕೂರವಾಂಧಾತ ನಳನಕುಡಮುಖ್ಯರಿಂ |
 ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಸದ್ಗತಿಯದಾವದಾವ ಮೊನಿನಗದಬ್ಬಲೆಡಿವಿಡೆ ಮಗನೆ ||
 ನಿಗಮ ಪಾರಾಯಣಂಗೆತಿಯದ ಕೌತಗಳ |
 ನೋಗಿಸಿರುವ ಕರ್ವಾಜರಿಗಂಭೂರಣ್ಣಾದಿ |

ಬಗೆಬಗೆಯದಾಲಿಗಳಗಾವಗತಿಯ ಹುದಮವೆ ನಿನಗೆ ವಕವಾಗಲನಘ || (45)

ವರಮಂತ್ರಗಳನೇಮದಿಂದಲನುದಿನಬಿಡದೆ |
 ಪರಿಸಾಲನಂಗೈದ ಸತ್ತರುಡರಿಂಗಪ್ಪ |
 ಪರಮಸದ್ಗತಿಯಪ್ಪದಲ್ಲ ದೆನ್ನಯಕುಲಜರೆಯಾರಾರ್ತಿಯ ಪದಗಳ ||
 ತರಳ ನೀನದರಿಂದ ಸುರಗನಿಡೆಗೈದೆನುತ |
 ಪರಿವರಿಯಪಂಬಲಿಕೆಗಳಲಳಲತಾದಕಮಂ |

ವಿರಚಿಸಿದನಿತರೊಳ ಗಾದುದಚ್ಚರಿಯಭ್ರದೊಳಗದೀಂ ವರ್ಣಿಸುವೆನು || (46)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳ ನೇವೆಯ ಸಾಧುಜನರೊಳು |
 ಸಂಗಬಂಧಾರದ ತಪದಿಂದಲಾರ್ಜಿಸಿದ ಸುಕೃತಡಿಂ |
 ಬಂದೊದಗೆ ದಿವ್ಯರಥವಾಲ್ಯವಸ್ತ್ರಾಭರಣಗಳನಿಟ್ಟು ಸುರವನೊಡನೆ ||
 ಪೊಂದೇರೊಳ್ಳತಂದು ಪಿತವಾತೆಯಂ ನೋಡು |
 ತಂದ ಭವತ್ಯೇವೆಯೆಂದೆನಗೆ ಸುರಲೋಕ |

ಬಂದುದು ಭರಂ ಬೇಗ ಬಹುದೆನುತ ಮುನಿತನಯ ವೇಳ್ವ ಬಾನೆಡೆಗೈದಿದಂ || (47)

ನೋಡಿ ವಿಸ್ತೃತನಾಗಿ ಭಯದೊಳಾಂ ನಿಂದಿದೆ |
 ನಾಡಲಮ್ಮದೆ ಮುನಿವನನಿತರೊಳ್ಳರದು ಮಾ |
 ತಾಡಿಸಿದನರನೆ ಮರಣದ ಭೀತಿಯೊಮಗಿಲ್ಲ ಪೊಡವಿಡನುಮಾನಗೊಳದೆ ||
 ಜೋಡಿಲ್ಲದೆಮ್ಮ ಪುತ್ರನ ಕರದಲೆಚ್ಚು ನೀ |
 ಮಾಡಿದೆ ಯವತ್ಯುಬಾಹರನ ಮತ್ತದರಿಂದ |
 ನೀಡುಕೆನು ಸದ್ಯಕಫಲವಿವಾ ಶಾಪವನಿಸುತ ಕನಲಿ ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿದನು || (48)

ಮಗನ ಕಾಣದಲಾವದೆಂತು ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳತ |
 ಪೊಗುವೆನ್ನಿಯನಂತೆ ನೀಂ ನಿನ್ನ ತನಯರಂ |
 ಮಿಗೆ ನೆನವುತನುಗಳವೆ ಯಿದು ತನ್ನಲರಿದೆಂದು ಶಾಪಮನ್ನಿತ್ತು ಭರದಿ ||
 ಅಘಹರಹರಂ ಸತೀವೆರದು ಚಿತೆಯನ್ನಡರಿ |
 ಪೊಗುತ ಪುತ್ರಪ್ರದೇಹಮಂ ಕಳೆದು ದೇವತತಿ |
 ನೋಗಯಿಸುವ ತನುವಿಡಿದು ಸಗ್ಗಕ್ಕೈದಿ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದೊಳ್ಳಗೇನೆಂಬಿನು || (49)

ಉದಮದದ ಜವ್ವುಡಲುಬ್ಬಿಮಾಡಿದ ಕರ್ಮ |
 ಮಿದು ತಪ್ಪದಡಸಿತ ಮೌನಿಯಾತ್ಮಮಾಪ |
 ಸದೆಯದುಳುವಪುದೆ ಕರಗತಮಾದ ರತ್ನಮಂ ಬುದ್ಧಿಪೂರ್ವಕದಿ ನೀಗಿ ||
 ಹದನಿನಿಸಿ ಚಿಂತಿಪುದು ಶೋಕವುದು ಬಳಲಿಪುದು |
 ವಿಧಿಕ್ಯತಮಿದೆಲ್ಲ ಮಾರಲ್ ಬಾರದಾದುದಲೆ |
 ನುಡತಿ ಸಂಭವಿಸದೆ ವಿಪತ್ಪ್ರೀತಕಾರಣಂ ಕಾಣ್ಬಿಟ್ಟು ದೀಗಲೆಮಗೆ || (50)

ನಿಲ್ಲದೀತನು ಬಳಕೆ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನೆ |
 ಪುಲ್ಲಾರವಿಡನುಂದರಮುಖವನುಂ ಕಾಂಬು |
 ದಿಲ್ಲಾಪು ಭ್ರಮೆಗೊಂಡ ತೆರದೊಳ್ಳುಳ್ಳುಳ್ಳುಳ್ಳು ತೊಳ್ಳುಳ್ಳುಳ್ಳು ||
 ನೋಲ ತೋರುತಲಿದೆವಿನಿತುಪತ್ತದ ಕಕ್ಕೆ |
 ಯಿಲ್ಲದುಸಿರಿಸಿರಿಂದ ಬಳಲತಿದೆ ಬೇಗ ಕೌ |
 ಸಚ್ಚಿ ಬಂದೆನ್ನಂಗಮಂ ಸ್ಪೃಶಿಸು ಕರಗಲಂದಿನಿತುನಿನಗಂ ದೊರೆಯದು || (51)

ಎಂದೆನುತ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನೊರೆದು ಪಂಕ್ತಿರಥ |
 ಬಂಧುರನ್ನೇಹದಿಂ ರಾಮನಂಗೋಪಾಂಗ |
 ದಂದಾಯತಂಗಳಂ ವಂದಿಸುತಲೆಡವಿಡದೆ ತತ್ಕೀರ್ತನಂಗೈವುತೆ ||
 ಇಂದಿರಾಪತಿ ರಾಮಪುರದರನನುಂ ತನೆಯ |
 ನೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತೆರಕವೆರೆದಂತೆ ಮಾನಸವ |
 ಪೊಂದಿಸಿದನಾತನೊಳದೇನು ಧನ್ಯನೋ ಗಿರಿಜೆ ಮತ್ತಾರಿಗಳವಡದಿದು || (52)

ನೂಚನೆ || ಸರಸಿಜಾಸನತನಯಾಕಾಸನವ ಮಸ್ತಕದಿ |

ಧರಿಸಿ ಮಾತುಳನೆ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಜವದಿಂ ಬಂದು |

ಭರತ ನಿಜಪಟ್ಟಣದಿ ಮಾತೆಯರ ಪದಗಳಂ ಕಂಡು ಪೊಡಮೆಪ್ಪನೊಲಿದು ||

ಗಿರಿಜೆ ಕೇಳೇಪರಿಯ ಕಾಸಪ್ಪಿವಾಮಿತ್ರಿಯಾಗೊ |

ಳೊರದ ನಿಜವೃತ್ತಮಂ ನೆನೆದು ಯಾವ್ಯುತ್ಯುಮಂ |

ಮರದೊರಗಲರ್ಥರಾತ್ರಿಯೊಳು ಪಂಜಲಿಸುತ್ತಲೀಸತಿಯಾರುಂ ನಿಜ್ವಿಸೆ ||

ಅರಿಯದಂತಾನಿಶಯಂ ಜರುಗಿ ಪುತ್ರಶ್ಯೂಷದೊಳು |

ಸರಪತ್ನಿ ಪಾಪಲನುಗೈದರಲ್ಲ ಬಂ |

ಧಾರವ ತಂತ್ರೀಸ್ವಯಂ ಕೃತಿಮಧುರತರಮೆನಲ್ ಕವಿತಾಮಂದಿದೊಳು ||

(1)

ಕೆಲರು ಪಾಡುತ್ತ ಕೆಲರಾಮಹಾರಾಜನಂ |

ನೊಲಿದು ನುತಿಸುತ್ತೇರ್ತಿ ಗಾಯಕದಿ ವಿಣ್ಣೆಗಳೆ |

ನಲವಿಂದ ಬಾಜಿಸುತ್ತಲಲ್ಲ ಪೂರ್ವದಂತೆಚ್ಚರುಂಗಳೊಳುತಿರಲು ||

ಕಲಿತ ಮಾಧುರ್ಯಗುಂಜಿತ ಸ್ವರಗಳಂ ಕೇಳು |

ತುಲಿ ಮನಗಿತಮಿತ ಕುಕುಕ ಕೇಕೆಹಂಸೆಗಳೆ |

ಕಲಕಲಾರವಮಂಜಿತರಮಾಗಲಿಪ್ಪಿಸುವ ಕುತುಕೆ ಭಾಸ್ಕರಂಮೂಡಿದಂ ||

(2)

ಹಂಚಂದನೆ ತೀತ್ಯತ ಪರಿಮಳತಮೆದಕಮಂ |

ಕರಚೆಲುವನಾರಿಯರ್ ಕಾಂಚನ ಘಟಂಗಳೊಳು |

ಪರಿಪರಿಯಮಂಗಳಾಲಂಬನಯಧಾನ್ಯಾಯ ಮಾರಪನುಗೈಯಲಾಗ ||

ಪರಮಮಂಗಳ ಮಹೋತ್ಸವಮಾದುದೆಂದಿನಂ |

ತರಮನೆಯ ನೃಪತಿಗೆಚ್ಚರು ದೇವರವಿರಲನ್ನೆ |

ಗರಸಿ ಕಾಸಪ್ಪಿಯೆಚ್ಚು ತ್ತು ಮೆಲ್ಲನೆ ಪಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತಲೈತಂದೆಳೊಲಿದು ||

(3)

ಪತಿಯುಳೆಚ್ಚರುಗೈಯಲೈದೆ ಕಾಸಪ್ಪಿ ನಂ |

ಗತಿಸೆಂದು ಮಾಗಧಿಯ ಖುಕ್ಕ ಸ್ತ್ರೀಜನಮೆಲ್ಲ |

ರತಿಶಯದಿ ಪಯಂಕದಡೆ ಬಲದೊಳಲ್ಲ ನಿಂದು ಸಪ್ಪಳಮೆಸಗಲು ||

ಕ್ಷೀತಿಪನಿಚ್ಚರುಗಳೊಳ್ದಿರಲು ಕಾಸಪ್ಪಿ ಬಂ |

ದತಿಮೃದುಳಕರಗಳಂ ಪಾಡಕಮಲಂಗಳಂ |

ನತಿಸುವಂದದಿ ಪಿಡುಪುಕ ನಂದನಿನದಿರಲತಿಶಂಕೆಯತಾಳ್ವಳು ||

(4)

ಪದಗಳಂ ನೇವರಿಸಿ ಹಸ್ತಂಗಳನ್ನೊತ್ತಿ |

ವದನದೊತ್ತಂ ನಾರಿ ದಿಟ್ಟಿಸಿದರಾಮುಖದ |

ಲುದಿತ ಪುನುಳ ಪೂತಿಗಂಧಾನುಕರಣೆಯಿಂ ತೋರಲತಿಭಯದಿಂದಲಿ ||

ಸುದತಿ ಕಂಪಿಸಲುಳದ ನಾಯರ್ಗೀಪರಿಯ |

ವಿದಿತಮಾದುವರ್ಣಕರಮೆಂದುಬೀಗ ಬಂ ||

ಜೊಡೆ ನಾಲ್ಕನೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರ್ ಕ್ಷೀತಿಯರನನುಗ ಕೃತಿಶ್ಯೂಷದಿರವ ||

(5)

ಕಂದಿದಾನನವ ಜವಗುಂದಿರುವ ದಿಟ್ಟಿಗಳ್ |

ನಂದಿರುವ ಕಳೆಯ ಕರವಂವವಾಂತಿಕದೇಹ |

ಮಂದು ಕಂಗನೆಯ ಕೌಸಲ್ಯ ಹಾಹಾ ! ನಾಥನಂದು ಭೂತಳಕೆ ಕಡೆಯ ||

ಪಿಂಡಿರ್ಪ ನಾರಿಯರ್ ಕೋಯನ್ನುತಾರ್ತಿಯಂ |

ಬಂಧಾರದಕೋಕದಿಂದಳುವವರವ ಮನೆಯ |

ಪೊಂಪಿತೆನ್ನೆನೆ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಗೊಡುವೊಲಾಮದರೆನಿಖಿಷದೊಳಗೇವೆಳ್ಳೆನು || (6)

ನಾರಿಯರನೇಕವಿಧದಿಂ ಪ್ರಳಾಪಂಗಳೈಯ |

ಲಾರಾಕಂಪಿಸುವರು ಕಳುವಲ್ಲ ಪರಿಲಯ |

ಓರಂತೆ ಕೌಸಲ್ಯ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಒಡುತ್ತ ಕೈಕೆಯಂ ನೋಡಿ ಜರದು ||

ಕೂರೆ ಕುಬ್ಜೆಯವಾತಿನಿಂದ ಪತಿಯನ್ನೀಗಿ |

ಕೋರಾಯಸಂಪವನನುಭವಿಸಲಜ್ಞೈಯ |

ದೀ ರಾಜಕುಲವನೀರೊಳಗೆ ಕಂಡಿದೆ ಮಹಾಕಾಳರಾತ್ರಿಯ ತೆರದೊಳು || (7)

ತನಯನಂ ವನಕಟ್ಟೆ ನೆನೆನೆನೆಯ ಸಂಕಟದೊ |

ಛನ ಪೂದವಾರ್ತಿಯಂ ಕೇಳಿ ಕುವರರ್ ಚಿತ್ತ |

ದನುತಾಪದಿಂದನುಗಳಂ ಬಿಡುವರದ ಕಂಡು ಬಂಧುಜನರೊ ನೊಂದು ||

ಹನನಮಪ್ಪದು ರಾಜಕುಲಮೆಲ್ಲ ಸಂಹಾರ |

ದನುವಾಂತುನೆರೆ ಪಾಪಿ ನಿನ್ನೊರ್ವಳಂದಮಾ |

ವನಜಬಾಂಧವವಂಶ ಪೋದುವಕಟಕಟನುತ ಮರುಗಿದಳು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾ || (8)

ಕುಲವ ನುಂಗಿದ ಕಾಳರಕ್ಕನೆಯ ನೋಡುತ್ತ |

ಕೆಲದಲಿರಗಲ್ಲ ನಾವೆಲ್ಲ ಪುಣ್ಯಶ್ಲೋಕ |

ನಲಘುಮಿಕ್ರಮನರಸನಂಗಮಂ ತಳ್ಳೆನ್ನಿ ಪೊಗುವನಗ್ಗಿಯನೆನುತಲಿ ||

ಪಲಬಗೆಯ ಮಂಗಲಾಚಾರಮನ್ನಿಸುತ್ತ |

ಲಲನಾಸವೊಹಮಿರ್ಪದ ಬೇಳಲಾರ್ಗಳವು |

ನೊಲೊಳುಳ್ಳುಬಿಳು ಪಾಣಿಗಳನುಂ ಸುಖದುಖ ಬಿನ್ನಪತ್ತಿರ್ಪದತ್ತಿ || (9)

ಬಿತ್ತರದ ದುಖವರ್ಬದುರೂರನಾಕ್ಷಣದೊ |

ಳೆತ್ತತ್ತ ನೋಡಲಾಂ ತನ್ಮಯಾವಸ್ಥೆಯಾ |

ಗುತ್ತ ಬರಲಿತರೊಳು ಜಾಬಾಲಿಕಾಕೃಪಂ ಕಣ್ವಿವಾದ್ ಲ್ಲಮುನಿಗಳ್ ||

ಉತ್ತಮವಸಿಸ್ತಾಡ್ಯರೈತಂದು ಕಂಡಾನ್ಯ |

ಪೋತ್ತಮನವಸ್ಥೆಯಂ ತಮ್ಮೊಳುಳೋಚಿಸಿದ |

ರೆತ್ತಲಾಂ ತಿಳಿಯಬಾರದ ಕಾರ್ಯ ಬಂದುದಿದಕೇನೆನುತ ಮುಂದರಿಯದೆ || (10)

ಅಸಾದನಿರ್ವ್ಯಾಕು ಕುಲದ ಮತ್ತೀನೊಲದ |

ಪರಿಮಲನಂಗೈದು ಪೂರ್ವಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ |

ದರಿವಿಡಿದಬುಂಡಜನಮಂ ಗಳಪಮೇಧಾವಿ ಪಂಕ್ತಿರಥ ಪೋದೆ ಬ್ರಹ್ಮಕ ||

ವರಧನುರ್ಧರರಾಮನುಧರನೆ ಕತ್ತನಾ |

ಪರಿಯಲಕ್ಷ್ಮಣನೊಡನೆ ಬಿತ್ತಕೊಡದೊರ್ವ ||

ಭರತಶುಭ್ರಾರಂ ಕೇಯಾಧಿಪನಿತಯ ದೂರದೇಶದೊರ್ವರು || (11)

ಸಿಡಿಲು ವರ್ಷೋಫಲಗಳತಿ ಫೋರತರವೃಷ್ಟಿ |
 ಘೋಡದವುಮ ಸ್ವಾಮಿಭೃತ್ಯನ್ಯಾಯ ಗುರಾಶಿಷ್ಯ |
 ರಡೆಯಮರ್ಯಾದೆಗಳ್ ಸುತಜನಕರೆಂದೆಂಬ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಸ್ಥಿತಿಗಳು ||
 ನಡೆಯಲವ್ಯವು ನಿರರ್ಥಕ ಕಲಹ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ |
 ಮಡಿಗಡಿಗೆ ವರ್ಚಿ ಬಹುದೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸತಿ ಪತಿಯ |
 ನುಡಿಸರ್ವಿರ್ವಳ್ ನಿಜೋತ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದೊಡೆಯ ನಿರದಾರಾಜ್ಯಮತಿ ವೂದ್ಯವು ||

ಬಲಿ ದುರ್ಬಲರ ಬಾಧೆಗೊಳುವಸತ್ಯಾಹಿತ || (12)

ಕಲಿತವಾದವುಮ ರವ್ಯೋದ್ರಾಹನ ದೇಶದೊಳ್ |
 ಜಲವ ನರನಾರಿಯರ್ ಚರ್ಚಲಿಸಲಮ್ಮರು ಬುದ್ಧಿಯಾತವಾದ ಸಭೆಯೆಲ್ಲವು ||
 ನಂಬಿದಯಾಗಲೀ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರು |
 ಪಲಬಗೆಯ ಯಜ್ಞದೊಳಗಾತ್ಮದಕ್ಷಿಣೆಗಳಂ |
 ನೋಲವಿಮವಲೆಯರತಿಕ್ತರೊಂದಿಸಿರ್ವರೊಡೆಯರಿಲ್ಲ ದರಾಜ್ಯದಿ || (13)

ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿವೃತ್ತಿರಬಿಳಿ ಪಾರಾಣನಂ |
 ಜಾತನ ರತಾಪ್ರೀತರೆನಿವ ತತ್ತ್ವಜ್ಞರತಿ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಿರಾರಾಣಗಳ ಕೇಳಲನುದಿನಂ ಸರ್ವಭೂಷಣ ಭೂಷಿತ ||
 ಕಾತುರಾಂ ಯರಾಟ ಕಳಸಿಬರವದ್ಯಾನ |
 ವಾತಾಯನಂಗಳಿಗೆ ಕಾಮಾಕಪ್ರಿಯಾದಿಂದ |

ಖಾತರಾನಾಯಾಹ್ವದು ದ್ಯಾವಮಂಡೊವರರಿಸಿಲ್ಲ ದಿಹ ರಾಜ್ಯದಿ || (14)

ವರರ ದೇಶಂಗಳಂ ನಿಜನಿಜವ್ಯಾಪಾರ |
 ಕಿರದೈದೆ ಒಹವಣಿಗ್ಜನಮಿವಂ ನಿಟ್ಟಿಸರು |
 ಪರಿಪರಿಯರನ್ನಧನೆ ಕನಕಪೌಷ್ಕಲತೆಯಿಂದಿರ್ವರಂ ಭಯಗೊಂಬರು ||
 ತಿರುಗವು ವಿಷಾಣಯಾತ ಪಾಪ್ಪಿಣಾಯನತುಂಗ |
 ಕರಿಗಳುವೀಡಿಯೊಳು ನಟಗಾಯಕಾದಿಗಳ್ |
 ಚರಿಸಲಮ್ಮರು ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಲರೆನಿವಿಡಕರಿಸಿಲ್ಲ ದಿಹರಾಜ್ಯದಿ || (15)

ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮಾಚಾರ ಧರ್ಮಂಗಳಂ |
 ಜಾತವಾಗವು ನಿಖಿಲದೇವತಾರಾಧನೆಯ |
 ಮಾತಿಲ್ಲ ದಂತಿಕುದು ನಿಖಿಲ ಧರ್ಮಗಳಾದ ಪರಿಯಲತಿಫೋರತರದಿ ||
 ಭೀತಿ ಸಂಭವಮಕ್ಕುಮಮಿತ ವಿಕ್ರಮಭಟ |
 ವ್ರಾತ ತಮ್ಮೊಳ್ಳಾವೆ ಪಗೆಗೊಂಬರರಿಭಯದಿ |
 ನೀತ ಮಪ್ಪಪ್ರಜೆಗಳತಿಖೀದ ಮುದ್ಭವಿವ್ರಸರಿಸಿಲ್ಲ ದಿಹರಾಜ್ಯದಿ || (16)

ಉದಕಮಿಲ್ಲದೆ ನದಿಯು ತೃಣಮಿಲ್ಲ ದಿಹ ಬರಂ |
 ಪದುಳಗೈದಪನಿಲ್ಲ ದಿಹ ಗೋವ್ರಜಂ ಮನೋ |
 ಭೃದಯಮಂ ತಿಳಿದು ಬಿಳಿಸುವನತ್ರಿಯೊಡ್ಡಿದ ನಾರಿಯರ ಸಂದೋಹಮಂ ||
 ಅದುಭುತಮಿಥೆ ಕಲಹದಿಂದ ಮಾತ್ಸರ್ಯಂ ನ್ಯಾಯ |
 ಮೊದಲ ಮತ್ತೀಸುಳಯದಂತಪ್ಪದದಿಂದ |

ಅಧಿಕಪ್ರಶಾಸನಧರಣಗವೇಶ್ಯರಾಜ್ಯ ಸುಖವೇಶಲಿಚ್ಛೈತೋ || (17)

ಬಲವುಪ್ಪಿಯಾತದೇಹಕಣ್ವೆಟ್ಟಗಳ ತೆರಂ ।

ನೆಲದಾಣ್ಣನಕ್ಕು ಧರ್ಮಪ್ರವರದಿಂ ರಾಜ್ಯ್ವರ ।

ಪೊಲಿದು ಬೆರ್ಚುವಡರಿಗಳಂ ತುದುಲೋಕಮಂ ಪರಿಪಾಲನಂಗೈವೊಡೆ ॥

ನಲಿನಾಕ್ಷಭೂತಿಯನ್ನಾಂತು ಪಿತಮಾತೆಯಾರ ।

ನಲಪಿಂದಲವರವ ವಿಧವರಿತು ಪೊಟ್ಟಿಸುವ ।

ಬಲಿಯೊರ್ವನಾಗವೇಳ್ವೊಡಗದೊಡನಾಯಕಂ ರಾಜ್ಯಮಿರ ಸಲ್ಲ ಪೊಲ್ಲ ॥ (18)

* ಸರಸಿಜಾಸನ ತನಯನೆಂದವಾಣಿಯ ಕೇಳು ।

ಹರುಷದಿಂದಾವಿಪ್ರಲೋಕ ನಂತಸಗೊಂಡು ।

ಭರತನಂ ಬರಿಸೆನುತ ಸನ್ನತದೊಳ್ಳೊರೆಯಲ್ ವಸಿದ್ಧಮಂತ್ರಗಳೆಲ್ಲರು ॥

ಕರೆದು ನೇಮಿಸಿದ ದಿನಮೂರರೊಳ್ಳೊಡಿದ ಬಂ ।

ಧಾರವ ಜವದಿಂ ನೃಪಕುಮಾರಕರ ಮತ್ತರಿಗೆ ।

ಕರತರುವುದೆನಲವನ ಮೊತಿನಿಂದಂ ಗಮನಕೊಂಡಂ ಕರದರೊಲಿದು ॥ (25)

ಬರಲು ಪೊಗುವ ಚರರ ಕಂಡರುಂಧತಿಯರನ ।

ನೊರೆದರವರೊಡನೆ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಡ್ವನ್ನಿತ್ತಿಯ ।

ತ್ಯೂರಿತದಿಂ ನೀವೈದಿ ಕಟ್ಟಿದೀ ವಸ್ತ್ರಗಳನವಗಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ॥

ದೊರೆಯ ತತ್ತನೆಯರಂ ಕುಳವನಾರ್ತಿಯ ಕೇಳು ।

ದರು ವಸಿದ್ಧರೆನುತ ಮೂದಲಿಸಿ ಭರತನೊಳ್ಳು ।

ಪೊರವುದವನರದಿಂದ ಬರಹೇಳುವಂ ಮೌನಿಯೆನುತ ನೊಚಿಪ್ಪದು ನಯದಿ ॥ (26)

ಅಡು ಜವವದೊಳ್ಳೊಡಕಗಳ ವಾರಣನಗರ ।

ದೊಡೆಯ ಗಂಗೆಯ ದಾಂಡು ಪುಜ್ಯಬುದಿ ಪಾಂಚಾಲ ।

ಮೊಡನೆ ಕುರುಚಾಂಗಲವ ನಖಲದೇಶಂಗಳಂ ನಡನದಿಗಳಂ ನೋಡುತ್ತೆ ॥

ಕಡುಜವದಿ ಕರದಂಡಮಂ ಕಳೆದು ನೈಕೂಲ ।

ಪೊಡವಿಧರನಿಭವಿಹಪಿಯಂ ಪೊಂದಿ ಗಮನದಿಂ ।

ನಡೆದರು ಕುಳಂಗಾದಿ ದೇಶಂಗಳಂ ಕಳೆದಿಹ್ನುಮತಿಯತಹವ ॥ (27)

ನೋಡುತ್ತಲಿ ಬಾಹೀಕ ವಿಷ್ಣು ಪದಶಾಲಿಯ ।

ನೋಡುತ್ತಂಸಲಿ ಪುನೆಯುತ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ।

ನೋಡುತ್ತಂ ದಿವ್ಯ ಪದ್ಮಾಕರ ಸರಸ್ಸುಗಳ ವಿವಿಧವಲ್ವಲನದಿಗಳ ॥

ನೋಡುತ್ತಂ ಪಂಚಾಸ್ಥಾನಾದೊಲ ಮೃಗಗಳಂ ।

ಕೂಡೆ ಜವದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡರೆತಿಮೋದದಿಂ ।

ರೂಢಿಗಜ್ಜ ನಿಗಿರಿವ್ರಜ ಮಹತ್ವಹ್ವಣವನಾಚರರ್ ಶ್ರಾಂತನೆನಿಸಿ ॥ (28)

ದೊರೆಯ ಹಿತ ಕುಲರಂಜನಾರ್ಥನಿಜಗೋತ್ರಕಂ ।

ದೊರೆಯಲತಿಜಸಮೆಂದು ಶಾರೀರಕದ್ವಯಂ ।

ಮರೆದಿರುಳುಪಗಲಿನ್ನದತಿವೇಗದಿಂ ಬಂದು ಕಂಡು ಪುಟಭೇದನವನು ॥

ತರಣಿಯಾದಿಸಲ್ ಪೊಗಿ ಕಂಡವೆವು ಕಣ್ಣೆಟ್ಟು ।

ತುರಗಂಗಳಿಗೆ ಜಲಾಹಾರಮಂಗೈದಿಲ್ಲಿ ।

ಇರುಳುರ್ವೆಮೆಂದು ಚರಲಲ್ಲಿ ತಾಣಗೈದಿಳಿಯಲುಂ ಭರತನಿತ್ಯ ॥ (29)

* ಇಲ್ಲಿಂದ ಮುಂದೆ 7 ಪದ್ಯಗಳ ಗ್ರಂಥಸಾತಪು ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಮಾತ್ರಯ್ಯವಾತುಳರ ಲಾಲನಾಹರ್ಷದಿಂ ।

ಮತ್ತೆ ಷಡ್ರಸಮೂಡಿ ಸುಖದಿ ಪವಡಿಸಲಾದು ।

ದತ್ತಾಹಿತಮಾಮಿನಿಪ ಸ್ವಸ್ಥಸಂದರ್ಶನಮದೇನಿಂಬಿನದ್ಭುತವನು ।

ಮತ್ತೆ ಭಯದೊಳ್ ನಿದ್ರೆಯಿಲ್ಲ ದತ್ತಿಮಾಡಿಬಿಡಿದಿಂ ।

ಹೃತ್ತಪಮಿಗೆ ಗೊಳ್ಳದೆಚ್ಚ ಸ್ತು ಪೂತಗಡೆ ।

ಲೋತ್ತಿಗಂ ದಿನನಾಥ ಬರ್ಪನ್ನ ನಿಜಸಭೆಯನ್ನೆದಿವಂ ಸಂತುಪದೆ ॥ (31)

ಒಂದೆಡೆಯ ಪಾಡುವರ ಒಂದೆಡೆಯ ನೋಡುವರ ।

ದೊಂದೆಡೆಯಲಾಡುವರ ಸುಖಗೋಷ್ಠಿಯಂ ಮನಕೆ ।

ತಂದುಕೊಳ್ಳದರೊಡನೆ ಮಾತಾಡವತಿಬೀದಮಾನದಿಂ ಭರತನಿರಲು ॥

ಬಂದು ನೇಹತಲ್ಪ ಬಗೆಬಗೆಯೊಳ್ಳುಪಚರಿಸು ।

ತಂದಿದೇನೈ ತಾತ ದೀನಮಾನಸನಾಗಿ ।

ಕುಂದಿರ್ಪೆಯನಿಲವರೊಳೊರದ ನಿಜಸ್ವಸ್ಥದೊಳ್ ಕಂಡವೃತ್ತಾಂತಗನು ॥ (31)

ತಲೆಗೆದು ಶೃಲಾಗ್ರವಾಡು ಕರದೊಳ್ ಪಿಡಿದು ।

ತಿಲಪಿವೃಮಂ ಮೆಲತ ತೈಲಮಾನದಿ ತಾವ ।

ನಿಲದೆಂದು ಧುಮ್ನಿಕೈವಂ ಗೋಮಯಹೃದಕ್ಕಂದು ಕಂದಿದಾನನೆನದಿ ಪಿತನು ॥

ಕಲುನಿಲಂ ಕಾಣ್ಬಿಡುವೊಲೊಗಿದುದಧಿಯ ಕಳೆದು ।

ನಿಲಕೆ ಬೀಳ್ವವ ಕಶಿಯ ಕಳ್ಳಲೆಯೊಳ್ ಮುಳ್ಳಗೆ ।

ನಿಲಗಾ ದಿಹ ಘೋರತರವಾವಕನಸೊಂದಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೆ ಮನದಿ ॥ (32)

ಒಡೆದಿರುವ ಭೂವಿಯಂ ವಿವಿಧವೃಕ್ಷಂಗಳೊಂ ।

ಗಿಡಿದು ಭರಗೊರಗುವವ ಪಟ್ಟದಾನೆಯ ದಂತ ।

ವೃತಿದುಪೋವುದ ನೋಡಿ ತಲೆಗೆದು ಕೋಪದಿಂ ಕಾರ್ಣಾಟಯಸದ ಪೀಠದಿ ॥

ಪೊಡವಿಪತಿಯರೆ ಕೃಷ್ಣ ರಕ್ತವರ್ಣಗಳಾಂತು ।

ಕಡೆಗೋಪಿಗಳ ಕರೆಯುತ್ತಿರೆ ಬರಾನುಗತೀರ ।

ನಡೆ ದಕ್ಷಿಣಕೆ ಗಮಿಸುವ ತಾತನಂ ಕಂಡೆ ಭಯಗೊಂಡೆನೆನ್ನ ಮನದಿ ॥ (33)

ಕೆದರಿರುವ ಕಂಗಳಣ್ಣ ಕಂಗೋರವೊಸಗಳ ।

ಮದರಕ್ತಪಟಗಳಂ ಪೊದೆದು ಬಡ್ಗ ಪಪಿಡಿದು ।

ಬೆದರಿಸುತ ನಾಲ್ದಿಯೊ ಭೋರರಕ್ಕನನಿವಹ ಮುತ್ತಿರಲ್ ಕಂಡು ಭಯದಿ ॥

ಹದನುಯದತಿಚಿಂತೆಯೊತ್ತಿರ್ಪ ಪಿತನಿಗ ।

ಭೃದಯಮಂ ತಿಹುದೊ ರಾಮನಿಗೆ ಸುಶ್ವೇಮಪದ ।

ವೊದಗುವುಪೊಡಂತೆನುತ ನಡುಗುತಿಡೆನೆನಲಾಗ ನೇಹತರ್ ಕೇಳ ಭಯದೆ ॥ (34)

ತಮ್ಮೊಳ್ಳೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿತ ದೂತರತಿ ।

ಗಮ್ಮನ್ನೊಂದು ನಗರವ ಪೋಕ್ಕಿಸಲಿಗೆಯಿಂ ।

ದೊಮ್ಮನದಿ ಬಂದು ಚರಣಂಗಳಂಗಳಿನಮಿಸಿ ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಮು ॥

ನಿಮ್ಮಕುಶಲಂಗಳಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಮುನಿರಾಯ ।

ಸುವ್ಯಾಸದಿಂದ ಮಾವಂದಿರಪ್ಪಣೆಯಿಂದ ।

ತಿಮ್ಮ ಪತ್ತಣಕೆ ಇವನಿಂ ಬಪ್ಪೊಲರಿಗೆಯೇಳ್ಕೊಂದು ನೇಮಿಸಿದರು ॥ (35)

ಇವೆ ಭೂದಣಂಗಳಂತಿವು ವಸ್ತ್ರಸಂದೋಹ |
 ಮಿವೆ ಸುವರ್ಣಾದಿನಾನಾವಸ್ತುಸಂಚಯಗ |
 ಭವನೋಪ್ಪಗೊಂಡು ಮಾತುಳರಿಗೊಪ್ಪಿಸವೇಳ್ಕೊಮೆಂದು ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಗ ||
 ಅವರ ಮೈಮವಚನಗಳ ಕೇಳುತ್ತ ಭರತ ತ |
 ನ್ನವರ ಕುಸಲಾಮೋದಗಳ ಬೆಸಗೊಂಬೆನಿನು |
 ತವಿರಳದ ಹರ್ಷದಿಂದ ದೂತರನ್ನಪಚರಿಸಿ ಕೇಳಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ||

(36)

ಕುಸಲವೆ ಮಹಾರಾಜ ಶ್ರೀರಾಮಸಂತೋಷ |
 ವಿಶದಮೂರ್ತಿರ್ವನೇ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಮಹಾವೀರ |
 ನೆಸೆವನೇ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದ ಸ್ತ್ರೀಕುಲರನ್ನೆ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾಂ ಹರ್ಷಳೆ ||
 ಕಶಿಮುಖಿಸುಮಿತ್ರ ಸಂತೋಷಿಯೇ ದುಶ್ಯಾಸ್ತ್ರ |
 ವಕತೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಕ್ಷ್ಯಮಾನಿಸಿ ಕ್ರೂರ ಯಶಾಂದ |
 ವಕವಾಗದಿಹ ಚಂಡಿ ಮನ್ಮಾತೆ ಸುಖಿಯೆ ಮತ್ತೇನನುಂ ಬೇಳ್ವಳೆಮಗೆ ||
 ಎಂದು ಮೂದಲಿಸೆ ನೃಪನಂದನಗೆ ಹರ್ಷದಿಂದ |
 ದೊಂದರಾದೂತರ ನಿಮ್ಮಯ ಕೃಪಾರಸದಿಂದ |
 ಬಂಧುಗಳ ಸುಕ್ಷೇಮದಿಂದಿಹರು ಕುಂದಿಲ್ಲದಖಿಲ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಸುಖವು ||
 ಬಂದಿವಿರನೋಡುತಿದೆ ಬೇಗದಿಂದ ಗಮಿಸವೇ |
 ಳ್ಕೊಂದು ಚರರರಿವೆ ಜವದಿಂದೆದ್ದು ಭರತ |
 ನೈತಂದು ಮುತ್ತಯ್ಯನಿಗೆ ಮಾಜದೈಳನಿತನುಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ನಯದೊಳು ||

(37)

(38)

ಪಿತನ ಚರಣಂಗಳಂ ನೋಳ್ವ ಕೌತುಕವೆನ್ನ |
 ಮತಿಯನಂಟರ್ಪದನಿತರೋಳಾ ಮಹಾರಾಜ |
 ನತಿಕಯಬ್ರೇವದಿ ದೂತರಂ ಕಳುಹರ್ಪ ದಯದಿಂದ ಬರಿಸಲೆನ್ನಂ ||
 ಪ್ರತಿದಿನಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೈತಂದು ಚರಣಸಂ |
 ಗತನಿವಿನೆಂದು ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಕಾಕುಲದ |
 ಗತಿಯ ನಿಟ್ಟುಸುತ ಪರವಾನಂದದಿಂದ ಮೊಮ್ಮನಪ್ಪಿದಂ ಪ್ರಿಯದಿಂದಲಿ ||
 ಭರತನೀವರಯ ಬಿನ್ನವಿಸೆ ವೈ(ವಾ) ? ತಾವಹಂ |
 ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ತಾತನೊಡಗೈವಿ ಸಂ |
 ಭರಿತಸಂತಸದೊಳ್ಳೈತವೃದ್ಧನೆನುತಲುಂ ಪರಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ಬಳಕೆ ||
 ದೊರೆಯರಭುವೀರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಕೌಸಲ್ಯೆಯಾಂ |
 ತರಣಿವಣಿ ಸೌಮಿತ್ರ ಕೈಕಾಮುಖಾಪ್ಯರಂ |
 ಪರಮಹರ್ಷಂಗಳಂ ಕೇಳ್ವರೆಂದವರವರೊಳಿವು ಸೌಖ್ಯದೊಳೊಂದನು ||

(39)

(40)

ಎನುತೊರೆದು ಭವಗಜದಿವ್ಯಾಶ್ವಮುಂ ಪ್ಪುಖರ |
 ಭನರಥೋತ್ತಮ ಚಿತ್ರಕಂಬಳಾ ಜನಗಳಂ |
 ಬನದಮೆನಿ ಕನಕಧನ ಭೂದಣಾಂಶುಕಗಳಂ ಮನಮೊಲಿದೊಲಿತ್ತು ಬಳಕೆ ||
 ಮನೆಯೊತ್ತಿಲನುದಿನಂ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪ ಸಿಂಹಬಲ |
 ದನುಕರಣಿಯಾಂತ ಸಿತದಾಂಪ್ಪ ಸಂಕಲಿತವಹ |
 ಕುನಿಗಳಂ ಕೊಟ್ಟುಸಾಯನದಿ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟುಹಯನಾಥನು ||

(41)

ಮುತ್ತಯ್ಯ ನಪ್ಪಣೆಯನಾಂತು ಕುದ್ಧಾಂತಕಂ |

ಮತ್ತರಿಪಿ ಮಾತೆಯಂ ಬತ್ತಾಕೆಗಭಿನಮಿಸು |

ತುತ್ತಮಾಶಿಭವಾಂತು ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಮಾತುಳಯಾಧಾಜಿತಂಗಳನಮಿಸುತೆ ||

ಮತ್ತರಮನೆಯೊಳುಳಿದ ಪ್ರಿಯಾಬಂಧುಗಳನುಮತ್ತಿ |

ನುತ್ತ ವಾಣಿಯನು ಬೆಸಗೊಳುತ್ತಲಂ ಬೇಗದಿ ರ |

ಫೂತಮಂ ಪೊರಮಟ್ಟು ಪೊಂದೇರನಡವಿದಂ ಕತ್ತುಫ್ಫನಹಿತಪ್ರಿಯಾದಿ || (42)

ಭರತನಿಸರಥವೇರೆ ಮೈಗೊಹಿಗಂದಿತ್ತ |

ಕರಿತುರಗಕಾಲಾಳು ಮಾಖ್ಯಜತುರಂಗ ಬಂ |

ಧಾರದಲಿಡಬಲದಿಲ್ಲ ಕಾಯ್ದ ಬರ್ಪಂದದಿ ಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷಮಂತ್ರಿ ಜನರು ||

ಸರಭಸದೊಳೊರೆವುತ್ಯೈತರೆ ಪಟ್ಟಣವನುಳಿದು |

ತ್ವರಿತದಿಂ ಪ್ರಾಪ್ತುಬಕ್ಕೈದಿ ಸಂತಸದಿಂದ |

ತರಿಸಿದ ಸುದಾಮಾಹ್ಲಾದಿನಿದೂರಪರಮಂ ಮಗುಳೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷೋತ್ತಮಂ || (43)

ಕಳೆದಂ ಕತಮ್ರವೇಳಾದಾನ ಪರ್ವಟಗ |

ಳುಳುಯಾದಂದದಿ ಶಿಲಾನದಿಮಾಖ್ಯಗಳ ದಾಂಟಿ |

ಗೆಲವಿಂ ಮಹಾಶೈಲ ಜೈತ್ರರಥವನ್ನುಳಿದು ಗಂಗಾಸರಸ್ವತಿಗಳ ||

ಪೊಲಬಂಟುತುತ್ತರದ ವೀರಮತ್ಸ್ಯಾದಿಗಳ |

ಜೆಲುವಭಾರಾಂಡವನ ಮನಿಸಿಯೆಕುಳಂಗಾಖ್ಯ |

ಕಲಿತಹ್ಲಾದಿನೀ ಕೈಲಯಾತಮಾದ ಕಾಳಂದಿಯೆಡೆಗೈತಂದನು || (44)

ಬಳಲಿದಕ್ವಂಗಳಂ ಮೈದೊಳದು ನಿರ್ಗುಡಿಸಿ |

ಕೊಳದುದಕಮಂ ಸಕಲರಾಸಮಯದೊಳ್ ಮಹಾ |

ಬಲ ಭರತ ಸ್ನಾನಾಭ್ಯಾಸಂಗಳಂ ತಾಂ ಗೈದು ದುಷ್ಟ್ರತರನದಿಯ ದಾಂಟಿ ||

ಕಳೆವೆತ್ತದೇಶಂಗಳಖಿಳ ನದನದಿಗಳಂ |

ಕಳೆದು ತರಣೆಗಜತರಗಂಗಳೂ ಮಹಾ !

ಜಲಗಳನ್ನತಿವೇಗವಿಳಿಸಿ ಗೋಮತಿಯೆಡೆಯ ಸಾಲವನಕ್ಕೈತಂದನು || (45)

ತ್ವರಿತದಿಂ ದೇಳುದಿನಮಾಪರಿಯಲರೆನಿಮಿಡ |

ಮಿರದಯೋಧ್ಯಾದೇಶಕ್ಕೈತಂದು ಭರತನತ್ತಿ |

ಕರಾಣದಿಂ ನಿಜಬಲವ ನಿಟ್ಟಿಸುತ ಬಳಲಿತೆಂದರಿತು ಮನದಿಲ್ಲ ನಯದಿ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಸಾಂತ್ವನಂಗೆೈದು ಸಾರಥಿಯೊಡನೆ |

ಕರಾಣದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮತ್ಸುರಿಯ ಕಂಗಳಿಗೆ |

ಪರಮಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ಕಾಣ್ಪಡುತ್ತಲಿದೆ ನೋಡು ಮಾಡು ವಂದನೆಯಾನೆನುತ ||

ಬನದಿ ಸಂಕ್ರೇದಿಸುವ ಜನರಾಜಮಾಜಿಗಳ |

[(46)

ಬನದಮಂ ತೋರುತಿಹ ರಮಿತವೇದಾಧ್ಯಯನ |

ಮುನಿಗಳಂ ಪಿರಿಯರಂ ಸಂದೇಶಿಸುತೆಂದಿಗುಂ ತೋರ್ವರೀನಗರದೆಡೆಯ ||

ಇನಿಸುವನಸಂಜಾಧಮೆಲ್ಲ ಪೊಂದುದೊ ನೋಡಿ |

ಕನರಾಯತಿದು ಚಿತ್ರತರವೆಂದು ಸೂತನಂ |

ಜನನಾಥತನಯ ಕೇಳುತ್ತ ಕಂಧಿದಾನನದಿ ಕನಲಿಧಂ ಬಿಸುಸುಯ್ಯುತ್ತ ||

(47)

ನೀರಾಟಕಳುಸಿ ಬವ್ವನಿಗರುಂ ಪೊಜ್ಜ ಪೊಸ |
 ನಾರಿಯರೊಡವೆರೆದು ನಡೆತಂದು ನಗುವ ಕಾ |
 ಸಾರತೀರವನುಂಕೈ ತಗೈಪರೆಂದಿಗುಂ ತೂರ್ಯಮಂಗಲಕರವವು ||
 ಹೇರಾಳದಿಂದ ಪತ್ತನದಿ ಕೇಳ್ವಡೆತಿರ್ಪು |
 ದೋರಂತೆ ದೂರದೊಳ್ ಬರುವ ಮದಮಾತಂಗ |
 ವಾರುವಗಳಾಟ ಕಣ್ಣೆನೆವುದಿಲ್ಲಿ ನೂತ ತೋರುತಿದೆ ಭೀತಿ ಮನಕೆ || (48)

ತರುಗಳಾವಾವೆಡೆಯ ಪೂತುಕಾತುಂಪಕ್ಕಿ |
 ನೆರವಿಗಳ ಸಂತ್ಯೆ ಪವೀನಮಯಾದೊಳ್ ನಿರಾ |
 ವರಣ ನಿಭೃತ್ತ ನಿಷ್ಕೂಟ ಪತ್ರಗ್ರಣವಾಗಿ ತೋರುತರಿದುಂವು ||
 ಪರಿಮಳವರ್ಬೀರ್ವ ಕಂಬಲರಾಟ ಶುಕಪಿಕಂ |
 ಬರುಹಿಗಳ್ ಕಾದಂಬನಂಚಾರ ತೋರದಿಹ |
 ಪರಿಯಾದೇನದ್ಭುತಮೆನುತ್ತ ಚಿಂತಿಸುತಾಗ ನೂತನಂ ಕೇಳ್ವನೊಲಿದು || (49)

ಎನುತ ಚಿಂತಾಕ್ರಾಂತನಾಗಿ ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಮನದೊಳಂ ಶಂಕಿಸುತ ನೂತನಂ ಕೇಳ್ವುತ್ತ |
 ಕನಲುತಂ ಮೆಲ್ಲ ನೈತಂದು ನಗರದ್ವಾರಗಳ ಕಳೆದು ಕಳೆದು ಬಳಕೆ ||
 ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲಿರಗುವರ ಮನ್ನಿಸುತ |
 ಲನುವಿಂದ ನೂಲ್ದಿ ನಯ ನಿಟ್ಟಿಸಲ್ ನಗರ ನಿ |
 ಜನಮನಿಸಿ ತೋರುತಿರಲತುಳಸಂಕಟಗೊಳುತ್ತಲೈತಂದ ನೈವಗೇಹಕೆ || (50)

ಕಮನೀಯಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳನದಿರಲರಮನೆಯಾ |
 ವಿಮನಸ್ಯನಾಗಿ ಭರತಂ ಪೂಕ್ಕು ನೋಡುತ್ತ |
 ಕ್ರಮದಿಂದಲೊಳಪೂಕ್ಕು ಪಿತನಿರ್ವ ಅಣವುಂ ನೋಡಿ ಕಾಣದೆ ಮರುಗುತ ||
 ಭ್ರಮೆಗೊಂಡನಂತೆ ನಿಜಮಾತೆಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ |
 ಮಮತೆಗೈಯಲ್ ತನಯನಂ ಕಂಡು ಹಿಗ್ಗುತ್ತ |
 ಲಮಾರ್ದಪ್ಪಿ ಶಿರವನಾಘ್ರಣಿಸಿದಳೆತ್ಯಂತಪ್ರತಪಾತ್ಸುಬ್ಬದಿಂದೆ || (51)

ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ತನಯನಂ ಬ್ರೇಮದಿಂದಂ ತನ್ನ |
 ತೊಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಹೈಮಾವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳು |
 ನಡೆಯಿಂದ ಧಾವಂತವಾಯಿತು ಪೊರಬೇಸುದಿನಮಲ್ಲಿರ್ವ ಬಂಧುಜನವು ||
 ಪೊಡವೀಕಮುಖ್ಯರತಿ ಕುಳರೇ ಬೇಳೆನ್ನು |
 ತಡಿಗಡಿಗೆ ಬೆನಗೊಂಬ ಮೂತೆಯನ್ನೋಡಿ ತ |
 ನೊಡೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಪುರದರನನಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಮಾತಿಗುತ್ತರವಿತ್ತನು || (52)

'ಇವ್ವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ.

ಸೊಹಸೆ || ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳ್ ಬಳಲುವ ಭರತ |

ತಾತಪ್ಪತೆಯ ಕಂಡು ಬಂದಾವೆನ್ನೊಮ್ಮೆದುದು |

ಳಾತ್ರಿಕಯವಾಣಿಯೊಂ ಸಂತೈಸಿ ರಾಮನು ಕಾಣೊಬ್ಬಡುಬ್ಬಗೈದನು ||

ನಗೆನುಡಿಗಳಂ ಮಾತೆ ಕುಳಲಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಸಗ |

ಲಗಣಿತ ಮನೋಹರವುಂ ಕಂಡು ಭರತ ನಿಜ |

ಬಗೆಯೆಲ್ಲಮಂ ಸವಿಸ್ತರವಾಗಿ ವೇಳಾತಂ ಮಾತೆ ಬೆಸಗೊಂಡನೊಲಿದು ||

ಜಗದರ ಸನಾಪಾಗ ಭವದೀಯ ಮಂದಿರವೆ |

ನಗಲದನುದಿನಮರ್ಪನಿಂದಿದೇನಚ್ಚರಿಯಾ |

ಮಗುಳಾರ ಗೃಹದೊಳಹನೊರೆಯಲಭವಂದನಂಗೈದು ಬಹೆನತೆಮೋದದಿ ||

(1)

ಎನುತಮಿ ಪರಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ ಕುವರನ ನೋಡು |

ತರುವುವ ನೇಹಸಾರ್ತೆಯನೊರೆದು ಸಂತೈಸ |

ಲನುಗೈದಳೇನೆಂಬೆ ಸಪ್ತಿಯವುತಮೆನುತ ಭಾವಿಸಿದ ದುರುಳಪರಿಯ ||

ಇನವಂಶಭೂಪತಿ ಮಹಾರಾಜ ಯಜನಾಂತ |

ಮೆನಿವಕೃತ್ಯಧಿನಾಥ ಯಾಯಾಜಾಕ ಮಹಾತ್ಮ |

ಜನಕನೈದಿದ ರಾಘವೇಭದಿಂದಮರೇಶನರ್ಥಾಸನವ ಬಯಸು ||

(2)

ಎಂದ ಪ್ರೀತಿಯ ನುಡಿಯ ನಾಲಿನುತ ಭರತ ಹಾ |

ಮೆಂದು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ನಡು ಭುವಿಯೊಳ್ ಕಡೆಮ |

ಕಂದಿದಾನನದಿಂದೆ ಬಹುಪ್ರಳಾಪಂಗೈದ ಕಲ್ಮರಂ ಕರಗುವಂತೆ ||

ಜೊಂದಿರನ ಬಿಟ್ಟ ಬಾನೆಡೆ ಬಹೂದಕರಭನ |

ದಿಂದ ಕಂಗೊಳಸದಿಹ ಸದ್ಧಿ ಸ್ತುತನುಭವರ್ಪ |

ಮಂದಿರಂ ಗೊರವಮಂದಿರವಾಗಿ ತೋರಿಮದೆನುತ್ತ ಪಲಬದನು ಮರಾಗಿ ||

(3)

ಸುರಿ ದ್ರಾಢಾರೆಯೊಂ ಭರಣಿ ವಂಕಿಲಮಾಗ |

ಲಾರಾತರದ ದುಃಖದಿಂದೊರಲಿ ಪೊರಳುತ್ತಲಿಹ |

ಭರತನಂದವಿ ಸುಮಿತ್ರಾನಂದನಂ ಘೋರತರದುಃಖವೊಂತಿರಲೈ ||

ಅರಿಯದವೇಪರಿಯಳುವಂದದಿ ದೀನ |

ತರವಾಗಿ ಶೋಕಿಸಲದೇಂ ಫಲಂ ಪುತ್ರಮಾಂ |

ದರುದು ಕುಳ್ಳುದೆನ್ನಿನಿಟ್ಟಪ್ರದೇನಲ್ ಮಾತೆಯೊಡನಾತನಿಂತೆಂದನು ||

(4)

ಯುವರಾಜಪಟ್ಟವಂ ರಾಮಜಂದ್ರಂಗಿತ್ತು |

ದಿವಿಧಭೋಗಂಗಳಂದರಸನಿಹನೆಂದರಿತು |

ಭುವಿಯೆರೆಯ ಸಪ್ತಣೆಯೊಳಾನು ಮಾತುಳನೆಗರಕ್ಕಾದಿದೆಂ ಮೋದದಿಂದ ||

ಅನಿರಳದ ಗಮನದಿಂ ಚಾರರೆನ್ನಂ ಕರೆದ |

ವಿವಿಧೋಪಚಾರನುಡಿಯಿಂದೆನ್ನ ಮಾನಸಂ |

ನವಮಕ್ಕೇಕಮನಾಂತು ದಿಗಿಲಾಂತು ಚಿಂತಿಸುತ್ತಪ್ಪಿತಂದೆ ತವಕದಿಂದ ||

(5)

ಪಿತನಡಿಗಳಂ ಕಾಣದತುಳ್ಳಕ್ಕೆಣವನ್ನಂತೆ ।
 ಗತಿಯಾದಾರನಗೊಂದು ಬೇಳ್ವೈದಿದಂತಾತ ।
 ಕ್ರಿತ್ರಿಯರನಮಕುಟ ವಾಣಿಗೂರಾಜತಾಂಪ್ರಿಯಾಗದೇವ ಸಕ್ಕುತನೆಯಾಗ ॥
 ಪಿತಮಾತೆಯೊಡೆಯ ಬಾಧವಮರ್ತ್ಯಲೋಕ ದು ।
 ಗರ್ತಿಯನಪಹರಿವನ್ನೊಂ ರಾಮ ಗುಣಧಾಮ ।
 ಗತಿಯಾದೆನಗಿಲ್ಲರ್ಪನಾತನು ತೋರಿದೊಡೆ ಬೇಳ್ವೈ ಚರಣಂಗಳೊಡೆಯ ॥ (6)

ಮೃದುದಾಂತ ಶಾಂತಸತ್ಯವ್ರತಮಯಾಶೀಲ ।
 ಹೃದಯಾನೆನ್ನಂ ಪಿಡಿದು ದುಃಖಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ।
 ಮೊದಲಂತೆ ಹರುಷಗೊಳಸುವನಣ್ಣನಾತನಂ ತೋರದಿಹುದೇಂ ಕಾರಣಂ ।
 ನದಯಪಿತ ಪಶ್ಚಿಮಾವಸ್ಥೆಯನ್ನಾಳ್ವೊಡೆಯ ।
 ಲಿದೆಯೊಲಿದುರ್ದವದೇನ ಬೇಳ್ವೈದಿನುತಳ್ಳತಿರಲ್ ।
 ನುದತಿ ಕೈಕಾಂತಿಂಬಿ ಕುವರನೊಡಬಡಿಸಲಂತೆಂದಳನುವಿನಯಾದಿ ॥ (7)
 ರೋಗರುಜೆಯಡೆಸಿ ನಿನ್ನಯ ತಂದೆ ದೇಹಮಂ ।
 ನೀಗಲಿಲ್ಲ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣಧರಾಜಾತೆ ರಾಘವ ।
 ರಘೂತ್ತಮ ಎನುತ್ತ ಹುಬಲಿಸುತ್ತಂ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಕಳೆದನನುವ ॥
 ಮೇಗೊಂದನೊರದ ನರನಾಥ ಶ್ರೀರಾಘವನ ।
 ಶ್ರೀ ಗೌರಮುಖದಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಲ್ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।
 ಪೂಗಕಂತಿಯ ಸೀತೆಯಾಂ ಕಾಣ್ಬರಾಳುದರ್ ಧನ್ಯರಗ್ಗೊಲೆನ್ನತ ॥ (8)

ಮೊದಲೊರವ ವಾಣಿಗಿಂತತೀಯಾದಿ ರಾಘವನ ।
 ಹೃದಯವಂ ಭೇದಿಸಲ್ ಭಯಗೊಂಡು ತಾಯ ಸಿರಿ ।
 ವದನಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತಲಿಡೈದ್ಯದಿಂದ ಭರತ ಬೆನಗೊಂಡ ವೇಗದಿಂದ ॥
 ಪದುಮಾಕ್ಷ ರಾಮನಿಲ್ಲರ್ಪ ಲಕ್ಷ್ಮಣನಿಲ್ಲ ।
 ನುದತಿಜಾನಕಿ ಯಾವ ತಾಣದೊಳಗಿರ್ಪಳಿದ ।
 ಮುದದಿಂದ ಬೇಳ್ವೈದ ವೇಳ್ವಿನಲಾವನಾತಿಗುತ್ತರವನಿತ್ತಳೊಲಿದು ॥ (9)
 ಕಲಕಾಲ ವಿಪಿನದೊಳಗಿದ್ದು ಬರಲಿಚ್ಛಿಸಿ ।
 ಕಲಿಸುಮಿತ್ರಾತ್ರನೆಯ ಮೈದೇಹಸಹಿತಲಂ ।
 ಗೆಲಿಂದ ದಂಡಕಾವನಕೆ ಗಮಿಸಿದರಾಮನಿನಿ ಕೇಳ್ವೈ ನಂತಃಪದಿ ॥
 ಕುಲಪತಿಯಾದೇನು ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವಮಂ ಸೆಳೆ ಕೊಂಡು ।
 ಕಲಿತವೀನರ ಹಂಸೆಗೊಳಿಸಿ ಪರಸತಿಯರ ।
 ನೊಲಿಸಲೆಳೆಸಿದವನು ಕಾರಣಕ ಪುರಮುಳವನಿನಲಾಕೆ ನಗುತೆಂದಳು ॥ (10)

ಪಾರದರ ಧನಧಾನ್ಯ ಪರರಸತಿಯರ ಬಯಕೆ ।
 ಭೂರಿಹಂಸಾಕೃತ್ಯ ರಾಮನೊಳದೊದಿಗುಂ ।
 ತೋರಬಲ್ಲದೆ ತನಯ ಗಮನಕಾರಣವಾದುದೆನ್ನ ಯಾಜನೆಯ ಬಳಕ ॥
 ಧಾರಾಣೀಶ್ವರ ಯಾವರಾಷ್ಟ್ರಪಟ್ಟವ ಕಟ್ಟು ।
 ಲೋರಂತೆ ಯೋಚಿಸಲ್ ತಾಂ ಕೇಳ್ವೈ ಕೋಪದಿಂ ।
 ಪೂರ್ವದ ವರಮೊರಡೆ ನೆನೆದು ಧರಣೀಶನಂ ಬೇಡಿದುದನುಂ ಬೇಳ್ವೈನು ॥ (11)

ರಾಮನಂ ಬನಕಟ್ಟು ರಾಜ್ಯವಂ ಭರತಂಗೆ |
 ನೇಮಿಸುವುದೆನಲರಸ ಧರ್ಮವಂ ಮಾರಿದರೆ |
 ಕೋಮಲತೆಯಿಂದಲಾಪುಗೈದ ಬಳಕ ನಿಜತನಯನಂ ನೆನದಾ ನೆನದಾ ||
 ತಾಮಸದಿ ಪಂಚತ್ಯ ಪೊಂದಿದಂ ನೆಲಕೆ ಸು |
 ತ್ರಾಮಾನಂದದ ರಾಜ ಧರ್ಮಮನ್ನಿಸುಕರಿಸು |

ಬ್ರೀಮದಿಂ ನಿನ್ನಗೋಸುಗಂ ಗೈದೆನೀಪರಿಯ ತಿಳಿದು ಹರ್ಷಿಸುವುದೆನುತ || (12)

ಅಮಿತಯಾಗಾದಿಗಳನೆಸಗಿದ ದಿಫೇಪಾದಿ |

ವಿಮಲ ರಾಜರ್ಷಿಗಳದಾವ ಗತಿಗೈದಿದನು |

ಕ್ರಮದಿಂದಲರಸ ನದ್ಗತಿಯ ಪೊಂದಿದನಾತಗಪ್ಪ ಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ ||

ಸುಮನಸರ್ ಸಂತಸಂಗೊಳುವಂತೆ ದೊರೆಯಾಗಿ |

ಪ್ರಮಾದಗೊಳನೆನ್ನ ಸಂಪಾದಿತಸ್ವರಾಜ್ಯಸಂ |

ಭ್ರಮನನುಭವಿಸೆಂದು ವೇಳ್ವ ಪೂತಿಯ ನೋಡಿ ನುಡಿದ ಕೆನಿಸಿಂದ ಬಳಕ || (13)

ಖರತವ್ರಣಕೆ ಕಟ್ಟುಪ್ರಾರವಂ ಲೇಪಿಸಿದ |

ತೆರನಂತೆ ದುಃಖಕತಿಕಯದುಃಖ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿ |

ಭರಣೆಯಾಯಿತುಳ್ಳ ನಿಲ್ಲದ ಬಳಕ ಮಾರಾಜ್ಯದತಿಕಯದ ಭೋಗಂಗಳು ||

ಬರುವುದೆಂತೆನೆಗನಾಥಗೆ ವಂಕಸಂಹಾರ |

ಕರಕೃತ್ಯಮನ್ನೆನಹೆ ಪಾಪಿ ಮೃತ್ಯುವೆನುತ್ತ |

ಲರಿಯದಯ್ಯಂ ನಚ್ಚಿ ಕೆಚ್ಚಿಗೀಡಾಯ ಕುಲಗಡುಕೆದುರ್ಬೋಧೆಯಿಂದ || (14)

ಕುಲವ ನುಂಗುವ ಕಾಳರಾತ್ರಿಯಂ ಸತಿಯೆನ್ನು |

ತೊಲಿದೆನ್ನ ಪಿತ ಸುರಪತೋಕಸಂಗತನಾದ |

ಪಲವು ಕೋಕಾಸ್ವದಮದಾಯಿತು ಸತ್ಯವ್ರತಗೆ ಪಿತಗೆ ದುರ್ಯಕಮಾಡಿಸಿತು ||

ಲಲನೆ ಕೌಸಲ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣವಾತೆಯನ್ನೊಡ್ಡಿ |

ನಿಲಿಖರೆಂತನುಗಳಂ ದುವೈತ್ತಿ ಪಾಪಕೃತೆ |

ಯಾಲಿವೆ ನಾಲ್ವರೊಳೆಂತು ರಾಮನಂ ಕಾನನಕೆ ಕಳುವೆಂದು ನಿಷ್ಕುರುಣದೆ || (15)

ನೆನೆದನರ್ಥವ ಗಾಜ್ಯವಂ ಬಯಸಿ ದುವೈತ್ತಿ |

ಯಸುಕರಣೆಗೈದೆ ಮತ್ತೀ ನೆಲದೊಳರೆ ಕಾಯ್ವ |

ರೆನಗಾರಾ ಬಲಗಳಂ ಬೆಂಬಲವನುಳಿದಾನು ಧರಿಸಬಲ್ಲೆ ನೆ ಭರವನು ||

ಇನತಾತ ಪೂಜ್ಯಬಲಿ ಸತ್ಯಧರ್ಮಾಚಾರ |

ವೆನೆಪುಯನಾಣ್ಣ ನಾತನೆ ರಾಜ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ |

ಮನವೊಲಿದು ಪಾಲಿಸಿ ಸಮರ್ಥನಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕ ಚನರಂದಲಂ ತೀವ್ರದೆ || (16)

ಪಿರಿಯಾರಂ ಸತ್ಪರಂಪರೆಯರನುಗಳ್ ತಮ್ಮ |

ಜೊತೆಯಂ ಮಾರದಣ್ಣಂದಿರೊಳಗೈದು |

ವರಧರ್ಮಾರ್ತೀಗಳ ಗಳಿಸಿ ಧರ್ಮಾತ್ಮವರಕುಲದಲಾಧ್ಯವಿಸಿ ಕೂರಾ ||

ಸರಕಭಾಜನನಹನೆ ಕುಲಗಡುಕೆ ನಿನ್ನಿಂದ |

ವಿರಚಿತವಹ ಕೃತ್ಯ ಕಾಂ ಪೋಗಿ ರಾಘವನಂಟಿ |

ಗರಗಿ ರಾಜ್ಯವನ್ನೊಪ್ಪುಗೊಳಿಸಿ ಜರನಾಗರ್ವಿಸುತ ಕೆನಿಸೆಂದೊರಿದನು || (17)

ನೆನೆನೆದು ಕೋಪಕಿಂ ಬೆಚ್ಚುತರಲಾಗ |

ಜನನಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುತುಂಬಾ ವಚಂಗಳಂ |

ಘನತರದ ರೋಷದಿಂದಾಡುತುಂತಂಗಳಂ ಮಗುಳ್ ಮೂದಲಿಕೈದು ||

ಜನನಾಥನಂ ಕೊಲ್ಲಲೆಂಗೈದನಾಗಸವ |

ನಿನಗೆ ರಘುನಂದನನದೇನಪಕ್ಕುತಂಗೈದ |

ಬನಕಟ್ಟಲಿನಿತು ಪಾತಕಿ ನರಕೇಡಾದೆ ಪತಿಯ ಲೋಕವ ನಿಗಿದೆ || (18)

ಬೇಳಲಳವಲ್ಲ ದೀ ಪಾತಕಕ್ಕೆಳಸಿ ಬಹು |

ಮೂಳರೊಡವೆರದೆನ್ನನವಯಾಕೆಪುರುಷನಿಂ |

ಗಾಳಪ್ಪ ತೆರನನಿಸಿದೆ ನರ್ವಲೋಕಹಿತಕಾರ್ಯಮಂ ನೋಡೆಡಾದೆ ||

ಆಳದೊಡೆಯನಕೊಲ್ಲ ತರನನಟವಿಗೆ ಕಳಪಿ |

ಕೇಳುವನರೊಡವೆರದು ಪತ್ತಣದೊಳರನಾಗಿ |

ಬಾಳಬಿಟ್ಟೆ ನೆ ರಾಜ್ಯಕಾಮುಕರು ವಾಮಿತ್ರೈವ್ಯತೃಪಿಸಿನ ಮಾತೃಕೆ || (19)

ಕುಲವಿನಾಶನಕೆಂದು ಪತಿಯ ಪೋಗಾಡಿ ನೀ |

ನಲಕದೀಶಯೆನಿಪ್ಪ ಪಾಪಿ ಕುಲಗಡುಕೆ ನಿ |

ನ್ನಿಲಿ ಜನಿಸಿದಾಂ ನರಕಕಥಿನಾಥನಾದೆ ದುರ್ಮೇಧಿ ನಿನ್ನತ್ತಣೆಂದಂ ||

ಅಲಘುಮತಿ ಕೌಸಲ್ಯೈ ಸುಮಿತ್ರೈ ವೊಡಲಾದಬಿಲ |

ಲಲನಾಶಿರೋಮಣಿ ಮರಿಂಗಿತ್ತೈ ಯತಿಶೋಕ |

ಕುಲನೆಯನ್ನಕ್ಕಪತಿ ಸುತೆಯಲ್ಲ ದಂಡಧರನುದ್ದಂಡತನುಜಿಯಾಪ್ತಿ || (20)

ಕಾಳರಕ್ಕಸಿ ಯಕ್ಕಪತಿ ಯಾಂಗಿ ಯೆನಿಸಿ ಪಿತ |

ನಾಳುವಂತಪಯಾಕವ ನೆನಗಿ ಕುಲಮಂ ಕೆಡಸಿ |

ಬಾಳಲೆನಗಿದೆ ಕ್ರೂರಕರ್ಮಿ ನಿನ್ನೊಳ್ ನುಡಿದೊಡಹುದು ಪಾತಕದ ರಾಶಿ ||

ಬೇಳ ಫಲವೇನೆನುತಲಮಿತಗರ್ವಿತದ ವಚ |

ನಾಳಗಳ ಬೇರಿ ಬಲುದುಕಿಬದಿಂ ಧರಗೊರಗಿ |

ತಾಳದಂ ಮೂರ್ಖಿಯನ್ನರನಿಖುಷಕೆಚ್ಚ ತ್ತು ನೋಡಿ ಬಿಸುನುಯ್ದನಳಲಿ || (21)

ಬಿಡುತ ನಿಟ್ಟಿಸಿಗಳಂ ನಾಲ್ವೆನೆಗಳಂ ನೋಡು |

ತೆಡಬಲದ ಪರಿಯರೊಳಗಿಂದ ರಾಜ್ಯವ ಬೇಡ |

ಲೊಡನೀಕೆಗಂ ಬೇಳ್ವನಲ್ಲ ರಘುವರಗಪ್ಪ ಪಪ್ಪಮಂ ಕೇಳ್ವಿಯೆನು ||

ಕಡೆಗರನ ಸಗ್ಗೈದಿದ ನಣ್ಣ ಕ್ರೂರತರ |

ದಡವಿಗಂ ತೆರಳುದಾದನೊಂದಕಾಣದೆ ಮಾವ |

ನೆಡೆಯೊರ್ದೆನಗಡಸಿತತಿಭೀತಿ ಪಾತಕಿಯ ದೆಸೆಯಿಂದೆನುತ ಬೈದನು || (22)

ಜಂಞಾತಪೋದ್ರಿಕ್ತ ದಿಕ್ತಟಗಳೆಂಬ ಮಾ |

ತಂಡ ಮಧ್ಯಾಂಭರಾಧ್ಯಾಸೇನನಿನಿವೈ |

ಕುಂಡಲಿತ ರಕ್ತಿಗಳನುಳಿದು ಹಲಕಂಕಟ್ಟಿ ಪಿಡಿದೆಳೆದು ಪುಂಗವಗಳ ||

ಅಂಡಲಿದು ಬಂಧಿಸುತ ಹಲಕನುಳುತಿರಲದಂ |

ಕಂಡು ಕಂಬವಿಡಲೆ ಗುರಭ ಕಣ್ಣಿನಿಗಳಂ |

ತಂಡತಂಡದೊಳಬಂದಿತಮಾಗುತಾನುರಪನಂಗದೊಳ್ ಬೇಳೆ ಜವವಿ || (23)

ಕಂಬನಿಯ ಬಿಸಿಯಿಂದ ಪಾಕಣಗನೆ ಬೆದರಿ ।

ಬೆಂಬಡದೆ ನೋಡಿಯುಳ್ಳಾತಿಕ ಕಾಮಧೇನುವಂ ।

ಸಂಭ್ರಮಿತಚಿತ್ತ ಮೇಂಕತದೊಳಾದುದನುತ್ತು ಬೆಸಗೊಳ್ಳಲಾತನೊಡನೆ ॥

ತಾಂಬಿತುಳ್ಳುಕುವ ಶೋಕದಿಂದ ನುಡಿದಳ್ ಸುರಭಿ ।

ಯೆಂಬಿನೇನಣುಗರೇ ಮಧುಹೃದಾತಪದಿ ।

ಕೊಂಬಶ್ರವಮಂ ನೋಡಿ ಕುಡಿವರಿದುದಾದುದಕಮೆನೆ ವಜ್ರ ಬಳಕೆಂದನು ॥ (24)

ಧರೆಯೋಳ್ ಬಲೀವರ್ಧಮಖಲಗೋಗಣವಮಿತ ।

ನೆರೆದಿರ್ಪವೆಲ್ಲ ಭವದೀಯಸಂತತಿಯನುತ ।

ಮರುಕದಿಂ ತೊಳಲಿವರದೆಂದಿಗಾದರೂ ದುಃಖ ಕೊನೆಗಾಣ್ವುದೆಂಬಿ ಮರುಳ್ ॥

ತಿರೆಯೊಳ್ ಪೂರ ಜೀವನಾಧಾರಮೆಂದೆನುತ ।

ಸರಸಿಜಸಗ್ಗೈವ ಕೃತ್ಯಮಂ ನೋಡುತ್ತ ।

ಮರುಗಲೀಂ ಫಲಮೆನುತ ಸುರರೆರೆಯ ಸಂತಸಂಗೊಳಸಿದಂ ಮೃದುನುಡಿಯೊಳು ॥ (25)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯೊಳವತುಸಿದ ವೃಷಂಗಳ್ಳು ।

ನೆಲದಲಿಟ್ಟುಸಿ ಸುರಭಿ ಸಂಕಟಗೊಂಡುದೀ ।

ಲಲನೆಯರ ಕುಲದೇವತಾರೂಪಿ ಕೌಸಲ್ಯ ದಿವ್ಯಪೂರಾವನ ಸುತನ ॥

ಸುಲಲಿತೋದಾರಲಾವಣ್ಯಬನಿಯಂ ಒನಕೆ ।

ತೊಲಗಿಸಿದ ಸಂತಾಪಮನಿತೆಂದು ಸ್ಮರಿಸುಳ್ಳು ।

ಕುಲಗಡುಕೆ ಯಮರೂಪಿ ಸೂರವಂಶವ ನೀರೊಳಾಳಿಸಿದೆ ದುರ್ವಾರಕೆ ॥ (26)

ಪಾತಕಿಯ ಜರದೊಳ್ ಜನಿಸಿದುದೊಂ ಮಹ ।

ತ್ಪಾತಕನಿ ನಿಪ್ಪದನಗಾಮಾದೀಕ್ಷಾ ನಿನ್ನ ।

ಘಾತಿಸುವೆ ದುಷ್ಕನಿಗ್ರಹ ದೋಷಕರವೆಲ್ಲ ಮೆನುತ ನಾನಾವಿಧದಲಿ ॥

ತಾತನಂ ನನೆನೆನೆದು ಶೋಕಬಡುವದ ರಮೆ ।

ಮಾತೆ ಕೆಳ್ಳಾದ ಭರತಂ ಬಂದನೆಂದರಿದು ।

ತಾತಪ್ಪವಾಸನದೊಳಲಿ ಕರದೊಳ್ ಕುವರ ಬಾರೊಂದು ಬೈನ್ಯವಿಡಿದು ॥ (27)

ಅದೆ ಬಂದ ಭರತನೆಂದಾ ಸುಮಿತ್ರೆಯೊಳ್ಳೊರೆದು ।

ಕದಳಯಂದದಿ ಬಳುಕುತೈತಪ್ಪದಂ ಕಾಣು ।

ತಿರಿದಿದ್ದು ಕತ್ರಘ್ನಸುತ ಚರಣಂಗಳಂಗೆರಗಿ ಕೆಡೆದಂ ಧರೆಯೊಳು ॥

ಅಡಸಿ ಬಹ ದುಃಖದಿಂದಳಲಾತಿಕ ಭರತನಂ ।

ಸುದತಿ ಪಿಡಿದೆತ್ತಿ ಮನ್ಮಥವನಾಘ್ರಾಸಿಸುತ ।

ಲಮಭುತದ ಶೋಕದಿಂದೆಂವಳಾ ಭರತನೊಳ್ ತರಹರಿಸಲಳವಲ್ಲದೆ ॥ (28)

ಪತಿಯ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ ನೋಡದೆ ಭವನ್ಮಾತೆ ।

ಯತಿಶಯದ ಸಿರಿಯನುಂ ಬಯಸಿ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ।

ಸುತನ ಮೈದೇಹಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಸಹ ಕಾನನಕೆ ಕಳಸಿ ದೊರೆತನವ ಗಳಿಸಿ ॥

ಸತತಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದನುಭವಿಸಲೆಂದು ಸಂ ।

ಪ್ರತಿಹರ್ಷದಿಂದಿರ್ಪಲೆದರಿಂ ಮನೋರಥಂ ।

ಚತೆಯಾದುದತಿಸುಖದಿ ಧರಣಿಯಂ ಪಾಲಿಪುದು ತನಯ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದೆ ॥ (29)

ಅಮರ ಸನ್ನಿಭತನಯಾಂಬದಾನಿರ್ವೃದ್ಧಿಮಾಡಿದುದು ।

ಕ್ರಮಾವಳಿ ವಧಿಸಿಡುವುದೆಂದು ಮಾತೆಗೆ ಬೇಳು ।

ಮಮತೆಯಾಂಬಾದರೆನ್ನೊಯ್ಯಾ ಧಾರ್ಮಿಕನೆಡೆಗೆ ಸೇರಿಸಲ್ಕೊಳ್ಳು ಸುಖದಿ ॥

ವಿಮಲಮತಿ ಯೆನ್ನಲ್ಲಿ ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ವೇಗ ।

ಸಮಾನಿಸಲ್ ಬೇಳ್ಳು ಮನುತಾ ಸಾಧ್ಯ ನುಡಿದುದುಂ ।

ನುಮನಸೋತ್ತಮ ಭರತ ಕೇಳಿ ಪರಿತಾಪದಿಂದಿಂತೆಂದ ಮಾತೆಯೊಡನೆ ॥ (30)

ಬಾಧಿಸುವ ವ್ರಣಮಂ ಕಲಾಕದಿಂ ತೀವಿದಂ ।

ತಾದುದೀ ವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ್ವಾಗ ಭರತಗು ।

ದೋಷದಮಾದುದು ಕೋಕ ಪಾರಮಿಲ್ಲದೆ ಪಲಾಬಿ ಬಗೆಬಗೆಯಾನು ಪಲಾಬುತೆ ॥

ಪಾದಂಗಳಂಗೆರೆಗಿ ಪಡುತರಕ್ಕೆ ಲೇಪದಿಂ ।

ರೋದಿಸುತ್ತ ಕೌಸಲ್ಯೆಯೊಡನಿಂದ ಕಿಲ್ಬಿದದ ।

ಹೃದಿಯಂ ತಿಳಿಯದ ನಿರಾಕಸನ ನೀಂ ಪರಿಯನಾಡಲೆಂತಾಯ್ತು ಮಾತೆ ॥ (31)

ಕರುಣತನದಿಂದಾನು ಶ್ರೀರಾಮ ಚಂದ್ರಮನೆ ।

ಚರಣಭಸುತಿಯೊಳುರ್ದಾ ಸೇವಿಸುವೆ ವೃತ್ತಿಯು ।

ನ್ನಿರತರಿಯಾದಂದದಲಿ ನುಡಿದರೆಂ ಲಾಲಿಸುವುದೀ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯು ಪರಿಯಾನು ॥

ಧರಣಿಯಂ ಜನನಿಗೈದರ್ಥಮಂ ಬೆರಂದ ।

ಲದಿದರುಂ ಕೇಳ್ವರಾಂ ತಾಯೆ ನಾಂ ಪರಕೆ ಬಾ ।

ಹಿರನಪ್ಪನೇನುತವಿ ತಳವಥಗಳನಾಡಿದನು ಬೇಳೆಲೇನದ್ಭಾವನು ॥ (32)

ಹರಕೇಳವದ್ವೇಷ ಮೆರವ ಕಾರಣ ದೋಷ ।

ಗುರುನಿರಾಕರಣ ಗೋವಿವ್ರತಾಡಿತ ಚರಣಂ ।

ಮರದೊರಗಿದರ ಹರಣಮಂ ಕೊಳ್ಳುವ ಧೂರ್ತನಿಂಗಬಿಲಸ್ರಾಕ್ಷಾಪಹರಗೆ ॥

ಪರವಿತ್ತವಂಚಕಗೆ ಪರವಧೂಕಾಮಾಕಗೆ ।

ಮರೆಯೊಕ್ಕರಂ ಬೆರಂಗೀವ ಪಾಪಾಚಾರ ।

ನಿರತರಂಗಪ್ಪ ಗತಿ ತಪ್ಪದಾಗಲಿ ರಾಮನಂಭ್ರಗೇರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ ॥ (33)

ಹಿತದೊಳ್ಳೇಕಾಂತಮೆಂದೊರೆದ ನೇಹಿತ ನುಡಿಯು ।

ಪ್ರತಿಜ್ಞೆರ ಮುಂದೊರೆವನಾವ ಮೋಹನುತಲಭಿ ।

ಮತವನರನುವ ಪರೀನಾವಮಂ ನೆಗಳತಿಹ ನನ್ನೆವನಮಂ ನೋಯಿಪ ॥

ಅತಿಶಯದ ಮಂತ್ರಮಂ ಕಲಿತು ಮರೆದವ ಕಾನ್ತು ।

ತತಿಯು ಮಾರಿದ ದುರಾಚಾರಿಗಹ ಗತಿ ಯೆನ ।

• ಗೆ ತಪ್ಪದದ್ದು ರಾಮಚಂದ್ರನ ಚರಣಕೆರಡೆಣಿಸಲೆನಗೆ ॥ (34)

ನಂಬಿಸುತ್ತ ಗರವಿತ್ತು ನಗುತಲಗ್ನಿಯನಿಕ್ಕಿ ।

ಜೊಂಬಿಯಿಂ ಹೈತ್ರದಾರಾಪಹರಣಂ ಗೈದು ।

ಕೊಂಬಿನಿಲ್ಲ ರವಿತ್ತಮಂ ಮಹತ್ವಾಪಗತಗಾವಗತಿ ಸಮಾನಿಸುವುದು ॥

ಇಂಬಿಲ್ಲದ್ದಿಂಗಳೊಳು ನೀರೊಳಗಿದತನುವಿ ।

ಗುಂಬಿಯನಿತ್ತು ಹ್ವಾಮದಿಪೊರೆದು ಮನದಿವ್ರತಿ ।

ಬಂಬಿಸಿದರಂ ಮರದರಿಂಗಪ್ಪ ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗೆ ರಾಮನ ಮರೆದೊಡೆ ॥ (35)

ಸತಿತನಯಸಂಬಂಧಿಗಳ ಕೂಡಿ ಪಾಯಸಂ ।

ವಿತತಛಾಗಾಂಗಭದ ಪಲಕೃತರಮುಂತಾದ ।

ಹಿತಕರಸುಭೋಜನವನುಂಡತಿಥಿಗಳ ಕೂಡದಿರುವ ಪಾತಕಿಗೆ ಬವ್ವೆ ।

ರತಿಗೊಂಡು ಪಾನಪರದಾರಾವಮರ್ಶನದ ।

ಜೊತೆಗೊಂಡ ಕಾಮಕ್ರೋಧಂಗಳನ್ನಾತವನ ।

ಗತಿ ತಪ್ಪದೆನಗಪ್ಪುದಿದು ನನ್ನಿ ರಾಮಗಂ ತಾನೆರಡನು ನೆನೆದರೆ ॥ (36)

ಬಲಹೀನವಾದ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳಂ ಮನವ ।

ತೊಲಗಿಸಿ ಋತುಸ್ನಾತೆಯಾದ ಪೆಂಡತಿಯಾದುದು ।

ಬಲತನದೊಳಧಿಕರಾಜದೋಹಗಳ ನೆನಗಿ ಭೃತ್ಯರ ತಿರಸ್ಕರಿಸುತ ॥

ಫಲಲೋಪಲಾಹೃದಿ ವ್ಯಾಪಾರಗಳನೆನಗಿ ।

ಕುಲವನಂರೈಸುವ ಸೂರ್ಯಾಭಿಮುಖವಾಗಿ ।

ಜಲಶಂಕೆಗೈವಾತಗಪ್ಪಪಾತಕ ತಪ್ಪದೆನೆ ಗಹುದುಬಿಡಲಣ್ಣನಾ ॥ (37)

ಜನಿಸಿದಾಶಯೋಳೂರ್ಧ್ವಮುಖದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ ।

ಅನವರತಬೇಡುವಾರ್ತಿಯ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವ ।

ಘನಪಾತಕಿಗೆ ತನ್ನ ಪೊಗಳ ವರರಂ ಬೈವ ನಾರಿಗೆ ಕುಡಿವ ಜಲಮಂ ॥

ಕೆನಿಸಿಂದ ಕೆಡಿಸಿ ನಿಜಧರ್ಮಮಂ ಮೀರು ದು ।

ರ್ಜನವಾಂತ ವಿಪ್ರನಿಂಗಾವ ಗತಿ ಯಪ್ಪುದದು ।

ಯಾನಗಂಟಲಾರ್ಯಗೇನಾದೊಡಂ ಪಾತಕವ ಮನದೊಳಂ ನೆನದಿದೋಡೆ ॥ (38)

ಪ್ರತಿಬಡಿಸಿ ಯುಗ್ಗಡದ ರಣದೊಳಸುವಂ ಸಲಹೆ ।

ರತಿಯಿಂ ಪಲಾಯನಂಗೆದವಂಗಳಾಯದ್ದು ।

ಕ್ಷಿತಿಭೀತಿಯಿಂದ ಕರಣ್ಣೆಂದವನು ಪೇಡೆದವನಿಗಪ್ಪ ಪಾತಕಮಡನಲಿ ॥

ಕ್ಷಿತಿಯರಸಗಾನಘವ ನೆನದರಾದರೆನುತ್ತ ।

ಲತಿದುಃಖದಿಂದಳಲಿ ಕ್ರೂರಕೃತ್ಯಂಗೆದು ।

ಮತಿಗುಂದಿ ಕೆಡೆದ ಸುತನಂ ನೋಡಿ ತಳ್ಳಿಸಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಯಂತೆಂದಳು ॥ (39)

ಮರೆದೆಂದಿಗಾದೊಡಂ ಧರ್ಮದಿಂದಲಿ ಜಲಿಸಿ ।

ವರಸಾರುವದೆ ನಿನ್ನ ಮನ ಬಾಲ ನಾಂ ಬಲ್ಲೆ ।

ಮರುಗಿ ಮಾಡುವುದೇನು ವಿಧಿಕೃತವ ಮಾರಾವರದಾರ್ಗವುದೀ ಭಾವನದಿ ॥

ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಮಾರ್ತಿ ಬರೆದೆ ಕೋಶಿಸಿದರೇಂ ।

ಗುರುತರ ವ್ರೇಮದಿಂದಂಕದೊಳ್ ಕುಚ್ಚರಿಸಿ ।

ಭರತನಂ ಸಂತೈಸುತಿರಲನ್ನೆಗಂ ರಾತ್ರಿಯಾಯಿತು ಸಂವತ್ಸರದೊಲು ॥ • (40)

ಮೂಡಿತಿನಬಂಜ ಮನಿಕರೊಳಾ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮರ ।

ಕೂಡಿ ಮೈತ್ರಾವರುಣ ನಡೆತಂದು ಭರತನಂ ।

ನೋಡಿ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳುವದ ನಿಲಿಸಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ನೆಗಳನುವೊಡೆ ।

ಮಾಡಿ ಯೋಜನೆಯ ಮನ ದೊಳ್ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ವಿನಯ ।

ಗೂಡಿ ಬಾಲಕ ವತ್ಸ ನಿನಿದೇಂಕಾರಣಕೆ ।

ಮಾಡುವೆ ಪ್ರಭಾವಮಂ ಮರ್ತ್ಯಾವಳಿಗೆ ಸಲ್ಲುದುಂ ನಿಲ್ಲುದೇ ಜಗದೊಳಾ ॥ (41)

ಭೋಗಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ ಕೊಂಡು ಕೌತಾಚಾರ ।

ಯಾಗಂಗಳನ್ನೆಸಗಿ ಬೋಡೆಕಮಹಾದಾನ ।

ವೋಗಂಗಳುದಖಳದೇವಮನುಜಾದಿಗಳ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸಿ ಬಳಕೆ ॥

ಯೋಗೀಕರಾಮನಂ ಪಡೆದು ಮುಘವಲ್ಲೋಕ ।

ಭೋಗೇಚ್ಛೆಯಿಂದೈದಿದಗಣಿತಯೋಶೋಕಿ ।

ಯಾಗಾರನಂ ನೆನೆದು ಹಂಬಲಿಸುತ್ತಳುವುದಿಮ ವೈರ್ಭವ್ಯಭಾವವೆತ್ತಿ ॥ (42)

ಜನನ ಮರಣಗಳೆಲ್ಲ ದಕ್ಷಯವಿಸುದ್ಧಾತ್ಮ ।

ಗೆರಿತುದೇಹಿಗಳರಲನಿತ್ಯ ಸ್ವರಮಕುಚಿ ।

ಜನಿವುದಿದ ಬಲ್ಲರ್ ನೋಡುತರೆ ತಿಳಿಯದಮಿತದುಖಗಳ ತೊಡರಿ ॥

ನೆನೆನೆನೆದು ಮರುಗಿ ಕೊರಗುವ ಮೂಢಜನರಿಗಿ ।

ನ್ನಾನುಮೇನ ಬೇಳಲವುದು ಶೋಕಗೈವುದಿದು ।

ಜನದ ಮಾಗಿದೆ ಪೋದ ತನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬಳಲನು ನಿರರ್ಥಕಮೆತ್ತಿ ॥ (43)

ಪುಟ್ಟಿದೊಡೆ ಸಗ್ಗ ನರಕಗಳ ಪಂಥಾನಮಂ ।

ಮೆಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ ತೀರದಲ್ಲಿಂದ ಮರಳ ಬಂ ।

ದಿಟ್ಟಿಸವೈಕುಂ ಪುನರಪಿ ದೇಹ ಯೆನಿಸುವರಿಗಿದು ನನ್ನಿಯಾದ ಬಳಕೆ ॥

ಕುಟ್ಟಿಕೊಂಡೆಳುವದನ್ನಾಯ ಸಂತತತನಿವ ।

ಬಟ್ಟಿಯಂ ನೋಡುವದಕ್ಕೇಂ ದುಖಮೆನುತ ಮನಃ ।

ಮೆಟ್ಟಿ ಪೋದ ಕರೀರಗಳನು ಲಿಕ್ಕಿಸವೈನೆ ಪಂಡಿತರ್ ಜಗತಿಯೊಳಗೆ ॥ (44)

ಮೊದಲು ಮಾಡಿದ ಸುಕೃತದುಷ್ಕೃತದಫಲದಿಂದ ।

ಲೊದಗುವದು ತನು ಕರೀರವ ಕೊಂಡುತಾರದೊ ।

ಳದುಭುತದ ಸುಖದುಖಗಳನುಂಬನಾ ದೇಹ ಟೀರ್ಣಮಾಗಲ್ ಬಿಡುವನು ॥

ಬದಲೊಂದು ಪೂಸಮೂರ್ತಿಯಂ ಕೊಂಬನೀ ಪರಿಯ ।

ಲುದು ಭವಂ ನಮ್ಮಮೆರಡೊಂತ್ಯಮಾಗಿರ ।

ಲೊದಗುವದೊಂತು ನೆನೆದಾರಿಗುಂಗಳುವದೇನು ಸಂಬಂಧ ತಿಳಿಯೆ ॥ (45)

ಕಾರೀರಸಂಗಮಾಗಲ್ ಬಾಲ್ಯಯಾವನಂ ।

ತೋರೆ ಜರೆಯಾಡಸುವುದು ಮಗುಳ್ಳೊಂದುತನುವಿಡವ ।

ನೋರಂತೆ ತಥ್ಯಮಾದರಿಂ ಪೋದ ದೇಹಮಂ ನೆನೆದು ತೊಳಲುವದನುಚಿತಂ ॥

ಧೀರ ಕೇಳಾತ್ಯಗೆಂದಿಗು ಸಾವು ಹುಟ್ಟುಗಳ್ ।

ತೋರುವುದು ವಡ್ಡಾವಕಲನೆಯಾನಂದಮಯ ।

ಸಾರಬುದ್ಧಾದಿ ಸಾಕ್ಷಿಗೆ ಲೇಪವರ್ಜಿತನಿಗಹುದೆ ಜನನಗಳು ಮರುಳ್ ॥ (46)

ನಿರತಿಯಾದಾನಂದಮಯನಾತ್ಮನೊಂದಿದು ।

ತದಹಂಕೃತಿಯ ನಿತ್ಯದ ದೇಹದಭವಾನ ।

ಮೆರೆಯದನುದಿನನಿತ್ಯ ಸುಖದಲಿವೃದ್ಧನುಳಿದು ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿವಿಡಿದು ॥

ಮರುಗಲೇಂ ಪುರಬ್ಧ ವಶವಾದ ಬಳಕೆ ಬಂ ।

ಧಾರಶೋಕವೋಹಗಳ ನೋಡುತಂಪದಲಿವರ್ !

ಸುರವಿಘ್ನರಾಳುನಿವೃತ್ತಿಗೊಂಪ ತುಂಟಿಗಳವೃತ್ತಿ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದನೆ ಬೊದ್ದು ॥ (47)

ಜನನಮರಣದ ಬಾಧೆಗಳುಕಡಿಹೊಡೆನುಬಂಧ |

ಚೆನುಮಯಾನಂದ ತಾನೆಂದರಿದು ತನ್ನೊಳಗೆ |

ದಿನದಿನಂ ನೋಡುತೀರಿ ಲಭಿಸುವುದು ಪರಮನುಬಮನುತ ಗುರುವರನುಸಿರಿದ ||

ಘನರಸಾಯನವಾಣಿ ಘಮ್ನನೆ ಮಹಾಶೋಕ |

ದನುವಾಂತ ರುಜೆಯನಪಹರಿಸಲಾಭರತ ತ |

ನ್ನನುವ ತಾನೇ ತಿಳಿದು ಸುಖಯಾದನೇನೊಬೆ ಮಹದನಾಗ್ರಹದ ಬಗೆಯ || (48)

ತೊಡೆರಿದರು ತಾಪತಪ್ಪನೆ ತೋಲಗಲಾಭರತ |

ಗೊಡನೆ ನಿರ್ಮಲವೂಮದಂತರಂಗಂ ಬಳಕ |

ಪೊಡೆಯ ಬಡಿದಳುವದೆತ್ತಲ್ ವ್ರೋದುದೋ ಪುಟ್ಟುದುದೇ ಪುಸಿ ಯಂಬುದದಿ |

ನುಡಿಗಳ ಮಹಾಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನಿರ್ಮಲನಾಗು |

ತಡಿಗೆರಗಿ ಮುಂದಪ್ಪ ಕನ್ನಮಂ ಬೆಸೆಸೆಂದು |

ವೃಡನಿಕಾಶ ಮುನೀಶಗರುಮದಕುತ್ತರವನಿತ್ತು ನಾ ಯಮಿರಾಯನು || (49)

ಮಡಗಿದಕೊ ತ್ಯವದ ಕಟಾಹ ತನ್ಮಧ್ಯದೊಳ್ |

ಪೊಡೆವಿಪತಿಯ ಶರೀರ ಮದನೇನ ಸೌಖ್ಯದಿಂ |

ಕಡೆಗೊಳಿಸಿ ಬೇಗ ಕಸೋತ್ತಮವಿದ್ಯೆಯಂ ವಿರೂಪದನು ಸಂಯೋಗವನ್ನಾ ||

ಕಡೆಗೈಯಲವನರಮಿದಲೆ ನುತ ಮುನಿತಲಕ |

ನುಡಿದರಾಕ್ಷಣ ಭರತ ತತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥಯಾದಿಂ |

ದೊಡನೆ ನೇಮಿಸಲಾಗಲರನನಂ ಕಡೆದೇಗದರಣ್ಣಿ ಗೊಪ್ಪರಿಗೆಮಿಂದೆ || (50)

ರನ್ನಮಯ ಪಾಸಿಗೆಯಲಾ ಮುಖವತಿಯನು

ತ್ಯುನ್ನತಿಕೆಯಿಂದ ಕುಳ್ಳುನಲಂಕರಿಸಿರ್ಪ |

ಬನ್ನಮಂ ಕಂಡು ಭರತಂ ಶೋಕನಂತಪ್ತನಾಗಿ ಮರುಗಿದನು ಮಗುಳೆ ||

ಎನ್ನ ಮಾತುಳನೆಡೆಗೆ ಕಳಪಿ ರಘುನೀರನಂ |

ಖನ್ನವಾಸನಗೈದು ಬೇರಡವಿಗಟ್ಟಯಾ |

ರನ್ನವರ ಕಾಣೀಪರಿಯ ಚರಮಾವಸ್ಥೆಗೈದ ಭೂಪಾಲತಲಕ || (51)

ಎಂದಮಿತ್ರಗುಣಕರ್ಮಗಳ ನೆನಪೆದಳುವ |

ಕಂದನಂ ನೋಡಿ ಮೈತ್ರಾವರಾಣಿ ಪ್ರಿಯಾದಿಂದ |

ಲಿಂಡನೆಲಿಪುತ್ರ ಬಿಡು ಶೋಕಮಂ ಪಿತನಿಗೆ ಪ್ರೇತಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸು ||

ಎಂದೊರೆಯಲಾಚಾರ್ಯ ಋತ್ವಿಕ್ಪರೋಹಿತರ |

ಗಂದೋಹಮಂ ಕರೆಸಿ ಮೈತ್ವಾನಂದನ ಬೇಗ |

ತಂದಿಸು ಬೆರಗೊಂದು ನೇಮಿಸಲ್ ಋತ್ವಿಜರ್ ನೃಪತಿ ವೇಳದ ತೆರದೊಳ್ || (52)

ಕೃತಾಭುಜನಪೊರಗಿಟ್ಟ ಪ್ರತಿಕರ್ಮಕಳವಟ್ಟು |

ಕ್ಷೇತಿಪತಿಯ ಸಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣಂಗೆಯಿಸಿ ಮಾಂ |

ದತುಳತಂಬಟ ಭೇರಿಬಹುವಿಧದವಾದ್ಯಂಗಳ್ಳು ಘೃತಕೆಗೈವುತ್ಯದಿ ||

ಚತುರತೆಯ ಸೌವರ್ಣರಚತಕನುಮಂಗಳ |

ನ್ನತಿಕಯದ ವಿಘ್ನೋಳ್ ಪರಪುತ್ರ ಪ್ರೈತಂದು |

ಚಿತ್ಯೈದರಗರುಚಂದನ ದೇವಧಾರಾಮಯಮಾಧಿಷ್ಟಿಗಂಧಂಗಳಲಿ || (53)

ವಿಧಿಯಿಂದ ಹುತಹುತಾಕನತೋಪಣಂಗೆಯ್ದು !

ಚದುರಿಂದ ಜಪಮೆನಗಿ ಸಾಮಗಾನದಿ ಪಾಡಿ !

ಪದುಳದಿಂದಗ್ನಿಸಂಸ್ಕಾರಗೈದರ್ ಬೇಗ ಶ್ರಾತ್ರವಿಧಿಯಂ ಮಾರದೆ ||

ಅದನೋಡಿ ಯಾರಾಪಯೋಷಿತರ್ ತಮತಮ್ಮ !

ಹೃದಯಸ್ಥ ದುಃಖಮಂ ಪೊರಪರಪನ್ನೆಗಂ !

ನವಯಂ ವಸಿಷ್ಠ ಮಾನಿ ಯೈತಂದು ಮತ್ತವರಪಚರಿಸಿದಂ ವಿನಯದಿ || (54)

ಕರದೊಯ್ದ ನಡಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗೆಯಿಸಿ ಪ್ರಿಯ !

ಕರದುದಕವಂ ಕೂಡಿ ನಗರಪ್ರವೇಶಮಂ !

ತ್ವರಿತದಿಂ ಮಾಡಿಸಿದನಾ ವಿಪ್ರಕುಲತೀಲಕ ಬರೆ ದಶಾಹಂಪ್ರಿಯಾದೊಳು ||

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಶ್ರಾದ್ಧಂಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಪರಿ !

ಪರಿಯಭೂಷಣ ಭೂರಿಭನಧಾನ್ಯಗೋವೃಷಂ !

ಧರಣಿ ಮಾಂತದ ದಾನಂಗಳಂ ಮಾಡಿಸಿದ ಭೂಸುರರ್ ನಲಿವಂದದಿ ||

(55)

ಗುರುವಿನನುಮತದಿಂದ ಪಿತ್ರಕಾರ್ಯಮೆಲ್ಲಮಂ !

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಿಂ ರಚಿಸಿ !

ಭರತಶತ್ರುಘ್ನರೋಷವೆರಡು ಸಂಕ್ಷೇಪದೊಳು ಮತ್ತೊಂದನಿನೆಯದಾಗ ||

ಸ್ಮರಿಸಿ ಗುಣವಿಕ್ರಮಗಳಂ ಪಾನೋವ್ಯಕುಲತೆ !

ವೆರವು ಸಿರಿರಾಮಪುರದರನ ನಂಭಿವೃಷಂ !

ನಿರುಗೇಗೊಳಿಸಿದ ಕಾಣ್ಬೊನಿಂಪಿಗೆ ದಂದಿನಿರುಳಂ ಕಳೆದ ಕಷ್ಟದಿಂದ || (56)

|| ಸಂಧಿ 25 ಪದ 1119 ||

ಇನ್ನತ್ತರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ನೆರೆದ ಭೂವಿಪದ್ವಿಜೋತ್ತಮರಲ್ಲ ಭರತಗಂ !

ದೊರೆತನವ ಕಟ್ಟಲಿಚ್ಛೈಸಲವ ಮನ್ನಿಸದೆ !

ಪರಮಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಘುವೀರನಂಭಿಯ ಕಾಣ್ಬೊಡ್ಡಿದಿಂ ವಿವಿನದೆಡಗೆ ||

ಪಿತಗೌರ್ವದೈಹಕಾಪ್ಯುಖಲಕರ್ಮಗಳಂ !

ಯತಿ ನಿರೂಪಿಸಿದಂತೆ ಪರಿಸಮಾಪ್ತಂಗೆಯ್ದು !

ಹಿತಬಂಧುಗಳ್ ಬೆರಸಿ ಕುಳ್ಳಿರಲ್ಪಾಢದಿಂ ಶತ್ರುಘ್ನನತಿಮಾಖದಿ ||

ಕ್ಷಿತಿಯೊಳಗೆ ಪೊರಳುತಂ ತಾತನ ಚರಿತ್ರೆಗಳ !

ನತಿಕಯದಿ ಪೊಗಳುತಂ ಯಣಿಸುತಂಗಳಂಗಳ !

ನತಿಶೋಕಗೈದನೇನೆಂಬಿ ಮೋಹಕಮಖಳ ಪಾಂಡಿಗಳ ಬಿಟ್ಟುಗಲ್ಲುವೇ ||

(1)

ನಿಮಿಷ ಕಂಗೊಳನವರೆ ನಿಖಳಜನರಂ ಕೇಳ !

ಪ್ರಮುದದಿ ಕರೆತಂದು ಪ್ರಾಂಗಣದೊಳಾಲಿಸುತ !

ಸುಮನೋಹರಮೆವ್ವಿಪುಲಂಕೃತಿಗಳಂ ಮಾಡಿ ಹೆರಹಿಂಗದನುದಿನದೊಳು ||

ಮಮತೆಗೈದಯ್ಯನೈದಿದರಣ್ಣ ನಿಂದಾನು !

ಕ್ರಮದೊಳುಪಚಿತಿಯವೈನಿನಲಾತ ಬನಕ್ಕದ !

ಲಿಮಗಾರು ಗತಿ ನಿರಾವರಣದೊಳಗೆಂ ತಿರುವೆನಿಂದಳಲಿದಂ ಬಳಲುತ ||

(2)

ಅಪರಿಮಿತಶೋಕದಿಂ ಕತ್ರಘ್ನನಳಲುತಿರ |

ಬುಜರಿನಲ್ಪದಿ ಭರತಂ ತದಾಕೃತಿಯಾಗ |

ಬಾಪಮಿಸಲ್ ಕೂಡದಾದುದು ಶೋಕದಾರು ತಾರದಿರವ ಕಂಡಾ ಮಾನಿಯಾ ||

ಕೃದೆಯಿಂದ ಭರತನಂ ತಳ್ಳಿಸುತೆತ್ತಿ ಸ |

ದುಪಚಾರಗೈದು ಮೊದಲಿಸಿದ ವಿವೇಕಕ್ಕೇ |

ನರಸಿಂಹಿತ ವೋಹಮಂಟಪದನಘ ನಿಜತತ್ತ್ವ ತಲೆದೋರದಂತಾದುದು ||

(3)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ದುಃಖಮೂರನುತ್ತರಿಸುವೊಡೆ |

ಜನಂದೆ ತೀರುವುದೆ ಪರಿಹರಿಸಲಳವಲ್ಲ |

ದನುವ ಚಿಂತಿಸುತ್ತೆದೆ ತೊಳಲಲೇಂ ಬರೆದೆ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ವಭಾವಮೆಂದು ||

ಮನುಮಾನಿಗಳೆಲ್ಲ ದುಗ್ಗಹದುಃಖಮಂ ಸಹಿಸು |

ತನುಭವಸುತಿರ್ಪರದಿಂದ ಕಲ್ಪಿತಭ್ರಾಂತಿ |

ಯಾನುವತು ಪರಿದಿಟ್ಟುಮಾಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಮಂ ನೆನವುತೆಲೀಸು ತನಯ ||

(4)

ಗುರು ನಿರೂಪಿಸಿದರ್ಥಮಂ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿ |

ಪರಿದು ವ್ಯಾಪೋಹಮಂ ಕತ್ರಘ್ನನಂ ನೋಡಿ |

ಪರಿಪರಿಯಲುಪಚರಿಸುತೆಂತೆಂದ ಬೊವ್ವನಂ ನೆನದೇನು ಸಗ್ಗಿಗನನು ||

ದೋರದನಕ ಪರದೈವವೆಮಗೆ ರಘುವೀರನಹ |

ನರನಾಥನೆಡೆಗೈದಿ ನಡೆದ ವೃತ್ತಾಂತಮ |

ನೋರೆಯೆ ಪರಿಪಾಲಿಸುವ ಸರ್ವಭೂತಾವಾ ಸನಿರಲೇನು ಭೀತಿ ನಮಗೆ ||

(5)

ಎಂದು ಕತ್ರಘ್ನನಂ ಸಂತೈಸಲತಿಕವ್ವ |

ದಿಂದಾತನಳುವದುಳಿದಿಟ್ಟುಸುತಿರಲ್ ಪುರಕ |

ಪೊಂದಿರ್ಪ ಬಾಗಿಲೊಳು ಕುಬ್ಜ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳು ಸಕಲಕೃಂಗಾರವೆರೆದು ||

ಮಂಥರೆಯ ಕಂಡು ಕಡುಕೋಪದಿಂ ಭರತನೀ |

ದಂದುಗಕ್ಕಾಧಾರಿ ಯವಳೆನುತ ನೂಚಿಸಲ್ |

ಬಂದು ಮಾಂದಲಿಂಡಿದು ಕತ್ರಘ್ನನೊಂದೆರಡೆ ನೊಂದೆದ ನತಿಕೋಪದಿಂದ ||

(6)

ತಾಡನೆಯ ಕಾಣುತ್ತಂತೆಪ್ಪರಾಂಗಣದೊಳೆಡೆ |

ಯಾಡುವರ್ ಭಯಗೊಂಡು ನಾಲ್ಕೆ ನಯಾನ್ಮಿದಲೈ |

ರೂಢಿಯೊಳೊರಗಿ ಗೋಳುಬ್ಬುಕೊಗಿದಳಳುತ ಕುಬ್ಜ ಭೋಯಂದೊರಲುತ |

ನೋಡಿ ಕೇಕಯತನುಜೆಯ್ಯತಂದು ಒಡಿಸುವೊಡೆ |

ಮಾಡಲತಿಯಾತ್ಮಮಂ ಕತ್ರಘ್ನ ಕೋಪದಿಂ |

ಖೋಡಿ ಕುಲಗಡುಕಿ ತರಿದಿಡುವೆ ನಿನ್ನೀಕ್ಷಣದೆ ಯನುಲಂಪಿ ಕಂಪಿಸಿದಳು ||

(7)

ಕೋಧಮೂರ್ಚಿತನಾದ ಕತ್ರಘ್ನನಂ ಕಂಪು |

ಬಾಧೆ ಬಂತೆಂದಂಜೆ ಭರತನಂ ಮರೆಯೊಕ್ಕ |

ರಾರುರಾತ್ಮೆಯ ಪೊಡೆಯಲೈತಂದ ಕತ್ರಘ್ನಗಿಂತೆಂದ ಭರತ ನಯದಿ ||

ಈ ದುಃಖಿಯಂ ತರಿವುದುಚಿತಮಬಲಾಜನರ |

ಬಾಧೆಗೊಳುನಲ್ಲ ಗತಿಕೋಪಮಾಡಸಿದು |

ಮೋಧರನ್ನತ ತಿರಸ್ಕೃತಿಗೈವನದಿಂದ ಕೈಗಾವುದೆಂದೊರದನು ||

(8)

ಕೊಲುವುದನುಚಿತವುಬಲಿಯರನೆಂದು ಕ್ಲೇಶನಂ ।

ಕಲಿತವನದಿಂ ಭರತ ಮೆಲ್ಲ ನರಿಪಲ್ ಕೇಳು ।

ತೊಲಗಿಸುತ ಕೋಪಮಂ ಕತ್ತುಸ್ಸು ಕೈಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೈಕೆ ಬವದಿ ॥

ನೊಲದೊಳೊರಗಿದ ಕುಬ್ಜೆಯನ್ನೆತ್ತಿ ಪರಪಿರುವ ।

ಚಲುವ ಭೂಷಣಗಳೆಂ ನಿಟ್ಟಿಸದೆ ಕುದ್ಧಾಂತ ।

ಕಳುಗಲತ್ತಲ್ ಭರತಕತ್ತುಸ್ಸುರಿವರಂ ಗುರುಕನಿಡೆ ಮೊಳಗೊಪ್ಪಿರೆ ॥ (9)

ಪದಿನಾಲ್ಕನೆಯ ವಿವಸವಾಯ್ತು ಭೋರೆಯಹುದಿನ್ನು ।

ಸದಯ ಸರ್ವರ ಪೊರೆವುದೆಂದು ಬೇಳ್ಳೊಂದು ।

ಉದಿಸಿದಂ ರವಿ ತನ್ನ ಕೂಲದೊಳ್ಳೆಯಂ ನೆನೆದು ಸಂತಸವ ಬೇಳ್ವೆಂದದಿ ॥

ಚದುರಿನೈತಂದರಪ್ಪಳಾಗಮಜ್ಜೆರು ವಿಬುಧ ।

ರಧಿಕ ಧೀಮಂತ ಸಾವಾಜಿಕಾಧ್ಯರು ರಾಜ ।

ಸದನದೊಳಗಿರ್ಪ ಹಿತಕರರೊಂದುಗೂಡಿದರ್ ನಿಮಿಷದೊಳಗಜ್ಜರಿಯೆನೆ ॥ (10)

ನೆರೆದಬಿಲ್ಲದೀವಂತರಾಲೋಚನಂಗೆಯ್ದು ।

ವಿರಚಿಸಲ್ ಪುಟ್ಟಾಘೋಷೇಕಮಂ ಬೀಕಾದ ।

ಕರಿಕಯ ಸುರಧರತ್ವಮಾಲಾಭದಿಗಳನೆಲ್ಲ ತರಿಸಿ ಸಂತೋಷವೆರಸಿ ॥

ಭರತನಂ ಕರೆದು ವೇಳದರಯ್ಯ ಸುರನಾಥ ।

ಪೊರೆಯ ಸೇರಿದನಾಣ್ಣ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳರ್ಪ ।

ಭೋರೆಯಿಲ್ಲ ದಿರೆ ರಾವ್ವೈ ಕೃತಾಪ್ತ ಸಂಜನಿಪ್ಪದದೊಂದ ನೈಪನಪ್ಪುವು ॥ (11)

ಕೂಲಪರಂಪರೆಯಲದಿಸಿದ ರಾಜಧರ್ಮಮಂ ।

ತೊಲಗಲೀಯದೆ ಪಟ್ಟದರಸನಿಸಿ ತೋಕಮಂ ।

ನಲವಿಂದ ಪಾಲಿಸ್ತದು ತಾಮಸಂಗೈಸಲ್ಲ ಮೊದೊಲ್ಲರೊರೆಯ ಕೇಳು ॥

ಕೂಲಕೃದ್ಧಮೊದಲಾದ ಬಂಧುಗಳ್ಗಂತೆಂದ ।

ನಲಘುಮತಿ ಪಿರಿಯ ರಾಘವನಗಸುತನದೊಳ್ಳೊ ।

ಗೊಲವೀಯ ಬೇಕಲ್ಲ ದನ್ಯರಿಗಳವಡದು ವಿಭವ ಕೊಡೆದತಿಕ್ಕೀರ್ತಿಯಂ ॥ (12)

ಅರಸುತನ ಪಿರಿಯನಿಗೆ ಯಾಸೇವೆಯನುಸನಿಗೆ ।

ದೊರೆದುಬುದಿಹುದೆಮ್ಮ ಗೋತ್ರಪಾರಂಪರೆಯ ।

ಚರತೆಯಂ ಕೇಳುರ್ದ ಸನ್ಮಾರ್ಗಗತಿಯುಳುದು ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಲೆಂದು ॥

ಪರಮಪ್ರೀತಿಯೊಳೊರದ ಚಲುವಿಗೇನೆಂಬಿ ದಿನ ।

ಕರವಂಕನೇಚ್ಚ ರಿತೆಯಂ ಮಿಾರಿ ನಡೆದರಿಂ ।

ಗುರುತರದ ಸುಖವಹುದೆ ಬಗೆಯ ನೀವಯದಾದೆ ಕೌಶಲ್ಯನಿಲಯರತ್ತಿ ॥ (13)

ಇಂದಾನು ಪೋಗಿ ರಘುನಂದನನ ಚರಣಮಂ ।

ಪೊಂದಿ ಮಾತೆಯ ದೆಸೆಯೊಳುದಿಸಿದಪರಾಧಕತಕ ।

ದಂದುಗವ ಪರಿಹರಿಸಿ ರಾಜ್ಯಮನ್ನೊಪ್ಪಿಸಿ ಸುಖದೊಳಹೆ ನೇವೆವೆರಸಿ ॥

ಮುಂದೈದಲಬಿಳವನೆ ಗೋಚರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ।

ರೊಂದೊರೆಯ ಕೇಳಿ ನೆರೆದಿರ್ಪರೆಲ್ಲರು ಸುಖಾ ।

ನಂದಾಶ್ಯಗಳ ತುಳುಕಲಿಳಿಸಿದರ್ ಕಂಗಳೊಳಗಜ್ಜರಿಯದೇನೆಂಬಿನು ॥ (14)

ಬಳಲಿರುವ ಸಸ್ಯಗಳನ್ನು ತಾಳಿದೀಚನಂ |

ಗೋಸು ಕಳಕಳವಂತೆ ಭರತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ |

ತುಳುಕುವಾನಂದದಿಂದ ಬಿಳಿಬ್ರಜಪರಿವಾರಮೆಲ್ಲ ಹರ್ಷದಿ ನುಡಿದರು ||

ಸುನಾಕ್ಷರಾಘವನನೀಪರಿಯ ಭಕ್ತಿ ನಿ |

ನೋಳಿಗೆ ಸಂಭವಮಾದಕತದಿಂದ ಸಿರಿಲಕುಮಿ |

ನಿಳಯಗೈದಿರಲಿ ನಿನ್ನರಮನೆಯಲನುದಿನಮುಮೆಂದು ಪರಸಿದರು ನಮದಿ || (15)

ಜನರ ಕಲಕಲಗಳಂ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ತಾಂ |

ಬನಕ್ಕೈದಲಭಿಲಾಷೆಯಿಂದಮಾರ್ಗವ ಬೇಗ |

ಲನುಗೈಯವೇಳ್ವೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ ಮಂತ್ರಿ, ಜನತೀವೇಗದಿಂದಬೈದಿ ||

ವನಗೋಚರರ ನಿಪುಣಕಾರ್ಯಾನುಕಾರಿಗಳ |

ದಿವಿಸಿನುದ್ಯೋಗಗಳ ಮಾಳ್ವರಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ |

ರನ ಬೇಳ್ವ ತೆರದೊಳಾರಾಮವಾರ್ಗಾಂತರವ ಸಿಂಗರಿವುದೆನುತ ಮಾದದಿ || (16)

ಪಿಡಿದು ಸೂತ್ರವ ನೆಲನೆನೊಂಮಾದ್ರಿಯಂಗೈದು |

ಕಡಿದುತರುಗುಲ್ಮಗಳ ಕಂಟಕೋದ್ವೃತ್ತಗಳ |

ನೋಡನೆ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಮ್ಮೀನ್ನತಗಳಂ ಸಮತೆಗೆಯ್ದು ನೆಳಲೆಲ್ಲ ಬೆಡೆಯ ||

ಸಡೆಗರದ ತರುಗಳಂ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಲತಾವಿಗಳ |

ಕಡಿದಲ್ಲಿ ಕಾನಾರವದ್ವಾಕರಂಗಳಂ |

ತಡೆಯದನುಗೈದುಭಯಪಾರ್ಶ್ವದೊಳ್ ತೋರಣಗಳಂ ರಚನೆಗೈದರಾಗ || (17)

ವನ್ನೀಗಳಂ ತಳಮೆ ಧ್ವಜ ಪತಾಕೆಗಳೆತ್ತಿ |

ಕನ್ನಡಿಯತೋರಣಗಳಂ ರಚಿಸಿ ಸುರ ಮಾರ್ಗ |

ವೆನ್ನುವಂದದಿ ಸೊಗಸ ಬೀರಲಾವಾರ್ಗಮಂ ಸಮತೆಗೈವುತ್ತಲಿರಲು ||

ಜನ್ನಾಗಿನೆರದ ಸಭೆಯಂಕಳುಪಿ ಮನೆಗಳಿಗೆ |

ತನ್ನೆನಿಳಯವಸಾರಿ ಕತ್ತಿಘ್ನ ಸಹಿತಗಮ |

ನೋನ್ನತೆಯ ನೆನವುತಂ ಪವಡಿಸಿದ ಭರತ ಸುಖ ನಿರ್ದ್ರಮಿಂದಾಲಯದೊಳು ||

[(18)]

ಅರುಣೋದಯದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕ್ರಾಂತಿಪಾರಕರ |

ವರಕಂಬದಂದುಭವ್ಯದಂಗಾದಿನಾದ್ಯಗಳ |

ಪಂಪರಿಯ ಗಾಯನಾದಿಗಳ ನೆನಗಲ್ ಧ್ವನಿಯು ಭರಿತಮಾಗಲ್ ಗೃಹದೊಳು ||

ಭರತ ಕೇಳ್ವೆಚ್ಚ ರಂಗೋಡು ಗಾನಾದಿಗಳ |

ಪರಿಹರಿಸುತರನಲ್ಲ ತಾನೆನ್ನು ತೆಲ್ಲ ರೋಡನೊರೆದು |

ಪೊರಬೈತಂದು ಕತ್ತಿಘ್ನನೊಡನಿಂದ ನಿಜಮನೋವೃತ್ತಿಯನ್ನು || (19)

ನೆಲಮರ್ಪ ಪರ್ಯಂತಮಪಕೀರ್ತಿ ಯಡಸುವಂ |

ತಲಘುಪ್ರಯತ್ನಮಂಗೈದು ನಿರ್ಲಜ್ಜೆಯಿಂ |

ಲಲನೆಯೊಳುರ್ವಳಾಕೈಕ ಪೊಲಗಲಸೆನ್ನೇನೊಂದನೊಂಗೈದವಂ ||

ಕುಲವಿನಾಶನಕೃತ್ಯಮಡಸಿತೆಂದಳುತಿರಲ್ |

ಕೆಲಬಲದ ಕುದ್ಧಾಂತಜನರೆಲ್ಲ ಶೋಕಸಂ |

ಕಲಿತಮಾನಸರಾಗಿ ಪಲುಬಿದರ್ ಮತ್ತಾತನೊಡನೇನ ಬೇಳ್ವ ಪರಿಯ || (20)

ಅನಿತರೊಳ್ ಭೂನುರರ ಬಾಹುಜವಣಿಗ್ಜನರ ।

ಘನರಾಜ ಪುತ್ರರೊಳ್ ಬೆರದಾವಸಿವ್ಯಂ ಬಂ ।

ದನುನಯದಿ ಚಿತ್ರಚಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಿದ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಗೈವೆ ॥

ನೇತುಳವಸ್ತುಗಳ ನೆರೆಯ ಸಂಭ್ರಮದಿಂದ ।

ಜನನಾಥ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಕರಸಿ ವೇಳದ ಮುನಿಯ ।

ಮನದಿರವ ಕಂಡು ಕಡುಗೊಪ್ಪದಿಂ ಭರತನಂದಳುದನದೇವೇಳ್ವೆನು ॥

(21)

ಮರುಗುತಿಹ ಭರತನಂ ನೋಡಿ ಮುನಿಯಂತೆಂದ ।

ದೊರತನವ ನುನಗಿತ್ತು ಗಮಿಸಿದಂ ದಶರಥಂ ।

ನುರನಗರದತ್ತು ; ಶ್ರೀರಾಮ ಪಿತ್ಯವಾಕ್ಯವಿಡಿದಿದಂ ವಿಪಿನದಡೆಗೆ ॥

ನುರರಾಜನಾಧಿಪತ್ಯಕ ಮಿಗಲ್ ನೋಡಿ ಸಭೆ ।

ವರನುಧರ್ಮಾಧಿಕೃತದಕೊಡೆಯನಾಗಿ ನೀಂ ।

ಪೊರವುದೆಲ್ಲ ರನಿನುತ ಗುರು ನಿರೂಪಿಸೆ ಭರತ ಕೋಪದಿಂದಂತೆಂದನು ॥ (22)

ಎಲ್ಲ ಧರ್ಮವ ತಿಳಿದ ಸರ್ವಜ್ಞರೀಪಂಯ ।

ನೋಲಿ ಸಿದರಿಡಕುತ್ತರವ ನೀವರನಗಳವೆ ।

ಬಲ್ಲವಿಕೆಯೇನಾಯ್ತು ಸಗರರಘುವನಮಹಾರಾಜಂವಧಿಕತರದ ॥

ಬಲ್ಲದನೆ ಜೇಷ್ಠಧರ್ಮಿವ್ಯರಗ್ಗಳವಟ್ಟು ।

ದಲ್ಲ ರ್ವನರಹನಲ್ಲ ದೆ ನಾಂ ಸಮರ್ಥನೇ ।

ನೋಲಾಡಲಾಂ ಪತಿತ ಕುಲಸಾಂಸನನೆನಿವೆನಲ್ಲದಾಂ ಸುಖಯವ್ವನೇ ॥

(23)

ಪಿಯಾರ್ ಸ್ವತಂತ್ರನೇನಗಿದೊಡವುತ್ತಮಂ ।

ಕೆಂದಾದೊಡಂ ಧರ್ಮಮಾರ್ಗಮಂ ಬಿಟ್ಟರವ ।

ರುರುತರದಪಾತಗಳಲ್ಲದಾರಾಂ ಮೆಚ್ಚರದಂದಲಾನೆ ಪೋಗಿ ॥

ಚರಣಕಾನತನಾಗಿ ಪಿತನಿತ್ತು ರಾಜ್ಯ ಮಂ ।

ಹರುಷದಿಂದೊಪ್ಪಗಿಸಿ ಪಾದುಕದ ಚಾಕರಿಯ ।

ಲಿರುವೆ ರಾಮನ ಪಾರ್ಶ್ವದಲ್ಲಾ ನು ಧೋತನಕ ಯೋಗ್ಯನಲ್ಲೆಂದು ನುಡಿದಂ ॥

[24]

ಮಾತೆಯ ಸಂದ ಪಾಪಮೆನಗಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮ ।

ತಾತನಿಂದಗ್ಗಳನೆನುತ್ತ ತಿಳಿದಂ ಪೋಪ ।

ಮಾತ ನಿಶ್ಚಯಗೈದು ಮಾರ್ಗಮಂ ಸಮಗೈಯಕಳುಪಿರ್ವ ಧೀಮಂತರಾ ॥

ಯಾತಕೇವರಾರವಣೆ ಯನಗೆ ಕನವಂಪೊರವ ।

ಜಾತಿಗೆಂದಿಗು ಮಹೋನ್ನತಿಗೆ ದೊರವುದೆ ಬಂದೆ ।

ಯಾತಕೆನ್ನಂ ಬನ್ನಗೊಳಪಿರಿದನುಭವಿಪ್ಪದುಚಿತಮೆಂದೊರೆದು ಬಳಕ ॥

(25)

ಕರೆದು ಚರರೊಳ್ ವೇಳ್ವ ಚತುರಂಗಬಲಸಹಿತ ।

ಬರಲಿ ಸೇನಾನಿಗಳೆನುತ್ತ ನೇಮಿಸಿ ಸೂತ ।

ಗೊರದ ಭರತಂ ತನ್ನ ರಥವ ಬೇಗದಿ ತಂಸವೇಳ್ವೆನಲ್ ಜವದಿಪೋಗಿ ॥

ತುರಗಗಳಂ ವೂಡಿ ತ್ವರಿತದಿಂ ಸಿಂಗ ರಿಸಿ ।

ಧೋರಯಮಂಗಳಡೆಯ ನಿಲಿಸಲ್ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ।

ಪರಮಖುಷಿಗಳ ನೆರೆದ ಜನರಲ್ಲ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ತಾವೆ ವಿಸ್ತೃತರಾದರು ॥ (26)

ಕರಕಲಿತರಾಜ್ಯಾಧಿಪತ್ಯಭೋಗವನುಳಿದು ।

ವರವ ಚಿಂತಿಸಿ ರಾಮನು ಕಂಡು ರಾಜ್ಯವುಂ ।

ಚರಣಕರ್ಪಿಸಿ ದಾಸ್ಯದಿಂದಿರ್ವಿನಂದೆಳಸಿದೀ ಬುಧ್ಧಿಯತಿಶಯವನು ॥

ವೆರರಿದ ಪೊಗಳ ತೀರುವುದೆ ನಿರ್ಮಲವಾದ ।

ಕರಣವೈರಾಗ್ಯನಿಧಿಯೊ ಭರತನೆಂದಾಗ ।

ವರಮಾಖುಷ್ಕಿಗಳ್ ಸುಮನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ನಿಜನಿಲಯಗಳ್ಗೈದಲಿತ್ತು ॥ (27)

ರಾಮಜಂವನ ಕರೆಯಾಪ್ಪಿದುವಂ ಭರತನೆಂ ।

ದಾ ಮಹಾಪಟ್ಟಣದ ನಿಖಿಲಪ್ರಬವಿನಾರ ।

ಸೌಮಂತಮುಖ್ಯರಿನಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳುತ್ತ ಹರುಷರಸವುಂ ತುಳುಕುತ್ತ ॥

ಸಾಮಜಂ ಭೋಜಕಂ ಶಕಟ ಶಿಬಿಕ್ಷಾದಿಸ್ವ ।

ವೈಮವಾಹನಗಳ್ ಸಲಂಕರಿಸಿ ಸಂತಸದ ।

ಲಾ ಮಹೋತ್ಸಾಹವುಂ ಸಿಟ್ಟಿಪ್ಪಲಾಪೆಯೊ ಪೊರವಾಳಯಂಗಳೈದರು ॥ (28)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಣ್ಣ ನಂ ಕರತರಾ ವೊಡೈತಹ ಮ ।

ಹಾತಿಯವಿಭವವುಂ ಕೌಸಲ್ಯಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ।

ಮಾತೆ ಮುಂತಾವವರ್ ಕೇಳು ಸಂತಸದಿಂದಲೊತನೈದಲಿಚ್ಛೆಗೈದ ॥

ಮಾತ ಕೇಳುತ್ತ ಕೈಕೆ ಮನದ ಹರ್ಷದಿ ಪೊಗಿ ।

ವಾತಕವನೀಗಲಿಂದಲಿಲಸನ್ನಾಹನಂ ।

ಪ್ರೀತಳೆನಿಸಲ್ಕಮಿತನಾರೀಕದಂಬಕಂ ಪೊರಮುಟ್ಟಿದೇವೇಳ್ವಿನು ॥ (29)

ಅಂತಃಪುರಾಂಗನೆಯಾರಮಿತಪ್ರಜೆಸಲವಾರ ।

ಸಂತರಾ ಯಾಯಾಜಾಕಾದಿಗಳ್ ವರಮಪ್ರಿಯ ।

ವಾಂತು ಮುಂದೈದಲಿಂದತಿಹರುಘೋಳಾತ್ಮಿದಲಾಗ ಭರತಂ ನಲಿವ್ರತ ॥

ಮುಂತೆ ಮಾತೆಯಾರನೊಡಗೊಂಡು ಶತ್ರುಸ್ಥನಹ ।

ಚಿಂತಿತಮನೋರಥಂ ಭಲಮಾದುದೆಂದರಿತು ।

ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗದಿಂ ಚತುರಂಗ ಲವೆರಸಿ ನಡೆದನಣ್ಣ ನ ನೋಳ್ವೊಡೆ ॥ (30)

ಪೊಡೆಯ ಬೆಸಲಾದಂತೆ ನಡೆನಡೆಯಲುಂ ಮುಂತೆ ।

ತುಡುಕಲಭ್ರವ ರಜೋಭರ ದೇವಗಂಗೆ ಕಾ ।

ಲೃಡೆಯನಿಸಲವರತತ್ತಿತ್ತಲ್ಲಣಂ ಗೊಳುತಿರಲ್ ಧ್ವಜವಟದ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ॥

ಪೊಡೆಯ ಸಗ್ಗದೊಳುಳ್ಳ ನಾರೀದನಂ ಪತಿಗೆ ।

ಳೆಡೆವಡೆದೆ ತಳ್ಳೊಸಲದು ಪ್ರಳಯಕಾಲವುಂ ।

ತುಡುಕುವ ಮಹಾನಿಲನೊ ಎನು ತೊರ್ವರೊರ್ವರುಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಚಿಂತಿಸಿದರು ॥ (31)

ಕರಿಗಳೊಂಭತ್ತುಸಾಸಿರ ತೇರ್ಗಳ್ಳರೀವತ್ತು ।

ತುರಗ ಲಕ್ಷಂ ಶಿಕ್ಕವಿಲ್ಲ ಭಟಸಂದೋಹ ।

ಕರರೆ ಮಗುಳುಳಿದ ಜನಮಿನ್ನೊತೊ ಪದಹತಿಗೆ ಭೋಕಂಪನಂಗಳೊಳುತಿರೆ ॥

ಅರಸನೊಡಬದೊಳಗೆ ಮಂತ್ರಿಗಳ್ ಋಷಿನಿವಹ ।

ಪರಿವೇಚ್ಛನಂಗಳೈದು ಶ್ರೀರಾಮನು ಕಾಣ್ಬು ।

ಹರುಘದಿಂದಾತನ ಗುಣಂಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಸಲ್ಲಾಪಗೈದಿರ್ವರು ॥ (32)

ಗತಿವಿಡಿದು ಜವದಿಂದ ಬೇಗ ರಾಮನ ನೋಳ್ವು |

ರತಿಶಯದ ಜನರಹಂಪೂರ್ವಮನುತೈದಿ ಬರೆ |

ಚತುರಂಗಬಲಮವರನನುಸರಿಸಿ ಹರ್ಷದಿಂದ ನಡೆಯಲಾ ಮುಂಗಡೆಯೊಳ್ಳು ||

ಕತ್ತಿಪಯಾದಿನಂಗಳೊಳ್ಳು ಬಂದು ಗಂಗಾತಟ |

ಕ್ಷೇತ್ರಿಯವಾರಲ ಕಂಡು ಭರತ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ |

ಹಿತದಿಂದಲೋರದನಿಂದಿನದಿನಂ ಬಲಮಿಲ್ಲಿ ನಿಂದು ವಿಕ್ರಮಿಸಲೆನುತ || (33)

ವೇಳು ಸುರನದಿಯೊಳವಗಾಹನಂಗೈದು ತ |

ನ್ನಾಳುವೊಡೆಯನ ನೆನೆದು ಪಿತೃತರ್ಪಣಾದಿಗಳ |

ತಾಳದಿತ್ತಖಿಲಭೂಸುರರ ತೋವಣೆಗೈದು ಭರತ ಕುಳ್ಳಿರಲಿತ್ತಲು ||

ಕೋಳಾಹಳಧ್ವನಿಯ ಕೇಳು ಗುಹ ಚಿಂತೆಯಂ |

ತಾಳ ನಿಜಬಲಮೆಲ್ಲ ಮಂ ಮೊತ್ತಗೈದು ಮಗು |

ಳಾಳೋಚನಂಗೈವನೀ ಮಹಾಸೇನೆ ಯೇಂಕಾರಣದೊಳ್ಳೈದಿತೆನುತ || (34)

ತೋರಾಯಬಲಮಿಲ್ಲಿ ಗೈತಪ್ಪದಿಂದಿದೇಂ |

ಕಾರಣವೊ ಮತ್ತಾರ ದೊರೆಯಿದಾರ್ಜುನಮೆಂದು |

ಹೀರಾಳಚಿಂತೆಯಿಂದ ನಿರಾಧಾಧಿಪತಿ ತನ್ನ ಜನ ವೆರದು ನೋಡುತೀರಲು ||

ತೋರಲಾಕ್ಷಣ ಕೋವಿದಾರಕೇತನ ರಿಪ್ರವಿ |

ದಾರಣೋದ್ಭೂತಸತ್ಯದಿಂದ ಕಾಣುತ ಗುಹನು |

ದಾರಕಶ್ಚೆಯೊಳಖಿಲಬಾಂಧವರನ್ನೆಲ್ಲರಂ ಕರೆದು ಸೂಚಿಸಿದನೊಡು || (35)

ದುರುಳತನದಿಂದ ರಾಮನಂ ಪಿಪಿದೆಡೆಗಿಟ್ಟು |

ದೊರೆತನವನಾಕ್ರಮಿಸಿ ನಿಷ್ಕಂಟಕಂ ಗೈವ |

ಪರಿಯ ತನ್ನೊಳ್ ತಿಳಿದು ನೆರಹು ಬಲಮಂ ಜವದೊಳ್ಳೈ ರಘುನಂದನನನು ||

ಸೆಲೆವಿಡಿದುಕೊಂಡೊಯ್ಯ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಬಂದ |

ಪರಿಯಾಗಿ ತೋರುತಿದೆ ರಾಮನೆ ಸಹಾಯಮೆಂ |

ದರಿತೆಮ್ಮ ತಂದಿಡುವನೀ ಭರತನತಿಕೊರ ಕೃಪಣ ಕುಲಭೃತಕನಲೆ || (36)

ಅರಸುತನವಂ ಬಿಟ್ಟು ಮುನಿವೃತ್ತಿಗಳವಟ್ಟು |

ವರವಿಪಿನದೊಳಗಿರ್ಪರಿದ ನೋಡಿ ತಾಳದೆಲೆ |

ಹುರಿಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ಭರತ ನಿಜಬಲಗೂಡಿ ನದಿಯನುತ್ತರಿಸದಲತೆ ||

ಕರಚಾವುಗಳ ಪಿಡಿದು ಕರದೊತ್ತನಾಶ್ಚಿಸಿ |

ಪರಿಪರಿಯುವೆಯಗಳನೆಗಿ ಬಲಮಂ ಮುಂದು |

ಸೆರೆವಿಡಿದುವೇಳ್ಳು ಭರತನನಂದು ನಿಜಬಲಕೆ ನೇಮಿಸುತ ಮುಗುಳೊಂದನು || (37)

ಇನುಮಿತ್ರಬಾಂಧವಂ ಪರಿಯಗುರುದೇವತಾ |

ತ್ಯನುರಾಮನೆಮಗೆ ಮತ್ತಾತಗೋಸುಗವೆಮ್ಮ |

ತನುಧನಪ್ರಾಣಂಗಳೊಪ್ಪಿಸಿ ನಿಶ್ಚೆಯಿಂದಿರ್ಪದೇ ನನ್ನಿ ಯನುತ ||

ಮನವೊಲಿದು ಬಾಂಧವರೊಳ್ಳೊರೆದು ಮತ್ತಾತನೆಡೆ |

ಗನುವಿಂದ ತೋರ್ಪನಾಗೈದಿ ತದ್ವೃತ್ತಾಂತ |

ವನು ತಿಳಿದು ಬಹೆನುತ ಮಧುಮಜ್ಜ ಪಾಂಸಗಳಗಳಿಸಿದಂ ಕಪ್ಪಕನುತ || (38)

ಕಪ್ಪಮಂ ಪಿಡಿದು ನೂರ್ವರ್ ವೆರೆದು ಸಮುಖ್ಯು |
 ತಪ್ಪ ಗುಹನಂ ದೂರದೊಳ್ ಕಂಠ ಭರತ ಹಿತ |
 ಮಪ್ಪ ಮಂತ್ರಿಗಳೊಡನೆ ಸೂಚಿಸಿದ ನಿವನಣ್ಣ ಗಾಪ್ತನೈತರಾವನಿತು ||
 ಕಪ್ಪದಾಪೃತ್ನಾಂತಮೆಲ್ಲಮಂ ಬೇಳ್ವೆನೆನು |
 ತಿಪ್ಪನ್ನ ಕರವಿಡಿದು ಬಂದು ಕಾಣಿಕೆಗೊಟ್ಟು |
 ರಪ್ಪಿನಿಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕುಳ್ಳುರಿಸಿ ಕೆಳವಂ ಕೇಳಿದಂ ಭರತ ನೊಲಿಸು ||

(39)

ಕರವಿಡಿದು ಕುಳ್ಳುರಿಸಿ ಯಾವಚರಿಸುತಿಕ ಭರತ |
 ನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮಂತಂ ನುಡಿದ ದೇವನಿವ |
 ಪರಮಪ್ರೀತಂ ರಾಮಚಂದ್ರಮನಿಗಿವ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯಗಧಿಕಮಪ್ಪಿ ||
 ವರಧನುಷ್ಪಾಣಿಗಳನ್ನೇಕಮಿಹರೀ ವಿಪಿನ |
 ಚರರಲ್ಲ ದಾಸರೆನಿಸಿರ್ಪರೀಗುಹನಿಗೆಂ |
 ದೊರೆವನಿತರೊಳಗೆದ್ದು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ನಿಜಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕಬರ ನುಡಿವಂ ||

ದೇವ ದಯದಿಂದೆಮ್ಮ ನಿಲಯಾಕೃತಂದುದಿದು |

[(40)]

ಪಾವನಿತವಾದುದಖಲಾವನಿ ಮದೀಯಕುಲ |
 ಪಾವನಕ ಪಾವನಮನಿಸ್ಪಂತೆ ಕೃತಪುಣ್ಯಫಲಮಿಂದು ಫಲಿಸಿದಂತೆ ||
 ಭಾವನೆಯಾನಾಂತದೆನ್ನಯ ಚಿತ್ತದಧಿಪನಂ |
 ಭಾವನೆಯಾಕೃತೊಂಡು ಪೂರವುದೊಂದೆರಗುತಂ |

ಕೋವಿದಂ ಒನ್ನವಿಸೆ ನೆನುನುತಲಿಂತೆಂದ ಭರತನತಿವಿನಯದ ||

(41)

ಬಲಸಹಿತವೆನಗೆ ಭೋದನಗೈಸಲಿಚ್ಛುಬೆ |
 ಯಲಘಮತಿ ರಾಮ ನಿನ್ನಿಂ ಪೂಜೆಗೊಡೈದಿ |
 ಲಲಿತದಿಂ ಚಿತ್ರಕೇಟಕೆ ನಡೆದನೆನ್ನುವಿ ವೃತ್ತಂ ನುಮಂತನಿಂದೆ ||
 ಪಲಬಗೆಯೊಳಂ ಕೇಳ ತುಷ್ಟರಾದೆವು ವಿಪಿನ |
 ದೊಲವರಿತು ಸೇನೆಯಾಂ ಭಾಗೀರಥಿಯ ಕಳೆವ |
 ಪೊಲಬ ತೋರುವುದೆನಲ್ ನೆನುನುಗುತ ಕೈಮಗಿವುತಿಂತೆಂದ ಕಬರ ಮೊದಿದು ||

[(42)]

ನೆರೆದಿದಿಕೊನೇನೆ ಗಣಿಸಲ್ ಬಾರದಂದದಿಂ |

ಕರಿಹಯರಥಂಗಳಿಂದಮಿತಭೀಷಣಮೆನಿಸಿ |

ಪರಿಪರಿಯಸನ್ನಾಹದಿಂ ದೇವರೈತಂದ ಬಗೆಯೆನ್ನ ಮನಕೆ ಭಯಮಂ ||

ಕರೆವುತಿದೆ ಮತ್ತೇನುಸಾರಯ ಭವದೀಯ ಸುಖ |

ಕರೆಚಿತ್ತ ನೆನದಿಹುದೊ ನಾಂ ತಿಳಿಯೆನೆಂದು ಗುಹ |

ನೊರೆಯೆ ಭರತಂ ಕೇಳ ಮೃದುಮಧುರವಾಣಿಯಿಂ ಮಾತೃತಗಿಂತೆಂದನು ||

(43)

ಕಲುವಹೃದಯರ ನೋಡಿ ಕಂಠಿಸುವ ಮಾಳ್ಕೆಯಿಂ |

ದಾಲಿವ ಬೆಸನೆನ್ನಮನ ಕಂಡಿಹುದು ಸತ್ಯಸಂ |

ಕಲಿತಭಾರ್ಯಾನುಸಾರ್ವ ನಿಪಾದಾಧಿಪತಿ ಕೇಳ ಬೊಪ್ಪನಿಂದಧಿಕಮೆನುತ ||

ಕುಲಪರಂಪರೆಯ ಸಚ್ಚರಿತಗಳ ನೆನೆದು ರಘು |

ತಿಲಕನಂ ಕರೆತರಲೈದುವೆಂ ಸತ್ಯದಿಂ |

ಚಲಿಸದೆನ್ನಯ ಮನಂ ಗುರುವಿನಂಪ್ರಿಗಳಾಣೆ ಧರ್ಮಮಂ ಮೋಕ್ಷನಿನ್ನ ||

(44)

ಎನುತನಿರ್ಮತ್ಸರದೊಳೊರೆದ ಭರತನ ಚಿತ್ತ ।

ದನುವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಗುಹಂ ಸಂತೋಷಮಯನೆನಿಸಿ ।

ಜನನಾಥ ನೀಂ ಧನ್ಯ ಮಾನ್ಯನೀ ಜಗತಿಯೊಳು ಪಾಸಪಿಯನಿಡಲವ್ವದೆ ॥

ತನಗೆ ತಾನೈತಂದ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ಕಾ ।

ಸನಕೈದಿಡಣ್ಣ ಸಂ ಕರೆತರುವೈ ತಂದೆ ।

ವನವಸಬ ಕಶಿಯರ್ಪತನಕ ನಿನ್ನಯ ಕೀರ್ತಿ ಬೆಳಗಿತಲೆ ಮೂಲೋಕದಿ ॥

(45)

ಚಿತ್ತನಿರ್ಮಲತೆ ಸಾಧಾತ್ಮ್ಯ ಕಮೆ ದಮೆ ಹ್ಲಾಂತಿ ।

ಯಾತ್ಮಮದ ಮತಿಗೆ ನೀನೇ ನಿಲಯಮಾಪ್ತಿ ಮಗು ।

ಳ್ಳಾತ್ಮಮರು ನಿನ್ನಿಂದಲಾರಂಜು ಮೂಜಗದೊಳರಸ ನೈವಕಾಲರತ್ನವೆ ॥

ಬತ್ತರಿಸಲೆನಗಳುವೆ ಭವದೀಯಗುಣವ ಕರ ।

ಣೋತ್ತಮನಚರಣದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಸುಕೃತ ।

ವೆತ್ತೆ ನೆನುತಾಗಲಾನಂದಮಯನಾಗುತ್ತ ನುತಿಸಿದಂ ಪರಿಪರಿಯೊಳು ॥

(46)

ನಾವಿಕೋತ್ತಮಭರತೇ ಪರಿಯ ಸಲಾಪ ।

ಭಾವನೆಯೊಳುರಾವ ವಾರ್ತೆಯನು ತ್ವರಕೈದಿ ।

ಶೀವಿಯೆಂದುಸಿರಿ ಒಹೆನೆನುತ ರವಿ ಪಡುಗಡಲೊಳುಯೆ ಸಂಧ್ಯಾದಿಗಳನು ॥

ಸಾವಧಾನದಿ ವಿರಚಿಸಿ ಕತಾಘ್ನ ಸಹಿತ ನಿಜ ।

ದೇವತಾರಾಧನಂಗೈದು ಪವಡಿಸಲೈದಿ ।

ಶ್ರೀವಘೋರಮಣ ಶ್ರೀರಾಮಪುರಂದರಿಯುಂ ಧ್ಯಾನಿಸಿದ ಭರತ ಮುದದಿ ॥

(47)

॥ ಸಂಧಿ 26 ಪದ 1168 ॥

ಇಪ್ಪತ್ತೆಳನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ ॥ ಕೃಂಗಿವೇರಪುರಾಧಿನಾಥನು ಪಚರಣೆಗಳೆ ।

ಭಂಗುರ ಸ್ನೇಹನಿಂದಿರುಳುರ್ದು ಬ್ರಹ್ಮಖುಷಿ ।

ಪುಂಗವಭರದವ್ಯಜರಾತ್ರಮಕ್ಕೈತಂದ ನಿಜಕೇನೆಸಹಿತ ಭರತಂ ॥

ಕೇಳದ್ರಿಜಾತೆ ರಘುವೀರನಂಭಿಯ ನೆನೆದು ।

ತಾಳುದುರುಚಿಂತೆಯಿಂ ತನು ಬೆಮರಿ ಬೆಂಡಾಗು ।

ತಾಳೋಜಲಂಗೈದನುತ್ಸಮೋತ್ತಮಗುಣಕದಂಬಕಗಳಂ ನೆನೆವುತೆ ॥

ಬೂಳಮಾತಾಕೃತ್ಯ ಕುಲದ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಂ ।

ಜಾಳುಗೊಳಿಸಿದುದೇನೆ ಬೇಳ್ಳುದೇನೆಳಲಾತಿರೆ ।

ಕೇಳು ಮೈದುತರನುಡಿಗಳು ಗುಹನುಪಚುಸುತಂತೆಂದ ವಿನಯದಿಂದ ॥

(1)

ಸೂತನೊಡವೆರೆದು ಸೀತಾತ್ಯತೀಯಂ ರಾಮ ।

ನೀತಾಣಕೈತಂದರಾಂ ಬಂದು ವಂದಿಸುತ ।

ಪೂತಮಾಂಸಾದಿಗಳ ಕರವಿಡಿದು ಧನಧಾನ್ಯಸಿರಿರಾಜ್ಯತನುಗಳನ್ನಾ ॥

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸಿ ಪಿತುರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ವನ ।

ವ್ರಾತಂಗಳೊಚ್ಚರಿಸ ವೇಳ್ಳುಬಿವು ನಮ್ಮಟವೆ ।

ನೀತಮಾನಿಸಲ್ ನಿಸಿಯ ನೊಂದುನೆಲೆಯಂ ತೋರ್ಪುದೆನುತಲಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದರು ॥

(2)

ಗುರು ದೈವ ಪ್ರಾಣ ಸಖ ದೊರೆ ಯನಗೆ ರಘುವೀರ ।

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ಶರೀರವನಿತ್ತು ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।

ವೆರದವೆನಿನ್ನುತ್ತಾವ ಪರಿಯಿಂದಲುಪಚರಿಸೆ ತ್ಯಾಜ್ಯಕೊಡಂಬಡದೆ ಬಲವಾ ॥

ಕರದಿಂದ ಪ್ರಾಕನಂಗೆಯ್ದುದುದಿಂಗುದಿಯ ।

ತರುನಿಳಲೊಳೆಳೆದಭರ ಪಾಸಿಕಯ ಮಧ್ಯದೊಳು ।

ಧರಣಿಜಾತಸಮೇತ ಮಂಡಿಸಿದರೇನೆಂಬೆನಚ್ಚರಿಯ ಬಿನ್ನಣವನು ॥

(3)

ದೂರದೊಳ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಶರಚಾಪಗಳ ಪಿಡಿದು ।

ದಾರಭಕ್ತಿಯೊಳು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದಲಿರೆ ಕಂಡೆ ।

ಪಾರಚಿಂತೆಯೊಳಾನು ಪೊರೆಗೈದಿ ಪ್ರೀತಿಯಿಂಮಾಜ್ಜನುತಂತೆಂದನು ॥

ವೀರಧರಣೀಧರೋಚಿತ ದಿವ್ಯಶಯ್ಯಗಳ ।

ತೋರಭೂಷಣ ವಕ್ಯಪಲಗಳಂಗೀಕರಿಸೆ ।

ದಾರಣ್ಯವಾಸಿಗಳ ಪರಿಯನನುಕರಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನೇನೆಚೆನು ॥

(4)

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಂ ತಂದ ವಸ್ತುಗಳನಿಂತಾಗೆ ।

ಜಾತುಚಿತ ಸುಕೃತಕರಮಲ್ಲ ಮಾಡುದು ಪ್ರಿಯಾದಿ ।

ತಾತ ಮತ್ತಿವನಲ್ಲ ಕೈಕೊಂಡು ಮೃದಾತಲ್ಪದೊಳು ಸುಖದಿ ನಿದ್ರಿಸುವುದು ॥

ಜ್ಞಾತಿಜನರೊಡವೆರದು ಜಾಗ್ರತೆಯೊಳುಹ ನಾನು ।

ಈತಾಣದಿರವೆನಗೆ ತಿಳಿದವುದು ಭಯಮಿಲ್ಲ ।

ದೇತಕಾಲಸ್ಯಗೈದವೆಯನುತಲಾನೊರೆಯೆ ಸಾಮಿತ್ರಿ ನಗುತೆಂದನು ॥

(5)

ನಿಲದೊಳಗೆ ಪಾಮರರು ಕೇಳುತಿಹಗಾಡೆಯಂ ।

ತಲೆಯುಳುದು ಮೊಳಕಾಲ ಪೂಜಿಸುವರೇತೆಂಬ ।

ಪೊಲಬ ನೀನನುಕರಿಸೆ ರಘುವೀರ ಕಷ್ಟದೊಳಗಿಹನೀನು ಸುಖವುದೆನುತ ॥

ಉಲವೆ ಯಚ್ಚರಿಯಲ್ಲೆ ಜೀವಮುಳ್ಳೊಡೆ ದೇಹ ।

ಲಲಿತರಮೃದಿ ತೋರ್ಪುದಲ್ಲ ದಿರೆ ಲೋಕಂಗೆ ।

ಜೆಜುವೆನಿಸಿ ತೋರ್ಪುದೆ ಪೂರ್ವಜನ ಸುಖವೆಮಗೆ ಸುಖಮಲ್ಲ ದಿತರಮಾಂಟಿ ॥

ಧರಣಿಜಾತ ಸಮೇತ ತ್ರೈಲೋಕ್ಯನಾಯಕಂ ।

[(6)

ಧರೆಯಪಾಲಿಕೆಯೊಳುರಲದ ನೋಡುತಾನೆಂತು ।

ಪರಿಯಂಕಶಯನಮಂ ಗೈದ್ದು ನಿದ್ರಿಸೆ ನಾವವಸ್ತುಗಳ ನೋಡಿ ನಲಿವೆ ॥

ಇರವೇತಕನ್ನ ಶಾರೀರದೊಳಗೆಂದು ಸಂ ।

ಭರಿತಭಕ್ತಿಯೊಳು ಸಂಕಟಗೊಳುವುದಾಂ ಕಂಡು ।

ವೆರಸಾಂ ಜ್ಞಾತಿಗಳ್ಳಹ ರಾತ್ರಿ ಜಾಗ್ರತೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತ ಮನದಿ ॥

(7)

ಅರಾವತ್ತಸಾಸಿಂಹಂಗಳೊಳ್ ತಪವರ್ದು ।

ತರಳನೆನುತಲಿ ಪರಮಪುರುಷನಂ ಬಿತ್ತುಸಂ ।

ಭಂತಹರ್ಷವನುಂಬ ಸಮಯದಿ ದುರವಸ್ಥೆ ಘಟಿಸಲರಸೆಂತಿರುವನು ॥

ಅರಸನಾಯಾಸಮಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯೆಯಂ ।

ತಿರುಷಳು ಸುಮಿತ್ರ ದುರ್ದೆಸೆ ಕುಲಕ ಬಂದಡೆಸಿ ।

ತರರೆ ವಿಧಿಕ್ಯತಮೆಂದು ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಮರುಗಿದಂ ನೆನೆನೆನಿದು ಕಾಯಾದಿರವ ॥ (8)

ಅಂದಿನಿರಾಳನ ಬಗೆಯದೊರೆಯಲಳವಪ್ಪು |

ದಂದು ಗುಹ ನುಡಿಯಲಾವಾತನಾಲಿಸಿ ಭರತ |

ಕಂದಿದಾನುದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ನೆಲೆಸುವನೆ ಶ್ರೀರಾಮನಾ ನಿಶಯೊಳು ||

ಜೂದು ಮಲಗಿದುದೆಲ್ಲಿ ಭೋಜನಮದೇಂಗೆಯ್ದ |

ನಿಂದುಮುಖ ಸೀತೆ ಮತ್ತಾವವಸ್ಥೆಯೊಳಿದರ್ |

ಳೊಂದನುಳಯದೆ ವೇಳ್ಯಾದೆನೆ ದಾಕರಫಿಗಾತ ಬಿತ್ತರದೊಳಂ ವೇಳ್ವನು || (9)

ಪರಿಪರಿಯ ಫಲಪಕ್ವಫಲಗಳಂ ತಂದಿಟ್ಟು |

ರರೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸದದಂ ಜಲಸಾನದಿಂದ ಬಂ |

ಭಾರದ ಸುಚಾಪ್ಯಯಿಯಂ ಕಂಗೊಳುನುಮಿಗುದೀಭೂರಾಹದ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ||

ಪರಪಿ ತೃಣಮಂ ಸೀತೆವೆರಸಿ ಪವಡಿಸಿದ ಮ |

ತು ರಾಚಾಪಕೃತನೆನಿಸಿ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾಗತಿದರ್ |

ರರಿತಾನು ವಿಪಿನಜರರೊಡವೆಂದು ಕಾಯ್ದುರ್ವ ಮತ್ತೊಂದುತಾಣದಲ್ಲಿ || (10)

ಎನುತ ಗುಹನೀಪಯ ಬಿತ್ತರಿಸೆ ಕೇಳುತ್ತ |

ಜನನಾಥತನಯ ಲಾ ಎಂವಳಲಿ ಧಗಗೊರಗಿ |

ಘನರವದೊಳಳುತಿರಲ್ ಕತ್ರಾಘ್ನಬಂವಪ್ಪಿ ನೆನೆಮಂ ಪ್ರಳಾಪಿಸುತ್ತಿಗೆ ||

ತನಯರವಂ ಕಂಡು ಕೌಸಲ್ಯ ಬಂದು ಮ |

ತ್ತನುವ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಪ್ಪಿ ಕಂಬಳಿಗಳಡುತಿರಲ್ |

ಅನಿತೊಳ್ ಸಾಮಿತ್ರಿಜನನಿಮುಖ್ಯಸ್ತ್ರೋರಳಲಿದುದನೇನೆಂಬನು || (11)

ಆದುದಮೃತಮಂದಿರಾಳು ನೋಳ್ವುದಕಂಜಿ |

ಪೋದನತಿರೊರಕಂದಾ ಗುಹಂ ಭರತಮಂ |

ತಾಪವರ್ ತಮತಮ್ಯ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪಮಂ ತಂಪಿಸುವರಂ ಕಾಣಿದೆ ||

ಬಾಧೆಗೊಂಡು ವೇಳ್ಯರಳವಲ್ಲ ಮನಿತೊಳ್ |

ಹೋದೀಯ್ಯತಾಮನಂ ಪರಮದುಃಖಂಪೋಗೆ |

ಮೂದೇವನಯ ಮೂಡವೆಟ್ಟುದುಮುನ್ನೆಡು ನೋಡಿದಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ || (12)

ಅಳುತ್ತಳಲಿ ಬಳಲಿ ಭೂಮಿಾತಳದೊಳೊರಗರಲ್ |

ಜಳಗನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತನೆಚ್ಚ ತು ಕಜ್ಜಮಂ |

ತಿಳಿದು ಕತ್ರಾಘ್ನನಂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಗೊಳಿಸಿದಂ ಪಯಣಸನ್ನಾಹಕನುತ ||

ಕೆಳೆಯರಂ ನೋಡುವೊಡೆ ಗುಹ ನನಿತರೊಳ್ ಬರುತ |

ಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ವಂದಿಸಿ ಭರತ |

ನೆಳದಳರಕರಗಳಂದೆತ್ತಿ ಗುಹನೊಡನೆಂದನುತಲಾಕುವೋಹದಿಂದ || (13)

ನಿಸೆಯೊಂದು ಯುಗಮಾಡುವಯ್ಯ ನಿನ್ನಿಂದಾವು |

ಪೊಸತಾದ ಸುಖವ ಸುಗ್ಗಿಯನುಂಡೆನಾದುದಾ |

ವಕದಿಂದಲೀನದಿಯ ದಾಂಟಿಸಲ್ವೊಕ್ಕುನುತಲಾಹಿಪಿಸಲ್ವ ಗುಹನು ||

ಸಸಿವೈದಿ ನಿಜಬಂಧುವರ್ಗಮಂ ನೆರಬಿ ಘನ |

ದೊಸಕದಿಂ ಪಂಚಕತನಾವೆಗಳ ಸಂಗಡಿಸಿ |

ಪೊಸಕರೀರಗಳಲಂಕೃತಮಾದ ಸ್ವಸಿ ಕವ ತಾಂ ಪಿಡಿದು ಬಂದನೊಲಿದು || (14)

ತ್ಸುರಿತದಿಂದೈತಂದು ಬಿನ್ನವಿಸೆ ಕತ್ತುನ್ನು ।

ವೆರಸಿ ಭರತಂ ಸ್ವಸ್ತಿ ಕಾರೋಹಣಂಗಳೈಯ್ಯಾ ।

ಹರುಷದಿಂದಂತಕಿವುರಾಂಗೆನೆಯಾಗಲಿ ರಾಂ ನಾವಂಗಳೋಳ್ ಕುಳ್ಳಿರೆ ॥

ತರಣಿಯಂ ಯಾಯಾಜಾಕಾದಿಗಳ್ ಕೃತುವಿಹನಂ ।

ಪೋಯೋದಾರೋಹಣಂ ಗೈಯಲುಭದಿದರ್ ।

ದೊರೆದೊರೆಗಳಂತಂತೆ ತಟನೀತರಣಗತಿಯ ನೆನೆದು ತೆರಳುತ್ತಲಿರಲು ॥

(15)

ಕೆಲರು ಕೆಂಗಳನೆರೆ ಕೆಲರೈಗಳನೆರೆ ।

ಕೆಲರು ತೆಪ್ಪಗಳಡರಿ ಕೆಲರು ಭಟಗಳ ತೊಡರಿ ।

ಪಲಬಗೆಯಾಬೆಯಗಳ ಲಾತರಂಗಿಣಿಯನುತ್ತರಿಸೆ ಮನಬಂದತೆರದಿ ॥

ಕೆಲರು ಬಾಹುಗಳಂದೆ ಕೆಲರು ನಾವೆಗಳಂದೆ ।

ತೊಲಗುವುದನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ಭರತನಾಗಂಗೆಯಾಂ ।

ಸುಲಭದಿದಾಂಟಿ ತಟಮಂ ಸಾರ್ಧ ಕುಳ್ಳಿದರ್ನಜ್ಜಯಾ ನಿಟ್ಟಿಸುತೆ ॥

(16)

ಎಲ್ಲರು ಸುಖೀಜ್ಞೆಯಂ ದಾಂಟಿ ಬಂದು ಪ್ರಯಾಣ ।

ದಲ್ಲ ತಮ್ಮಸಾ ನಡೆದೆಯೆಡೆಯಲಳುಪದ ।

ಕೆಲ್ಲರಂ ಸಂತೈಸುತಲೆನಿಮಿಪನಿಲ್ಲ ಪೂದೆಂದೊಡು ಭರತ ಮುದದಿ ॥

ಬಲ್ಲಹರ ಪಣೆವಣಿ ಪೆವೈಯರಂದೊಡಗೊಂಡು ।

ಜಿಲ್ಲಂ ಭರದ್ವಾಜರಾಜಮವ ಸಾರಲೈ ।

ಮೆಲ್ಲ ನಾಮಾನಿವರನ ಭತ್ತೈತಂದರುಪಲಾಗ ಮನದಿರವನಂದು ॥

(17)

ಭರತನೊಡನೈತವ್ವ ಸರಸಿಜಾಸನತನಯ ।

ನಿರವ ನೊಡುತ್ತ ಭರದ್ವಾಜ ನಿರಿದಿದ್ದು ।

ಜರಿಸುತಿರಲನಿಕರೊಳಗೊಳಗೈದಲಾ ಮಾನಿಯ ನೊಡಿ ಭರತಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ॥

ಚರಣಂಗಳಿಗೆ ನಮಿಸಲರಿತು ದಕರಥ ತನಯ ।

ರಿರವರಿತು ಪರಸಿ ಪರಮಾಘೋಷಪಚಾರಗಳ ।

ವಿರಚಿಸಿ ವಸಿದ್ವರಂ ಸಂತಸದೊಳುಲಿಂಗನಂಗಳೈ ಮಾನಿ ವಿನಯದಿ ॥

(18)

ಕರದೊಯ್ಯ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ವಿನಯದಿಂದುವಚರಿಸಿ ।

ಪುರದುರ್ಗಪುತ್ರಮಿತ್ರಾದಿಕಾಶಲಂಗಳಂ ।

ಹರುಷದಿಂ ಕೇಳಲಾ ಮಾನಿವರಗೆ ಭರತನಿಂತೆಂದ ಕರಗಳನು ಮಾಗಿದು ॥

ಚರಣಬುದಿಂದಬಲರಾರೋಗ್ಯ ಭಾಗ್ಯದಿಂ ।

ದಿರುವರೈಸಲೆ ಭವದ್ವನವೃತ್ತ ಶಿಷ್ಯರಾಂ ॥

ವರತಪೋಗ್ನಗಳೆಲ್ಲ ಕುಶಲವೆ ನಿರೂಪಿಸುವುದೆನುತ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದನು ॥

(19)

ನುಡಿಯನಾಲಿಸಿ ಭರದ್ವಾಜ ಸಂಪ್ರಿಯದಿಂದ ।

ಲೊಡವೆರೆದು ವೇಳುವ ಮಹಾರಾಜ ಭವದೀಯಾ ।

ದೃಢಪರಾಕ್ರಮದಿಂದಲಬಲೋಕಂ ಸೌಖ್ಯದಿಂದಿವೃದ್ಧಿಸೆ ಮುದದಿ ॥

ಪೊಡವಿಸತಿಯೊಲಿದಿತ್ತ ರಾಜ್ಯಮಂ ಬಿಟ್ಟು ವೇ ।

ರಡವಿಗೈತಂದುದೇಂ ಕಾರಣಂ ರಾಘವನು ।

ತುಡುಕೆ ನಿಮ್ಮಂಕಕದ ಭೋಗಾಭಿಲಾಷೆಗೇಂ ಮನಮೊಡಂ ಬಿಟ್ಟುಪ್ಪದೊ ॥

(20)

ಎನುತ ವಿವ್ರೇಂದ್ರ ಮೊದಲಿಸಲಾಗಲ್ ಭರತ ।

ಜನಿತಾನುತಾಪದಿಂ ಕಂಬನಿಗಳಡುತ ಪದ ।

ವನಜಂಗಳಗೆ ನಮಿಸುತಾರ್ತಿಯಿಂ ಬಿನ್ನವಂಗೈದನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ॥

ಜನನಿಯೆಸಗಿದಕಾರ್ಯವೆಳ್ಳನಿತನಾದೊಡಂ ।

ಎನಗರಿಕೆಯಾಂಬಾಗೆ ನಿರಯಭಾಜನವೈ ।

ನೆನೆವುದಂ ಭವದೀಯಚಿತ್ತಮೇನರಿಯುದದೆ ಬಿನ್ನವಿಸಲಾಂ ಕಕ್ಷನೆ ॥

(21)

ಪಿತನಿಂದ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾದ ರಾಜ್ಯದ ಸಿರಿಯ ।

ವಿತತಭಕ್ತಿಯೊಳು ರಾಮನ ಪಾದಪದ್ಮಕಂ ।

ಪೊತೆಗೈದುಬಿನ್ನವಿಸಿ ಕರತಂದು ಗದ್ದುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬಳಿಕ ॥

ಕೃತಕೃತ್ಯನಹನೆಂದು ಕುಳಬುದ್ಧಿಯ ತಂದು ।

ಯತಿಪತಿಯೊಡಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂ ಬರೆ ಕಂಡು ।

ರತಿಯಿಂದಲಖಿ ಪ್ರಜೆ ಪೆನಾರಮಂ ಕೊಂಡು ಬರಲಾಯ್ತದೊಂದು ದಂಡು ॥ (22)

ಇದು ಸತ್ಯಪಿಠ್ಯವೆಂಬುದನುಂ ಭವತ್ಸರ್ವ ।

ಹೃದಯಮೇನರಿಯುದದೆ ತಪಿಸಲೇತಕೆ ಜೇಯ ।

ಮುದದಿ ಪ್ರತ್ಯಯಾದ್ಯಪ್ಪಿಯಿಂತರಿತು ಕಲಪಿಯಾದೆನ್ನ ಧಿಕ್ಕಾರಗೈದು ॥

ಸದಯವೇಳ್ಳೆಂದು ಗದ್ದ ದವಾಣಿಯಿಂ ನುಡಿಯ ।

ಲುದುರುತಿರಲಕ್ಕಜಲ ವತಿದುಃಖದಿಂದಳ್ಳು ।

ಕಾದಿವುತಿರಲಾ ಭರತನಿರವ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೌನಿ ಜನನಾಥನಿಂತೆಂದನು ॥

(23)

ತಿಳಿದಿರ್ವನಾವು ಜ್ಞಾನದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ಪರಹೃದಯ ।

ದೊಳವೆಲ ಪಾದೊಡಂ ಲೋಕಕೇ ನಿರ್ಮಲತೆ ।

ತಿಳಿಯಲೆಂದಖಿಳವೃತ್ತಾಂತಮಂ ಬೆಸಗೊಂಡುದಲ್ಲ ದಘಮಂ ಕಂಕಿಸಿ ॥

ಪೊಳಪುದೊಲಿದುದಿಲ್ಲ ಶ್ರೀರಾಮನಂಭಿಯಾಗ ।

ನಳನಿಭಕ್ತನೆನುತಲಂದಿರ್ವ ತಿಳಿಯಲೀ ।

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಯಲಾರಂಭು ಪಾಸಟೆ ನಿಗಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಮಹಾಟಮಾಣಿಯ ॥ (24)

ಪರತರಾನಂದಮಯ ಭೂಭಾರವನ್ನಿಳುಹೆ ।

ಧರೆಯೊಳುದುಭವಿಸೆ ತತ್ಪರಿಚರರು ನೀವೆಲ್ಲ ।

ನರರೂಪವಾಂತು ಬಂದಿರ್ಪಿರಲ್ಲದೆ ಮಿಕ್ಕಮಾನವರಿಗಿಬುದ್ಧಿಯು ॥

ದೊರದಪ್ಪದೆ ದೊರದೊಡೆಯು ಧರ್ಮಮಂ ಮಾರದಲೆ ।

ನಿರಾಗೆಯಪ್ಪದೆ ಪರಮಪಾವನ ಪರಾತ್ಪರದ ।

ಪರಮಧಾಮದೊಳೇಕಮಪ್ಪದೇ ಭೂಪಾಲ ಕಾಲತಿಲಕ ತಿಳಿಯದಿಹುದೆ ॥

(25)

ಬಲ್ಲಿನೆಲ್ಲ ವಕ್ಲೇಶ ಗೊಳಲೇತ ಕಲ್ಲಮಂ ।

ಬಲ್ಲ ಹರೊಳಗ್ಗಲನೆ ಸಂತಾಪಮಂ ತ್ಯಜಿಸು ।

ತಿಲ್ಲಿರುಳು ಸುಖಮಿದುರ್ ಭಾಸ್ಕರೋದಯಮಾಗಲೈದವೇಳ್ಳೆಂದು ಮುನಿಪ ॥

ಸೊಲ್ಲಿಸಲ್ ಭರತ ಮಣಿದಿಂದ ರಘುವರನಿರ್ವ ।

ದಿಲ್ಲಿಗಾವೆಡೆಯನಿತುದೊರಮೆಂಬುದ ಮನಕೆ ।

ಮೆಲ್ಲನರಿ ಪಲ್ ಜವದಿ ಪೋಗಿ ವಂದನೆಗೈವ ಕಾತುರ ಮನಕ್ಕೊಂದನು ॥ (26)

ಚಿಂತಿಸಲದೇಕೆ ಭಕ್ತಗ್ರಾಣಿ ಮಹಾಕೈಲ |

ಮುಂತೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತಿದೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿಯಾ ವ |

ಸಂತಸಾಲಯದಂತೆ ರಘುವೀರನಲ್ಲಿ ಪರ್ವ ಸಂತೋಷದಿಂದ ತನ್ನ ||

ಕಾಂತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣಸಹಿತಮಾಕೈಲಸನಿಹ ಮೆಂ |

ದಾತು ಸಂತಸದಿನಾವಿತ್ತು ವನ್ಯಾಕಾರ |

ಮಂ ತಳೆದು ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಬೆಳಗೇ ಗಮಿಸಲ್ವೊಳ್ಳುಮೆನೆ ಭರತನಿಂತೆವನು || (27)

ಕಂಡೆ ಚರಣಗಳ ಸದ್ಯೋಪಚಾರದಿ ಹರ್ಷ |

ಗೊಂಡೆ ಸಲ್ಲಾಪದಿಂದಪರಿಮಿತಸುಖವ ಕೈ |

ಕೊಂಡೆ ಮುನಿತಲಕನಾಶ್ರಮಕ್ಕೆ ಕ್ರೋಧದ್ಯಯದೊಳಹುದೆನ್ನ ನೇನೆ ಬಳಕೆ ||

ಕುಂಡಲಹಯರಥವದಾತಿಗಳ ಬೇಗಲಿಡೆ |

ಗೊಂಡು ಬರಲಾಶ್ರಮದ ತರುಲತಾದಿಗಳನು |

ದ್ವಂಡವೆಳೆಯೆನಿವ್ವುದೆಂದರಿತು ಚರಣಭಯಕಳ್ಳ ನಾಂ ಬಂದೆ ಜೇಯ || (28)

ನೇನೆಯೊಂದೆಡೆಯಲಾನೊಂದೆಡೆಯಲರ್ಧರನು |

ಮಾನಂ ಸಮಾನೀಕರಣವು ಬಿಂಬದಂ |

ಮೋಣಿಯದಿಹುದೆ ದಯದಿಂದವ್ಯುತ್ಥೇಯ ಕೊಟ್ಟಿರಾಭಾರ್ತ ಒಲಸಹಿತಲಿ ||

ಸಾಸುವಂತನೆ ಪೊರೆಗೆ ಪೋದೆನೆನೆ ಮುನಿಪ ನಾ |

ಮಾನು ಹರ್ಷದಿನುಡಿದ ಸಬಲಕಾತಿಧ್ಯವ ಸು |

ಮಾನದಿಂ ಗೃಹಲಿಚ್ಛೈಸಿ ಒರ್ವೆಮೆಲ್ಲವಂ ಕರೆಸು ತವಕದೊಳೇ ದಿನಂ || (29)

ಪರಮಸತ್ಕಾರಮಂ ಕೈಗೊಂಡು ಸಂತಸಂ |

ಬೆರದು ಗಮಿಸಲ್ವೊಳ್ಳುಮೆಂದು ಮುನಿಪತಿ ನುಡಿಯ |

ಲರನೆ ಜೇಯ ಹಸಾದಮೆಂದೊಡೆಬಟ್ಟು ನಿಜಬಲವನೆಲ್ಲವ ಕರೆಸಲು ||

ಕರಧಿ ಮೇಲ್ವಂದಂತೆ ಬರೆಲಿತ್ತು ತಾಪಸಂ |

ಕರಚರಣಗಳ ತೊಳವುತಾಪವನಂಗಳೈದು |

ನಿರುತಾಗ್ನಿಹೋತ್ರಸುಂದಿರಕ್ಕೈದು ಹುತವಹನ ಬಲವಂದು ನಮಿಸಿ ಮುದದಿ || (30)

ಬ್ರಹ್ಮಿಯಲ್ಲಿ ಮಂಟಪದ ಕುಕುಟಾಣಿಯೆಂದೆನಿಸಿ |

ಕುಕುಟದಿ ಪದ್ಮಾಸನವ ಬಲಿದು ಮುದ್ರೆಯಿಂ |

ಶ್ವಸನನಂ ರೇಚಿಸುತ ತರಣಿಯಿಂದಗ್ನಿಯೊಳು ಕುಂಭಿಸಿದಸರೆನಿಮಿದಿ ||

ಪ್ರಸಮನಂಗಳೈದು ಸಂಪೂರ್ಣಕುಂಭಕದಿ ಮನ |

ಮನುಕದಂತದನೋಜಿಗೈದು ಕರಣಗಳಾಟ |

ದೆಸಕಮಿನಿತಿಲ್ಲದೊಹಾಪೋಹನೆನಿಸಿದ್ ನಿಶ್ಚಲತೆವಿಡಿದು || (31)

ನಡುನೆತ್ತಿಯೊಳು ಪೊಳೆಪಬಂಡತೇಜೋರಾಶಿ |

ಯೊಡವೆರೆದು ನಿದ್ರೆಯೆಚ್ಚ ರದೆರಡೆ ಪಂಗಿಲ |

ದೊಡನೊತ್ತನೆಯ ಸರಲೆಡಿದು ನಿಶ್ಚಲದೀಪಕಳಕಾನುಕಾರಿಯನಿಸು ||

ಮೃಡವಿಬ್ಬು ಮೈಧಾತ್ರರಂ ನೆಟ್ಟನಾನಂದ |

ಪೊಡೆಮಿರಾವುಪುರೇಶನನಿಸಿ ಭಂಗಗಳೆಲ್ಲದ |

ಕಡಲಂತೆ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿದ್ ಚಲಮಗ್ನಕಲಶದಂತೇವೇಳ್ವನು || (32)

(ಸಂಧಿ 27, ಪ 1199)

ಇವ್ವತ್ತೆಂಟನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮ ಋಷಿಯಸಗಿದೌತಣಾದಿಂದಲಖಲಬಲ |

ಬ್ರಹ್ಮ ಸುತ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರಾಂ ಸಂತಸದಿ |

ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕಾನುಭವಗೃಹಂತೆ ರಾತ್ರಿಯಾಂ ಕಳೆದು ಬೀಳ್ಕೊಂಡರೊಲಿದು ||

ಆಗ ಮೈತ್ರಾಧಿಪತಿ ಕರ್ಮಚಿತ್ತದಿ ಮಹಾ |

ಯೋಗೀಶನರೆನಿಮಿಷ ಚಿತ್ರವಾಧಿಯ ಸುಖೋ |

ದ್ರೋಣದಿಗದಿರಲಾದವಸ್ಥೆಯಾಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಬೇಳ್ವೆ ನಗರಾಟ್ಟನೂಜೆ ||

ಯೋಗಬಲದಿಂ ಚರಾಚರಕರತಲಾಮಲಕ |

ಮಾಗಿ ಕಂಗೊಳುನಲಾ ಮೌನಿವರ ಕರೆದೊಂದ |

ನಾಗ ನೇಮಿಸಿದ ನಚ್ಚರಿಯ ನಿನ್ನೇನೊಬೆನೊತುಟೊ ತಪೋಮಾಹಮೆಯಾಂ || (1)

ಬಲಗೊಂಡೆ ತ್ವಷ್ಟಾರ ವಿಶ್ವಕರ್ಮಂ ನಿನ್ನ |

ಬಲಸಹಿತ ಭರತನಿರಲಾವಾಸತಾಣವಾಂ |

ನಲವಿಂದ ಗೃದೀವುದೆನು ತೋದು ದಿಕ್ಪಾಲಮಾಖ್ಯರೊತನಿಂತೊಂದನು ||

ನಲದಾಣ್ಮಿ ಗಾತಿಥ್ಯಗೈಯಲಿಚ್ಛಿಸಿರಾವೆ |

ನಲಕಲ್ಲ ರೈತಂದು ಸಾಹಾಯ್ಯಮೆನಗವೇ |

ಳೊಲಿದೆನುತ ನಾವ್ತಿಸೆಯ ನದಿಗಳಿಗೆ ನೇಮಿಸಿದ ನೇವೇಳ್ವೆನಚ್ಚರಿಯನು || (2)

ನಳನಾಕ್ಷ ಭರತಗಾಂ ಭೋಜನಗೈಸೆ ಮನ |

ಮೆಳಸಿಹುದು ನೀವೆಲ್ಲ ರೈತಂದು ಕುಟಲಗಳ |

ಕಳೆದು ಸಮತೆಯೊಳಬಿಳುಪ್ರಾಣಿಗಳ ಸತ್ಕರಿಸತೋಸುಗಂ ಸುಲಭಮೆನಿಸಿ ||

ಸುಳದವುದು ಮೈರೆಯಮದ್ಯಪಾಯನರೂಪ |

ದಳದೆಂದು ಸೂಚಿಸುತಲಪ್ಸರೀಗಣದೇವ |

ಕಳೆಯಾಂತ ಗಾಂಧರ್ವ ಮೇನಕಾದಿಗಳ ಕಂಡರಿಪಿದಂ ಮುನಿತಲಕನು || (3)

ಹರುಷದಿಂ ಪ್ರಾಣಿ ಮೋಹಕರೂಪಮಾಂತ ಜನ |

ರಿರವ ಸಂತಸಗೊಳುವುದೆಂದು ನಂದನ |

. . . ಬನಂಗಳಿಗಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದ ಮಕುಟಾದ್ಯಲಂಕಾರವಸ್ತ್ರಾತಿಯ ||

ವರವಿಲಾಸಿನಿಯರಾದ್ಯಖಲರುಂ ಫಲವತ್ರ |

ನಿರವಿಗೈತಂದು ಮಾನುಷರ ಕರತುಟ್ಟಿಗೈ |

ದೊರನೆಂದು ಬೇಳು ಜಂದ್ರನ ನೋಡುತಂತೆರಿದನಾಮಾನಿವ ಸಂತಸದೊಳು || (4)

ನೋವು ವಡ್ರಸಗಳಂ ಸೃಜಿಸೆಲ್ಲ ಜೀವರಂ |

ಬ್ರೇಮಗೊಳುವಂದದಲಿ ಪರಿಪರಿಯಲೆಂದು ಸು |

ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಿಗಲ್ಲ ನೇಮಿಸಿದನರೆನಿಮಿಷ ಧ್ಯಾನಯೋಗದಲಿ ಕುಳಿತು ||

ಅಮಹಾಪುರುಷನಾವಾಪವಧದಿಂ ನೆನೆದು |

ಕಾಮಿಸಿದನಂತಾದುದಾಕ್ಷಣದೊಳಂ ತಪೋ |

ದ್ವಾಮತೆಯನೇಂ ಬೇಳ್ವೆ ಸಗ್ಗಕಿಮ್ತುಡಿಯಾದುದಾಶ್ರಮಂ ರಮ್ಯಕದೊಳು || (5)

ರತುನಮಯಭೂಮಿಯಾಯ್ತುದಯೋಜನದಗಲ |

ಮಿತುಲ ದಮಿತವಿಭವಾಸ್ವದಗಳೇಯಾವಾ |

ಯತನಂಗಳಾದುವಲ್ಲ ತನ್ನೆದ್ದದೊಳು ನೃಪನ ಮಂದಿರಮೆಸೆದುದು ||

ಸಿತಕಿರಣ ಬಿಂಬ ಚಾಂಬಿತ ಗೋಪುರಂಗಳ |

ಲ್ಲ ತುಳಕರುಮಾಡಂಗಳಗಣಿತ ವಿನೋದಗಳ |

ಜೊತೆಗೊಳುವ ಕಾನಾರಗಳು ತೋರ್ವವಾಹ್ನಣಕದೊತೊ ಮಹಿಮಾತಿಳಯವು ||

ರನ್ನದರಳಲೆಗಳಂ ನೋಡಿ ಪಿಕತತಿಯಾವಿವು |

[(6)

ವನ್ನೆಗಂ ಸುರನೀಲಕರುಮಾಡಮಂ ಕಂಡು |

ಜೆನ್ನಾಗಿ ನಟನೆಯಂ ಮಾಳ್ವಮಾಯೂರಕುಲ ಮುಕ್ತಾಪ್ರಭೆಯ ಕಾಣತಾ ||

ನನ್ನಿಯಿಂದಾಡುವ ಮರಾಳಗಳ ಪಚ್ಚೆಯಂ |

ದುನ್ನವಿತಕಳೆ ಬಲನೊಡುತ್ತ ಹರ್ಷವ ಕೋಕ |

ವನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಬೆರಗ ಬೀರಾತಿಹ ಕನಕಪುಷ್ಪಗಳ ತೋರ್ವವಲ್ಲಿ ||

(7)

ಸುರಪನರಮನೆಯೊ ಮೈಕವಣನೊ ಗಾರಮೋ |

ಹರಗೃಹಮೊ ಸರಸಿಜಾನನನ ಮಂದಿರಮೊ ಯಿದು |

ಹರಿಯ ನಿಲಯಮೊ ಸಿರಿಯ ಜನನಭೂಮಿಯೊ ಯನಲ್ತೋರುತತಿಳಯವಬೀರೆ ||

ಪರಬರಿಯ ಚಿತ್ರರಚನಾಕಮಗಳಂ ಸಿಲ್ವಿ |

ಗಂಗಸಾಧ್ಯಮೆನಲ್ಕೆ ನಿಜಕೈಯಾಳ್ಳನಿತ |

ಪರಮಮುಖ ಮೆಚ್ಚುವಂತಾ ವಿಕೃತರ್ಮ ತಾಂ ರಚಿಸಿದಂ ನಿಮಿಷದೊಳಗೆ || (8)

ಕೆಲವು ಪಾಯನ ಮಯದಿ ಕೆಲವು ಮೈರೇಯಮಯ |

ಕೆಲವುನವೋಪಮತ ಕೆಲವಿಹ್ನುರನಭರಿತ |

ಕೆಲವು ಪಾನಕ್ಷೀರ ಸ್ವಾದೋದಕದ ಮಯದಿನವಿಳಸುಲಭೋಪಮಿತದಿ ||

ಪಲವುನದಿಗಳ್ ಪ್ರಗನ್ನೆತೆವೆತ್ತು ಭೂಮಿಯೊಳ್ |

ಜಲಿಸುತಿರಲಾಗದಿ ಮೇಘಸಂದೋಹ ಬಂ |

ಮೊಲಿದು ಸುವೃಷ್ಟಿಯಂ ಸೂಸುತಿರಲೆಡೆಗೆಡೆಗೆ ಲೋಕಗರ್ಜ್ಜರಿಯೆನೆ ||

(9)

ನಂದನಂ ಜೈತ್ರರಥ ಕುರುರಮೃತದ ವೃಹ |

ಗೊಂದಣಗಳೈತಂದು ಗುಜ್ಜಿನಿಸುತಾ ನೆಲದಿ |

ಪೊಂದಿ ಮಾನಸಸುಲಭವಾಗಿ ಕಾಖಾಂತಗಳನು ಬಾರಿ ? ತಾಳ್ವ ಬಳಕ ||

ಸುಂದರಾಂಗನೆಯರಂ ಸುಲಲಿತದ ವಸ್ತ್ರಗಳ |

ಜೊಂದನಾದ್ಯಖಿಳಹಾರಂಗಳಂ ಪರಿಮಳಗ |

ಛಂದ ಕಂಗೊಳುವ ಕುಸುಮಂಗಳಂದಲ್ಲ ತೋರ್ವವಚ್ಚರಿಯ ಬಿಡದೆ || (10)

ದೇವತಾಂಗನೆಯರೈತಂದರೈ ಪದಿನಾರು |

ಸಾವಿರ ಕುಬೀರನರಮನೆಯಿಂದ ನಡೆತಂದ |

ರಾ ವಿಮಲನೀತ್ರಿಯಾರ್ ಪಲ ಬಗೆಯ ಭೂದಣಿಗಳಿಂದಲಂಕಾರವೆತ್ತು ||

ಶೀವಿಯಂ ನಾರದರ್ ತುಂಬಾರರ್ ಗಾಂಧರ್ವ |

ಕೋವಿದರ್ ಗುಂಪುಗೂಡಿ ಮಾನಿಯೆಡೆಗೆ ಒರಲಾಗ |

ದೇವದುಂದುಭಿಗಳ ವಾವೆಡೆಯೊಳೊಡರಿದವು ಕ್ರಾಂತಿಹಿತಮೆನಲ್ ವಿಭವದಿ ||

(11)

ಒಂದೆಡೆಯ ಮ್ಲಕೆಯ ತಂಪೆನೆಯ ಗಾನ ಮ |
 ತೊಂದೆಡೆಯ ಮುರಜಾನುಕಾರಿ ವಿಡುವತಾನ |
 ವೊಂದೆಡೆಯ ಶ್ರತಿ ಮಧುರ ಯತಿಲಯಾನಿವಿತಮಪ್ಪ ಗಾಂಧರ್ವಜನರ ಗಾನ ||
 ಒಂದೆಡೆಯ ಸುಪಿರಕಾಂಸಾಧ್ಯದಿ ಧ್ವನಿಗುಂಭನ ಮ |
 ದೊಂದೆಡೆಯ ಲಾಸ್ಯ ಒರ್ತನ ನೃತ್ಯ ವೈಭವದಿ |
 ಮೃಂದಾರಕರ ಲೋಕಕೆಂಪುಡಿಸಿ ತೋರಿದುದು ನಿಶ್ಚಿಸಲ್ ಬೆರಗಪ್ಪೊಲು || (12)

ಸಂತನವ ನೀಡುವ ವಸಂತ ಕೂಬರ ಜ |

ಯಂಕ ಕ್ಷಣದಾಕಾಂತ ಕಂತು ಮಂದಾನಿಲರ |

ಮಾಂತೆ ಕುಕುಕಿ ವಂಚಿಕೊಂಚೆಗಳ ಸಂದೇಶಗಳೊಡವೆರೆದು ನೋಡಕರನು ||

ಕೊಂತಿ ಚಿಂತಾಹರಣಗೈಯಾತೀರಲಾನಂದ

ಸಂತೆ ಮುಂಬರಿವುತಿರಲಖಿಲರು ನಿಲಿಂಪತೆಯ |

ನಾಂತು ತೋರಿದರಚ್ಚರಿಯಾನೇನ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ಮತ್ತೇಭವ್ಯದುಗತಿಯಳೆ || (13)

ಅನಿತರೊಳು ಭರತ ನಿಜಬಲವ ನಿಲಿಸುವೆನೆಂದು |

ಮನಬಂದು ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಬೆರಗಾಗಿ ದೇವತೆಗೆ |

ಳನು ಧರಗೆ ತಂದ ಮಾನಿಯೊಂದಮಂ ನೆನೆನೆನೆದು ವಿಸ್ಮಯನಿ ಪರಿವಾರಮಂ ||

ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ತಾಣಗೈದು ವಿಶ್ರಮಿಸೆಂದು |

ವಿನಯದಿಂ ಬೇಳು ಪಿಂಡಿರುಗೆ ಕಾಣ್ಬಿಟ್ಟುದರ |

ಮನೆ ಯೊಂದ್ರಲೋಕದಂತಾನಂದ ಕರಮಾಗಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಸಚಿವನೊಡನೆ || (14)

ಮುಂದೆನೆದುದಮರೇಂವು ನೋಲಗದೆ ಕಾಲೆಯಂ |

ತೊಂದು ಜಿಲ್ಲು ಹಜಾರಮದರ ಮಧ್ಯದಿ ದಿವ್ಯ |

ಮೊಂದೆನಿವ ಪಟ್ಟವಣೆ ಬೆಳ್ಳೊಡೆಯ ಚಾಮರಂ ಕಂಗೆಸೆಯಲಾಗ ಭರತಂ ||

ಚಂದದೀ ಗದ್ದುಗೆಯು ರಘುವರಗೆ ಯೋಗ್ಯಮಹು |

ದೆಂದು ವಂದಿಸಿ ಪಿಡಿಮ ಚಾಮರವ ಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ದೊಂದೆಡೆಯ ಕುಳ್ಳುರಲ್ ಮಂತ್ರಿ ಸೇನಾನಿಗಳ ಕುಳುತರೆಡಬದೊಳೊಲಿದು || (15)

ಮಂಡಿಸಲ್ ಭರತನುರನಿಮಿಷದೊಳು ಪ್ರಪ್ಪ ಕೋ |

ದಂಡಮದವಾರಣಗಳೆನೆ ದೇವತಾ ಸ್ತ್ರಿಯರ |

ತಂಡಮುದ್ದಂಡದಿಂದೈತಂದು ನಟನಾನುಗುಣಗಳ ಪರಪಲಗ |

ಖಂಡಶರ್ಕರೆಯ ರಸ ತುಳ್ಳುವಂದದಿ ಗಾನ |

ತಾಂಡವಂ ಪಸರಿಸಲು ಗಾಂಧರ್ವರಂಗಮುಂ |

ಕೊಂಡು ತುಂಬುರ ನಾರದಾದಿಗಳ್ ವೀಣೆಗಳ ಬಾಜಿಸಿದರಾನಂದದಿ || (16)

ಕೊಳಲು ನಾಸಿಕ ವೀಣೆ ಡಮರು ಡಿಂಡಿಮ ಡಕ್ಕ |

ತೊಳವ ಮದ್ದಳೆ ಕಂಬ ತಾಳ ನಾದಿವ ಗೆಜ್ಜೆ |

ಪೊಳುಕಾಂತ ನಾಗನರ ಮೂ ಗಳು ಮನಗೆ ದಿಕ್ಕಟಗಳ ||

ಕೊಳಲೊಂದೆ ನಿಮಿಷಕಂ ಲೋಕ ಕಬ್ಬೊಂದ |

ದೊಳು ಲೀನ ಮಾಯ್ಯಂಬು ರೀತಿಯಿಂ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ |

ಹಳಜದೆವೆ ಯಾಟಗಳ ಚಿತ್ರಪ್ರತ್ಯುಳಗಳಂತಿರ್ದರದನೇನೆಂಬೆನು || (17)

పరమాన్నకర్దమిత మృగేయ సంభరిత ।
 వేరద నదిగళ్ ముందే పరివృతిరలవందే ।
 పరిపరియ పశ్యథల రసదండ భంగదిం ముందేసేవేనిమిషది ॥
 వరదుశలంగళాభరణవచలీపనం ।
 పుమళ ప్రమౌఖనానవస్తృసందీరేక ।
 బర శంఠ బీరగాఢ భరతనా సంయమియ యోగదుత్సవవ శౌర్య ॥ (18)

ఎనికొ ముఖ్యంగళంబరగళాభరణంగ ।
 శీనికొ మగాధవందినకగాయకాశ్చరిం ।
 గేనికొ మృగేత్రతర బనతటాకాదిగళ శ్రేణీమయోగకరః ॥
 జనరాడిశంబరా సురలీలకదీలగేనుత ।
 మనితీందే నిమిషదీలళ భరతనిదిరలి మనసి ।
 నేనీదరిగే నీనీదుదేదేయలి శంభుపితుమిదీనోబేనక్షరీయను ॥ (19)

నోడిదరే వోలెనువలంకార రసకలిత ।
 గాడికాతియరమితరల్ల జనరుగళ ।
 నోడి మజ్జుచేదీనాగళాగళాని ప్లేదిసి దివ్యంబరగళ ॥
 జోడిల దాభాణగళానిచ్చి కరవిడిమ ।
 శోడే బేదియలి శంకరణిగ్మీనువరలి ।
 నోడినుతలివిజితవాసిపాదగళా ప్లేల్వాదేనతిశయవను ॥ (20)

కరిగళాపయోగ భోజన పశ్యసంతతిగ ।
 భారకబళభక్షణమనడవ్విదిగళగళాట ।
 బరమృష్టశ్రాన్యాది శకలప్రాణిగళావ్విమేనివ వస్త్రగళేలవ ॥
 పరర యాటిసదే నిందల్ల బేకాదాదం ।
 శరభాది తేగేదు సంతాప్తిగళాగళాదరేన ।
 నోరేవేనక్షరీయ తావనన సజ్జరీతం సంయమనానాతీయను ॥ (21)

ఎలి నోడిదరన్నపానాదిగళ సులభ ।
 మేలి నోడిదరబిలభాణాంబరయగళ ।
 ఎలి నోడిదరీష్టఫల మివ శృంగారనాయకాగుణసమదయం ॥
 ఇల మేందోందోంద బేడవర శాణ్ణేమం ।
 దలల్లి జనర మోదలిసాత్మేతక సురర ।
 బలలకర సంతయినదాదా జిత్రకరమేనలదీనోబేనక్షరీయను ॥ (22)

బిదియ పట్టణ పర్వదేరనోలపిఠ తాణ ।
 శుభరేణనీలి శుబీరన నగర వేలరుణగ ।
 రేదేయ? నాస్థాన పాతీయ పురం సగ్గిర పుటభేదనమదేంబోల ॥
 మదననాడంబోల బసంతనాలయ జగ ।
 స్మృదమివ గాంధర్వరాలయశ్శుభిక మేని ।
 జేదుర బేరిదుదాశ్రమస్థానవా మునియనుజ్ఞేయిందాక్షణదీల ॥ (23)

ತರುಲತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ರಾಮಾಕೃತಿಯನಾಂತು |
ಕರೆಕರೆದು ಮನದಿಬ್ಬಿಗಳನೀವುತೆಲ್ಲ ರಾಂ |
ಪರಿಪರಿಯ ಮೃದುನುಡಿಯುಲನ್ನಪಾನಾದಿಗಳು ವಸ್ತ್ರವಾಲಾಡಿದಿಗಳಲಿ ||
ಹರುಷಗೊಳಿಸುತ್ತಲಿರ್ಪರೇನೆಂಬೆವಾ ದಿನದಿ |
ನೆರದಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳ್ ಸ್ವರ್ಗಭೋಗವನುಂಡು |

ಬೆರಗಾದರೇನೋಂದ ನೆನೆಯದಾ ತಾವನು ಕತ್ತಿಯೊಂತ್ರಾಟೊ ಜಗದೊಳು || (24)

ಅಕಲಂಕನುಬದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸೂರೆಯಲಿ ಜನ |
ಪ್ರಕರಮಿರಾತಿರಲೊಂದು ನಿಮಿಷಮಾಗಲ್ ನಿಶಿಯಾ |
ಪ್ರಕಟವಾಯ್ತಿನಬಿಂಬ ಮೂಡವೆಟ್ಟದ ತುದಿಯೊಳುಬ್ಬ ಮಣಿಮಾಕುರದಂತೆ ||
ಸುಕುಮಾರಭರತನಾ ಸವೆಯ ದೊಳಗೆಜ್ಜುತ್ತಾ |
ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಕುಲದೇವತಗೆ ನಮಿಸಿ ಕತ್ತಾಸ್ಸು |
ಸಕಲಮಂತ್ರಿಗಳು ಮೈತ್ರಾವರಣಿಯೊಡವೆರದು ಮಾನಿಪನೆಡಗೈತಂದನು || (25)

ಭೂಸುರಾಗ್ರಣಿ ಭರದ್ವಾಜ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕಾ |
ಭ್ಯಾಸಕ್ರಿಯೆಗಳ ರಚಿಸಿ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುತ್ತ |
ಭಾನುರಶ್ಮಿನಿಧಿಯನಿಪ್ಪಂತೆ ಕ್ರತುಭಜಾಗಾರದೊಳು ಮಂಡಿಸಿರಲು ||
ಕೋನಲಾಧಿಪಗೈದಿ ಚರಣಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ |
ವಾಸುದೇವಾತ್ಮಕ ಭವತ್ಯುಪೆಯಲಿರಾಳಲಿ |
ವಾಸಮಂ ಗೈದಿರ್ದೆನತಿಸುಬದಿ ಒಲವೆರಸಿ ಸ್ವಗೋಪ ಪಮಾನಮೆನಿಸಿ || (26)

ಅರಸನಂ ಕಾಣ್ಬಿ ಕೌತುಕವದಾಗಿದೆ ಚಿತ್ತ |
ಕರುಣಾಕಟಾಕ್ಷದಿಂದ ನೋಡಿ ಬೀಳ್ತೊಡೆ ಪೋಗಿ |
ಚರಣಂಗಳಗೆ ನಮಿಸಿ ಬರುವೆನಗ್ರಜವೆರಸಿ ಪ್ರಸಾದಕಲಂಕನೆನಿಸಿ ||
ಪರಿಪೂರ್ಣವಯೆಯಿಂದ ಪಾಲಿಸುವುದೆನುತ್ತಲಿ |
ಪರಿಯವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭಾತೃಹಿತಕರ ಭರತ |
ನಿರವನಿಟ್ಟುಸಿ ಭರದ್ವಾಜಮಾನಿ ಮಿಂತೆಂದ ನೆನುನಗುತ್ತವಿನಯಾದಿಂದ || (27)

ಸಲ್ಲಲಿತಮೆನಿಪ ಮಂದಾಕಿನಿಯ ಬಡಗ ದೆನೆ |
ಯಲ್ಲಿ ಮಾಲಿಕೆಯಂತೆ ಕಂಗಳೊಳುಸಲುತ್ತನುರ |
ವಲ್ಲಿ ಪಾದಗಳಿಂದತಿಮನೋಹರಮೆನಿಸಿ ಚಿತ್ರಕೂಟಾಬ್ಬಗಿರಿಯಾ |
ಚೆಲ್ವ ಬೀರುವದೈನೆ ಭರತ ಕೇಳಾಶೈಲ |
ಮಿಲ್ಲಿಗಿಹುದೈದುಯೋಜನ ತೆಂಕಮುಖಮಾಗಿ |
ಮೆಲ್ಲ ನೈದಲು ರಾಮಚಂದ್ರನಿರಾವೆವನೆಯ ತೋರ್ಪದಜ್ಜರಿಯೊಳಲ್ಲಿ || (28)

ಹಾದಿವದಿದೈದಲತಿಸುಬದಿಂದ ರಘುವರನು |
ಪಾದದರ್ಶನಮಹುದೆನುತ್ತಲಪ್ಪಣೆಗೊಡಲು |
ಮೋದದಿಂದದಿಗರೆಗಿ ಬೀಳ್ತೊಂಡು ಕೆಲಸಾರಲನ್ನೆಗಂ ಕೌನವೈಯಾ ||
ನಾದರದಲಾ ಮಾನಿಯ ಪದಕಮಲಕಧಿಸಮಿಸ |
ಲಾ ದಯಾಂಬಾಧಿ ಪ್ರಿಯದೊಳುಪಚರಿಸುವನಿತರೊಳು |
ಮೋದರದ ನಿರ್ಲಜ್ಜೆನೆರೆದಶ್ಯಪತಿಯಾಣಾಗಿ ಬಂದು ಪಂದೆನೆಗೈದಳು || (29)

ಭರದಿಂ ಸುಮಿತ್ರೇ ವೊಡಲಾದ ರಾಜಸ್ತ್ರೀಯ |
 . ಲೆರಗಿ ಭರತನ ಕೆಲದಿ ನಿಂದಿರಲ್ ನೋಡಿ ಮಾನಿ |
 ವರನಿಂದ ರಘುಜ ನಿನ್ನಯವಾತೆಯಿಂದಾದುದತಿಕಯಮೆನುತ್ತರಿವೆನು ||
 ಭರಗಧಿಕಮೆಂದೂ ಯತಿಗನುಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ |
 ಕರಗಳಂ ಮಾಗಿದು ಕಂಬನಿಮಿಡಿತು ಬಿನ್ನತೆಯೊ |

ಳೆರಕನಾಗಿಹ ಚಿತ್ತದಿಂದ ವಿಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಭರತ ಬಿರುನುಡಿಗಳಿಂದೆ || (30)

ಮಾತಿನಿಂ ಪತಿಯ ಪೋಗೂಡಿ ದಾರ್ಪಣ್ಯಕರ |
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ರಾಮಲಕ್ಷ್ಮಣರ ಕಾನನಕಟ್ಟಿ |
 ಪಾತಕವ ಗಳಿಸಿ ಕುಲಮಂ ನೀರೊಳೊಳಿಸಿದ ದುರ್ವಾರಕೆಯ ಬಸಿರೊಳು ||
 ಜಾತಮಾದುದಕಾನು ಲೋಕನಿಂದಕನಾದೆ |
 ಖ್ಯಾತಿಯಾರಸಿದುದಖಲರಾಜ ಸಭೆಯೊಳಗೆಂದು |

ಮಾತನಾಡಲಾರದವಯಾಕವದೇನೆಂಬೆ ಪೂರ್ವಕೃತದ್ವ್ಯುತ್ಪನ್ನವನು || (31)

ಕಡಿಮ ಪರವ್ರವೆನೆಂದು ತುಡುಕಲಕ್ಷ್ಮವ ನೋಡು |
 ತೊಡನೆನ್ನ ಕರವಿದಿದು ಕೌಸಲ್ಯ ಪರಿಹರಿಸೆ |
 ನುಡಿಯಲವ್ವದೆ ಸುಮ್ಮನಾಗಿ ಗಮ್ಯನೆ ಚರಣದೆಡೆಗೆ ನಡೆತಂದೆ ಜೀಯ ||
 ಕಡುಪಾಪಿ ಯೆನ್ನನೆಡೆವಿಡೆದೊಡನೆ ಬಂದಡಿ |
 ಕೃದಿಗೈವೆನೆಂದು ಬಿರುನುಡಿಗಳಂ ಸುರ್ಜಿಸುವ |
 ಸೊಡವಿಪತಿಯನ್ನೊಡ್ಡಿ ಮೃದುಮಧುರನಾಣಿಯೆಂದುಪಚರಿಸಿ ಮುನಿನುಡಿದನು ||

ಸುಮನಸರ ಪೊರೆದು ಗೋದಿವಿಪರಕ್ಷಣೆಗೈದು | [(32)

ಕ್ರಮದಿಂದ ದಿತಿಜನಿಧನಂಗೈದು ಭರ್ಮನಂ |
 ಭ್ರಮವ ನೆಲೆಗೊಳಗಲೀ ಕಾನನಕೆ ರಘುವೀರನೈತಂದ ಕರುಣದಿಂದ ||
 ರಮಣೀಯಾಕರಚರಿತೆ ಯಾಯಿತು ಕೈಕಾಸತಿಯ |
 ಮಮತವಜನಗಳಿಂದ ಲೋಕೋಪಕಾರ ನಿ |

ರ್ಮಮತೆಯುಳ್ಳರ ಶ್ರಮನಿವಾರಣೆಗೈದುದತಿಲೇಸನ್ನತೇಣಿಸವೇಳ್ಕು || (33)

ಮಿತರಹಿತ ಹಿತಗೈದುದೀಕೆಯ ಸುವಾಣಿಯೊ |
 ದತಿಕಯದಿ ತಿಳಿಯೆನುತಲೊರೆಯೆ ನಂಯಮಿ ಭರತ |
 ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆರಗಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಪೊರಮಟ್ಟಿ ನಿಜಬಲವನೊ ಕರೆಸಿ ||
 ಗತಿವಿದಿದು ಪದದಲರಾಹಲ್ನೇಮವಿತ್ತಾ ನೃಪ |
 ಸತಿಯರನ್ನಂದಣದಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಕನಕಮಯ |

ರತಾನುರ್ಮಿತಮನಿವ ಶಿಬಿಕಾಧಿರೋಹಣಂಗೈದ ಮುಂದೈದಲೆನುತ || (34)

ಚತುರಂಗಬಲ ನಡೆದು ದೆಸೆಪಥಗಳಂ ಪಿಡಿದು |
 ವಿತತನಾಗರವು ಮೇಲ್ಪರಿದು ಧರಣೀತಳವ |
 ರತಿಯೊಳಾಲಿಂಗಿಸಿದ ಮಾಳ್ಕೈಯೊಳ್ ತರುಗುಲ್ಮಗಿರಿನಿಕರಗಳ ಬಲದೊಳು ||
 ಜೊತೆಗೊಂಡು ಮರೆಯಾಗಲುಳಿದ ಖಗಶರಭನಂ |
 ತತಿಗಳಾವೆಡೆಯ ಪೊಂದಿದು ವಾಹಯದ ಪದ |

ಹತಿಯಿಂದ ಧರಣಿ ತಲ್ಲಣಗೊಂಡುದಾಹ್ಲಣದೊಳೊಳಿಸೆಯಾರುಭರದಲಿ || (35)

ಕಳೆಕಳೆದು ಸಕಲನದಿನದಬನಂಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ।
 ಪೊಳೆ ಪಾಂತ ನಗರ ಬರ್ವಾಹ ಖೇಟಂಗಳಂ ।
 ಕಳೆದೈದಿ ಬರೆ ಮಾಂದೆ ಕಂಗೊಳಸಲಾಶೈಲ ಮಾನಿವೇಳ್ವೆ ಕುರುಪನರಿತು ॥
 ಜಲಜಪೀತನ ಸುತ ಸುಮಂತಾದಿಗಳ ಕರೆದು ।
 ಬೆಳಗುತ್ತಿದಿನದಿಯಾಂತದೊಳು ದಿವ್ಯಸಿರಿಯೆನುತ ।

ತಿಳುಪಿಯಾಭಿನಾದನಂ ಗೈದಂ ಮಹೇಂದ್ರವರ ಪರದೈವವೆಂದು ಭರತ ॥ (36)

ನವಸುನಾಸನಗಳಾಚ್ಚೈದ್ಯವೈದಿಕ ವಬ್ಬಿ ।
 ನಿವಹಮೇಂ ಪರಿವೇಷಿಸಿಹವೊ ಮೇಣಂಬರಂ ।
 ನವಕಮೇನಿ ಭರಿತಮೂಗಿಹುದೊ ಕರಚಿತ್ರಮೆನಿ ವಿವಿಧವರ್ಣಗಳನಾಂತು ॥
 ನವರಸೋನ್ಮೇಷಪೋಷಣ ಬೀಜಮಾಗಿ ಬನ ।
 ಮವರಳದಿ ಕಂಗೊಳಸುತ್ತಿದೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಮನ ।

ಸವನಿಸುವುದತಿಕ್ಕಟ್ಟುಮೆನುತ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡೆಚ್ಚರಿಯನೆಂದನೊಲಿದು ॥ (37)

ತರಣಿಕೆರಣಗಳಲ್ಲ ಚರಿತುವರಸಾಧ್ಯ ಬಂ ।
 ಧಾರದಮಾರುತ ಚಲನೆಗೈಯಲಸದಳ ಮುಳುದ ।
 ನರರೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸಲಳವಹುದೆ ನಿಬಿಡತರ ಕಳ್ತಲಿಯಾ ಕವಿದುಪ್ಪಡು ॥
 ಶರಭ ಶಾರ್ದೂಲ ಹರಿಕಂಗಳಾರ್ಭಟಿ ಘೋರ ।
 ತರ ಭೀಕರವನೀವುತದೆ ಮನುಜರಹಣೆ ಮಾಂ ।

ದರಿಯಾಬಾರದಭೀಲ ಕಾನನದ ಪರಿಯನುಂ ಶತ್ರುಘ್ನ ನೋಡೆಂದನು ॥ (38)

ಬಿಡುಗಣ್ಣ ಜಂಗುಳುಯ ತಾಣ ಖೇರಬವಿ ಮಾಂ ।
 ದಡಿಯಿಟ್ಟಡಾವಾವ ನೆಲದಿನೆಗೈದು ತಪ ।
 ದೊಡೆರರ್ಪರೋ ವಿಪ್ರರೀ ನಿಬಿಡತರತಮದಿ ದಿಟ್ಟಗೋಚರಮಾಗದು ॥
 ಕಡೆಗೆ ವಿಪರೀತ ಬಂದಡೆಸಲದನನುಭವಿಸಿ ।
 ಬಡಿಸಲಸದಳ ಚಮೂನಾಥರಿಂಗೇಚ್ಚರಿಸಿ ।

ತಡೆನು ಬಲಮಂ ಗಹನ ಗೋಚರಮುಖದಿಂದಲರಿದೈದವೇಳ್ವೆದೆನುತ ॥ (39)

ಎನುತಲಾಳೋಚಿಸುತ ವಿಪಿನಚರರಂ ಕರೆದು ।
 ವನದೊಳಾವೆಡೆಯೊಳಹನರಸನೆಂದರಿತು ಬಹು ।
 ದೆನುತ ನೇಮಿಸಲೈದಿ ಕಾನನಮಾನ್ಯಮಂ ಸುತ್ತಿ ಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥
 ಮಾನಿಮಾನಿಗಳಹ ನೆಲೆಯನನುವರಿತು ನೋಡುತ್ತಾ ।
 ಜನಕಜಾರಮಾಣನಿಹ ಪರ್ಣಶಾಲಾಂತರದ ।

ಸನಿಹಕ್ಕೈದುತ ನೋಡಿ ತ್ರಿಳಿದು ಕುರುಹಗಳಂದೆ ಬೇಗದಿಂದೈತಂದರು ॥ (40)

ಬಂದು ವಂದಿಸಿ ಭರತಗೊರೆವರೆಲೆ ದೇವ ಕೇಳು ।
 ಮಂದಾರೇನೀತಟದಲತೀರಮೃತರ ಪರ್ಣ ।
 ಮಂದಿರದಿ ಸೀತೆಸಹ ರಘುವೀರನೊಪ್ಪಿರುವ ಪೊರವಳಯದೊಳ್ ದೂರದಿ ॥
 ನಿಂದಿರ್ಪ ನಾ ಸುಮಿತ್ರಾತನಯಾ ಜಾಗ್ರತೆಯೊ ।
 ಳೊಂದಿ ನಾಲ್ವನೆಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ನೆಲ ಸುರಪ ।

ನಿಂದಗಮ್ಯಮೆನುತ್ತ ಬಿತ್ತರಿಸ ನುಡಿಗಳಂ ಕೇಳು ಮಾದವಾಂತ ಮನದಿ ॥ (41)

ಸೇನೆಯಂ ಸಂತೈಸುತೊಂದೆಡೆಯೊಳುಟ್ಟು ನೃಪ |

ಸೂನು ಕುರುಪರಿತಧೀವಂತವನಜರಗೊಡನೆ |

ಸಾಸಂದದಿಂದಣ್ಣ ನಂ ಕಾಣ್ಣು ಹರ್ವದಿಂ ವಿಪನದೊಳವೊಕ್ಕ ನಡೆದು ||

ನಾನಾಪರಿಯ ಗುಲ್ಮಲತೆಪಲ್ಲಲಂಗಳಂ |

ಸಾನುರಾಗದಿ ಪರಧ್ಯಾನದಿಂ ಕುಳ್ಳುಪ್ಪ |

ಮಾನಿಜನರಂ ನೋಡುತ್ತಲಿ ಪಥಗಳಂ ನೋಡುತ್ತಂ ನಡೆತಂದರು || (42)

ಸೂರಿಯನ ಬೆಳಕರಿಯದಾಬನದೊಳಹ ಸಕಲ |

ಚಾರುಬಗಮೃಗನಿಜಯ ಯವನಚರ ಪುಳಂದಿನಿಯ |

ಮೋರೆ ಗಡೆಗಣ್ಣ ನಕಟಾಕ್ಷ ಬೆಳ್ಳಂಗಳೊಂದಲ್ಲ ದ ನೈತ್ರ ಬಳಕೆ ||

ಮಾರಮಂದಾನಿಲ ವಸಂತರಾಡಂಬೊಲಂ |

ಕೈರಮಾಸ್ತನ ರಕ್ತಯೊಂದದೊಲ್ಲಡೆಯಾಗಿ |

ಮೇರಟವಿ ಶಿವನಂತೆ ತಾಳ್ದು ಫೋರಾೃತಯ ಕಾಣ್ಣುಡಿಸಿತಿವಿರಿನಲ್ಲಿ || (43)

ವನವಂಡೆಗಳ ನೋಡುತ್ತಲಿ ತಾವಸೀ |

ಜನರ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮೃಗಗಣ್ಣಕೀರ್ಣ ರುಲ್ಲಿಕಾ |

ಘನರವಂಗಳ ಕೇಳಿ ಫಲ್ಲರೈದುವ ಮರ್ಗದನುಸರಣಿಯಿಂದೇರಾತ ||

ಜನನಾಥನಂಭಿಗಳ ಕಣಲುಪ್ಪುಗಗೊಂಬ |

ಮನದತವಕದಿ ಭರತ ಬರುತಿರ್ಪ ನಿತ್ತರಘ ||

ವಸಧಿಜಂದ್ರಮ ನೋಡಿ ಧರಣೀ ತನೂಭವೆಯ ನಸುಗೆ ಯೊಳಂತೊದನು || (44)

ಗಿರಿಯ ಮೈಭವನ ನಿಟ್ಟಿಪರೆನ್ನ ಮಾನಸಂ |

ಹರುಷಗೊಳುತಿದೆ ನವೀತಟ ವೃಕ್ಷತಂಡಗಳ |

ಪರಿಪರಿಯ ಮೃಗಪಕ್ಷಿನಿಕರಂಗಳಿಟ್ಟು ಪಳಲಾಸೆ ತಲೆದೋರು ತಿದೆಕೊ ||

ಅರಸಿ ನೋಡೆಂದು ಶ್ರೀರಾಮಪುರಿನಾಯಕಂ |

ನರಲೀಲೆಯಿಂದ ನಾನಾಜನರ ಮೋಹಕದಿ |

ಬೀಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯರಂ ಮಾಳ್ವನಜ್ಞಾನ ದಿಂದಂಟದುರಾಪರುಷದಂತೆ || (45)

(ಸಂಧಿ 28 ಪದ 1243)

ಇವೃಂದೊಂಬತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ವಿಶ್ವವಂಶೋದ್ಭವಂ ಶ್ರೀರಾಮಾಜಂದ್ರಮಂ ಸು |

ಮಿತ್ರಾತ್ಮಸಂಭವನ ನೋಡಗೊಂಡುಬಂದು ಭೂ |

ಮಿತ್ರಜನಕನ ತನುಜೆ ಸಹಿತಮಾನಂದದಿಂದ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳುರ್ದನು ||

ಅರಸಿನೋಡೀಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ಸಾಕೇತ |

ಪುರದ ನೆನಹಂ ಮರಸುತಿದೆ ಬಂಧಾವರ್ಗದೊಲ್ |

ವರಮಾನಿಸಂಕುಲಂ ಮೃಗಪಕ್ಷಿಗಣಮೈದೆ ತೋರುತಿದೆ ಚಿತ್ತಕೊಂದು ||

ಧರಣಿಜೆಯ ಕೈವಿಡಿದು ಶ್ರೀರಾಮ ಜಂದ್ರನತಿ |

ಹರುಷದಿಂದ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಂಭ್ರಮವ ನೀರೈಸುತೆ |

ಬರಬರಲ್ ಮುಂದೆ ಕಂಗೊಳಿಸುತ್ತದೆವೀಳ್ವ ನಗರಾಜತನುಸಂಭವೆ ||

(1)

ಪಾತಾಳಗತನಾಗಕುಲ ಮಿತ್ರಘರ್ಷಣೋ |

ದ್ವೈತ ಮಣಿಗಣರದ್ವೈತಘರ್ಷಣೋ |

ವಾತದಿಂ ಮೇಲಿದ್ದು ಬರಲಂಬುಜೋದ್ಭವಂ ಕಂಡಧಿಕಹರಾದಿದಿಂ ||

ಭೂತಳಕೆ ಚಿತ್ರಮೆನಲತ್ತಿತ್ತರಮಾಗಿ |

ಶಾತಕುಂಭಾಜಲಕೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ತೋರ್ಪಂತೆ |

ಸಾತಿಯಾದಿಂ ಮುದ್ದೆ ಗೈವಿಟ್ಟನೆನೆ ಚಿತ್ರಕೂಟಾದ್ರಿ ರಂಜಿಸಿದುದು || (2)

ರವಿಯಂತೆ ಗೋನಿಕರಸಂಶೋಭಿತಂ ರಮಾ |

ಧವನಂತೆ ರುಚಿರವನಮಾಲಾನ್ವಿತಂ ಪದ್ಮ |

ಭವನಂತೆ ನಿಕಟಭ್ರಮದ್ರಾಜಿ ಹಂಸನುರು ಧರಣೀಶ ಸೈನ್ಯದಂತೆ ||

ನವಖಡ್ಗಸಮುದಯೋದ್ಭಾಸಿತಂ ಕಮಧನರ |

ಭವನಂಗಳಂತೆ ಶಿಖಿಸಂದೋಹರಾಜಿತಂ |

ಕುವಲಯಾಪ್ಪಿಯಾನಂತೆ ದ್ವಿಜಸೇವಿತನುಮೆಂದು ಶೈಲೇಂದ್ರನೆಸದಿದ್ ನು || (3)

ರಾಮಣೋರುಕಶಿವಾಲಾಪ ಸಂರಾಜಿತಂ |

ಭೀಮಾಕರ ನಾಗಕಟಕೋದ್ಭಟಂ ರಮ್ಯತರ |

ಸೋಮಾರ್ಕ ಶಿಖಿನೀತ್ರ ಸಂಯುತಂ ಕಮನೀಯ ನೀಲಕಂಠಸುಶೋಭಿಯಾ ||

ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾರ್ಧನಚ್ಛಾಯಾನ್ವಿತಂ ದ್ವಿಜ |

ಸ್ತೋಮಸೇವಿತಪಾದಮನಿಕಾಂತಮಂ ಪರಮ |

ಗೋಮಂತನಾಗಿ ಶಿವನಂತೆ ರಾರಾಜಿಸಿದನಜಲೇಂದ್ರನತಿಶಯದೊಳು || (4)

ನಿರತ ಮೂರ್ಛಾವೃತನುಮಾಗಿಜಂದ್ರಮನ್ವಲ |

ಕರಧರಂತಾನಾಗಿ ಭನರಾಜನಲ್ಲ ಭೂ |

ನುರ ವಿದ್ರವಾನ್ವಿತನುಮಾಗಿ ವಾಂಛಿಯಲ್ಲ ತಾರೆಯಿಂ ಶೋಭಿಯಾಗಿ |

ಗುರುವಲ್ಲ ಶೃಂಗಯಾತನಾಗಿ ಶಾಂತಾಮನೋ |

ಹರನಲ್ಲ ಕದಳವಿಲಾಸಕರಮಾಗಿ ನೃಪ |

ವರ ರಿವಳವಲ್ಲ ಮೆಂದೆಸೆದನಾಜೀಮೂತನಾಥನತಿ ವಿಭವದಿಂದ || (5)

ಹರಿಮಯಂ ಮದಕಲಿತಕರಿಮಯಂ ಫಲಭರಿತ |

ತರುಮಯಂ ನಿರ್ಮಲಸುಶರಮಯಂ ಚಾರುಪ್ರ |

ದ್ವಾರಮಯಂ ಕರಮೆಸವದರ ಮಯಂ ಹರಿಣಮಯ ಮುಗ್ರತರ ಶುಭಮಯಾವು ||

ಊರಗಮಯಾಮಳಮಯಂ ತುರುಮಯಂ ಪರಿವ ನಿ |

ರ್ಯುರಮಯಂ ಭಯದ ಕಾಸಾರಮಯಮಿರಾವನಾ |

ನರಮಯಂ ಚರಿಪ ಖೇಚರಮಯಂ ದಿವ್ಯನುಮಸುರಭಮಯಮಾಗಿದರ್ಪದು || (6)

ಊರುತರ ಕರಳ ಕಾಸರಗಳು ಸರಗಳು |

ಪಿರುವತ್ಸ್ರಮತ್ತ ಕಾಕೋಲದಿಂ ಕೋಲದಿಂ |

ನಿರಾವಮೋತ್ಸುಲ ಕಿಂಕುಕಗಳು ರತ್ನಕೂಟಂಗಳಿಂದ ||

ಹರಿರಾಜವಾಸಕಂದರಗಳು ದರಗಳು |

ಸ್ಫುರದತಿಕ್ರೂರ ಪನ್ನೆಗಳು ನೆಗಳು |

ಪರಮ ಪುಷ್ಪಾಚ್ಛಟಾಸುರಭಿಯಿಂ ಸುರಭಿಯಿಂದೆಸೆದನಾಯ್ತೆತಿಥರೇಂದ್ರಂ || (7)

ಸಂತತಂ ಸತ್ಕುಲ ಭ್ರಾತೃನಾಮಾಗದ್ವಿಜ |
 ಸಂತತಿಯನನುದಿನಂ ಪೋಷಣಂ ಗೃವೃತಂ |
 ಸ್ವಾಂತದೊಳ್ ಹರಿಯನಂ ನೆಲೆಗೈದು ವಂಶಾಭಿವೃದ್ಧಿಕರನೆಂದೆನಿಸುತಂ ||
 ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಿಸುತಂ ಗೋಪಾಲರಂ ಪರಮ |
 ಕಾಂತವಿಶೇಷೋಪಚಾರಗಳ್ಗೆಡೆಯಾಗಿ |

ಸಂತೋಷದಿಂದಿರ್ಪ ವಿಪ್ರವರನಂತೆನೆದನಾಧರಾಧರವರೇಣ್ಯಂ ||

(8)

ಮುನ್ನನುರನಾಯಕನ ಕತಕೋಟಿ ಹತಿಯಿಂದೆ |
 ಬನ್ನಬಟ್ಟುರುತಪಂಗೈಯಲ್ಕೆ ಶಿರಿಯಮನ |
 ದನ್ನನೈತಂದಿರ್ಪನೆನಗಿನ್ನ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಮೊಂದಧಿಕ ಗರ್ವದಿಂದ |
 ಉನ್ನತೋನ್ನತಮಾಗಿ ಬೆಳೆ ಬೆಳೆವೃತ್ತಿರೆ ಕಂಡು |
 ಜನ್ಮಗೊಳರ್ಕಳೆರೆಯಂ ಮಹಾಭೀತಿಯಿಂ |

ರನ್ನಮಂ ಕೊಟ್ಟು ಸಂತೈಸಿದನೊಯನೆ ರತ್ನಕುಂಗಂಗಳೆನೆದಿರ್ಪವು ||

(9)

ಕನಕರಾಜಿತ್ರ ನೀಲವರ್ಣಂಗಳಿಂದ ಮಂ |

ಜನಕೈಲ ಕೈಲಾಸ ಮೇರುಪರ್ವತಗಳ್ಳತಿ |

ಘನೇರ್ವಮಂ ತಾಳದಿವ್ಯವಿನಿತಕ್ಕ ನವಧಾತು ನವರತ್ನಂಗಳ್ಳು ||

ಮಿಸುಗುತಿಹ ನವಲೋಹಮೆನ್ನೊಳರೆ ಗರ್ವಿಸದೆ |

ಮಾನಿವ್ಯುಗಾವಳ ಪಕ್ಷಿಗಾಸ್ತದಂ ತಾನೆನಿಸು |

ತನುದಿನಂ ಪೋಷಿವೆಂ ಸಕಲ ಜೀವರನೆಂದು ಶೋಭಿಸಿದನಜಲೇಂದ್ರನು ||

(10)

ಮಿರುಗುವ ಲತಾಪುಂಡಕುಂದದೊಳ್ ಶೋಭಿಸುವ |

ಸುರಯಕ್ಷಗಾಂಧರ್ವ ಕೆನ್ನರಾಂಗನೆಯರುರು |

ತರಗಾನಮಂ ಕೇಳತಂಬಂ ಮರಳದಿಹವತ್ಸಯಾತ ಭೇನುಗಳನು ||

ಕರದು ಪಾಲ್ಗರೆದುಂಬ ಕಬಿರೆಯರ ತನುಕಾಂತಿ |

ಪರಪುತಿರಲಂಜನಾ ಜಲಮಿದೆಂಬಂದದಿಂ |

ಕರವೊಪ್ಪುತಿದರ್ಪ ದಾಕ್ಷರ್ಯಮಂ ಬೀರುತಂ ಭೂಧರಂ ನೋಳ್ವಜನಕೆ ||

(11)

ಶಿಖರಾಗ್ರದಿಂ ಪರಿವ ನಿರ್ಝರೋದಕಕಣಿಂ |

ಸುಕರಮುಕ್ತಾಫಲಗಳೆಂದು ಕೈರಾತಿನೀ |

ನಿಕರಮುಖಲಾವೆಯಿಂ ಮೇಲುವಂ ತೆಗೆದೊಡ್ಡ ಗುಂಡದಂಡೆಯಕಾಂತಿಯು ||

ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತದ್ದನದ ಪಸ್ತುಗಾಯಕಂಪಾಗೆ |

ಕುಕಕುಲಂ ಬಂದು ಕರ್ದುಂಕುತ್ಸುಮಿರೆ ಮಧುಪ |

ನಿಕುರುಂಬ ಮಾತರಾಣಿಯರ ಕುಂಜಂ ಕಮಲ ಮಂದಿರಗುತಿಹ ವೇವೆಂಬೆನು ||

(12)

ಪದುಳದಿಂ ತಪ್ಪಲಂ ಮೇವರೈತಂದಿರ್ಪ |

ಕದನಿಜಯಮಂ ಕಂಡು ನಿಜಜಾತಿಯೆಂದೈದಿ |

ಮದವೆತ್ತು ಮಾತಂಗ ಮುಗ್ರತರ ಕೋಪವಿಂ ತಿವಿಯಲುರುಶಿಲೆಗತಾಗಿ ||

ರ್ದನಗಳ್ ಮುರಿದು ಕೆನ್ನೀರೊಳರೆ ವೇಗದಿಂ |

ಬೆದರಿ ಬರುತಿರೆ ನೋಡಿ ಬೆಣ್ಣಾ ನೆ ಮರುಕದೊಳು |

ರುಧಿರಮಂ ತೊಳೆತೊಳೆದು ಮದ್ದನಿಕ್ಕುಲೈರ್ದದೇನೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯನು ||

(13)

ಸುರವಧುಗಳಕ್ಷಿ ರಾಚಿ ದರಹಾಸರೋಚಿಯಂ |

ಪುರಹರನ ಶೈಲದಂತೆನೆದಿದುಮೊಮ್ಮೆ ತ |

ನ್ನಿರುಪಮಾಂಗದ ಕಾಂತಿಯಿಂದೊಮ್ಮೆ ಕನಕಾದ್ರಿಯಂಟಂತೆ ಶೋಭಿಸಿದುದು ||

ಮಿರುಪ ತತ್ಕುಂತಳದ್ಯುತಿಯಿಂದಮೊಮ್ಮೆ ತೃಣ |

ಚರಗಿರಿಯ ಮೆಂಬಂತೆ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಮಿದು |

ದಿರವನುಂ ನಿಶ್ಚಯವ ರಾರಿಸುತ್ತಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಬಿರಗಾಗಿ ನೋಡುತೀರು || (14)

ವೃತ್ತಕುಜೆಯರ್ ವೇಳೈ ಬಿತ್ತರದ ಗಾನಕ್ಕೆ |

ಪುತ್ತದಿಂ ಪೊರಟು ತಲೆಯತ್ತಿ ನೋಡುವ ಫಣಿಯ |

ನೆತ್ತಿಯೊಳಗಿರ್ಪ ಮಣಿಯುತ್ತಮದ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ರತ್ನಮಯಸಾನುವಾಗಿ ||

ವಿತ್ತೇಕ ಸುರವಸುರನತ್ತಮರ್ ಸಂತಸಂ |

ಬಿತ್ತು ತಮಗಾಲಯಂ ಮತ್ತೊಂದುಮಾಯಿತೆಂದು |

ಮತ್ತೇಭಗವನೆಯರ ಮೊತ್ತಸುತಂ ಬಂದುಮೆತ್ತಲಂ ಕ್ರೇಡಿಸುವರು || (15)

ಹಾರಿದ್ರ ನಃ ಮಿಶ್ರ ತಾಳದಳಾಬದ್ಧ |

ಚಾರುತಾಟಂಕಗಳನುರೆ ಧರಿಸಿ ವಲ್ಯಲವ |

ಸೀರಗಳನುಟ್ಟು ಕತ್ತೂರಿ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟು ವೆರೆನೊಳಲೊಳುರಾಸಾಂಬುದಿಂದ ||

ಭೂರುಹದ ನೆಳಲೊಳಾಸ್ರಮಗೈದು ಪತಿಯ ಪದ |

ಸಾರಸವನರ್ಚಿಸುತ್ತಮನುದಿನಂ ಮುನಿವರರ |

ನಾರಿಯರ ತಂಡಮತಿ ಶೋಭಿಸಿದುದಾ ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಕದಲ್ಲಿ || (16)

ಉರಗ ನಕುಲದೊಳೊಂದುಗೂಡಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿವು |

ಹರಿಣ ಶಿಶುವಿಗೆ ಮೊಲೆಯ ನೋಡುವದು ಶಾರ್ದೂಲ |

ಕರಿಕಲಭವಂ ಮುಟ್ಟಿವುದು ಸಿಂಹ ಶಾಬಕಂ ಪಶುಪುಲಿಗಳೊಂದೆಡೆಯೊಳಾ ||

ಮರನಡಿಯೊಳೊರಗಿರ್ಪವತಿಮೋದದಿಂದೆ ಮಂ |

ಬರಪುಲಿಗಳುರು ಮೋಹಮಾಂತಾಡುತಿರ್ಪ ವನ |

ಮರತವಧಿಕಸ್ನೇಹಭಾವದಿಂದಿಪೊಡದಿ ಗಿರಿವರಂ ಮಹಿಮೆಯತ್ತಿ || (17)

ಮುನಿವರುಗಳೊಂದಾಗಿ ವ್ಯಾಘ್ರಮಂ ಪಿಡಿತಂದು |

ತನುವ ನೇವರಿಸುತಂ ರಜ್ಜುಬಂಧನಗೈದು |

ತಿನಲಿತ್ತು ಹವಿಯ ಶೇಷವನ್ನೈದೆ ವಿಪಿನದಿಡೆಗಳೆದೊಯ್ದು ಮಾದ್ದುಗೈದು ||

ಅನುವಿನಿಂದಂ ಸಮಿತ್ಯುಕಕಂದ ಮೂಲಂಗೆ |

ಛನಿತನುಂ ಪೊರೆಗಟ್ಟು ಪೊಸ ಸಿರಿಮಧ್ಯದೋಳ್ |

ಮಿನುಗುತಿಕ ಮನಿಗಳ್ಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ಯರನುದಿನಂ ವೇಳಲೇನಚ್ಚರಿಯನು || (18)

ಗೊರವಂಗೆ ಪಾಂಗಿನಿವ ಕಿತ್ತಡಿಗಳನುದಿನಂ |

ವಿರಚಿಸುತ್ತಮಿರ್ಪಗ್ನಿಹೋತ್ರಧೂಮಂ ಮನೋ |

ಹರಮಾಗಿ ದಂಡದೊಲಂಬರಾಂಗಣಕಡರಲಮರೇಂದ್ರ ಪುರದೊಳರ್ಪ ||

ತರುಣಿಯರ್ ತದ್ಗಿರಿಯ ಸಾನುಪ್ರದೇಕಂ |

ನಿರತಮೈತರ್ಪಿದು ಕರ್ಪೊನ್ನದಿಂದೆನಗಿ |

ದುರುತರದ ಸೋಪಾನ ಮೆಂಬಂತೆ ಕಂಗೊಳುವುದೇನೆಂಬೆ ನತಿಶಯವನು || (19)

ನೀರದಗಳೈತಂದಾ ಶಿಖರಮಂ ಕವಿಯಲಾ |

ಹಾರಮಿದ ಪಿಡಿದು ಮಾಂಸಂಗೈಯವೇಳ್ಕೊಂದು |

ತೋರವೊಲೆಗಳ ಕೊಂಡು ಗುರುಳ್ತೋರೆದುರುಬಿನೆಳೆದಳುರುಡಿಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಮೈಯಾ |

ಕೈರಾತ ನಾರಿಯಾರ್ ತಮತಮಗೆ ಚರ್ಚರದೊ |

ಳಾರೈದು ಭೋಜನಂಗಳೆನಿಟ್ಟು ಕಾದಿರಲ್ |

ಚಾರುತರಕತಕ್ಕಂಗವರ್ವತವೊ ಯೆಂಬಂತೆ ಭೂಧರಂ ಕಣ್ಣೆ ನೆದುದು || (20)

ತರಣಿ ಯಾದಯಾದ ಮುನ್ನ ಶಬರಸತಿಯೊರ್ವೆ ಪು |

ಬೈರತಳದೊಳಂ ಕೋಭಿನುವ ಮೀನೈಳಂ ಮಲ್ಲಿ |

ಯರಳೆಂದು ಪುಷ್ಪಾಪಚಯಾಕೆ ಶಿಖರವನೇರ್ದು ನೆಲೆಯನಳವಡಿಸಿಕೊಂಡು ||

ಕರಗಳಂ ನೆಗೆನೆಗಪಿ ಚರಿಸಿ ಕಂಗೊಳಿಸಿದಳ್ |

ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯಾರಶ್ಮಿ ದಾಮಮಂ ಪಿಡಿಪಿಡವು |

ತುರಕೋಡಕ್ಕಲ್ಲ ಗಳೆಯಂ ಪತ್ತಿಯಾಡುತಿಕ ಕೊಲ್ಲು ಡಿಗರಬೆಯಂತೆ || (21)

ಮಿಸುಪ ದರ್ಭಾ ನೆರದ ಬನಜೋಗ ಪಟ್ಟಿಯ |

ಕಶಿಕಾಂತರುಚಿಭಸಿತಲೇಖನದ ರ.ದ್ರಾಕ್ಷೆ |

ವಿಸರಾಕ್ಷವಾಲಿಕೆಯ ಚತುವನವಂಚಕದ ನಿಶ್ಚಲತ್ವದ ಮಾನದ ||

ಪಸಿಪುತ್ಯನಿನಿದ್ರೆಗಳ ಪಂಗಿನಿತುಮಿಲ್ಲ ದಿಹ |

ಬಸಿಲು ಫಲಮಳಗಳಂಟದ ದಿವ್ಯ ವಿಗ್ರಹದ |

ಕಾನುಮಾನ್ಯ ನರುಚಿಯಂ ಗೆಲ್ಲಯೋಗಿಯ ತೆರದೊಳಿಸದನವನೀಧರೇಶಂ ||

ವಿತತ ಮೃಗನಾಭಿಯಂ ಗಳಕೆ ಲೇಪಿಸಿ ಜಮ |

[(22)

ತ್ಯುತಿಯಿಂದೆ ಕುಂಕುಮದ ಬೊಟ್ಟುನಿಟ್ಟುಂ ನೋಸಲೊ |

ಳತಿಕೆಯದಿ ಜಡೆಗೆಟ್ಟು ಸುತ್ತಿ ಪವಿರಚಿತ ಶಿಖರವೊಂದಾಳ ತನ್ನ ||

ಪತಿಯೊಡನೆ ಸುರರಮಣಿ ಸುಖಮರಲ್ ಪೊದರಿನೊಳ್ |

ರತಿನಾಥ ನೈತರಲ್ಕಂಜಿ ಪಿಂದಿರುಗಲ್ಕೆ |

ಯಾತಿಕುಲಂ ತಪಕೆ ನಿರ್ವಿಘ್ನಮಾಯ್ತಂದಿರ್ದು ದಾಗರಿನಿತಂಬವಲ್ಲಿ ||

(23)

ಮೇಲಣಂದಿಳುವನಲಮೆರಡು ಕವಲಾಗಿ ನವ |

ನೀಲೋಪಮದ ಶಿಲೆಸುಮೇಲೊಂದು ಮತ್ತೊಂದು |

ಶೀಳು ಜಂದ್ರೋಪಲದ ಮೇಲೆ ಪರಿದೆರಡೊಂದುಗೂಡಿ ತನ್ಮೂಲದಲ್ಲಿ ||

ಲೀಲೆಯೊಂದಮರಧಾನಿ ಯಮಾನೆಯರ ಸಂಗಮದ |

ಕೊಲಮೆಂಬಂತೆನೆಯಲಲ್ಲಲ್ಲಿರ್ವ ಸನ್ಮಾನಿ |

ಜಾಲಮನಿಕಂ ಸ್ನಾನಮಾನಂಗಳಂ ಮಾಳ್ವದೇವನಿತಿಶಯವನು ||

(24)

ಮಾರ್ತಾಂಡ ಮಂಡಲವ ನಂಡಲವ ಕೃಂಗಗಳ |

ಕಾರ್ತಸ್ವರದಭೃತಿಯನಾಂತ್ಯದೆ ಪರಿವೃತಿಹ |

ನೀರ್ತಡಿಯೊಳು ಬೆಳೆದ ತನ್ನೆಯದ ಕರವೊಂದ ಪೊದರಿನೊಳ್ ಹರಿಗಿರಿಕರಾ ||

ಮೂರ್ತಿಗಳನಿಟ್ಟು ಬೆಸುತ್ತ ತನ್ನ ಹಿಮೆಯಂ |

ಕೀರ್ತನಂಗೈವತ್ತಮಾಣಂದರಸದಿಂದ |

ನರ್ತಿಸುವ ತದ್ಭವಕರೆಸದಿರ್ದರಾಗಿಯ ಕಟಕಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ||

(25)

ಗೋಮಯಂ ತಾನಾಗಿ ಗೋನಿಕರ ವಿರಹಿತಂ ।

ಸೋಮಕಾಶಯಾನಾಗಿ ಸೋಮಾತಿಲಂಘನಂ ।

ಬ್ರೇಮದಿಂದೆ ಪಲಾಶಯಾತನುವಾಗಿ ಪಲಾಶಸಂಹಾರಿ ತೋಷಕಾರಿ ॥

ಅಮೋದಿಸುಮಮಯಾನುವಾಗಿ ಸುಮನೋಹರಂ ।

ಕಾಮಗಾಸ್ಪದನಾಗಿ ಕಾಮಾರಿಪ್ರೋಷಕಂ ।

ವಾಮಾನ್ವಿತನುವಾಗಿ ವಾಮಾಸನದುರ್ಗಮಾನನೆಂದೆಸೆದ ನಾಗಿರೀಂದ್ರ ॥ (26)

ವೇಣು ರಂಧ್ರಾವಳಗತಾಗಮನಪವಮಾನ ।

ಮಾಣವಕ ? ಸಂಭೂತ ಗಾನಮಂ ಕೇಳುತ್ತಿರ ।

ಲೇಣಶಿಖಾ ಸಂಕುಲಂ ಏನ್ಮೂಲವಲ್ಮೀಕಕುಹರದಿಂದಹುಗಳಿದ್ದು ॥

ಮಾಣಿಕ್ಯಮಂಡಿತದ ಬೆಡೆಗಳಂ ಮೇಲಿತ್ತು ।

ಕಾಣಾತಂ ಬಳಸಿ ಪರಿದೋಡಲಿದ್ದುತಿ ।

ಶ್ರೇಣಿಯೇಂ ಚೆಲ್ವಾಮದದ್ರಿ ತಾಂ ತೃರ್ಪ ನೀಲಮಣಿಮಾಲೆಯಂತೆ ॥ (27)

ಕಮಲಚೇತ್ರಂ ಭಾಸ್ಕರಾನ್ವಯದೊಳವತರಿಸಿ ।

ರಮಣಿಸಹಜಾತನುತಿಲ್ಲ ಗೃತಂದಿಹಂ ।

ನಿವಾಗನ್ನು ದಾನವರ ಭಯಮಿಲ್ಲ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪುರದುಚಿತಮೆಂದು ॥

ಭ್ರಮರ ಯೋಕಾರ ವಚನಗಳು ಮರುಚ್ಚಲಿತ ।

ಕಮನೀಯ ಕೆಸಲಯಸುಹಸ್ತಂಗಳಿಂದೆ ಸಂ ।

ಯಮನಿಕರಮಂ ಕರೆವು ತಿರ್ಪುವೆನೆ ತನ್ಮಹೀಧರನಾಥ ನೊಪ್ಪಿದನು ॥ (28)

ಸುರರಾಜನಿನವಂಶಸಂಭೂತರಾಘವನ ।

ದರುಶನಂಗೈವೆನೆಂದೈರಾವತವನೇರ್ದು ।

ಭರದಿಂದ ಬಂದಿಲ್ಲೆನುತಮಿರ್ಪನೆನೆ ಚಂದ್ರಕಾಂತರುಚಿಯಿಂ ಶೋಭಿಸು ॥

ಗಿರಿಯಗ್ರದಲ್ಲಿ ಮಕರಂದ ಪಾನಾಸಕ್ತ ।

ತರಾಣಾಳಯೊಂದೊಂದನಾಂತೆಸೆವ ಫಲಸುಮ ।

ಭರಿತೋರಮಲ್ಲಿ ಕಾ ವೀರಾರ್ಥಂ ರಾರಾಜಿಸುತಮಿರ್ಪದತಿಶಯದೊಳು ॥ (29)

ಜಲಪಾನದಭಿಲಾಷೆಯಿಂದವೈತಂದ ಕರಿ ।

ಕಲಭಗಳ್ ಕಾಸಾರಮಂ ಪೊಕ್ಕು ಕರಗಳಂ ।

ಒಳನಂಗಳಂ ಕೇಳಲೊಡನೆ ತನ್ಮಧ್ಯಗತದಳಕುಲಂ ಪಾರಲಾಗಾ ॥

ಸಲಿಧರದಂತಾಗೆ ತಳಲೆಲರ ಸೋಂಕಿನಿಂ ।

ಪ್ರೇಳೆವ ಸೌದಾಮಿನಿಯು ಪ್ರೇಗೆ ಪಾರಾವತದ ।

ಗಳರವಂಗುಡುಗಾಗೆ ವರ್ಷಾದಿಯೆಂದುಬ್ಬಿ ಕೇಕೆಗಳ್ ಕಾಣಿಪ್ರತಿಹವು ॥ (30)

ಮರನೇರಿ ಮಧ್ಯಮಂ ಕುಡಿದು ಪುತ್ರವನಗೆದು ।

ಸುರಿದು ಮಥುವಂ ಸೊಕ್ಕಾದಳೆದು ಪರಿದಾಡುತಿಹ ।

ಕರಡಿಯಂ ಕಂಡು ಭಯಗೊಂಡೊರ್ಪಸುರತ ಮಾಣಿಪರ್ವತವನೇರಲವಳ ॥

ಪರಮಳಕೆ ಕರತಳಕೆ ತುರುಬಿಗಧರಕೆ ।

ಪರಮೆ ಕೋಗಿಲೆ ಒವಿಲ್ ಗಿಳಿಪಂಸೆಗೊಂದಣಂ ।

ಒರೆತೋರ್ದುದಜ ನದ್ರಿಚಿವ್ವಿಕಗೆ ಮೆಚ್ಚಿತ್ತು ಚಿತ್ರತರಜೇಲದಂತೆ ॥ (31)

ಈಗಿರಿಯ ಶಿಖರಮಂ ನೋಡುವಭಿಲಾಷೆಯಿಂ ।

ವೊಗದ್ರತಾಳ ಕಮಸಾರಿಗಳೇಳಂಗೆ ? ।

ಛಾಗಸಕೆ ಬೆಳೆದೈದೆ ಕಾಃಇವಿರಲಾಶ್ಚರ್ಯಮಂಬಟ್ಟು ಬಳಿಕ ತಲೆಯಾ ॥

ತೂಗುವಂದದೊಳೆಲರ ನೋಂಕೆನಿಂದೊಲಿದಾಡೆ ।

ಲಾಗಳಂಬುಬಭವಂ ನಿಜಸೃಷ್ಟಿ ಶೈಥಿಲ್ಯ ।

ಮಾಗದೊಲ್ ಪಾಶಬಂಧನಗೈದನಂಬಂತೆ ನಾಗವಳ್ಳುಗಳೆಸದವು ॥ (32)

ಶೃಂಗ ಸೌಧಂಗಳು ಸನ್ಮಾರ್ಗವಿಧಿಯಿಂ ।

ರಂಗದ್ಗು ಹಾವರೋಧಂಗಳುಂ ಚಾರಾಲತಿ ।

ಕಾಂಕನಾಂಜಯಾದಿಂ ಪ್ರಸ್ನಾಗಪುರುಷರಿಂ ಗಂಡಶಿಲೆ ಗಣಗಳಂದ ॥

ಕಂಗೆಂಳುಪಮೃಗತ್ಯುಷ್ಟಿ ಹಯಗಳುಂ ಶುಕಪಿಕ್ಕೋ ।

ತ್ತುಂಗ ಪಾರಕರಿಂದ ಷಟ್ಪದಮಯಾರಕುಲ ।

ಸಂಗೀತನರ್ತನೆಗಳುಂ ಸಿಂಹರಾಜನಿಂ ನಗರದಂತಿಸಿದುದಿವಿ ॥ (33)

ತಳರಡಿಯ ನುಣೊಡ್ಡಿಯ ಗಿಳಿನುಡಿಯ ಬತ್ತೊಲೆಯಾ ।

ನಳತೋಳ ತೆಳ್ಳಸಿರ ಸೆಳೆನಡುವಿನೆಳೆನಗೆಯಾ ।

ಪೊಳಪಾಂತ ಪೆರೆನೊಸಲ ತಿಲಕದುರುಕಾಂತಿಗಳನಳಿನಿಭನೇತ್ರಯಾಗದ ॥

ಅಳಿಗುರುಳನಬಲೆಯಾರಾ ಜಲಕೇಳುಗೈತಂದು ।

ಜಲಜಪತ್ರಂಗಳುಂ ಸಲಿಲಮಂ ಚಿಮ್ಮೆ ಭೂ ।

ಲಲನೆ ತನ್ನಂ ಧರಿಸಿದಾತಗಭಿಷೇಕಮಂ ಮಾಳ್ವಳೆಸಲೆ ನೆದಿದುನು ॥ (34)

ಹರಿಯಾರ್ಜು ವಿಧಿಯ ಗದ್ದುಗೆ ಲಕುಮಿಗಿಕ್ಕೆ ಭಾ ।

ಸ್ಥರನ ಮಿತ್ರತೆ ಮನಸ್ಸಂಭವನತೋಮರಂ ।

ಪರಮೆಗಳ ಭೋಜನದ ಶಾಲೆ ಸೌರಭೃದಾಗಾರವಾಗಿರಲು ಮಗುಳೆ ॥

ತರಾಣಿಯರ ಮುಖಕರ್ವರೀನಾಥನಿಂದೆ ತಾ ।

ವರೆಯಾದೆವೆಂದು ಮರುಗುತ್ತಮಿರಲದಿವ್ರಣಿ ।

ತರಣಿಯಂ ವಿಳಸನಂಗೈಸಿದುದೊ ಯೆನೊಬ್ಬ ಸಂಕಾಲಂ ಶೋಭಿಸಿದುದು ॥ (35)

ತರಣಿಸಂಯಾತನಾಗಿ ವಿದ್ರೂಪಾನ್ವಿತನಾಗಿ ।

ಹರಿನಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ಸಾರಂಗಶೋಭಿತನಾಗಿ ।

ಪರಮಹಂಸಾಶ್ರಯಾನುವಾಗಿ ಚಕ್ರಾವೃತನುವಾಗಿ ಶಿರಯಾತನುವಾಗಿ ॥

ಉರು ಪುಂಡರೀಕ ವಿಭ್ರಾಜಿತನುವಾಗಿ ಭೂ ।

ಸುರಮಹಾದ್ವಿಜರಾಜ ಸಂತೋಷಕರನಾಗಿ ।

ಶರಭಂಗ ವಿಸಿತನುವಾಗಿ ವಾರಿಧಿಯಂತೆ ರಂಜಿಸಿದನಜಲೀಂದ್ರನು ॥ (36)

ವಿಳಲೆಯ ಬಾಳೆಯೊಳ್ ಪುಟ್ಟೆರ್ಪ ದಿವ್ಯಹಿಮ ।

ವಾಲಕದ ಕಂಪಿಗಳಕುಲಮೆರಗೆ ಜಂಬೂ ।

ಫಲಾಳುಮೆಂದೆನುತ ಗಿಳಿವಿಂಡು ಬರೆ ಕಂಡು ತತ್ತಂಡಗಳ್ ತಳರಾಮೆಂದು ॥

ಲೀಲೆಯಿಂ ಪಿಕನಿಕರಮೈತರಲ್ ತನುಕಾಂತಿ ।

ಜಾಲಮಾರೆ ಕಳ್ತಲೆಯೊಳಾಗೆ ಶಬರಾಂಗನೆಯಾ ।

ರೋಳು ಮನ್ಮಥಕೇಳುಯೊಳಗಿದುಧಾಕಿರಿಯ ಮಾಲಪ್ರದೇಶದಲ್ಲ ॥ (37)

ಚಾರುತರಶೃಂಗಾಗ್ರಮಂ ಕವಿದ ಶುಭ್ರಮಯಾ |
 ನೀರಧರದೋಳ್ ವೋಳವ ಮಿಂಚು ಕರವೊಪ್ಪಿದುದು |
 ಮಾರನುರುಕ್ಕೇಳಗನುಕೂಲಿಯಾಗಿ ದುಕ್ಕೂಲಮಂ ಧರಿಸಿ ಮಾನುಕನಿಟ್ಟು ||
 ಧಾರುಣೀಧರನಾಥನೆಂಬ ಪ್ರಿಯನಂ ಸುತನು |
 ತೋರಲತಿಕಾಬಾಹುಗಳೆ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿ ಸುರ |
 ನಾರಿಯೊರ್ವಳು ಮುಸುರಸುರತಾನುಮೋದದಿಂದಿರ್ಪಳೆಂಬಂದದಿಂದ || (38)

ಸರಸಿಜಪ್ರಿಯಕಕಟಚಕ್ರಾಣೋಲ್ಲೀಡೆ |
 ಮರಕತ ಮಹಾವದ್ಯರಾಗ ವೈಡೋರ್ವತ್ಪಣ |
 ಚರಪ್ರದ್ಯರಾಗ ವಿದ್ರುಮವಜ್ರಗೋಮೇಧಿಕೋಜ್ವಲಿತ ಶೃಂಗಾಗ್ರದ ||
 ಉರುಕಾಂತಿಯಿಂದದ್ರಿ ರಮ್ಯತರವಾಗಿ ಸುರ |
 ವರನ ಮಣಿಕೈಲಮೊ ಮೈಶ್ರವಣನಾಲಯದ |
 ಕರಾಮಾಡಮೊ ಸೂರ್ಯಾಶಕಿಗಳ್ಕೆಯೋ ನೋಡೆಗಿರಿಯಲ್ಲ ಮನಲೆಸೆದುದು || (39)

ನೀಲಕುಟ್ಟುಮದಿಂದ ರನ್ನವಸೆವಣೆಯಿಂದ |
 ಬಾಳೆಗಂಬಗಳಿಂದ ತಳರಮೇಲ್ಗುಟ್ಟಿಂದ |
 ಸ್ಥೂಲವಂಶಜ ಪುತ್ರಿಕದ ರಂಗವಲ್ಲಿಯಿಂ ಶುಕವಚನಮಂತ್ರದಿಂದ ||
 ರೋಲಂಬ ಗೀತದಿಂ ಕೋಗಿಲಿಯ ಪಾಡಿನಿಂ |
 ವ್ಯಾಳಭುಜ್ಜುಟ್ಟುದಿಂದೆಸವೃತ್ತಿಕ ಮಂಟಪಂ |
 ಶೈಲೀಕಮಾಧವಂ ವನರಮೆಯ ಕೈವಿಡಿದ ಲೀಲೆಯನೆ ಕೋಚಿಸಿದುದು || (40)

ಭೋರಗೊಪ್ಪನಾವ ನಂಬುಜಕೆ ಶಶಿಯೇನಹಂ |
 ಸರಸತಿಗೆ ಪ್ರಿಯಮಾದ ಜೇಲವಾವುದು ರಾಮ |
 ಚರಣಸೇವಕನಾಸ್ಯ ಕಾಂತಿತಾನಾವುದೀ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಗುತ್ತರವನು ||
 ಮಿರುಗುತಿಕ ಮೂರಕ್ಕರದೆ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿಯಂ |
 ಬರೆದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನರವ ನೈದೆ ಸಾವಿರಡಿದೋದೆ |
 ಪರಿಶೋಭಿಸುವ ವಸರ್ ತನಗಿರ್ಪುದೆಂದದ್ರಿ ಪೆಂಪಿನಿಂದೆಸೆದಿದುದು || (41)

ಉದಯಪರ್ವತದಂತೆ ಹಂಸಸಿತರಾಚಿಯಾತಂ |
 ಮದನಾರಿಯೊಲ್ಪರ್ವ ಪುಂಗುಳಾನ್ವದನಿಂದ್ರ |
 ಸದನದೋಲ್ ವಿಬುಧಗುರುಶೋಭಿತಂ ಸೃಪತಿಯೋಲಗವಂತೆ ಕವಿಭಾನುರಂ ||
 ತ್ರಿದಶರೂಪವನದಂತೆ ಮಂದಾರರಂಜಿತಂ |
 ಕದನದೋಲ್ಕುಗೇತುವಿರಾಜಿತನುಮೆಂದು |
 ಮಾದದಿಂ ನವಗ್ರಹರನಾಮಮಂ ತೋರ್ಪಿಸುತ್ತಾದ್ರೀಂದ್ರ ನೊಪ್ಪಿದ್ದನು || (42)

ಸುರವನೋಲ್ ರಂಭಾವಿಲಾಸಿ ಮೈಶ್ರವಣರಸ |
 ಪರಿಯೊಲಾರು ಪುಂಡರೀಕಾನ್ವಿತಂ ಯಮನಂತೆ |
 ಕರದಂಡಶೋಭಿ ನೈರುತಿಯಂತೆ ಪುಣ್ಯಜನಪೋಷಕಂ ಪಾಶಿಯಂತೆ ||
 ಕರಮಯಂ ಪಾವನನೋಲ್ ಸಾರಂಗ ನಂಯಾತಂ |
 ನರವಾಹನನತೆರದೆ ಕಂಗೊರಳೆಳೆಯಾಗೀ |
 ಕ್ಷರವೋಲ್ ದಿಗಂಬರೋಜ್ವಲನೆಂದು ಗಿರಿವರಂ ದಿಕ್ಪಾಲರಂತೆಸೆದನು || (43)

ರಾಮನ ಸಖಿಯಂತೆ ವ್ಯಾಸಮಂದಿರದಂತೆ ।
 ಕೋವಿಡ ಕುಕಾಲಾಪಕಂಸರೋವರದಂತೆ ।
 ಭಾವಸಂಭವಜನಕನಂತೆ ಕಮಲಾನ್ವಿತಂ ಪಾರ್ವತೀರಮಾಣನಂತೆ ॥
 ದೇವಪತಿಯಂತೆ ಗೋಧರನಬ್ಜವನದಂತೆ
 ಭೂವರಾಲಯದಂತೆ ಕಲಕಂಠಶೋಭಿತಂ ।

ಸೌವರ್ಣ ಗಿರಿಯಂತೆ ರಣವಂತೆ ಬಗಯಾತಕುವಣಗಿ ವನದ್ರೀಂದ್ರನು ॥ (44)

ತರಾಣಿಯೊರ್ವಳ್ ಪುರುಷನೆಡೆಗೈದುತಿರಲಾಗ ।
 ಬಿರುಗಾಳುಮಿಂದ ಮೇಲುದು ಜಾರೆ ಕುಚಗಳಂ ।
 ಸರಸಿಜಗಳೊಂದು ತುಟಿಯಾಲವಣ್ಣೆಂದಳುಕುಂಗಳೊರಗಲ್ ಕರ್ಮಕಲು ॥
 ಬರುವ ಪಥದೊಳಗವುಂ ಚೆಲ್ವಮುತ್ತಕದರಲ್ ।
 ಮಿರುಸ ನೇರಲ ಪಣ್ಣೆ ನುತ್ತು ಪೋರಲ್ ನಗುತಿ ।
 ತರಾಣಿನಿಟ್ಟಿಗೆ ಮಾಟ್ಟದೈದಿದವು ಭ್ರಾಂತಿ ಪರಿಡಾಗಿರಿಯ ಕೃಂಗಾಗ್ರಕೆ ॥ (45)
 ಸುರಪನೊಲ್ಲಜ್ರವಜ್ರಿಯ ತೆರದೆ ಗೋವಿಭಾ ।
 ಸುರನೈದೆ ಗೋವಿಭಾಸುರನೊಲೈರಾವತನ್ನುರಿತ ।
 ಸ್ಪುರಿತನೈರಾವತ ಸ್ಪುರಿತನೊಲ್ ಭೂ ನೇತ್ರಂ ಭೂನೇತ್ರನಂತೆ ॥
 ಪರಿಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿ ಪೋಷಿತೇಂದ್ರಾಣಿಯೊಲ್ ।
 ಸುರಭರಮ್ಯಂ ಸುರಭರಮ್ಯಂ ತಾವಗಂ ।
 ಧರಣೀಧರಾಧಿಪಂ ಸುರಪನೆಂದೆನಿಸಿ ತಾಂ ರಾಜಸಿದನೇಂ ಪೋಗೈನು ॥ (46)

ಒಂದೆಸೆಯೊಳಂ ರಜತನನ್ನಿಧಂ ನೋಡೆ ಮ ।
 ತೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಪುಷ್ಪರಾಗಾಧಮರ್ಕನಿಭ ।
 ಮೊಂದೆಸೆಯೊಳಂ ಕ್ಷತದ ಪೀಡೆಸಂಕಾಶಂಗಳೊಂದೆಸೆಯ ನೀಲಕಾಂತಿ ॥
 ಒಂದೆಸೆಯ ಮಾಂಜವ್ಯ ಕೇತಸೇವರ್ನಂಗ ।
 ಳೊಂದೆಸೆಯ ಪಾರದಜ್ಯೋತಿರ್ಲತಾಚ್ಚಾಯ ।
 ಮೊಂದಿ ಶೋಭಿಪ ಗಿರಿಯನೀರೈಸೆಂದವನಿಜೆಗೆ ತೋರಿದಂ ರಘುವೀರನು ॥ (47)
 ವನನ ಬದಿರಾಂಕೋಲ ತಕ್ಕೋಲ ವೇತ್ರಧ ।
 ನೈನತೀಲಕತಂದುಕಾಮಳಕ ವರುಣ ಮಧೂಕ ।
 ಕನಕಾಮೃವೇಣಿ ಕಾಶ್ಮರ್ಯ ದಾಡಿಮ ಬಿಬ್ಬಪಿಚುಮದ ತಿರುಕ ಬದರಿ ॥
 ನನೆಯಾಂತ ನೀವಕುರುವಕ ಲೋಧ್ರ ಜವ್ಯಜಂ ।
 ದನ ಜಂಬು ಜಂಬೀರ ಲಿಕುಜಪ್ರಿಯಾಳಕಾ ।
 ಸನ ತಾಳ ಹಂತಾಳ ನಾಳಕೇರಾ ತರಾಡಂಡಗಳನೀರೈಸಬಲಿ ॥ (48)

ಚಾರು ಸುಕೋರೇಲೋಲೂಕ ಚಾತಕ ಹಂಸ ।
 ಸಾರನ ಭರದ್ವಾಜ ಕಲವಿಂಕ ಗೃಧ್ರ ಮಾ ।
 ಯೂರ ಬಂದವ ಚಂಚರೀಕ ಬಿಟ್ಟು ಭ ಚಕ್ರ ಚಾಮಕ ಕೌಂಜ ಕುರರಿ ॥
 ಪಾರಾವತ ಶ್ವೇನ ಲೋಹ ಪುಷ್ಪಕುಂಗ ।
 ಬೇರು ಕಾಕಾ ಕೋಲ ಕಾರಂಡ ತಿತ್ತಿರಿ ಜ ।
 ಕೋರ ಮುಖ್ಯ ಸುಪ್ರಸಿ ಸಂಕುಲದ ಸಂಭ್ರಮಾವನೀರೈ ಪುದು ಧರಣಿಜಾತೆ ॥ (49)

ಹರಿಣ ಹರಿ ಕರಿ ಖಡ್ಗ ಭಲ್ಲೂಕ ವೈಷಭ ಕಾ ।
 ಸರ ಕೋಲ ಕಂಠಳ ಬೇನೆ ಶಾರ್ದೂಲ ವಾ ।
 ನರ ಚಮರ ವಾತಪ್ರಮೀ ಸಲಿಗೋಕರ್ನ ಗಂಡ ಶಿವ ಕೃಷ್ಣ ಸಾರ ॥
 ಕರಭ ಕುಲ ಚಮೂರು ಕುಭ್ರಾದಿ ಬೈಡಲ ।
 ರುರುಮುಖ್ಯ ಮೃಗನಿಕರಮೈದೆ ನಿವೈರದಿಂ ।
 ಗಿರಿಕಟಕದೇಶದೊಳ್ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದದಂ ನೋಡಬ್ಬವತ್ತನೇತ್ರಿ ॥ (50)

೧೩ ನೋಡಬಲೆ ಫಲಪ್ರಪ್ತ ಸಂಭರತಮಾ ।
 ಮತ್ತಮದ್ರಮದ ಸುಚ್ಚಾಯೋಳ್ ಸಮ್ಯದಂ ।
 ಬೆತ್ತಾ ವಿದ್ಯಾರ್ಥ ಕೆನ್ನರರ್ ಕೆನ್ನರಾವರಲ್ಲ ಬಿನದದಿಂದೆ ॥
 ಮತ್ತಕಾಸಿನಿಯ ಗೊಡನೈದೆ ಕ್ರೇಡಿಸುತಿರ್ಪ ।
 ರೆತ್ತಲಂ ಮಾರುತಂ ಗುಹೆಗಳೊಳ್ ಪರಿಮಳದ ।
 ಮೊತ್ತಮಂ ಬೀರುತಿಹ ನಿದಕಾವನುಂ ಸಂತಸಂಟನು ಕುವಲಯಾಕ್ಷಿ ॥ (51)

ಫಲಪ್ರಪ್ತ ಸಂಭರತವನದಿಂದೆ ಪಕ್ಷಿ ಕಂ ।
 ಕುಲದಿಂದೆ ಮೆರೆವ ಶಿಖರದೊಳನೇಕಾಬ್ದ ಮಾಂ ।
 ನೆಲಸುವೆಂ ನಿನ್ನನೊಡಗೊಂಡನುಡ ಸುತೆನ್ನ ಕೋಕಮದರಿಗ ದುಃಖದಾ ॥
 ಫಲಮೆರಡುವಾಯ್ತು ಪಿತ್ತಪುಣಿವೇಷೇಕನವೊಂದು ।
 ಬಳಕ ಭರತಗೆ ರಾಜ್ಯಸಂಪದಂ ಸೇರ್ಮದೊಂ ।
 ದಿಳಿಯೋಳವನವಾಗಮೆಗಗಾದ ಕಾರಣಂ ಪ್ರತಿಯಾದೆ ನಮಲಗಾತ್ರಿ ॥ (52)

ವನನಿವಾಸಂಗೈಯೆ ಸ್ವರ್ಗಮೋಕ್ಷಾವಿಗಳ್ ।
 ಜನಿಯಿಸುಗು ಮೆಂದೆನುತ ಮಿಕ್ಕವುಕು ಸ್ವಪಮುಖ್ಯ ।
 ರನುಮೋದದಿಂದೆ ಪಾನಪ್ರಸಕ್ತ ರಾಗಿದರಾವಂಶಜಾತನಾಗೆ ॥
 ಎನಗಿದಪ್ಪದು ಚೋವ್ಯಮಲ್ಲಮಾಗಿರಿಯೊಳನು ।
 ದಿನಮೈದೆ ಸುಖಮಿಹೆಂ ನೀಂ ಬೇಸರಂಗೊಳದೆ ।
 ಮನಕೆ ಸಂತೋಷವಂ ಮಾಡುತಿರ್ಪ ಕಿಶುದ್ಧ ಭಾವದಿಂದೆನೊಳ್ ಘೆ ॥ (53)

ನೀಲಪಿತೃತಾರುಣೀಭಾಯಿಯಿಂದಂ ಪಿ ।
 ಕಾಲಮಾಡುನ್ಮತದ ಶಿಲೆಗಳುವೆ ಪರ್ವತದ ।
 ಮೂಲದೊಳಗಿರ್ಪ ವನಪಾದಪ್ರಾಪ್ತದಂದೆದೆ ಲತಾಕುಂಜ ಪುಂಸಂಗಳು ॥
 ಲೀಲಾನದನದೊಲವೆ ಭೂರ್ವಪತ್ರಸ್ಥಗರ ।
 ನಾಳಕ ಪುನ್ನಾಗಕುಮಾದಾತಿ ಸುಮಪರ್ನ ।
 ಜಾಲತಪ್ಪಂಗಳಿಂದೆಪ್ಪುತಿದೆ ಕಾಮಿಗಳ ಸಂಕುಲಂ ನೋಡು ನೀರೆ ॥ (54)

ಮಿರುಪವ ವ್ಯಾಕಸಾರವಳಗಳನೈದೆ ।
 ಜರೆದು ತತ್ಪಲಪ್ರಪ್ತ ನಿರ್ಮಲೋದಕಗಳುಂ ।
 ಕರಮೊಪ್ಪದಿರ್ದದೀ ಪರ್ವತಂ ನಿನ್ನಿಂದೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಿಂದೆ ಸಹಿತಂ ॥
 ಎರಡೇಳುವತ್ಸರಂ ಸುಖಮಿರ್ವನಂತು ಸ ।
 ತ್ವರಾಪನಂದದೆ ರಾಜಪುಷ್ಪಗಳಂದದೆ ಸತ್ಯ ।
 ಪರಿಯಲಸಾಸಕ್ತನಾಗಿ ಕುಲಧರ್ಮಮಂ ಪೆರ್ಚಿಸುವೆನ್ನಬ್ಬಗಂಧಿ ॥ (55)

ಲಲನೆ ನೀನೀಗಿರಿಯನಿಕಟದೊಳ್ ಕುಭ್ರಮಯಾ |
 ಜಲದಿಂದೆ ಹಂಸಸಾರಸವಕ್ಷಿಚ್ಛಯಾದಿಂದೆ |
 ಪುಳನಂಗಳಿಂದೆ ಫಲಪುಷ್ಪಸಂಭರಿತವಾಗಿರ್ಪ ತರುಲತೆಗಳಿಂದೆ ||
 ಬಳಲಿಬಾಯಾರಿ ನೀರ್ಗುಡಿಪರೈತಪ್ಪ ಮೈಗೆ |
 ಕುಲದಿಂದ ಮಿತ್ತಡಿಯೊಳುರುತಪಂ ಗೈವುತಿಹ |
 ನಳನಾಪ್ತನಿಭಸಿದ್ಧರಿಂದೆಸೆವ ಗಂಗೆಯಾಂ ನೋಡು ಗಾಂಗೇಯಾಗಾತ್ರ || (56)

ಉರುಜಟಾಜನವಲ್ಲಲೋಪವೀತಂಗಳಂ |
 ಧಂಸಿರ್ಪ ಋಷಿಗಳಂ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡಾತಿಹ |
 ತರಣಿಮಂಡಲವನೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೂರ್ಧ್ವ ಬಾಹುಗಳಗಿತ್ತಡಿಯೊಳು ಗ್ರತಪವ ||
 ವಿರಚಿಸುತ್ತಮಿರೆ ಮೌನಿಕುಲದೊಳಂ ಜಲದೊಳಂ |
 ಮರುತವೊಂದಿದೆ ಸೂಸಿದ ಸುಮಗಳಂಪತ್ತಿ |
 ಚುನುತಿದೆ ಚಕ್ರಚಯಾ ಮಲ್ಲಲ್ಲಿ ಮಣಿನಿಭದ ಜಲಮಿದಕೊನೋಳ್ಪುದಬಲಿ || (57)

ಈ ತರಂಗಿಣಿಯ ಸೊಬಗಂ ನೋಡಿ ಭೂಮಿಧರ |
 ನಾಧನತಿ ಸಂತಸದೆ ನರ್ತಿಪನೊ ಎಂಬಂತೆ |
 ವಾತವೊಂದಿ ಫುಟ್ಟ ಪತ್ರಗಳ್ ಜಲಿಸುತಿವೆ ಕೋಕುತಿ ತೀವಿತಿಡಕೊ ||
 ಸಾತಿಕಯಾದಿ ಕುಬೇರ ನಳನಿಯಾಂತೊಪ್ಪುವ ನೆ |
 ದೀತಟದೊಳುಹರದೇಂ ಕೃತಕೃತ್ಯರೋಮಹೀ |
 ಜಾತೆಕೇಳ್ ಸ್ನಾನಮಂ ಮಾಡ್ವಿನೆನ್ನೊಡನೆನೀಂ ಮಜ್ಜನಂಗೈವುದಬಲಿ || (58)

ಜಲಜಂತು ಭಯಮಿಲ್ಲವೊ ನದಿಯೊಳಂ ಕುಮದ |
 ಸುಳನಂಗಳಂ ಮುಳುಗಿಸುತ್ತ ಮೈದೊಳೆದು ನಲಿ |
 ನಲಿದಾಡು ಗಿರಿಯನುರೆ ಸಾಕೇತ ಪುರಮೆಂದು ವ್ಯಾಳಾದೆವಕುಲವನು ||
 ಪೊಳಲೊಳುಹ ಜನಮೆಂದು ನಿರ್ಜರಾಪಗೆಯನಂ |
 ಲಲಿತಸರಯೂ ನದಿಯಾಮೆಂದು ತಿಳಿಸೊಪತ್ತಿ |
 ಯಲಸದೆನ್ನನು ಮತಿಯೊಳುರ್ಪನೆನಗಂ ಪ್ರೀತಿಯಾಂ ಮಾಡುತಿರ್ಬ ದೇವೀ || (59)

ಕರಮೆಸೆವ ಮಧುಮಾಲಫಲಗಳಾಹಾರದಿಂ |
 ಸುರನದೀಸ್ಥಾನದಿಂ ಸತ್ತುರಾಜೆ ಸಂಗದಿಂ |
 ಹರಾಚಗೊಳುವನಯೋಧ್ಯಾನಗರಮಂ ಬಯಸದಿದೆ ಮಚ್ಚಿತ್ತಮೆಂದು ಬಳಕ ||
 ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರ್ ಸಹಿತ ಸಂತೋಷದಿಂ |
 ಗಿರನದೀ ಮೈಭವವನೀಕ್ಷಿಸುತೆ ಶ್ರೀ ರಾಮ |
 ಪುರದಧೀಸ್ವರನೈದೆ ಚುನುತಿದರ್ಪ ಚಾರುಚಂತೆ ಕೈಲೇಂದ್ರ ಜಾತೆ || (60)

ಮೊವತ್ತನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಸೀರಧ್ಯಜಾತ್ಯಭವೆಯಿಂದ ಮಂದಾರಿನೀ |
 ತೀರದ ವಿನೋದಮಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಮಹಾಶೈಲ |
 ವೇರಕುಳ್ಳುರ್ಪ ರಘುವರನಂಘ್ರಿಯಂ ಕಂಡ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನ ಸಹಿತ ||

ಕ್ರಮದಿಂದಲಾವನವಿಹಾರಮಂ ಕಳೆದುಬಿಂ |
 ದಖತ ಹರ್ಷೋತ್ಸವಧಿ ವರ್ನವಂದಿರದಲ್ಲಿ |
 ಸುಮನಸಾನಂದಕರಮನೇ ಸೀತೆ ಸಹಿತಲಿ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾ ||
 ಸಮದೇಶದಂತೆ ಸಂಚರಿಸುತಿರೆ ಮುಂಗಡೆಯೊ |
 ಳಮಿತ ಭೀತಿಯೊಳ್ಳೋಡಿಬರ್ಪ ಮೃಗಯಾಥಗಳ |
 ವಿಮಲತರವಕ್ಕೆಗಳ ನೋಡಿ ತಮ್ಮಂಗೆಂದ ರಘುವರಂ ಗಿರಿತನೊಜೆ ||

(1)

ತುಂಡಗಳ ನೆಗಪ್ಪತಾಗಸಕೆ ಭೀಂಕರಿವವೇ |
 ತಂಡ ತಂಡಗಳೋಡಿ ಬರುತ್ತಿವೆಕೊ ಭೀತಿಮಾಂ |
 ಕೊಂಡು ಪಿಂಡಿರುಗಿನೋಡತಬರ್ಪ ಹರಿಣಗಳಸಾಲ್ಗೊಡೆ ಯಾಥದಿಂದ ||
 ಮಂಡಿದ್ದು ಬಹ ಫುಟ್ಟಿಗಳ ನೋಡಿ ಪಡಿಗಸಾ |
 ಕೊಂಡು ಪಾರುತಲಿವೆಕೊ ಬಗವೃಗಾವೀಕಂಗ |
 ಳಂಡಲಿಯಿದೇಂಕತದೊಳಾಯ್ತು ಮತ್ತಾರೈಡನೋಡು ಸೌಮಿತ್ರಿ ಮಾದಡಿ ||

[(2)

ಮನಿಸಾಲದುದಿಗಡೆ ನಾಲ್ದಿ ಸೆಯನಿಟ್ಟ ಸಲ್ |
 ವನರಾಸಿ ಮೇಲ್ವರಿದು ಬರ್ಪಂತೆ ಬರ್ಬಲವ |
 ಘನರವನ ನಾಲಿಸುತಲಣ್ಣ ನೊಡವಿಂತೆಂದ ದೇವನಿಲಬೆಸಲಾದೊಲು ||
 ಘನಮಾದ ಸೇನೆಬರುತಿದೆಕೊ ಭರಣಿಜೆಯನಿಲೆ |
 ವನೆಯಿಂದಲಾಚೆಯೊಳ್ ತೋರ್ಪ ಗುಹೆಯೊಳ್ಗಿಟ್ಟು |
 ಧನುಸ ಪಡಿಯಲ್ವೊಳ್ಳುನುತ್ತ ಲಕ್ಷ್ಮಣನುಸುರೆ ನನುನುಗುತಲಿಂತೆಂದನು ||

(3)

ಕಾತುರದಿ ನುಡಿಸೆಯಾತಕೆ ಬೆರಬಲಮಿತ್ತು |
 ಜಾತು ಸಂಚರಗೈಯಲಮ್ಮರಾದರುಧರಾ |
 ನೇತರೇಂ ಬಂದಿಹರೊ ಮೃಗಯಾವ್ಯಸನಕೆಂದು ಸಂತಸದಿಸಂಚರಿಪಡೆ ||
 ಭೂತಸುಳಯಲ್ಕಮ್ಮದೀ ತಾಣದೊಳುಮನುಡ |
 ರೇತಕೈತಪ್ಪರಿದ ಪದುಳದಿಂ ನಿಟ್ಟಿಸಿನೆ |

ಲಾತ ನಾಲ್ದಿ ಸೆಯನಾರೈದು ಕಂಡು ರಥದ ಗೊಂದಲಾದ ಸಂವಣಿಯನು ||

(4)

ಕೋವಿದಾರಧ್ಯುಜದ ಕೊನಬ ನಿಟ್ಟಿಸಿ ಭರತ
 ನೀವಸುಧೈಗೈತಂದ ನೆತ್ತಣ್ಣಸೆಯಂದೆಮ್ಮ |
 ಜೀವದಿದುಳುಹಬಾರದುಮನುತ ದುರ್ವನರ ಬೋಧಿನಿಲೆಗೊಂಡುಮನದಿ ||
 ತಾವನರಸುತಬಂದತಡೆಯಾದೀತನಬಲವ |

ನೋವಿಬಡಿಬಂಡಗೈದಿಟ್ಟು ತಾರನಿವಾರಿಗೆ |

ಸಾಪಧಾನದಿ ಭೋಜನಂಗೆಯನುತತುಲರೋಷದಿಂ ಬಿಟ್ಟಿದನು ||

(5)

ದುರುಳನುಡಿಗಳೊಳೆಮ್ಮ ಕಾನನಕೆ ಕಳುಪುತ್ತು ।
 ಲರಸನಂ ಮರುಳನಿಸಿ ಧರೆಯನುಂ ವಶಗೈದು ।
 ಪರಿವೃನ್ಮಕಾಮಳನ್ನಿಸದಾದುರಾರಾಧ್ಯಕ್ಕೆ ಸುತನಂ ವೇಳೆಯು ॥
 ನೆಯ ಬಲವನು ಮಹಾರಣ್ಯದೊಳಗಿರ್ಪು ।
 ನರಸಿ ಪಿಡಿಯಲ್ವೆಳ್ಳುಮೆನುತ ಬಂದಿಹಕಡ್ಡು ।
 ಭರತನಾತನ ಮಾತೆಯಾಪದನರ ನೀಕ್ಷಣದೆ ಹತ್ತಗೈವೆನುತಮನದಿ । (6)

ಮೊರವುತಲಿ ಮರನಿಂದಲಿಳಿದು ಕಲಚಾವಮಂ ।
 ಧರಸಿ ಘಡುಘಡಿಸುತ್ತಿತಂದು ಸೇನಾಗಮದ ।
 ಪಂಚಾಬತ್ತರಿಸಲೀತನ ರೌದ್ರಮಂ ನೋಡಿ ರಾಮನಯಗೂಡಿದಯದಿ ॥
 ಪರಮಧಾರ್ಮಿಕಶಿರೋರತ್ನ ಸಾಧುಗಳರನ ।
 ಪರಿಹೀನರಾಗಲೋಭಾದಿವರ್ಜಿತಚಿತ್ತ ।
 ತರಳನಾದರು ಭರತನೀಚವನೆ ಕನಗಿನೊಳಗವಕಾರಲೀಕಗಳನು ॥ (7)

ಮಾತೆಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಮಗುಳ್ಳಾಪಜ್ಞೆಯಿಂದ ।
 ತಾತನಂ ಸಂತೈಸಿ ತನಗಾದ ಸಂಪದ ।
 ಪ್ರಾತ್ರಮಂ ತನಗೊಪ್ಪುಗೈದು ಚರನಂತಿವೃದ್ಧರಿಸಿ ನಿಜಚಿತ್ತದೊಳಗೆ ॥
 ಮಾತೆಯರ ನೋಡಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ ವೇಳ್ವು ।
 ಮಾತಿದುದುರಾಗ್ರಹಮಿದಂ ಸಹಿಸಿನೋಡುಕ್ಷಣ ।
 ಮಾತುರದಿ ಕಂಗೈವುದೆನುತೋರೆಯ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಾಪಶಾಂತನಾಗಿದನು ॥ (8)

ಕೇಳು ಲಕ್ಷಣ ಭರತ ಮಾತೃಕೃತಧುವ್ಯರವ ।
 ತಾಳಮನದೊಳು ಮರುಗುತೆಲ್ಲರಂ ವಡಗೊಂಡು ।
 ಜಾಳನಿಸಿ ಸಿರಿಯ ಗಹನದೊಳಾವು ಕಷ್ಟವಂಬಡತಿಹುದ ನೆನಿದು ನೆನಿದು ॥
 ವೇಳಸಂತಸಗೊಳಿಸಿ ಕರೆದೊಯ್ದನೆಂದು ವಿ ।
 ಪ್ರಾಳಯನೊಳ್ಳಗೊಂಡು ಬಂದಿರ್ಪ ನೀಂ ಬತಿ ಯೊ ।
 ಲಾಳಲೀಂಫಲ ಭೋಗದಿಷ್ಟೆಯಿಂ ಸಹಜಾತನುಗಳಂಕೊಳಿ ಮಾರಿವರೆ ॥ (9)

ಎನಿತುಪಾತಕಿಯಾದಡೆತಿ ಕ್ರೂರಮಾನಸಿಕ ।
 ನೆನಿಸಿಕೊಂಡರು ತನೆಯ ಜನಕನಂ ಕೊಂದವನೆ ।
 ನಿನಗಿದೊಂ ಗುಣಮೆ ಬಾಲಕನ ತರಿಯಲ್ಕೈಳಿಸಿ ಕೋಪಿಸುವೆ ರಾಗವಿಡಿದು ॥
 ಎನುತರಾಘವನುಡಿಯ ಸಾಮಿತ್ರಿಯಿಷ್ಟೆಯಿಂ ।
 ಘನತರಾಮಾರ್ಪಮಂ ನೀಗಿ ತಲೆವಾಗಿ ಬಂ ।
 ದಿನಕಾಲೀಕನ ಕೆಲದೊಳುರಾರ್ತಿ ನಿತ್ತಬಲವೊತ್ತರಿಸಿಬರೆ ಭರತನು ॥ (10)

ಗುಮಿಗೂಡಿಪೊಕ್ಕ ರಾತರೂತಾಗುಳ್ಳುಗಳು ।
 ಯಮಿಜನರಿಗಪ್ಪದಾಯನ ಬಲಮಿಲ್ಲರಲಿ ।
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಕರೆಸಿಕೊಳಲಪ್ಪದೆಂದಾಭರತನಾಜ್ಞಾಪಿಸಲ್ಕೆ ದಯದಿ ॥
 ಸಮದಗಜರಥ ಹಯವದಾತಿಗಳನೊಂದೆಡೆಯ ।
 ಸಮನೊಡೊಳುಳಿಸಿ ಸೇನಾನಿಗಳ್ಳಂದೊರೆಯ ।
 ಪ್ರಮಾದಿತಾಂತಕಿ ಕಂಠದಿಂದ ಕತ್ರಾಘ್ನನಂ ನೋಡುತೆಂದಂ ವಿನಯದಿ ॥ (11)

ಪರಪಿದರಪಾಂಗಲೇಶವ ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರೇಂದ್ರ |
 ರುರುತರೈಶ್ವರ್ಯಸಂಗತದ ಕಮಲಾವನದ |
 ಸಿರಿರೇಖೆಯಾಂತ ಚರಣವ ಕಾಣುವನ್ನೆಗಂ ವರಮಂತ್ರಿಗು ರಾಗಳೊಡನೆ ||
 ಬೆರೆದು ವಾಹನಮುಳುದು ಪದಚರಣೆಯಿಂದೈದು |
 ತಿರವೇಳ್ಕೊಮ್ಮಂದೆ ಗುಹಪೋಗಿ ಮಾರ್ಗಂಗಳಂ |
 ಸರಿಸಗೈಯಲೆನುತ್ತ ವೇಳಲರುಗಲ್ ಕಬರ ಭರತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (12)

ಸುಳಯರಲೆಯಕ್ಕಾತವಾವು ಕೃತಿಯ ಚೆಲ್ವು |
 ತಳೆದು ಮುನಿಗಾತಿಥ್ಯವೆನಗುವಂದದಿ ಮಾಳ್ವ |
 ತೋಳು ಪಾರ್ಥಿವ ಲಕ್ಷಣಾನೈತ ಮಹೋನ್ನತ ಮೆನಿಪ್ಪ ಕುಭಚರಣಂಗಳು ||
 ಪೋಳೆಯಲೆನ್ನೆಯ ಕಂಗಳುದಿನಲಿ ಸಂತನವ |
 ತಳೆದಾನು ಕಾಂತಯಾತ ಮನನವ್ವಿನಭೀಕ |
 ಜಲದಿಂದಮಸ್ತಕಂ ನೆನೆದರಾಂ ಕೃತಿಯವ್ವಿನೆನುತ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || (13)

ನೋಡುಮನುಕುಲ ಪರಂಪರೆಯರಸುಗಳಲಿ ಭವ |
 ಗೂಡಪಟ್ಟವಣಿಯಲಿ ಮಂಡಿಸಿರಲೋಲಗವ |
 ನೋಡಿದವನೇವೆಯವಸರದಿಂದಲಾಂಧನ್ಯನವ್ವಿ ಮಣಿಮಕುಟಕಾಂತಿ ||
 ಮೂಡುತಿಹ ಕಶಿಪೂರ್ಣಬಿಂಬಕಂ ಸುಧೈಯಕನ |
 ಮೂಡಿಸುವ ಮುಖವನಾಂ ಕಂಡು ಕೃತಿಯಹೆನು ಕೈ |
 ಗೂಡುವುದಿದೆಂದೆನುತಲಾನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಡುತೆ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನು || (14)

ಸರಸಿಜಭವಾದಿಮುನಿವರಲ್ಲ ನಿಜಯೋಗ |
 ವೆರೆದು ನಿಟ್ಟಿಸಿ ನಿಲುಕದಿಹಪಾವನಿತಚರಣ |
 ನಿರುತದೊಳಗುವು ಕೈಗೂಡಿತು ಮಹಾಬಲ ಪರಾಕ್ರಮಿಗೆ ಸಾಮಿತ್ರಿಗೆ ||
 ಧರೆಯೊಳನ್ನೇಸು ಕೃತಕೃತ್ಯನೋ ಸಿರಿಪದವ |
 ಧರಿಸರ್ಪ ಸಿರಿಯನಿತು ಸುಕೃತಿಯೋ ತತ್ತಟದ |
 ಲಿರುವತರುಗಲ್ಮ ವೀರುಧಗಳೇಂ ಪರಿಪಾಕತವದ ಬೆಳಸಡೆಸರ್ಪವೋ || (15)

ನೀಲಜೇಮೂತ ನಿಭಮೂರ್ತಿಯ ಸುಕೀರ್ತಿಯ ವಿ |
 ಕಾಲಸಾರಸನೇತ್ರನುರುತರಪವಿತ್ರನೆ ನಿ |
 ರಾಲಸ್ಯನುತಿಗಂ ವಶಂವದನ ಸಂಪದವನೀವ ಕರುಣಾವನದನ ||
 ಬಾಲೇಂದು ಮೌಳಿಯ ಹೃದಾಲಯಮಾ ದಾಲಯನ |
 ಶೀಲಸದ್ಗುಣ ರತ್ನರತ್ನಕರೋಪಮಿತ |
 ಲೀಲಾಮನುಜವೇಷಧರನ ಕಂಡಾಂಧನ್ಯನಿವನಾವಾಗಲೆನುತ || (16)

ಎಂದಮಿತಧಕ್ಕಿರಸದಿಂದ ಭರತಂ ತನ್ನ |
 ಬಂಧುಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಪೊಕ್ಕನಾಕಾನನವ |
 ಮಂದೆ ಗುಹ ಮುಗ್ರಪ್ರದರ್ಶನಂಗೆಯ್ವತಿರೆ ಪಾದವಿನ್ಯಾಸದಿಂದ ||
 ಬಂಧುರದಬಲಗಳಂ ಋಷಿಗಳಾಶ್ರಮಗಳಂ |
 ಪೊಂದಿನಿಬದ್ಲಲ್ಲಿ ತ್ವರಿತದಿಂದ ನಡೆಯತಿರೆ |
 ಲಂದುರಾವಾಶ್ರಮದಲಿಹ ಕ್ರತುಭುಜದ್ವಜಂ ತೋರೆ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿ || (17)

ನೋಡಿ ಹರ್ಷದೊಳೊರೆದ ನಿಜಬಂಧುಗಳನೊಂದು |

ಗೂಡಿ ಗುರುಗಳ ಬೇಗ ಕರತರಾವುದೆನುತ ನೈವ |

ನಾಡಿಚರಣಂ ಕಳುಪಿ ರಘುನಾಯಕನ ಕಾಣ್ಬಲವಲವಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆದು ||

ಕಾಡಾನೆಬಗವೈಗಳೂಡುತಿಹನಿಲಗಳಂ |

ನೋಡಿಕುಳವಲ್ಲ ವಿಪ್ರವಚಯಗಳಂ |

ಮೂರ್ಛಾರ್ತಾಣಗಳ ಕುರುಮಿಡಿದು ಗಮಿಸಿದಂ ಬಿತ್ತದನುರಾಗದಿಂದ || (18)

ಮದಕರಿಕೇವಕರ್ಷಣಂಗೆಯ್ದ ತಾಣಮ |

ತ್ತಿದುವೆ ಕಾಳ್ಕೊಣ ರೋಮಾಹತವಿಮಾಣ ಮಿಂ |

ತಿದುವೆ ಕೇಸುಯ ನಿಡ್ಪರತರಪ್ರಪಕರೀಕಾಂಭ ಮಾತುಗಳನೂನಾ ||

ಇದುವೆ ಕಾರೀಬೋಗ್ನಿ ಸೇತಾವನೋದನ |

ರೈದೆ ತುಮಾಜನ ಮಾತವಕ್ಕ ಶೇರಿದನೋಳ್ವು |

ದಿದೆ ಭರದ್ವಾಸಮಾನಿವೇಳ್ ಭೂಮಿಯನುತ್ತು ಸಂತಸವತೋರುತಿದೆ ಕೋ || (19)

ಘನುಘಮಿತ ಮಾಧುರ್ಯಕರ ನಾದಕೇಳುತಿದೆ |

ವಿಮಲಧಾರೇಯನೀಯೆಡೆಗಾವು ಬಂದುದು |

ಕೈಮಿತ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತಮೆಲೆವನೆಗಳೊತ್ತು ಸೇರಲ್ಕುದೆಂತು |

ಪ್ರಮಾದ ಸಂಭವಮಹುದೊ ಎನುತ ಸ್ವಘನಂಗಳೊಳ್ಳು |

ಕಮಲ ವಜ್ರಾಂಕಾಶ ಸುರೇಖೆಗಳ ತೋರುತಿಹ |

ಸುಮನಸಾನಂದಕರ ವೆಚ್ಚಗಳ ನೋಡುತ್ತ ಭರತ ವಂದನೆಗೈದನು || (20)

ನಿಗಮಶಾಖೆಗೆ ಶಿಖಾಮಣಿಯಾತ್ಮವೇತ್ಯದನ |

ಬಗೆಯ ಪರುಷದಕಣಿಯ ತಾಣಚಿಂತಾಮಣಿಯು |

ಮಿಗಣಾಸ್ತ್ರನಿಕರ ಕಾದರವಜನರಚನೆಗಳ ಪೋಷಿಸುವ ಸನ್ಮಣಿಯಿದೊ ||

ಅಗಜಾರಮಣಬೊಮ್ಮರಾವಾಗ ಭಾವಿಸುವ |

ಬಗೆಗಜೋರವಾಗದೀ ಸಿರಿವದಂಗಳನ |

ಗೊಗುಮಿಗೆಯ ಹರ್ಷಮಂ ಶುಭ್ಯಸಲ್ಯಂಗೆಸೆದವೇನೆಂಬಿನತಿಶಯಗಳ || (21)

ಇದು ಜಗದ್ವೀಜಮತ್ತಿದು ನಿಗಮಗಳನೈವ |

ಮಿದುಮಂತ್ರತಂತ್ರಪೋಮಿದು ಸತ್ಯನುಬದನೆಲ |

ಮಿದುಶೈಲಜಾಚಿತ್ತ ಪಾಡುವಾಡುಂ ಬೊಂಬ್ಬಹಂಸಹೃದಯಾಬ್ಜಹಂಸಂ ||

ಇದು ಬೆಳಗಿನೋಳ್ಬೆಳಗೊತ್ತುವಂದನಗೈದು |

ನದಮಲಾನಂದನಾಗರ ದೊಳೋಲಾಡುತ್ತ |

ಲಿದಿರಿ ಲಿಪ್ಪಾಶ್ರಮರನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುತ ನಡೆದಭರತ ನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ || (22)

ಸತತಗೈವಭ್ಯಾಸ ಬಲದಿಂದ ಕಳ್ಳತೆಯು |

ಗತವಾಗಿ ಚಿತ್ತದೋಳ್ ಚಿಜ್ಜೋಜ್ಜಿತಿ ಬೆಳಗುವಂ |

ತತಿಶಯದ ನೀರಂಧ್ರನನವಕಳಿದೈ ಪರ್ವತಾಲಾ ಮಧ್ಯದಿ ||

ವಿತತಮೆನಿವ ಕರ್ಪಭಾರಮೆಡೆದೊಳುಸಾರ್ಧ |

ಸತಿಯ ಬೆಳ್ಳಗೆಯಿಂದ ಗೌರಮೆನಿವ ಶರೀರ |

ದತಿವೋಹನಾಕಾರವೆತ್ತ ರಘುವೀರನಂ ಕಂಡನಾಭರತ ಮುದದಿ || (23)

ರಸೆಯೊಳಗೆ ಮಂಡಿಸಿರೆ ಕಂಡುಭಯಕಂಗಳೊಳೆ |
 ಗೊಸರಾವನಿಗಳ ತಡೆಯಲಳವಲ್ಲ ದಲೆಪೂರ್ಣ |
 ಕಶಿಯನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಮಣಿಕರಗುವಂದದಿ ಮರುಗಿ ಕತ್ರಾಘ್ನ ನೊಡನೆಂದನು ||
 ಪೊಸತನಿಪ ಸೌಧಾಗ್ರದೇಡಿಯ ಮೃದುತಳವದಲಿ |
 ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳದಿಂದ ರಾಜರೀವಿಯೊಳುರ್ಪ |

ಬಿಸಜನೇತ್ರಂಗೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂವಲೆವನೆಯಾದೊರದುವಕಟಕಪಿಂದನು || (24)

ಅಡಸಿತು ಗುರುದೋಹಮಿದಕೆ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಸಂ |
 ಘಡಿಸದಾವಾವ ಕಾಕ್ರಂಗಳಲಿ ನಿಟ್ಟಿಸಿದ |
 ರೊಡನಾಡಿದಂಗೆ ಪ್ರಾಶ್ನಾಶ್ಚಿತ್ತ ಸಂಜನಿನದಂ ತಾದುದನುಜ ತನುವೆ |
 ಮಡಗಿ ಫಲವೇನು ಪಾತಕಿಯಾಗರ್ಭದಿ ಜನಿಸಿ |
 ಕಡುಪಾಪಿಯನಿಸುತದರ್ಶಿಭಾಜನನಾದೆ |

ನುಡಿವುದೇನುಗಳೆವುದತಿ ಲೀಸೆನುತ್ತಳಲಿಬಳಲಿ ಸಂಕಟ ಗೊಂಡನು || (25)

ಬಿಟ್ಟರನುಗಳನಾತ್ಮ ಸಾತಕೆಯನುತ್ತ ಬತಿ |
 ಪುಟ್ಟವುದು ರಘುವರಗೆ ಕಾಣೆಲಕ್ಷ್ಮಣಮರುಳು |
 ಗುಟ್ಟದಿರನಂದೆಂಬ ಭಯಮೆನ್ನ ಮಾನವನಡೆ ತಳವೆಳಗೊಂಬುದು ||
 ಇಟ್ಟಣಿಸುತಿರಪೋಲಳವಲ್ಲ ದೀಚಿತೆ |
 ಪುಟ್ಟಿನೆನ್ನೇಂಗೈವೆ ನಂದಳಲಾತಿರೆ ಪದಗಳಂ |

ಮುಟ್ಟು ಕತ್ರಾಘ್ನನುಪಚರಿಸಿ ಕುಸ್ತುರಿನುತ್ತುನುಡಿದ ನವಸರದನುಡಿಯ || (26)

ಜಗದಖಿಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬುದ್ಧಿ ಸಾರ್ಥಕನುತ |
 ಜಗದುದರಜೀವ ಜೇಷ್ಠಾಧಾರ ಸೂತ್ರಧರ |
 ನೊಗುಮಿಗೆಯ ಸುಕೃತಿ ಪಾಪಿಪ್ಪರೆಂಬುದಲ್ಲ ನರ್ವಜ್ಞ ರಘುನಾಥನು ||
 ಸುಗುಣಂದಯಾಪರನನಾಥರಕ್ಷಣಶೀಲ |
 ಬಗೆಯೊಳಂದೆಮ್ಮವೃತ್ತವತಾನೆ ಕೃಪೆಯಿಂದ |

ಮಿಗೆ ಪೊರವನಿದಕೆ ಚಿಂತಿಸಲೇತಕ್ಕದುವುದು ತರಲೇನು ಚರಣದಡೆಗೆ || (27)

ಎನುತ ಕತ್ರಾಘ್ನ ಬಿತ್ತರಿಪಯುಕ್ತಿಯ ಕೇಳ |
 ಮನದ ಹರ್ಷೋತ್ಕರ್ಷೆಯಿಂದ ಭರತಂ ಪಥವೆ |
 ನನುಸರಿಸುತಲ್ಲಲ್ಲಿ ರಘುನಾಥ ಜಾನೆಯರಂಭಿಸಾರಸಗಳನ್ನು ||
 ನನಗಿಂದರ್ಚಿಸುತಲಡಿಗಡೆಗೆ ನಮಿಸುತ್ತ |
 ವಿನಮಿತಾನನದಿಂದಲರೆಮುಗಿದ ಕಂಗಳಂ |

ಘನನೀಲನೀಲನಂ ಪೊರಗೊಳಗೆನೋಡುತ್ತ ನಡದನತ್ಯಾನಂದದಿ || (28)

ಅಂಬಾಜದಲಾಕ್ಷನಜಫವನು ರಾಧ್ಯಕ್ಷನಂ |
 ಜಂಭಾಹಿತವಿ ಪಕ್ಷಜನವವುಘಸೀಕ್ಷನಂ |
 ದಂಬಾದ್ಯಹಂಕಾರ ಕರ್ಬುರಕುಶೋತ್ತಂಗ ಪಕ್ಷವಿಜ್ಞೇದಕರನಂ ||
 ಕಂಭೀಚಣಾರ್ತಿಹರ ಹರಕೃದ್ವಿಹಾರನಂ |
 ಗಂಭೀರಜನ್ಯ ಮೂರ್ಛಂಜನಂ . . . ? |

ಕಂಬುಗಳನಿಖಿಲ ಜನತಾಪಹರವೀರನಂ ಕಂಡನಾ ಭರತಮುದದಿ || (29)

ಸುರುಚಿರದ ಮಕುಟಭೂಷಣ ಸಬಾಸುಂಡಲದಿ |

ಮೆರೆವ ಪಟ್ಟವಣಿ ವಾಲಕರೂಪಮಿರೆ ಮುದದಿ |

ಮಿರುಪಪೀತಾಂಬರ ಕುಶಾಬನಾಕಾರದಿಂ ಸೊಬಗಾಂತು ರಾಜಿಸುತಿರೆ ||

ಕರಗಳಂ ಮುಗಿದು ಸಾಮಿತ್ರಿ ಸಮ್ಮಾಖದಿ ಬಂ |

ಧಾರ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವಿಸುತ್ತಲಿರೆ ಬೆದ್ರೂಪ |

ಮರೆಗೊಳಿಸಿ ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ರಾಜಿಸುವ ಪರಬೊಮ್ಮನಂ ಕಂಡನು || (30)

ಭಾನುಶಶಿಸರ್ಪಾರ್ಚಿ ಯುರುತಪತ್ತೇಜಂಗೆ |

ಳೇನೊಂದನುಪಮಿಸಲ್ಬಾರದ ಚಿದಾನಂದ |

ಮಾನುಷಾಕಾರದಿಂ ಕಂಗೆಸೆಯೆ ಭರತನತಿ ತ್ವೃತದಿಂದೈದೆ ಬಂದು ||

ಜ್ಞಾನಸ್ವರೂಪ ಚಿದ್ವಿಧ ಕರಣರತಾವ |

ಕೊನತರ ಸುಕರ ಕರುಣಕರಾರ್ತಪ್ರಾಣ |

ಭಾನುವಂಕಪವಿತ್ರ ಸಲಹೆನುತ್ತು ಡೆಗೆಡೆದ ಮುಂಗಡೆಯೊಳತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ || (31)

ತನ್ನಿಂದ ಘಟಿಸಿತವರಾಧಮೆನಿಸಲ್ಪಾರ |

ದಿನ್ನೇವೆನೆಂಬ ಭಯದಿಂದಲಿತ ಕೋಕಭರ |

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಕಂಗಳಂ ಬಲಿದು ಕಂಪಸ್ವರವಪೊರಡಲೆಯಾದೆ ತಡೆದಿರೆ ||

ಇನ್ನೇನನುಸುರಲಳವಲ್ಲ ದೀಪರಬೊಮ್ಮ |

ನನ್ನು ನಿಟ್ಟಿಸಿದ ಸಂತೋಷಮೆಳದೊಯ್ದಲ್ಲಿ |

ತನ್ನೊಳಂತರ್ಭಾವಗೈದುನಮನೋನ್ಮತ್ತಯನಿಸಗಿದುದು ನಿಜಬಲದೊಳು || (32)

ಅಂಬುಜ ದಳಾರ್ಜುನಡಿವಾಸರಗಳಂ ಕಂಡು |

ಡಂಬಮದಮಾನವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಧರಣಿಯೋಳ್ ||

ಬಿಂಬಿಸಿದ ನೆಳಲಂತದೇನೊಂದನಿನೆವರಂ ನಿಪ್ಪಿಸುವರಳವಲ್ಲ ದ ||

ಸಂಭ್ರಮಾಂಭೋರಾಶಿಯಲಿ ಮುಳುಗಲೊಳಹೊರಗೆ |

ತುಂಬಿದಾನಂದದಿಂ ರಾಮಸ್ತರ ನಾಥತಾ |

ನೊಂ ಭಾವಾತಿತ ನಿನಿಸಿ ಮಗುಳೇನೊಂದ ಚಿಂತಿಸದೆ ಕಡದಿದನು || (33)

(ಸಂಧಿ 30 ಪದ 1336)

ಮೂವತ್ತೊಂದನೆಯ ಸಂಧಿ-

ಸೂಚನೆ || ಕರುಣದಿಂ ತರುಣನೆಂದರಿತು ರಾಜ್ಯದಸಿರಿಯ |

ಪರಿಕರಂಗಳ ವಿಷದಮೆನಲು ಭೋಧಿಸಿ ಭರತ |

ನಿರವ ಬೆಸಗೊಂಡು ಗುರು ಕೌಸಲ್ಯೊ ಮೊದಲಾದವರ ಕಂಡ ರಘುನೊಲಿದು ||

ನೆಲೆಗಾಣದತಿ ಖೇದದಿಂದ ಮುಂದಯದಲೆ |

ನೆಲದೊಳೊರಗಿದ ಭರತನಂತೆ ಶತ್ರುಘ್ನ ಪದ |

ಜಲಜಂಗಳೆಡೆಯ ಕಡೆದಿರೆ ನೋಡಿ ಕರುಣದಿಂ ಪಿಡಿದಿತ್ತಿ ತೊಡೆಯೊಳಟ್ಟು ||

ತಲೆಯನೇವೆನಿಸಿ ಕಂಗಳೆನೊರಸಿ ಕುಸ್ತುರಿಸು |

ತೆಲಿತಾತ ಸುಖದಿಂದಿರಲು ದುಬ್ಬಮ್ಮಗ |

ಜಲಿಸುವಹವಿಗಿ ಬಂದುದೇಂಕಾರಣಮಾದೆಂದು ಬೆಸಗೊಂಡ ಪ್ರಿಯದೊಳಗೆಜೆ || (1)

ತರುಣಸುಕುಮಾರ ದೊರೆಯಣೂಗ ಬಲಕವ್ಯದಿಂ |
 ಬೆರೆದ ದುರ್ಗಮಪಥನ ಪಿಡಿದು ಕಾನನದೆಡೆಗೆ |
 ಬರುವದೇ ನೈ ವ್ಯಾಳಮೃಗಗಣಾರ್ಣವ ಬೇರಬಿವಿಯೊಳ್ ತೊಳಲಿ ಬಳ್ಳಂ ||
 ದೊರೆ ಸತ್ವ ವಿಕ್ರಮ ಸುಧಾರ್ಮಿಕ ಶಿರೋರನ್ನ |
 ತುರಗಮೇಧಾದಿಗಳನೊಗಿದ ಮಹಾವ್ರರಾವೆ |

ಚರಣನೇವನೆ ಪರತರೋನ್ನತದ ಗತಿಯನುತ ಸೇವಿಯ ತರಳ || (2)

ಕುಲಗುರು ವಸಿಷ್ಠ ತತ್ಪತ್ರರುಂ ಕುಶಲಿಗಳೆ |
 ಜಲಜಾಯತಾರ್ಹಿ ಕೌಸಲ್ಯ ವೊದಲಾದವರ್ |
 ಸುಲಲಿತಾಂತಕರಣ ದಿಂದಿರ್ಪರೇ ಭವನ್ಮಾತೆ ಶಿವಕರದಲಿಹಳೆ ||
 ಜಲಜ ಬಾಂಧವ ವಂಶದನುಸರಣಿಯಿಂ ಬಂದ |
 ಕುಲವೃದ್ಧ ರಾಷ್ಟ್ರಮಂತ್ರಿಗಳು ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ |

ಮಲಭೂಷಣೋನ್ನತರೆ ನೆಗರಿ ಸುಶ್ಲೇಷದಿಂದಿಹುದೆ ಪೇಳ್ ತಾತ ಮಾದಡಿ || (3)

ವಿಧಿಬಲದಿ ಹುತಹೋಪ್ಯಮಾನಾಗ್ನಿ ಹೋತೃಗಳ |
 ಪದುಳದಿಂ ಕಾಲವಿಚ್ಛಿನ್ನಮೆಸಗದೆ ಮಾಳ್ವ |
 ಸದಯರಾ ಪಟ್ಟಣದಿ ಕುಶಲದಿಂದಿರ್ಪರೇ ತೃಣ ಕಾಸ್ತ್ರ ಸಸ್ತ್ರ ? ಕವಿತಾ ||
 ವಿದಿತಾಗಮಜ್ಞ ವಿವಿಧಾಸ್ತ್ರ ಬಲಸಂಪನ್ನ |
 ಕದನ ವಿಜಯೋದ್ಧತ ಸುಧನ್ವಮಾಖ್ಯರಿಗೆ ಮಾದ |

ಮಾದಯಿಪ್ರದೆ ತಾತ ಸಂತತ ನಿನ್ನದೊನಿಂದಲಿನುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (4)

ನೀತಿಜ್ಞರತಿನಿಪುಣರಬಿಲಾಗಮಸುಶಾಸ್ತ್ರ |
 ಚಾತುರ್ಯಪತಿಕಾರ್ಯಧುರ್ಯರತಿಕಯ ಜನರ |
 ಮಾತುಗಳ ಬಲ್ಲ ರನಸೂಯಾರತ್ಯಂತಾಪ್ತ ಮಂತ್ರಿಕೋವಿದರಾತ್ಮಮ ||
 ಜಾತಿಯಾತ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಪಿಡಿದು ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ ಕುಭ |
 ಜಾತಮಂ ಗೃಹವೃದ್ಧ ಸೃಪನೀತಿ ನಿನ್ನೊಳೇಂ |

ತಾತ ಸದ್ವ್ಯಕ್ತಪ್ರಸೂತ ಮಂತ್ರಿಗಳಹರೆ ಭೋಗಾದಿ ವೈದ್ವಿಕರಮಾ || (5)

ಬಲು ಜನರ ಕರೆಯದೊರ್ವನೆ ಪ್ರಯತ್ನಂ ಗೃಯ |
 ದೊಲಿದು ನಿಂದೆ ಯೊಳಾಳದೆಚ್ಚರಿತು ಕಾಲದೊಳು |
 ಪಲವು ಕಾರ್ಯಂಗಳನ್ನೆಪರರಾತ್ರಿಯೊಳೆರಿತು ಮತ್ತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ ||
 ಅರಿಗೊಳಸದತಿವೇಗಮಾಸ್ಯದಿಂದೆಸಗ |
 ಲೆಲಿ ರಾಜ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸಾಧಿಸವೊಳ್ಳು ಸೃಪ |

ತುಲಕರಿಗಿದು ನಿನ್ನೊಳಹುದೆ ಸತ್ಕುಲಜಾತ ತಾತ ಪೇಳೊನ್ನೊಳೊಲಿದು || (6)

ಪಿಂತೆ ಯೋಚಿತಮಾದ ಕಾರ್ಯ ನವ್ಯತೀಕೃತಂ |
 ಮುಂತೆಸೆವತಿಕಯದ ಕಡ್ಡಂಗಳರಿತು ಧೀ |
 ಮಂತರಿಂದೇಕಾಂತದಾಳೋಚನಂಗೆಯ ಮೂರ್ಖಕತಕಗಳ್ಳುಮು ||
 ಸ್ವಾಂತಾನುರಾಗವನುಸರಿಸ ಪಂಡಿತನಿರಲ್ |
 ತಾಂ ತಳುವದೈಶ್ವರ್ಯವೃದ್ಧಿಯಂ ಗೃಹಪನಿ |

ದಂ ತಿಳಿದು ನಡೆವೊಳ್ಳರನುಗಳ್ಳು ನೀತಿಯಂ ಕಂಡು ನಡೆವೊ ಬಾಲಕ | (7)

ಕುಮತಿಗಳ್ ಮೂರ್ಖರಯುತಾಯಾತರ್ ಕಾರ್ಯನಂ |

ಕ್ರಮಗೈದು ಸ್ವಪತಿಗಪಕೇರ್ತಿಯಂ ಗಳಿಸುವರ್ |

ಸುಮತಿ ತಾನೋರ್ವಕಾರ್ಯಾಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಾತಂ ಸಿರಿಯ ಕೈಸಾರಿಸುವನು ||

ಭಮೆಯಿಂದ ಪೂಜ್ಯರ ನಿರಾಕರಿಸಿ ನೀಚರಂ |

ಸಮತೆಯಿಂ ಬೆರ್ಚಿನಲು ದುರ್ಭಿಕ್ಷುಭಯ ಮರಣ |

ಸಮನಿವೃವು ರಾಜಧರ್ಮಸ್ಥಿ ತಿಯ ನೀಂ ತಿಳಿದು ನಡೆಸುವೆಯ ಸ್ವಪವೃತ್ತಕ || (8)

ತಿಳಿದುತ್ತಮಂ ಮಧ್ಯಮಾಧಮವ ಕಾರ್ಯಗಳ್ |

ಪಳಯದುತ್ತಮಮಧ್ಯಮಾಧಮರ ನೇಮಿಸುತ |

ಕೊಳವೇಳ್ಳು ಕಡ್ಡಮಂ ವಿಪರೀತಗೈದೊಡಂ ಬರ್ಪುದಾಮನರ್ಥಮೆನುತ ||

ಒಳ್ಳಗರಿಯದಾವನಿಂದಾವ ಕಾರ್ಯವಗಳಿಸಿ |

ಕೊಳ್ಳಲೆನುತ ಚೆಂಕಿಸುವ ಮಂತ್ರಿಯಿಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ |

ಬೆಳ್ಳವುದಂತೊರ್ವನಂ ಸಸ್ಯಾನಿಸುತ್ತಿ ಹೆಯ ಸ್ವಪತನಯ ನೀತಿವಿಡಿದು ||

(9)

ಕೌಶಲೋಪಾಯ ವೈದ್ಯನ ಸತತದೂಷಿಪಾ |

ವೇಶಚರನಂ ಸಿರಿಯ ಬಯಸುತಿಕ ಕೂರನಂ |

ನಾಶಗೊಳಿಸಿದೆ ಮರೆದರಪ್ಪದರಸಿಗೆ ಹಾನಿ ಎಂಬುದಂ ತಿಳಿದಿರ್ಪೆಯ ||

ವೇಶಲತ್ನವನುಳಿದು ತೀಡ್ಲ ದಂಡದಿ ಪ್ರಜಾ |

ಕ್ಲೇಶಹಂಸಾ ಗತಿಯ ನನುಸರಿಸೆ ಭೂತಳದಿ |

ನಾಶವಹುದಿದನರಿದು ಕಾರ್ಯಕಾರೋಚಿತಗಳೆನಗುವೆಯ ಸ್ವಪವೃತ್ತಕ || (10)

ಮತಿವಂತ ಧೃತಿಯುತಂ ಕುಚಿ ಕಾರ ಬಹುವಾನಿ |

ಹಿತಕರಂ ಸತ್ಕುಲಜ ಪಿತೃಪಿತಾಮಾಹರಿಂದ |

ಕ್ಷೇತಿಪತಿಗಳನುಸರಣೆಗೈದ ಕುಲನ ತಿಳಿದು ನಿಜಬಲಾಧ್ಯಕ್ಷತೆಯನು ||

ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿಹೆಯ ಯಾಧ್ಯವೈಕಾರದರ |

ಕೃತಕರ್ಮಧಾನ್ಯೋರ್ವಂ ತಿಳಿದು ಸೇನಾಪತಿಯ |

ಜತೆಯಲಿಟ್ಟುಕುದುಚಿತ ನರನಾಥರಿಂಗೀಪರಿಯರಿತು ನಡೆವುತಿಕೆಯ ||

(11)

ಪಲವು ಭೃತ್ಯಾಮಾತ್ಯುರಿಗೆ ಭತ್ತ ಜೀತಂಗೆ |

ಳೊಲಿದು ತತ್ಕಾಲಕಾಲದೊಳುತ್ತ ಸತ್ಕರಿಸ |

ದಲಿ ಯಿರಲವರು ಪಿಂದೆ ದೂಷಿಸುತನರ್ಥಮಂ ನೆನೆದವರು ತೃಣಮೆನುತ್ತ ||

ಬಲಹಿಂದುವೇಕ್ಷಿಸಲು ಚಿರಕಾಲವನುಷಂಗ |

ನೆಲದ ಮೇಣಗಳಳಿದು ಕೃತಸಾಕವೇದನೆಯೊ |

ಳೊಲಿದು ಕಾರ್ತಸ್ವರೋಪಮನಪ್ಪನರಸಿದಂ ತಿಳಿದಿದಂ ವರ್ತಿಸುವೆಯ || (12)

ತಿಳಿದು ಮದ್ವಂಶರಪದಾನಂಗಳೆಲ್ಲ ಮಂ |

ಪಳದನ್ಯದಾವಾದಗಳ ದುಃಖಸುಖದಿ ಸಂ |

ವಲಿತ ಸಾವಂತರಂ ಮಾನದಾನಂಗಳಂ ಪೂರ್ವಾನುಮತದೊಳೆಂದು ||

ಸುಳನಡನುವಾನಮಂ ರಾಜಕಾರ್ಯಗಳೆನುಗೆ |

ಳಳಪದಿಚ್ಛಿಸಿರ್ಪರೇಂ ವೇಳುದಾದ ಗೈವ |

ತೊಳವ ಚರಾರ್ಪ ಸ್ವಪ ಸುಖಯಪ್ಪ ನೀಪರಿಯ ಸರಿರ್ವಿಯಾ ಬಾಲಕ || (13)

ಸಿರಿಯನೊಲ ವ ಸೆಳೆದು ಪುರದಿಂದ ಪೊರವಡಿಸಿ |
 ದರಿಗಳಂ ಕೆಲಕಾಲಕ್ಕೈತಂದರಾಪ್ತರೆಂ |
 ದರಿತುಮೇಕ್ಷೆಯೊಳರಲೆ ಕಕ್ಷದೊಳಗಿನ್ನಿಟ್ಟು ಪೊದೆಯನ್ನಾ ಸಾರಿ ||
 ಮರುತನಿದಿರೊಳಗೊಪ್ಪುವನೆ ರೀತಿಯಂತತ್ತು |
 ಮರೆಯದೆಚ್ಚ ರೊಳಹುದು ನೈವನೀತಿ ನೀನಿದಂ |
 ಪರಿಕೆಸುತೆ ಸತತ ಪರಿಪಾಲನೆಯ ನೈವತನಯ ಬಿಟ್ಟು ರಾಜಸದ ಭ್ರಮೆಯ || (14)

ನಟವಿಟಾಕ್ಕೈತಿವೆತ್ತು ನ್ಯಾಯದಲಿ ಮನವಿತ್ತು |
 ಪಟುತರೋಚ್ಚಾರದಾಚ್ಚರಣೆಯಲಿ ಧರ್ಮಗಳ |
 ನಟವಿಯಂ ಸೇರಿಸುತ ದುರ್ಬೋಧರಂಧಿತ ಮನ್ಯಲೋಕಾಯಾತಿಕರ ||
 ಕುಟಿಲಬುದ್ಧಿಯನನರ್ಥಾಚರಣೆಗೈವ ಸಂ |
 ಕಟಬಾಡಬೋಪನೇವನೆಯಿಂದ ಹಾನಿಸಂ |

ಘಟನೆಯಾಹುದಿದನರಿತು ನಡವೆಯ ಮಹಾರಾಜಧರ್ಮ ಪದ್ಧತಿಯೊಳೊಲಿದು || (15)

ಧನಧಾನ್ಯ ಜಲರಾಷ್ಟ್ರ ತೃಣಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿ |
 ಯನು ಪೂರ್ಣಮಾಗಿಟ್ಟು ಪುಣ್ಯಾಪ್ತ ಕೃತಕಾರ್ಯ |
 ಮನಿವ ಭಟರಿಂ ಗುಪ್ತಮನಿಸೆ ಪುರದುರ್ಗಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಸಂಭವಮಾಪ್ತದು ||
 ಜನಪನಿದಸರಿತೀರ್ವರಂ ನಿಷ್ಕರಂಗಳೈಯ |
 ದನುಪದಂ ಪಿಯನುಡಿಯಲುಪಚರಿಸುತೀರ ರಾಷ್ಟ್ರ |

ಮನರಾಶಿಪರಿಯಂತ ಮರ್ವತಿಯಾಹುವಿದಂ ತಿಳಿದು ವರ್ತಿವೆಯ ತನಯ || (16)

ದೇವತಾ ಪಿತೃ ವಿಪ್ರರಭಿಷ್ಯಗತರ್ ಯಾದ್ಧ |
 ಕೋವಿದರ್ ಮಿತ್ರ ವರ್ಗಾದಿಗಳನ್ನೊರ |
 ನ್ಯಾವಾವಕಾಲದೊಳ್ ಸತ್ಕರಿಸೆವೆಳ್ಳೆಂದು ತಿಳಿದರ್ಥಮನ್ನೀವ್ರತ ||
 ಸಾವಧಾನದಿ ಧನಾರ್ಥನೆಗೈದು ಕುಜನರಿಂ |
 ಗೀವುದುಳದಲ್ಪವೆಚ್ಚಂಗಳೈವ ನೈವತೀತ |
 ನೀವಸುಧೆಯೊಳ್ ಚಿರಾಯಾವನಪ್ಪನಿದ ತಿಳಿದು ವರ್ತಿವೆಯ ನೀತಿಪ್ಪಿದು || (17)

ವಿತ್ತದಾಶೆಯೊಳ್ ಪರಗೇಹಂಗಳೊಳ್ ಚೋರ |
 ವೃತ್ತಿಯಿಂ ಸೆಳೆತಂದು ಕೋಶವರ್ಧನೆಗೈದು |
 ಮತ್ತರಿಟ್ಟುಗಳಧಿಕರೊಳಗಿಟ್ಟು ಜೀವನವ ಸೆಳೆದು ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿ ||
 ಮುತ್ತಿದತಿಲೋಭಮೋ ಹಾದ್ಯಂಧನಾಗಮಿತ |
 ವೆತ್ತಾಶೆಯಿಂ ಧರ್ಮಮಾಳದ ನೈವದವದಿಂದ |

ಮಿತ್ತು ಸಾರುವನಿದಂ ವರ್ತಿಸುತ ಸಜ್ಜನರನಡತೆಯಾಂತಿಹೆಯ ತನಯ || (18)

ಗುರುವಿನಲಿ ಪಿರಿಯರಲಿ ದೇವತಾತಿಥಿಗಳಲಿ |
 ತರುಣರಲಿ ವೃದ್ಧರಲಿ ಸೈದ್ಯರಲಿ ನಿಜನೀಹ |
 ವೆರದತರುಣಿಯೊಳ್ ಕಾಲವಲಿ ಸಮಚಿತ್ತನೆನುತನೂಯವನಿಸಗದೆ ||
 ಸರನಮ್ಮದು ವಚನದಿಂ ದಾನಮಾನಂಗಳಲಿ |
 ಪರಿತೋಷಣಂ ಗೈವ ಭೂಭೃಷ್ಟಿ ರೋರತ್ನ |
 ಚಿರಕಾಲ ಸುಖವಿವರ್ಧನರನುಗಳ ಲೇತಿಯಂ ತಿಳಿದು ನಡವೆಯ ವೃತ್ತಕ || (19)

ತಿಳಿದು ವಿಪ್ರಳಾಯಮಂ ಪಳಿದು ಪಾತ್ರವ್ಯಯವ |

ತೋಳವ ಧರ್ಮದಲರ್ಥನಾಥನೆಂಗೈವುತ್ತ |

ಉಳಿದರ್ಥದಿಂ ಧರ್ಮಮಂ ಗಳಿಸುತುಭಯಮಂ ನಮದೃಷ್ಟಿಯಿಂ ನೋಡುತ ||

ಬೆಳವಳಿಗೆಗೈವರನು ಬಾಳ್ವನಲ್ಲ ದೆ ಕಾದು |

ಕಳವಳದೊಳಾಳಿದರನುಳಯನೆಂಬುವ ಧರ್ಮ |

ದೊಳವರಿತು ವರ್ತಿಯು ಮತ್ತು ಲಪರಂಪರೆಯ ದೊರೆಗಳಾಚಾರವಿಡಿದು (20)

ಪುಸಿ ನುಸುಳು ಲೋಭ ಪ್ರಮಾದ ದೀರ್ಘದ್ವೇಷ |

ಪೊಸಪೊಸಪ್ರೀತಿ ಕೋಪಾಲಸ್ಯ ಚಾಪಲ್ಯ |

ನಸಿನೇಕೆಚೆಂತೆ ವಿವರೀತದಾಳೋಚನಂ ಗೈಪಿಟ್ಟದನ್ನಳವುದು ||

ವ್ಯನನ ಮಂತಾಗೋಪ್ಯ ಮೇಕಾಂತವನಂಗ |

ಳೆನಕವರನಂ ಕಡಿಪ ವವನುಳಿದು ವೇದಾರ್ಥ |

ವೆಸನಕೋವಿದ ವಿಪ್ರಪ್ರಾರಸಂ ಪೊಗಳುವಂತೊಪ್ಪಿರ್ವಯಾ ಬಾಲಕ || (21)

ಅರಿತು ನಾಲ್ವರೊಳೊಮ್ಮೆ ಮಂತ್ರಮಂ ಮಗುಳೊರ್ವ |

ರರಿಯಾದಂತೊರ್ವರೊರ್ವರ ತಿಳಿದು ನಮಗೈದು |

ಪರಿಯಾತನೇ ತನ್ನೊಳೊಳೊಚನಂಗೈದು ವೆರತೊರ್ವರರಿಯದಂತೆ ||

ದೊರೆತನದ ಕಡ್ಡಮಂ ಕಾಣ್ಬೆಯ ಮಹಾಪ್ರಾಡ್ಲ |

ತರಣೆವಂಕೋತ್ತಮ ನೈಪೋತ್ತಮರ ರೀತಿಯಂ |

ಪರಿವಿಡಿದು ನಡೆವೆಯ ನತ್ಯ ಶಾಚಾರಧರ್ಮನಿಟ್ಟಿಗಳ ಬಿಡದೆ || (22)

ತಂದೆತಾಯಿಗಳೆಂದ ಬಂಧ್ವಿಟ್ಟ ಜನರಲ್ಲ |

ಕುಂದಿಲ್ಲ ದುತ್ತಾಹವೆರೆದಿರ್ವರೇ ವರ್ಣ |

ವೊಂದೊಂದನನುಸರಣೆಗೈದು ಧರ್ಮವ ಬಿಡದೆ ನೆತೆವುದೆ ಯಥಾಕ್ರಮದೊಳು ||

ಹೊಂದಿಬಹುದೆ ನುವರ್ಣ ಪ್ರಜೆಗಳೆಲ್ಲಾ ರೋಗ್ಯ |

ದಿಂದಿರ್ವರೇ ಕೂರ ಶಾರ್ವಾಪದಾದಿಗಳು |

ಪೊಂದದಿಹರೇ ನೆಲನ ತಾತ ನೈವನೀತಿಯಂ ಪಾಲಿವೆಯ ನುಮತಿವಿಡಿದು || (23)

ಉಸುರದೊಳವಂ ಪ್ರಿಯವ ಪ್ರಕಟಿಸುತ ಚಾಪಲ್ಯ |

ದೆಸಕ ವರ್ಚದ ತೆರದಿ ನಿಮ್ಮರದ ಭಾಷೆಗಳ |

ಮಿಸುಕಲಿಯದೆ ಪ್ರೀತಿಗೊಳುವೆಯಾ ಕುದ್ಧಾಂತದಂಗನಾಜನರ ತನಯ ||

ಪೊಸಭೃತ್ಯರೊಪ್ಪದೆ ಪುರಾತನರ ವರ್ಜನದೆ |

ಪಕುವಾನೆ ಕುದುರೆಗಳನಾರೈದು ಭೂತರಂ |

ಹನದಿ ಸಂತೋಷಪೊಲು ನಕಲಾಭರಣಮಿಟ್ಟು ವೊಲಗ ದೊಳೆನೆ ದಿವೆಯಾ

ಅತುಲಸ್ವಾದ್ವನ್ನಮ ನೋರ್ವನೇ ಭುಂಜಿಸದೆ |

(24)

ಹಿತಬಂಧುಸಂದೋಹವೆರೆಸಿ ಭೋಜನಗೈದು |

ನತತನಂಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಮೂರ್ತಿಸಂಬಂಧಿಗಳ ಪ್ರಿಯದಿಂದ ದಿಟ್ಟಿಸುವೆಯ ||

ಕ್ಷೀತಿಯಾರನನೀತನೇ ಬೆರಕಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರತದೊ |

ಳತುಲಭೋಗದೊಳರಲೈಕ್ಕೊಂದು ಸರ್ವಜನ |

ಹಿತದಿ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈಯಲಾಳೋಚಿಸಿರ್ವಯಾ ಮುಠದಿ ಭೂಪಾಲತನು || (25)

ಮಾಸನಾಲ್ಕೆಡವಿಡದೆ ಮಳೆಗರೆದು ಪುಷ್ಪಫಲ |
ರಾಶಿಗಳ ಬೆರ್ಚಿಸುತ ಲೋಕಸಂತಸಗೊಳೆ ವಿ |
ಳಾಸವಿಂ ಭೋಗಗಳನುಂಬ ಮಘವನ ತೆರದಲತಿ ಹರಾಚಗೊಳಿಸಿ ಧರೆಯಾ ||
ಬೇಸಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ ತನಯರಂದದಿ ಸೊರವ |
ವಾಸಿಯಾಂಟದರಿಂದಲಿದ್ರನೈಶ್ವರ್ಯ ಸಂ |

ಮಾಸನಿನಿಸುವನರಸು ಲೋಕಕಾಂಕ್ಷಿತನಪ್ಪನಿದು ಸಿದ್ಧ ಸೃಪಕುಮಾರ || (26)

ಕಂದಿನದೆ ಕುಂದಿನದೆ ಕರೆಕರೆಯೊಳೊಂದಿನದೆ |
ಚಂದದಿಂ ನಿಜಕರದಲಿಂಟುತಿಂಗಳು ಭೂಮಿ |
ಯೊಂದಿರುವ ಬಲವ ಗ್ರಹಿಸುವ ದ್ವಾವಶಾತ್ಪ್ರಸೂತಂತೆ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರಮಂ ||
ನಂದನೋಪಮಗೈದು ನಾನಾವಿಧದ ಕರಗ |
ಳಂದ ವನುವನ್ನಯದಿ ಸೆಳೆವನದರಿಂ ಲೋಕ |

ಬಂಧು ವಹ ನೃಪ ಕಾಂಕ್ಷಿಗರಿಗವಶ್ಯಂ ಕೇಳು ನರನಾಥತನಯ ಮಾದದಿ || (27)

ಸರ್ವಭೂತಂಗಳೊಳಪೊಕ್ಕು ಶಾರೀರದೊಳೆ |
ತೋರ್ವ ವೃತ್ತಂಗಳಂ ತಿಳಿದು ಸುಖಗೊಳಿಸುವನು |
ಪರ್ವರಗ್ರಣಿಯಂತೆ ನೃಪನೀತಿಯಂ ಗುಪ್ತಚರರ ಸಂತೈಸಿ ಕಳಪಿ ||
ಸರ್ವಂಸಹೋದಂತಗಳನರಿತು ಮರೆತು ಬಲು |
ಗರ್ವಿಣ್ಮರನಿವ ದುರ್ಮಾರ್ಗಿಗಳ ನಿಗ್ರಹಿಸ |

ಬರ್ವಮೆನೆ ಧರ್ಮಾಭಿವೃದ್ಧಿಗೈದಪ ನೃಪತಿಯದರಿಂದ ಧನ್ಯತನಯಾ || (28)

ತಿಳಿದು ಕೃತ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ಪೊತ್ತು ಬರುವನ್ನೆ |
ಕಳವಳಗದಿದುರ್ಧ ಧರ್ಮವ ಮೊರದವರನ್ನಾ |
ಕೊಳುವ ವೈವಸ್ವತ ಧರಾನಾಥನಂತೆ ಜನರೆಸಗುವ ಹಿತಾಹಿತಗಳ ||
ತಿಳಿಯದರನಂತಿದುರ್ಧ ಸಮಯಮೆಸಗಲು ಧರ್ಮ |
ಗಳಲಿ ಬೇಳ್ತಂತೆ ದಂಡನೈಗೈದು ಪಾತಕವ |

ಬೆಳೆಯದೆ ಜಗದ್ರಕ್ಷಣಂಗೆಯ್ದವನು ನೃಪವರಗಿದವಶ್ಯಕ ನರೇಂದ್ರ || (29)

ಬಯಸದೆಲಿ ಸಕಲನದಿಗಳು ನೀರಧಿಯ ಬಯಸಿ |
ಪ್ರಿಯಾನೆನ್ನು ತೊಲಿವಂತೆ ಮಾಡಿರುವ ವರಾಣ ದೊರೆ |
ನಯಾದಿಂದರಲ್ಲರಂ ಸ್ವವಶಮಾಗಿರ್ಪಂತೆ ಮಾಡುತಿಕ ಶಾಸನದಲಿ ||
ರಯಾದಿಂದಲುದಿಸಲೋಪಧಿಯರನ ಜನೆ ಮನಕ |
ಪ್ರಿಯಾದಿಂದಲಾನಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸಂತತಂ |

ದಯದೊಳಲ್ಲರ ಹರ್ಷಗೊಳಿಸಿ ಪಾಲನೈಗೈವ ನೃಪ ಮಾಖ್ಯಮೊ ಜಗತಿಗೆ || (30)

ನುರವ ರವಿ ಪವಮಾನ ತರಣಿಸುತ ನವ್ವರೆಯಾ |
ಇರುಳೆರೆಯಾರಂಕಮಂ ಧರಿಸಿ ಸಪ್ಪನಲೋಕ |
ದಿರವ ಪಾಲಿಸಲು ಪರದೇವತೆಯ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷರೂಪಿನಿಂ ಭೂಪನಿನಿಸಿ ||
ಮೆರೆದವನು ಧರಣಿಪನು ಹರಿಗಭಿನ್ನ ಮೆನುತ್ತ |
ಲೋರವಲಿಲಶಾಸ್ತ್ರ ಸಾರ್ಥಕ ಮಪ್ಪೊಲುಂ ದಯಾದಿ |

ದೊರತನವ ಕೈಕೊಂಡು ಪರಿಪಾಲನಂಗೆಯ್ದವರನ ಕುಲಧರ್ಮವಿದಿದು || (31)

ಇಂತವು ಮಿತ ಸೌಖ್ಯವಾಂತ ಕುಭವಜನಗಳ್ |

ಸಂತಸದಿ ರಘುವೀರನುವದೇಶಿಸ್ಕೆ ತ |

ನೃಂತರಂಗದೊಳ್ದ ಪರಿಯ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಂ ಭರತನತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದೆ ||

ಚಿಂತಿಸಲ್ಯಾನಾರು ದಕರಥಮಹೀರಮಣ |

ನಂತರಂಗಪ್ರೀತ ಪಿರಿಯ ಮತ್ತಾನೆಗರ |

ಕಾಂತನಹನ್ನದೆ ಕನಿಯಾಗಂ ದೊರೆಯಾಹನೆ ಧರ್ಮಪಂಥಾನಮುಳುದು || (32)

ತರಣಿವಂಶವ ಪೊರೆದು ತಾರಕಶಿಯುಳ್ಳನ್ನೆ |

ಪರಮಮಂಗಳಚರಿತೆ ಏವವೀಕ್ಯತಮೆನಿಸಿ |

ಸುರನರರ ರಕ್ಷಿಪೊಲು ಮಾಳ್ವನಂತಸುತಲ್ಪ ರಘುಕುಲೋತ್ತಂಸ ನೀನೆ ||

ಕರಾಣಾರಸದಿ ಬೆರೆದು ಪುರದಧೀಶತೆಯಾಂತು |

ಸಿರಿಯ ಏಲಿಪುದನುತ ಚರಣಂಗುಂಗೇರಗಿ |

ಭರತ ಸಂಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ ಶ್ರೀರಾಮಪುರದೇರೆಯ ರಘುವೀರನಂ ನುತಿಸುತ || (33)

|| ಸಂಧಿ 31, ಪದ 1369 ||

ಮೊವತ್ತೆರಡನೆಯ ಸಂಧಿ-

ನೂಜನೆ || ಗುರು ವೆಸಿಪ್ಪಾದಿ ಮತವಿಡಿದು ದಕರಥಮಹೀ |

ವರಗೆ ಸಗ್ಗದ ಪದವಿಯಿತ್ತು ಮೂಲೋಕಮಂ |

ಪರಿಪಾಲಿಸಿದ ರಾಮಜಂದ್ರ ವಿಮಲಾನಂದವೆರೆದ ಸಚ್ಚರಿತೆಯಿಂದ ||

ನಗಜಾತೆ ಕೇಳ್ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಪದಪದ್ಧ |

ಯುಗಳಕಭಿನತಿಗೈದು ನಗರವೃತ್ತಾಂತಮಂ |

ಬಗೆಗೋಚರಮಪ್ಪತೆರದಿ ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದನಾಲಿಸಚ್ಚರಿವೆರದಾದ ||

ಜಗದೇಕವೀರ ಕೇಳಾನು ಮಾತಾಮಹನ |

ಮಗನೊಡನೆ ಪೋಗಲತ್ತಲು ಗಹನದೆಡೆಗೆಂದು |

ಬಗೆದು ಮನದೊಳಗೆ ಕೈಕಾವಚನ ಸತ್ಯಮೆನುತರಿದು ನಡೆತಂದಾದುದು || (1)

ಧರಣಿಜೆಯ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ಭವದೀಯಾಚರಿತೆಗಳ್ |

ಸ್ತುರಿಸುತಂ ತಾತ ಸುರರಾಜನರ್ಥಾನನದ |

ಸರಸಮಂ ಬಯಸಿ ಸಂತಸದಲ್ಪಿದಿರನಿತರೊಳಗೆನ್ನ ಗುರು ವೆಸಿಪ್ಪಂ ||

ಕರಾಣದಿಂ ಬರಿಸಿ ಪಿತ್ರಕಾರ್ಯಗಳ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯ |

ವೆರೆದಾಚರಣೆಗೈಸಿ ದೊರೆತನವನೊಳನ್ನ |

ತೊರೆದರಾಂ ಖತಿಯಿಂದ ಚೀರವನನವ ಧರಿಸಿ ಬಂದಿ ಮುನಿವೇಶವೆರೆಸಿ || (2)

ಬಿತ್ತರಂಗೈವೆಂದಿಂದಾವನೃಪಕಾರ್ಯ |

ವೃತ್ತಂಗಳಲ್ಲ ಮಂ ಸರ್ವಜ್ಞ ಬೇಗ ಪಿತ |

ಗಿತ್ತು ಜಲಮಂ ರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಾವಸರಮಂ ತಿಳಿದು ನಡೆವುದನುತ ||

ಉತ್ತಮಶಿಖಾರತ್ನ ಭರತನಾಡಿದ ವಾಕ್ಯ |

ಮೊತ್ತಗಳ್ ಪಿತ್ರನಿಧನನೂಜಕಗಳಾಗಲ್ ರ |

ಘೊತ್ತಮಂ ಕೇಳಿ ಹಮ್ಮಿಸಿ ಹಳವಳಿಸುತ್ತ ಧರೆಗೊರಗಿ ಮೂರ್ಛಿಯಿಂದ || (3)

ಪಿತ್ತನಳದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ನಿಸ್ಸಂಜ್ಞೆಯಿಂ |
 ಹೈತಿಯೊರಗಿದುದ ಕಂಡೊ ಸೌಮಿತ್ರ ಚಿತ್ತದನು |
 ರತಿಯಿಂದಲಣ್ಣ ನಂಪ್ರಿಗಳ್ ಪಿಡಿದಳಲಾತಿರಲ್ ನೋಡಿ ಕಂಬನಿಗರವುತಿ ||
 ಅತಿಮಾತ್ರಖೀದದಿಂ ಧಗಲೆಜೆ ಪ್ರಲಾಪಿಸುವ |
 ಗತಿವಿಡಿದು ಭರತಕತ್ರಾಘ್ನಿರ್ವರ ತಮ್ಮ |
 ಮತಿಗೆ ತೋರ್ದಂತೆ ಪಂಬಲಿಸಿದರದೇನೊಬೆ ನಾಕ್ಷಣದವಸ್ಥೆಗಳನು || (4)

ಅನಿತರೊಳಗೆಚ್ಚಿತ್ತು ರಘುನಾಥ ಸಾಲ್ಪಿ ಸೆಗೆ ||
 ಳನು ನೋಡಿ ಶೋ (ಕದೋಳು) ಭರತನೊಡನಿಂತೆಂದ |
 ನೆನೆದಿನ್ನ ನಗ್ಗ ಕೈದಿದ ತಾತ ಧರ್ಮಜ್ಞನೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯ ಕೇಳಿತ ||
 ಜನಪದಂ ರಾಜ್ಯಸಿರಿ ಪತ್ತನದ ಭೋಗಂಗೆ |
 ಳನಗದೇತಕೆ ಬನದಿ ಮುನಿವೇದದಿಂದ ಬಲು |
 ದಿನಗಳಂ ಕಳೆವೆನೆಂದಾದಿದ ಕಶೋರತರನಿಂದೆಗಳನೇಂ ಬೇಳ್ಳೆನು || (5)
 ಗಿರಿಪ್ರತಿಧ್ವನಿ ಗೊಡುವ ತೆರದಿಂದವೈವರಂ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಗುಣಗಳಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಪಲುಬುತಿರ |
 ಲುರಾತರದ ವಾರ್ತೆಯನ್ನಾಲಿಸುತ ಸನ್ನಿಹಿತಮಾದ ಭರತನ ಸೇನೆಯ ||
 ದೊರೆಗಳೆಲ್ಲ ರ್ ತಿಳಿದು ಭರತನುಂ ರಘುವರನ |
 ಬೆರೆತನೆನುತರಿತಖಿಲಜನರೆಲ್ಲ ವೇಗದಿಂ |
 ಕರಿಹಯಾರಥಂಗಳಾದ್ಯುಖಿತ ವಾಹನದಿಂದವೈತಂದರಿಜ್ಞೆಯಿಂದ || (6)

ಸ್ಥಂಧಿಲದೊಳುರಾಜಟಾಮಕುಟದಿಂದೆಡಬಲದಿ |
 ಮಂಡಿಸಿಹ ಭರತಕತ್ರಾಘ್ನಿಲಕ್ಷ್ಮಣರಿಂದೆ |
 ಖಂಡೇಂದುಮೌಳಿಯಂ ತೆಡದೊಳಹ ಜಾನಕಿಯ ನೋಡಿ ಪುರಜನರೆಲ್ಲರು ||
 ತಂಡತಂಡದಿ ಬಂದು ಕಂಡೆಗೆ ಕೆಲರು ಮುಂ |
 ಕೊಂಡೆಪ್ಪಿ ಕೆಲರು ದೂರದಲಿ ನಮಿಸುತೀಪರಿಯ |
 ಖಂಡದಂತಕರಣದಿಂದ ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ ತೊಳಲುತ್ತಲಿರಲಿತ್ತಲು || (7)
 ಗುರುವಸೆಡ್ಕರ ಮುಂತೆ ಗೈದು ಮಾತೆಯರೆಲ್ಲ |
 ಧರಧರದಿ ಬಂದು ಸುತನಂ ಕಂಡೊ ಶೋಕರವ |
 ಭರದಿಂದಲಾರ್ತರಂ ಕೊಡುತಿರೆ ರಘುವೀರನಿರಿದಿದ್ದ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ||
 ಗುರುವಿನಡಿಗರಗಿ ಮಾತೆಯರಿಗಭವಂದಿಸಲು |
 ತರುಣನಂ ನೋಡಿ ಕೌಸಲ್ಯ ಕರುಣದೊಳಪ್ಪಿ |
 ಕರೆಯ ಕಂಬನಿಗಳಂ ಉಳದಮಾತೆಯರೆಲ್ಲರಂ ತೆನೆಗಿದರ್ ಕೃಪೆಯೊಳು || (8)

ಅನಿತರೊಳು ಸೌಮಿತ್ರಿಯಾಭಿವಾದನಂಗೈಯೆ |
 ಜನನಿಯಾರ್ ನೋಡಿ ಕರಗುತ ನಿಜೋನ್ನತ ಹಸ್ತ |
 ವನದಂಗಳಿಂದ ತನುಪರಿಪೃಜನೈಗೈವೃತಂ ಮರುಗುತ್ತಲಿ ಕುಳಿತು ||
 ವಿನಮಿತಾನನರಾಗುತೊರ್ವರೊರ್ವರ ನೋಡಿ |
 ತನಯರಂ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಸೈಪಿಡತ ಸುಹ್ರೇಮ |
 ವನುಗೈಯಾವನಿತರೊಳ್ ಮುನಿಶ್ರೀಕನಿಂತೆಂದ ಪಿರಿದ ಕಾಶೋಜಿತವನು || (9)

ಸಕಲಭೋಗಂಗಳನ್ನೂಂ ಛೇದಿಸುರರ ಸು ।
 ಪ್ರಕರ ನಲಿವಂತಖಿಲಯಾಗಂಗಳಂ ಗೈದು ।
 ರಕುತಿಮಿಂ ಕೀರ್ತಿಯನ್ನೆಡಬದೊಳುಳ್ಳುಡಿಸುತಿರೆ ನಿಲಿಂಪಾಪ್ತಜನರು ॥
 ಸಕಲಸನ್ಮಾನದಿಂ ಸುರಪನಾಸ್ಥಾನದೊಳು ।
 ಜಕಜಕೆಪ ಸಂತೋಷ ಕೌತುಕಿತಚಿತ್ತ ದಿಂ ।

ಸುಕರವಾಗುಹ ಪಿತನ ನೆನೆದಳು ವು ದೇನಿಸೆಗು ಪ್ರತೃಕೃತ್ಯವನು ಬಿಡದೆ ॥ (10)

ಎಂದೊರೆಯೆ ಬಂದು ಮಂದಾಕಿನಿಯೊಳುಳಿದು ನಲ ।
 ವಿಂದ ಸ್ನಾನಂಗೈದು ಜನಕನಿಗೆ ನಲಖಿತ್ತು ।
 ಪೊಂದೆತಟಮಂ ಸುಮಿತ್ರಾತವಯುನೈ ತಂದು ಮಿಂದರ್ಘ್ಯಗಳನುಕೊಡಲು ॥
 ಇಂದುಮುಖ ಮೈದೇಹವೇಗ ಗೋದಾವರಯು ।
 ಲಂದು ಸ್ನಾನಂಗೈದು ತಟವ ಸಾಗಲ್ವೋಕ ।
 ಬಂಧುವಿನ ಕುಲತೀಕ ರಾಮನೊಳು ವಿಶ್ವರಿಸಿ ಬೇಳದಂ ಮಾನಿತೀಕನು ॥ (11)

ತರಣಿ ವಂಶೋದ್ಭೂತಮಾದರನುಗಳ ಕುಲವ ।
 ನೋರೆಯೆ ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳ ರಚಿಸಿ ಸತ್ಕೀರ್ತಿ ।
 ಭರಿತಮಾಲೋಕನೆನಿಸಿದ ಪಂಕ್ತಿರಥನಿಗೆ ಸಂತುಷ್ಟಿಕರಮೆನಿಸುವ ॥
 ಚರಮಕೃತ್ಯಗಳ ರಚಿವುದು ಲೇಸು ಮತ್ತಿಲ್ಲಿ ।
 ಗಿರುವದತಿದೂರದೊಳ್ ಪಿತೃದೇವತಾತುಷ್ಟಿ ।
 ಕರಮೆನಿಸ ಪರಮಪಾವನಮೆನಿಸ ಸ್ಥಳವೊಂದನೊರದವೆನು ಲಾಲಿಸುವುದು ॥ (12)

ದೇವನಿರ್ಮಿತತಾಣ ಗಯೆಯೆನಿಸವನಾದತಿ ।
 ಪಾವನೀಕೃತವೆತ್ತು ನೃಗೋದ್ರಾಧಿಸುಚ್ಛಾಯೆ ।
 ಯಾರ್ಪರೊಳಗೊಂದು ಪ್ರಬ್ಬಾಶಿಲೆ ಇಹದಲ್ಲಿ ಫಲಗುನೀನಾಮ ನೆದಿಯು ॥
 ಭಾವಿಸುತ ತತ್ತಪಿನಿಯೊಳ್ ಮಿಂದು ಪಿತೃಗಳಂ ।
 ಗೀವುದಾಮಳಕಪ್ರವಾಣದನ್ನವ ನಕ್ಷೆ ।
 ಸಾವಧಾನ ತುಷ್ಟಿಗೊಳವುದೈ ಮೂವೇಳುಕುಲಸಪ್ತಗೋತ್ರಗಳನು ॥ (13)

ಸೀತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತ ಶತ್ರುಘ್ನರೊಡವೆರೆದು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾಮಹಾ ಸ್ಥಳಕ್ಕೈದಿ ಪಿತೃಗಳಂ ।
 ಪ್ರೀತಿಗೊಳುನವೈಳು ಮೆನುತೊಂದು ತತ್ಕಾಲಕಲಿತಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
 ಸಾತಿಶಯದಿಂಗದಿಪಿಣ್ಯಾಕಮಂ ತಂದು ।
 ಸೀತೆ ಮೃದುಕರದಿಂದ ಗುಳಿಕೆಗಳಗೈದು ನಿಜ ।
 ನೇತಾಗ್ರಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ದೆ ಮಂತ್ರ ಪೂತಗೈದಿತ್ತು ಪಿತೃಗಳನು ಸ್ಮರಿಸಿ ॥ (14)

ಕಾಲೋಚಿತದ ಕರ್ಮಗಳ ರಚಿಸಿ ಸೇನೆಯಂ ।
 ಶೈಲದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ರಿಸಿ ಗುರುಸಹಿತ ಗಯಕಂ ನಿ ।
 ರಾಲಸ್ಯದಿಂದೈದಿ ಫಲಗುನೀತೀರದೊಳು ಸ್ನಾನಾಂಜ್ಞಕಗಳ ರಚಿಸಿ ॥
 ಮೇಲೆ ಪಿತೃದೇವತಾರಾಧನಂಗೈದು ದು ।
 ಶೈಲ ಬಾಡಬದಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಬುದ್ಧಿಯಲಮಿತ ।
 ವೂಲಸ್ಯಮೆನಗೆ ವಿಖ್ಯಾಸಲೇಪವ ತಿಳಿದು ತನ್ನೊಳುಳೊಳಿಸಿದನು ॥ (15)

ಕೆನಿಸಿಂದ ದಂಪಿಗಳಲೋಗ್ಯತೆಯು ವಿಪ್ರಕಾಲ |
 ಧನಮದಾಂಧತೆಯಿಂದ ಗಣಿಸರಾರಾದೊಡಂ |
 ಸನುಮತಿಸರಾವಾವ ಪರಿಯ ನುಡಿಗಳವರಿಗೇಂಗೆವೆನುತ ಮನದಿ ||
 ನೆನೆದೊಂದು ಪರಿಯನೆಂತಾದೊಡಂದೀವು |
 ಜನದುವ್ಯಕ್ತೃತ್ಯಗಳನಪಹರಿಸವೇಳ್ಳೆನುತ |
 ನೆನೆದಂ ಗಯಾಸುರನ ಪಿತ್ತತುಷ್ಟಿ ಕರನತುಲನಾಭುಜನಸಿವ್ಯವರನ (16)
 ದೃಢಮತಿಯ ಕೇಳು ನಾನಿತ್ತು ಪಿಂಡವಪ್ರಿಯದಿ |

ಪಿಡಿದು ಜಿಹ್ವಾಗ್ರದಲಿ ಪಿತ್ತಗಳಿಗೆ ಹರ್ಷಮಂ |
 ಕೊಡುವುದೆನೆ ಜಗದೀಶನುಮತಿಯೊಳಂ ಗಯಾಶಿರವು ಸಂತುಷ್ಟಿವದೆದು ||
 ಕೊಡುವ ಪಿಂಡಂಗಳಂರನನಾಗ್ರಕಂ ಪೋಗಿ |
 ತುಡುಕಲಾಕ್ಷಣ ನಿಖಲಪಿತ್ತಗಳೆಲ್ಲರ್ ಪ್ರಿಯದಿ |
 ನುಡಿದರಾವ ಮುಕ್ತರಾದೆನುತು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷಮಲ್ಲದಿಹ ನುಡಿಗಳಂದ | (17)

ಅಶರೀರವಾಣಿಯಂ ಕೇಳುತತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯ |
 ವಶನಾಗಿ ರಘುವರಂ ಭಲ್ಲಾನಿಯ ಬೆಸಗೊಂಡ |
 ರಸನಾವತಿಯಿದೇನು ಬೀಜಮಲ್ಲದೆ ಮುಕ್ತಿಯಾದುದನ್ಯತ್ಪ್ರಿಯಕಾಲಂ ||
 ಉಸಿರವೇಳ್ಕೊಂದೆನಲು ಸೈವಲಿನಿ ಸಂತೋಷ |
 ದೆಸಕದಿಂ ದೊರೆದಳು ಮೈದೇಹಿ ಯಾಜಮನ |
 ವೆಸಗಿ ಬಿಟ್ಟುದಕದಿಂ ಮುಕ್ತರಾದೆನುತು ಪೇಳಲಾವಗೆ ನಗುತ್ತಲಿ || (18)

ಸತಿಯ ಮುಖಮಂ ನೋಡಿ ಸಂತಸದಿ ನೆಗೆವೆರಸಿ |
 ಶ್ರುತಿಸುತೆಯು ನಾಣ್ಣಿ ತನ್ನಂಗುಟವ ನೋಡುತ್ತ |
 ಖತಿಯಿಂದ ಭಲ್ಲಾನಿಯ ಕರೆದು ನಿವ್ವರಫಾಸಿಯಿಂದ ಕೋಪದೊಳೆಂದಳು ||
 ಸತಿಯಾಕೃತಿಯನಾಂತು ಮತ್ತವರ ಚರಿತೆಗಳ |
 ಪತಿಗೊರೆವೆ ದುಷ್ಟಾತ್ಮ ನೀ ಗುಪ್ತಮಾಗಿ ಸಂ |
 ಗತಿಗೈ ವುದಧಿಯನೆನುತು ಶಾಪವನೀಯ ನದಿ ತಿರೋಹಿತಳಾದಳು | (19)

ತಾಮಸದ ಬಾಡಬಮ ನಿಜಜೀವನೋದ್ವಿಗ್ನ |
 ರಾಮ ಗಯಮಂ ನೋಡಿ ಪಿತ್ತಗಳಂಗಡನುವ ನಿ |
 ರಾಮಯಾನಂದಮಂ ಕಂಡು ಕಳವಳ ಗೊಂಡು ಕರುಣಾವರಣನಿಲಯನು ||
 ತಾಮಸಧ್ಯಾಂತರದಿ ರವಿಕುಲಾರಾಮ ನಿ |
 ಸ್ವೀಮ ಹರಿಚಂದನಿತ ವಿನಮಿತಾನನದನ |
 ಸ್ತೋಮಪಾಲನಶೀಲನಂ ಘಟೇಯಂತ್ರಗಳಗ್ರಭವರೆನಿಪಂದದೆ || (20)

ಗುರುಪ್ರಣ್ಯ ತೀರ್ಥ ದೇವತೆ ಪಿತ್ತಗಳಂ ಧರ್ಮ |
 ಕರಮಾರ್ಗ ವೃದ್ಧರ್ಥ ನಾಮಾಣಿ ಸಂ |
 ಚರಿಸದರ್ಥಾಕಾಂಕ್ಷೆ ವಿಡಿದ ದೌರ್ಜನ್ಯಜನಕ ಘಟಿತದುರವಸ್ಥೆಯಾ ||
 ಸರಿಸದಲಿ ಮಾರ್ದದಿತದಂತೆ ಸವುದೈ ಸ್ವಾಂತ |
 ವರೆನಿಮಿಷ ವೀತಿಹೋತ್ರಾಂತರದ ಲೋಹದಂ |
 ತರರೆ ಜೀವನದಾನೆಯಂ ವಿಪ್ರರೈತಂದು ಬಿನ್ನಂಗೆದೊಲಿದು || (21)

ದೇವ ನಿಖಿಲಾಧಾರ ನಿರುಪಮ ದಯಾಕನ ಸು |

ಜೀವನಾಧಾರ ಸಾರ್ವತ್ರ್ಯಾಣ ಕುಭಜರಣ |

ಪಾವನ ಪವಿತ್ರ ಪರಬೋಮೃ ಮೌಮೂರ್ತಿಗಳ ಬೆತ್ತಾತ ಬಿದಿಯ ತಾತ ||

ಶ್ರೀವಧೂ ರಮಣ ಸಚ್ಚಿದ್ರೂಪ ನಂದರಿಯ |

ದೀವಸುಧಿ ಯರಸನಿಂದವಲೀಪಗರ್ವದಿಂ |

ಭಾವನಾಂತಕಕರಣರಾದೆಮ್ಮ ನುದ್ಧರಿಸಿ ಫೋರೆ ಚರಣಶರಣರೆಂದು || (22)

ಸಂಗವಿರಹಿತ ಚರಾಚರಜೀವರೂಳಹೊರಗ |

ಭಂಗುರದಲಿರ್ಪಾತ ಸ್ಥಿತಿಲಯಂಗಳ ಕರ್ತೃ |

ಮಂಗಳಾತ್ಮಕ ಪ್ರವಾಣಾವೇದ್ಯ ಜಗದಾಸಿಯನಿವ ನಿನ್ನಯ ಮುಖಿಯ ||

ಹಂಗವನುದಿನ ಮೊಳ್ಳ ಯೋಗಿಗಳು ತಿಳಿಯ ನಿಗ |

ಮಂಗಳಮ್ಮವು ಮನುಷ್ಯರಾವೆಂತು ಕಂಡವಿವ |

ದಂ ಗಣಿಸಲಿಕ್ಕೆ ಲವೆ ಭವದಿಂದ್ರಿಯಾದಿಗಳುಗಳವಡದ ಸನ್ನಹಮೆಯ || (23)

ಮರೆದೆಮ್ಮ ಕೃತ್ಯಗಳ ಸ್ಮರಣೆಗೈಯದೆ ಜೀವ |

ಪರಮಾಣುವೈತ್ತಿಯಂ ತೋರಿ ಪಾಲನೆಗೈಯ |

ದಿರಲಾವದೆಂತು ಬದುಕುವೆ ವಖಿಲಹಂಸಕರ ಪಿಸುಣ ಕೋಧಾದ್ಯುಪಿತರು ||

ದುರುಳರತಿಕಾಮನಿರ್ದಯನಿಪ್ರಣರಮ್ಮ ನೀ |

ತಿರೆಯೊಳಗೆ ನೋಳ್ವೆಂದು ನೀಂ ಕೃತಗಯಯ |

ಧರೆಯೊಳಗನಾಯಾಸನಿಂದ ಪಿತ್ಯ ಮುಕ್ತೆಗಳಪಡೆವರೈ ಸಜ್ಜನರುಗಳು || (24)

ಈ ಮಹಾಸ್ಥಾನದೊಳಿಬಂದು ದ್ವಿಜಕುಲರಲ್ಲ |

ಪ್ರೇಮದಿಂ ಮನದಿವ್ಯಗಳ ಪಡವುತ್ತೈದುತಿರ |

ಲಾಮಹಾಗಯಮನುತಲೊರ್ವರು ನಿಶ್ಚಿಸರು ನೆನದೆಮ್ಮ ದೌರ್ಜನ್ಯವ ||

ನೇಮಗಟ್ಟಿದು ಗಯಾಖಪ್ರಜೀವನ ಕಷ್ಟ |

ಸಾಮಂಜಸಮದಾಯ್ತು ದೇವ ನೀಂ ಕೃಪೆಯಿಂದ |

ಲೀಮುಸುರರ ಪಾಲಿಸಿದರ್ಸ್ಯಥಾಗತಿ ಜನಿಸವಂಬುಜಾಕ್ಷ || (25)

ಇಂತರಂತಾರ್ತಿ (ಯಾತ) ದ್ವಿಜವಾಣಿಯಂ ಕೇಳ |

ಸ್ವಾಂತಾಚುರಾಗದಿಂ ಕೃಪೆವೆತ್ತು ದ್ವಿಜರಿಗೋ |

ರಂತಭಯಮಿತ್ತು ಕರುಣಾಳುಗಳ ದೇವನೆಂದಿನಿಪ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆವೊಡೆ ||

ಮುಂತೆ ಪಿತ್ಯಕಾರ್ಯಗಳನೆಸಗಲೈತಹ ವಿಪ್ರ |

ನಂತೆ ಪೂರ್ವಕ್ರದ್ಧಿಯಿಂ ಗಯಾಶರದಲ್ಲಿ |

ಸಂತಸದಿ ಪಿತ್ಯಗಳಂಗೀಯಲನ್ನವಂ.....ಪೂರ್ವಾಚರಣೆಯನು ಬಿಡದೆ || (26)

ಎನಿಸಂದದಿ ಗಯದಿ ವಿಧಿಯ ವಿಾರದೆ ವಿಪ್ರ |

ಪ್ರಂದದನುಮತಿದಿದು ಪಿತ್ಯಕಾರ್ಯಗಳ ರಚಿಸಿ |

ಬಂದಾವುಗೈದ ಗಯೆಯೊಳ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರ ಸಂತುಷ್ಟಿಗೊಳಸಲಿಸುತ್ತ ||

ಜಂದದಿಂ ಪರಮಿತ್ತು ರಘುನಾಥನಾ ವಿಪ್ರ |

ಗೊಂದಣವ ನೋಡಿ ಕೃಪೆಯಿಂದ ಮಗುಳಂತೆಂದ |

ಮುಂದೆ ಕಲಿಯುಗ ಬರ್ಪದದರಲ್ಲಿ ಧರ್ಮವೆಂದೆಂಬ ವಾರ್ತೆಯಾ ಪ್ರಚ್ಛಿದು || (27)

ಗುರು ವಂಚನೆಗಳರ್ಥ ಸಂಚನೆಗಳಾದ್ಧತದ ।

ಸೆರೆಗನಿವನುಡಿ ನಿಜಾಚಾರ ವಿರಹಿತವೆ ನಡೆ ।

ವರಧರ್ಮವೋಪ ಪಾಪಾಚಾರ ಸಂಭರಿತ ವಿಪ್ರರುದಿಸುವರು ಮಾಂಬೆ ॥

ಕರೆದನ್ನ ವಿಶವರಿಲ್ಲ ದರಿಂದ ನಿಮಗೆ ಸುಖ ।

ದೊರಕುವಂದದಿ ಕಯೋಬ್ಬಾನ್ನಪರ್ವತ ಧೀರ ।

ಭರಿತ ಕೊಳ ಘೃತವಾಪಿ ದಧಿಯ ಕುಬ್ಜಂಗಳೇ ನೆಲದಿ ಕಂಗೊಳಿಸಲೆನುತ ॥ (28)

ಹರುಷದಿಂ ವರಮಿತ್ತು ಗುರುವಸಿಚ್ಛರ ಬೆರೆದು ।

ಹರನಿರ್ವ ನೆಲೆಯನುತಲಿತು ಕಾಶೀಪುರವ ।

ನಿರುತ ಕೈಲಾಸನಿಭಮೆಂದು ಸಂತಸದಂದು ನಡೆತಂದ ನಲವಿನಿಂದ ॥

ಸುರತರಂಗಿಣಿ ಯಲವಗಾಹನಸ್ಥಾನಮಂ ।

ವಿರಚಿಸುತ ಪಿತ್ಯಗಳಂ ಸ್ಮರಿಸಿ ತರ್ಪಣಮಿತ್ತು ।

ನಿರುಪಮಾನಂದದಿಂ ತತ್ತ್ವದಿ ಕುಬ್ಜರ್ದ ಗುರುವ ಬೆಸಗೊಂಡನೊಲಿದು ॥ (29)

ದೇವ ಲೇಳೇ ಲೋಕವಿಚಾರದಿ ಬಂದು ।

ಜೀವನೋಪಮಿತಮೆಂದಂತು ಪೋಷಣೆಗೈದು ।

ನೋವನೀಯದೆ ಚತುರತೆಯಲಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ಮಡಗಿರ್ವ ನಿಜವಸ್ತುವಂ ॥

ಈ ವಸುಧೆಯಲಿ ತೃಣೋಪಮವಾಗಿ ಬಿಡಲೆಂದು ।

ಭಾವಿಸರದೇಂ ಕತದಿ ದೇಹಗಳಲ್ಲ ಮೃತಿ ।

ತೀವಿದ ಭಯಂಕರದೊಳ್ ಮತ್ತದನೆ ಬಯಸುತಿಕರೇ ನೆಲದೊಳಬಿಳುಪನರು ॥

ಮೃತಿಯು ಬಯಸುವರುಂಟೆ ಲೋಕಮೇಂ ಕಾರಣದೊ । (30)

ಳತಿಸಯಿತ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕಾಂಕ್ಷಿಪಕ್ಷರಿಯ ಸಂ ।

ಗತಿಯು ಬಯಸುವದಿರುತ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೆಸಗೊಂಡರಾಮಾನುಜ ನನುನಗುತ್ತಲಿ ॥

ಕ್ಷೀತಿಯವರ ಸಂದೋಹ ದೊಳ್ ಕುಳಿತು ಕಲಕಜನ ।

ಸುತುಸುತೀಕ್ಷಣಗೆ ಪೂರ್ವದಿ ಬೇಳ್ವಪೃತ್ಯಾಂತಮಂ ।

ಪತಿಕಾಸಿ ಬಿತ್ತರಂಗೈದ ಭೂಸುರರಮರನಿಕರ ಸಂತೋಷಪಂತೆ ॥ (31)

ಕೇಳು ರಘುವರ ಮಹಾದೇವನೀ ಧರಣಿಯೊಳ್ ।

ತಾಳು ಸಂತಸವನುರೆ ನಿಜಪ್ರಮಥರೊಡವೆರೆದು ।

ಕೋಳಾಕಳಾನಂದವಿಂದಿರಲ್ ಕಂಡಖಲ ಭೂಸುರರ ನೆರವಿ ನೆರೆದು ॥

ಭಾಳನೇತ್ರನ ಭಜಿಸಲನುಗೈದು ದೀಕ್ಷೆಯಂ ।

ತಾಳು ಕತಸಾಹಸ್ರವತ್ಸರಗಳಂ ನೀರು ॥

ಕೊಳು ವರ್ಷನಿಗೈದು ಕೃಷ್ಣಚಂದ್ರಾಯಣಗಳಂದುಪಾಸನೆಗೈದರು ॥ (32)

ನಿರಿತಿಯಮುಕುತಿಯಂ ಬಯಸಿ ನಿರ್ದ್ರಾಕಾರ ।

ವೆರೆಯದನುದಿನ ಹರಸ್ಮರಣೆಯಿಂ ಬಹುಕಾಲ ।

ಹರಣಗೈಪುತಲಿದ್ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮರುಗಳ ಕದ್ವಮಂ ನೋಡಿ ಮೃಡನು ॥

ಕರುಣದಿಂ ಬಂದಿದೇಂ ಕಾರಣದಿ ತಪವನಾ ।

ಚರಿಸುವಿರನುತ್ತು ಬೆಸಗೊಂಡರೆ ಮಹಾದೇವ ।

ಗರಿಗಿ ಬನ್ನಪಗೈದರೈನೆ ತಮ್ಮಯ ಮನೋಭೀಷ್ಟಗಳನರ್ಥಿಯಿಂದ ॥ (33)

ಜಗದಖಿಲ ಜೀವಗಳು ಪಾತಕದ ಬಲಿಯೊಳಗೆ |

ತಗುಲಿ ನೆರಕಾವ್ಯೂಪದ್ರವದಿಂದ ಧರಣಿಯೊಳ |

ಗೋಗದಪರನೀಕವಿಧ ಸಂಕಟಂಗಳೊಂಬರಾಯಾಸಮಿಲ್ಲ ದ ತೆರದೊಳು ||

ನೋಗನಿಗುವಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಟ್ಟುಳ್ಳಹಬೇಕೆಂದು |

ಬಗೆಬಗೆಯತುತಿಗಳಂ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳಲತೆಚೆಂತೆ |

ಯೋಗಿದುದಾಕ್ಷಣ ಚಂದ್ರಕೇಖರನಿಗೇನೆಂಬೆ ಹಿಂದುಮುಂದರಿಯಂತೆ || (34)

ಕೃತ ಸುಕೃತಫಲಗಳಿಂದವರವರಕರ್ಮಾನು |

ಮತವಿಡಿದು ಗತಿಗಳೈದುವ ಜೀವನಂದೋಹ |

ಕತುಲ ಮುಕ್ತಿಯು ಕರೀರತ್ಯಾಗಮಾತುರದೊಳಹುದೆಂತೊ ಭೂತಳದೊಳು ||

ಯತಿಗಳೇವೆಯು ದಯೆವೆರಸಿ ಮುಲ್ಕೊಳುದುಪ |

ಕೃತಿಗನ್ನೆ ಪಿಡಿದಿರ್ಪರೇಂಗೈವೆನುತ ಹರ |

ಮತಿಯೊಳೋಚಿಸುತಲಿರಲನ್ನೆಗಂ ಬಂದ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ನುಲಿನಿಂದ || (35)

ಸಗ್ಗಿಗರ ಪಿರಿಯನ್ನೈತರೆ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದ |

ಬಗ್ಗನಿರಿದಿದ್ದ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಹೇಮಾರೋಗ್ಯ |

ಮಾಗ್ಗಡಿಸಿ ಕಂದುಗೊರಲನ ನೋಡಿ ನಾಲ್ಕೊಗಂ ಚತುರತೆಯೊಳಂತೆಂದನು ||

ಅಗ್ಗಲಕ್ಕಪಾಸಿಂಧು ಕಂಗೊಳುಪ ವೀರರನ |

ಸುಗ್ಗಿಯಾನನ ಕಂದಿತೇಂಕತದಿ ಪ್ರಿಯದಿಂದ |

ಬಗ್ಗದೊಪಲಾಡಿಯನೀಂ ಬೆನನೆಂದು ಬದಿನುಡಿಯ ಪರಮೇಶನಿಂತೆಂದನು || (36)

ಧಾರುಣಿಯೊಳಗಖಿಳಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗಾಯಾಸ |

ತೋರದಂದದ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕೊಡುವುದೆಂದು ಬಂ |

ದಾರಾಧನಂಗೈವರೇ ಮುನೀಶ್ವರರಿದಕುಪಾಯಮೇನೊಂದು ಮನಕೆ ||

ತೋರದಿದೆ ಚಿತ್ತಚಿಂತಾಂಬುರಾಯನೊಮ್ಮೆ |

ಪಾರಮಂ ಕಾಂಠಲಳವಲ್ಲ ದಿದೆಯದರಿಂದ |

ಸಾರಸಾಸನ ನಿನ್ನಬರವು ಸಂತಸಮಾಗಿ ಬೆಳಗಿತೆನಲಿಂತೆಂದನು ||

(37)

ಭೂಸುರರು ಬೆನಗೊಂಡ ಪ್ರಶ್ನೆ ದುರ್ಘಟಮಿದನಿ |

ರಾಸಗೈಯಲ್ಕಾಡದೀಯಬ್ಬ ರಾಸದನ |

ಭಾಸದರು ಕೃಪೆಯೊಂದೆ ಮುಖ್ಯ ಜೀವನ ಮನಲ್ಯಾರಾಧನಂ ಗೈವರು ||

ಲೇಸೆನಿಪ್ಪಪಾಯ ಮುಂದೊಳರದಾದರು ದಯಾ |

ರಾಸಿಯ ಮಹಾಮಂತ್ರಮಿಲ್ಲ ದಖಿಳ ಪ್ರಾಣಿ |

ರಾಸಿಗಳಗೊಡಗದೈಸಲೆ ಮೋಕ್ಷಮಿದನಾನು ಪೂರ್ವದಲಿ ಕ್ರೂರತಪದಿ || (38)

ಫಲಕಾಲಮತಿಕ್ರೂರ ಮಾದ ಸ್ವದಿಂದ ಮೆಚ್ಚಿ |

ಸಲಕಟ್ಟಿ ಬಡಲೊಂದುದಿನ ಕೃಪಾಸಿಂಧು ಬಂ |

ದೊಲಿದು ನಿಡಮಂತ್ರ ರಾಜಮನೊರೆಯಲಾನದಂ ಭೂಸುರಗೊರದೆನಯದಿ ||

ಸುಲಭದಿಂದಾ ಮಹಾಮಂತ್ರಂ ಷಡಕ್ಷರಂ |

ಲಲನಾದಿಗಳಗನಾಯಾಸ ಮೋಕ್ಷವನಿತ್ತು |

ದಲಳು ಮತಿ ರಾಮಮಂತ್ರವನುಳಿದು ಪಾಯಮಿದ ಕೇನೊಂದು ತೋರದೆನಗೆ || (39)

ಸಕಲೋಪಕಾರವಿರಾಮಮಂತ್ರಮಿದೊಂದು |

ಯಾಕುತಿಯಿದೆ ಮತ್ತೊಂದುಪಾಯಾಂತರಗಳೇಂ |

ಪ್ರಕಟಗವನಲ್ಕಿ ಹರ ಸಂತೋಷಗೊಳ್ಳುತ್ತೊಡನೆ ಬೊಮ್ಮನೊಡನಿಂತೆಂದನು ||

ಸಕಲಾಗಮಜ್ಞ ಮೋಕ್ಷೋಪಾಯವಿದ್ಯಮಂ |

ರಕುತಿಯಿಂದೊರೆಯಲಿದರಿದೆಖಲ ಪೂಣಿಗಳ್ |

ಸುಕರಗೈದವನೇನಲ್ ಪೊಂಬೊಡೆಯ ಸಂತಸದಿ ಬೇಳಲಿಳಿಸಿದನು ಮನದಿ || (40)

ಸುರತರಂಗಿಣಿಯೆಡೆಯ ಸೂರ್ಯೋಪರಾಗದಲಿ |

ವರಮಂತ್ರರಾಜಂ ಪಡೆಹ್ನರವ ಪ್ರೀತಿಸಿಂ |

ಹರನ ಕರ್ಣದೊಳೊರೆದು ಸತ್ಕಾರವಂ ಕೊಂಡು ಸರಸಿಜಾಸನ ಗಮಿಸಲು ||

ಪರಮಭಕ್ತಿ ಯೊಳು ಮನ್ವಂತರ ಸಹಸ್ರದೋಳ್ |

ನಿರುತ ಬವಹೋವಾರ್ಜನಾದಿಗಳೆಲುಪಚರಿಸೆ |

ಕರಾಣದಿಂ ಶ್ರೀರಾಮ ಮುಂಗಡೆಯ ಕಂಗೊಳಿಸದಂ ಮಹಾದೇವನಿಗೆ || (41)

ತೇಜೋಮಯಾನಂದವಿಗ್ರಹವ ನೋಡುತ ಸ

ವಾಜಸಹಿತೀಶ್ವರಂ ಪೂಜಿಸಿ ಕರದಿಂದೆತ್ತಿ |

ರಾಜಶೇಖರ ಬೇಡಿದಿಷ್ಟಮನ್ನೊಲಿದೀವೆಯಾಚನಂಗೈವುದೆನಲು ||

ಆಜಗತ್ಪತಿಗೆರೆಗೆ ದೇವತಾಪಸವಿಪ್ರ |

ರಾಜಿಗಂ ನಿಜಪದವನಿತ್ತುಪ್ರಿಯ ಗೈವೇಳ್ಳು |

ವಿೂಜಗತಿಯೊಳಗೆಂದು ಹರಬಿನ್ನವಂಗೈಯಲಂಗೀಕರಿಸಲಾಕ್ಷಣ || (42)

ನೋಮಶೇಖರನಿಂದಲಾಮುನಿಗಳುಂ ಪರಮ |

ಧಾಮದೊಳ್ ಬೆರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಿ ಹರನಂನೋಡಿ |

ನೋಮ ಮನದಿಷ್ಟ ಮೇನುಂಟದಂಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆಂದೊರೆಯೆ ಮುದದಿ ||

ಸ್ವಾಮಿ ಭವದೀಯ ಸನ್ಮೂರ್ತಿಯಂ ನಿಟ್ಟಿಸುವ |

ಬ್ರೀಮಮೊಂದಲ್ಲ ದನ್ಯತ್ರ ಯಾಚಿಸಕಾರ್ಯ |

ನೇಮಮಿನಿತಿಲ್ಲನೀ ನೊಲಿದು ಕೈವಿಯಿಂದಾವುದಿತ್ತಡದ ಪತಿಕುವಿನು || (43)

ಆದಡಾಲಿಸು ದೇವದೇವೇಶ ಕೃಮಿಕೇಟ |

ಕಾದಿದೇಹಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯಂ ಬಿಡೆ ನಿರಾ |

ಸೇದ ಕೈವಲ್ಯ ಸಂಭವಿಸಲಿದು ರವಿಕಶಿಗುರ್ಪನ್ನ ತಪ್ಪದೆನುತ ||

ಮೋದದಿಂ ವರವಿತ್ತು ಮಗುಳೆ ಬೇಳದ ಹರನೆ |

ಸಾದರದೋಳ ಮಹಾಮಂತ್ರವನು ಬಿಡದೆನೀ |

ಬೋಧಿಸು ಮುಮುಕ್ಷುಗಳ್ ಬಲಗಿವಿಯಲದಿಂದ ಮುಕ್ತರವ್ವರಾ ನಿಮಿಷದಿ || (44)

ಅನಿಖುಚನುಸೇವ್ಯವಾದೀಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ||

ಬನದಮೆನಲಾನಿರ್ವನು ಪಲಾದಿ ಪ್ರತಿಮೆಗಳ |

ಸನಿಹದೊಳಗಾರಾದರೆನ್ನ ಪೂಜನೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದವರ ಪಾಪಂಗಳ್ ||

ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವೆ ನಿಲ್ಲಿ ತನುವ ಕಳುದರ್ಪುನ |

ರ್ಜನನ ವಿರಹಿತವಾದ ಪದವಿತ್ತು ರಕ್ಷಿಸುವೆ |

ನನುತಭಯಮನ್ನಿತ್ತನಾ ಮಹಾಸಭೆಯಜನವರಿತು ಸಂತಸಗೊಂಬೊಲು || (45)

ಚತುರಮಾಖನಿಂದಾಗೆ ನಿನ್ನಿಂದಲಾದರತಿ ।

ಹಿತಮೆನಿಸ ತಾರಕಸುಮಂತ್ರವನ್ನವನು ।

ಮತಿಯೊಳೆರಿದನಾವ ದೇಹಮುಳ್ಳನಿತುದಿನ ನಿಖಳಭೋಗಗಳನುಂಡು ॥

ಅತಿಶಯದ ಕೈವಲ್ಯ ಪದವನಾಳುವನೆಂದು ।

ಯಾತಿನಿವಹ ಸಂತಸಂ ಗೊಳುವಂತೆ ಬೇಳಸೆ ।

ಮೃತಿಗೊಳಿಸುತಾಕ್ಷಣ ತಿರೋಧಾನನಾದ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮನು ಬಳಕೆ ॥ (46)

ಅಂದಿನಿಂದಖಲಮುನಿಸಂದೋಹಮೊಡಗೊಳಿ ।

ಮಂದಿರಂಗೈದಿದುಕ್ಕೇಬರಂ ಪ್ರಪಂಥಗಣಿ ।

ವೃಂದಾರಕಾಧಿಗಳನೊಡಗೊಂಡು ಕ್ಷಣವಾತ್ರಮಗಲವಂತಿರ್ಪನಿಲ್ಲ ॥

ಜಂದಜಂದದಿ ಹರಿಹರಕ್ಷೇತ್ರ ಬೆಸರಾಂತ ।

ಮಂದಿಗಳರ್ಪವಗಣಿತಧರಾವಲಯದೊಳ್ ॥

ಒಂದಾದಿ ಶಿವಕ್ಷೇತ್ರ ಸಮನಿನಿದೈ ತಿಳುವುದ ವಿಮುಕ್ತಮೆನುತ ॥ (47)

ಹರ ತಪೋನುಷ್ಠಾನದಿಂದಲಾರ್ಚನೆ ಗೈದ ।

ಪರಮಪ್ರಣ್ಯಕ್ಷೇತ್ರವತಿ ಪವಿತ್ರಂ ಪಾಪ ।

ಹರ ಶರೀರತ್ಯಾಗಮಾತ್ರದಿಂ ಕೈಮಿಕೇಟ ಮನುಷಾದಿಗಳ್ಳೆಮ್ಮಾಸ್ತಿ ॥

ಕರಗತ ಪದಾರ್ಥಮಿನಿತಾಯಾಸಮಿಲ್ಲದಂ ।

ತೊರೆವ ತಾರಕ ಮಂತ್ರಮಹಿಮೆಯಂ ತಿಳಿದುಬಾಧ ।

ನೆರವಿಯವಿಮುಕ್ತ ಮಂದಿರಮೆನುತ ತಿಳಿದುಗಲವನುನಿದೊಳರ್ಪನುಂಟು ॥ (48)

ಈ ಮಹಾ ಕ್ಷೇತ್ರದುರು ಮಹಿಮೆಯಂ ವರ್ಣಿಸಲು ।

ನೋಮಕ್ಕೇಬರನಲ್ಲ ದುಳಿದೊಂದಳವಹಾದೆ ।

ಶ್ರೀ ಮಹಾದೇವಗತಿಪ್ರೀತಿಯಾನಂದ ನೆಲೆಯಾದುದು ಭವಕ್ಕೈವೊಳು ॥

ರಾಮಮಂಗಳನಾಮ ಮುಮ್ಮೂರ್ತಿಗಳಧಾಮ ।

ನೀಮನುಜವೇಷದಿಂದಿ ಕಥೆಯ ತಿಳಿಯದಂ ।

ತೀಮಹೇಷನರಿಗಜ್ಜಯ ತೋರುವ ಲೋಕಹಿತಕೆಂದು ಕರಣದಿಂದೆ ॥ (49)

ಎಂದು ಮೈತ್ರಾಪರಾಣಿ ತಿಳುಹಲಮರೇಂದ್ರಾದಿ ।

ವೃಂದಮಾನಿಜನರೆಲ್ಲ ಜಯಸಯನಿನಾವದಿಂ ।

ಪೊಂದಿಪೊಗಳುತ್ತಲಿರಲ ವರವರ ಮನದಿಟ್ಟುಗಳನಿತ್ತು ಕರಣದಿಂದ ॥

ಇಂದಾಧರ ನಾಲಯವನುಳಿದು ಸುಪ್ರೇಮದಿಂ ।

ಬಂದು ಬಂಧುಗಳೆಲ್ಲರಂ ಕಂಡು ಸುಖದಿಂದ ।

ಲಿಂದಿವರಾಕ್ಷನನಿದಂ ಚಿತ್ರಕೂಟದೊಳು ಸಕಲರಾನಂದ ಗೊಳಲು ॥ (50)

ಆದುದುತ್ಸವವಖಲ ಜನರಿಗೆ ಋಷಿಗಳಿಗೆ ।

ಮೋದಸಂಭವಮಾಯ್ತು ಪೋದಮಳೆ ಬರೆಜಗತಿ ।

ಗಾದ ಹರುಣೋತ್ಸು ಕತೆಯಪ್ಪಂತೆ ನಖಿವುತಿರಲತಿಶಯಪ್ರೇಮದಿಂದ ॥

ಶ್ರೀದಯಾನಿಧಿ ರಾಮನವರಿಗವರಂದದಿಂ ।

ಸಾದರಪ್ರಿಯಗೈವುತಿರೆ ಭರತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ।

ಸಾದಪದ್ಮಂಗಳಂಗಿರೆಗೆ ಬಿನ್ನಸಗೈದ ಮುಂತಪ್ಪ ಕಜ್ಜಗಳನು ॥ (51)

ಜನನಾಥನಿಲ್ಲದೆ ಮದೀಯ ರಾಷ್ಟ್ರಂಮೇಘ |
 ದನುವ ಸಂಪ್ರಾಪ್ತಿಸುವ ಚಾತಕಗಳಂತೆ ಪದ |
 ವನಬೆಂಗಳಂ ಬಯಸಿಕಾರ್ಯಸುತಹರಬಿಲ ಶೋಕಸಂತಾಪ್ತಿಗೊಳಲು ||
 ಮನಮೊಲಿದು ರಾಮಪುರ ನಾಥ ನೀನರಸೆನಿಸಿ |
 ವಿನಯಾದಿಂ ಮುಲ್ಲೋಕಮಾನಂದ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯ |
 ದನುಭವಂ ಗೃಹಂತೆ ಕೃಪೆಗೈಯವೇಳ್ಕೊನುತ ಭರತಬಿನ್ನವ ಗೃಹನು || (52)

[ಸಂಧಿ 32 ಪದ 1422.]

ಮೊವತ್ತೆ ಮೂರನೆಯ ಸಂಧಿ

ನೂಜನೆ || ಸಕಲ ಜನರಾನಂದಗೊಳುವಂತೆ ಸದ್ಭರ್ಮ |
 ಯಾಕುತಿಯಿಂ ಭರತನನುಮತಿಗೈದು ನೆರೆದಬಾಧ |
 ನಿಕರ ಸಂತಸಗೊಳ್ಳುವೊಲೆನಗಿದಂ ರಘುನಾಥ ಜಾತಾನುರಾಗದಿಂದ ||
 ಹಮಗಿರಿತನೂಜೆಕೇಳ್ ಗುರುವತ್ಸಲತೆವೆರದು |
 ಕ್ರಮದಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವ ಭರತನಂನೋಡಿ ಸಂ |
 ಭ್ರಮದಿಂದಲಿಂತೆಂದ ತಾತದಯಾದಿಂದಿತ್ತು ರಾಜ್ಯನಂಪದವನುಳಿದು ||
 ಕವಧನರ ರೀತಿಯಂಪಿಡಿದು ಕಾನನಕೆ ಬಂ |
 ದಮಲಮತಿಗೇನೆಂಬೆ ನಗಂಯೋಳ್ ಧೊರೆಯನಿಸಿ |
 ಕ್ರಮದಿಂದಲಿಖಿಳಂ ಪಾಲಿಸಲ್ವೆದೆನಲ್ ಭರತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (1)
 ಉತ್ತಮಾಂಗವನುಳಿದು ಮೊಳಕಾಲಗಂಕಾಶೆ |
 ಯಿತ್ತುಪದಾರಂಜನ ಮುಲ್ಲೋಕನಾಯಕಂ |
 ಉತ್ತಮಪ್ರಿಯ ನೀನೆಧೊರೆಯನಿಸುತ್ತಬಿಲರಂ ಪೊರದು ಕೃಪವೆರೆದು ಸಲಹು ||
 ಮಿತ್ತುನಿತೆರದಿ ಮನ್ಮಾತೆ ವಜ್ರದೊಳುಂ ನೃ |
 ಪೋತ್ತಮನೆ ಪೋಗಾಡಿ ದುರ್ಯಶಕಮೂರ್ತಿಯಂ |
 ನಿತ್ತಲಾರಿಯಾರಿದ ಮನದೊಳೆಣೆದೆ ಪ್ರಿಯಾದಿಪತಿಕರಿಪ್ರದೆನ್ನನುಡಿಯ || (2)
 ಈ ಪ್ರಸೃತಿಜನರ ಮತ್ತೀಪ್ರಜಾಹಿತಕರ |
 ತಾಪಹತ ಮಾತೆಯರ ತಪಿಸುತಿಕ ಭೂನುರರ |
 ಕೋಪಿಸುವ ಚರರ ಹಿತಕರಮನಿಸುತಿಕ ನೆರರನಾನಂದಗೊಳಿಸಲೆಂದು ||
 ಶ್ರೀಪತಿಯೊಲರಸಾಗು ಸಾಕೇತನಗರ ಸಂ |
 ತಾಪಹರಮನಿಸು ಭಕ್ತ ಶಿಷ್ಯದಾಸನೆ |
 ನೋಪದಯಾದಿಂ ನೋಳ್ವುದೆನುತಾರ್ತಿಯಂ ಪಿಡಿದ ಪದಗಳಂ ರಘುನಾಥನ || (3)
 ಎನುತಾರ್ತಿಯ ವೆರಸು ಚರಣದೊಳ್ಳಲೆಯಿರಿಸಿ |
 ಫನತರದೊಳ್ಳಲುತಿಕ ಭರತನಂ ನೋಡಿರಘು |
 ಜನವ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ತೊಡೆಯೊಳ್ಳಗಿಟ್ಟು ಕಂಬನಿಯನೊರಸಿ ಗಲ್ಲವ ನಲುಗುತ್ತ ||
 ತನಯ ಸಜ್ಜರಿತ ಸತ್ಕುಲ ಜಾತ ತೇಜಸ್ವಿ |
 ವಿನಯಪರನತಿಶೂರ ಧರ್ಮಶೀಲಂ ರಾಜ್ಯ |
 ವನುಬಯಸಿ ಪಾತಕವ ಬೆರಸುವರೆ ಸಾಧುಜನವಂಥಾನ ದೂರನಿಸಿ || (4)

ಎನಿತಾದೊಡಂ ನಿನ್ನೊಳವಗುಣವ ಕುರುಪಿಡಲ್ ।

ಜನಿಸುವದೆ ಪರದೇವತಾರೂಪಮಾಂತಿರ್ಪ ।

ಜನನಿಯಂ ಧಿಕ್ಕರಿನಟಹುದೆ ಬೆತ್ತಾತನಂ ಕಂಡಂತೆ ಕಾಣ್ಬುದೆನುತ ॥

ಮನುಮಾನಿಗಳೊರೆದವರು ಮಾತಾಪಿತ್ರಗಳೆಮಗೆ ।

ಸನುಮಾನಗೈದೊಡಂ ಮಗುಳೆ ನಿಂದಿಸಿದೊಡಂ ।

ಮನವೊಡಂಬಟ್ಟುಚರಿಪುದೆ ಧರ್ಮವಲ್ಲ ದಡ ಬಿಡಲೊಪ್ಪವರೆ ಸುಜನರು ॥ (5)

ಸರಿಧೊರೆಗಳಾಪ್ತರುಗಳಮಿತ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರ ।

ನೇರದ ವಿದ್ಯಜ್ಞನರ ಮುಂಗಡೆಯೊಳೆನಗೊರದ ।

ಭರತಗೀರಾಜ್ಯಮಂ ಕೊಟ್ಟಿರ್ವೆ ನೀಂ ಪೋಗಿ ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷ ಬನದಿ ॥

ಚರಿಸವೇಳ್ಳೆಂದು ಜನನಿಯು ಜನಕರೀರ್ಪರಾಂ ।

ಹರುಷದಿಂ ನೇಮಿಸಿದ ಗುರುವಾಕ್ಯಮಂ ವಿೂರಿ ।

ಕರವಿಡಿದೇನುಫಲಮುನ್ನತಮ ಸ್ನಾಳೆಕುಲಕಡುಗು ಜೀವನ ನಿಷ್ಕಲ ॥ (6)

ತಂದೆತಾಯ್ಗಳು ದಯಾದಿ ಸಕಲ ಬಂಧುಗಳೆಡೆಯ ।

ಜಂದದಿ ವಿಭಾಗಗೈತಿತ್ತಾಕೆಗಳ ನಾವು ।

ಕುಂದದನುಭವಗೈದು ಪಿತ್ರವಾಕ್ಯ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನಿಸಿ ಧರೆಯೊಳು ಕೀರ್ತಿಯ ॥

ಪೊಂದುವದೆಲೇನು ತಿಳಿಯದೆ ಪೇಳ್ವೊಂದಲ್ಲ ।

ಕುಂದೆಣಿಸಿ ಜರೆವುದನ್ಯಾಯ ಮೂರ್ತಿಯ ನವರು ।

ಬಂಧುರಪ್ರೇಮಾದಿಂ ಪೊರಯಲಾರ್ಗಿಯಲ್ಲೂ ಸರ್ವಸ್ವತಂತ್ರರಲ್ಲೆ ॥ (7)

ಸತಿಸುತರದಾಸಭಾತ್ರಾದಿಗಳೊರವೆಡೆಯ ।

ಪತಿ ನಿಜಮನೋರಥಂ ಬಂದೊಲಾಜ್ಞಾಪಿಸುವ ।

ಹಿತಮೆಂದರಿಯವೇಳ್ವುಮಲ್ಲ ದಡ ದೋಷಮೆಂದರಿಯಲಡನುವದು ದೋಷಂ ॥

ಮತಿವಂತಕೇಳೆ ಬೊಪ್ಪರಾಜ್ಯಬಹುಳ ಪಂಜೆ ।

ಮಿತಿಗೈದು ಸಗ್ಗೈದಿವನದಂ ಮನ್ನಿಸದೆ ।

ಕ್ಷತ್ರಿಯರಸುತನ ಕೆಳಸಿ ಪಾತಕವ ಬಯಸುವದು ರವಿಕುಲದ ಜನಕಡುವದು ॥ (8)

ತಾತನೇಮಿಸಿದಂತೆ ಧರೆಯಪಾಲನು ಬುಧ ।

ವ್ರಾತಮೆಚ್ಚುವೊಲಾನು ಪದಿನಾಲ್ಕುವರುಷಗಳ ।

ನೀತಗೈದೈತಪ್ಪೆ ವಾಙ್ಮತುರದೊಳಹುದು ದೆವನಗಳ್ ನಿಮಿದದಂತೆ ॥

ತಾತ ಬಳಲದೆಬರದೆ ನಗುಗೈದೊಂದೊರದ ।

ಮಾತಕೇಳ್ವುಹೊದಿ ಮಗುಳೆ ಕೋಕಾತಾರದಿ ।

ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಕಮಲಗಳ ಪಿಡಿದು ಭರತಂ ನುಡಿದ ನಾಸಭಾಸದರೆಡೆಯೊಳು ॥ (9)

ಜನನಿಜನಕರನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸಿಡೆವುದೇ ।

ಜನಮನೋಹರ ಧರ್ಮಮಾಡೊಡಪ್ರಿಯಾದಿಂದ ।

ಲೆನಗಿತ್ತ ಭಾಗವಂ ದಾನಧರ್ಮಂಗೆಯಲಾರ್ಗಿತ್ತರಾಂ ಸಲುವುದು ॥

ಜನಸಮ್ಮತಂ ಸತ್ಯಮತ ಧರೆಯ ನಿನ್ನವದ ।

ವನಜಕರ್ಪಿತ್ತೈವೆಂಗೀಕರಿಸಿ ಪ್ರಕೃತಿ ।

ಜನರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸು ಕರಣರಲಿ ದಯಾವೆರನು ಶಾಸ್ವಿತದಜನವಗಳು ॥ (10)

ನಗರಂದಿಳುವ ರಘುನಾಥನೀರಥನಾಳ್ವೆ ।

ನಗರಿಗಧಿಪತಿ ಯನಿಸಲವರಿಗೈವಡಿ ನೀನೆ ।

ಮಿಗೆ ಸತ್ಯಸಂಪನ್ನ ನಿನ್ನಳುದು ಮತ್ತಾವ ನಗರಿಗಧಿಪತಿಯೆನಿಪನು ॥

ಬಗೆದಪ ಪ್ರಭುತ್ವಮಂ ಹಾಸಕರವೆಂದೆನಿತು ।

ಖಗರಾಜಗತಿಗೆ ಖಗತತಿ ಜಾತಿಗಾಂಧರ್ವ ।

ದೊಗುಮಿಗೆಯಗಮನಮಂ ರಾಸಭಂಜಯಸಿದಂತಪ್ಪದಿವು ತಪ್ಪದರಸೆ ॥ (11)

ಬಾನೆಡೆಯೊಳಹ ಶಾಖೆಯಗದೊಳಹಫಲಂ ।

ತಾನುಕೈಸಾರುವದೆ ಖರ್ವಮಾನಸಗೆಂತು ।

ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳ ಪಟ್ಟವಣೆಯಧಿಕಾರ ನಿನ್ನಳುದು ಬೆರರಿಗಹುದೆ ॥

ಜಾನಪದ ಜನನಿಯಾರ್ನಲಿವಂತೆ ನುಡಿಯ ಸೆ ।

ಸ್ಮಾನಿಸುತಲರಸೆನಿಸಿ ಕರಣನಂ ಪೊರೆಯೆನುತ ।

ದೀನತೆಯೊಳೊರವ ಭರತನ ನೋಡಿ ಸಂತೈಸುತಾಗಮಗುಳಂತೆಂದನು ॥ (12)

ಜೀವರುಗಳಾನೆಯಂ ಸುಖ ಪರಂಪರೆಯಪ್ಪು ।

ತಾವನರಸುವರೆಂದಿಗಿಜ್ಞೆಸುತರಸಂ ।

ಭಾವನಾಮಾತ್ರ ಕಷ್ಟವನೆಯೆಂದಿದು ಸಿದ್ಧವುಮಡಂ ಸ್ಮರಿಸಿದಂತೆ ॥

ಅವುದೊದಗದು ಪರಾಧೀನ ಫಲ ನಿಷ್ಫಲಗೆ ।

ಫಲವಿಧಗಳರಿಯದಲಿ ಬಂದೆಯತ್ನಂಗೆಯೆವೆ ।

ಕೋವಿದರಿಗೇವೇಳ್ವೆ ಮಾಯಾನಿಲಾಸಮಿನ್ನೆಂತೊ ತಿಳುವುದು ಪುತ್ರಕ ॥ (13)

ಅತಿಶಯಾಭವಾಸಿಗೆನುತ ಯತ್ನಂಗೆಯೆವೆ ।

ವಿತತ ಕಷ್ಟಂದೊರೆಗು ಕಷ್ಟಕಾರ್ಯವನಿಸಗೆ ।

ಹಿತಕರದ ಸೌಖ್ಯಕೈಸಾರಿಬಹುದೆಂದೆ ಸುಫಲ ದುಷ್ಪಲಗಳೆರಡು ॥

ರತಿಪ್ರತೀಪಿತವಿತ್ತಡಲದೀ ಮಾನಸರ ।

ಯತನದಿಂದೇನಹುದು ನರಗುಂಗಳಂತೆನಂ ।

ಗತರೆನಿಸಿ ತೊಳಲುವರು ಪುರುಳುಲ್ಲ ದಾನೆಯಿಂದೇನೆಂಬೆನ್ನೆಚ್ಚರಿಯನು ॥ (14)

ಅಂಬರಪಟಚ್ಚರಗಳಾದೊಡಂ ಮಗುಳೊಂದ ।

ಕೊಂಬಂತೆ ಮೂರ್ತಿಗಳ ಕೊಳುತ ಸಂಭ್ರಮಗೊಳುತ ।

ತಿಂಬಾದೊರಗುವದೆ ಪುರುಷಾರ್ಥತಾನೀಶ್ವರಂಭೋಗಿಯಾನುಸಿದ್ಧಧನಿಕ ॥

ಎಂಬ ಹಂಕೃತಿದಳಿದು ನಿಧನ ವಾರ್ತೆಯ ಮರೆದು ।

ಜಂಬುಲೋಕವಬೆರದ ತೆರದೋಳೇನೊಂದರಿಯು '

ದಿಂಬಾದಧಂಭದಿಂ ಜೆಂಪಡಿಂಭಕರಿಂಗದೇನನುಸುರಲ್ಬಪುರ್ದು ॥ (15)

ದಿನಕರೋದಯಮಾಯ್ತ ಮನ್ವಂತಂ ಭೋಜನನಗೆ ।

ಳನುಗೈವ ಸಂತಸಂ ಭಾನುವಸ್ತಮಿಸಿದಂ ।

ವನಿತಾದಿಭೋಗ ಪರಿಕರಗಳರಸುವಹರ್ಷದೊಳಗಿರ್ಪ ನಾನಂದದಿ ॥

ತನಗೆ ಪೋಸುಯಾವೈದನುವ ನೆನೆಯಂ ಕವನ ।

ಫನತಿಯಂ ಕೇಳ್ವದಿಯು ನರೆಬರೆಗಳಡುತ್ತು ।

ತನುವ ಜೀರ್ಣಿಸುವಂ ತಿಳಿಯ ಮಾಯಾಮಹಿಮೆಯಂತಿಹುದೊ ಪರಮಾತ್ಮನ ॥

[(16)]

ಬಂದವುದ್ಯುಗಾದಿ ದೀವಳಗೆ ಸಂಕ್ರಮಣಂಗೆ |

ಳೆಂದು ಪಬ್ಬವನೆಸಗಿ ಮಿಂದಾಂಡು ಸುಖಿಯಾವೈ |

ನೆಂದು ಬಯಸುವನಲ್ಲ ದಾಯಾಘ್ನಪೋದಪ್ಪದೆಸುತ್ತ ತಿಳಿಯಂ ಮಾನವಂ ||

ಸಂಧಿಸಿದಧನ ಸೋಗುವನ್ನೆಗಂ ಮಿತ್ತಡತು |

ವಂದು ಪರಿಯಂತ ಜೀವನ ವಿಯೋಗಂಗಳ್ಳುಂ |

ಬಂದೊದಗುವನಕ ಸತಿಸುತ ಬಂಧು ಸಂಗಮಗಳೊಂದರಿಯನೇಂಬೇಳ್ವುದು || (17)

ಶರನಿಧಿಯೊಳೊಡವೆರೆದ ನೀರು ಪಿಂದಿರುಗ ದೊಲು |

ತರುಣತೆಯು ಜವ್ವನಂ ಪೋಗಿಮಗುಳ್ಳೈತಹವೆ |

ನೆರೆದು ಪಾಲಿಯಾಣಾಲೆಯೊಳು ನೀರಡಿಕೆಯಂ ಕಳುದ ಜನರಲ್ಲ ತಿರುಗಿ ||

ಬೆರೆದವರೆ ಸತಿಸುತಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿಜಕರ್ಮ |

ದಿರವನನುಭವಿಸಿ ಪೋಗಲುಮರಾರಿಗಾರಿ ||

ನರರಿಯಾವಸ್ಥೆಯಂ ತಿಳಿದು ಹಿತಕರಮೊಂದು ತೊಳ್ಳುವರುಮರುಕ ವಿಡಿದು || (18)

ಮಿತ್ತುಬೆಂಬಡದೆ ಬೆನ್ನೊತ್ತಿಲಿಹುದೆಂದರಿಯು :

ದುತ್ತುಮಂ ಪೋದನೆಂದೆನುತ ಪೊನಿಟ್ಟೆಳ್ಳುವ |

ರುತ್ತರೋತ್ತರ ಬಪ್ಪವಸ್ಥೆಯಂ ಮರೆದರಿಯದಳ್ಳಲಾತಿಕ ನೆರವಕುಗಳ ||

ಮೊತ್ತದೊಳ್ಳೆರದು ನೀನೇತಕಳ್ಳಲಾವೆ ಜನವ |

ನುತ್ತುಮುಚರಿತ್ರೆಯಂದಾರ್ಜಿಸಿದ ಫಲವಮೊಲ |

ಲುತ್ತುಮೋತ್ತುಮಗತಿಯ ಸಾರಿದಂ ನೆನೆನೆನಿದು ಬಳ್ಳಲಲೇನಿಹುದುತನೆಯ || (19)

ತಾತ ತಂದೆಯ ತಂದೆ ಕುಲ ಪರಂಪರೆಯ ಸಂ |

ಜಾತನೈವತಿಗಳೆಲ್ಲ ತಿಳಿದುಖಳತತ್ವಮಂ |

ನೀತನುವನಿತ್ಯಮೆನುತರದು ಹಯಮೇಧಾದಿಗಳನೆಸಗಿ ಸುರರದ್ವಿಜರ ||

ಪ್ರೀತಿ ಗೋಪಸೇವೋಕ್ತಮಂ ಪೊರೆದು ಗಳಿಸಿ ಪ್ರ |

ಖ್ಯಾತಿಯಂ ದೀರ್ಘಾಯುವಂ ಪಡೆದು ನತ್ಸುಖ |

ವ್ರಾತಂಗಳನುಭವಂಗೆಯ್ದು ಕ್ರಮದಿಂದೈದಿ ಪಡೆದರುತ್ತುಮಗತಿಗಳ || (20)

ಕುಲವೃತ್ತಮಂ ತಿಳಿದು ಕುಶಲಧರ್ಮವೆವಳದು |

ನೆಲದಾಸೆಯಂತಳಿದು ನೇಮಂಗಳಂಕಳಿದು |

ಪಲಬಲೇಂಫಲ ಗುರುಮತಾನುಸರಣೆಯೆ ಸಫಲಮೊಂದರಿಯ ಪಿರಿಯೊಂದ |

ಕಲಿತವಾದೀರಾಧ್ಯನುಬದಿಂ ಭವದೋಷ್ಯ |

ನೆಲೆಯೆಂದು ಪಿತ್ಯವಚನದಿರವ ಮನಕಂತಂದು |

ಲಲನಾಸಮಾಜಸಹಗಮಿಸಯೋಧ್ಯಾನಗರಗಡುದುಸುಹ್ರೇವಾಂಕರ || (21)

ಮೂರುದಿವಸದಬಾಳ್ಕೈಯೊಂದರಿತು ಸತ್ಯಮಂ |

ಮಿರಿ ದೂರಿಗೆಬಂದು ಬಾಳ್ವರೇಂಫಲ ಸದಾ |

ಚಾರರತ ಪಿತ್ಯ ಸತ್ಯಶೀಲಧರಣೀ ಪಾಲನಾಜ್ಞಾಪಿಸಿದ ಮೊಳ್ಳೆಯೊಳ್ ||

ಧಾರಣೀಪಾಲನಂಗೆಯ್ದವುತಿರು ವನದಿ ಸಂ |

ಚಾರಗೈವೃತ್ತಲಾನಿಜನೇಮ ತೀರ್ವನ್ನ |

ಧೀರಕೋಸದೆ ಪಟ್ಟಣಕ್ಕೆದು ಬೇಗನೆನಲಾಭರತನಿಂತೆಂದನು || (22)

ಹಂದುಮುಂದರಿಯದಲಿ ಹಿತಮಾತ್ಮಗಣಿಸದಲಿ |

ಸುಂದರಿಯಮೋಹದಿಂದಿರುತ ಮೃಡನಂದದಿಂ |

ಕುಂದನಿಗಿದ ಪಿತನಮತವ ನನುಸರಿವುದಿದು ಬಲ್ಲವಿಕೆಗೂಣೆಯಹುದು ||

ಜಂದದಿಂದಖಲ ಕಾಸ್ತೂರ್ಯಗಳ ತಿಳಿದು ಚಿ |

ದ್ವೈಂದದಾರಕನಿನಿಸಿ ಗುರುಕೃತಾಗನವನೀ |

ನಿಂದು ಪ್ರಕಟಿಸುವುದಿದು ಸಮ್ಯಕ್ತವೆ ಜನಹಿತವೆ ತಿಳಿ ದಯಾಕಲ್ಪತರಾವೆ || (23)

ವೆತ್ತಾಕೆಯಮಿತ ದುಷ್ಕೃತ ಗೈವಳೆಂದು ಪಿಡಿ |

ಪುತ್ರೈಳದುಜರಿವುದನ್ಯಾಯಮಾದರಿಂ ಜನಕ |

ಸುತ್ತಮನಿಸುತ್ತರಿವೆನೆಂಬೆನೇ ಚರಮದಲಿ ಮೋಹಾಬ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ||

ಮಿತ್ತುಬ್ರಹ್ಮವಸರದೊಳ್ಳಲ ಜೀವರಾ ಮೋಹ |

ದತ್ತಸಾರುವರೆಂಬ ಶ್ರುತಿಯಮಾತಂ ಧರಗೆ |

ಜಾತ್ಯಾಯುಗೈದು ತೋರಿದ ವೇಳ್ವೊದೆರತರೋಳಗಾವುದುತ್ತಮ ಮೆನುತಲಿ || (24)

ಪಾಪಂಗಳೆನಿಸಿದರ್ಪರೋವರಿಯದ ತೆರದಿ |

ಗೋಪನಂಗೆಯ್ದು ಪರಿಹೃತಗೈದು ಸದ್ಗುಣ ||

ಖ್ಯಾಪನಂಗೆಯ್ಯಲೋನುಗ ಬಯಸಿ ಪುತ್ರರಂ ಪಡೆದಪರೈಯೆ ಪಿತ್ರಗಳು ||

ಕೋಪಿಸುತ ದೋಷಗಳನೆಂದೆಲ್ಲ ರೋಳ್ವೀಳ |

ರಾಪಿಗಕ್ಕುವುದುಚಿತಮೆನಿವುದೇ ತರಣಿಕುಲ |

ದೀಪನೀನೆಯದುದೆ ಬಾಲನಾನಿದನೊಮ್ಮೆ ಬನ್ನೆನಂ ಗೈಯಲಹುದೆ || (25)

“ನಡೆವರೆಡಹುವರೆಂಬ” ಗಾದೆ ದೋಷವನಂಟ |

ದೊಡನೆ ದೇವನಿಕಾಕ ನೀವಿರಲ್ಪತ್ರೇಶ |

ಕಡೆಗೊಳನು ಬೊಪ್ಪನಿಂದಾದತಪ್ಪಂಪೋದುದೆಣಿಸಲೇಂ ಫಲಮವ್ಪುದು ||

ಸಡಗರವ ನೋಡೆತ್ತೆತಂದ ಮಾತೆಯರಾಗಳ |

ನಡಿಗಡಿಗೆ ತುತಿಗೈವ ಋತ್ವಿಜರ ಭೂಸುರರ |

ನೋಡನೆ ಬಂದಿಹ ಜಾತಪದರವಗೀಜನರ ಸಂತಸಂಗೊಳನು ಜೀಯ || (26)

ಕುಲಪರಂಪರೆಯರಾಗಳ ರೀತಿಯಂ ಪಿಡಿದು |

ನೊದಾಣ್ಮನೆನಿಸಿ ಕೆರಿಯರನುಚಿತನೇವೆಯೊಳು |

ನಿಲಿಸಿ ಧರ್ಮಾಜರಣಿಯಿಂದ ಚಾತುರ್ವರ್ಣಮಂ ಪೊರೆದು ಸುಕೃತವೆರೆದು ||

ಜಲಜಾಪ್ತಗೋತ್ರವರ್ಧನೆಗೈದು ಕೀರ್ತಿಯಂ |

ಜಲಧಿಮೇಖಲೆಗೆ ವಿಶದಿಮವಸ್ತ್ರಮಂಗೆಯ್ದು |

ನಲವಿಂದ ಸಕಲಭೋಗಗಳಂಬಡಿದು ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮ ಧರ್ಮಸ್ವರೂಪ || (27)

ಮೊದಲು ದೊರೆತನವಿಡಿದು ಕದನಕರ್ಕನಿನಿಸಿ |

ಸದೆದಹಿತ ಮಂಡಲವ ಸದಯಾದಿಂ ಮನ್ಯುಗಳ |

ವಿಧಿತಪ್ಪದೆನಗಿ ಮೋಡಕಮಹಾದಾನಗಳಮಾಡಿ ಭೂಸುರರತಣಿಸಿ ||

ಉದಧಿಪುರಿಯಂತಖಲ ರಾಘವೊಲನೆಗೈದು |

ಮುದದಿಂದಖಲಾಗಮ ಶ್ರೇಷ್ಠಗಾರ್ಹಸ್ತ್ಯ |

ದುದಯಗೈವುದೆ ಕ್ಷೇತ್ರಧರ್ಮವೋಮರ್ವಗಳ ನೀನರಿಯದಿಹುದೆ ಜೇಯ || (28)

ಅರಸುತನವೆಲ್ಲಿ ಕಾನನನಿವಾಸತೆಯೆಲ್ಲಿ ।
 ಮೇರವ ಕರಚಾಪಧಾರಣೆಯೆಲ್ಲಿ ಜಟಿಗಳಂ ।
 ಪೊರದಪ್ರದದೊಳ್ ಮೃದಾತಲ್ಪಗಳನುಳದತುಲಸ್ಥಂಧಿಲದ ಕಯನಮೆಲ್ಲಿ ॥
 ಪರಮ ಚಡ್ವೆಯನ್ನಮೆಲ್ಲಿ ವೆನ್ನಾಹಾರ ।
 ವೆರದ ವಿಚಮಾಚಾರ ಕ್ಷತ್ರಧರ್ಮವಿದೂರ ।
 ಹರಿಭಕುತಿ ಕತುನಿಗ್ರಹಧರ್ಮರಕ್ಷಣಂ ನೃಪತಿಗಳ ಶೀಲಮೆಲ್ಲಿ ॥ (29)

ಮೊದಲು ಪಟ್ಟವನಂತು ಮಹಿತ್ರಧರ್ಮದಿನಂತು ।
 ಸದಯಕುಲಮಂ ಪೊರದು ಸತ್ಪುತ್ರರೊಡವೆರದು ।
 ಮಾದದಿದ ನಿಖಿಲಕ್ರತುಯಾಗಗಳಂವಾಡಿ ತನೆಯರಿಂಗಿತ್ತು ಪದವ ॥
 ತುದಿಗೆ ಕಾನನಕ್ಕೈದಿ ತವವನಾಚುಪ್ಪದಿದು ।
 ಮೊದಲಿಗೈತಂದ ವಿಕ್ರಮಕಾಮವೇಳ್ವುದೇ ।
 ನದಿಕ ಧರ್ಮಂತರಂಗಂ ಭವೆಚ್ಚಿತ್ತಮೇನುರಿಯುದು ಸಾಧುತಿಲಕ ॥ (30)

ಆನರಿಯದಂತೆನ್ನಜನನಿಗೈದಫವನು ।
 ಸಾನುರಾಗದಮೋಹದಿಂದರಸಗೈದುದಂ ।
 ಹೀನಗತಿವಾಮು ರಿಯ ದುರ್ಬೋಧೆಯತಿಬೋಧೆಯಂಬುದೊಂದೇನಿದುಳುದು ॥
 ಈನಗರದಧಿನಾಥನೆನಿಸಿ ನೆನದೀಪ್ರಜೆಯ ।
 ಸಾನಂದಗೊಳಸು ಮಾತೆಯರನು ಮಹೀಸುರರ ।
 ಭಾನುಕುಲದರಸುಗಳಜನಕೊಪ್ಪಮನ್ನಿತ್ತು ಬೆಳಗಿಪುದು ಪ್ರೀತಿವೆತ್ತು ॥ (31)

ಕನಕಲೋಕೊಗಳಂ ಕಲಿತ ಸುಖದುಃಖಗಳ ।
 ನೆನೆಪುತತಿನಿಂದೆ ಗಳನೆಗಳಮಹಿಮಾಹತಗ ।
 ಳನಿತನೊಂದೇನಮದಿ ಕಾಣ್ಬಪರದೊಡವೆರದ ಸರ್ವಜ್ಞ ಚಿತ್ತತಾನು ॥
 ಇನಿತ ವಿಜ್ಞಾನಿಸುವದೇನುಂಟು ಮೋಹ ಮಂ ।
 ಮನವೊಡಂಬಡುವದೇಂ ಮತ್ತಿದನುಸುರ್ವದೇಂ ।
 ನಿನಗೆ ನೀನೇ ತಿಳಿದು ಪಾಲಿಪುದು ಕೃಪೆವೆರದು ಮರದವಗುಣಂಗಳರವ ॥ (32)

ಅವರೋಧದಂಗಳನಾ ಜನರಮಾನಸಕೆನು ।
 ತ್ತವರೋಧ ಜನಿಸದಂದದಲಿ ಸಂತಸವಿಂಪು ।
 ದವರೋಧಕರವಿರಾಗತೆಯಂ ನಿರೋಧಿಸುತಲಿಂದೆ ಮತ್ತೀ ಕೈಲದಿ ॥
 ಅವನಿ ಯಧಿಪತಿಯೆನಿಪೊಲಭೀಕಮಂ ರಚಿಸ ।
 ಲವಿರಳದ ಋತ್ವಿಗ್ವನಂಗೆಳೊಡವೆರದು ಗುರು ।
 ವವಸರದಿ ರಚಿಸಲಾನಂದಗೊಳಬಿಳಜನನೇಮಮಂ ಪಾಲಿಸನಫ ॥ (33)

ತೋರಿದುದ ನೋರವೆನಿದಪತಿಕರಿಸಿ ದೊರೆತನದ ।
 ಭಾರಮಂವಹಿಸಿ ಬಂದಪಯಾಕವನವಹರಿಸಿ ।
 ಕಾರುಣ್ಯದಿಂ ಪೊರೆಪುದುತ್ತುಮಂ ನಿರ್ದಯದಿ ನೀನುದಾಸೀನ ಗೈಯ್ಯ ॥
 ಚೀರವಸನಂಗಳುರುತರಬಹಾಮಂಡಲದ ।
 ಭಾರವಾಹತೆಯೊಳವಟ್ಟುರ್ವನನುತಲದಿ ।
 ಸಾರಸಕ್ಕರಗಿ ಮುಂಗಾಣದಲಿ ದೈನ್ಯದಿಂ ಧರಣಿಯೊಳ್ಳಡದಿದನು ॥ (34)

ಈಪರಿಯ ನಿರ್ಬಂಧಗೊಳಿಸಿ ಭರತನ ಕುಜೋ |

ದ್ವೀಪಕವಪರಿಹರಿಸಲೋಸುಗ ರಘುದೈವಂ |

ನೋಪಾಯಕರವಾಣಿಯಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಿಳುಪಲನುಗೈದ ವಿನಯಾದಿಂದ ||

ಪಾಪವಿರಹಿತ ಸದ್ವಿಶೇಷಂನ ನೀನುಸುರಿ |

ದೀಪರಿಗಳೆಲ್ಲಂ ಯತಾರ್ಥವಾದರೂ ಬೇಳ್ವೆ |

ಗೋಪಿತಾರ್ಥವನೊಂದ ತಿಳಿ ತಿಳಿದು ನಿಶ್ಚಲತೆಯಿಂದ ಭಾವನೆ ಗೈವುದು || (35)

ನೆರದ ಪಿತ್ತಗಳನೋಡಿ ಪೂರ್ವದೊಳ್‌ಗಯನೆಂದ |

ಪರಿಯ ಬೇಳುವೆನು ಪೂವೆಸರಾಂತು ಬಾಧಿಸುವ |

ನಿರಯಾದಿಂ ಕಡೆಸಾರ್ಚೆ ಕಾಯ್ದನವ ಸತ್ಪುತ್ರನದರಿಂದ ಪಿತ್ತಗಳೆಲ್ಲ ||

ಸುರರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು ಬಹಳ ಪುತ್ರರಪಡೆಯ |

ಲರಿತವರೊಳ್‌ಲೋರ್ವ ಕ್ರತುವಂವಾಳ್ವ ಮತ್ತೊರ್ವ |

ನಿರದೆ ಕನ್ಯಾದಾನ ಗೈವ ನೋರ್ವಂ ದಯದೊಳ್‌ಚೆಸುವ ಭೂದಿವಿಜರ || (36)

ಈ ಸಾಧುಕೃತ್ಯದಿಂ ನಿರಯಂಗಳಾಂ ಪೋಗಿ |

ಲೀಸಾದಪ್ರದೇನುತಲಿತು ಪಿತ್ತಗಳಾ ಪುತ್ರ |

ರಾಶೆಗೈದವರೆಂಬ ಧರ್ಮ ಸಂಗತಿಯನು ಕೇಳ್ವರಿಯದಾದೆ ತರಳ ||

ಬೇಸರಂಗಳೊಳುಸಿದಿರವನ್ನಬೇಳ್ವದ ಕೇಳ |

ಭೂಸುರರಪ್ರತ್ಯಬ್ಧದೊಳ್ ತೋವಣಂಗೆಯ |

ಭಾಸುರದ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಗಯದೊಳ್‌ನ್ನವನೀಯಲಮ ಪುತ್ರಕೃತ್ಯವನನು || (37)

ನುಡಿಯ ಸಸೃತವ ನಮ್ಮ ಪೂಡವಿವತಿ ಸತ್ಪುರಾಣ |

ನುಡಿದೆರಡನಾಡವಂದದಿ ಸತ್ಯಮಂ ಪೊರದು |

ತುಡುಕಿದಂ ಪಾಕಶಾಸನನ ಪಟ್ಟವಣೆಯಂ ಮಿತ್ರಕೂಲಮಾಳಯಿಸಿ ||

ಮೃಡನಮಶ್ಯವ ಬೊಪ್ಪನಿತ್ತನುಡಿಗಂತಪ್ಪ |

ಲಡಸದಿಹುದೇಕಾಲ ಸೂತ್ರ ಪಿತ್ತಗಳ ದುಃಖ |

ದೆಡೆಗಿಡುವತನಯ ಸಂಜನಿಸಿವರದೇಂ ಪುಟ್ಟದಿರಲುಮೇಂ ನೆಪ್ಪಜಗದಿ || (38)

ಮದುವೆಯಂ ಮಾಡ್ವಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮವಾತಾಮಹಂ |

ಬಾಧಸಮಾಡದಿ ಬೇಳ್ವ ಸುತೆರಾಜ್ಯ ಕುಲ್ಕಳೆಂ |

ದಿದನಿದು ಕೊಳ್ಳಿನಲ್‌ಬೊಪ್ಪ ಸಮ್ಮತದಿಂವಲೊಪ್ಪಿವಾತಿತ್ತನೊಲಿದ ||

ಸುದತ್ತಿಕೇಕಯತನುಜೆ ದೇವಾಸುರರಾನೆರದ |

ಕದನ ದೊಳುಪ್ರೀತಿಯಂ ಘಟಿಸವರಮಂ ಪಡದ |

ಳದನು ಯಾಚನೆಗೈದಳಂದಿನವಸರದೊಳದ ನೊಪ್ಪಿಪಿತ ದಯೆಗೈದನು || (39)

ಬೊಪ್ಪನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸಫಲಮೆಂದೆನಿಸಿನಿಲ |

ತಪ್ಪದಂದದಿ ಪೊರವುದಿದು ಪುತ್ರಕೃತ್ಯ ಮಂ |

ದಪ್ಪ ಕತುಘ್ನ ನೊಡೆವೆರದು ಜಗತೀತಳವ ಪಾಲಿಸುತಲಿರುತಿರ್ಪದು ||

ಇವ್ವನವು (ಸೌ) ಮಿತ್ರಿಸಹ ದಂಡಕಾವಿವದೊಳ್ |

ಗಿಪ್ಪ ಋಷಿಗಳ ಭಯವನಪಹರಿಸಿ ನೇಮಮಾಂ |

ಬಪ್ಪನ್ನ ಮಿದುಸತ್ಯ ಮಗುಳೊಂದಿಗು ಮಿಥ್ಯವಾಗದೈ ಸಾಧುಸ್ತುತ್ಯ || (40)

ಕುದ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ನೆರದಿವ್ವ ಪರಿಜನರ ।

ಕುದ್ಧಾಂತರವ ಪಿರಿಯರೊಡಗೊಂಡು ನಡೆದವಿತು ।

ಶ್ರದ್ಧಾನುಚರಣೆಯಿಂ ಪಿತೃವಾಕ್ಯಮಂ ಸಲಿಸು ನೃಪನೀತಿಯೊಂತು ಜವದಿ ॥

ಉದ್ಧತಾಲೋಚನಗಳುಳಿದು ಸಜ್ಜನಸೂಧು ।

ಬುದ್ಧಿಯನುಮತವಿಡಿದು ನಗರಿಗುಂ ನಡೆಯು ಸ ।

ಸ್ವದ್ಧನಾಗಂದೊರೆವುತಿರಲು ಜಾಬಾಲಮುನಿ ನುಡಿದ ಧರ್ಮಹಿತದಲಿ ॥

(41)

ತಂದೆ ತಾಯಿ ಗುರು ತನುಜರನುಸ ಬಂಧುಗಳುಹಿತ ।

ರೆಂದು ತಾನವರ ಸನುಸರಣೆ ಗೈವುದು ವೃಥಾ ।

ಜೊಂದಿರನನೊಬ್ಬರು ಕಾನನದಿ ತೋರಿದ ತೆರದೊಲಮಲನಿಷ್ಫಲ ಮತಿಯಿದು ॥

ಬಂದವನುತಾನೋರ್ವ ಗಮಿಸುವೆಡೆಯೊಳ್ಗೋರ್ವ ।

ಹಂದುಮುಂದಾರವನಿಗಿಲ್ಲ ಕೃತಕರ್ಮಂಗ ।

ಛಂದ ಯೆಡೆಯೊಡುತಿಕ ಜಂತುವಲ್ಲ ದಾರುದಾರಿಗೆ ಹಿತವರಹರು ॥

(42)

ನಿವದಲೊಂದೆಡೆಯ ಗ್ರಾಪ್ರಾಂತರದಿ ಸಂಕ್ರಾಂತ ।

ವಿವಿಧಜನರುಲ್ಲಾಸ ಸಲ್ಲಾಪ ಕೆಳಸಿ ನಿಸಿ ।

ಯವನಿಕಾರೋಧಮಂ ಕಳದೈದುವರು ಮತ್ತದೋರ್ವರೋರ್ವರನೊಡೆದಿ ॥

ಅವರಂತೆ ಪಿತೃವಾಕ್ಯ ಭಾಕ್ಯ ವೃತ್ತಾದಿಗಳು ।

ನಿವನಿವದೊಳ್ಳೆತಂದು ತಂದರ್ಥಗಳನುಂಡು ।

ತವಕದಿದೈದುವವರಲ್ಲ ದಾಂಗೆಗಾರು ಹಿತವಚಿಂತಿಸುವರೊಲಿದು ॥

(43)

ಜಂತುಜನಿಸಲ್ ಬೀಜ ಮಾತ್ರಕಾರಣ ಪಿತಂ ।

ಕೊಂತಿರುಧಿರದಿ ಶುಕ್ಲ ಋತು ದಿನದೊಳ್ಳುದರದೊಳ್ ।

ಗಾಂತ ಪಳುಮಾತೆಯೊದ್ದು ಕಾರಣಂಗಳತನುವಿದುತಂ ನೋಳ್ವರೇ ॥

ಪಿಂತಕ್ಕೈದಿದ ಜನಕನಾರು ತಾನಾರಾತ ।

ನೆಂತಿರ್ಪನೆಂಬುದಂ ತಿಳಿದರಾರೀಜಗದಿ ।

ಬ್ರಾಂತರಿಯದೆ ತೋಳಲಿ ಬಳ್ಳಲುತಿಹರಿದರೊಳ್ಳನ್ನೊನುಂಟು ಬರಿಯಗಂಟು ॥

(44)

ನದ್ದುಜನರಂ ಕುರಿತು ತೋರಣಂಗೆಯೆ ಮಗು ।

ಳದ್ದುಕುಂ ಪಿತೃದೇವತೆಗಳೆಂದು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂ ।

ವೃಷ್ಟಾನ್ನಗಳ ನಿಡುವೆವರುಣೂತ್ಪತ್ತಿವರಿಗಹುದೆ ಸಂತೋಷ ಬಳಕ ॥

ಕದ್ದುದಿಂ ಫಲವೇನು ಪೋದವರಿಗೀವನ್ನ ।

ವಿದ್ಯಮಪ್ಪುದೆ ನರಕನೆಗ್ಗೆ ಮೆರಡೆರೊಳ್ಳಲಿ ।

ದದ್ದು ಮಾಗಿಹುದಕಂಡಿರ್ಪರಾರ್ ಲೋಕದೊಳ್ಳು ಚಿತ್ತಚಾಚಲ್ಯಮಿತ್ತಿ ॥

(45)

ತಿಳಿದು ಯುಕ್ತ್ಯಾನುಭವಗಳಲತ ಸಿದ್ಧರ್ಮಂ ।

ಬಳ್ಳನಲನುಮಾನದಿಂ ದಿಟವಹುದೆ ಜೀವದೊಳ್ ।

ಗಿಳಿಯೊಳ್ಳಪ್ಪನ್ನೆಗಂ ನೋಡಿದುದು ಮಾಡಿದುದು ಕೊಡುಕೊಡಿದುದೆಲ್ಲವು ॥

ಬೆಳ್ಳಗುವದು ಸಂತನವ ಪೋದಬಳಕನೊಂಟು ।

ತಿಳಿಯದಜ್ಞರು ಕಾನ್ತಗಂಹರದೊಳ್ಳಂ ಸಿಕ್ಕಿ ।

ತೋಳಲವರು ಕುರುಡೆಂದದಿ ಸಿಲುಕದಿಹಫಲಕ ಕೈನಾರ್ಜಿ ಮರಗುವಂತೆ ॥

(46)

ಕಾಂತ ಗದ್ದುಣಿಲ ಸತ್ಯವಂತರುಗಳಂ |

ಸಂತಾಪ ಗೊಳುತಿರಲ್ ನೋಡಲಮ್ಮದೆ ತಿಳುವು |

ವಂತಿದುಚಿತಂ ಮಹಾರಾಜಸುತನತಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈವುತ |

ಮುಂತೆ ದೈನ್ಯಂ ಬಡವರಂತವುರಾಂಗನಾ |

ಸಂತಾನ ಖೇದಗೊಳುತಿಹರಖಿಲ ಕಮಧನರ |

ಸಂತೆಯನುಸರಿಸುತಿದೆ ಸರ್ವಜನಹೃತ್ತವ ಪೋಪಂತೆನೀಂ ದಯದೊಳು || (47)

ಪತಿಕರಿಸು ದೊರೆತನವ ಸರ್ವಲೋಕರ ಮನವ |

ನತುಲಹರ್ಷಗೊಳುನು ಸಂತಸದಿ ಕೃಪೆವೆರಸು |

ಸತತ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಹಿತಮೆನಿಸಿದಾತನೆ ದೈವವೆಂಬುದಂ ಮನದೊಳುರಿಸು |

ಕ್ಷೇತಿಯೊಳಗೆ ಭೂತಸಂತನಗೊಳುವುದರ ನೋಡಿ |

ಶಿಶಿಕಂಠಕರಣ ಸೇವನೆಯಹುದು ಮತ್ತಿದ |

ಕೃತ್ರಿಕಯತಸ್ಸುಗ್ಲವೆನುತ್ತೊಳವ ಸಾಧುಗಳ ನುಡಿಗಳಂ ಸಾಧುವೆನಿಸು || (48)

ಕೇಳುರಘುವರ ತಲೋಧನರಾಘ್ರ ಲೋಕಹಿತ |

ಮೇಳವಿಸಲೆಂದಿನಿತ ಬಿತ್ತರಿಸಿ ವೇಳ್ವದಂ |

ತಾಳ ಮನದೊಳು ಸಕಲಲೋಕ ಸಂತಸ ಗೊಂಬೊಲನಿಮಿಷಮೇಚ್ಚು ವಂತೆ ||

ಹೇಳುಯಸ್ವಯವಿಚಾರವಂತೆ ನೃಪನೀತಿಗಳ |

ಜಾಳಾಗದಂತೆ ಪೃಥ್ವೀಭರವನುಂ ತಾಳ್ವ |

ಭಾಳನೇತ್ರನಖನ ತೆರದೊಳಬಿಳರ ಸೊರೆದು ಸುಖದಿಂದಲಿಹುದುಲೇನು || (49)

ಆ ಮಹಾ ಮೌನಿಯಾ ತೆರದಿ ಬೋಧಿಸಿ ಬುಧ |

ಸ್ತೋಮ ಮನವನುರ್ಕಡನೆ ಭರತ ಪ್ರಿಯದೊಳ್ಬೆರನೆ |

ಕಾಮಮನೆ ನೆರೆದ ಪ್ರಜೆಪರಿವಾರವೆಲ್ಲರಾಂ ತಮತಮಗೆ ಭಾವಗೊಳುನೆ ||

ರಾಮಪುರದರಸ ನಿಟ್ಟಿಸುತಲಾ ಮುನಿವಂಶ |

ಸ್ತೋಮ ಜಾಬಾಲಿಗಂ ನಮಿಸಿ ಮಾನವನಂತೆ |

ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಮಾರುತ್ತರವನೀಯಲುಜ್ಞಗಂಗೊಂಡನೇನೆಂಬಿನಗಜೆ || (50)

(ಸಂಧಿ 33 ಪದ 1472)

ಮೂವತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಗುರುವಸಿಷ್ಟರ ನೇಮದಿಂದ ಕೈಕಾತನಯ |

ಹರುಷಮಾನಸನಾಗಿ ಪಾಮಕಗಳನ್ನು ನಿಜ |

ಪರಿಮಾಳ ಭೂಷಣಾಯತ ಕಲನೆ ಗೈದೈದಿ ಪ್ರಜವೇದನಂ ವೊಕ್ಕನು ||

ಹಮಗಿರಿತನೂಜೆಕೇಳು ಜಾಬಾಲಿಯಾಡಿದಶಿ |

ಮಮತಾಸುಖಾಣಿಗಳ ಮಗುಳುತ್ತರವನಿತ್ತ |

ಸುಮನಸಾಗ್ರಣಿ ರಾಮನೇನೆಂಬೆ ತನುವಾಂತ ಧರ್ಮವಹುದೆಂಬಂದದಿ |

ವಿಮಲಮತಿ ದುಷ್ಕಾರ್ಯಮಂ ಕಾರ್ಯಾರೂಪನಿಸಿ |

ಸಮಲಪಾತಕವನಂ ಪುಣ್ಯಮೆನಿಸುತಮೆನ್ನ |

ಮಮತೆಯಿಂದ ವೇಳ್ವನುಡಿ ಚಿತ್ರತರಮಾಯ್ಕನಫ ವೇಳ್ವದೇನುತ್ತರವನು || (1)

ಹೆಂಬೇಡಿಯಂ ಕೂರ ಹೇಸಿಕೆಯ ಶಿಲಕಾಭ |
 ಮೆಂಬಂತಲಕ್ಷಣ ಮದೆಬಂತೆ ಡೆಂಬಮೋಹಕವೆ ?
 ಮೋಹಕವಾಗಿ ತೋರುವಂತೋರವ ನುಡಿಗಳ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ||
 ಬೆಂಬಡದೆ ಕ್ರೂರನಕ್ರಾ ಕಾಲವೆ ಬೇರ್ಮಡುವು |
 ಗೆಂಭೀರದಿಂದ ಕಾಣ್ಬಡುವಂತೆ ತೋರುವದು |

ಬಿಂಬದಂತದರ ಸಾಧುಗಳೆಡೆಯಲಿದ ನುಡಿಯಲಹುದೆ ತಾಪಸವರೇಣ್ಯ || (2)

ವಿಧಿವಿವರ್ಜಿತನಾಗಿ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಲಿ ನಡೆದು |
 ಬಿದರಿಸಿಯೆ ಸತ್ಯಮಾಂಬರದ ಧರ್ಮಸ್ಥಿತಿಯ |
 ಬದುಕುವೆನದೇನುಡಿನ ಮತ್ತಾರ ಗತಿಯಾನುಂ ಪಡೆವೆನದು ಹೃದಯಾರಡೆಯ ||
 ಪದವ ಪಡೆವೆನದೆಂತು ಧರ್ಮಧೂಷಕನಿಂದು |
 ಬಿದರದಿಹುದೇಲೋಕ ಮಗುಳಾರು ಬಂದೆನ್ನ |

ವದನಮಂ ನೋಡುವರು ನೃಪನೀತಿಯಂ ಕಂಡು ಪ್ರಜೆಗಳಾರನುಸುಪರು || (3)

ಸುರರು ಭೂಸುರರು ಋಷಿವರರು ಸಂತೋಷಿಸುವ |
 ರುರುತರ ಸ್ವರ್ಗಸುಖಮೈಶ್ವರ್ಯ ಬೀಸವಿ ||
 ಧರಣಿಯೆ ಯಾಕಸ್ಯರಂ ದೀರ್ಘಾಯಾವನೀವದೀ ಸತ್ಯಮೆಂದೆನುತ್ತಲಿ ||
 ನಿರುತಹುತವಹ ತುಷ್ಟಿ ಜಪತಪಂಗಳಾ ದಾನ |
 ಗುರುಪವಿತ್ರತೆ ಸತ್ಯಮೆನುತ್ತ ವೇದಂಗಳರ ||

ದೊರವದಂ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲೆಂತಹುದು ಮೂರ್ಖಾನುಮತವಲಂಘ್ಯಂ ಮುನಿವರ || (4)

ಪೊರವಕುಲವನ್ನೋರ್ವ ನಿರಯಾಕೆಳದಪನೋರ್ವ |
 ವರಿಪಸ್ವರ್ಗವನ್ನೋರ್ವ ಕರಾಣ ಗೃಹವನ್ನೋರ್ವ |
 ನರಸುಗಳನ್ನೇಕ ಮೂಪರಿಯತೋರುವರೈನೆ ಸತ್ಯಪರಮೆಂದರಿಯದೆ ||
 ಭರತನುಪಚರಣೆಯಂ ಮಾತೆಯರ ನುಡಿಗಳಂ |
 ದೊರವ ಬಂಧುಸುಖಾತ್ರರುಗಳ ಮೃದುಮಾಣೆಯಂ |
 ಬೆರದಾನದೆಂತು ಪರಗತಿಯ ಸೇರುವ ಸತ್ಯದಿರವ ಪಳದವೆನು ಜೇಯ || (5)

ಪೊಡವಿಪತಿಗಿದಿರನಲಿ ಪಂಡಿತರ ಸಮ್ಮಾಖದಿ |
 ತುಡುಕೆದಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಪಳದು ಸೌಖ್ಯಮುಖಯಸಿ |
 ನುಡಿದೆರಡನಾಡುವನೆ ರಾಮ ಮೋಹಾದಿಗಳ ವಂಚನೆಗಳೊಡಬಡುವನೆ ||
 ಪಿಡಿದವನಾತುರದಿ ಪಿತ್ತದೇವತಾದಿಗಳಂಗೆ |

ಕೊಡುವ ಸಂತಸವ ಜನಮಂನಿತ್ತು ಸದ್ಗತಿಯ |

ಲಿಡುವ ಸುರಧೇನು ಸತ್ಯವನು ಪಳದವರಾಂಟಿ ಪಳೆವಾತುಗಳನಿಳಯನೆ || (6)

ಮನದೊಳ್ಳೊಂದಿಟ್ಟು ಮಾತೆನ್ನೊಳೊಂದ ತೋರುತ್ತ |
 ತನುವಿನೊಳಗೊಂದೆಸಗುತನೈತಕರ ಏವಗಳ |
 ಮನೆಯೆನಿಪ ದುರ್ವಾರ್ಗಹೃತ್ಪ್ರಧರ್ಮವ ಪಿಡಿದು ವಿಡೆಯಸುಖದನುಭವಗಳಂ ||
 ಅನುಸರಿಸಿ ಜನಕನಾಡಿದ ನುಡಿಯ ಸತ್ಯಮೆಂ |
 ಬೆನಿಸಿ ದುರ್ಯಾಸವಾಂತು ಪರಗತಿಯ ನೀಗುಮೆಂ |
 ದಿನಿಸನೆಗೆ ಸಮನಿಪ್ಪದೆ ಸತ್ಯಪಂಥಾನಮಂ ಮೂಢಬಲ್ಲೆನೆ ಮುನಿವರ || (7)

ಅತಿಭಿಕ್ಷುಜೆಯ ದ್ವಿಜೋತ್ತಮ ಪಾದಸೇವೆಯಂ |

ಪ್ರತಿಭೂತದನುಕಂಪ ಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳಂ |

ವಿತತ ವಿಕ್ರಮಗುರುಚನಾನುಸೇವನೆ ಸ್ನಾನದಾನಪೂಜಾವಿಧಿಗಳೌ ||

ಸತ್ಪುರುಷದನುಸರಿಪರದಾವೆ ಸೋಪಾನ ಸ |

ದ್ವಿತಿಗಿಸುತ ನಳನೆಹುಷ ಭರತ ಸಗರಾದಿಗಳ |

ಮತವ ಧಿಕ್ಕರಿಸಲಳವಹುದೆ ಬುದ್ಧಾಚರಣೆ ಭವಬಂಧಕರಣೆಯಾಕುದೆ || (8)

ಭರತಖಂಡದೊಳುದಿಸಿ ಬಹುಧರ್ಮಗಳವಾಡಿ |

ತಾರಗಮೇಧಗಳಿಸಿಗಿ ಕತಮಂತ್ರಸಗ್ಗ ಕುಂ |

ದೊರೆಯದನಖಿಲ ಭೂಸುರರಲ್ಲ ರಿದನರಿತು ಸಾಧುಸೇವನೆಗಳಂದೆ ||

ಪರಿಪರೆಯಸತ್ಯಧರ್ಮಗಳವಾಡಿ ಕ್ರತುಗಳಂ |

ಮರುತ್ ಶಿಖಿ ಮುಂತಾದ ದೇವರ್ಕಳಂ ತುಷ್ಟಿ |

ಕರಗೊಳಿಸಿ ಸುಖದಲಿಹುದಂ ನೋಡುತ ಪ್ರಲಾಪಗೈವುದೇಂ ಮೇಧಿಜೇಯ || (9)

ತಾತನಾಡಿದ ನುಡಿಯನನುಸರಿಸಿ ಬೈಗುವರಂ |

ಮಾತೆಯಂ ತರಿದಿಟ್ಟ ಧರ್ಮಜ್ಞರಲ್ಲ ರೀ |

ನೀತಿಯಂ ತಿಳಿದು ಪಿತ್ರವಾಕ್ಯ ಪಾಲನೆಗೈಮ ಸದ್ಗದಿಗಳಂ ಪಡೆವರು ||

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಯ್ಯ ಪಾಲಿಸಿದ ವಾಣಿಯ ತಲೆಯೊ |

ಳಾತು ಬುಧನರಡೆಯಾಲಿಂದು ಸುಖದಿಚ್ಛೆಗಂ |

ನೋತು ನಡೆದಡೆದಾರುಮೆಚ್ಚು ವರು ಪರಸುಖಗಳೆಂತವ್ವು ತವ್ವದೆ || (10)

ಬುದ್ಧಾಚರಣೆವಿಡಿಮ ಭೌತಿಕಸುಖಗಳಲಿ |

ಬುದ್ಧಾಚರಣೆಗೈದು ಬಹುದೋಷಗಳತಳೆದ |

ಬದ್ಧನುಡಿಗಳನಿಟ್ಟಿ ಧರ್ಮದಾರಿಯಾಚ್ಚು ನಡೆದವೆನೆ ಗಿರಿಯಮೆಚ್ಚಿ ||

ಕುದ್ಧಾಂತರಂಗದಿಂ ಸುಜನರೊಪ್ಪಲ್ ಧರ್ಮ |

ಬದ್ಧಕಂಕಣನಾಗಿ ಮದ್ವಂಶ ಸಂಭವನೆ |

ನುದ್ಧರಿಸದಳವನಸಮಾಡ್ಡ ರಾರೊಪ್ಪುವರು ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಗೆನೆವತವರು || (11)

ಎನುತಲೀಪರಿಯ ಕ್ರೋಧದೊಳೊರೆದ ವಾಣಿಯಂ |

ಮಾನಿಪತಿವಸಿಷ್ಟ ತಿಳಿದಂತೆಂದ ಪ್ರೇಮದಿಂ |

ಜನಪಕೇಳ್ ಜಾಬಾಲಿ ಸರ್ವಜ್ಞನಿಧಿ ಸಕಲರಾಟಕೋಟಲಿಗಳನ್ನು ||

ನೆನಹುಮಾತ್ರದೊಳರಿವ ನಾದಡಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂ |

ಮನೆಗೆ ಕರದೊಡ್ಡಲಿ ರಂ ತೋಷಗೊಳಿಸಲೆಂ |

ದನುನಯದಿ ಬೇಳ್ವನಲ್ಲದೆ ದುರಾಗತಮಲ್ಲ ಬೇಳ್ವನೆಂ ಕೇಳುಸೊಲ್ಲ || (12)

ಮೊದಲು ಜಲಮಯವಾಗಿ ತೋರುತಿರ್ದದು ಬ್ರಹ್ಮ |

ನುದಯವಾಗಲಿಕ್ಕೊಳರೂಪಿಂದ ಭೂಮಿಯಂ |

ಮಧುಸೂದನಂಗೈದ ನಿಖಿಲದೇವರ್ಕಳಂ ಚತುರಮುಖಿಕ್ಕೆಯಾಗಿ ||

ಬದಿಯೆಂ ಪುರೀಚಿ ಕಶ್ಯಪನಾದಯಾವರ ನಿ |

ಗುದಿಸಿದ ವಿವಸ್ವನ್ನಹೋತ್ಸಾಹಿಯಾತನಿಗೆ |

ಸದಯಮನು ವಿಶ್ವಾಕುವಾತನಿಂದಂ ಕುಶ್ಲೆ ಯವನಿಂ ವಿಕುಶ್ಲೆನೈಪತಿ || (13)

ಸುರನಿಕಾಶಂ ಬಾಣನವನಿಂದಲನರಣ್ಯ !

ಧಾರವಿಜಯ ಪೃಥು ವವನತನಯಂ ತ್ರಿಶಂಕು ಮ |

ತ್ಪುರಿವೂದನ ದುಂಧುಮಾರ ಯುವನಾಶ್ವ ಮಾತ್ಮತನಿಂ ಪಾಂಧಾತನು |

ತರುಣಂ ಸುನಂದಿ ಯಾತನಿಗೆ ದೈವಸಂಧಿಯುಂ |

ಭರತ ನಾತಂಗೆ ಸಿತ ಸಗರನಸಮಂಜಸಂ |

ತರುಣನಾತನಿಂಗಳಮಂತ ಮಾತ್ಮವನಣುಗನಾದಂ ದಿಳವನೈವತಿ || (14)

ಪಡೆದಂ ಭಗೀರಥನನವನಿದೆ ಕಾಕುಸ್ಥ |

ಗೊಡನೆ ರಘುಕಲ್ಯಾಣಪಾದ ಶಂಖಣನವನ |

ಪೊಡೆಯೊಳ್ಳಾದಿಸಿದ ನಗ್ನಿವರ್ಣ ಸಿಂಗ್ರಗಪ್ರಶಾಸ್ತ್ರಕನಂಬಿರೀಪನಹುಡು ||

ಪೊಡೆವಿವನ ಪುತ್ರನಾಭಾಗನಿಂದಾದಯಿಸಿದ |

ನುಡುಪನಂದದೊಳ್ಳಜಂಗಾದ ದಶರಥ ವಿಫಲ |

ದೃಢವಿಕ್ರಮಂಗೆ ನೀಂತನಯನಿನ್ನಯ ವಂಕದರಸುಗಳ ಧರ್ಮಗಳನು || (15)

ತಿಳಿದು ನಡೆಸವ್ಯೇಳ್ಳುಮೆನುತಲುಸುರುವೆ ನಿಮ್ಮ |

ಕುಲಪರಂಪರೆಯರಸಗಳು ಜ್ಯೇಷ್ಠ ಪುತ್ರರನು |

ಪಿಳಿಗೆ ಪಾಲಕರೆನಿವರಿದು ತಥ್ಯವನ್ವಯದ ಧರ್ಮವಂ ನತಿಗಳೆಯದೆ ||

ತೊಳ್ಳಪಸಿಸಾಮ್ರಾಜ್ಯದಾಧಿಪತ್ಯವನು ಕೈ |

ಕೊಳ್ಳುತ ಧರ್ಮಾಭಿವರ್ಧನೆಗೈದು ಜನದಿಂದ |

ಬೆಳ್ಳಗುಗೊಳ್ಳಸೈ ಶೋಕಮೂಲನೆಂದೆಚ್ಚು ರಿಸಿ ನಗುತ ಮಗುಳಂತೆಂದನು || (16)

ಪುರುಷನಿಗೆ ಗುರುಗಳುಂ ಮೂವರಲೆ ಶೋಕದೊಳ್ಳ |

ಪರಮ ಧರ್ಮಜ್ಞ ಪಿತ ವೀತ್ಯಾಕ ಧರ್ಮಗಳ |

ನೋರೆವ ನಾಚಾರ್ಯರೇ ಮೂವರಂ ಸಮಮಲ್ಪಿ ತಾತನಗೆ ಕೈದಲು ||

ವರಕಾಧ್ವಿಮಾತೆಗುರುವಾವೀರ್ವರಂ ಬೇಳ್ಳ |

ಪರಿಯಾನೆಗೀಕರಿಸಿ ನಡೆಸುವದು ಸಾಧುಗಳ |

ಜೊತೆಗೊಣೆಯಮಹುದೆ ನೆರೆದ ವಿದ್ವಜ್ಜನರ ವಾಣಿಯೇಂ ವಿಫಲಮಹುದೆ || (17)

ಶ್ವತಿಯೊಂದುದಿತಮಾಗಿ ಏಕತಾಚರಣೆಯಾಗೆ |

ಕ್ಷೀತಿಯಾಜನೆಗೊಪ್ಪದುದ ನೆಸಗಲಪ್ಪದೆ ಸಾಧು |

ಮತಿಯಿಂದ ಪಿತನಿತ್ಯ ರಾಜ್ಯವಂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಪ್ಪಿಸುವ ಭರತನೊಲಿದು ||

ಸತ್ತುರುಷರುಗಳ ಮಾತೆಯರನೆರದೀನರ |

ನತ್ತಿಕಯಾದಿ ಸಂತಸಂಗೆಳುಪುದಿದು ಸದ್ಧರ್ಮ |

ಕಳಿಕರವಿಡಲೆ ನುತ ಗುರುಜನನೆ ರಘುನಾಥ ನಸುನಗುತಲಿಂತೆಂದನು || (18)

ಜೀಯಾದಯಾದಿದೊರೆದ ವಾಣಿಯಾತುಲಿತಸುಖೋ |

ಪಾಯಕರವಾಗಿದೆಕೊ, ಸರ್ವಜನರೊಳ್ಗೆಮ್ಮ |

ತಾಯಮಾತಿಂಗೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟನುಡಿಯ ಸಲಿವೆನೆಂದಾನೊಡಂಬಟ್ಟನು ||

ಆಯಮಾಗಲಿ ಸುಖವಿರತಮಾಗಲ್ಪಿದಕ |

ಪಾಯಮಂ ಚಿಂತಿಸಿದರೊಡಗುವದು ದುರ್ಯಶಂ |

ಕಾಯಸುಖಕಳಿಸುವರೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧಕಧರ್ಮಮಂಗಳಪ ಸಾಧುಜನರು || (19)

ತನುವನಿರ್ಮಿಸಿ ಪೋಷಣಂಗಳೈದ ಸ್ವತಂತ್ರಾ |
 ದನುವಾಂತ ತಾತ ಪಿಕ್ರಮಾಗೈದಡಾಮಾತಿ |
 ಗನುವಚಿಂತಿಸಲಹುದೆ ಬೇಳ್ವಂತೆ ಕೇಳ್ವುದಿದು ಪುತ್ರ ಮತಜನ ಸಮೃತ ||
 ಸನತರದ ಕಪ್ಪುಗೊಳಲೀಂಫಲಂ ನಿಧಾನ |
 ಜ್ವನರ ಮತಮಂಪಿಡಿದು ಪಟ್ಟಣದೊಳರಸೆನಿಪ್ಪ |
 ದನು ತೊರೆದ ರಘುವರನ ನುಡಿಯಾಲಾಸಿಸಿ ಭರತ ಬೇಳದಂ ಮಂತ್ರಿಯೊಡನೆ
 ತಾತನನುಮತವಿಡಿದು ನಡವುದಾರ್ಯಗನೇಮು |

[(20)

ಭ್ರಾತಾಂಘ್ರಿಪಂಕಜವನನುಸರಿಪುದೆನ್ನಮತ |
 ನೀತಳುವದೈದಿ ಸ್ಥಂಧಿಲದೇಶದೊಳಗೆನಗು ಜವದಿ ದರ್ಭಾಸನವನು ||
 ಪ್ರೀತಿಯಂ ಪ್ರಾಯೋಪವೇಶನಂ ಗೈದು ಸಂ |
 ಜಾತಕೃಪೆಯಿಂದಾರ್ಯ ನಿಟ್ಟಪನ್ನೆಗಮಿರ್ಪ |
 ಭೂತಳದೊಳ್ಲರಂ ನೋಡಬೆನುತಂ ಭರತ ಬೇಳ ಗಮಿಸುತ್ತಮಿರಲು || (21)
 ಭರತನಾಡಿದ ನುಡಿಗೆ ರಘುವರಂ ಬೆರಗಾಗಿ |
 ಗುರುವಿಗೇಕಾಂತ ದೊಳ್ ಸೂಚಿಸಲ್ಪಿತಂದು |
 ತರುಣಬಾರಂದು ಕರವಿಡಿದು ಗೋಪ್ರಾರ್ಥಮಂ ಒತ್ತರಿಸಲನುಗೈದನು ||
 ಧರೆಯಾಭಾರವನಿಳ್ಳದೆ ಸರಸಿಜಾಸನಮತದಿ |
 ನರನಿನಿಸಿ ದಂಡಕಾವನದ ದೈತ್ಯರ ತರಿದು |
 ದುರುಳ ದಶಕಂಧರನ ಸಂಹರಿಸಲ್ಪಿದುವಂ ರಘುನಾಥ ಕೇಳ್ಬಾಲ್ಪಕ || (22)

ಯೋಗೀಶ್ವರಂ ವಿಷ್ಣು ನೀರಾಮನಾತನುರು |
 ಯೋಗಮಾಯೆಯಸೀತೆ ಭೋಗೀಶಲಕ್ಷ್ಮಣಂ |
 ರಾಗಮಂ ಸಲಿಸಲಮರೇಂದ್ರಾದಿಗಳುಗಭಯಮಿತ್ತು ಬಂದಿರ್ಪರನು ||
 ಈಗುಪಿತದರ್ಥಮಂ ಬೇಳಲನದಳ ಮನೋ |
 ರೋಗಮಂ ಪರಿಹರಿಸಿ ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗಿ ನೀಂ |
 ಬೇಗಲಪ್ಪಣೆವಿಡಿದು ತೆರಳೆನುತತಿಳುಪಿ ಗುರುವರನೈದಲಿತ್ತಭರತಂ || (23)
 ಪರಬೋಮ್ಮನೀರಾಮಜಂದ್ರ ನೆಂದರಿತು ಬಂ |
 ಧರಶೋಕಮಗಲಹುದೆನುತ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ಪ |
 ಭರತನಂ ತಿಳುವಲಿಚ್ಛಿಸಿ ರಘುನಾಯಕಂ ವಿನಯಾದಿಂದಂತೆಂದನು ||
 ದೊರೆಗಳೆನಗುವ ಪ್ರತಮಿಲ್ಲ ಮತಿದಾರುಣಂ |
 ಬಂದೆ ಬಳಲದೇನು ಬಿಡು ದುರಾಗ್ರಹವ ಕಾಫ |

ಕರಜಲಸ್ವರ್ಗನಂ ಗೈದುಸುಖಿಯಾಗೆನುತ ನೇಮಿಸಲ್ಕೊಳವದಿ || (24)

ತೊಳೆದು ಕರತಳಗಳಂ ಕೈಮಾಗಿದು ನಾಲ್ದಿಗೆ |
 ನಳನಪತ್ರಾಕ್ಷನಂ ನಿಟ್ಟನುತಲಿಂತೆಂದ |
 ನಿಳೆಯರಸ ಗಿತ್ತಭಾಷೆಯಸಲನೆ ಪದಿನಾಲ್ಕು ವರುಷಮೊವನದೇಶದಿ ||
 ನಿಳೆಯಾಗೈದಾನಿರ್ಪ ನೀವೈದಿಪಟ್ಟಣದಿ |
 ಪೋಳಪಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲ್ವೇಳ್ವದೆನೆ |
 ತಿಳಿದು ಭರತನಮತವ ಶ್ರೀರಾಮಜಂದ್ರಮಂ ಧರ್ಮವಿಡಿದಂತೆಂದನು || (25)

ಬಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಯ ಮನೋಭಾವಮಂ ಸ್ತುತಂಗಳ್ |
 ನಲ್ಲ ನಿನ್ನಯಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮೂಲೋಕಮಾಂ |
 ಸಲ್ಲ ಲಿತಕರ್ತೃ ಗೊಂಡೊಡು ಕೇಳು ಪಿತವಿಹಿತದಿಂದಮವಿಹಿತದಿನುಡಿಯೆ ||
 ಬಲ್ಲ ವರ್ಪತಿಕರಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಭಾಗೆಯ ಸಲಿಸು |
 ತೊಲೆ ಯೆನ್ನದೆ ಸುಖಾಸ್ವದಸಗ್ಗತ್ತಾ ಋಣ |
 ದಲ್ಲಿ ಮೂಳಾಗದೆ ಮುಕ್ತನಾದವಂ ಪುತ್ರನಿಲಿಸಾಧಾಜನಸಮ್ಮತನಿಲಿ || (26)

ಮೇರೆದವ್ವೆ ಮಹಾಬ್ಧಿ ಶಶಿಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂಬಿಡೆ ತು |
 ಪಾರಮಾಂತುಹನಾದ್ರಿಯಾಂತ್ಯಜನಲಾಂ ನುಡಿದು |
 ದಾರಬಾಣಿಗೆ ತವ್ವಿದುಪ್ಪರದ ದುರ್ನೀತಿವಾರ್ಗಮ ನೋಪ್ಪಿತನಯ ||
 ತೀರಿಸಿ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ತಿರುಗಿ ಬಹೆ ದಳರಥ ಕು |
 ಮಾರನಿ ನೋಡುವೆರದು ಜಗ್ತಿಯಂ ಪಾಲಿಸುವೆ |
 ಸಾರು ಸಂಕಟಗೊಳದೆ ಸರ್ವಜನರೊಡನನುತ ರಘುಜಂ ನಿರೂಪಿಸಿದನು || (27)

ಇಂತಗ್ರಜಾನುಜರ ಸಲ್ಲಾಪಮಂ ಕೇಳಿ |
 ಸಂತಸದಲಖಿಳುಋಷಿಗಣ ಜಾನಪದರಲ್ಲ |
 ಚಿಂತೆಯಂ ಬಸುಟು ಭರತಂಗೆ ವೇಳುವರೊಲಿದು ಸತ್ಯಾನುಮತವಬಲಿದು ||
 ಪಿಂತಣರಸುಗಳಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಪೋಲುವ ಮೃದು |
 ಸ್ವಾಂತರಂ ಕಂಡರಿಯವತಿಶಯದ ಋತುವಜನ |
 ಕಾಂತನಿಸಿರಿರು ಧರಗೆ ಬರುವ ರಘುಕುಲಶಿರೋರನ್ನ ಮಂದಿರಕ ನಿನ್ನ || (28)

ದೇವಕಾರ್ಯಮಿದೆಂದು ಭಾವಿಸುತಮನದೊಳಗೆ |
 ಕೋಪದರ ಮತವಿಡಿದು ನಡೆವುದೆನುತಂವೇಳ್ವೆ |
 ನೀವಿಯಂ ತಿಳಿಮ ಕೌಸಲ್ಯ ಭರತನೊಳಿಂದಳಿಣಾಗ ಕೇಳ್ಬರಿದೆಬಳಲಿ ||
 ಅವುದಹುದಖಿಲ ಋಷಿನಿವಹ ನೇಮಿಸಿದಂತೆ |
 ಪಾವನತರಾಕಾರ ರಾಮಬೆಸನಿತ್ತಂತೆ |
 ಭಾವಿಸುತೆ ಮನದೊಳ್ಳಿದುವದು ಕರಲೇನೆನುತ್ತುಸುರಿದಬ್ಬನೆಯವಿಡಿದು || (29)

ರಾಮ ಬಾಲಕನೀತ ಭೂಮಿಪಾಲನೆಗೈಯೆ |
 ನೇಮಿಪ್ರದು ಭವದೀಯ ಪಾದುಕೆಗಳಂ ಬಾಧ |
 ನೋಮೆ ಹ್ವೇಮಂಕರ ಮದೈದೆ ಧರಣೀವಲಯ ಪಾಲನಂಗೆಯ್ದು ಶುಭದ ||
 ಸಾಮರಸಗೋಪುದಖಿಲರನೆಂದು ಕೌಸಲ್ಯ |
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದೊರೆಯೆ ಲೋಕಾನುಗ್ರಹಂ ಗೈದು |
 ತಾಮರಸನಯನ ಪಾದುಕೆಗಳೊಲಿದಿತ್ತನಾಭರತಂಗೆ ಜಗತಿನಲಿಯೆ || (30)

ಸಕಲಭೂತಳದ ಯೋಗಕ್ಷೇಮ ಸುರಧಾಮ |
 ವಖಿಲಜೈವಾತವ ಶುಭೋದಯವಿೂತ ಕಲ್ಪಲತೆ |
 ಶುಕನಾಮದೇವಾದಿ ವಿಧಿಭವಸುರೇಶರ ಹೃದಯಕಮಲಹಂಸನನುತ ||
 ಭಕುತಿಯಂ ಮಕುಟ ತಪದೊಳಗಿಟ್ಟು ಪೊಗು ಮುನಿ |
 ನಿಕರಮಧ್ಯದಿ ಭರತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಮಗೆ |
 ಪ್ರಕಟಿಸಿದ ನಿಜಮನೋರಥವ ನಿರ್ವೃತಿಪಥವ ಕುಮತಿಜನರವಿರಥವನು || (31)

ಧಾರಾಣೆಯ ಭಾರವೂ ಪಾಡುಕೆಯೊಳಿಟ್ಟು ತಾ |
 ನೂರಪೊರವಳಯದೊಳಗೊಂದು ತಾಣದಿಜಟಾ |
 ಚೇರವಸನಂಗಳೂ ಮುನಿಪೇಶಮಂಥರಿಸಿ ದಳಫಲಾಹಾರದಿಂದ ||
 ಹಾರಿಸುವೆ ವದಿನಾಲ್ಕುವರುಗಳ ತುದಿಯೊಳಗೆ |
 ತೋರಲೇ ಸನ್ನೋರ್ತಿ ತೋರನಂತೆಸಗೊಂಬೆ |

ತೋರದಿ ಹುತ್ತವಹನಿಗಿವೆ-ಸುವೆ ನೀತನುವ ನಿಜಮೊದ, ತಿಳುವುತನುವ || (32)
 ಎನುತೊಂದ ಕೈಕಾತನೂಭವನವಾಣಿಯಂ |
 ಸನುಮತಿಸಿ ತೆಗೆದವ್ವಿ ತೊಡೆಯೊಳೊಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ |
 ನನುಮದಿಂ ಕುಸ್ತುರಿಸಿ ಸೇವದವ್ವಿ ತತ್ತಾಫ್ಫನನುಮತಂಗಳೊಳಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ ||
 ತನಯ ಜನನಿಯ ಕೂರಬುದ್ಧಿಗಳನ್ನೊಳಿಸಿನೀ |
 ಕನಿಸಿಲಿಂ ಮ ವನೋಯಿಸದೆ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಪದ |

ನವದಸನೆಯೊಳುಪ್ಪದಮಾಣಿ ಧರಣಿಜೆಯ ಮೇಲಾಣಿ ಗುರುವಿನಾಣಿ || (33)
 ಎಂದೊಳಿವುತನಂದ ಕಂಬನಿಗಳಂಬಡುತೆ |
 ಲಂದು ಭರತಂಗವ್ವಣಿಯ ನಿಯಲತಿಕರಾದೆ |
 ದಿಂದ ಪಾಮಕಗಳಂ ಮೇಳಫಲಾಹಾರಗೈಮ ಬಲಮಂದುಮಿಸಿನಲಿದು ||
 ತಂದಿವರಾಕ್ಷಿ ಧರಣಿಸುತಗೆ ನಮಿಸುತ್ತೊಲ |
 ವಿಂವ ಸೌಮಿತ್ರಿಯಂ ಒಗಿದವ್ವಿ ಬೀಜೊಡ |

ಪ್ರಾಮಾನಂದಮದನೇಂಪೇಳ್ವಿ ನಪ್ಪವತಿಸುತೆಯಾಣಾಗನಭ್ಯುದಯಮಂ || (34)
 ಭರತವ್ವಣಿಮಿಡಿಮ ಹರಾಸಗೊಳಾತಂ ತಿರಾಗೆ |
 ಕರಾಣದಿಂ ಕ ಸಸ್ಯತನಯನಂ ತಳ್ಳೊಳಿಸಿ |
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪಪರಗಲಾಪಂದ ದೊಡವರಮ ಬೀಜೊಂಡು ಧರಣಿಸುತೆಯ ||
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪ ಪರಗಲಾಪ ಪೂತ್ಯಿಸಿ |
 ಪರಿಪಂಯಲಾಪ ಪರಗಲಾಪ ಪೂತ್ಯಿಸಿ |

ಪೂಗಗೆ ಸಂಪ್ರದಿವ ದುಗಿವ ತನುನಂ ಪಿಡಿಪಿತ್ತಿ ಮುದ್ದಿದಿವಳು || (35)
 ತನುತನ ಸುಮಿತ್ರಿಯೊ ಪರಿಯೊಳಿಲ್ಲ ರಂ |
 ಸದುಳದಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ಪೊಗಲಕ್ಕನೆಪೂರಗೆ |
 ಸುದತಿಕ್ಕೇಕನುತನುತಿ ಯೇಕಂತತಾಣದೊಳೊ ಕರಗಳಂಮಾಗಮ ನಯದಿ ||
 ಪರಗಲಾಪ ಕಂಬನಿಗಳಂತೆಂದಳಯ್ಯ ಸಂ |
 ಮುದಗೊಳಪ ಭವದೀಯ ವಾಯಾಬಲದಿಕ್ಷೇಮ |

ಮಮಯಕೂಣಯ್ಯಗೈಮದೇಶಿಸದೆನ್ನಂ ಪೂರವುದುಭಯಕಾಲಘಾತಕಯನು || (36)
 ಎರಬೊಮ್ಮ ಪವನಪರಾತ್ಪರಂ ವಾನಾಪರ |
 ಪರಿಯಿಂದೆ ಲೋಕಪೋಷಣಗೈವೆ ಮತ್ತನಿಂದ |
 ಪರಿಕೆಸಲು ಭವದೀಯವಾಯಾ ಸುಹೃದಿಧರೂಪನಾಂತು ಮೋಹನಗೊಳಸುತ ||
 ಪರವಂಗಳೈಯಲಮಂಪಾತಕದ ಬುದ್ಧಿ |
 ದೊರದುದೆನ್ನಿಂದಾದ ಲೋಕವಿದ್ವಿಘ್ನಕರ |

ತರಕರ್ಪಗಳನೆಯಿಂದಮಲಕರಾಣಾಳುಗಳಪತಿಯಂಬ ಬಿರಾದವೆರಿದು || (37)

ಭವಸೂಗ್ರಹದಿಂದಲಿಂದ ಬಂದೊಪಗಿದುಮಾ |

ಸುವಿವೇಕಮುಂದ ನೀಂ ಮಹಾಪುರುಷನೆಂ |

ಬುವದ ತಿಳಿದೈತಂದೆ ಮರಯೊಕ್ಕೈನೈತಂದೆನೊಂದೆನ್ನವಯಗಳಿಂದೆ ||

ಭವಬಂಧ ಬಾಂಧವಾದ್ಯುಖಳವೋಹಾತುರವ |

ಸವರಿ ಕೃಪೆಯಿಂ ಕಾಯವೇಳ್ಕೊಂದು ಕೈಮಾಗಿದು |

ವಿವಿಧವರಿಯಾಲಿ ನುತಿಸೆ ರಘುನಾಥ ನನುನಗುತ ಪಾತೆಯೊಡನಿಂತಂದನು || (38)

ತಾಯಾ ನೀನವಧರಿಸು ಪೇಳ್ವ ನುಡಿ ಪುನೆಯಲ್ಲ |

ಮಾಯಾ ಎನ್ನಕ್ಕಿಣಿನ ಮದ್ದುಲೋವೃತ್ತೆಯಿಂದೆ |

ಸ್ತ್ರೀಯಮಾಪ್ತಂತಗಿ ವೋಲುಸುಪುದಿಮ ತಥ್ಯ ಮಾತ್ಪ್ರೇರಣೆಯ ವಿಾರದೆ ||

ಬೇಯದಮರರ ನುಡಿಯ ಸಲಿಸುವರೆ ಸರಸತಿಯಾ |

ಪಾಯದಿಂ ಭವದಿಯನುಡಿಯಿಂದ ನುಡಿಸಿದಳ |

ಮಾಯಾಮೆಳ್ಳನಿತಿಲ್ಲ ನಡೆದುದೆಮ್ಮಭಮತದಿ ದೇವಕಾರ್ಯಾರ್ಥಮಾಗಿ || (39)

ಚಲಿಸಲವ್ವದೆ ತೃಣಂ ಬೆಸೆತಿಡ್ಲದಲ್ಲದವು |

ಚಲಿಸಲೇಂ ಕಾರಣಂ ಮದಧಿನ ಪ್ರಕೃತಿ ಒಂ |

ದೊಲಿದಖಳವಿಪ್ರಾಣೆಗಳ ಬಂಧಿಸಿಹಳನು ದಿನದಿ ಮಿಸುಕಲಿಯಾದ ತೆರದೊಳು ||

ಕಲಿತಕತ್ತಲೆಯೊಳಂ ಬಾನೆಡೆಯಾ ತೋರ್ಪಂತೆ |

ಸಿಲಾಕದಾಂ ಸರ್ವತ್ರ ಸಮದೃಷ್ಟಿಯಾನಿಸಿಯಾ |

ನೋಲುಮೆಯಿಂ ಭಜಿಸುವರೆ ಭಜಿಸೆನ್ನ ದಲೊಂದು ಕೈಯಗಳಿಂ ಸಿಲಾಕನವ್ವೆ || [(40)

ಅರಸಿ ಕಾಣವು ವೇದ ವರವಿಂದಭವಮಾಖ್ಯ |

ರರಿಯರನ್ನನನ್ನಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೈದೋರೆ |

ಪೊರವೆನ್ನ ದೊಡ್ಡುಪದ ಯೋಗಯಾಗಾದಿಗಳ ಬಲೆಯೊಳಾಂ ಸಿಲಾಕ ತಾಯಾ ||

ಮರಗೊಂಡು ರಾಮನಂ ನರನಂತೆ ಸುಖದುಃಖ |

ವೆರದಿರ್ಪನೆಂದೆನ್ನ ತಿಳಿದು ನಿರಯವನಾಳ್ವ |

ಸರಿಯಾಬರದು ತತ್ವ ಪ್ರಜ್ಞದಾಕ್ಷಣಿಕಹುದು ನಿರ್ವಾಣಮಾಖ್ಯನೊಬ್ಬಂ || (41)

ಶ್ರೋದಯೋಕಾಂತನಿಳಯವ ವಿಷಯದುರುಭರಗ |

ಳೊಂದನಂಜದೆ ಹೃದಯಮಂದಿರದ ಮಧ್ಯದೊಳು |

ಜೊಂದಿಂ ಮನ್ಮಾತಿಯಾ ನಿಟ್ಟಿಸುತ್ತ ಮಭ್ಯಾಸಗೈವುತ್ತಮಿರಲು ||

ಕುಂದಿ ಪಾತಕತತಿಗಳೈದವವು ನಿಜಬೆಳಗಿ |

ನಿಂದಲಾನಂದ ಸುಖಮಯಮಕ್ಕಾಮಿದ ತಿಳಿದ |

ರಂದಿಗುಂ ಭವಬಂಧ ಬೆಸೆತಿಲ್ಲದಂತಕ್ಕು ಧೃತಿ ಸತ್ಯ ಮಕ್ಕು ಮಿಕ್ಕು || (42)

ಎನುತ ತತ್ಕಾರ್ಥಮಂ ಬೋಧಿಸಲು ಕೈಕೆ ಪದ |

ವಸದಿಗಳಗಭಸಮಿಸಿ ಮಗುಳಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೈದು |

ಘನತರಾನಂದಬ್ಧಿಯೊಳಗೊಳುತೇಳುತಂ ತನಯನೆಡೆಗೈತಂದವಳು ||

ಮಾನಿತಿಲಕ ಜಾಬಾಲಮಾಖ್ಯವಿಪ್ರೋತ್ತಮರ |

ಮನಗೊಂಡುಂಜನಿಧಿಯಂ ಕಂಡು ಬೇಳ್ಕೊಂಡು |

ಜನಪನೆಡೆಗೈತರಲ್ ಜನಪದಂ ಬೆಸಗೊಂಡು ವೇಗದಿಂದೈತಂದುದು || (43)

ರನ್ನದಂಗಳಿಗಳಂ ಬರದ ನೆಲೆ ಪೂವನರ ।

ಜೆನ್ನಿಗರನೊಲಿದ ಬೆಳ್ಳೆವಿಯನೆಲೆ ಪರಿಮಳಗ ।

ಳುನ್ನತಸ್ಥಾನಂಗಳಿಂದಲಂಕೃತಿವೆರಸಿ ಕಾಣದಿವೆ ಚಿತ್ರ ಕರವಿ ||

ಸನ್ನತಿಸ ವಂದಿವಾಗಧರೊ ವರದೆಯಾಡೆ ।

ರುನ್ನತದ ದೇವಾಲಯಂಗಳೊಳ್ ಕೃತಿಮಧುರ ।

ಸಂನಾದ ಕೇಳದಿವೆ ಖನ್ನಚಾರಿತ್ರ ಯಾಕದರಸಿನಂತಿದೆ ನಗರವು ||

(50)

ಮಂದಿರಗಳೆಡೆಯೆಡೆ ಯೊಳೊಲಿದು ವಾದಿಸ ಕಾಸ್ತು ||

ವೃಂದಮಲ್ಲ ತರ್ಪಿವರ ಸಲ್ಲ ಕ್ಷಣದಿ ।

ಪೊಂದಿ ಬೇಳುವ ನಿಗಮವಾಗಮಂಗಳ ಕ್ರಿಯಾತಂತ್ರಗಳ ಬೋಧಿಸುವರ ||

ಸಂದಣಿಗಳಲ್ಲ ದಿವೆ ಕಸ್ತೂರದಭಾಷೆ ।

ದಂದ ವರಗಜವಾಜಿಯಾನದಾರೋಹಣದ ।

ವೃಂದ ವಿರಹಿತವಾಗಿ ನಿಶ್ಚಿತ್ತ ದಂಬಾಧಿಯೊಲಿದೆಕೊ ಪಟ್ಟಣ ಸೂತಜ ||

(51)

ಒಂದೆಸೆಯಲಂಕರಣವೆತ್ತ ಭದ್ರೇಭಂಗೆ ।

ಳೊಂದೆಸೆಯ ಕೃಂಗಾರಕಲಿಕಾಶ್ಯಸಂದೋಹ ।

ವೊಂದೆಸೆಯ ರತ್ನಮಾಯಾಪೊಂದೇರ ಗೊಂದಲಂ ಮಣಿಖಚಿತಕಕಟಂಗಳು ||

ಒಂದೆಡೆಯ ಚದುರಾಂತ ಯಾನಸಂತತಿಗಳು ।

ಬಂದಖಳವಕುಟವರ್ಧನರೊಂದಿರುವದಿಂ ।

ದಂದಪಡೆದೆಯೋ ರಾಜಮಂದಿರದೊಡೆಯ ಸೂತ ನೋಡ್ವಿ ವಿಭವಮಂ ||

(52)

ಅರಸನೈತರಾವಾಗೆ ಕರುಮಾಡದಗ್ರದಿಂ ।

ತರುಣಿಯರ್ ಜೆಲ್ಲ ವಾಚಾಪಲಾಡಂಗಳುಂ ।

ಪರಿಪರಿಯ ಫಲವೆರಸಿ ಪುಂತ್ರಾಕ್ಷತೆಗಳುವ ವಿಪ್ರಜನಸಂದಣಿಗಳುಂ ||

ಕರವೆತ್ತಿ ಬಿರುದನುಸ್ಥಾಪಿ ಪಾರಕ ಜನರ ।

ನೆರವಿ ಕಂಗೊಳಿಸದಿವೆ ಯೆನುತ ಮರುಗುತ ಪೊಕ್ಕು ।

ನರಮನೆಯ ಪಾದುಕೆಗಳೆಟ್ಟ ಮೂರ್ಧ್ವಿಯೊಳೆವರತತಿ ನೋಡಿ ಹಿಗ್ಗುವಂತೆ ||

(53)

ಮಾತೆಯರ ಮೃದುನುಡಿಯಲುಪಜರಿಸುತಲತುಲಸು ।

ಪ್ರೀತಿಯಿಂದರಮನೆಯೊಳೆಟ್ಟ ಸಂತಸದಿ ರಘು ।

ಜಾತ ಸಭೆಗೈತಂದು ನೆರೆದಮಾತ್ಸರ ಗುರುಗಳೊಡೆಯೊಳುಸಿದಂ ಪ್ರಿಯದೊಳು ||

ಸೀತಾರಮಾಣ ನಿರ್ದೋಷಿ ರಾಜಧಾನಿಯ ।

ಲ್ಲಾತ ಸಂತೋಷದಿಂದಾನಿರಲೈಯೊಳ್ ವಿ ।

ಖ್ಯಾತನಗರಿ ಯೊಳಲ್ಲದಾನಿಪ್ಪುದು ಸಲ್ಲ ಸಾಧನವ್ಯಕ್ತಮಿದಲ್ಲ ||

(54)

ಚರಣಸೇವೆಯೊಳುರಾಳು ಪಗಲೆಂಬ ಭೇದಮಂ ।

ಮರೆದನಾಕಾರದಿಂ ನಡೆದವೃತ್ತಾಂತ ಮಂ ।

ತ್ವರಿತದಿಂ ಬಿನ್ನವಿಸಿ ಸಾದದವೃಣೆವಿಡಿದು ಪತಿಕಾರ್ಯಮನ್ನಿಸಗಲು ||

ಸರಯಾನದೀತಟದೊಳಪ್ಪ ನಂದಿಗಾಂವು ।

ಪೂರೆಯೊಳು ಪಾದುಕೆಗಳೆಟ್ಟ ಪೂಜಿಸಿ ವೋಡ ।

ವೆರೆಯಲೆನ್ನೆಯ ಮನಂ ಸಂತಸಂಗೊಳುತಿದೆಕೊ ಯೆನುತೋರದು ನಡೆದನೊಲಿದು ||

(55)

ನೋಡುತವಿನಾಭಾವದಿಂದೆನೆವ ಭಕುತಿಯಂ |
ಮೂಡಿದಾನಂದದಿಂದಬಿಲಯುಗಗಣವಿಪ್ರ |
ರಾಡಿದರನೇಕವಿಧದಿಂ ಧರಾವಲಯಮಂ ಭೂಖನಿ ನಲಿವಂದದಿ ||
ಮೂಡಿದರವಾರಸುತಿಗಳ ದೇವತತಿಯಾ ಸುಧೆ |
ಯೂಡಿದಂದದಿ ನಾರವಾದಿಗಳ ಸಂತನಂ |

ಗೂಡಿ ಪಾಡಿದರೊಲಿದು ಸಚ್ಚರಿತೆಗಳ ಭರತ ನಡೆಯಾವಾಕ್ಯ ಯಗಳನು || (56)

ಪರಿವಾಳ ಭೂದಣಾಯತಮೆನಿಸಿ ಪಾವುಗೆಯ |

ಹರುಳದಿಂ ಕತ್ರಾಘ್ನನೊಡನೆ ಗಮಿಸಿದ ನಾರ |

ಕರೆಯಾದರೆ ಭರತ ನಂದಿಗ್ರಾಮಕತಿನೇಗಭಕ್ತಿರಸಮಂ ತುಳ್ಳುತ ||

ಅರಸನ್ನೆದಿದನೆಂದು ಗುರುವಸಿಪ್ಪಾಡಿದಮಾನಿ |

ವರರಮಾತ್ಮರು ಪೋಗಿ ಕೆಲಬಲದೊಳೊಪ್ಪಿದರ್ |

ಸುರಪನೆಡಬಲದೊಳಾರಾಜಪ ಬೃಹಸ್ಪತಿವ್ರಮಾಖ ದ್ವಿಪಗಂಬಂದದಿ || (57)

ಸಾಧಾಜನಸಮ್ಮತದೊಳೊಂದರಮನೆಯ ರಚಿಸಿ |

ಮೋದದಿಂ ಪಟ್ಟವಣಿಯೊಳು ಪಾವುಗೆಯನಿಟ್ಟು |

ಸಾದರದಿ ಪಟ್ಟಾಭೀಷೇಕಮಂ ವಿರಚಿಸಿಯ ಮಂಗಳೆಯ ವೇತ್ರವಿಡಿದು |

ಶ್ರೀಧವ ಸುರೇಶನುತ ಜೇಯ ಪಾಯವಧಾರಾ |

ಮೇದಿನೀಯರಸ ದಯಾಗೈವುದೆನುತಂ ಸಮಾಖ |

ದಾಧಿಪತ್ಯತೀಯಂತಾ ನಿಂತು ವೋಲಗಗೊಡತರ್ವಿ ಭರತಂ ಭಕ್ತಿಯಂ || (58)

ಅವ ಕಾರ್ಯವನೆಸಗಲದ ಪಾದಕೇಚ್ಚರಿನು |

ತಾವಗಂ ನಡೆವುದಂ ಪಾದದಪ್ಪಣೆಯನುತ |

ಕೋವಿದರು ನುತಿಸಂತೆ ಕೊಡುವ ಪತ್ರಂಗಳಿಗೆ ಶ್ರೀರಾಮ ಬೆಸರನಿಟ್ಟು ||

ಅವಸುಧೆಯಂ ನಹುವೆ ನಳದಿಳಿಪಾದಿಗಳ |

ತೀವಿಗಿಮ್ಮಡಿಯೆನಿಸಿ ಪಾಲಿಸುತ ತಾಂ ಶಿಷ್ಯ |

ಭಾವದಿಂದಿರ್ವ ಭರತನ ಸಾಧುಚರಿತೆಯಂ ಬೇಳಲರ್ಗಳವಸ್ತುದು || (59)

ಹಾರೈಸದರೆ ಸಿರಿಯ ಹಗಲಿರಾಳು ಭಕ್ತಿಯ ವಿ |

ಚಾರದಿಂ ತನುಧನಮನಂಗಳರ್ಪಿತಗೈದು |

ವೀರವ್ರತವಂ ಪೆಡಿದು ಚೀರವಸನವ ಧರಿಸಿ ಪತ್ರಪರ್ಣಾಕಾಂಡದಿ ||

ಕಾರಣಾತ್ಮಕನಂಫ್ರಪಂಕಜವ ಹೃದಯದಾ |

ಗಾರಮೆಂದೆನಿಸಿ ಸಂತಸದಿಂದಲಾಳದಂ |

ಧಾರಣೆಯ ರಘುಭೀರಥರಿಂದಲೈವಡಿಯನಲ್ಕಿ ಭರತಂ ಮುದದೊಳು || (60)

ಪಗಲಿರುಳು ಸತ್ಯಧಾಸಲ್ಲಾಪಮದರಿಂದ |

ತಿೂಗುವಿಗೆಯ ಶ್ರೀರಾಮ ಕೀರ್ತನಂ ತದ್ಭಾಷಣ |

ಮಿಗೆ ಸವಾಧಿಗಳಿಂದ ರಾಮಾತ್ಮನೆಂದಿನಿಸಿ ಬೀದಮಿನಿನಂ ತೋರದೆ ||

ಸೂಗಯಿಸಿದ ರಾಮವೃಂದರಸ ಮಗುಳ್ಳೆತಪ್ಪ |

ಬಗೆಯಂ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತರ್ವಿ ಭರತನ ಚರಿತೆ |

ಜಗತಿಗತಿಪಾವನಂ ಪೋಳಲಾ ದೇವನಂ ಭಣಿಪತಿಗನಾಥ್ಯ ಮಗಜೆ || (61)

ಮೂವತ್ತೈದನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಕರಣಾಗತಪ್ರಾಣನೊಬ್ಬ ಬಿರುದಂ ಮೆರೆಯೆ |

ಕರಾಣಾಳುಗಳ ದೇವ ರಘುನಾಥ ವ್ರೇಮದಿಂ |

ಕರಾಣ ಸೌಮಿತ್ರಿಗಂ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬೋಧಿಸಿದ ಪರಮತತ್ವದ ಪರಿಯನು ||

ಹೈಮವತಿ ಕೇಳ್‌ಭರತ ನಿಜನಗಂಗೈದಲೈ |

ಪ್ರೇಮದಸುರಾಗದಿಂ ಸೌಮಿತ್ರಿ ಸದ್ಗುಣ |

ಸೋಮಗಳ ನೆನೆನೆನಿದು ತೊಲಳುತಿರೆ ನೋಡುತಂ ರಘುವೀರ ಕರೆದು ಪ್ರಿಯಾದಿ ||

ಬಾ ಮಗನೆ ಭವದೀಯ ಚಿತ್ತಾನುತಾಪ ಬಲು |

ಭ್ರಾಮಕಂಗೊಳುವುದಿದು ಬಯಲಮಾಯಾವರಣ |

ತಾನುಸಮಿದಲ್ಲ ದೊಳುಪೊಕ್ಕು ನೋಡಲ್ ಕ್ಲೇಶ ನಿಲವುದಕ್ಕೆ ತಾಣಮಿಲ್ಲ || (1)

ಎನುತೊರೆಯೆ ಸೌಮಿತ್ರಿ ರಾಮಭದ್ರನ ಚರಣ |

ವನಜಗಳಗುಣನುಸಿ ದೇವ ಮನೆ ಧನವೆಂಬ |

ನೆನುಬೆಂತುಂ ಪೋಗಿ ನಿರತಿಶಯವಾನೆಂದದಿಂ ದಿವ್ಯ ಸುಖದೊಳಾತ್ಮಂ ||

ಜನನಮರಣಗಳಾಟ ಕೋಟಲೆಗಳಾಂಕ್ಷಣ |

ಎನುರಾಗಪೋಪ ವಿಧಮೆಂತದಂ ವಿಸ್ತರದ |

ಲೆನಗೊರದು ಕೃತಕೃತ್ಯನಂ ಮಾಳ್ವದೆಂದೆರಗಿ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದ ನೊಲಿದು | (2)

ಆದೊಡಾಲಿಸು ನಿತ್ಯ ನಿರಾಪಮ ನಿಜಾನಂದ |

ಬೋಧಮಯ ಚಿದ್ರೂಪ ಯೋಗಮಾಯೆಯ ಸೃಜಿಸಿ |

ಸಾದರದೊಳದ ನುಚ್ಚಿ ಮಜ್ಜು ತೀಶ್ವರನೆನಿಸಿ ಲೀಲಾವಿಲಾಸದಿಂದ ||

ಈ ಧರೆಯೊಳಾಮಾಯೆಗಖಲರೂಪಗಳೇವು |

ತಾದಾರಸಂಗದಿಂದಮಿತವಿಕ್ರೃತಿಗಳಾಂತು |

ಬೋಧಾರೂಪನಾಗಿ ಪಾಪ ಧರ್ಮದ ಲೇಪಕೊಳ್‌ಗವ್ವ ಜೀವ ನೆನಿಸಿ || (3)

ಕೃತ ಪುಣ್ಯಪಾಪಗಳ ಕತದಿಂದ ಪರಲೋಕ |

ದತಿಶಯದ ಸುಖಕಷ್ಟಗಳೆನುಂಡು ಲೋಕನಂ |

ಸ್ಥಿ ತಿಯಾಳುದು ವಾಯಾಪಥವಿಡಿದು ಬಂದಾ ಶ್ರೃಪ ಮಗುಳಭ್ರಮಾಂಡಲವನು ||

ಕ್ಷಿತಿಗಳುದು ಪನಿಯೊಡನೆ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳೊಳುದು |

ಜತೆಗೊಂಡು ಧಾನ್ಯಮಂ ಭುಕ್ತಿಮೆಯಾದಿಂ ಜೀವ |

ತತಿಗಾನುರಾಗವಂ ಬೀರುತ್ತ ಕಾಕ ಮಯಾನಾಗುತುದರದೊಳುದು || (4)

ಮತುಸಮಯದೊಳಗೆ ಸ್ತ್ರೀ ಪುರುಷಯೋಗದಿ ಯೋನಿ |

ಪತನಮೆನಿಸಿದ ಕಾಕ ಶೋಣಿತದೊಳೊಡಗೂಡಿ |

ಯಾತನಮಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಥಮದಿವಸ ಬುದ್ಬವದಂತೆ ತೋರ್ಪುದೇಳನೆಯ ದಿನಕೆ ||

ಕೃತಕಮೆನೆ ಗೋಳಕಾಕೃತಿಯಿಂದ ಶೋಭಿಸುವ |

ವತಿಶಯದ ಲೋಕತದಿ ಬಲಿದು ಬಲದಳ್ಳೆಯೊಳು |

ವಿತ್ತತುಂಟಂಗುವತನಾಗಿ ತೊಡೆ ಭಾಜಗುಂ ತೋರ್ಪನುರೂಪತ್ವ ದಿನಕೆ || (5)

ಕರಚರಣಗಳು ಕಕ್ಷಕಂಠರಗಳುಂ ಸಮಾ |

ಕರಿಸಿ ಸಂಧಿಗಳೆನಿವ ನಾಸಿಕ ಶ್ರುತಿ ನೇತ್ರ |

ಮೆರೆವ ಗುದ ಗುಹ್ಯಂಗಳಾಕಾರಮೆಂದೆನಿಪ ಮೈಯ್ಯ ತೊಂಭತ್ತುದಿನಕ ||

ಕರಣ ಮಾಖ ಮೇಹನ ಗುದಾಕ್ಷಿನಾಸಾಶ್ರುತಿಗ |

ಳಾರಮಂ ತೋರಲಾಪಿಂಡವೊಗ್ಗೇಣಿ |

ಗಿರವಾಗಿ ಜಠರಾನಲನ ಶಿಖೆಯೊಳಂ ಬೆಳೆದು ಬಹುದು ತಿಂಗಳಾನಾಲ್ಮಕ || (6)

ಏಂಗುಲಿಗಳುಂ ಕಟನಿಟಲ ಜುಬುಕಸ್ತನಮ |

ಭಂಗಾರೋದರ ಪಾರ್ಶ್ವ ಕಕುದಗಂಡಂಗಳುಂ |

ಸಂಘಟಪವೈದನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಗರ್ಭಸ್ಥ ಮಾದ ಪಿಂಡಕ್ಕಮ್ಮೈದೆ ||

ಪೊಂಗುವವಯವಸಂಧಿ ಕಚ ನಿಕರ ನಖರದ ಬಿ |

ಡಂಗಾಂತು ತೋರುವದು ನಿರಯನನ್ನಿಭವೆನಿಸಿ |

ಕಂಗೊಳುವ ಜಠರಪ್ರದೇಶದೊಳಗಾರನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳ್ ಪಿಂಡಮಿಂತು || (7)

ವಿವಿಧಧಾತುಗಳ ನವಜಕ್ರಂಗಳುಹ ತಾಣ |

ವವರ ಸಂವರ್ತಿತೆಗಳೆಲಾ ಸರಂಗಳು ಬಲಿದು |

ಜವದಿಂದವೊಪ್ಪು ವಂಗೋಪಾಂಗ ಶಿಶುರೂಪವಾಗಿ ಗರ್ಭದಿ ಪೊರಳುತ್ತ |

ಸವರಸಾನ್ನವ ಕೊಳಲ್ ಮಾತೆ ರಸ ಪೊಕ್ಕುಳನ |

ವವರದಿಂದೊಳಪೊಕ್ಕರಾ ತಂಪಿನಿಂ (ಬ) ಬೆಳೆದು |

ತವೆ ತೋರ್ಪದೇಳನೆಯ ತಿಂಗಳಗಾಪಿಂಡವೇನೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯನು || (8)

ನಿಲ ಗುದಂ ಜಲ ಶೀರ್ಷವನ್ನಿ ನಾಭೀಕುಹರ |

ಜಲನ ಹೃದಯಸ್ಥಿರ ಸ್ವಾಕಾಶಮದರಿಂದ |

ನಿಲನು ಹೃದೈಶದೊಳ್ ಬಲಿದನ್ನರಸವನುಂ ಕೊಡುತ್ತ ಜಠರಾನಲನಿಗೆ ||

ಜಲಿಸುತಿರೆ ಸರ್ವಾಂಗ ಸಂಧಿಗಳನುಪದಂ |

ಬಲರಕ್ತಮೂತ್ರಗಳು ವಿವರದೊಳ್ ಬರೆ ಕಡ್ಡು |

ಕಲನೆಯಿಂದೊದರುತಿಹ ಕರಪಾದಗಳ ಶಿಶುಕನೆಂಬನೆಯ ತಿಂಗಳೊಳಗೆ || (9)

ಹೇಸಿಕೆಯು ಹೆಬ್ಬಡಿಕೆ ರೇವು ರಕ್ತದ ಕುಂಡ |

ಮಾನು ಸುತ್ತಿರೆ ಮುತ್ತಿ ಕಡಿವ ಕ್ರಮಿಸಂಕುಲಾ |

ಯಾಸದಿಂದಳಲಿ ಬಳ್ಳಲಾತ ಸಂಕಟಂಗಳೊಳುತಲೊಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಂಜರಿಸುತ್ತ ||

ಬೇಸತ್ತು ನಿರಯದನುಭವಗೈಯಲಾರದೆ ನಿ |

ರಾಸಮತಿಯಿಂ ಜನ್ಮಕರ್ಮಗಳ ನೆನೆನೆನಿದು |

ಕೂಸು ತನ್ನೊಳ್ತಾನೆ ಹಂಬಲಿಸ ತೆರವದೇನೆಂಬೆ ನೆಚ್ಚರಿಯ ಪರಿಯ || (10)

ನಿಂದಿಸುತ್ತ ಹರಿಹರರ ನಿಜಸತಿಯನುಳಿದು ಪರ |

ಸೂದರಿಯಾರಂ ಬಯಸಿ ಸಜ್ಜನಕಗಳ ಜರೆದು |

ಬಂಧುರದ ಭೂಸುರದ್ವೇಷದಿಂ ಕರಿಗೊಂಡು ಗುರುವನರನೆಂದು ತಿಳಿದು ||

ಇಂದಿರೇಣನ ಭಕ್ತರಂ ತಿರಸ್ಕೃತಗೈದು |

ಕುಂದದೆ ತತ್ಕಥಾಶ್ರವಣಮಂ ಪಳಿದ ಕತ |

ಹಿಂದೊಡನಿತು ನಿರಯ ನಿರ್ಭರ ಗರ್ಭಯಾತನೆ ಮಹೇಶ ಹಾಯಂದಳಲ್ಪುದು || (11)

ಪರಮಕರಾಣಾವನಧಿ ಹರಿ ಯೆನ್ನ ಯಾತನೆಯಾ |
 ನರಿದು ಪರಿಹರಗೈದು ಸರಕಬಾಧೆಯ ಬಿಡಿಸಿ |
 ಧರಣಿಯಂಕಾಣಿಸಲ್ಕು ನುಡಿನದಿ ಸುಭನಾಮಾರ್ತನಂಗೈದು ಮಾದದಿ |
 ಚರಣಸೇವನಗೈದು ಸೂಧಾಜನರೊಳು ಬೆರೆದೊ |
 ನಿರತವೂಜಾದ್ಯಮಿತಭಕ್ತಿಯಿಂ ಮೆಚ್ಚಿ ಸುತ |

ಪರಿವೆ ಭವಬಂಧಮಂ ಸ್ಮರಿಸೆ ಗರ್ಭದ ನೇಯನುತುಲಿವುದದು ಮನದೊಳು || (12)

ಇಂತನಂತಪ್ರಲಾಪನಗೈವುತಲೆ ತನ್ನೊ |
 ಘಂತ್ರಾತ್ಮನ ನೆನವುತಳುತಿರಲ್ಕುನಿತರೊಳು |
 ಚಿಂತಾಯಾಕನ ನೇಮವಿಡಿದು ಯೋನಿದ್ವಾರದಿಂದಲೊಳಪ್ಪೇಕ್ಕು ಜವದಿ ||
 ಕೊಂತಿ ಕೊಂಡಿಹ ಮಾಸಿನೊಳಗಿರ್ಪ ಕಿಶುವನ |
 ತ್ಯಂತ ಬರಸಿಡಲಂತೆ ಪೊಡೆದು ಭ್ರಾಮಕಗೊಳಿಸಿ |
 ತಾಂ ತಿರುಗಿಸುವದೇನ ಬೇಳ್ಳೈ ಸೂತ ಸಮೀರನುರಾಬೆಯಂ ಹರಿಯಾಚ್ಚೆಯಾ || (13)
 ಆ ಮಹಾಯೋನಿಯಂತ್ರವ ಪೀಡನೊಬದಿ |
 ಭ್ರಾಮಕಂಗಳೊಂಡು ವಿವರದೊಳುದು ಪೊರಬಿದ್ದು |
 ಭೂಮಿಯೊಳ್ ಕಡೆದವುದು ಪ್ರಾರಬ್ಧಫಲದಿಂದ ಲೇಕ ಕಂದದೆ ಕುಂದದೆ ||
 ಕಾಮಜನಕನ ಮಾಯೆ ಕಪಯಾಲಾರೊಹಿತ |
 ಸ್ತೋಮದೊಳು ಜಂಬಾಲಕಲಿತರುಪಮೆಂಬಂತೆ |

ತಾಮಸದ ಮೂರ್ಛೆಯಿಂದರೆನಿಪುಷ ಮೈಮರೆದು ಕಡೆದಿವುರ್ದೇಂ ಬೇಳ್ಳೈನು ||
 ಭನವಾಣಿ ಶೋಣಿತಂ ವನಿತೆಯವ್ವಳು ಶುಕ್ಲ || (14)
 ಭನಮೆನಿಸೆ ತನಯನಹ ನುಭಯಸಮನಂದೆನಿಸೆ |
 ಜನಿಸುವ ನಪುಂಗಕಂ ತಂದಿತಾಯ್ಲಳ ಒಯಕೆಯಿಂದ ಕುಬ್ಜಂ ಕೇಕರಂ |
 ತನುಕಾಶ್ಯ ಪೀನತಿಯನನುಕರಿಸಿ ಪುಟ್ಟುವರಾ |
 ಬಿನದ ಜನಿಜಕರ್ಮದಿಂದ ನಾನಾಯೋನಿ |
 ಯನುಸಾರ ಪಲವುವಿದ ಸುಖಮಾಃಖಗಳನುಂಬರೇನಂಬೆ ಮರುಳರಿವರ || (15)

ಪಲಿಪುಯ ಯೋನಿಗಳೊಳುದಿಸಿ ನಾನಾಚಿತ್ರ |
 ಕರದೊಟಗಳನುಂಡು ದಣಿವಿಲ್ಲದೆ ತನ್ನ |
 ಮರೆದಕೃತ್ಯಗಳೆಸಗಿ ನರಕಯಾತನೆಗಳನ್ನನುಭವಿಸಿ ಮನದೊಳುಡದೆ ||
 ಮರುಳುತನದಿಂದಧಿಕಭೋಗಗಳ ಬಯಸುತಂ |
 ಕುರಿಗಳಂದದಿ ಸಿಕ್ಕಿ ತರಣಿ ಸಕ . . . ಲಾಗಿ |
 ನರಳುಪರದೇನಂಬೆ ವಿಧ್ವಂಸಾಯಾಮುಮೆ ಯಂತುಟೋ ಬೇಳಲಿದು || (16)

ಪಗೆಯ ಮಂದಿರಮಾಟ ಮಾರಿಯರುತಿಹ ಮನೆಯೊ |
 ಲೋಗುಖಗೆಯ ನಲಿದಾಟ ಬೇಟಾಖಾವ್ಯಾಗದ |
 ವಿಗೆ ಸೀಘಸೇವಕನ ಕೃಂಗಾರಕರ ನೋಟ ಕಲಹಕೇತನಮಿತ್ರತಿ ||
 ಮೃಗತ್ಯುಯಾತಿಯಂ ಜಾರೆಯೆಸಗುವ ಪ್ರೀತಿ |
 ಸೊಗಯಿಸುವ ಬಲನುಡಿಯ ಸೊಂಪನನುಕರಿವುದೀ |
 ಹಗರಣದ ನಂಸಾರನುಮವು ಬೀದಿಯೊಳುಟ್ಟು ನೋಡರಂತದೇ ಬೇಳ್ಳೈನು || (17)

ಮರುಮರೀಚಕದ ಸಿರಿ ಮರುತವೈಭವದ ಪರಿ ।
 ಮರವಮಿಂಚುಗಳ ನಿರಿ ಮುಗಿಲಮೈಖರಿ ಕನಸಿ ।
 ನುರುತರದ ಭೋಗವೊಗಂ ಪ್ರರಂದರಜಾಲದಿಂಪವಗ್ರಹದ ಸೊಂಪು ॥
 ನಿರುತಮೆನ್ನತ ನಚ್ಚಿ ನೀಚಸುಖಗಳ ಮಚ್ಚಿ ।
 ಮರುಳಬುದ್ಧಿಯ ಮೆಚ್ಚಿ ಮರುಗಿ ಪಲ್ಲಳ ಬಿಚ್ಚಿ ।
 ನರಳುವರು ಸಂಸಾರಫೋರಾಟವಿಯ ಕಳೆವುಪಾಯವೊಂದಂ ತಿಳಿಯದೆ ॥ (18)

ಬಿಳುಗಲ್ಲವುಡಿಯ ಮೊಸರೋಗರಮೆರುತ್ತಿ ಪ್ರಿಯ ।
 ದಳೆದುಂಡು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಬಿಡುವ ಹರುಕನ ತೆರದೊ ।
 ಉಳೆಯೊಳಗೆ ಸಂಸಾರನು ನಿತ್ಯಮೆಂದೆನುತ ಬಯಲಾಸೆಯಿಂದ ಬಳಲಿ ॥
 ಕಳೆಗುಂದಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯಗೊಳುವ ಪಾಮರಜನರಿ ।
 ಗಳವೆ ಬೋಧಿಸಲು ತಲೆ ಹುಳಿತ ಸೋಣಗ ತೆರದಿ ।
 ತೋಳುವರು ಮುಂಗಾಣದಲೆ ಸಗ್ಗ ನರಕಗಳ ದೂರಪಂಥಾನವಿಡಿದು ॥ (19)

ಹುಸಿಯನಿವ ಸಂಸಾರ ದಿಟಮೆಂದು ನಂಬಿ ಸಂ ।
 ತನಗೊಂಡು ಹಿಗ್ಗುತಿರೆ ಜನನಮರಣಾದಿಗಳ ।
 ಹಸರ ಹೋಗದು ಸಕಲ ಕಾಸ್ತ್ರಂಗಳೊಡವಿಂದುವಕಾರ ಮಿನಿತಾಗದು ॥
 ಸಸಿನಿ ಸದ್ಗುರುಚರಣಗಳ ಪಿಡಿದು ಭವರೋಗ ।
 ವಿಸರ ಕಡಿಸುತ್ತಲಾನಂದದಿಂ ಪ್ರಾರಬ್ಧ ।
 ದೆಸಕಮನ್ನೊಂಡುಂಡು ಸುಖದೊಳಪ್ಪದೆ ಬಾಧಿ ಪರದ ಪಂಥಾನವನನು ॥ (20)

ಮರುತ ಮನ ಬಂದುಗಳೆ ಮುಖ್ಯಮಾಂಗದೇಹ ।
 ದಿರವೆನಿಸಿ ಪೊರಗೊಳಗೆ ಬಾಧಿಸುವ ವದರಿಂದ ।
 ಮರುತಾದಿಗಳ ಜೈನಿದಾತ ಭವಬಂಧಗಳ ನೆಗೊತ್ತಿ ಸುಖದೊಳರ್ಪಂ ॥
 ಬಂದೆ ವೇದಾಂತವಾಕ್ಯಗಳಾಶಯಿಂ ಬಳಲ ।
 ಲರುಗುವದೆ ಮಾಯೆ ಮಾತಿನ ಮುಕ್ತಿಯಾನಂದ ।
 ಕರಮನಿಸದಾರ್ಗಗೆ ಮೊದಲಿವಂ ಗೆಲವೊಳ್ಳು ಮುಕ್ತಿಯಂ ಕಾರೈನುವರು ॥ (21)

ಪಿಡಿದು ಮಲಾಧಾರದಿಂದ ಲಾಖಿಗಂಟು ।
 ತೊಡನೆ ಪ್ರತ್ಯಂಗಗಳ ಶೋಧಿಸುತ ಸಂಚಲಿಸಿ ।
 ಒಡೆದಖಿಲವ್ಯಾಪಿಯೆಂದೆನಿಸಿ ಕರಣಂಗಳಂ ಸಾಧ್ಯಸಾರ್ಥಗಳ ಮಾಡಿ ॥
 ತೊಡರಿ ಸಂಚರಣೋದನಭ್ರಮಾಣಿಯಂ ಗಗನ ।
 ಕಡೆಯದಾಕುಂಚನದಲೆನಿಪ ಕಮಲಗಳಿಂದ ।
 ಲಡಿಗಡಿಗೆ ವೈಕಾರಗೊಳುವುದನಿಲನೆ ಕೃತ್ಯ ಸತ್ಯ ಜೀವರ ಸಂತೆಗೆ ॥ (22)

ದೊರದಂತೆ ಮೈಮುಂವ ಬೆಚ್ಚುರಿಸಿ ಪಲ್ಲಿರಿವ ।
 ಮರದಂತಿರುವನೊಮ್ಮೆ ಪರಿದು ಬೆಚ್ಚು ತಲಿರುವ ।
 ತರತರಿಸುವಂ ಪಾರಿ ಬೀಗಿ ತೊಡೆವರೆಗುಟ್ಟಿ ನಗುವ ನರ್ತನವೆನಗುವಂ ॥
 ಪರಿದು ಕರಿಕರಿಗುಟ್ಟು ಕಣ್ಣೊಡುತಾಳುಸಿ ।
 ಮರುಕಿಸುತ ಮುಸುಡಿನೊಳ್ ತೂಕಡಿಸುತೊಲಿದಾಡಿ ।
 ಪರಿಪರಿಯ ಚೇನ್ನೈಗಳ ತೋರುವಂ ಮಾರುತನ ಬಲವಶಂವದತೆಯಿಂದೆ ॥ (23)

ಪಸರಿನುತ ರಸ ದುಧಿರ ವಸೆ ಕುಂಡಪ್ರಲಗಳಂ ।

ಸಸಿನೆ ಪೋಷಿಸುತ ದೇವೈತ್ತಿಯನ್ನಂತು ನರ ।

ಪಶುಸುರಾಸುರಮೂರ್ತಿ ಪಾಂಚಾಲಿಕಗಳ ಬಡದನುದಿನದಿ ಕುಣಿದಾಡಿಸಿ ॥

ಹಸನ ರೋದನ ಸ್ವಪ್ನ ವೈಭವಗಳ ತೋರಿ ।

ಮಿಗುಕಲೆಯದೆ ತನ್ನ ವರ್ತಮಗೈದು ಭಂ ।

ಗಿಗುವನಿಲನಂ ಪಿಡಿದು ಬಾನೆಡೆಯೊಳಡಲಿ ನುಮ್ಮನಹ ನುಬಮಪ್ಪುದು ॥ (24)

ಮನವೆನಿಪಕಾರ್ದೂಲ ಬಹುವಿಧ ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ।

ಬನಗಳೊಳಗಾಮುಸಿ ಮನನ ಮೂರ್ಛಾಪಡತೆ ।

ನೇನಹು ಮರವೆ ವಿಕಾರಮೆನಿವೈದು ಜೇಷ್ಠಗಳಲಿಳಿದೇವಾಸುರರನು ॥

ಜನಕೆ ನಾನಾಪರಿಯ ಕುಣಿಸಿ ಕೂಗಿಸಿ ಕೊಡಲು ।

ಕೆನಿಸು ಭ್ರಾಂತಿ ವಿಕಾರಿ ಎನಿಸುತಂ ಮುರಿಮುರಿದು ।

ತಿಸುತಿಹುದುಮಾಯಸಾಸಿರಗಳೆನಗಲು ಸಿಲುಕದಳೆಲಿಪ್ಪದದೇನಿಂಬಿನು ॥ (25)

ಯೋಗಿಗಳ ತಪದಿಂದ ಕೆಲಸಾರ್ಜಿ ಮೈಸಿಕ ವಿ ।

ರಾಗಿಗಳ ಧ್ಯಾನದಿಂದ ಪರದೆಗೆದು ಬಿಸುಟಾಗ ।

ಲಾಗವಿಾಕರಕ್ರಿಯಾಭ್ರಂಶಮೆನಿಸುತ ತತ್ತ್ವವಿದರ ಚಾಪಣೆಯ ಕಳೆದು ॥

ಬೀಗಿಸಿ ಸವಾಧಿಯಂ ಮಾನಿಗಳ ಕುನಿಯಂತೆ ।

ಕೂಗಿವುದು ಮನಮೊಂದೆ ಪದಗಳದಿಂದೊಳಗಿರಲು ।

ಭೋಗಿಯಹ ಪೊರನೊನೆ ಬಾಹ್ಯನಹ ನುಬದುಕು ಕಾರಣಂ ಚಿತ್ರಮಾಪ್ತಿ ॥ (26)

ಪಲ ಮೇದೋಮಾನ್ಯ ರಕ್ತಕಲ್ಯಾಣಿಗಳ ।

ಲೊಲಿದು ವ್ಯಾಪಿಸಿ ಭುಕ್ತಮಾದ ಪಡೆಗನಿಂದ ।

ಬಲಿದು ಸರ್ವಪ್ರಾಣಿಗಳ ದೇಹಕಾರಣತೆಯಂತು ಮನದಾಸೆವಿಡಿದು ॥

ಕುಲಭಲಂಗಳು ಸಾಧ್ಯಸಾಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಂಗಳಾರು ।

ಕಲನೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಚಾಪಲ್ಯದಿಂದ ತೊಳಲಿಪ್ಪದು ।

ಲನಾನುರಾಗದಿಂದಿರುವೆ ಬದಿಪರಿಯಂತಲಾಬಂದು ವೆಚ್ಚರಿಯನೆ ॥ (27)

ಪಸಪ್ತಪ್ರಜ್ಞೆನಿದ್ದೆಗಳು ವಸುಸಮಾಧ್ಯವ ಮದುವೆ ।

ಸಸಿನೆತನ್ನೊಳಗಿರಕ್ಕೇನೊಂದ ಮೆಲುವಲ್ಲ ।

ರಸನೆಯಂ ವರ್ಜಿಸುವರಳವಲ್ಲ ಮದರಿಂದ ಕೊಂಡೊಂದಂ ಗುಹ್ಯಕೆತ್ತು ॥

ಬಸಜ್ಞಾಪ್ತಿಯನ್ನರಸಿ ಬೆರಸಿ ಕಾವ್ಯಾಂಧತೆಯ ।

ಹಸರದೊಳು ಮುಳುಗಿಸುತ ಪ್ರಸಿಯ ನುಬದಿಂ ತನುವ ।

ನಸಿವಂತೆ ಮಾಳ್ವದೀ ಬಂದು ಮುಲೋಕಜನರಂದಮಂ ಕಡಿಸುತನು ॥ (28)

ಬಂದು ನಿಲಿ ತನುವಿನೊಳಗಾವನಾದರು ವೃತ್ತಿಯ ।

ಪೊಂದುವನೆ ತರಾಣಿಸುತನಾರ್ಭಟಿಯ ಗಣನೆಗಂ ।

ತಂದವನೆ ಕೃಷ್ಣಿಲ್ಯಮಾಂತವನೆ ಸಗ್ಗಿ ಗರ ಸಾತ್ವಿಕವನುಂಬಗವನೆ ॥

ಬಂದು ನಿಲಲಾನಂದಕಂದನಹ ಚಲಿಸಿದಡೆ ।

ದಂದುಗದ ಭವಬಂಧ ಬಡದಲಿವುದದರಿಂದ ।

ಮುಂದರಿತು ತಡೆದರೆಯು ಗಾಝ್ಝಿಸ್ತಾಮಲಕ ಮೆನೆ ಸುಲಭಮಾಹುದು ತನಯ ॥ (29)

ಮನದ ಪೆನೆಹೇ ಮದನ ಮುಂಬರಿವ ಪವಮಾನೆ |

ನನುವೆ ಕಮ ಮೋಹಕಂಗಳೊಳುಪ ಧೈತಿಯೇ ಮಾಯೆ |

ಮನಪುರುತ ಬಂದುಗಳ ಮೊದಲರಿದು ಸಾಧಿಸಲು ಸುಲಭದಿಂ ಮುಕುತಿಯಾಹುದು ||

ಮನಸಿನಿಂದಾಧಿಕ್ಯ ಮನುಮಥನೆ ಪವಮಾನೆ |

ಕೆನಿಸಿಂದ ಸಮವರ್ತಿ ಗಡಿಕನೇಂ ಬಿಂದುವಿಂ |

ಘನವೆ ಮಾಯಾಂಗನೆ ಮದಾಂಧತೆಯನುಳಿದಿವಂ ತಿಳಿದು ಪಿಡಿ ಸುಖಮಾಪ್ತುದು |

ಸ್ಥೂಲತನುವೇ ಬಿಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆ ಜಗತ್ಪ್ರಾಣಂ |

[(30)]

ಮೇಲೆ ಮನಕಾರಣಂ ಮುಮಾತ್ಮರ್ತಿಗಳ ಪಿಡಿದು |

ಕೇಲಿಸಲುಪಾಯದಿಂ ಕನ್ನಡಿಯ ಪಿಡಿದಂತೆ ಕಾಣ್ಬೊಡುವದತಿವಿಭವದಿ ||

ಶೀಲಗುರಾಮಾನಿಗಳ ಸಿಲ್ವಿ ನಂದೆಗದಿಂದ |

ಪೋಲಾದರೇ ಮರುತ ಮನಬಿಂದುಗಳ ಕುಹಕ |

ಜಾಲದಿಂ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಮುಂದರಿಯದೆನಿತೆನಿತು ತೋಳಲಿದರ್ ಲೋಕದೊಳಗೆ || (31)

ಪಿಡಿದು ಮೂಲಾಧಾರಬಂಧಬಲದಿಂ ಮೇಲ |

ಕಡರಿಸಿ ಮರುತ್ತನಂ ನಡುನಾಳದೊಳ್ ಪೋಗಿಸಿ |

ತೊಡರಿಸುತಲಹ್ನರದ್ವಯದಿಂದ ಬಂಧಿಸಲು ಚಲಿಸಲಮ್ಮದೆ ಗಗನದಿ ||

ವಿಡೆಯೊಡುವದನುಳಿದು ಪದುಳದಿಂದಿರೆ ಮನಂ |

ಮಿಡುಕದಿವ್ವುದು ಬಿಂದು ವಲ್ಲಾಡದಿರೆ ಹರ್ಷ |

ವಿಡಿದು ಬಿಡುಗಣ್ಣು ವರಧಿಕ್ಕರಿಸನಾನಂದ ಸೋಕ್ಕಿನಿಂ ಗಣನೆಗೊಳದೆ || (32)

ಕಡೆಗೊಳುಸಿ ಕಾಮಮಂ ಕಡೆಗೆ ಕೆನಿಸಂ ಭರದೊ |

ಳಡೆಗೆ ಲೋಭವ ನೈದೆ ಕಡಿದು ಮೋಹದ ಬಲಿಯ |

ನೋಡನೆ ಮದಮಂ ತರಿದು ಬಡಿದು ಮಾತ್ಸರದಂಭದೇರುಗಳ ಗಡಣಗಳನು ||

ಕಡಮಮತೆಯಂ ಬಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದು ಕಾಂತಿಯ ನತುಳ |

ವೃಷತರದೆ ದಾಂತಿಯಂ ತುಡುಕೆ ನದ್ಭಕ್ತಿಯಂ |

ಬಿಡದೆ ರುತ ತತ್ವಗಳ ನೋಡ (ಲೋ)ಳಂ ಮಡಗುತಂ ಪಡೆ ಮುಕ್ತಿಯಂ ಬಾಲಕ || (33)

ನನುಗೊಂಪು ನಾಲ್ಕಳಂ ವನುಧೆಯುರುತರಗಂಧ |

ವಳವನ ಚತುರ್ವರ್ಣ ಚತುರಮುಖನಿಹ ತಾಣ |

ಬಸದಮಂ ಬಲಿದು ಮರುದಾಕುಂಜನಂಗಳೊಡು ಮೂಲಾಗ್ನಿವಿದಿಯಲೆಮಾವು ||

ಪೋಸತೆನಿಪ ಷಡ್ವಳಂ ಶಿತವರ್ಣವಾರಿಯಾತ |

ರಸಭರಿತ ಭವಮಯರಲಾಹ್ಲರ ಸ್ಥಲವನುಂ |

ಬಸದೋರದೋಲ್ ಬಿಂದುವಂ ಕೊಂಡು ಮೇಲಕ್ಕಡೆರವದೆ ನಿಯಮವನು || (34)

ರನ್ನ ಮಯ ಪತ್ತದಳ ಡಡಣತಥದಧನವಥ |

ವೆನ್ನು ವಕ್ಕರರಾದ್ರಿನಿಲಯ ದಗ್ಗಿಯ ಬಲಿದು |

ಜೆನ್ನಾಗಿ ಮರುತನಂ ಕುಂಭಸುವುಡದನೋಡಲಾಸನವೆನಿವ್ವದಣುಗ ||

ವನ್ನೊಡು ದಳ ಕ ಬ ಗ ಘ ಙ ಚ ಛ ಜ ಝ ಞ ಟ ಠ ಗ |

ಳೆನ್ನು ವಕ್ಕರ ವೀರನೆಲೆ ಕೃಪ ಪರ್ಣಜಲ |

ನುನ್ನತಸ್ಥಾನದೊಳು ಪೂರಕದೊಳುರತಿಕಾದೆ ಕೇಳು ಪ್ರಾಣಾಯಾಮವು || (35)

ಪದಿನಾರುದಳದ ಪುಷ್ಕರರೂಪ ಶಬ್ದಮಯಾ |
 ಪುದಿದ ಸ್ವರವರ್ಣಂ ಸದಾಶಿವನ ಮಂದಿರವೆ |
 ನೋಡಗಿ ಸಂಕೋಚಿಸಲ್ ತದಿಬಾಹ್ಯವಶತೆಯಾಹುದಮವೆ ಪ್ರತ್ಯಾಹಾರವು ||
 ಉದಯಾಸ್ತಮಯಗಳೂಂ ಪೋಗದಿಹ ಚಿದದ್ವಯದ |
 ಸದನವೆರೆದಕ್ಕರಾತ್ಮಕನಾಗಿ ರಾಜಿಸುವ |
 ಸದಮಲದ ತೇಜಮಂ ಒಡದೆ ನಿಟ್ಟಿಸುವುದದೂ ಧ್ಯಾನಾಂಗಮಾಪ್ತದಿಣುಗ || (36)

ಸಾಸಿರದಳಗಳಂದೆನವ ಸರಸೀರಾಹಾ |
 ವಾಸನಾಗಿಹ ಸಸಿಯಾಲೊಸರುವಮೃತವನುಂ ವಿ |
 ಘನದಿಂದೂಂಡೂಂಡು ಬೆರೆ ಸಾರದಿಹುದಮವೆ ಸುಖಮಯದ ದಾರಾಣಮದು ||
 ಭಾಸುರದೊಳೀರಂಟು ಬೆರಳ ಪ್ರವೇಶಿನಿಂ |
 ಭಾಸಿಪ ಶಿಖಾಂತವೆಳಗಂ ಸಾರ ಕಪ್ಪುರದ |
 ರಾಸಿಯಾರಿಗೊಂಡಂತೆ ಚಿತ್ಸ್ಮರೂಪದೊಳರ್ಪದದು ಸಮಾಧ್ಯಂಗೆ ತನಯಾ || (37)

ಯಾಮನ ಜಯ ಭಯ ಚಿಂತೆ ಪಸಿವು ಹಸುಣಂತೆ ನಿದ್ರೆ |
 ಹವ ತೃಣೈ ಭ್ರಮಣಿ ಮೊದಲಾದವುಂ ವಶವಹವು |
 ಶಮೆ ದಮೆ ತಿತಿಹೈ ಭೈರ್ಯಾ ಸೈರ್ಯಾ ನಿಸ್ಪೃಹತೆ ಶಾಂತಿಗಳ ಬಹವು ಯಾಮದೆ ||
 ಪ್ರಮಾದ ಗುರುನೇವೆ ಪರಪುರುಷಾರ್ಥಪರರ ಸ್ತ್ರೀ |
 ವಿಮುಖತೆ ಹಿತಾಹಿತದ ಚಿಂತೆ ನಾಮಸ್ತುರಣೆ |
 ವಿಮಲವತಿ ಕಾಂತನರ್ವಭೂತನಮಾನಬುದ್ಧಿ ನಿಯಮದಲೆ ಬಹುದು || (38)

ಜಲಜಭವ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ರಂ ನೆರೆ ಪಿಡಿದು |
 ಪೊಲಬಗಡರಿಸಿ ತನುವ ಬಂಧಿಸಲ್ಯಾಸನದಿ |
 ನಿಲಬ್ಧಿಯೊಡರ್ಪಮಾಖಮಾಗಿ ಮಾರ್ಗದ ಮಲವ ಹರಿವುದಾಸನದ ಫಲವು ||
 ಬಲಿದೆಡದ ಮಡನ ಗುದದೆಡೆಯ ಬಲಮಡವನುಂ |
 ಬಲಿದು ವೇಹನದೊರ್ಧ್ಯದಲಿ ಟ್ವ ದೃಢಗೈಯ |
 ಲಲಿವು ರಿದ ಸಿದ್ಧಾಸನಂ ಮಹಾಸಿದ್ಧಿಕರ ಪರಮೋದಕರಮೆನತಲಿ || (39)

ಇಂತತೀವ ರಹಸ್ಯತರದರ್ಥಮಂ ಮನದ |
 ಲಾಂತ್ರು ವಿಡನಸ್ಥಾನದಲಿ ಕುಳಿತು ತನ್ನೊಳ್ಗೆ |
 ಚಿಂತಿಸುತ ಗುದ ಲಿಂಗ ನಾಭಿ ಹೃದಯಂ ಕಂದಭ್ರಾಮಾಳ್ವ ಶಿರಶಿಖೆಗಳ ||
 ಪಂತಿಯೊಳುಪಾಯದಿಂದಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ |
 ಸ್ವಾಂತಮನ್ನಿಲಿಸಲಾನಂದವಶಮಹುದಲ್ಲ |
 ದಂತರದ ಕರ್ಮಗಳ ಪಿಡಿದು ತೊಳುಲುಭವದ ಸಂತೆ ತಾ ಸಾರ ವೇಣು || (40)

ಬಳರ ಸಂಗವನುಳಿದು ತಿಳಿದು ಗುರುಮಾಖದಿಂದ |
 ತಳೆದು ಮನದೊಳು ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯಂ ಸನ್ನಿಯೊಳು |
 ಪೋವ ಕನಕದ ವರ್ಣ ಭೂಮಿಯೊಳು ಮಾಣಿಕ್ಯಸಿರಿಯನುಂ ಬಳಸಿಕೊಂಡು ||
 ಬೆಳಗುವ ದಿವಾಕರನ ಕಾಂತ್ರಿಯನ್ನಜ್ಜ ಲಸಿ |
 ಥಳಥಳವ ತೇಜದಿಂ ಪೊಂದಿ ಮತ್ತಗಲದೆ |
 ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗಿನಿ ಹಾರೈಸದೊಂದನುಂ ಸುಖವ ನನುಭವಿಸು ತನಯಾ || (41)

ಅರಿಶಂಬಲಾಂಫನಂ ವರದಾಭಯಪ್ರದನು |

ಕರಗೃಂದೆಡವೆಂಕದೊಳ್ಗಾಂತ ಲಕುಮಿಯಂ |

ಮಿರುಮಿರುಪ ಮಣಿಮಕುಟಕರ್ಣಕುಂಡಲಹಾರವದಕದಿವ್ಯಾಂಬರಗಳಂ ||

ಮೆರೆವ ಶ್ರೀಹರಿಯ ಚೆನ್ನೊತ್ತಿಯಂ ಮಾನಸದ |

ಲಿರಿಸಿ ಮನದಿಟ್ಟುಗಳದೆಲ್ಲ ಸಂಚರಿಸ |

ಲಿರದೆ ಭಾವಿಸುತಿರೆ ಪ್ರಪಂಚಂ ತದಾಕೃತಿಯೊಲಾಗಿ ತೋರ್ಪುದು ಬಾಲಕ || (42)

ಎಲಮಯದ ಪಂಜರವ ಚೇತನದ ಮಂದಿರವ |

ಚೆಲುವಗೋಲ್ಲಾಟಸಿತಕಮಲ ಮರುತಂ ಸತತ |

ಚೆಲಿಪ ಜಾತಿಯ ಪುತ್ಥಳಿಯ ದಿವ್ಯಸುಭೆಯಿಂದೆ ಕಲಿತಂತೆ ಕಲಿತು ಬರುವ ||

ಪಲಬಗೆಯ ಮಿಂಚುಗಳ ತಿರುತುಗಳೆ ? |

ಯಿಲ್ಲದಿರುಳು ಪಗಲಂಟದಿಹ ತಾಣವಂ ? |

ಸುಲಭದಿಂ ಸಾಧಿಸುವುದೆಡೆವಿಡದೆ ಮಂದಿರದೆ ಮನವಂ ತದಾತ್ಮನೆನಿಸಿ || (43)

ಕ್ಷೀತಿಯ ಜಲದೊಳ್ ಕಲಿಸಿ ಕ್ಷೀತಿಜಲಗಳ್ಳಿಯೊಳು |

ಹುತವಹನ ಮರುತನೊಳ್ ಬೆರಸುತಾಗಸಕ್ಕದೆ |

ಸತತಗತಿ ಚೆಲಿಸದಿಹಲ್ಲಿ ಮಣಿಗಿರಿಯೊತ್ತಿಲತಿಯಾದ ಕಾಂತಿಯಾತದ ||

ಕ್ಷೀತಿಯೊಳಗುಂಡತೇಜಪೀಠದೊಳಗಬ್ಬ |

ಸುತೆಯರಸನ್ನಿಟ್ಟು ಕಾಂತಿಕುಸುಮಗಳಿಂದ |

ಮತಿಯೊಳರ್ಚಿಸುವಿನುರುಳು ನೀನೆಂದೆನಿಸಿ ಬೆಳಗುತಿದೆ ಬೆಳಗಿನಿರುತ || (44)

ಜಾಲನಂ ವೋಹನಗಳಿಂದ ನಿಡಿದೆನಿಸುರ್ಪ |

ಸಾಲಿಗೆಯ ವಿಪರೀತಗತಿಯಿಂದ ಪೊಗಿಸುತಂ |

ತಾಲುವನ್ನೊಟುತ ಚಿದಾಕಾಶದೊಳು ತೋರ್ಪ ಸುಖಕರನುಧಾಸೂತಿಯಿಂ ||

ಲಾಲಿಸಲ್ಯಮೃತರಸ ಸಾಲಿಟ್ಟು ಬರುವುದದ |

ನೋಲದುಂಡುಂಡು ಸಂತಸಗೊಂಡು ಹರುಷದಿಂ |

ಬಾಲಕ ಜರಾಮರಣಗಳ ಜರೆದು ಮಾನಸವ ಮಧು ಸುಖಮಿಹುದು ಬೆರೆದು || (45)

ಪ್ರಣಮಮಯಾಕಂಠನಿಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಹ ಕುಂಡಲಿಯ |

ನಣುರೂಪಚಕ್ರಗಳ ದಂಡದಂಡಾಂಕುರಗ |

ಳಣಿವೂದಿಗಳನೀವ ನೀವಾರಶೂಕದಂತಿಹ ಸುಖಮೈಯ ಕಂಡಮಂ ||

ಮಣಿದಿರ್ಪ ಪದ್ಮಮಂ ಮಗುಳೆ ದಹರಾಭ್ರಮಂ |

ತಣಿವುದನುದಿನ ನೋಡಿ ಬಾಡಿಸುತಲರೆ ಗಗನ |

ಮಣಿಸುಧಾಸೂತಿಗಳನತಿಗಳೆವ ಬೆಳಗಿನೊಳ್ ಬೆಳಗಿನಿ ತೋರ್ಪ ತನಯ || (46)

ರನ್ನಿಗಿರಗಳ ಬಜ್ಜರದ ಮೊರಡಿಗಳೆ ಚೆಲುವ |

ಪೊನ್ನಿಗಿರಗಳ ಕಾವ್ಯಶೈಲ ಕುಲಪರ್ವತಗ |

ಳನ್ನಿ ತುಡುಕುತ ಚೆಣಿ ಚೆಣಿ ಚೆಣಿಯು ಘಂಟಕಾಶಂಬುದ್ದಳಿತಾಳವ ||

ಮುನ್ನೆಲನುಗರವ ಭೇರಿಯ ತಂತಿ ಮೇಘಸರ |

ಮುನ್ನಡೆಸು ನಾದಗಳ ಭಾವಿಸುತ ಮರೆಯದಿರ |

ಲನ್ನೆಗಂ ಸುಖದ ಸುಗ್ಗಿಯ ಸೂರೆಗೊಂಬೆ ಯಿದ ನಂಬಿ ನೀನೆನಗು ತನಯ || (47)

ನಾಡಿಗಳ ದ್ವಾರಗಳ ಕುಟಿಲರುಜೆ ಕೇರಿಗಳ |
 ಕೂಡಿ ಮರುತಂಗಳಂ ಧಾತುಗಳೆ ಹಟಲಗಳ |
 ಖೋಡ ತಾಕೇಮುಖವ ಸಂಧಿಗಳ ಮೇರುಗಿರಿ ವರ್ಣಗಳ ನೇರುವೆಗಳ ||
 ನೋಡುತಿರೆ ಸಮವಿಧವುಗಳ ಪ್ರಭವೈಷ್ಣವಗಳ |
 ನೀಡುತಹ ಸುರರ ದುಂದುಭಿ ದಿವ್ಯವಾಡ್ಯಗಳ |
 ಕೂಡಿ ಸಂಚರಿಸುತಹ ಸರ್ವಭೂತಗಳಂ ಸತತ ಭಾವಿಸು ಬಾಲಕ || (48)

ಸರಸದನುಪೋಷಿಕವ ಶೋಷಿಕವಸೇತಳವ |
 ಕರಿಕರಂ ಭಸ್ಮಿಸ್ತಾ ಮಹ ಸಮುದ್ಧರಣಿಯಂ |
 ಸುರುಚಿರದ ಕರ್ಕರಿಯಾ ಶಾಂಕರಿಯ ಭದ್ರೇಣಿಯ ವಿಭ್ರಮಗಳನ್ನು ಪಿಡಿದು ||
 ತರಹರಿಸಿ ರೇಚಕಂ ಪೂರಕಂ ಕುಂಭಕದಿ |
 ಬೆರೆದು ಶರಸಂತ್ರಾಹ ಭುಜಗಿಯಾ ಪಿಪೀಲಿಕಾ |
 ಸರಣಿಯಾಕುಂಜನದಿ ಕುಂಜನಮೆನಿವ್ವವಂ ಮರೆಯದಿರು ಮನದಿ ತನಯ || (49)

• ಎನಿತು ಬೇಳುವುದೇನು ತನಯ ನಿನ್ನೊಳು ನೀನೆ |
 ಮನದೊಳಾಳೋಚಿನಲು ಕೊನೆಯೊಳಗೆ ಮಿನುಗುತಹ |
 ಘನತೇಜ ವಕಮಹದು ಕರದೊಳಹ ವ್ರಣಶನ್ನು ಕನ್ನಡಿಯನರಸಲೇಕೆ ||
 ಜನರ ಬೆಸಗೊಳಲೇನು ಜನನಾದಿ ಕರ್ಮಗಳ |
 ಕೊನೆಗಾಣಿಸುವರೆ ಕೋಟಲೆಗಳಂ ಬಿಡಿಸುವರೆ |
 ಬಿನದಗಳ ನೆನೆಯದಾಂ ಬೇಳ್ವಂತೆ ಗೋವನದೊಳಿರು ಸುಖಿಯಾಗು ತನಯ ||
 [(50)]

ರಾಗವು ವಿರಾಗಂಗಳಲ್ಲ ದೆ ಹಿತಾಹಿತಗ |
 ಳಾಗು ಹೋಗುಗಳರಿವ ವೆಚ್ಚ ರಿಕೆಯಾ ಲೋಕ |
 ಭೋಗಮೋಹ ಭ್ರಮೆಂಬುದೆ ಕನಸು ಕನಸಾವಿಮಾರ್ಕಮಂಕಳೆದು ಬರೆದ ||
 ಭಾಗೆಯಂತಿರೆ ನಿಬ್ರಿಯಾತಮವನುಳಿದು ನಿಜ |
 ವಾಗುರಾವುದೇ ತುರ್ಯ ಮದ ಮರೆದು ಚಂದ್ರಿಕಾ |
 ಭೋಗ ತುರ್ಯತೀತ ಮಹದು ಪಂಚಾವಸ್ಥೆಗಳಾ ಯೋಗಿಜನಕಣೂಗನೆ || (51)

ಭ್ರಮೆಗೊಂಡು ಕೋಟಲೆಯನುಭವಿವ ವರ್ಣನಂ |
 ಕ್ರಮ ಕರ್ಮ ಕಾಲಗಳ ಕಳೆದಖಂಡಾನಂದ |
 ವಿಮಲಬೋಧಾಮೃತವ ಗುರುವಜನದಿಂದುಂಡು ಜನನಮರಣಗಳ ಕಳೆದು |
 ಸುಮನಸರ ಪದಕೆ ಪದವೆನಿವ ಶ್ರೀರಾಮಪುರ |
 ದಮಲ ಸದ್ಭ್ರೂಹ್ಮಕಮಸ್ತ್ರೀತಿ ಯೆನುತ ಸಂ |
 ಭ್ರಮದಿಂದ ಪಾರಬ್ಧ ಮುಳ್ಳಿನಕ ಸಂಚರಿಸುತುತ್ತರಿಸು ಭವಜಲಧಿಯಂ || (52)

ಮೊವತ್ತಾರನೆಯ ಸಂಧಿ

ಸೂಚನೆ || ಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯ ದೇವನೆಂದೆಂಬ ಬಿರುದನು ಮೆರೆಯೆ |
 ಬ್ರಹ್ಮ ಬುಸುಗಳ ನುಡಿಯ ಪತಿಕರಿಸುತೊಡಗೊಂಡು |
 ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕೋಪಮಿತಮೆನಿಪತ್ರಿಯಾಶ್ರಮದೊಳರ್ದ ರಘುನಾಥನೊಲಿದು ||

ಸಾದರದಿ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಪರತತ್ವದಿರವನುಂ |
 ಬೋಧಿಸಿ ನಿಜಾನಂದಮಯನೆನಿಸೆ ರಘುವರನು |
 ಪಾದಂಗಳಿಗೆ ಮಣಿದು ಪದುಳದಿಂ ಕೆಲಸಾರಿ ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳರಲೈ ||
 ಮೇದಿನೀನುತನುತ ಯೋಗಮಾಯಾಕವಿತ |
 ಮಾಧವಂ ಮಂದಿರದಿ ಮಂಡಿಸಿರಲತ್ತಂ ವಿ |
 ನೋಡದಿಂ ನೆರದ ಮುನಿವರರಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತ ಸಲ್ಲಾ ಪಗೈದರಗಣೆ ||

(1)

ಮೆಲ್ಲನಲ್ಲ ಶಿ ತಮ್ಮೊಳ್ ತಾವೆ ಮಾತುಗಳೆ |
 ನೋಡಿ ಸುತಲಿವರ್ ತಾಪಸರ ಪರಿಯನ್ನೋಡಿ |
 ಮುಖೋಲಕವಲ್ಲ ಭಂ ರಘುವರಂ ತನ್ನೊಳ್ಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತಿಸಿ ಬೀಗದಿ ||
 ಬಲ್ಲವರ ಬೆಸಗೊಂಡನೀಂ ಕಾರಣಂ ಮುನಿಗ |
 ಕೆಲ ರೊಂದೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಯೋಚನೆಗೈದು |
 ಸಲ್ಲ ಲಿತದನುಲಾಪಕಳೆಸೆರ್ಪದಾರಿಂದಲವರಾಧ ಮೆಸಗಿತನುತ ||

(2)

ವಿನಯಪರ ಲಕ್ಷ್ಮಣಂ ಮುನಿಗಳಪಚರಣೆಯಲಿ |
 ಮನವನೊಂಚಿಸದನೋ ಧರಣಿ ಸುತೆಯಿಂದೇನು |
 ಜನಿಸಿದುದೊ ನಿಮ್ಮರಂ ಮತ್ತೆನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಲವರಾಧಮೇಂ ಭಜಿಸಿತೊ ||
 ಇನಿತು ಜನರೊಂದೆಡೆಯ ಕೂಡಿ ನುಡಿವುದ ನೋಡೆ |
 ಕೆನಿಸೆಂದು ಭೀತಗೊಳುತಿದೆ ಚಿತ್ತ ಪೇಳ್ವುದೆನು |
 ತನುವಿನಿಂ ಬೆಸಗೊಂಡೆವೊರ್ವ ಭೂಸುರವೃದ್ಧ ನಡೆನಡುಗುಂತೆಂದನು ||

(3)

ಸಕಲಭೂತಾನುಕಂಪಂ ಸರ್ವಜನಭಾಗ್ಯ |
 ನಿಕರದಾತಾರಂ ನಿರೀಹಂ ನಿಜಾನಂದ |
 ಸುಕರರೂಪಂ ನಿನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದಲೆಮಗೇನುಪಾಧಿ ಸಂಧಿಸುವದರಸ ||
 ಸುಕುಮಾರಚಿತ್ತ ಖುಧನಿಕರಸೇವಿತ ನನುಜ |
 ನಕಳಂಕಿ ಧರ್ಮದಾಕಾರ ಧರಣೀತನುಜೆ |
 ಭಕುತಿಯಿಂದನುಡಿದಿ ಪಾಲಿಸುವರವರಿಂದ ಲಘುಲೇಖ ಜನಿಸಿದನು ||

(4)

ಕೂರಕುಲಸನ್ಯಸ ಕರಾಳಮಾಂಸಾದನರ |
 ಪಾರಫೋರಾಕಾರ ರಕ್ತಸರ ಬೆರೆಬೆರೆದು |
 ಧಾರಿಣೀನುರರ ಕಮಧನರನೆಲ್ಲರ ಭೀತಗೊಳುಸಿ ಬಾಧಿಸುತ ತಿರುವ ||
 ಜಾರಣಂಗೆಯ ರಾಪಣನನುಜ ಬರನೆಂಬ |
 ಫೋರಭೀದಣರೂಪಮಾಳುದು ತದ್ವಿಘ್ನಮಂ |
 ಕೋರಲಂತಕರಣ ಮೊಳಗಲ್ಲ ಮುನಿಗಳಂದನುವ ಚಿಂತಿಸುವರನು ||

(5)

ವಿವಿಧರೂಪುಗಳಾಂತು ವಿಧವಿಧದೊಳ್ಳಿತಂದು |
 ರವದಿಂದ ಸುಗ್ರಾಂಥಗಳನಂಗಣದೊಳುಟ್ಟು |
 ಕೆವಿಗಳಂ ಪಿಡಿದಲಾಗಿ ಕೇಕರಿಸುತ್ತಗ್ನಿಯೊಳು ಶಾಂತಿಕಲಗಳನೊಡೆದು ||
 ಲವಲವಿಕೆಯಿಂ ಸಮಾಧಿಯೊಳುರ್ದಂ ತಿಂದು |
 ಜವದಿಂದ ಬಾಧೆಗೊಳುಪರ್ ದುಷ್ಟೈರಕ್ಕಸರ್ |
 ಭವದಾಗಮನವಿಡಿದು ಬಾರದಿರದೀತಾಣ ಸುಕ್ಷೇತ್ರಕರಮಪ್ಪದೆ || (6)

ಈಶೈಲಕತಿದೊರದೊಳಗಿರ್ಪನಾಶ್ರಮಾಗ |
 ಲೀಲಾಫಲ ಪುಷ್ಪನಂಭರಿತ ತರುಗಣವು ಕೇ |
 ನಾಕಭಯಾದಿಂದಲಿ ನಿಲಮೈದೈತಂದು ನಿರತಿಯದಾನಂದದಿ ||
 ಏಕಹಸ್ತನ ಪೋಲ್ವು ನಿನ್ನಸುಗ್ರಹದಿಂದ |
 ತೀಕಭಯ ತೋರದಿರ್ದವು ಮೊದಲನೆಲೆಗಳಾ |
 ನಾಕಗಳಸಲ್ ಜನಗಳೆಲ್ಲರಾಳೊಚ್ಚನಂಗೈವರಲ್ಲ ಮುದದಿ || (7)
 ಬಲರವ್ಯಕ್ತರಮಾದ ತಾಣ ಬಾಧಿಪ ಕ್ರೂರ |
 ಬಲಿ ಖರಾಸುರಬಾಧೆ ಬರಲಮೈದೊದರಿತು |
 ಸುಲಭದಿಂ ತಮತಮ್ಮ ನೆಲೆಗಳಂಗೈವಲಿಂದಾಲೊಚ್ಚನಂಗೈವರಾ ||
 ಜಲಜಾಹ್ನ ದಿವ್ಯಫಲಪುದ್ದಿದಿವ್ರೋದಕಂ |
 ಫಲಬಗಯ ಕಂದಮೂಲಾದಿಗಳ್ ಸ್ವಾದುತರ |
 ಗೆಲವಿನ ನೆಲೆಯ ನುತ ಸಕಲದೇವತೆಯಾರಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವರನಾದಿದೊಳು || (8)

ಮಾನಿಗಳರಾವಚನರಚನೆಗಳನಾಲಿಸಿ ಪ್ರಿಯದಿ |
 ಜನನಾಥನಿಲ್ಲರಂ ಸೆಂತ್ರಿಸಿ ನನುನಗುತ |
 ಮನದೊಳಾಳೊಬೆಸಿದ ಮುಂದಪ್ಪ ಕಡ್ಡಗಳ ದೇವತತಿಹಿತಕರಗಳ ||
 ವನಿತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರಾಗಳನೊಡೆಗೊಂಡು ಗಿರಿಯನಿಳ |
 ದನುವಿನಿಂ ಬರುತಲಿರಲಾ ತಪೋಧನರೆಲ್ಲ |
 ಘನತರದ ಹರ್ಷದಿಂದೊಡನೆ ಬರುತಿರಲಮರತತಿ ನೋಡಿ ಹಗ್ಗು ವಂತೆ || (9)
 ಮುಂತಡಿಗಳಡುತ ರಘುನಂದನಂ ನಾಲ್ದಿಸೆಯ |
 ಸಂತಸದೊಳುಬೈಸುತಲಿದು ಭರತ ಬಂದು ತ |
 ಸ್ನಂತರಂಗವನುಸಿದ ತಾಣವಿದು ಮೊತೆಯರ ಕಂಡು ವಂದಿಸಿದ ನೆಲನು ||
 ಸಂತರೊಪ್ಪಿದ ಧರಣಿಯಿದುವೆ ಪಟಗೃಹದ ನೆಲೆ |
 ದಂತಿವಾಹಿಗಳ ಬಂಧಿಸಿದ ಭೂಮಿಯಾ ಧರಾ |
 ಕಾಂತರಾಗಳುದು ಧರೆ ಯಿದನುಳಿದು ತೆಂಕದೆಸೆಗೈದವೊಳ್ಳೆನುತ ನುಡಿದಂ || (10)

ಈ ಪರಿಯೊಳಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲ ನಿಜೈಸುತ ರಘು |
 ದೀಪ ಕಮಧನರೊಡನೆ ಸಲ್ಲಾಪಮೆನಗುತಂ |
 ನೀಪಮುಖ್ಯಾದಿವನಗಳ ಕಳೆದು ನಡೆತಂದ ನತ್ರಿಮಾನಿವರನ ಬನಕ |
 ತಾಪೋಪಹರಗೈಯಲರೆನಿಮಿಡ ತರುನಳಲ |
 ಲಾ ಪರಮಪುರುಷ ಮಂಡಿಸಿ ಛಾತ್ರರಿಂ ತಿಳಿಪಿ |
 ಶ್ರೀಪನಿಭ ಮುನಿವನುಮತದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕು ಭೂಸುರನಮೂಹದೊಡನೆ || (11)

ನಿಲನನಿಬ್ಬಪ ಕುತುಕದಿಂದಲೈತಂದಿರ್ಪ |
 ಜಲಜಪೀರನೊ ಸುರೇಂದ್ರನ ಗುರುವೊ ರಚತಾದಿ |
 ನಿಲಯನೋ ಲಕುಮಿಯರಸನೊ ಯನಲ್ಕುಂಗೊಳುಪ ದಿವ್ಯವಿಗ್ರಹವ ನೋಡಿ ||
 ಫಲಪುಷ್ಪಭರಿತಕಯಾದಿಂದಲೈತಂದು ಪದ |
 ಜಲಜಗಲಗಭಿನಮಿಸಿ ನುತಿಸಿ ಕೆಲದೊಳ್ ನಿಲ |
 ಶೈಲವಿಂದ ಸಾಮಿತ್ರಿ ವೈದೇಹಿಯಾರ ನಮಿಸಲನ್ನೆಗಂ ರಾಮ ನುಡಿದಂ || (12)

ಪರಮಾತೇಜೋರಾಶಿ ಪಾವನಸುಮಾರ್ತಿ ತವ |
 ಚರಣದರ್ಶನದಿಂದಲಾಂ ಧನ್ಯನಾದೆ ನಿಜ |
 ಕರಾಣದಿಂದೆನ್ನ ಪತ್ರಿಕರಿಸವೇಳ್ಕೆನೆ ಮನಿಸಿ ನನುಸಗೆಯಲಿಂತೆಂದನು ||
 ಪರಬೊಮ್ಮ ನೀಂ ಮನುಜಲೀಕಗಳನನುಕರಿಸಿ |
 ನರರಾಜ ಕೋಟಲೆಗಳಲಿ ಮೋಹನಂಗೆಳುಸಿ |
 ಹರವಿರಿಂಚಾದಿಗಳ ನೇಮಕಂ ಸಿಲುಕದಿಹತತ್ವಮೆಂದರಿವೆ ಜೇಯ || (13)

ಪಲಕಾಲಯೋಗದಿಂದ ಭಜಿಸಲಬ್ಬಿದ ಭವ |
 ದ್ವಲದೆ ನೀಂ ಮುಲೋಕ್ತಫನಮಾರ್ತಿಯನಗೆ ಕರ |
 ತಲಬದರದಂತೆ ಕಾಣ್ಪಡುವುದದರಿಂದೆನ್ನ ವ್ರತಕ ಫಲರೂಪವಾಗಿ ||
 ಕಲಿತಾನುರಾಗದಿಂದೈತಂದೆ ಯನುತಿಸಗೆ |
 ಪಲಪರಿಯಪ್ರಾಜೆಯಂ ಮಗುಳೆ ಭಕ್ತಿಯೊಳಿರಗಿ |
 ಸುಲಲಿತಾನಂದದಿಂದ ನುತಿಗೈದ ರಾವನಂ ಮುನಿತೀಕ ವಿನಯದಿಂದ || (14)

ಯತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಮನೋತ್ಸವದಿಂದ ಕುಳ್ಳುಸಿ |
 ಕ್ಷಿತಿಜಾರಮಾಣಗರ್ಭಪೂಷ್ಯಂಗಳಂ ಕೊಡುತ |
 ಲತಿಕಯದೊಳುಪಚರಿಸಿ ಕೃತಕೃತ್ಯನಾದೆ ನಿಸಯೋಗ ಕೈಸಾರಿತನುತ ||
 ಮತಿಯೊಳಾನಂದಿಸುತ ಮತ್ತೆ ರಘುವೀರನೊಳು |
 ಸತಿಯವಾರ್ತಿಯನು ಪ್ರಸ್ತುತದಿ ವಿಗ್ರಾತಗೈದ |
 ಕತಿಪಯದ ಲೌಕಿಕಾಚರಣೆಯಿಂದೆಲ್ಲ ಸಂತೋಷಿಸುವ ತೆರದೊಳೊಲಿದು || (15)

ಪತ್ತುಸಾಸಿರವರಾಜ ತವದಿಂದ ಪ್ರತ್ಯಾಹ |
 ಮೊತ್ತಂಗಳಂ ಪರಿದು ಮಗುಳನಾವೃಷ್ಟಿಯಿಂ |
 ಬಿತ್ತರದ ದುರ್ಭಕ್ತ ಖರಲಿಲ್ಲರಂ ಪೊರೆದು ಜಾಹ್ನವಿಯ ಬೆತ್ತು ಬಳಕ ||
 ಪೊತ್ತಿರುಳನೊಂದೆನಿಸಿ ದೇವತಾಕಾರ್ಯಮಂ |
 ಪೊತ್ತಿಸಗಿದನಸೂಯೆ ಧರ್ಮಚಾರಿಣಿ ತಾಪ |
 ಸೋತ್ತಮಿಯು ಗೃಹದೊಳುಹಳವನಿಜೆಯು ಕಾಣ್ಪಂತೆ ಜವದಿ ಚಿನನೀವುದೆನುತ ||
 ವೃದ್ಧಳತಿರೇರ್ತಿಪರಳಮಿತಧರಣೀವಲಯ | [(16)

ವೃದ್ಧಿಕರತಾಪಸಿಯ ದರ್ಶನದಿ ಸಂಪತ್ತು |
 ಮೃದ್ಧಿ ಕೈಸಾರುವುದೆನುತ ಸಂಯಮಿ ಪೇಳೆ ರಘುನಾಥ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆ ||
 ಕುದ್ಧಾಂತರಂಗಯುತಿಯಂ ಕರೆದು ದೇವಿಜಗ |
 ದುದ್ಧರಣಿ ಸೀತೆಯನಸೂಯೆಗಭಿನಮಿಸಿ ಕುಭ |
 ಸಿದ್ಧಿಯಂ ಪಡೆವುದೆನೆ ಜಾನಕಿ ಮನೋಹರವದಿಂದಲೊಳಪೊಕ್ಕೊಳೊಲಿದು || (17)

ಜರೆಯಿಂದ ಲತೀರ್ಜನಮಾಗಿ ತಪದಿಂದೊಣಗಿ ।

ನರೆಯಿಂದ ಬಿಳ್ಗುರುಳ್ಳನಾಂತ ವೊಪ್ಪಿಡಿಯೊ ।

ಳಿರವಂತೆ ಕಂಗೆಳುಪ ದಿವ್ಯಮೂರ್ತಿಯ ನೋಡಿ ಹರ್ಷದಿಂದೈದಿ ಬೇಗ ॥

ಧರಣಿಸುತೆ ಯಾಭಿವಾದನಂಗೈದಳೆನುತಲು ।

ಚ್ಚರಿಸಿ ನಮಿಸಲ್ ವಿತತಹರ್ಷದಿಂ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ।

ಕರಾಣದಿಂ ಗಲ್ಲುಗಳನಲುಗಿ ಪೊರೆಯೊಳಗಿಟ್ಟನಾಮಯಾವ ಬೆನ್ನೊಂಡಳು ॥

ಸೀತೆ ನತ್ಯವ್ರತಸದಾಚಾರಸಂಕಲಿತೆ ।

[(18)]

ಮಾತೆ ಭರ್ತ್ಯಪ್ರೀತೆ ಭವದೀಯಸದ್ಗುಣ ।

ವ್ರಾತಂಗಳೆನಿತೆಂದು ಪೊಗಳ್ಳು ವೆಂಪಿತಮಾಡೆ ಸಂಪತ್ಸಮೃದ್ಧಿಗಳನು ॥

ಜಾತುಬಯಸದೆ ಬನಕೆ ಪತಿಯೊಡನೆ ಬಂದು ಸೇ ।

ವಾತುರದಿ ಪ್ರಿಯಾಬಂಧುವೆಂದು ಪೂಜೆಪ ಜಗ ।

ನ್ಯಾತೆಯೆನಿಸದೆ ದೈವಗತಿಯಿಂದಲಾರ್ ಸಾಟ ಸುಜರಿತೆಯರಿಗೆ ಜಗದಿ ॥

(19)

ನಗರದಲ್ಲಿ ರಲಿ ಬನದಲ್ಲಿ ರಲಿ ಪಾತಕವ ।

ನೋಗಸಿರಲಿ ಸುಕೃತಿಯಾಗಲಿ ಕಾಮವೃತ್ತಿಯಿಂ ।

ಬಗೆಬಗೆಯ ದುಶ್ಶೀಲ ದಾರದ್ರ್ಯವಾಂತಿರಲಿ ಧನಿಕನೆಂದಿನೆ ಪತಿಯೆ ॥

ಮಿಗೆ ದೇವತೆಯೆ ಬಂಧು ಗುರು ಪರಮನುತ್ತರಿದು ।

ಜಗತಿಯಂ ಪಾವನಿತಮೆನಿಪ ನಾರೀಜನರ ।

ಬಗೆಗೆ ಪರಮಳವಿಾವೆ ಸುರಪನತಿಸಾವಿತ್ರಿಯಾರುಂಧತಿಗೆ ತವುರನಿಸಿಯೆ ॥ (20)

ಸಕಲಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಿಣಿ ತಾಪನೋತ್ತಮೆಯು ।

ರಕುತಿಯಿಂ ಬಿತ್ತರಿಸಿದಮೃತಮಯವಾಣಿಯಂ ।

ಭಕುತಿಯಿಂದಾಲಿಸುತೆ ಸೀತೆ ಕರಗಳ ಮಾಗಿದು ವಿಜ್ಞಾನನಂಗೈದಳು ॥

ಸಕಲಲೋಕಾರಾಧ್ಯ ಸರ್ವಗುಣಗಣನಿಳಯ ।

ನಕಳಂಕನಧಿಕಧರ್ಮಸ್ವರೂಪಂ ಸಾಧು ।

ನಿಕರಸಂಸ್ತುತ ರಾಮನೀ ಮಹಾಪುರುಷನಂ ಭಾವಿಸದರಾರಂಬಿಕೆ ॥

(21)

ಹುತವಹನೆ ಲುದ್ವಾಹನಮಯದೊಳ ।

ಗತಿಕಯದ ಸಭೆಯೆಡೆಯಲಿನ್ನೆ ವೆತ್ತಾಕೆ ಸಂ ।

ತತಿಮೆಚ್ಚು ಸಂತೆ ವೇಳ್ಳಬುದ್ಧಿಯ ಮನದಲಾಂತಿರ್ವೆ ಕೇಳು ತಾಯೆ ॥

ಪತಿಸೇವೆಯಿಂದ ಸಾವಿತ್ರಿ ಕಚೆ ರೋಹಿಣಿಯ ।

ರತಿಳಯದಿ ಬೆಳಗುವದ ತಿಳಿದಾವಕಾಲದೊಳ್ ।

ಜತೆಯುಳಯದನುಸರಿಸಿ ಚಿತ್ತಾನುಮತವಿಡಿದು ಪರಗತಿಯ ಸಾಧಿಸೆನುತ ॥ (22)

ಅತಿಕರುಣದಿಂದ ಬೋಧಿಸಿದ ಬುದ್ಧಿಯ ಮಹಿಮೆ ।

ಪತಿಯ ಸಚ್ಚರಿತೆ ಪೂರ್ವದ ಪುರಂಧ್ರಿಯರ ನನು ।

ಮತಿವಿಡಿದು ಭವದೀಯಾಚರಣಯಗಳವ ಕಂಡೆ ಮುಂದೆ ಕೌಭಸಂತತಿಗಳ ॥

ಸತತಮಿಪ್ಪಂತನುಗ್ರಹಗೈಯಾವೆಳ್ಳೆನುತ ।

ಕ್ಷಿತ್ರಿಯ ಸುತೆ ಬಿನ್ನವಿನೆ ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದು ।

ಸ್ನೇಹಿಯಿಂದ ತೆಗೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತಲನಸೂಯೆ ಮಗುಳೆ ಸೀತೆಯೊಳಂದಳು ॥ (23)

ಇದೆ ವಸ್ತ್ರ ಶ್ರವಣಭೂಷಣ ಮಂಗರಾಗಮ |

ಭೃದುಕರ ಕೊಳ್ಳನುತ ಕರತಳಕೆ ನೀಡಿ ಸಂ |

ಮದದಿಂದಲಾವಸ್ತುಗಳ ಮಹಿಮೆಯಂ ಪೇಳ್ವಳಾನಂದ ಸಂದಣಿಸುತ ||

ಸುದರ ಕುಂಡಲಗಳಂ ಚಿರಸುವಾಸಿನಿಯೆನಿಪೆ |

ಪದಿನಾರುವರುಪಜವ್ಯನಮಪ್ಪುದಂ ಭರದಿ |

ಮದವಿೂವುದನುದಿನಂ ತನುಲೇಪನಂ ಗೈಯಲರಿಸಿನದ ಮಹಿಮೆಯನುಭಿ || (24)

ಎನುತ ಸಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಲಿದಿತ್ತು ಕುಸ್ತುರಿಸಿ |

ಜನನಿ ನಿನ್ನಯಸ್ವಯಂವರದ ಕಥೆಯಂ ಕೇಳ್ವಿ |

ನಿನಿತಿನಿತ ಜನರಿಂದ ತಿಳಿಯಲೆಳಸಿದೆ ಮನಂಬತ್ತರಿಸಿ ಪೇಳ್ವುದೆನಲು ||

ವನಿತೆ ಸಂತಸದಿಂದ ಬಿನ್ನಪಂಗೈದಳತಿ |

ವಿನಯದಿಂ ಜನನಸಂಗತಿಯ ಪೇಳ್ವದೆ ಕೇಳು |

ಜನಕ ವಿಧಿಲಾಧಿಪತಿಧರ್ಮಜ್ಞ ನೊಂದುದಿನ ಯಾಗಮಂ ಗೈವೆನೆಂದು || (25)

ನೇನ ಶೋಧಿಸುತಿರಲ್ ಕನಕಮಯದ ಕರಂಡೆ |

ಹಲಮುಖದ ಸಿಲ್ಕುಲರೆ ನೋಡಿ ನರನಾಯಕಂ |

ಗೇವಿಂದಲುಂ ತೆಗೆದು ನೋಡುತೆನ್ನಂ ತನ್ನ ತನಯಾಳಿಂದಭಿಮಾನದಿ ||

ನಲಿವುತಿರಲಂತರಿಕ್ಷದೊಳೊಂದು ಧ್ವನಿ ಕೇಳ |

ಲಲಳುಮತಿ ಧರ್ಮದಿಂದೀ ತರುಣಿ ಸುತೆ ಯೆನುತ |

ಲೋಲಿಮ ಪಾಲಿವುದೆನಲ್ ನೃಪವರ್ಯ ಸಂತಸದೆ ಪರಿಪಾಲನಂ ಗೈದನು || (26)

ಸತಿವತಿಗಳರ್ವರುಂ ಸಂತಸದೆನ್ನ ನಿಜ |

ಸುತೆ ಯೆನುತ ಪ್ರೇಮದಿಂ ಪಾಲಿಸುತಲರೆ ವರ್ಷ |

ಕತಿಪಯಂಗಳ ಪಳೆಯಲುದಿಕ್ಕೆ ಜವ್ವನವೊಂದುದಿನ ನೋಡುತೆನ್ನ ಮನದಿ |

ಮತಿಯಂತೆಯೊಳಿಜೆಯ ನಾರ್ಗಿವೆ ಸದ್ವ್ಯಂಶ |

ಪತಿ ದೊರೆವನೆಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂಗೈವೆನೆಂದೀಗ |

ಕ್ಷಿತಿಪಾಲ ತನ್ನೊಳಗೆ ತಾನೆ ಚಿಂತನೆಗೈದ ಮುಂಗಾಣದೇನೊಂದನು || (27)

ಸರಸಿಜಾಸನನಾಗಲಮರಪತಿಯಾದೊಡಂ |

ಹರನಾದೊಡಂ ಬೆಂಗಳನು ಬೆತ್ತೊಡಾಲಿಸಂ |

ಭರಿತಮಾದಡೆ ಮಾಣದೆನುವುದಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತ ಮಿಡಿಲಾಧಿರಾಜನಾದಂ ||

ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಂತೆಯೊಳು ತೊಳಲುವರಸಂಗಿನಿತು |

ದೊರೆವುದತಿಕಯಬುದ್ಧಿ ಹರಚಾಪಮನ್ನೆತ್ತಿ |

ದರಿಗಿವೆನುತೊಂದು ಕಪಥಮಂ ಗೈದ ನಿಜಸಭೆಯಲಾಕ್ಷಣವಂಬಕ || (28)

ಶಿವನ ಕೋದಂಡಮಂ ವ್ರೂಜಿಸುತಲೀ ಪರಿಯ |

ವಿವರಪತ್ರಿಕೆಗಳಂ ನಾಲ್ಕೆನೆಗೆ ಕಳುವೆ ತಿಳಿ |

ದವನಿಪತಿಗಳ್ ಬಂದರಾರಿಂದಲುಂ ಶೈವತ್ರಿಣತ ಜಾಲಿಸದೆ ನಿಲವೈ ||

ಬವರಮಂ ಗೈದು ಪತ್ತಣಕೆ ಮುತ್ತಿಗೆಯಿಡಲ್ |

ರವಿಯಾದಯಾದಿಂ ಬಲವ ಘುಸಿ ಭೂಭುಜರುಗಳ್ |

ತವಕದಿಂದಟ್ಟ ಸುಖವಿರ್ದ ಮಿಥಿಲಾಧಿಪಂ ನೆನೆನೆನೆದು ಕಾರ್ಯದಿರವ || (29)

ಬಂದು ನಿಟ್ಟುಸುತಲರನುಗಳೆಲ್ಲ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ।
 ಜಂದದಿಂದೆರೆಗೆ ಧನುವಂ ಸುತ್ತಿ ಪೋಗುತ್ತಿರ ।
 ಲಂದಿನಿಂದೆಮ್ಮಯ್ಯನತ್ತಿಚಿಂತೆಯಿಂದೆನ್ನ ನೋಡಿ ಮರುಗುತ್ತಿರಲು ॥
 ಒಂದುದಿನ ಗಾಢೇಯ ಮುನಿರಾಯ ಸಂಪ್ರೀತಿ ।
 ಯಿಂದ ಬಂದಾಸವನಮಂ ನೋಡಲಾಸತ್ಯು ।

ಸಂಧರವರ ನೃಪೋತ್ತಮರನೊಡಗೊಂಡಾಗ ನಲವಿನಿದ್ದೈತಂದನು ॥ (30)

ಬರಲಾ ಮುನೀಂದ್ರನಂ ಹರುಷದಿಂ ಪೂಜಿಸುತ ।
 ಲರನೆ ಬೆನೆಗೊಂಡನಿವರಾವ ಬಾಂಧವರು ಶಶಿ ।
 ತರಣಿಯಂದದಿ ಧರಣಿಯಂ ಬೆಳ್ಳಗುತೇಂಕತವೈತಂದರೀನಗರಿಗೆ ॥
 ಒರೆಯಬೇಕೆನೆ ಮುನಿಪ ನತಿಹರುಷದಿಂ ವೇಳ್ವ ।
 ಧರಣೀಕ ದಶರಥ ಕುಮಾರರವರ ಯಜ್ಞ ।
 ದಿರವ ನಿಟ್ಟುವ ಕುತೂಹಲದಿಂದಲೆಮ್ಮೊಡನೆ ಬಂದರತಿಪ್ರಿಯಾದಳಿಸುತ ॥ (31)

ಭಾನುಕುಲಸಂಭೂತ ಚಕ್ರವರ್ತಿ ನೃಪಾಲ ।
 ಸೂನುಗಳು ಜಯಲಕುಮಿ ಯಧಿಪರವರಿಗೆ ರವಿಕೃ ।
 ಶೂನುಕನೆಯನನ ಶರಣನವ ತೋರಿನಲು ನೋಡಿ ಪರ್ಷಿಸುವರನಲು ॥
 ಮಾನವಾಧಿಪ ಚಾಪವಂ ತೋರೆ ರಘುನಾಥ ।
 ತಾನತಿಪ್ರಿಯಾದಿಂದಲೆತ್ತಿ ತಿರುವಂ ತೊಡಿಸ ।

ಲೀನಬೆ ಪುಂಶ್ಚೇಕ್ಷುವೆಂಬೊಲಿಕ್ಕಡಿಯಾದಾಕ್ಷಣದೊಳ್ಚ್ಚರಿಯೆನೆ ॥ (32)

ಅತಿಬಲಾನ್ವಿತರೆನುತಲರಿದು ಮಿಥಲಾಧಿಪನು ।
 ಯತಿಗಳನುಮತಿಯಿಂದ ಕರೆಸಿದಂ ಪಂಕ್ತಿರಥ ।
 ಸ್ತೈತ್ರಿತಿಯ ತತ್ಪುರೋಹಿತಬಂಧುಜನಸಹಿತಲದ್ವಾಹಗೈವೆನುತ ॥
 ಅತಿಶಯದ ವಾರ್ತೆಯಂ ಕೇಳಿ ದಶರಥಮಹೀ ।
 ಪತಿ ಬರಲು ಜನಕನತಿಸಂಭ್ರಮದೊಳಂ ನೇಹ ।

ತತಿ ವೆಚ್ಚಲಾಗ ರಘುವರಗೆನ್ನನೊಲಿದಿತ್ತು ಪರಿಣಯಂಗೈದ ಮುದದಿ ॥ (33)

ಸುಕುಮಾರ ಲಕ್ಷ್ಮಣನ ನೋಡುತ್ತತಿಪ್ರೀತಿಯಿಂ ।
 ದಕಳಂಕಳತಿಗುಣಾನ್ವಿತೆಯಪ್ಪ ನಿಜಸುತೆಯಾ ।
 ರಕುತಿಯಿಂ ಮೈವಾಹಗೈದಿತ್ತು ನೆರೆದಖಿಲಭೂಮಿಪತಿಗಳ್ ಮೆಚ್ಚಲು ॥
 ನಕಲ ಸಂತೋಷದಿಂದಂದಿನಿಂ ಶ್ರೀ ರಾಮ ।
 ಭಕುತಿಯನ್ನೆಡವಿಡದೆ ಚರಣಸೇವನೆಯಿಂದ ।

ಪ್ರಕಟಿಸುವೆ ಭವದೀಯಚರಣಸೇವಕಳೆನುತ ವಿನಯದಿಂ ಸೀತೆ ನುಡಿಯೆ ॥ (34)

ಎನುತ ಧರಣಿಜೆ ವೇಳ್ವ ವಾಣಿಯಿಂದನನೊಯೆ ।
 ಮನದಿ ಸಂತಸಗೊಂಡು ತಾಯೆ ಕೇಳ್ ಭೂತಳದಿ ।
 ವನಿತೆಯರಿಗಖಿಲ ಪ್ರತನೇಮನಿದ್ದೊಗಳೆಲ್ಲ ಪತ್ತಿನೀವೆಗನ್ಯಮಿಲ್ಲ ॥
 ಅನುದಿನಂ ಪಿಡಿದ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯದಿಂ ನಡೆಯೆ ।
 ಘನಸುಖಂ ಕೈಸಾರ್ವದೀಕಥೆಯ ವಿನ್ನರಿಸಿ ।
 ನಿನಗೊರವೆ ಸಾವಧಾನದಿ ಕೇಳು ಸಾಧ್ವಿಯರ ಪೂವನಚರಿತ್ರಗಳನು ॥ (35)

ಪತಿಯ ಪರದೇವತೆ ಯೆನುತ್ತಲನುದಿನ ಮನೋ |

ಹಿತದಿಂದ ಸೇವನಂಗೈವ ಪಾತಿವ್ರತ್ಯ |

ಸತಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮಾನಂದಪದವಿ ಕೈಸಾರುವದು ಯಿದರೊಳೊಂದಿಹಾಸವು ||

ಮತಿವಂತೆ ಕೇಳ್ ಪೂರ್ವದೊಳು ಶೀಲವರ್ಣಗುಣ |

ವತಿಯೊರ್ವ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿ ಪತಿವ್ರತೆಯು ಭಕ್ತಿಯಿಂ |

ಸತತ ಸೇವನೆಗೈದು ಪರದೇವತಾಪ್ರೀತಿಯಾಂತಿರಲ್ಯಾ ವಿಪ್ರನು || (36)

ಕಾಮಾಲಂಪಟನಾಗಿ ದುವೃತ್ತ ದುಷ್ಕೃತವ |

ಕಾಮವೆನಲೆಗುತ್ತ ಪಳುವು ಕ್ರಾರ್ಥಾದಿದು |

ನಾಮಕೈಹಿತ ನೆನಿಸಿ ಕೆಲಕಾಲಮಿರುತಿರಲ್ ರುಜೆಯಡಸಲಾ ವಿಪ್ರಗೆ |

ಭೀಮಬಲವಾತಪ್ರಕೋಪದಿಂದವಯವ |

ಸ್ತೋಮಂಗಳುಡುಗುತ ವಿಕಾರಿಯಾಗನು ಮನಃ |

ಬ್ರೇಮದಿಂದಾತನಂ ಬಡದೆ ಸೇವಿಸುತಿದರ್ಲಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾ ಸಂತತಂ || (37)

ಅತುಲದುವೃತ್ತಿಯಿಂದಾವಿವ್ರವೈಶ್ವರ್ಯ |

ಗತವಾಗಿ ಕರಣದಾಟಗಳುಡಾಗಿ ಸಂಕೋಚ |

ಪುನಃನಾದರು ಬಡದೆ ದೇವತಾವತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸೇವನೆಗೈಯಾತ ||

ಹಿತಮೆನಿತನಿತ್ಯಸಗುತತಿರುಜಾಕಲಿತನಂ |

ಜೊತೆಯಗಲಲೀಯದುವಚರಣೆ ಗೈಯಾತ ಭಕ್ತಿ |

ಮತಿಯಿಂದ ಪೋಷಣಂಗೆಯ್ದಳು ಸುಚರಿತ್ರೆ ಜೀವನಾಧಿಕಮೆನುತ್ತ || (38)

ಲಾದಯದೊಳಗಿದ್ದು ಮತ್ತಾದಗೊಂಡು ಪತಿಯಕರ |

ಪದಮುಖಂಗಳ ತೊಳೆದು ಪದುಳಗೈದಾತನಂ |

ಸದನದೊಳಗಿಟ್ಟು ವೀದಿಯೊಳ್ಳೆದಿ ಮನೆಮನೆಗಳಲಿ ಯಾಚನೆ ಗೈಯಾತ ||

ಸದನಕೈತಂದದಂ ಪಾಕಸಿದ್ಧಂಗೆಯ್ದು |

ಮಾದದಿಂದಲಾಣಲಿತ್ತು ಮೋದಗೊಳಸುತ ಮಿಕ್ಕು |

ದಾದರಭರಣಂಗೆಯ್ದು ಪಗಲಿರುಳು ಸನ್ನಿಧಿಯ ಸೇವೆಯೊಳಗೆಸಿದರ್ಲಾ || (39)

ದಿನದಿನದೊಳು ಪರಿಯ ಸುಚರಿತ್ರೆ ನಿಜಪತಿಯ |

ಮನದೊಲವ ಪಿಡಿದು ನಡೆಯುತ್ತಿರಲ್ಯಾತನಿಗೆ |

ಘನಮರಾದವ್ಯಾಥೆಯಿಂ ಕರಪದಂಗಳು ಪೋಗಿ ಕಾರ್ಪಣ್ಯ ಬೆರ್ಚಿ ಬರಲು ||

ಮನೆಯೊಳೊರ್ವನ ಬಿಟ್ಟು ಪೊರಡಲಮ್ಮ ದಲುಳಯ |

ತಿನುವರನುವಿಲ್ಲ ದಾ ಸಾಧ್ಯ ಸಂಕಟಗೊಳ್ಳು |

ತನುದಿನಂ ಪತಿಯ ಪೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಮಂದಿರಗಳನು ತೊಳಲನುಗೈದಳು ||

ಈ ಪರಿಯ ಕೆಲಕಾಲವಾ ಪುರಂಧ್ರಿಯಾ ಕಷ್ಟ || (40)

ಗೋಪನಂಗೆಯ್ದು ಪತಿಸೇವೆಯೇ ಗತಿ ಯೆನುತ |

ತಾಪಗೊಳದೆತಿಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಪೊರೆಯಾತಲಿದರ್ಲೊಂದುದಿನ ಬೀದಿಯೊಳಗೆ ||

ಆಪಣದೊಳುಟ್ಟು ಯಾಚಿಪೊಡೆ ಕೆಲಬಲಕ್ಕಿದೆ |

ರೂಪು ಜಪ್ಪನೆಯೊರ್ವ ವಿಹರ ನರಸುತ ನಿಜ |

ವ್ಯಾಪಾರಕಂದು ಬರುತಿರ್ಲೆಗಳಂಜನ ಕರದಲಗಿನೋಲ್ ಬೆಡಗ ನಾಂತು || (41)

ಶಶಿವದನೇ ಸಾರಸಾಂಘೆ ಕೋಕಿಲಾಲಾಪೆ |

ಮಿಸುವ ಶುಕವಾಣಿ ಭಣವೇಣಿ ಸುಸ್ತನಿ ಮದನ |

ವಿಶಿಖನಿಭಸುಕಟಾಕ್ಷಗಳ ಪರಪಿ ಗಜಗತಿಸುಂದ ಜವ್ವನಿ ಬರಾತಿರೆ |

ಪೊಸಜೀಟಮಂ ನೋಡುತಂಗಡಿಯೊಳೊರಗಿದರ್ |

ನಿಶಿತರೋಗಾವಿಷ್ಟ ವಿಸ್ತಾರಮಗೆ ಚಿತ್ತ |

ಕುಸಿದು ಕಂದಿದುದು ತನುವೇದನೆಯೊಳೇನೆಂಬಿನಾ ದುರಾವಸ್ಥೆಗಳನು || (42)

ಮದನವಶನಾಗಿ ಮತ್ತಾ ಸುದತ್ತಿಯಂ ಬಯಸಿ |

ಹೃದಯದನುತಾಪದಿಂ ಕರಗಿ ಕೊರಗುತ್ತಲಿ |

ಮದವತಿಯ ನೆನಿನೆನಿದು ಮಂದಮತಿ ಪೂಬುತಿರಲನ್ನೆಂ ಸತಿಯಾ ಬರಲು |

ಕುದಿಯುತ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಂ ತಿಳುವಲಾಸಾಧ್ವಿ |

ಮಾದದಿಂದಲೈದಿ ವೇಶ್ಯಾಂಗನಾಮಂದಿರಕೆ |

ವಿಧವಿಧದೊಳುಪಚರಿಸುತೆರಗಿ ಪುರ್ಣನಿಗೈದಳೇನೆಂಬಿನಾ ಪರಿಯಾನು || (43)

ಸರಸಿಜಾನನಿ ನೀನು ವೀಧಿಯೊಳ್ ಬರಾತಿರಲ್ |

ತರಳನುನಾಪಾಂಗವಿಭ್ರಮವ ಬಯಸಿ ಪತಿ |

ಸ್ತುರವೇದನಂಗೆೊಳುತ ನವನಂಗವೋತ್ಸುಕತೆಯಾಂತ ಮನದನುತಾಪದಿಂ |

ಮಾರುಗಲಾದುದು ಬರಲ್ ಕರಪಾದರೋಗದಿಂ |

ಬರುವುದಿಲ್ಲವು ಕೊಡಲ್ಕಿಲ್ಲ ಕಾಂಕ್ಷೆಯಾ ತೊಡರಿ |

ಧರೆಯಾನಂಟಿತ ಪತಿಯ ಪೊರೆದೆನ್ನ ನುಳುಹನುತ ಪದಕೆರಗಿ ಪೂರ್ಣಿಸಿದಳು ||

ಶಾರೀರ ಪಾರಮಂದಿರದಿ ವನುಮಣಿಗಳರೆ || (44)

ನಾರಿಯರ್ ಬಂದೊಲಿವರಲ್ಲ ದೀ ಪರಿಯ ದು |

ಶ್ವಾರಣೆಯ ಧವನ ರೋಗಿಷ್ಠನು ಮನದೊಲವ ಪಿಡಿದು ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗುವ ||

ನಾರಿ ಮೂಲೋಕದಾಪಕಾರಿ ಸುಚರಿತ್ರೆ |

ಯರ ತಪ್ಪರೆನಿಪಳಿ ಮಹಾನತಿ ಯೆನುತ |

ಲರಿತು ಸುಖಕಾರಣಕೊಡಬಟ್ಟು ಸಂಕೇತನಿಲಯಮಂ ತೋರಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟೊಲಿದು ||

ಅತಿಕಷ್ಟದಿಂದಲಾ ಸತಿಯೊಡಂಬಡೆ ಬಂದು |

[(45)]

ಪತಿಗೆಚ್ಚರಿಸಲಾತನುತಿಸಂತಸಂಗೊಂಡು |

ಮತಿಯ ನಿಟ್ಟಿಸುತಿದರ್ಶನಮಂಭೋಜವಾಂಧವನು ಪಕ್ಷಿ ಮಕೆ ಪೋವ ಪರಿಯ ||

ಹಿತವಾಗಿ ಕಳ್ಳತಿಯು ಕವಿಯ ನಾರಿಯೊಳೆಂದೆ |

ಜತನದಿಂದೆನ್ನ ಕರದೊಯ್ದಲ್ಲಿ ಜವ್ವನಿಯ |

ಜೊತೆಗೊಳಿಸಿ ಪೊರೆಯದೇತಕೆ ಜಾಗನೆಸಗುತಿಹೆ ಕರದೊಯ್ಯದೆಲೆ ಸಾಧ್ವಿಯ ||

ಕಗ್ಗತ್ತಲೆಯೊಳು ಬೆಗಲೊಳಗಿಟ್ಟು ಪತಿಯ ಮತಿ |

[(46)]

ಯಾಗ್ಗಡೆದೊಳ್ಳಿತರುತಲಿರಲೊಂದು ತಾಣದೊಳ್ |

ಬೊಗ್ಗಿ ಜೋಡಿದ್ ಪದವಿತನುರುಮಸ್ತಕೆ ಸೋಂಕಲದ ಪಿಡಿದು ಕರದಿ ||

ಜಗ್ಗಲಿವೇದನೆಯು ತೋರಲಾ ಪುರಾಣ ಬೈ |

ದಗ್ಗಲದ ಕೋಪದಿಂದಾತ್ಮವೇದನೆಯೊಳಂ |

ಮಾಗ್ಗತ್ತಲಿಂತೆಂದನಾ ಮಹಾಕಳ್ಳತಿಯೊಳತಿಕಂಪನಂಗೊಳನುತೆ ||

(47)

ಕೃತದಾಕ್ಷುತದಿ ಕೂಲಹತನಾದ ಜೀವಿಯಂ ।
 ಖತಿಯಿಂದಲಾವ ಪಾಪಾಚಾರಿ ಪಿಡಿದೆಳೆದ ।
 ಮತಿಹೀನನವತರಣಿಯಾದಿಸಲೆಮನ ದನವನ್ನೈದಲೆನ್ನುತ ಕಪಿನಲು ॥
 ಪತಿಗಡಸಿದತಿವಪತ್ತೀಣಿಸಿ ಭಯದಿಂ ಬೇಗ ।
 ಸತಿ ಜಲಾಶಯದೆಡೆಗೆ ನಡೆದು ತತ್ತಟದೊಳಂ ।

ಜತನದಿಂ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಬೇಗ ಸ್ನಾನಂಗೆಯ್ದು ಮನದಿ ನೆನೆದಳು ಪತಿಯನು ॥ (48)

ಮೊಗದು ಬೋಗನೆಯೊಳುದಕವಂ ಸಾಧ್ವಿ ವ್ರತನಿಷ್ಠೆ ।
 ಯೋಗುಮಾಗೆಯ ಸತ್ಯದಿಂ ರವಿಯಾದಿಸಬೇಡೆಂದು ।
 ಮಿಗೆ ಜಲಕ್ಷೇಪಣಂಗೆಯ್ದು ಪತಿಯೆಡೆಗೈದಿ ಸಂತನದಿ ಕುಳ್ಳಿದಳು ॥
 ಬೆಗಡಾಗೊಂಡುದು ದೇವತತಿಯಿಂದ್ರನೇಡೆಗೈದಿ ।
 ಸುಗುಣಿಯಾಗಿದ ಪರಿಯನುಸಿರಲಾತಂ ಹರನು ।

ಬಗೆಯೊಳಂ ಜಾನಿಸಲು ಮಾಮೂರ್ತಿಗಳ್ ಬಂದರಾ ಸಮಯಾಕೇನೆಂಬೆನು ॥ (49)

ಸರಸಿಜಾಸನ ವಿಭ್ಲ ಹರಸುರೇಶಾದಿಗಳ್ ।
 ಭರಣಿ ಗೃತಂದು ಕಳ್ಳಲೆಯೊಳೊಪ್ಪುವ ದಿವ್ಯ ।
 ತರಾಣಿಯಂ ಕಂಡು ತರಣಿಯ ಕಾಪಮೇಂ ಕತದೊಳಾದುದೆನುತಂ ಕೇಳಲು ॥
 ಇರುಳೊಳೊಂ ದೆಡೆಯ ಕೂಲದ ವೇಣದ ಪದನೋಕ ।
 ಲರದೆ ಕೋಪಿಸಿ ದಿನವನುದಿನೆ ಮೃತನಹನೆನುತ ।

ಭರದಿ ಕಾಪವನಿತೊಡಾನಂಜಿ ಭಾಸ್ಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥನಂಗೆಯ್ದೆ ಭಯದಿ ॥ (50)

ಪತಿಯು ಪರದೇವತೆಯನತ್ತರಿದು ಸಂತನದ ।
 ಲತಿಕಷ್ಕಮಂ ಸಹಿಸಿ ವ್ರತದಿಂದಲರೆ ದುಃಖ ।
 ಜತೆಯಾದುದೈನೆ ನಿಷ್ಕಾರಣದಲಿದ ನಾರಿಗೆಚ್ಚ ರಿಪೆನಾಗೋರವೆನು ॥
 ಪ್ರೀತಿಯೊಳನುತಾ ಸಾಧ್ವಿ ನುಡಿಯು ಹಿಗ್ಗುತ ದೇವ ।
 ತತಿಗಳೊಡೆಯಂ ವೇಳ್ವ ವೇಳು ಮನದಿಪ್ಪಮಂ ।

ಸತಿಶಿಖಾಮಣಿ ಬೇಡಿದುದನೀವೆನೆಲಾಕೆ ಕೈಮುಗಿಯಾತಂತೆಂದಳು ॥ (51)

ರೋಗಮಿಲ್ಲದೆ ಪತಿಯು ದೀರ್ಘಾಯುರಾರೋಗ್ಯು ।
 ಮಾಗಿರಲ್ಕನುದಿನಂ ಚರಣಸೇವನೆಗೈವ ।
 ಯೋಗಮೊಂದಂ ಕೇಳ್ವಿನಲ್ಲ ದನ್ಯವ ಭಯಗನಿನೆ ದೇವ ಸಭೆ ಮೆಚ್ಚುತಿ ॥
 ಆಗಲಾರೋಗ್ಯಮೈಶ್ವರ್ಯ ಚವ್ಯನ ದೇವ ।
 ಭೋಗಂಗಳಾತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರಾನುಚರಿತ್ರೆ ।

ಗಾಗಲಾನಂದ ರವಿಯಾದಿಸಲೆಂದಪ್ಪಣೆಯನಿತ್ತಳತಿಹರ್ಷದಿಂದೆ ॥ (52)

ಪಾತಿವ್ರತಾಮಹಿಮೆ ಯಂತೋರಯಲಳವಪ್ಪು ।
 ದೀತೆರದೊಳೊರ್ವ ಪ್ರರಾಘನ ನೋರ್ವಯನುಸರಿಸಿ ।
 ಬಾಹ್ಯತಿಯಂ ಪಡೆದಳು ಲೋಕಕೆಚ್ಚ ರಿಯನಲ್ ಪದಿನಾಲ್ಕುಲೋಕಗಳಿಗೆ ॥
 ನೇತ ಶ್ರೀರಘುವರನ ಹೃತ್ಯಮಲದೊಳಗಿಟ್ಟು ।
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೊಡನೆ ಭಕ್ತಿಯನೆಸಗುತಿಕೆ ನೀನೆ ।

ನೀತಿ ಭೂಲೋಕಪಾವನೆ ಭವನ್ಯಹಿಮೆಯಂ ಪೋಗಳಲಿನ್ನೆಳವಪ್ಪುದೆ ॥ (53)

ಎಂದುಸುಂದನಸೂಯಾಮೃತಮಯನುಡಿಗಳಂ ।

ಪೊಂದಿ ಧರಣೀತನುಜೆ ಚರಣಕಾನತಳಾಗಿ ।

ಇಂದೆನೆಗೆ ಚಿತ್ತ ನಿರ್ಮಲವಾಯ್ತು ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಪದೇಶಮಹಿಮೆಯಿಂದೆ ॥

ಬಂಧುರದ ಭಕ್ತಿಯನ್ನೆಸಗಿ ತಾಂ ಕೃತಕೃತ್ಯ ।

ಳೆಂದೆನಿಬೆ ಪ್ರಿಯಚಿತ್ತ ಸಂಪ್ರೀಣನಂಗೈವೆ ।

ನಿಂದಿರಾವರನೇನುತಲರಿತು ಸೇವೆನೆನುತ ಜನಕಸುತೆ ಬಿನ್ನ ವಿಸಲು ॥ (54)

ಕೇಳಿ ವಿಸ್ಮಿತೆಯಾಗಿ ಸೆಳೆದಪ್ಪಿ ಮುದ್ದಿಸುತ ।

ಮೌಢ್ಯಾಸ್ಥಾಪ್ತಾಂಗಳೈದು ಗನ್ನುತ್ತಿಗೈದು ।

ನಾಳಕಭವನರಸಿ ಕಾಳ ಹರಿವಲ್ಲಭೆಯರುಗಳ ಸರಿ ನೀನೆನ್ನಿತ ॥

ವೇಳಿ ಪ್ರಿಯ ನಿನ್ನಗಲಲಳವಲ್ಲ ವಸ್ತಮಿತ ।

ಹೇಳಿಯಂ ಕಂಡು ಕಂಗಳ ಮುಗಿದ ಕಮಲಗಳ ।

ಬಾಳುವೆಯನುಳಿದು ಮಧುಕರ ನಗುವ ನೈದಿಲೆಯ ಸಂತಸದಿ ಸಾರಾತಿಕ ವು ॥ (55)

ಖಗಮೃಗಗಳೆಲ್ಲ ವು ಕುಲಾಯಕ್ಕೈದುತಲಿವೆ ಕೊ ।

ನಗುವಳೆಂಬರಗಣಿಕೆ ಕೊಂದದಾಡುತತಿಗಳಂ ।

ಮಿಗೆ ಪರವಿ ಸಕಲಭೂತಗಳು ವಿಷಯಗುಂದಲುಪರಮಂಗೊಳ್ಳಲೆನುತ ॥

ಸೋಗಮಿಸುವ ಕ್ರತುಲಿಹನ ಪೂಜಿಸುವ ಕಾಲ ಮನ ।

ದೊಗುಮಿಗೆಯಲಂಗರಾಗವ ರಚಿಸುತಂಮಕುರ ।

ಸೋಗಸಿಂದಲಂಕರಿಸಿ ತಾಟಂಕಮಂಡನದಿ ರಾಜಿಸ್ತದು ಲೆಂಗಳರಸಿ ॥ (56)

ಎನುತಲೀಪರಿಯಲನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳ ।

ಜನಕಸುತೆ ತಾವಸಿಯ ಚಿತ್ತಾನುಮೋದನಂ ।

ಜನಿಪಂತಲಂಕರಿಸಿ ಚರಣಗಳಗಭಿನಮಿಸಿ ಬೀಳ್ಕೊಂಡು ಬೇಗಲೈದಿ ॥

ವಿನಯಾದಿಂದನಸೂಯೆ ಯೆಸಗಿದುಪಚಾರಗಳ ।

ಘನ ಕುಂಡಲಂಗಳಂಗಳಾಕಮಂಗರಾಗಗಳ ।

ಮನದನ್ನೆನೊಳು ವೇಳಿ ಮಮತೆಯಿಂ ವಂದಿಸಿದಳೆಂದು ಧರಣೀಜಾತಿಯಾ ॥ (57)

ಎಸಗಿ ಸಂಧ್ಯಾಕೃತ್ಯಗಳ ರಾಘವೇಶ್ವರಂ ।

ವಶುಪತಿನಿಕಾಶ ಋಷಿಗೇರಿಗೆ ಕುಬ್ಜರ್ದು ತಾಂ ।

ಪೊಸತೆನಿವ ಕಥೆಗಳಂ ವಿಪ್ರರಿಂದಲಿ ಕೇಳತಾನೆಂದಮಯನಾಗುತ ॥

ಸಸಿಯಾ ನಾರಾಣಿಯ ಮುಖಜಾಂಬುಜಂಗಳೈವನ್ನೆ ।

ನಿಶಿ ಜಾರುತಿರೆ ನಭೋರನ್ನ ಬರುತಿರೆ ಹರಿಯಾ ।

ವೆಸರ ಸತ್ಕೀರ್ತನೆಯನಿಸಿಗಿ ಬೇಗದೊಳುಪ್ಪವಡಿಸಿದಂ ರಘುನಾಥನು ॥ (58)

ಹರುಷದಿಂ ಪೂರ್ವಾಹ್ನಿಕೇಶ್ರಿಯಗಳೆಂ ರಚಿಸಿ ।

ಸುರರ ಸಂತಸಗೊಳಿಸುತತ್ರಿಮುನಿಗಭಿನಮಿಸಿ ।

ಭರದೊಳಪ್ಪಜೆವಿದಿದು ಧರಣಿಸುತೆ ಲಕ್ಷ್ಮಣರೊಡವೆರೆದು ಕರುಣದಿಂದ ॥

ಪೊರಯ ಮುಲ್ಲೋಕಮಂ ರಾಮಪುರಂದರನ ಮುನಿ ।

ವರರು ಜಯಜಯಮೆನುತ ಬರಲು ದೇವರ್ಕಳಾಂ ।

ಸುರಿಯಾತಿರೆ ಪೂರ್ವಳೆಯಾನಾನಂದನಂದನವನೊಳಪೊಕ್ಕರಘುವೀರನು ॥ (59)

ಸಂಧಿ ಮೂವತ್ತಾರು ಪದ 1664.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

“ ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ ”

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾಯನಮಃ ೧ ಶ್ರೀಃ ||

ಶ್ರೀ ರಾಮಚಂದ್ರಾಯ ನಮಃ ||

ಗದ್ಯ ||

ಇದು ರಾಮಚಂದ್ರ ಪಾದಾರವಿಂದವೆಂದನ ಪವನನೆಂದನವರಪ್ರಸಾದಾನಾದಿತ ಸಾರಸ್ವತಾ

ಸಾಹಿತ್ಯಸಾಪ್ರಾಜ್ಞಸರ್ವಂಕಚ ಚತುರ್ವಿಧಕವಿತಾಪರಿಶೀಲಿತಾತ್ಮನಿಷ್ಠಾಗರಿಷ್ಠ

ಗಾಂಧರ್ವಕಳಾವಿದ ವಿವಿಧ ವಿದ್ವಜ್ಜನೋಪಲಾಬನೀಯಾ ರಾಮವೈರಿ

ಹಂಪೆಯಮಾತ್ಮತನೂ ಭವ ವೆಂಕಾಹ್ವಯ ವಿರಚಿತ

ಮಾದ ಶ್ರೀಮದ್ರಾಮಾಯಣಮಹಾ

ಪ್ರಬಂಧದ ಶ್ರೀಮದಯೋಧ್ಯಾ

ಕಾಂಡಂ.

—|| ಸಮಾಪ್ತಂ ||—

ಮಂಗಳ ಮಹಾ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಸೀತಾಲಕ್ಷ್ಮಣ ಭರತಕತುಘ್ನ ಹನುಮತ್ಸು

ಮೇತ ಶ್ರೀರಾಮಚಂದ್ರಾರ್ಪಣಮಸ್ತು ||

ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನರಸಿಂಹಾರ್ಪಣಮಸ್ತು.

ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ : ಶ್ರೀ :

—

LIST OF AGENTS FOR THE MADRAS GOVERNMENT PUBLICATIONS.

IN CITY.

ACCOUNT TEST INSTITUTE, Egmore, Madras
CITY BOOK COMPANY, Post Box No 605, Madras-1.
HUGGINSBOTHAMS, Madras
P. VARADACHARI & Co, Madras.
THE SOUTH INDIA SAIWA SIDDHANTHA WORKS PUBLISHING SOCIETY, LIMITED, Madras
VENKATARAMA & Co, Madras
V. PERUMAL CHETTY AND SONS, Madras
V. RAMASAWMY SASTRULU & SONS, Madras
OTTUMMAI OFFICE, Madras-17.
M. DORAINWAMY MUDALIAR & Co, Madras
FREE INDIA CO-OPERATORS' AGENCY, Madras-4
SOUTH INDIA TRADERS, R. V. Petta, Madras

IN MUFASAL

M. C. KRISHNIAH CHETTY, Madanapalle, Chittoor district.
THE EDUCATIONAL SUPPLIES COMPANY, P. S. Purur, Coimbatore district.
D. SREEKRISHNAMURTHI, ONGOLE, Guntur district
M. SESHACHALAM & Co., Masulipatnam, Krishna district.
TRIVENI PUBLISHERS, Masulipatnam, Krishna district
HINDUSTAN DIARY PUBLISHERS, Vijayavada, Krishna district.
THE COMMERCIAL LINKS, Governorpet, Vijayavada, Krishna district
THE MANAGER, Gramodharana, Buckinghampet, Vijayavada, Krishna district
E. M. GOPALAKRISHNA KONE, Madurai, Madurai district.
K. P. AHMED KUNHI & BROS, Cannanore, Malabar district.
KERALA POLYTECHNIC CO-OPERATIVE SOCIETY, LTD, Kozhikode-5 (South Malabar).
P. K. BROTHERS, Kozhikode (South Malabar).
V. D. MOORTHY, Nellore, Nellore district.
A. VENKATASUBBAN, Vellore, North Arcot district.
TIMES MODERN MART, Salem, Salem district.
K. BHOJA RAO & Co, Mangalore, South Kanara district.
U. R. SHENOY & SONS, Mangalore, South Kanara district.
SRINIVAS & Co., Kumbakonam, Tanjore district.
P. N. SWAMINATHA SIVAN & Co, Pudukkottai, Tiruchirappalli district.
S. KRISHNASWAMI & Co., Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
PALANIAPPAN BROTHERS, Teppakulam, Tiruchirappalli, Tiruchirappalli district.
V. S. VASAN & Co., Tirunelveli, Tirunelveli district.
S. R. SUBRAMANIA PILLAI, Tirunelveli, Tirunelveli district.
ARIVU NOOLAGAM, Market Street, Ootacamund.

IN OTHER STATES

BHANWARILAL JAIN, Moradabad.
SREE ABHIRAVA VAIDYA SHARADA BOOK DEPOT, Bangalore-2.
THE BANGALORE BOOK CENTRE, Bangalore-2.
THE STANDARD BOOK DEPOT, Bangalore-2.
HARI GOVIND BOOK STALL, Baroda.
NEW BOOK COMPANY, Bombay
THE POPULAR BOOK DEPOT, Lamington Road, Bombay-7.
THE BOOK COMPANY, Calcutta.
THACKER SPINK & Co, Calcutta.
BHARAT STORES, Ernakulam.
CHAROTAR BOOK STALL, Anand (Gujarat).
OSMANIA UNIVERSITY STUDENTS' BOOK DEPOT, Lallaguda P.O., Hyderabad (Deccan).
S. M. JAGANATHAN, Nagercoil.
S. V. KAMAT, Kumta (North Kanara).
JAIN BOOK AGENCY, New Delhi.
INTERNATIONAL BOOK SERVICE, Poona.